

α.α. 822 / 446

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ 31-70

ΤΟΜΟΣ Β΄

ΑΠΟ 14 ΜΑΪΟΥ ΕΩΣ 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
1949

Α΄: πρ. 31-56
(σσ. 297)

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ 14ῃ Μαΐου 1949 συνελθόν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐν ὀλομελείᾳ εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Εὐαγγ. Σέκκερη παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ, παρασταμένου καὶ τοῦ Δ/ντοῦ τῶν Γραφείων αὐτοῦ, εἰργάσθη ὡς ἑξῆς:

- 1.- Ἐλαβε γινῶσιν α) τῆς ὑπ' ἀριθ. 222 ἐ.ἔ. (πρωτ. Συμβ. 4177 ἐ.ἔ. (ἀναφορῆς τοῦ Δ/ντοῦ τῆς Ἐθν. Ἀκαδημίας Σωματικῆς Ἀγωγῆς, ὅστις ὑποβάλλων ἐπτά αἰτήσεις σπουδαστῶν τῆς Ἀκαδημίας αἰτουμένων ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς αὐτοὺς νὰ ὑποστῶσι τὰς ἐξετάσεις τῆς χειμερινῆς περιόδου πρὸ τῆς ἐπιστρατεύσεως τῶν ἤτοι πρὸ τῆς 29ης Μαΐου ἐ.ἔ. ἡμέρας παρουσιδσεως των εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, ὡς κληρωτῶν τῶν κλάσεων 1947 καὶ 1948 ἐκφράζει τὴν γνώμην του ὅπως παρασχεθῇ εἰς τούτους τὴν αἰτούμενον εὐεργέτημα,
- β) τοῦ ὑπ' ἀριθ. 37477 ἐ.ἔ. ἐγγράφου τοῦ 20ῦ Ἐπιτελείου ὑπερ διαβιβάζον τὴν ἀνω αἰτησίαν κελεῖ τὸ Συμβούλιον ὅπως γνωματεύσῃ σχετικῶς καὶ
- Γ ν ω μ α τ ε υ ε ι εἰς τὸ 2όν Ἐπιτελεῖον ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῆς Ἀκαδημίας 1) Δάγλαν Ἰω. 2) Μαραγιάννην Ἰωάννην 3) Γκάτσον Κων. τῆς Γ' τάξεως, 4) Δάμπρου Κων. 5) Πητρογιαννῆν Γ. τῆς Β' τάξεως 6) Χαλλικιάτην Μύρωνα καὶ 7) Ἀπαροενίου Δημ. τῆς Α' τάξεως νὰ ὑποστῶσι τὰς ἐξετάσεις τῆς χειμερινῆς περιόδου πρὸ τῆς ἐπιστρατεύσεως των ἤτοι πρὸ τῆς 29 Μαΐου ἐ.ἔ. ἡμέρας παρουσιδσεως των εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, ὡς κληρωτῶν τῶν κλάσεων 1947 καὶ 1948, ἥτις μάλιστα συμπίπτει σχεδὸν μὲ τὴν λήξιν τῶν μαθημάτων τῆς χειμερινῆς περιόδου. Ὡς πρὸς τὰς ἐξετάσεις τῆς θερινῆς περιόδου γνωματεύει τὸ Συμβούλιον ὅπως ὑποστῶσι ταύτας κατὰ τὴν περίοδον τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου. -

2.-Δαβδν ὑπ' ὄψει:

α) τὴν ἀρ. πρωτ. αὐτοῦ 2244 λαβοῦσαν αἵτησιν τοῦ πρὸς μετεκπαίδευσιν νομίμως κληθέντος δημοδιδασκάλου Βολισ-Καρουστίας Ἰθάν. Βογιατζῆ, ὅπως ἐπιτραπῆ εἰς αὐτὸν νὰ παρακολουθῆσῃ τὰ μαθήματα τῆς μετεκπαιδεύσεως μετὰ τὴν ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀπόλυσίν του, β) τὰ συνημμένα ἔγγραφα.

γ) τὰς σκετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου, Ἐπειδὴ ὁ δημοδιδάσκαλος Ἰθάν. Βογιατζῆς δὲν ἠδυνήθη κατὰ τὸ Πανεπιστημιακὸν ἔτος τοῦτο νὰ παρακολουθῆσῃ τὰ μαθήματα τῆς μετεκπαιδεύσεως οὐκ ὑπαιτιότητι αὐτοῦ, ἀλλὰ λόγῳ στρατείσεως αὐτοῦ, διὰ ταῦτα τὸ Κ.Δ.Γ.Σ.Ε. ἀποφαί-μεται ὅτι οὗτος δύναται νὰ παρακολουθῆσῃ τὰ μαθήματα τῆς μετεκπαιδεύσεως μετὰ τὴν ἐκ τοῦ στρατοῦ ἀπόλυσίν του προσερχόμενος πρὸς ἔγγραφὴν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένης προθεσμίας.-

3.- Ἐλαβε γινῶσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 27687/9-5-49 (ἀρ. πρωτ. Συμ. 3891/9-5-49) ἔγγράφου τοῦ Σοῦ Ἰππουγείου διαριθμίζοντος αἵτησιν τοῦ φιλολόγου καθηγητοῦ Ξοσπέκη Ἡλία τοῦ γυμνα-σίου Σερρῶν αἰτουμένου τὴν ἀπόσπασίν του εἰς τὸ Πειραμ. Σχολεῖον Ἀθηνῶν καὶ παρακαλοῦντος διὰ τὴν σχετικὴν γνω-μάτευσιν τὸ ὄν Συμβουλίου.

Ὁ αἰτούμενος καθηγητῆς προανθεὶς εἰς πρωτοβάθμιον δι-ε-τάγη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 105874/29-12-48 διαταγῆς τοῦ Σοῦ Ἰππουγείου νὰ μεταβῆ εἰς τὴν νέαν τοῦ θέσιν διακοπεύσεως τῆς εἰς τὸ Πειραματικὸν Σχολεῖον ἀποσπασεώς του. Ἐν συνεχείᾳ οὗτος παραμείνας κατόπιν νεωτέρων γενικῶν δια-ταγῶν ἐν ἀποσπασεὶ ἐζήτησε τὴν παύτασιν τῆς ἀποσπασεώς του. τὸ Κ.Δ.Γ.Σ.Ε. ἐπὶ τῆ βᾶσει γενικῆς ἀρχῆς μὴ εὐρόν σκόπιμον νὰ στερῆσῃ τὸ γυμνάσιον τῶν Σερρῶν τοῦ καθηγητοῦ του, διεφώνησε πρὸς τὴν γνώμην τοῦ κ. Ἐπόπτου, ὅστις ἐγνω-

μάτευσε υπέρ τῆς ἀποσπασεώς του.

Ἦδη ὁ αἰτούμενος ἐπανέρχεται διὰ νεωτέρας αἰτήσεώς του εἰς τὴν ὁποίαν ἐπισυνάπτει καὶ ἀναφορὰν κηδεμόνων οὔτινες κηρύσσονται ὑπὲρ τῆς παραμονῆς του.

Τὸ Κ.Δ.Γ.Σ.Ε. εὗρσκει, ὅτι ἡ ἀναφορὰ τῶν κηδεμόνων δέν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, διότι εἰς οὐδεμίαν περιπτῶσιν ἡ θέσις τοῦ καθηγητοῦ θὰ παρῆμενεν κενὴ ἀλλὰ θὰ ἐπληροῦτο διὰ καθηγητοῦ ὑπηρετοῦντος ἐν Ἀθήναις. Τὴν αἵτησιν ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑποστηρίζει εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ἐκινῶθη ἤδη νέα θέσις διὰ τῆς προαγωγῆς τοῦ κ. Καρανικόλα εἰς εἰς Γυμνασιάρχην. Εἰς τὴν αἵτησίν του ταύτην ὁ ἐνδιαφερόμενος μετανειορίζεται λίαν ἀπρεπῆ γλῶσσαν διὰ τὴν ὁποίαν τὸ Συμβούλιον περιορίζεται νὰ ἐκφράσῃ τὴν βαθυτάτην λύπην του.

Ἐπειδὴ ἤδη τὸ διδακτικὸν ἔτος εὗρσκεται εἰς τὸ τέλος του τὸ Κ.Δ.Γ.Σ.Ε. κρίνει, ὅτι δέν πρέπει νὰ φέρῃ ἀνωμαλίαν εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Σχολείου καὶ ἐπειδὴ κατὰ προφορικὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Ἐπόπου ὁ αἰτούμενος τοῦ εἶναι ἀπαραίτητος μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διδακτικοῦ ἔτους, διὰ ταῦτα τὸ Κ.Δ.Γ.Σ.Ε.

Γ ν ω μ α τ ε ὕ ε ι

Ἐπὲρ τῆς παρατάσεως τῆς ἀποσπασεως τοῦ αἰτουμένου φιλολόγου καθηγητοῦ τοῦ γυμν. Σερωῶν Τσαπέκη Ἡλία εἰς τὸ Πειραματικὸν Σχολεῖον Ἀνεπισημίου Ἀθηνῶν μέχρι τῆς 10ης Ἰουλίου 1940 τοῦ τέλους δηλαδή τοῦ διδακτικοῦ ἔτους 1948-49.-

4.- Ἐλαβε γνῶσιν τῶν ἀριθ. πρωτ. αὐτοῦ 318 λαβουῶν οὗο αἰτήσεων τοῦ διευθυντοῦ τῆς Παιδαγ. Ἀκαδημίας Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀλ. Παρασκευοπούλου, διὰ τῆς μιᾶς τῶν ὁποίων οὗτος

αίτεται, όπως προαχθή εις Γεν. Διευθυντήν, διά τῆς ἐτέρας
δέ, όπως μετατεθῆ εις Ἀθήνας ἢ Πειραιᾶ ὡς ἔχων μακρὰν
ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Β. Ἑλλάδι. Τό Κ. Δ. Γ. Σ. Ε. γνωρίζει εις
τόν κ. Διευθυντήν α) ὅτι δέν δύναται νά συζητήσῃ τήν αἴ-
τησιν αὐτοῦ περί προαγωγῆς εις Γενικόν Διευθυντήν, διότι
δέν ἔχουσιν ὀρισθῆ διά νόμου ἢ διατάγματος πλεόνα τοῦ
ἐνὸς τμημάτων ἐν τῇ ἑκπαιδευτικῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀλεξανδρουπό-
λεως. β) ὅτι ἀναγνωρίζον, ὅτι μετὰ τόσον χρόνον ἔπηρεσά-
ν αὐτοῦ ἐν τῇ Β. Ἑλλάδι δικαιούται νά ζητήσῃ βελτίωσιν
τῆς θέσεώς του, θέλει λάβει δεδόντως ὑπ' ὄψει τήν περί μετα-
θέσεως αὐτοῦ αἴτησιν. εὐθύς ὡς ὑπάρξῃ εὐκαιρία. -

5. - Ἐλαβε γνῶσιν τῆς ἀριθ. πρωτ. 2653 λαβούσης αἰτήσεως
τοῦ δημοδιδασκάλου Κων. Λιανοῦ, όπως κληθῆ καί ὑποστηρί-
ξῃ τὰς ὑποβληθείσας ὑπ' ἀριθ. 564 καί 565 ἐ. ἔ. ἐνστάσεις
αὐτοῦ. δῶσῃ καί περὶ σσοτέρας ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν περί τοῦ
ἀπορριφθέντος Ἀλφαβηταρίου του ὑποβληθέντων ὑπομνημά-
των του, καθόσον ~~ἔχει~~ ὡς ἔχει διαπιστώσει, ἔχει ἀδίκως
παρεξηγηθῆ καί ~~μέγιστα~~ "παρὰ πολὺ".

Τό Κ. Δ. Γ. Σ. Ε. πληροφοροεῖ τόν αἰτούμενον, ὅτι ὁ νόμος δέν
προνοεῖ περί ἐνστάσεων κατὰ ἀποφάσεων περί ἐγκρίσεως
βιβλίων. Ἐπίσης βεβαίον αὐτόν, ὅτι οὐδαμῶς ἔχει παρεξηγηθῆ
ἢ οὔτε ὅπως δῆποτε ὑπῆρχε βᾶσις παρεξηγήσεως.

Τό Κ. Δ. Γ. Σ. Ε. κρίνει μόνον περί τῶν ὑποβαλλομένων εις
αὐτό βιβλίων. -

6. - Ἐλαβε γνῶσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 61644/27-7-48 (Π. Ε. Σ. 6176/
31-8-48) ἔγγρ. σοῦ Ἰπουργείου (Λιεύθ. Στοιχ. Ἐκπ./σεως) δι'
οὔ διαβιβάζει ἐξοπτημένως ἀποδείξεις σπουδῶν τοῦ ἐν Ν.
Ἰδρυθῆ διατελοῦντος ἐν ἐκπαιδ. ἀδείᾳ δημ/λου Βλασίου
Βαλάση. -

7.- Το Κ.Δ.Γ.Σ.Ε. ἔλαβε γνώσιν 1) τοῦ ὑπ'ἀριθ. 49710/14-7-48(Π.Ε.Σ. 4912/15-7-48)ἐγγράφου τοῦ Σοῦ Ὑπουργεῖου Παιδείας(Α/νσις Διδακτ. βιβλίων)δε'οὗ διαβιβάζει συνημμένως αἴτησιν τοῦ Ἀλοισιοτέλους Σταυρίτση μετὰ 14 ἀντιτύπων τοῦ βιβλίου του " Συμωναϊκὰ Σελίδες" πρὸς κρίσιν καὶ σύστασιν αὐτοῦ διὰ τὴν προμήθειαν τοῦτου ὑπὸ τῶν Σχολικῶν βιβλιοθηκῶν τῆς τε Δημοτικῆς καὶ Μέσης Ἐκπαίδευσως 2)τῆς σχετικῆς εἰσηγήσεως τοῦ ἐκ τῶν μελῶν του Ἀνδρ. Παπανεωωγακοποῦλου ἔχουσαν οὕτω:

" Τὸ ὑπ'ἀριθ. κρίσιν βιβλίου τοῦ κ. Ἀλοισιοτέλους Σταυρίτση " Συμωναϊκὰ σελίδες" σχήματος θου ἀποτελεῖται ἐκ σελίδων 244, εἶναι τυπωμένον ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου μετὰ πλινθίου περιεχομένων εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ πρὸ τοῦ Προλόγου, ὡς καὶ εὐδοτηρίου κυρίων ὀνομάτων εἰς τὸ τέλος. Εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τὴν πνευματικὴν τροφήν τοῦ συγγραφέως Εὐαγγελικῆν Σχολὴν Σμύρνης καὶ περιέχονται εἰς αὐτὸ μαθητικά, λαογραφικά καὶ ἔθνια ἀναμνήσεις ἐκ τῆς ζωῆς τῆς μαρτυρικῆς Ἰωνικῆς Μητροπόλεως. Εἶναι διηρημένον εἰς τρεῖς μέρη. Τὸ Α' μέρος ἀφιερῶται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως εἰς τοὺς μαθηγητὰς του(τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς Σμύρνης)τοὺς διδάξαντας κατὰ τὴν πενταετίαν 1898-1903. Τὸ Β' μέρος εἰς τὸν ἔθνομάρτυρα ἐπίσκοπον Μοσχονησίων Ἀμβρόσιον Ποσειδιανθεὶδον βοηθὸν ἐπίσκοπον τοῦ ἑξαλομάρτυρος Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσόστομου καὶ τὸ Γ' μέρος εἰς τριλογίαν συμωναικῶν σπόδ.

Ὡς ἀναγράφεται ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ ὑπὸ κρίσιν βιβλίου " παρὰ τὸ περιωρισμένον τοῦ θέματος ἐκάστου κεφαλαίου, τὰ ἐν αὐτοῖς ἀναγραφόμενα ἐπιγραμματικὰ ἀποφθέγματα" εἶναι ὄντως αὐλογὴ διδακτικῶν φιλοσοφικῶν ἀληθειῶν" ὁ δὲ " παροεντιθέμενος πλοῦτος τῶν γενικωτέρων γνώσεων τοῦ γράφοντος" ποῦ ἐπικαιρῶς χρησιμοποίησεν ὡς ἀδρὰ ἐπι-

γειρήματα δικαιολογητικά τῶν ἀποφεῶν του, εἶναι ἀξειόλο-
γος καὶ μορφωτικὸς. Ἐπὶ πλεόν ~~καθ'~~ εὐθυκρισίᾳ τοῦ συγ-
γραφέως ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ " ἔξαγομένων συμπερασμάτων, αἱ
ἐγκυκλοπαιδικαὶ καὶ ἱστορικαὶ γνώσεις του, δι' ὧν διανθί-
ζεται τὸ ἔργον του, ἡ ἀριστοτεχνικὴ διδασίς διὰ τῶν γραμ-
μῶν τοῦ ὑπὸ κρίσιν βιβλίου τῶν ἰδιοτύπων ἐκδηλώσεων τῆς
ζωῆς ἐν ᾧ κόσμῳ " ξερριζωθέντος ἐκ τῆς τρισχιλιετοῦς
κοιτίδος του, ὁ ἐκδηλούμενος σεβασμὸς καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη
-τοῦ συγγραφέως- πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ἡγήτορας του καὶ
ἐπὶ πάντων τούτων ὁ ἐν πᾶσιν εὐκαιρίᾳ ἐκφοραζόμενος Ἐθνι-
κὸς καὶ θρησκευτικὸς παλμὸς, καθιστῶσι " ὄντως τὸ ἔργον
τοῦ κ. Ἀριστοτέλους Σταυρίτση ἐπαγωγόν, ἰδιαίτερον ἐντρο-
πημα διὰ τοὺς ζήσαντας τὰ περιγραφόμενα ὑπ' αὐτοῦ γεγο-
νότα, καὶ διδασκικόν " διὰ πάντα ἀναγνώστην τοῦ καλοῦ
καὶ τοῦ ὠραίου " .

Τοῦ ὅλου ἔργου προτάσσεται ἡ ἱστορία τῆς Σμύρνης ἀπὸ τῆς
Λυδικῆς ἐπ' αὐτῆς κυριαρχίας (630 π.χ.) μέχρι τοῦ 1922. ἀκο-
λουθεῖ ἡ περιγραφή τῶν ἰδιοτήτων τῶν καθηγητῶν τοῦ συγ-
γραφέως τοῦ βιβλίου, ἐν ᾗ διασώζεται ποδηματι τὸ ἀληθές
πνεῦμα τῆς ψυχολογίας καὶ ἀντιδικίας τοῦ μαθητοῦ πρὸς
τοὺς πρώτους κατ' αὐτὸν δεσπότας τῆς ἐφηβικῆς ζωῆς, συγκε-
ρασιμένον πάντοτε μετὴν ἀλήθειαν, διατυπουμένην μετ' ἰσχυ-
τέραν ψυχικὴν εὐγένειαν πρὸς τὴν μνήμην τῶν ἐργατῶν τῆς
πνευματικῆς μορφώσεως τοῦ συγγραφέως. Τὴν ὄλην ὡς ἄνω
περιγραφὴν *μαθητικὴ* ἀβιδάστως ἡ ἀλήθεια ὅτι ὄντως εἰς
μὲν τοὺς γονεῖς ὀφειλομένον τὸ ζῆν, εἰς δὲ τοὺς πνευματικοὺς
μας ἡγήτορας τὸ εὖ ζῆν. " διαιτέπως ἀξιὸν προσοχῆς εἶναι
καὶ τοῦτο εἰς τὴν ὡς ἄνω περιγραφὴν, ὅτι καὶ τοὶ περιγρά-
φονται " αἱ μαθητικαὶ συνωμοσίαι, ἡ νοοτροπία καὶ αἱ πρῶ-
ται ἐκδηλώσεις τῶν ἰδιοτήτων ἐκείνου τῶν ὡς ἄνω καθηγητῶν

ἡ ἀξιοπορεπῆς καὶ σπινθηρίζουσα χαριτολογία μετὰ τὴν χάριν
τῆς περιγραφῆς, διαγράφουσιν αὐστηρῶς τὰ ἠθικὰ ὄρια τῆς
καλῶς νοουμένης ἀξιοπρεπείας καὶ προστατεύουσι εἰς τὸ
ἀκέραιον τὸ ἐκ τῆς τριαύτης περιγραφῆς μορφωτικὸν
κέρδος πρὸς ἀνδραλογον ἀποζηλώσιν παντὸς ἀναγνώστου.
τὸ Β' μέρος τοῦ ὑπὸ κρίσιν βιβλίου ἀειροῦται ὀλοκλήρως
εἰς τὴν βιογραφίαν τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν συμπαθεστάτων μαθη-
των Ἱεραρχῶν, τοῦ Ἀμβροσίου Πλει^{ων}θελίδου τοῦ ὁποῦο
περιγράφει ὁ συγγραφεὺς τὸ τραγικὸν τοῦ τέλους.
τὸ Γ' μέρος τοῦ βιβλίου εἰς νοαμμένο καὶ αὐτὸ μετὰ πολλὴν
χάριν ἀποθανατίζει τρεῖς σπόρ" τὸ κυνήγι, τὸ φάρμα καὶ
τὰ τσερ~~φ~~θένια (————) εἰς τὰ ὅποια ἡ Συμωνα-
κὴ ἰδιομορφία προσέδωκε μίαν ἰδιαιτέραν τυκοποίησιν".
Εἰς τὴν περιγραφὴν τῶν ἀνωτέρω ὁ συγγραφεὺς "παρὰ τὴν
περιωρισμένην ἔννοιάν των καὶ τὴν πεζότητα τοῦ θέματος
κατώθωσε νὰ κατατήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστου " με-
τὰς τόσας ἱστορικὰς παρεμβολὰς καὶ τὸν ἔντονον χρωματι-
σμὸν τῶν συμωναϊκῶν ἐθίμων.
Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθίσταται φανερόν ὅτι σκοπὸς τῆς συγ-
γραφῆς τοῦ ὑπὸ κρίσιν βιβλίου εἶναι ἡ ἐκ τῆς λήθης δια-
σωσης πραγμάτων αναφερομένων εἰς τὴν ζωὴν τῶν διαφθωρῶν
ἐκφάνσεων " τῆς ἐκεῖθεν τοῦ Αἰγαίου μαρτυρικῆς Ἑλλάδος"
καὶ ἰδιαιτέρως τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιδόσεως, τοῦ πατριω-
τικοῦ μένους, τῶν ἐθνικῶν της παλιῶν, τῆς αὐτοθυσίας τῶν
τέκνων της καὶ τέλος μέρος τῆς λαογραφίας της". Τοῦτο
ἐπετεύχθη. "Ὅ, τι περιλαμβάνει ὁ συγγραφεὺς εἰς τὸ ὑπὸ
κρίσιν βιβλίον του, τὸ ἔδωκεν εἰς αὐτὸ διὰ τῶν γραμμῶν
του μετὰ πραγματικὴν ζωὴν, διότι ποιῶν αὐτὸς τὸ ἡσθάνθη
βαρῦτα καὶ τὸ ἔζησε. Δι' αὐτὸ ἡ ἀνάγνωσις του δέν δημι-
ουργεῖ ἀπλῶς μίαν εὐχαρίστησιν, ἀλλ' ἀποτελεῖ μίαν πραγμα-
τικὴν μετὰδosis τῶν αἰσθημάτων τοῦ συγγραφέως" ἐκεῖνων

ὕφ' ὧν οὗτος κατεχόμενος ἔγραφε τὸ ἔργον τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον Σμυρναϊκὰὶ σελίδες". Εἰς τὰς γραμμάς τοῦ ὑπὸ κοίσειν βιβλίου τοῦ κ. Ἀριστοτέλους Δ. Σταυρίτη κυριαρχεῖ ὁ πατριωτικὸς, ἐθνικὸς καὶ χριστιανικὸς παλμὸς μὲ μίαν ἰδιαιτέραν προσηφείαν ἠθικῆς ἀντιδράσεως κατὰ τοῦ πανδαμάτορος χρόνου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παραμείνη ἀναλλοίωτος ἡ ἡράρα ἐθνικὴ καὶ πνευματικὴ ζωὴ ἑνὸς λαοῦ ποῦ πιστεύει εἰς τὴν ζωτικότητα τῆς φυλῆς του.

Λιὰ ταῦτα

Τὸ Κ. Δ. Γ. Σ. Ε. ἀ π ο φ α σ ῖ τ α ἰ: ὅπως προτείνῃ εἰς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον τὴν οὐσασιν τοῦ βιβλίου Σμυρναϊκὰὶ Σελίδες τοῦ κ. Ἀριστοτέλους Σταυρίτη διὰ τὴν προμήθειαν τοῦτου ὑπὸ τῶν σχολικῶν βιβλιοθηκῶν τῆς τε Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαίδευσως ὡς καὶ τῶν μαθητῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεως τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσως. Διότι τοῦτο ἐπωφελῶς καὶ μορφωτικῶς δύναται νὰ ἐπιδόσῃ εἰς πάντα ἀναγνώστην.

Β.- Λαβὸν ὑπ' ὄψει: α) ὅτι ἐπικρίνεται αἱ ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1948-1949 τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ μετεκπαιδευομένων δημοδιδασκάλων, β) τὴν διάταξιν τοῦ νόμου καθ' ἣν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ὀρίζει ἐν τῶν μελῶν αὐτοῦ ὡς μέλος τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπείας τῶν δημοδιδασκάλων τούτων.

Ὁ ο ἰ ζ ε ἰ ὡς μέλος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπείας τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1948-1949 τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ μετεκπαιδευομένων δημοδιδασκάλων τὸν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ Ἰωάν. Σκουτερόπουλον.-

9.- Ἐχον ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. Π. Ε. Σ. 1943 ἐ. ἔ. αἴτησιν " τοῦ Δούκα Γεωργίου Κουφέλη ἐθνικοῦ ποιητοῦ ἐμφωδιασμένου

μέ ἔγγραφο τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου Στρατοῦ τῆς Α.Μ. τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως καὶ τοῦ τέως Ὑπουργοῦ Ἐθν. Παιδείας, κατοικοῦ Ἀθηνῶν Ξενοδ. Στερεὰ Ἑλλάς—δόδος Φαβιέρου ἄρ. 44", δι' ἧς αἰτήσεως οὗτος ἀναφέρειν ὅτι κατέχει πλεῖστα ἔγγραφα πιστοποιούντα τὴν ἐν γένει ἐθνικὴν καὶ πατριωτικὴν δράσιν του ἅτινα καὶ συνυποβάλλει, παρακαλῶν ὅπως ἀναγνωρισθῆ ἔθνικός ποιητής, καθ' ὅσον, ὡς ἀναφέρει ἐν τῇ αἰτήσει του κέκτηται τὴν ἀναγνώρισιν ταύτην παρὰ τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου, ἀλλὰ δὲν ἔχει συμπεριληφθῆ ἐν ἔγκυκλιόϛ, ἀ π ο φ α σ τ ε ι :

Τὸ Συμβούλιον παρὰ τὰ ἀναφερόμενα περὶ τῆς ἐθνικῆς δράσεως τοῦ κ. Δούνα Γεωργίου Κουφέλη καὶ τὰς ἐκθέσεις διαφόρων ἀρχῶν, τῶν ὁποίων εὐχαρίστως ἔλαβε γνῶσιν, λυπεῖται διότι παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν του δὲν δύναται νὰ ἐκφέρῃ γνώμην ἐπὶ τοῦ διατυπωθέντος αἰτήματος τοῦ κ. Δούνα Κουφέλη καθ' ὅσον δὲν ἀνήκει τοῦτο κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου, -

Ο ΠΡΟΒΑΡΟΣ
[Signature]
 Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

[Signature]
 Ι. Σκουτερόπουλος

[Signature]
 Δ. Σουχλέρης

[Signature]
 Θ. Παρασκευόπουλος

[Signature]
 Η. Αάγιος

[Signature]
 Ν. Μιχαλόπουλος

[Signature]
 Χ. Γκιτσῆος

[Signature]
 Δ. Μιουρλής

[Signature]
 Α. Βαμπούλης

[Signature]
 Γ. Ζομπανῆης

[Signature]
 Α. Παπαγεωργακόπουλος

Π Ρ Α Ξ Ε Ι Σ 32α

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῆ 14 Μαΐου 1949 συνελθόν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐν ὀλομελείᾳ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ προέδρου αὐτοῦ κ. Εὐάγγ. Σέκκερη παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ, παρισταμένου καὶ τοῦ Δ/ντοῦ τῶν Γραφείων αὐτοῦ κ. Α. Μπάρκα εἰς συνεδρίαν ἵνα ἀποφασίσαι περὶ τῆς βραβεύσεως τῶν ὑποβληθέντων πρὸς κρίσιν βιβλίων Ἱστοριῶν Α' τάξεως τῶν ἐξαταξίων γυμνασίων π.τ.

Εἰς τὴν συνεδρίαν παρίστατο καὶ ὁ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18734/2-3-49 διαταγῆς τοῦ Σοῦ Ἰπουργείου ὀρισθεὶς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ο.Ε.Σ.Β. κ. Χαρ. Μούστρης Δ/ντῆς τῆς Δ/σεως Λιδακτικῶν Βιβλίων.

Λαβὸν ὑπ' ὄψει:

α) τὸ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 7523/23-2-49 (πρωτ. Συμβ. 1476/28-2-49) ἔγγραφο τοῦ Σοῦ Ἰπουργείου, δι' οὗ διεβιβάσθησαν πρὸς κρίσιν τὰ ὑποβληθέντα εἰς τὴν Δ/νσιν Λιδακτικῶν Βιβλίων βιβλία τῆς Ἱστορίας τῶν τάξεων Α', Β', καὶ Γ' τοῦ 6/ταξίου γυμνασίου π.τύπου.

β) τὴν ὑπ' ἀριθ. 54884/31-7-48 (Φ.Ε.Κ. παράρτημα 62/10-8-48) προκήρυξιν πρὸς συγγραφὴν σχολικῶν βιβλίων Ἱστορίας διὰ τὰς ἕξ τάξεις τῶν ἐξαταξίων γυμνασίων.

γ) τὴν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1/49 πράξει του διαλαμβανομένην ἀπόφασίν του δι' ἧς ὤρισεν εἰσηγητὰς ἐπὶ τῆς κρίσεως τῶν ὑποβληθεισῶν Ἱστοριῶν Α' τάξεως τοὺς δὲ τῶν μελῶν του κ.κ. Θ. Παρασκευόπουλον καὶ Γ. Ζομπανδῆν.

δ) τὴν ὑπ' ἀριθ. 173737/28-2-49 ἀπόφασιν τοῦ Σοῦ Ἰπουργείου περὶ ἐγκρίσεως τῆς ἄνω πράξεως

καὶ ε) τὰς εἰσηγήσεις τῶν ὀρισθέντων εἰσηγητῶν ἐχοῦσας οὕτως:

Ἐκδόσεις περί τῶν ὑποβληθέντων πρὸς κρίσιν βιβλίων Ἱστορίας διὰ τὴν Α' τάξιν τοῦ ἑξαταξίου γυμνασίου.

Εἰς τὸ σεβ. Ἰνστιτούτου ὑπεβλήθησαν πρὸς κρίσιν παρὰ τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου τὰ κάτωθι βιβλία τῆς Ἱστορίας διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Α' τάξεως τοῦ ἑξαταξίου γυμνασίου.

1) Χατζηδ.-Λαζάρου Ἄντ. τυπ. φύλλα 13 ἄνευ εἰκόνων

2) Ἐλεοπούλου Νικηφ. καὶ Καλ. τυπ. φύλλα 13 περίπου

3) Δορμπαόκη Π. τυπ. φύλλα $13\frac{1}{2}$ ἄνευ εἰκόνων

4) Λαδῆ Θ. τυπ. φύλλα $10\frac{3}{5}$ ἄνευ εἰκόνων

5) Παπασταύρου Ἰωάν. 9 τυπ. φύλλα ἄνευ εἰκόνων

6) Μαντζουράνη Δ. τυπ. φύλλα 8 περίπου ἄνευ εἰκόνων.

Ἐκ τῶν βιβλίων τούτων ἐκρίθησαν μόνον τὰ τρία ~~καὶ τὰ τρία~~ ~~καὶ τὰ τρία~~ ποῦτα, τὰ τρία τελευταῖα τῶν συγγραφέων Λαδῆ Θ., Παπασταύρου Ἰωάν. καὶ Μαντζουράνη Δ. δὲν ἐκρίθησαν καθόλου, ὡς μὴ ἐκπληροῦντα τὸν βον ὅρον τῆς σχετικῆς προκηρῦξεως τὸν ἀναφερόμενον εἰς τὸ ποσὸν τῆς ὕλης. Οὕτω ὁ κύκλος τῆς κρίσεως περιορίζεται δυστυχῶς κατὰ τὸ ἥμισυ.

Ἡ κρίσις ἡμῶν διὰ τὰ ὑπόλοιπα τρία βιβλία εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

1/ Ἱστορία τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος ὑπὸ Α. Λαζάρου-Δ. Χατζηδ.

Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ 211 σελίδων ἱστορικοῦ καθαρῶς κειμένου, ἐκτὸς τοῦ πίνακος τῶν περιεχομένων, τοῦ πίνακος σπουδαίων χρονολογιῶν καὶ τοῦ πίνακος τῶν χαρτῶν καὶ εἰκόνων. Τὸ κείμενον διαιρεῖται εἰς 17 κεφάλαια περιέχοντα ὀλόκληρον τὴν οἰκίαν τῆς προκηρῦξεως προβλεπομένην διδασκτέαν ὕλην, ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν ἐν γένει Ἱστορίαν καὶ τὴν προἱστορίαν μέχρι τῶν κρηδικῶν πολέμων.

Τὸ ποῖόν τῆς ἐκτιθεμένης ἱστορικῆς ὕλης εἶναι συμφωνοῦν ἐπιτοῦς μὲ τὸν σχετικὸν ὅρον τῆς προκηρῦξεως, διότι καὶ

εἰς τὰς σπουδαιότερας ἐκδηλώσεις τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἱστορουμένων περιόδων ἀφορᾷ (τόν δημόσιον βλόν) τὴν θρησκείαν, τὴν πατρίδα καὶ οἰκογένειαν, τὴν τέχνην, τὰ γράμματα κ.λ.π.) καὶ πρὸς τὴν ἀντιληπτικὴν δύναμιν τῶν μαθητῶν τῆς Α' τάξεως εἶναι ἀνάλογον· καὶ πρὸς τὰς τελευταίας ἱστορικὰς βρεῦνας καὶ τὰ πορίσματα τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστῆμης εἶναι συμφωνον.

Τὸ ἱστορικὸν ὕλικόν πλέκεται ὡσαύτως περὶ ὀρισμένης κεντρικῆς καὶ μεγάλας προσωπικότητος τοῦ μυθικοῦ καὶ ἱστορικοῦ κόσμου τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἐν ἣ ἄφθονεῖ τὸ προσωπικὸν στοιχεῖον. Ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος τοῦτου ἀποτελεῖ ἐν εἰδικόν κεφάλαιον τοῦ ἀρχαίου ἱστορικοῦ μας βίου, ἀναφερόμενον εἰς τὸν ἀποικισμὸν, τὸν ἀπλούμενον πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τοῦ Μεσογειακοῦ χώρου ὑπὸ τῆς συνθετικῆς προσωπικότητος μιᾶς φυλῆς ἢ μιᾶς πόλεως. Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο οἱ συγγραφεῖς τοῦ βιβλίου ἀποδείδου ἰδιαιτέραν σημασίαν, τὸ ἐκθέτουν πολὺ ἐκτενέστερον καὶ προσπαθοῦν ἀ.ἀ τοῦ αἰτιατοῦ τῶν γεγονότων νὰ εὕρουσιν τὰ βαθύτερα αἰτία τῶν ἀποικιστικῶν τάσεων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ ἐξηγήσουσιν εἰς τοὺς μαθητὰς κατὰ τρόπον ἀπλοῦν καὶ σαφῆ τὸν περιπετειώδη χαρακτῆρα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Πέραν τοῦτου τὸ βιβλίον παρουσιάζει τὴν ἀπαιτουμένην ἐνότητα καὶ συνοχὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους. Ἡ ἐκθεσις τῶν ἱστορικῶν γεγονότων γίνεται κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ ἐποπτικόν καὶ εἰς τὴν ἀπλὴν καθαρεύουσαν γλῶσσαν. Τέλος πρὸς μελζονα αἰσθητοποίησιν τῶν ἱστορουμένων γεγονότων τὸ βιβλίον περιέχει ἀρκετὰς καλλιτεχνικὰς εἰκόνδας καὶ χάρτας περίπου 90, τινὲς ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι ἐκ τοῦ ἐν χρήσει ἐγχειριδίου τῆς Ἱστορίας Α. Λαζάρου. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τ' ἀνωτέρω πλεονεκτήματα, τὸ βιβλίον

παρουσιάζει τὰ ἑξῆς τρωτά:

- α) Εἰς τὸ κεφ. ΙΣΤ καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον " Γράμματα" ἀφιερώνονται ^{αφ}σελ. 176-189 εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν Γραμμάτων οἱ συγγραφεῖς ἐδῶ καὶ ἰδίως ἀπὸ τῆς σελ. 180-188 λησμονοῦν πρὸς στιγμὴν ὅτι ἀποτείνονται πρὸς μαθητὰς τῆς Α' γυμνασίου καὶ ὁμιλοῦμ περὶ τῶν διαφορῶν εἰδῶν τοῦ λόγου καὶ ἰδίως τῆς ποιήσεως κατὰ τρόπον λεπτομερέστερον. Ἐννοιαὶ καὶ ὄροι ὡς ἐλεγεία, ἴαμβος, τροχαῖος, σιδλιον, διθύραμβος κλπ. εἶναι ἀκατανόητοι διὰ μαθητὰς μὲν ἔγκριτα καταλείψαντες τὰ σχολικὰ βάρη τοῦ δημ. σχολείου καὶ μὲν εἰσελθόντες εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν πρώτων στοιχείων τῆς Ἀρχαίας Γραμματικῆς. Τὰ γραμματολογικὰ στοιχεία τῆς ἀρχαίας λογοτεχνίας καὶ τὴν τεχνικὴν τῆς ἀρχαίας ποιήσεως θὰ διδαχθοῦν οἱ μαθηταὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἐκτάσει μαζὶ μὲ τὴν διδ/λίαν τῶν ἀντιστοιχῶν ἀρχαίων ποιητῶν ἐν καιρῷ.
- β) Τὰ ἐν σελ. 42-45 ἀναφερόμενα περὶ τῶν Ὀμηρικῶν ποιημάτων ἠδύνατο ἄριστα νὰ συνδυασθοῦν μὲ τὰ ἐν σελ. 177 λεγόμενα περὶ τῶν ἰδίων ποιημάτων.
- γ) Κεφάλαια τινὰ τοῦ βιβλίου εἶναι εἰλημμένα ἐκ τῆς ἐν χρήσει ἱστορίας τοῦ ἐκ τῶν συγγραφέων Α' Λαζάρου, ὡς ὁ μῦθος τοῦ Μίνως καὶ τοῦ Δαιδάλου σελ. 23, 24, αἱ Μυθηνμαὶ καὶ Ἀκροπόλεις σελ. 29, οἱ τάφοι σελ. 30, ὁ μῦθος τῶν Ἑρακλειδῶν κ.λ.π. Τοῦτο παρατηρεῖται ἰδίως εἰς τὰ ἱστορικὰ ἐκεῖνα στοιχεῖα, ὅπου οὔτε ἀφ' ἐπιστημονικῶν αὐτῶν αἰ ἀρχαιολογικῶν ἔρευναι προσέθεσαν νέον τι.
- δ) Τὸ μυθικὸν στοιχεῖον ὑποχωρεῖ καὶ ἐνιαχοῦ ἐξαφανίζεται πρὸ τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας, ἀναφερόμενον μόνον ὡς μακρυνὴ ἀπήχουσις. Τοῦτο θὰ ἀπετέλει ἀμαμφιδῶς ἀρετὴν τοῦ βιβλίου, ἐὰν οἱ μαθηταὶ πρὸς οὓς ἀποτείνεται εἶχον ἤδη

ἀποδεσμευθῆ ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς δυνάμεως τῆς φαντασίας διὰ τὸ ὅποσον δὲν συμφωνεῖ ἀπολύτως ἡ ψυχολογία.

καὶ ε) Μικρὰ τινα ἐκφραστικὰ σφάλματα, ὡς εἰς τὰς σελ. 1, 2, 3, 4, 12, 13, 21 καὶ ἄλλαχού.

Τὰ μειονεκτήματα ταῦτα εἶναι τοιαῦτα, ὥστε νὰ μὴ ἐπηρεάζουν τὰς ἐκτεθεισὰς ἀρετὰς τοῦ βιβλίου, διὰ τὰς ὁποίας κρίνομεν τοῦτο ἄξιον βραβεύσεως.-

2.- Ἱστορία τῆς Ἀρχ. Ἑλλάδος ὑπὸ Νικηφ. καὶ Καλλ. Ἐλεοπούλου.

Τὸ βιβλίον ἀποτελεῖται ἐκ 13 περίπου τυπογρ. φύλλων καὶ ἐκ 250 σελ., ἐν αἷς συμπεριλαμβάνονται οἱ πίνακες τῶν περιεχομένων τῶν κυριωτέρων χρονολογιῶν, τῶν εἰκόνων καὶ χαρτῶν.

Τὸ βιβλίον μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐκ σελ. 1-6, διαίρεται εἰς 3 μέρη καὶ 12 Κεφάλαια. Τὸ 4ον μέρος ἀπὸ σελ. 7-27 ἐπιγράφεται " ἀπὸ τὴν βαρβαρότητα πρὸς τὸν πολιτισμόν", τὸ Β' ἀπὸ σελ. 29-84 φέρει τὸν τίτλον " Ἑλληνικὴ Ἱστορία" καὶ τὸ Γ' ἀπὸ σελ. 85-236 ἔχει τὴν αὐτὴν ἐπικεφαλίδα " Ἑλληνικὴ Ἱστορία" .

Τὸ βιβλίον ἐκτός τῶν μνημονευθέντων πινάκων φέρει καὶ τὰ ἐξῆς ἰδιαιτέρα χαρακτηριστικὰ α) πλουσίαν ηἰβλιογραφίαν ἐξ ἡμετέρων καὶ ξένων βιβλίων, ἣν εἶχον ὑπ' ὄφιν οἱ συγγραφεῖς διὰ τὴν συγγραφὴν καὶ εἰκονογράφειν τοῦ βιβλίου των β) συγκεντρωτικὰς μεθ' ἕκαστον κεφάλαιον ἐρωτήσεις πρὸς αὐτενεργὸν δρᾶσιν τῶν μαθητῶν καὶ γ) λεπτομερῆ περιγραφὴν τῶν εἰκόνων εἰς τὸ τέλος ἑκάστου κεφαλαίου μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν συγγραφέων, παρὰ τῶν ὁποίων ἐλήφθησαν. Τέλος πρὸ ἑκάστου κεφαλ. τοποθετεῖται μικρὰ Βινιέττα, σκετικὴ μὲ τὸ περιεχόμενον.

Οἱ συγγραφεῖς τοῦ ὑπὸ κρίσιν βιβλίου κατέβαλον πᾶσαν φιλότιμον προσπάθειαν ἵνα συμμορφωθοῦν πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς σχετικῆς προκηρύξεως καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπέτυχον. Διότι α) ἔν τῷ ἔργῳ αὐτῶν περιλαμβάνουν ὁλόκληρον τὴν ἱστορικὴν ὕλην ἀπὸ τῆς προϊστορίας μέχρι τῶν Μηδικῶν πολέμων. β) κατὰ τὴν ἐπιλογὴν καὶ τὴν ἔκθεσιν τῆς ὕλης λαμβάνουν σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν τὴν δύναμιν τῆς ἀντιλήψεως τῶν μαθητῶν τῆς Α' τάξεως καὶ ἐκθέτουν τὰ γεγονότα μὲ ὄλην τὴν δυνατὴν σαφήνειαν, ἐποπτικότητα καὶ γραφικότητα καὶ εἰς γλῶσσαν ἀπλῆν καθαρεύουσαν καὶ μικροπερίοδον, ἀνάλογον πρὸς τὰς γλωσσικὰς δυνάμεις τῶν μαθητῶν. γ) ἐκ τῶν διαφόρων περιόδων τῆς ἀρχαίας ἱστορίας ἐπιμένουν ἰδιαιτέρως εἰς τὴν τῆς προϊστορίας τὴν ὅποσαν διασώττει πληρέστερον αἱ πρόσφατοι ἀρχαιολογικαὶ ἔρευναι. Κατὰ τὸ σημεῖον τοῦτο τὸ προκείμενον βιβλίον θὰ ὑπερεῖχεν τῶν ἄλλων συνυποβαλλομένων, ἔάν ἡ ἔκθεσις δὲν ἦτο τόσον ἐκτενής. δ) Διὰ τὴν αἰσθητοποίησιν τῶν γεγονότων τὸ βιβλίον πλουτίζεται ὑπὸ 122 ἐκλεκτῶν εἰκόνων καὶ 16 χαρτῶν, ἐξ ὧν 3 ὁλοσέλιδοι καὶ 2 δισέλιδοι. Τάλος διὰ μέσου τῶν κεφαλαίων τοῦ βιβλίου εἶναι καταφανῆς ἡ κεντρικὴ ἐνωτικὴ γραμμὴ ποὺ διέπει τὰς ἐθνικὰς περιπετείας καὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. εἶναι περιττόν νά τονίσωμεν ἐδῶ ὅτι ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῶν γεγονότων ὑπὸ τῶν συγγραφέων, ὡς γίνηται αὕτη, καλλιεργοῦνται καὶ ἐνισχύονται εἰς τοὺς μαθητὰς ἡ εὐσέβεια, ἡ φιλοπατολα, ἡ φιλαλληλία, ἡ πειθαρχία, ἡ φιλεργία καὶ κοινωνικότης, αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὸν σκοπὸν τῆς διδασκαλίας τῆς ἱστορίας. Τὰ ἀνωτέρω, μαζί μὲ τὰς συγκεντρωτικὰς ἐρωτήσεις πρὸς ἐπανόληψιν καὶ ἐμπέδωσιν τῶν διδαχθέντων, ἀποτελοῦν τὰς ἀρετὰς τοῦ βιβλίου.

Ἐναντι τῶν ἀρετῶν τούτων ἔχομεν νά παρατηρήσωμεν τὰ ἑξῆς
μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διδασκαλίας τῆς ἱστορίας

μειονεκτήματα: α) 'Η λεπτομερής περιγραφή τῶν εἰκόνων μεθ' ἑκαστον κεφάλαιον καταλαμβάνει 32 σελίδας ἐν ὧν ἦτοι περί τὰ δύο τυπογραφικά φύλλα. Τοῦτο ἀποτελεῖ μεγάλην σπατάλην χώρου εἰς βάρος τοῦ περιεχομένου τοῦ βιβλίου. 'Η περιγραφή ἡδύνατο ἄριστα νά εἶναι συντομωτέρα. β) Τό κεφάλαιον περί τῆς νέας ἐπεκτάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου σελ. 139-145 ἡδύνατο νά εἶναι λεπτομερέστερον, ὡς ἐπίσης τό κεφ. τό ἀφορῶν τὰ γράμματα σελ. 229-235 εἶναι πολὺ σύντομον, ἐν σχέσει μέ τό περί τέχνης, τό ὅποιον εἶναι ἄρτιον. γ) Εἰς τήν σελ. 5 ἀναγράφεται ἡ ἐπικεφαλῆς " Ἡ Γεωγραφία βοηθεῖ τήν Ἱστορίαν" καί ὀλίγον κατωτέρω ὁ τίτλος " Ἡ ἀρχαιολογία" ἐνῶ καί αἱ δύο ἐπιστῆμαι βοηθοῦν τήν Ἱστορίαν. Καθ' ὅμοιον τρόπον εἰς τήν σελ. 129 ἡ ἔκθεσις περί τῶν Ἰωνικῶν πόλεων ἔπρεπε νά συνεχισθῆ ἄνευ τῆς ἐν τῷ μεταξὺ παρεμβολῆς τῶν ἀφορῶντων τήν Δωρικὴν ἑξέσποιν. Παρόμοιον φαινόμενον πλημμελοῦς διατάξεως παρατηρεῖται καί εἰς τήν ἀμέσως ἐπομένην σελ. 130. Τό τοιοῦτον θά ἀπεφεύγετο ἀσφαλῶς, εἰάν ἡ διατάξις τῶν πόλεων ἐγένετο κατὰ φύλον καί οὐχί κατὰ θέσιν. δ) Εἰς τήν σελ. 117 ἡ εἰκὼν 63 περί τοῦ πίνακος τῶν ἀλφαβήτων καί ἡ εἰκὼν 64 τῆς σελ. 118, περί τῆς ἀρχαιοτάτης Ἰωνικῆς ἐπιγραφῆς περιττεύουσαν ἐντελῶς ἠπῆσιμα ε) Εἰς τήν σελ. 2 ὁ ὀρισμός " ἡ ἱστορία λοιπόν μᾶς διηγεῖται τὰ σκουδαῖα συμβάντα" εἶναι ἀτελής, ἄνευ τῆς λήξεως " τοῦ παροελθόντος". στ) Ὁ χρωματισμός χαρτῶν τινῶν εἶναι ἀτυχῆς, εὐς ἕνα δέ ἐξ αὐτῶν ἡ Ἐπίδαυρος ἀναγράφεται ἐπὶ τῆς Λακωνικῆς Χερσονήσου. ζ) Εἰς τήν σελ. 17 ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐποχῆς τοῦ σιδηροῦ γίνεται λόγος περί τῆς διασπάσεως τοῦ ἀτόμου, τό τό ὅποιον εἶναι ἀνώτερον τῶν ἐνδύμεων τῆς τάξεως καί η) Οἱ συγγραφεῖς παρὰσφύρονται κάποτε εἰς ὑπερβολικὴν ἀπλοῦστευσιν τῆς ἐκφράσεως. μεταχειρίζονται συχνότατα τήν λέξιν " εἰξεύρω" εἰς τήν σελ. 78. " ἡ ὄδρα τῶν Μυκηναίων

ἢ ἀνακρινόντες τὰς ἐν ἡμετέροις ἢ Α! ἡμεῖς

γίνεται στάχτη". σελ. 71 " Οί 'Αχαιοί, ἀνέπτυξαν τὸ καλλι-
τεχνικόν των νοῦστο". Καὶ ἀντιθέτως γίνεται χρήσις ἐν
σελ. 70 τῆς λέξεως " παραδίδεται ὅτι ὁ στόλος κ.λ.π." ἡ
ὅποια δύναται εὐκόλως νὰ παρεξηγηθῆ.

Παρά τὰ μειονεκτήματα ὅμως ταῦτα τὸ βιβλίον, ὡς εἴπομεν
συγκρινομένην ἀρκετὰ πλεονεκτήματα διὰ τὰ ὅποια φρονοῦμεν
ὅτι πρέπει νὰ τύχῃ βραβεύσεως.

3) Ἱστορία διὰ τὴν Ἀ΄ τάξιν ὑπὸ Π. Δορμπαζάκη.

Τὸ βιβλίον ἀποτελεῖται ἐκ $13\frac{1}{2}$ τ.φ. καὶ 152 σελ. Μέρος
τοῦ τελευταίου τυπογρ. φύλλου διατίθεται διὰ τὸν πίνακα
τῶν κυριωτέρων γεγονότων καὶ τὸν πίνακα τῶν περιεχομέ-
νων. Ἐν ἰδίῳ φακέλῳ ὑποβάλλεται πλῆξ μετὰ 117 εἰκόνων
καὶ χαρτῶν. Τὸ ὅλον βιβλίον διαιρεῖται εἰς 9 κεφ. καὶ
ἐν ἐπίμετρον ἐκ 5 σελίδων ἀφιερωμένον εἰς τοὺς ἄλλους
ἀρχαίους λαοὺς, μετὰ τῶν ὁποίων τὸ 'Ελληνικὸν Ἔθνος ἤλ-
θεν εἰς ἐπαφὴν. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ προκειμένου βιβλίου
φαίνεται ὅτι εἰργάσθη μὲ ἀρκετὴν εὐσυνειδησίαν, ἵνα μᾶς
παρουσιάσῃ τὸ ἔργον του, σύμφωνα πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς
διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς Ἱστορίας καὶ τοὺς ὅρους
τῆς προκηρῆξεως. Διότι καὶ κατὰ τὸ ποσοῦν τῆς ὕλης καὶ
κατὰ τὴν ἐπιλογὴν καὶ διὰ τὰς καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκθέ-
σεως αὐτῆς ἐπέδωξε νὰ ἐπιτύχῃ, ὥστε νὰ προσφέρῃ εἰς τὰς
χεῖρας τῶν μαθητῶν ἓν βιβλίον ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀντιλη-
πτικὰς αὐτῶν δυνάμεις. Ἐν αὐτῷ ἐκτίθενται αἱ σπουδαί-
οι ἐκδηλώσεις τοῦ 'Ελληνικοῦ πολιτισμοῦ, ὡς δημιούρ-
γημα ὄντι μόνον ἐπιλέκτων ἱστορικῶν καὶ μυθικῶν προσω-
πιοτήτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐνεργητικῶν δυνάμεων τοῦ καθολι-
κοῦ ἔθνους. Τὸ βιβλίον διέπει συνοχῆ καὶ ἐνότητι ἀπ' ἀρχῆς
μέχρι τέλους. Διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκθεσιν τῶν γεγονότων ὁ
συγγραφεὺς μεταχειρίζεται ὅλα τὰ ἐκφραστικὰ μέσα, ἵνα

ἐπιτύχη τὴν ἀπαιτουμένην σαφήνεια, ἐποπτικότητα καὶ παραστικότητα. Κατὰ τὰς περιγραφὰς καὶ περιγραφικὰς διηγήσεις μεταχειρίζεται μέχρι καταχρήσεως τὸν ἐνεστώτα ἵνα προσδώσῃ ἐνέργειαν εἰς τὰ λεγόμενά του. Δὲν παραλείπει ἐπίσης νὰ παραθέτῃ ἀποσπασματα ἐν πρωτοτύπῳ καὶ μεταφράσει ἐκ πηγῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἰδικῆς του ἀφηγήσεως. Τέλος διὰ τὴν αἰσθητοποίησιν τῶν γεγονότων τὸ βιβλίον περιλαμβάνει ἀρκετὸν ἀριθμὸν καλλιτεχνικῶν εἰκόνων καὶ χαρτῶν.

Παρά τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα τὸ βιβλίον παρουσιάζει ἐπίσης ἀρκετὰ μειονεκτήματα:

- 1) Ὁ συγγραφεὺς προσδίδει μεγαλυτέραν τοῦ δέοντος σημασίαν εἰς τὸν λογοτεχνικὸν παράγοντα ὑπὸ τὸν ὅποιον τείνει νὰ ὑποτάξῃ σχεδὸν τὴν ὅλην του προσπάθειαν. Ἡ κατάχρησις τῆς τάσεως ταύτης εἶναι καταφανὴς εἰς οἷονδῆποτε κεφάλαιον τοῦ βιβλίου καὶ ἰδιαίτερος ἐκεῖ ὅπου ὁ συγγραφεὺς παραθέτει ἀποσπασματα ποιημάτων κ.λ.π. ἐν σελ. 3, 25, 33, 129 καὶ ἀλλαγῶν ἐν πρωτοτύπῳ καὶ μεταφράσει. Τὰ ἀποσπασματα ταῦτα θὰ ἦσαν καταλληλότερα διὰ Νεοελληνικὰ ἀναγνώσματα.
- 2) Χρησιμοποιεῖ κατὰ κῶρον τὸ μῦθικόν στοιχεῖον, τὸ ὅποιον ἐκθέτει ἐν πᾶσιν λεπτομερεῖα σελ. 30, 50, 51, 79, 116 καὶ ἀλλαχῶς.
- 3) Εἰς τὰς σελ. 62-64 κουράζει τὸν ἀναγνώστην ἢ πολυωνυμία τῶν ἀποικιῶν καὶ τῶν ἰδρυτῶν αὐτῶν.
- 4) Τὸ κεφάλαιον περὶ θρησκείας καὶ θεῶν σελ. 99-108 εἶναι πολὺ ἐκτενές· ἡδύνατο νὰ συντομευθῇ κατὰ τὸ ἥμισυ.
- 5) Εἰς τὰς σελ. 99, 100, 107, 113, 123, 124, 129, 130, 131 καὶ 133 ὑπάρχουν πολλὰ περιττά, ἢ περικοπὴ τῶν ὁποῶν δὲν θὰ ἐξημῶνε ἀλλὰ τοῦναντίον θὰ ὠφέλει τὸ βιβλίον.

6) Το μάθημα " Διάλεκτοι τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης" σελ. 98 εἶναι ἀνώτερον τῶν δυνάμεων τῶν μαθητῶν.

7) Το ἐπίμετρον τῶν σελ. 142-147 περὶ τῆς ἱστορίας τῶν ἄλλων ἀρχαίων λαῶν, δέν ὠφελεῖ ~~ἢ~~ τιθέμενον εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου, διότι συνήθως ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος δέν προλαμβάνει νὰ φθάσῃ μέχρι τέλους.

καὶ 8) Εἰς τὸ βιβλίον παρατηροῦνται ἐκφραστικαὶ τινες ἀβλεψαὶ ἐν σελ. 7, τὰ δύο τοπικά ἐπιρρήματα " ἀνατολικά, κοντά " σελ. 75 " θὰ μᾶλλον εἰς τὸ ἐπόμενον βιβλίον" καὶ ἀλλαγῶν.

Τὰ μειονεκτήματα ταῦτα δέν δύνανται νὰ ἐξουδετερώσωσιν τὴν ἀξίαν τοῦ ὑπὸ κρίσιν βιβλίου, τὸ ὁποῖον κρίνομεν ὡς δυνάμενον νὰ βραβευθῆ.

Ἀποφασίζεῖ:

1) Νὰ κατανελεῖται τὰ διὰ τῆς προκηυξέως δοιζόμενα βραβεῖα ὡς ἐξῆς:

Τὸ 1ον βραβεῖον ἐκ δρχ. 25.000.000 εἰς τὸ βιβλίον Α' Δαζάρου-Χατζῆ.

Τὸ 2ον βραβεῖον ἐκ δρχ. 15.000.000 εἰς τὸ βιβλίον Νικηφ. καὶ Καλ. Ἐλεοπούλου.

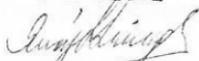
Τὸ 3ον βραβεῖον ἐκ δρχ. 10.000.000 εἰς τὸ βιβλίον Π. Δορμπανάκη.

2) Κρίνει κατάλληλον πρὸς ἐκτύπωσιν τὸ διδακτικὸν βιβλίον ἱστορίας τοῦ Α. Δαζάρου-Χατζῆ ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως οὗτοι συμμορφωθῶσιν πρὸν ἢ παραδώσωσιν τὸ βιβλίον ἑτοιμον πρὸς ἐκτύπωσιν πρὸς τὰς ὑποδείξεις τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἀναθέτει δὲ τὴν ἐποπτεῖαν καὶ παρακολούθησιν τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ βιβλίου τούτου εἰς τὸν Ἐκπαιδευτικὸν Σύμβουλον κ. Γ. Ζομπανάνην.

3) Γνωματεύει, ὅπως εἰς οὐδένα τῶν ἀνωτέρω βραβευομένων

συγγραφέων χορηγηθή το άπονεμόμενον αυτό βραβείον, πόν
ή άποφανθή περί αυτού ή άρμοφία 'Επιτροπή Νομιμοφροσύ-
νης.-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ

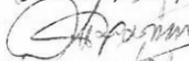
Τ Α Μ Ε Λ Η

Ι. Σκουτερόπουλος

Α. Σουχλέρης

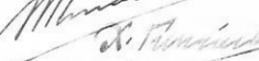
Θ. Παρασκευόπουλος

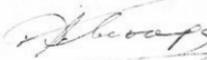
Η. Λάγιος

Ν. Μιχαλόπουλος

Χ. Γκριτσής

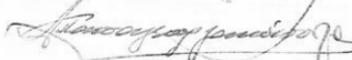
Α. Μιουρλής

Α. Βαμπούλης

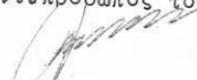

Γ. Ζομπανάκης

Α. Παπαγεωργακόπουλος

Ο 'Αντιπρόσωπος του Ο.Ε.Σ.Β.

Χ. Μούστας

Π Ρ Α Ξ Ε Ι Σ 334

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ 17ῃ Μαΐου 1949 συνελθόν ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ τὸ Κ.Δ.Γ.Σ.Ε. ἐν ὁλομελείᾳ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἠροέδρου αὐτοῦ κ. Βύαγγ. Σ' ἐκκερη, παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ, παρισταμένου καὶ τοῦ Σ' ντοῦ τῶν Γραφείων αὐτοῦ, εἰργάσθη ὡς ἑξῆς:

Τὸ Κ.Δ.Γ.Σ.Ε. κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. Ἐκπ. Συμβ. 2396/30-3-49 ἐγγράφου τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου προέβη εἰς τὴν ἀνεξέτασιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4 Πρακτικοῦ τοῦ Τμήματος τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν ἐκτίμησιν ἐκ νέου τῶν λόγων οἱ ὅποιοι ὑφιστάμενοι κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὡς ἄνω Πρακτικοῦ θά ἦτο δυνατόν, λόγω τῶν κατὰ τὸν τελευταῖον χρόνον δημιουργηθεισῶν νέων συνθηκῶν ἀσφαλείας κλλ. π. νά ἔχωσι παύση ὑφιστάμενοι ἢ νά ἔχωσι χάση μέρος τῆς ἀπουδαιότητος αὐτῶν.

Οὕτω τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἔκρινε γενικῶς ὅτι, διὰ τὴν Πελοπόννησον δέν συντρέχουν πλέον οἱ λόγοι ἀσφαλείας, οἱ ὅποιοι εἶχον ἀναγκάσει τοὺς ἐν τῷ πρακτικῷ τούτῳ περιλαμβανομένους ἐκπαιδευτικούς νά ἀπομακρυνθῶσι τῆς ὀργανικῆς των θέσεως καὶ τὸ Τμήμα τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως νά προτείνῃ τὴν ἀπόσπασιν αὐτῶν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτόν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον προτείνῃ νά διακοπῇ ἡ ἀπόσπασις τῶν κάτωθι:

- 1) Εἰρήνης Λαολαμῆτσου, 1991
- 2) Σοφίας Ζησιμοπούλου
- 3) Λαμπρινῆς Κολώνια
- 4) ~~Μαρίνας~~ Αλεξάνδρου Λαζάνη
- 5) Κοῦνας Κανελλάνη
- 6) Ἐλευθερίας Πικολίδου
- 7) Γεωργίου Δάρα
- 8) Ἀσπιδίνας Κραυώτου

- 9) 'Αναστασίας Χατζηπέτρου
- 10) Εύανθίας Μαζαράκη
- 11) Αίκατερόνης Διονυσιάδου
- 12) Δεσινίδα Πολυμενάκου
- 13) Μαρίας Βοαδή
- 14) "Αννας Δρόσου
- 15) 'Ιωάννου Κύρκου
- 16) 'Ελένης Παπαδοπούλου
- 17) Κων/νου Σταματογιαννη
- 18) Αίκατερόνης Καθβέλα
- 19) Παναγιώτου Φσαγκαράτου
- 20) Ζαχαρία Αύτρα
- 21) 'Αδ. Χαζάκη
- 22) Μαρίας Βέλλα
- 23) Βασιλίνης "Απαμωνσταντινοπούλου
- 24) 'Αντιγόνης Μωσαΐτου
- 25) Κ. Καλοτύνου
- 26) 'Αντωνίου Σπηλιοπούλου
- 27) Γ. Δημητρακοπούλου
- 28) Σ. Ηλιοπούλου
- 29) Ν. Παπαγεωργίου
- 30) Χ. Πανταζοπούλου
- 31) Κ. Πασασκευοπούλου
- 32) Στ. Κοιμίκη
- 33) Στ. Αλιάπη
- 34) Α. Τυρογαλά
- 35) Ι. Κέντζιου
- 36) Θ. Τσούμα
- 37) 'Ιω. Χατζηαντωνίου
- 38) Ι. Βοζαμέα
- 39) Μαρίας 'Αποστολοπούλου

- 40) Χουσ. Λιούλια
- 41) Θεοδοσία Ραζή
- 42) 'Αδαμ. Κουράση
- 43) Κων/να Τσαφαῶ
- 44) Σοσ. Κατσιφαροπούλου
- 45) 'Ελ. Χριστοδούλου
- 46) 'Αλ. Δημοπούλου
- 47) Κων/νου Τσῶνα
- 48) Στέλλας Παπακωνσταντίνου
- 49) *Μαρία* Πετρούση
- 50) Παρασκευής Λαγανῶ
- 51) Καλλιόπης Ζαμειροπούλου
- 52) Μαρίας Μιχαλακίδου
- 53) Γ. Γατή
- 54) 'Ιουλίας Κεντρωτῶ
- 55) 'Αθηνῶς Μυλωνῶ
- 56) 'Αγγέλου Στέφου
- 57) 'Αγγελικῆς Παρῶση
- 58) Κ. Παπαπαναγιώτου
- 59) Δ. Τσοῦοτη
- 60) Στ. 'Ασπιώτου
- 61) Δ. Χαλαμποπούλου
- 62) Γ. Χατζάκη
- 63) 'Ελ. Σκορῶ
- 64) 'Αγ. Νικολάου
- 65) 'Ιω. Γιάννη
- 66) ~~Μ.Μ.~~ Διονυσοπούλου
- 67) Κ. Ζαῦμη
- 68) 'Ιω. Σιαραντῶνη
- 69) 'Ελ. Τσιτσεμλή
- 70) Κασσάνδρας Γιαννῶση

- 71) Μαρίας Κατσουρίνη
- 72) Σταυρούλας Πατσουρέα
- 73) Παναγ. Αλεξοπούλου

77777

Αι ἄνω προτάσεις τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου περὶ ἐπανόδου εἰς τὰς θέσεις των τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν γίνονται ὑπὸ τὴν ρητὴν προϋπόθεσιν ὅτι οὗτοι θὰ τῦνωσιν τῆς ἀπαραιτήτου οἰκονομικῆς βοηθείας διὰ τὴν ἀνεγκατάστασιν των καὶ τὴν ὑπὸ τῶν τυπικῶν ἀρχῶν ἐξασφάλισιν στέγης. καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι τυπικῶς οὗτοι ἀπεσπασμένοι τῇ αἰτήσει των δὲν δικαιούνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, ἀλλ' εἶναι ἐξ ἴσου ἀληθές, ὅτι ~~καὶ τὰ ἄλλα ἐπιπλέον ἀπαιτῶνται~~ πάντες οὗτοι ἤτανε κἀσθησαν ν' ἀπομακρυνθῶσι τῶν θέσεών των λόγῳ τῶν συνθηκῶν ἀσφαλείας δηλαδὴ ἐκεῖνων. οἱ ὅποιοι ἐφηγάσασαν καὶ τοὺς κατοίκους τῶν χωρῶν νὰ ἐκπατοισθῶσι. Κρίνομεν συνεπῶς δίκαιον ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον νὰ ληφθῶσι καὶ δι' αὐτοὺς τὰ αὐτὰ μέτρα, τὰ ὅποια τὸ Κράτος λαμβάνει καὶ διὰ τοὺς ἐπαναπατριζομένους συμμοριοπλήκτους.

Ὁ Πρόεδρος
 Ε. Σέκκιερης

- τὰ Μέλη
- Ι. Σκουτερόπουλος
 - Δ. Σουχλιέρης
 - Η. Λάγιος
 - Ν. Μιχαλόπουλος
 - Χ. Γκιτζῆος
 - Θ. Παρασκευόπουλος
 - Α. Βαμπούλης
 - Γ. Ζουπανάκης
 - Α. Παπαγεωργανίδου

(Handwritten signatures and scribbles)

Πρ. Γρηγορ. 4367

Π Ρ Α Ξ Ι Σ 34η

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῆ 18-5-49 συνελθόν τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον ἐν ὀλομελείᾳ εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Εὐαγγ. Σέικιερη, παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ, παρισταμένου καὶ τοῦ Δ/ντοῦ τῶν Γραφείων αὐτοῦ, εἰργάσθη ὡς ἑξῆς:

1.- Ἐλαβε γνῶσιν τοῦ ὑπ'ἀριθ. 58006 ἑ.ἑ. (πρωτ. Συμβουλ. 4214 ἑ.ἑ.) ἐγγράφου τοῦ Σοῦ Ἐπιτελείου (Δ/νοιο Καλῶν Τεχνῶν) Ἐκπαιδευτικῆς, δι' οὗ καλεῖται τὸ Συμβούλιον νὰ ὀρίσῃ τὸ ταχύτερον ἐν μέλος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ μετάρχη ὡς πρόεδρος τῆς συσταθησομένης Ἐπιτροπῆς τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς 26ης τρέχοντος μηνὸς διὰ τὴν ἀπόκτησιν προσόντων διορισμοῦ καθηγητῶν, τῆς Ὀδοντολογικῆς εἰς τὰ σχολεῖα Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.
τὸ Κ.Α.Γ.Σ.Ε. ἀποφασίζει νὰ προτείνῃ εἰς τὸ Σδν Ἐπιτελείου ὡς πρόεδρον τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς τὸν ἐν τῶν μελῶν τοῦ κ. Ἡλίαν Λάγιον.-

2.- Ἐλαβε γνῶσιν τῆς ὑπ'ἀριθ. 178 ἑ.ἑ. (πρωτ. Συμβουλ. 3784 ἑ.ἑ.) ἀναφορᾶς τοῦ Δ/ντοῦ τῆς Ἀιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Θεσσαλονίκης, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι ὁ Δ/ντὴς ταύτης Λουκᾶς Παπαναστασίου ὡς καὶ ἡ καθηγητρία τῶν Τεχνικῶν ταύτης Ἑλληνικῆ Παπαναστασίου, ἔχοντες χρῆσιν τῆς ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Βορείου Ἑλλάδος χορηγηθείσης αὐτοῖς διὰ τοῦ ὑπ'ἀριθ. 10772/12-4-49 ἐγγράφου τῆς ἠνωταίας κανονικῆς ἀδείας μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν, προκειμένου νὰ μεταβῶσιν εἰς Παρίσι πρὸς θεραπεία τοῦ βαρύτερου καὶ ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον ἀσθενοῦντος υἱοῦ των καὶ ὅτι ἢ εἰς τὸ ἑξωτερικὸν παραμονὴν των δέν θὰ διαρκέσῃ πέραν τοῦ μηνὸς.

τὸ Κ.Α.Γ.Σ.Ε. γνωρίζει εἰς τὸ Σδν Ἐπιτελείου, τὴν Γενικὴν

Διοίκησιν Μακεδονίας καὶ τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν Θεσσ/νίκης ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου 1959/1939, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 1571/1942, τοῦ Νόμου 472/1943 καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 320/20-5-46 παύσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δι' ἧς ἐκυρώθησαν καὶ διετηρήθησαν ἐν ἰσχύϊ οἱ Νόμοι οὗτοι, εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικούς κατ' ἐξαίρεσιν μόνον δέκα ἡμερῶν κανονικὴ ἄδεια μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν χορηγεῖται καθ' ἕκαστον ἡμερολογικὸν ἔτος καὶ ἐπομένως ἡ χορηγηθεῖσα μηνιαία κανονικὴ ἄδεια εἰς τοὺς ἀνωτέρω ἐκπαιδευτικούς λειτουροῦς δὲν ἐχορηγήθη συμφώνως τῷ Νόμῳ.-

3.- Λαβὸν γνῶσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 144/13-5-49 (ἀρ. πρωτ. Συμβ. 4279/16-5-49) ἐγγράφου τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Μ.Ε. Σ.Ε.Α. δι' οὗ αὕτη παρακαλεῖ τὸ Κ.Δ.Γ.Σ.Ε. νά ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του ἐπὶ τοῦ βάσει τοῦ ἰδρυτικοῦ νομοθ.Λ. 161/1946, ζητήματος τοῦ διορισμοῦ τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς, σὺν τῇ ἐπιστροφῇ τῶν αἰτήσεων,

ἀ π ο φ α ῖ ν ε τ α ι :

α) τὸ Κ.Δ.Γ.Σ.Ε. φρονεῖ, ὅτι ὁ διορισμὸς διευθυντοῦ ἢ καθηγητοῦ τῆς Μ.Ε.Σ.Ε.Α. προσώπου κατέγοντος ἄλλην θέσιν δημοσίᾳ ἢ ἰδιωτικῇ ἐν τῇ καθόλου ἐκπαιδεύσει δὲν εἶναι ἐνδεθὸν δειγμένως καὶ ἐξυπηρετικὸς τῆς τε Σχολῆς καὶ τῆς Παιδείας ἐν γένει.

β) Ἐφ' ὅσον τὸν διορισμὸν τῶν ὡς καθηγητῶν αἰτούντων πρόσωπα προϋπηρετήσαντα ὡς ἕκτακτοι εἶναι ἠθικὴ ὑποχρέωσις τῆς Διοικήσεως νά προτιμῆσιν ταῦτα κατὰ τοὺς διορισμούς, ἐάν δὲν ὑπάρῃ ἐναντίον των παράπρον τι διὰ τὸ εὐδόκιμον τῆς προϋπηρεσίας των.

γ) Ἐὰν τὸν διορισμὸν τοῦ Α/νοῦ τῆς Σχολῆς τὸ Κ.Δ.Γ.Σ.Ε. φρονεῖ, ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Σχολὴ εἶναι ἱσοτίμος πρὸς τὰς Δημο-

ολίας Μέσας Έμπορικάς Σχολάς θά πρέπει νά προτιμηθῆ πρόσω-
πον ἔχον τά προσόντα διορισμοῦ ὡς Ἀ/ντοῦ Δημοσίας Μέσης
Έμπορικῆς Σχολῆς ἢ διατελέσας Δ/ντῆς Δημοσίας Μέσης
Έμπορικῆς Σχολῆς συμφώνως καί πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς § 3
τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Λ. 161/1946.

δ) Ἀμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἰδιοτυπίας τῆς Σχολῆς τὸ Κ.Δ.
Γ.Σ.Ε., φρονεῖ, ὅτι ἐπὶ τῆ βᾶσει τῶν ἀνωτέρω γενικῶν ἀρχῶν
ἢ Λοιοιπτικῆ Έπιτροπῆ τῆς Σχολῆς δύναται νά προβῆ εἰς
προτάσεις διορισμῶν τηροῦσα συγχρόνως πάσας τὰς ὑπὸ τῶν
κειμένων διατάξεων προβλεπομένας διατυπώσεις διὰ τὸν διο-
ρισμὸν ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ εἰς δημοδία ἢ ἰδιωτικὰ
σχολεῖα καί ἰδίως τοῦ νόμου 516/48 "περὶ νομιμοφροσύνης" .-

4.- Έχον πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ὑπ' ἀριθ. 38112 (ἀρ. Π.Ε.Σ. 4282/
τῆς 18-5-49) ἔγγραφο τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου Ἑθνηκ. καί Έθν.
Παιδείας καί τὸ δι' αὐτοῦ διαβιβασθέν σχέδιον νόμου "περὶ
τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τοῦ Ν.Ν. 1787/39 "περὶ
ὀργανώσεως τῶν μαθητικῶν συσσιτίων καί ἐξοχῶν", ἵνα ἐπιφέ-
ρη οὖν τῆ ταγείᾳ ἐπιτροπῆ τὴν ἐπ' αὐτοῦ γνώμην του,

ἀ π ο φ α ἴ ν ε τ α ι :

1) Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 1 § 2 τοῦ περὶ οὗ πρόκειται σχεδίου νόμου
διὰ τῆς παραγράφου ταύτης τὸ σχέδιον καθορίζον διὰ τῆς συν-
θέσεως τῆς Κεντρικῆς Έπιτροπῆς μαθητικῶν συσσιτίων καί
ἐξοχῶν (ΚΕΜΣΕ) ἀναγράφει :

Αὕτη συγκροτεῖται : α) ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ὡς προέδρου,
β) Ἐκ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Παιδιατρικῆς τοῦ Έθν. Παν/μίου.
γ) Ἐκ δύο Ἐκπαιδ. Συμβούλων ἐχόντων εἰδίκευσιν καί πεῖραν
περὶ τὰ ἔργα τῆς μαθητικῆς προνοίας.

δ) Ἐκ δύο εἰσέτι ἀνωτέρων ἐκπ. λειτουργῶν ἐκ τῶν ἐχόντων
~~ἐξοχῶν~~ παρομοίαν εἰδίκευσιν καί πεῖραν.

ε) Έκ τού Δ/ντού σχολ. Ύψινης τού Ύπουργείου Παιδείας
στ) Έξ ενός άνωτέρου ύπαλλήλου τού Ύπουργείου Οίκονομικών
ή τού Γενικού Λογιστηρίου .

καί ζ) Έκ δύο πολιτών έχόντων κοινωνικήν δρασίν.

Έπὶ τῶν ὡς ἄνω τό Ύγκαιδευτικόν Συμβούλιον παρατηρεῖ
τά κάτωθι :

Φρονεῖ ὅτι εἰς τήν ΚΕΜΣΕ δέν πρέπει νά μετέχη ὁ Γενικός
Γραμματεὺς τού Ύπουργείου, διότι ὁ ἐκάστοτε Γενικός Γραμ-
ματεὺς εἶναι πολιτικόν πρόσωπον ἐκπροσωπῶν δέ τόν ἄσκου-
τα κατὰ τήν παραγρ. 6 τού 1ου ἄρθρ. τού νομοσχεδίου Ύ-
πουργόν τῆς Ἐθν. Παιδείας δέν δύναται νά εἶναι ἐν ταύτῃ
ἐποπτεύων καί ἐποπτευόμενος.

Πλὴν τού καθηγητοῦ τῆς Παιδιατρικῆς τού Παν/μίου δέον
νά μετέχη καί ὁ καθηγητὴς τῆς Παιδαγωγικῆς τού Παν/μίου
καί ὁ Δ/ντὴς τού Διδακταλεῖου Μέσης Ύγκ/σεως, διότι ἡ
ὀργάνωσις τῶν συσσιτίων καί ἰδίᾳ τῶν μαθητικῶν ἐξοχῶν σκο-
πὸν ἔχει νά θεωρηθῆσιν οὐ μόνον τού σώματος τήν ὑγείαν,
ἀλλὰ καί τού πνεύματος καί τῆς ψυχῆς.

Ἄντὶ τῶν δύο ἐγκαιδευτικῶν συμβούλων νά μετέχουν τρεῖς
νά ἀπαλειθῆσιν δέ ἡ ἐν τῷ σχεδίῳ τού νόμου (εἰς τήν ὑπό
στοιχ. γ' σχετικῆν περιόπτωσιν) ἡ φράσις " ἐκ τῶν έχόντων εἰ-
δίκευσιν καί πείραν περὶ τά ἔργα τῆς μαθητικῆς προνοίας
καί διότι ἐν προκειμένῳ δέν δύναται νά νοηθῆσιν εἰδίκευσις
καί πείρα ἀπαραίτητος.

Δέον νά ἀπαλειθῆσιν ὡσαύτως ὅλη ἡ φράσις τῆς ὑπό στοιχ. δ)
περιοπτώσεως καί ἀντ' αὐτῆς νά τεθῆ : " ἐκ δύο γενικῶν Ύγκαι-
θεωρητῶν (ένός τῆς Μέσης καί ενός τῆς Στοιχειώδους Ύγκ/σεως)
διότι οὗτοι εἶναι ἀρμοδιώτεροι περὶ τά ἔργα τῆς μαθητικῆς
προνοίας.

Ὡσαύτως νά ἀντικατασταθῆ ἡ ὑπό στοιχ. ζ' φράσις ἐκ τῆς ἐ-
ξῆς : " ἐκ τού Δ/ντού τῆς Μέσης Ύγκ/σεως καί τού Δ/ντού

της Στοιχειώδους Έκπ/σεως, ή άρμοδίων εκπροσώπων τούτων", καθ' όσον ή συμμετοχή τούτων κρίνεται άποδοτικώτερα της συμμετοχής των δύο ιδιωτών, ως τό σχέδιον όρίζει.

Τό έν συνεχεία δεύτερον έδαφιοη της § 2 δέον νά αντικατασταθῆ διά των έξής: " Πάντα τά άνωτέρω μέλη διορίζονται υπό του Έπουογοῦ Όρησκευμάτων καί Έθν. Παιδείας επί τριετεί θητεία, ως καί Ισαριθμα άναπληρωματικά μέλη των υπό στοιχ. γ' δ' στ' καί ζ' έν τῷ σχεδίῳ όριζομένων μελών.

Ό προεδρος της ΚΕΜΣΕ έκλέγεται υπό των μελών αύτης κατά τήν πρώτην συνεδρίαη μερίμνη του άρχαιοτέρου έν των μελών Έκπαιδευτικών Συμβούλων συγκαλουμένηη.

Έκ του τελευταίου έδαφίου της § 2 νά άπαλειφθῆ ή περίοδος " μετών υπό στοιχ. γ' δ' στ' μελών διορίζονται άναπληρωταί κατά τον αυτόν ως άνω τόδον" ως περιττεύουσα.

Έκ της § 5 του άρθρ. 1 δέον νά άπαλειφθῶσι πάντα τά υπό της φράσεως " άσκει δέ διοικητικήη έποπτείαη κ.λ.π..." μέχοι τέλους της παραγράφου καί άντί τούτων νά προστεθῆ ή φράσις " " άσκει δέ τήν δέουσαν έποπτείαη επί του προσωπικοῦ των Γραφείων αύτης. Παρακαλουθῶν δέ τās έργασίας των έπιτροπῶν της προηγουμένης παραγράφου υποχρεομένων νά ένπιερῶσσι τήν ΚΕΜΣΕ επί των άποφάσεων καί ενεργειῶν των, εισηγείται τήν λήφιη των ένδεδειγμένων μέτρων καί άποφάσεων " .

Είς τό τέλος της παραγρ. 8 του άρ. 1 νά προστεθῆ ή φράσις " μόνον έφ' όσον εξακολουθούη έν ταύτῳ νά προσφέρουν είς τό άκέραιοη τās ύπηρεσίας των καί είς ήη άνήκουσιν οργανικήη των θέσιν, διότι άλλως είναι άδικοιολόγητος ή άποζημίωσις καί δή μηνιαία.

Είς τήν 7 παραγρ. του άρ. 1 μετά τήν φράσιν της τρίτης σειράς "καί του Γενικοῦ Γραμματέως, τά της....." νά προστεθῆ ή φράσις " κατά συνεδρίαη ", καθ' όσον δέν δύναται άλλως νά νοηθῆ χορήγησις μηνιαίας ή άλλης άποζημιώσεως δι'

ύπηρεσίαν ή έργασίαν μή δυναμένην ώς έκ τής φύσεως της άλλως νά έκτιμηθῆ.

'Επί τοῦ ἄρ. 5 εἰς τό τέλος τής 2 παραγράφου νά προστεθῆ:

"'Επί τής λειτουργίας παιδικῶν ἐξοχῶν εἰς ἄς μετέχουσι μαθηταί Στοιχ. ή καί Μέσης 'Εκπ/σεως ,τό 'Υπουργεῖον 'Εθν. Παιδείας ἀσκεῖ διά τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων του τήν δέουσαν ἐποπτεῖαν ώς πρός ὅ,τι ἀφορᾷ τήν συντελουμένην εἰς τās ἐξοχάς ταύτας ἀγωγήν" .

'Εκ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρ. 8 10 νά ἀπαλειφθῆ ή τελευταῖα περίοδος " ή εὐδύκιμος τοῦτων συμμετοχή.....διορισμόν των" διότι δέν εἶναι ὀρθόν προκα μένου περί διορισμῶν νά ληφθῆ ὡς στοιχεῖον προτιμήσεως διά διορισμόν ή συμμετοχή τῶν σπουδαστῶν εἰς τās μαθητικές ἐξοχάς ή κατασκηνώσεις.

'Επί τοῦ ἄρθρ. 6. Εἰς τό τέλος τοῦ ἄρθρου τούτου δέον νά προστεθῶσι" ἐπιμελεῖα τής Δ/σεως τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ" .

'Επί τοῦ ἄρθρ. 7 τό Συμβούλιον φρονεῖ ὅτι ὀρθῶς ἀπαλειφθῆ ή I παραγράφος τοῦ ἄρθρ. 7 τοῦ σχεδίου.

'Επί τής διαγραφῆς τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς β' περιπτώσεως τῆς I παραγράφου τοῦ ἄρ. 3 ἔχοντος οὕτω: " κυροῦνται αἱ ὑπ'ἀριθ. 29246.....μαθητικῶν συσσιτίων".

Τό Συμβούλιον ἀγνοοῦν περί τίνος πρόκειται δέν δύναται νά γνωματεύσῃ.-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Εὐαγγέλιος
Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

- Γεωργίου* Γ. Σκουτερόπουλος
- Μητρίδης* Δ. Σουχλέρης
- Παπαγιάννης* Θ. Παρασκευδπούλος
- Ν. Λάγος* Η. Λάγος
- Μιχαλάκης* Η. Μιχαλάδουλος
- Γκιτάνος* Ε. Γκιτάνος
- Μιαυρλής* Δ. Μιαυρλής
- Βαμπούλης* Α. Βαμπούλης
- Σομπανάνης* Γ. Σομπανάνης
- Παπαγεωργακόπουλος* Α. Παπαγεωργακόπουλος

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ 18 Μαΐου 1949 συνελθόν τῶ
Ἐκπαιδευτικῶν Συμβουλίων ἐν Ὑλομελεῖα εἰς τακτικὴν
συνεδρίαν ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ ὑπὸ τῆν προεδρίαν
τοῦ κ. Εὐαγγ. Σέκκερη παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ
παρισταμένου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Γραφείων, εἰργά-
σθη ὡς ἑξῆς:

ἔχον ὑπ' ὄψει τῶν διατάξεις τοῦ Α. Ν. « περὶ συστά-
σεως ὀργανισμοῦ ἐκδόσεως σχολικῶν βιβλίων κ.τ.λ.
ἀ π ο φ α σ ῖ ζ ε ι νᾶ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Σὸν Ἰπουργεῖον
τέ κατωθι σχέδια προκηρύξεων διδακτικῶν βιβλίων.

Π Ρ Ο Κ Η Ρ Υ Ξ Ι Σ

1. Πρὸς συγγραφήν διδακτικῶν ~~βιβλίων~~ ὀρη-
σκευτικῶν ^{βιβλίων} διὰ τῆν Α' καὶ Β' τάξιν τοῦ Γυμνασίου.
Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῶν ὡς ἄνω μαθημάτων εἶναι
οὐ μόνον ἡ ἀνάπτυξις καὶ διακλάσις τοῦ ὀρησκευτικοῦ
καὶ ἠθικοῦ συναισθήματος τῶν μαθητῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ
στοιχειώδης μύησις αὐτῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας
τῆς ἀνθρωπότητος, ὅπερ ἐν μὲν τῇ II. Διαθήκῃ παρίστα-
ται ὡς προπαρασκευαζόμενον, ἐν δὲ τῇ Κ. Διαθήκῃ ὡς
συντελούμενον.
Ὅθεν τὸ περιεχόμενον τῆς συγγραφῆς τῶν βιβλίων
τούτων δεόν νᾶ προσαρμύζηται αὐστηρῶς πρὸς τὸν ὡς
ἄνω σκοπὸν, ἥτοι νᾶ περιέχῃ ἀφ' ἐνός μὲν πᾶν ὅ,τι
συντελεῖ εἰς τὸν ὀρησκευτικὸν καὶ ἠθικὸν φρονηματισμὸν
τῶν μαθητῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅ,τι ἐκ τοῦ περιεχομένου

τῆς Π. Διαθήκης δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς προπαρασκευῆ
πρὸς κατανόησιν τῆς Ἱστορίας τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ
ἰδίᾳ τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Ἀπολυ-
τρωτικοῦ ἔργου αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ.

Α. Διὰ τὴν Α. τῆξιν τοῦ γυμνασίου
=====

Ἱερὰ Ἱστορία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Ἐν τῇ συγγραφῇ τῆς Ἱστορίας τῆς Π. Διαθήκης δεῖον ἢ
ὕλη νὰ περιορίζεται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ περιεχομένου
αὐτῆς καὶ νὰ μὴ ἀπτρέπεται εἰς ἔκθεσιν γεγονότων ἀνα-
φερομένων ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἰσραηλι-
τικοῦ λαοῦ.

Τοιαύτην παρέκκλισιν παρουσιάζουν δυσὸχῶς, πᾶσαι αἱ
μέχρι σήμερον ἐκδεδομένα ἱστορία τῆς Παλαιᾶς Διαθή-
κης, παροδικῶς θίγουσαι τὸ περιεχόμενον ἐκεῖνο δι' οὗ
καὶ μόνον ἐπιτυγχάνεται ὁ ὑπὸ τοῦ μαθήματος καθοριζό-
μενος σκοπός. Οὕτω τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώ-
πων διὰ τῆς παρενθέσεως, ἔνευ φειδοῦς, γεγονότων ἀ-
νεγχομένων εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ μετ'
ἄχρηστων λεπτομερειῶν, παραμένει σκοτεινόν, ἢ ὅς προ-
παρασκευῆ πρὸς ταύτην ἀκατανόητος ἐν πολλοῖς, λόγῳ
τῆς παρεστᾶτικῆς ἐκθέσεως ἠθικῶν ἀτελειῶν προσώπων
τινῶν, αἵτινες σκανδαλίζουσι τοὺς μικροὺς μαθητὰς ἀδυνα-
τοῦντας νὰ κατανοήσωσι τὸ ἔργον τῶν μεγάλων φορέων
τῶν βουλῶν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν διὰ τούτων προπαρασκευῆν
τῆς συντελεσθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ σωτηρίας
τοῦ κόσμου.

Ὅθεν ἐν τῇ συγγραφῇ τῶν νέων βιβλίων, οὐδεμίαν θέ-
σιν ἔχουν διηγήσεις ἢ λεπτομέρειαι δυνάμεναι νὰ σκανδα-

λήσσει τοὺς μαθητάς. Ὅπου δὲ παρίσταται ἀνάγκη νᾶ μνη-
μονευθῶσι ἠθικαί τινες ἀπελειαί προσώπων τινῶν, εἶναι
ἀπαραίτητον νᾶ ἐπιστηθῆ ἡ προσοχή τῶν μαθητῶν ἐπὶ
τὴν θέλειαν τιμωρίαν, ἣν συνεκάζονται αὐταί.

Ἡ ὕλη τῆς Ἱστορίας τῆς Π. Διαθήκης.

A. περίοδος. Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ δημιουργίᾳ

- α) Ὁ Θεὸς δημιουργεῖ τοῦ κόσμου
- β) Ὁ Θεὸς δημιουργεῖ τοῦ ἀνθρώπου.
- γ) Ὁ Θεὸς προσρισμὸς τοῦ ἀνθρώπου
- δ) Ἡ πτώσις τοῦ ἀνθρώπου καὶ αἱ δειναί συνέπειαι αὐτῆς
- ε) Ἡ πρώτη πρὸς τοὺς ἐκπεσόντας γενάρχας ἐπαγγελία
τοῦ Θεοῦ ~~καὶ τῶν ἀποστόλων~~ ἢ τὸ πρωτεύγγελιον τῆς ἐν Χρι-
στῷ ἀπολυτρώσεως.

B. περίοδος. Τὸ ἔργον τῆς Θείας οὐκονομίας.

Ἀποκάλυψις τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Θελήματος αὐτοῦ.

- α) Διὰ τῶν Πατριαρχῶν
- β) Διὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ ^{τοῦ} Νόμου τοῦ παιδαγωγούτουτος εἰς
Χριστόν καὶ
- γ) Διὰ τῶν Προφητῶν, ~~καὶ τῶν ἀποστόλων~~ ~~καὶ τῶν μαρτύρων~~ ~~καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν~~
~~καὶ τῶν ἁγίων~~ πρὸς δλοκληρώσειν τῆς ὕλης πλὴν τῶν μνη-
μονευομένων ὡς ἕνω προσωπικότητων, ὅρθον εἶναι νᾶ μὴ
παραλείπωνται καὶ ἄλλαι ἱστορικαὶ προσωπικότητες ὧν
ὁ βίος καὶ τὰ ἔργα συντελοῦν εἰς τὴν κατανοήσειν
τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν ἀληθειῶν.

Σημεῖωσις: Ἐν τῇ ἀναπτύξει τῆς δευτέρας περιόδου
δεόν οἱ συγγραφεῖ νᾶ ἐκθέτωσι τὰ θρησκευτικὰ καὶ ἠ-
θικὰ ἀντήλθει τῶν μεγάλων προσωπικότητων τῆς Π. Δια-
θήκης, ἐξεύροντες κυρίως τὰ σημεῖα ἐκεῖνα, ἅτινα κατέστη-
σαν αὐτοῦ ἐξέσου τῆς Θείας κλήσεως καὶ φορεῖς τῶν βουλήν
τοῦ Θεοῦ.

Ἰωσαύτω, ὁρθῶν εἶναι νὰ χρησιμοποιοῦσι καὶ σχετικῶς κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς ἢ καὶ μετ' αὐτὴν χωρὶς ἐν παραφράσει, ἐάν ἡ ἀντιληπτικὴ δύναμις τῶν μαθητῶν δὲν ἐπιτρέπη τὴν κατανόησιν αὐτῶν ἐκ τοῦ πρωτοτύπου· εἰλημμένα ἐκ τῶν βιβλίων τῆς Π. Διαθήκης, δι' ὧν οἱ μαθηταὶ εἶς ὑνηθῶσιν νὰ κατανοήσωσι τὰς Ἱεροσκευτικὰς καὶ ἠθικὰς ἀληθείαι· τῆς Π. Διαθήκης, ὡς καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς συμπληρώσεως αὐτῶν διὰ τῶν ἐχόντων ἀπώλυτον ἀξίαν Ἱεροσκευτικῶν καὶ ἠθικῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ.

Ὑπὸ μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐξαήμερου δημοσυργίας δύνανται νὰ παραθεθῇ ἐν εὐλήπτῳ παραφράσει δ 103 ψαλμοὶ κ.τ.λ. Κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Μωσαϊκῆς Νομοθεσίας διαπύξαι· ἀφορῶσαι εἰς τὰ καθήκοντα πρὸς τὸν Θεόν, τὸν πλησίον κ.τ.λ. ἐκ τῶν προφητῶν χωρὶς ἐν παραφράσει ἀναφορῶμενα εἰς τὴν ἔλευσιν τοῦ Σωτῆρος καὶ τὰς Ἱεροσκευτικὰς καὶ ἠθικὰς ἰδέαι αὐτῶν.

Ἀδυνατωσιώσαστω· οἱ συγγραφεῖς νὰ παραθέτωσι μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ὕμνου· ἐκκλησιαστικοῦ· σχετικοῦ· πρὸς τὸ περιεχόμενον τῶν ἐνοτήτων, ἐάν οὗτοι κατὰ κρίνωνται κατ' ἀλλήλους καὶ συντελοῦν εἰς τὴν κατανόησιν καὶ ἐξαρσιν τῆς προσφερομένης ὕλης μετὰ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαιῶν ἑρμηνευτικῶν σημειώσεων.

Αἱ εἰκόνες αἰ· σχετιζόμεναι πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς ὕλης τῆς Π. Διαθήκης δεῖν νὰ ᾖσι ὡς οἷον τε ἀκριβεῖς, εὐκρινεῖς, καλλιτεχνικαί, ἀπολύτως κατ' ἀλλήλους πρὸς διασέφησιν τῶν ἱστορουμένων γεγονότων καὶ πραγμάτων. Τῆς ὅλης ὕλης προτάσσεται εἰσαγωγὴ σύντομος, περιληψμβάνουσα 1) τὰ οἰκειῖα πρὸς γινῶσιν τῆς Π. Διαθήκης βιβλία, 2) τοὺς συγγραφεῖς αὐτῶν 3) τὰς γενόμενας

μεταφορές , 4) τὴν ἀξίαν καὶ σπουδαιότητα καὶ θεοπνευσ-
τίαν τῆς Π. Διαθήκης καὶ 5) εὐνοτομον γεωγραφικὴν ἐ-
πισκόπῃσιν τῆς Ἀγίας Γῆς .

Ὑπόκειται τῆς ὕλης :

Ἦν εἶναι εὐνόητον ἢ παρεχόμενη ὕλη δεῖον νὰ ἀκολου-
θῇ τὴν ἐξῆς σειράν .

Θὰ προηγήται ἢ ὡς ἄνω εἰσαγωγή , θὰ ἀκολουθῇ ἢ ἐκ
τῆς Π. Διαθήκης ὕλη, δι' ἧς οἱ μαθηταὶ θὰ λάβωσι γνῶ-
σιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν ἀντιλήψεων τῆς Π.
Διαθήκης καὶ θὰ μνηθῶσιν εἰς τὴν διὰ τῶν μεγάλων
φορῶν τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ ἐνεργηθεῖσαν προπαρα-
σκευὴν πρὸς ἀπολύτρωσιν , ἣτις κατέστησεν ἀναγκαίαν
τὴν ἔλευσιν τοῦ Σωτῆρος ,

Πρὸς κλήρωσιν τοῦ σκοποῦ, τὸν φοῖρον ἐπιδιώκει τὸ
ἐν λόγῳ βιβλίον, ἀπαραίτητον εἶναι ἐπίσης , ὅπως ἢ μὲν
ἐκθεσις τῆς ὕλης ἐνέχη πᾶσαν τὴν δυνατὴν ἐνέργειαν
καὶ ἐποπτικότητα ἢ δὲ γλώσσα νὰ εἶναι ἀπλή καθαρεύ-
ουσα ἀνάλογος πρὸς τὰς γλωσσικάς δυνάμεις τῶν μαθητῶν
δι' οὓς προσρίζεται . Ἐπίσης ^{αἱ εἰσαγωγὲς} ~~εἰσαγωγὲς~~ δεῖον νὰ
ᾧσιν ὡς οἶον τε ~~ἐκκλησιαστικῆς~~ , εὐκρινῶς ^{καὶ} ~~καλλιτεχνικῶς~~ .

Διὰ τὴν εἰσαγωγήν , τὰς εἰκόνας καὶ τὸν ἱστορικὸν
~~ἱστορικὸν~~ χάρτην τῆς Παλαιστίνης μετὰ ~~αἰσ~~ σχετικὰς
πύλεις καὶ τοποθεσίας ἀναφερομένας εἰς τὸ περιεχόμε-
νον ~~εἰσαγωγῆς~~ τοῦ βιβλίου , θὰ διατρέθενται
δύο τυπογραφικὰ φύλλα, διὰ δὲ τὴν ἐκ τῆς Παλαιᾶς
Διαθήκης ὕλην 3 τυπογραφικὰ φύλλα ἤτοι ἐν ὅλῳ 11
τυπογραφικὰ φύλλα .

Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τῶν βιβλίων τούτων πρὸς
κρίσιν ὁρίζεται ^{ἐν τῷ ἔξαμηνῳ αὐτῷ ὡς ἑφεξῆς καὶ δι-}
~~κατὰ τὴν~~ ^{ἡμ} ~~ἡμ~~ ^{ἀλλοπαρῶν} ~~ἡμ~~ ^{καὶ διὰ}
μοτιεύσεως ^{καὶ} ~~πρὸς~~ ^{πρὸς} ὅξως ^{εἰς}

αὐτὴν ἐπιμερίδα καὶ κομμοποιεῖ

εἰλὸς ἐφαμένον αὐτὸ καὶ γύμνος

διὰ δὲ τὴν ὑποβολὴν τῶν κλίσεων ~~καὶ οὐκ ἀπορροπὴν~~ ~~μετακτῆς~~
καὶ αὐτὴν ὁμοιοποιεῖ .

Β. Τάξις Ἱερῶν Ἱστορίας τῆς Καινῆς Διαθήκης .

Πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ τῆς Καινῆς Διαθήκης ἀ-
παραέτητον εἶναι οἱ μαθηταὶ νὰ γνωρίσωσι τὴν θεαν-
δρικήν προσωπικότητα τοῦ Σωτῆρος ἐκ τοῦ βίου καὶ
τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ, νὰ συναισθανθῶσι τὴν ἀγάπην
αὐτοῦ, καὶ νὰ λάβωσι συνείδησιν τῆς ὑπὲρ τῆς λυτρώ-
σεως τῶν ἀνθρώπων θυσίας Του.

Ἡ ὕλη τῆς Ἱερῶν Ἱστορίας δεόν νὰ λαμβάνηται ἐκ
τῶν εὐαγγελίων καὶ νὰ ἐκτίθεται παραστατικῶς καὶ κατὰ
χρονολογικὴν ~~σειρᾶν~~ ^{σειρᾶν} περιλαμβάνουσα τὰ κυριώτερα σημεῖ-
α τῆς ἐμφανίσεως ^{τοῦ Σωτῆρος} καὶ ~~ἐπιπέσει~~ αὐτοῦ, δι' ὧν παρστα-
ταί πρὸ τῶν μαθητῶν ἄρτια καὶ ζῶσα ἡ εἰκὼν ~~αὐτοῦ~~.

~~καὶ οὕτως~~ .

Ὅθεν μεγίστη προσοχὴ δεόν νὰ καταβληθῇ ἐν τῇ ἐκλο-
γῇ τῆς ὕλης, ἥτις πρέπει ἀπὸ τε οὐσιαστικῆς καὶ λογι-
κῆς ἀπόψεως νὰ ἔχη ἐνιαεῖον περιεχόμενον συγκεκριμένον
εὐληκτον, ὄρθως διηρθρωμένον καὶ χρονολογικῶς διατετα-
γμένον, ἵνα δύνανται οἱ μαθηταὶ νὰ παρακολουθήσωσι
μετ' ἐπιγνώσεως τὸν βίον τοῦ Σωτῆρος καὶ τῆς ἐχ' ὄψασ-
ἀπλότου ἀξίαν διὰ τὴν ζωὴν των καὶ τὴν σωτηρίαν
των ἐντολαῖς αὐτοῦ.

Κατὰ ταῦτα ἡ παράθεσις, δυσνοήτου διὰ τὴν ἀντιλη-
πτικὴν δύναμιν τῶν μαθητῶν πᾶσι ὕλης, ἢ μὴ κατὰ χρονο-
λογικὴν σειρᾶν διατάξις αὐτῆς, εἰς ἣν ὀφείλεται ἡ ἀ-
πόψασις τῆς ὕλης ἐκ τῆς φυσικῆς θέσεως τῆς καὶ ἡ
μετάδοσις ταύτης κεχωρισμένως (θεύματα τοῦ Ἰησοῦ-Δι-
δασκαλίου τοῦ Ἰησοῦ...) δεῖν ἐνδεκνυται.

Αί πρὸς συγγραφὴν μεθοδικὰ ἐνδετητες ὁδὸν νὰ φέρωσι τὴν οἰκείαν πρὸς τὸ περιεχόμενον ἐπιγραφὴν, ὡπὶ τὴν ὁποίαν ὀφείλουσιν οἱ συγγραφεῖς νὰ σημειώσῃ τὸν εὐαγγελιστὴν, τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς στίχους ἐξ οὗ ἠν-
~~ταγήθη, ἵνα δύνανται οἱ μαθηταὶ νὰ ἀναγινώσκωσι τὴν διδασκαλίαν ὕλην ἐκ τοῦ ἱεροῦ κειμένου (πρωτοτύπου) καὶ ἐθελζωνται εἰς τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ.~~

Ἐν τέλει τῆς προσφερομένης ^{καὶ μεθ' οὗ ἐπιπέλας} ὕλης, ὀρθὸν εἶναι οἱ συγγραφεῖς νὰ παραθῶσι καὶ σχετικῶς ὕμνους Ἐκκλησιαστικοῦ ~~καὶ ἄλλοι~~, ἐάν οὗτοι κρίνῃνται κατάλληλοι καὶ συντελοῦν εἰς τὴν κατανόησιν καὶ ἔξαρσιν τῶν κυρίων σημείων αὐτῆς (Ἀπολυτίκια, κ.τ.λ.)

Αἱ ἐρμηνευτικαὶ σημειώσεις τῶν ὕμνων τούτων, γλωσσικῆς ἢ πραγματικῆς φύσεως, ὁδὸν νὰ ~~εἶναι~~ ἐλάχιστοι, περιοριζόμεναι εἰς τὰς ἀπολύτως ἀγνώστους διὰ τοὺς μαθητὰς λέξεις ἢ φράσεις καὶ τὰ πραγματικὰ στοιχεῖα,

Αἱ εἰκόνες αἱ σχετιζόμεναι μὲ τὸ περιεχόμενον ὁδὸν νὰ ᾄσῃ ὡς οἶον τε ἀκριβεῖς, εὐκρινεῖς, καλλιτεχνικαὶ, ἀπολύτως κατάλληλοι πρὸς αἰσθητοποιήσιν τῶν κυρίων σημείων τῶν ἱστορουμένων.

Τῆς ὅλης ὕλης προτάσσεται σύντομος εἰσαγωγή εἰς τὴν Κεινὴν Διαθήκην, περιλαμβάουσα ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον νὰ γνωρίζουν οἱ μαθηταί, διὰ νὰ δύνανται νὰ παρακολουθῶσι μετ' ἐπιγνώσεως τὸν βίον τοῦ Σωτῆρος καὶ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ. Οὕτω ἐν τῇ εἰσαγωγῇ θὰ εἰ-
 χθῆνται ἐν μεγέθει συντομικῶς.

α) ἡ θρησκευτικὴ καὶ ἠθικὴ κατάστασις τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ λαοῦ κόσμου κατὰ τοὺς χρόνους

τῆς θείας ἐνσαρκώσεως , β) ἡ προσδοκία τῆς ἐλευθερίας τοῦ Σωτῆρος ἐκ μέρους τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ καὶ τῶν Ἑθνῶν καὶ γ) τὰ βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ οἱ συγγραφεῖς αὐτῶν.

Οἰκονομία τῆς ὕλης :

Ἡ παρεχόμενη ὕλη δεόν ν' ἀκολουθῇ τὴν ἐξῆς σειράν. Θά προηγήται ἡ ὡς ἔνω εἰσαγωγή , θά ἀκολουθῇ ἡ περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τοῦ Ἰησοῦ ὕλη, καὶ μετ' αὐτὴν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ὕμνοι μετὰ ἐρμηνευτικῶν σημειώσεων , αἵτινες δεόν νὰ τεθῶσιν κάτωθι αὐτῶν ἐν εἴδει ὑποσημειώσεων. ^{ἐν ᾧ τὸν τοῦ βιβλίου ὀροσφαιδία} ~~ἢ ἐκείνων ὀνομαζομένων~~ ἀκριβῆς καλλιτεχνικῶς γεωγραφικῶς χάρτης τῆς κοίτης αὐτοῦ.

Ἡ ἐκθεσις τῆς ὕλης δεόν νὰ ἐνδέχη πᾶσαν δυνατὴν ἐνδραστηρίαν καὶ ἐποπτικότητα, ἡ δὲ γλώσσα νὰ εἶναι ἀπλή καθαρεύουσα ἀνέλογος πρὸς τὰς γλωσσικὰς δυνάμεις τῶν μαθητῶν δι' οὓς προορίζεται.

Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν , τὰς ἐρμηνευτικὰς σημειώσεις , τὰς εἰκόνας καὶ τὴν χάρτην ^{ἀπὸ τοῦ} ~~ἀπὸ τοῦ~~ διατεθῶσι ^ἢ ~~ἢ~~ τυπογραφικὰ φύλλα, διὰ δὲ τὴν ἱστορικὴν ὕλην 8-9 τυπογραφικὰ φύλλα.

3) Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τῶν βιβλίων τούτων ὀρίζεται ^{ἐξ ἄμηνος ἀπὸ τοῦ διμοσχοδοτοῦς ἕως ὀροσφαιδίας αἰ' ἡν ἔρχεται} ~~ἕως καὶ τῆς 1ης ἡμερᾶς ἰαννουαρίου~~ διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν κρίσεων τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς μέχρις ^{ἐξ ἄμηνος ἀπὸ τοῦ ἡν ἔρχεται} ~~ἕως καὶ τῆς 1ης ἡμερᾶς ἰαννουαρίου~~

Γ' τάξις τῆς Γερμανίας
ΠΡΟΚΑΤΑΡΤΙΚΑ

2.

Ἡ ἐρμηνεία ἐκλεκτῶν περικοπῶν ἐκ τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης διὰ τὴν Γ' τάξιν τοῦ Γερμανοῦ - πρὸς ἐνδραστηρίαν τοῦ ἑρῆσθευτικῆς φρονήματος τῶν μα-

θητων και μθησιν αυτων εις το εργον της σωτηριας απαιτειται η εκ του πρωτοτυπου μελετη εκλεκτων περικοπων , περιεχουσων τας θρησκευτικας και ηθικας αντιληψεις της Παλαιας και Καινης Διαθηκης .

Οθεν οι συγγραφεις δεον να εκλεξωσι περικοπας καταλληλους εκ τε της Παλαιας και Καινης διαθηκης διων θα δυνηθωσι οι μαθηται , πλουτιζοντες τον παραστατικον των κυκλον δια των περιλαμβανομενων εν αυταις θρησκευτικων και ηθικων ιδεων να κατανοησουν την απλυτον αξιαν των και να αισθανθωσι την αναγκην της προσαρμογης προς αυτας εν τω βιω των .

Προς κατανοησιν των περικοπων τειθενται εν ιδιαιτερω παραρτηματι ερμηνευτικαι σημειωσεις , αιτινες ορθολογικα να περιοριζονται εις τας απολυτους αγνωστους δια τους μαθητας λεξεις και τα πραγματικα στοιχεια .

Εκαστη εκλογη ειτε αναφερεται εις θρησκευτικην , ειτε εις ηθικην ιδεαν , δεον να εχη ενιαιον απω τε ουσιαστικης και λογικης απωψεως περιεχομενον και να διεγερται η προσοχη προς αναγνωσιν δια καταλληλου επιγραφης , προτασομενης της περικοπης .

Κατωθε της επιγραφης σκωπιμον ειναι να σημειοϋται το κεφαλαιον και ο αριθμος των σελων του ιεροϋ κειμενου εξ οϋ εληφθη .

Ως προς την διεταξιν των εκλογων δεον να λαμβανεται υπ' οψει , οτι εφ' οσον δι' αυτων δεν προκειται να εκτεθη ιστορικη υλη , αλλα να δοθη ζωντανη εικων των θρησκευτικων και ηθικων αντιληψεων της Αγιας Γραφης , αυτη θα βασιζεται ιδιως επι της τελευταιας απωψεως .

Τῆς ὕλης ὕλης δεόν νά προτάσῃται εἰσαγωγή σύντομος εἰς τε τήν Παλαιάν καὶ Καινὴν Διαθήκην, περιλαμβάνουσα τὰ βιβλία αὐτῶν, τὴν ἀνάγκην τῆς συμπληρώσεως τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, τὸν κανόνα, τὴν ἀθροεντίαν αὐτοῦ κ.τ.λ.

Οἰκονομία τῆς ὕλης - ἰσὺς προτάσεται ἡ εἰσαγωγή, θά ἀκολουθῇ ἡ παράθεσις ἐκλεκτῶν Περικοπῶν ἕκ τε τῆς Π. καὶ Καινῆς Διαθήκης καὶ ἐν τῷ εἰς ἐν ἰδίῳ παραρτήματι θά τίθενται αἱ σχετικαὶ πρὸς ἑκάστην περικοπὴν ἐρμηνευτικαὶ σημειώσεις.

Διὰ τὴν εἰσαγωγήν καὶ τὰς ἐρμηνευτικὰς σημειώσεις θά διπέθονται 3 τυπογραφικὰ φύλλα διὰ δὲ τὰς ἑκ τοῦ Ἱεροῦ Κειμένου περικοπὰς 9 τυπογραφικὰ φύλλα.

Ἡ προθεσμία πρὸς ὑπόβολήν τῶν βιβλίων πρὸς κρίσιν εὐρίσκεται ~~ἕως τῆς 30ῆς Ἰουλίου~~ ἀπό ~~τῆς 1ῆς Ἰουλίου~~ <sup>ἀπό τῆς 1ῆς Ἰουλίου καὶ δημοσιώσεως καὶ προσηρ-
ξως ἐς τὴν 30ῆς Ἰουλίου τῆς Κυβερνητικῆς</sup> ἡ δὲ διὰ τὴν ὑπόβολήν τῶν κρίσεων τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς ~~ἀπό τῆς 1ῆς Ἰουλίου~~ ^{ἀπό τῆς 1ῆς Ἰουλίου καὶ ἀπὸ ἀνω προδοτικῆς.}

Δ. Τάξις Ἑκκλησιαστικῆ Ἱστορίας
=====

- 3 . Ἐπειδὴ κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Χριστιανικῆς πίστεως Ἰησοῦς Χριστὸς « εἶναι χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας » (Ἑβρ. ιγ' β') ἡ δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθεῖσα Ἑκκλησία εἶναι συνέχεια τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Σωτῆρος ἐπὶ τῆς γῆς εἰς τὸ διηνεκές ἀπαράλειπτον εἶναι οἱ συγγραφεῖς νά παρέδωκον ἐποπτικὴν εἰκόνα τῆς ἐξελίξεως τῆς Χριστιανικῆς Ἑκκλησίας ἀπὸ τῆς ἰδρυσεῖς της μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, ἀναπτυσσομένων εὐρύτερον τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἱστορίαν

αν τῆς Ὑρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Περὶ τῆς ὕλης τοῦ Βιβλίου

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, οὕσα συμπλήρωσις τῆς Ἰερᾶς Ἱστορίας τῆς Παλ. καὶ Καινῆς Διαθήκης περιέχει ὡς γνωστὸν ὑπερογκὸν ὕλην, ἥτις δὲν δύναται, οὔτε πρέπει νὰ μεταδοθῆ εἰς τοὺς μαθητὰς. Ὅθεν οἱ συγγραφεῖς δεόν νὰ ἐκλέγωσι τὴν ὕλην μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ περισκέψεως, ὥστε νὰ μὴ ἐκτίθενται ζητήματα δευτερεύοντα καὶ παραλείπωνται πρωτεύοντα καὶ δὴ ἐκείνα, δι' ὧν οἱ μαθηταὶ θὰ δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῆς ἐξελίξεως τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς Της μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.

Ὑπὸ ἱστορικὰ γεγονότα ἐν οἷς ἐμφάνεται ἡ ἀναμορφωτικὴ δύναμις τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀπὸ τε θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς ἐπόψεως, δεόν νὰ ἐξαιρῶνται ἰδιαζόντως (σταθερότης τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν κατὰ τοὺς διωγμοὺς ἢ διὰ τοῦ χριστιανισμοῦ μεταβολὴ τῶν ἠθῶν - ἢ δι' αὐτοῦ μέρωσις χαρακτηρῶν. Ἀθανάσιος, Βασίλειος, Χρυσόστομος κ.τ.λ. ἢ Χριστιανικὴ φιλανθρωπία κ.λ.π.)

Ἐν τῇ συγγραφῇ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἱστοριῶν δεόν δύνανται ὡσαύτως ὁλοσχερῶς νὰ ἀποσιωπῶνται, αἱ πρὸς ἀποκρυστάλλωσιν τοῦ δόγματος συζητήσεις καὶ αἱ συνταράξασαι τὴν Ἐκκλησίαν ἕριδες, (Ἀρειανισμὸς - Σχίσμα μεταξὺ Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας - αἱ μεταρρυθμίσεις τοῦ Λουθηρου κ.λ.π.) ἀλλ' εἰς ταῦτα δεόν οἱ συγγραφεῖς νὰ περιορίζωνται εἰς τὰ κεφαλαιωδέστατα, τὰ δυνάμενα νὰ κατανοηθῶσιν ὑπὸ τῶν μαθητῶν.

Πολιτικὰ γεγονότα συνδεσμένα πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν, ὅπου εἶναι ἀνάγκη συντομώτατα νὰ μνημονεύωνται καὶ

οὐχί λεπτομερῶς δεδομένου ὅτι ἡ ἔκθεσις αὐτῶν ἀνήκει εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν.

Ἐκδοσιμον εἶναι, ὅπως ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἱστορικῆς ὕλης παρατίθενται ^{ἐξ ἑνὸς} καὶ ἀποσπάσματα ἐκ τῶν πηγῶν, ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι κατ'ἀλληλα πρὸς κατανοήσιν, ἄλλως ἐν μεταφράσει, μνημονευομένων τῶν πηγῶν ἐξ ὧν ἐληφθησαν.

Ἀπαραίτητον εἶναι ἐπίσης νὰ ἐξεῖρεται ἡ σχετικὴ συμβολὴ τῆς γυναικὸς εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐκκλησίας μέχρι σήμερον.

Οἰκονομία τῆς ὕλης

α) Τῆς ὅλης ὕλης προτίθεται εἰσαγωγὴ λίαν σύντομος (περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, τῶν πηγῶν καὶ βοηθημάτων αὐτῆς, τῆς διαρρέσεως αὐτῆς εἰς περιόδους τῆς ἀξίας αὐτῆς κ.λ.π.) ἐπακολουθεῖ εἴτα ἡ κατὰ περιόδους μετάδοσις τῆς ὕλης μετ' ἀποσπασμάτων ἐκ τῶν πηγῶν καὶ εἰκότων αἴτινες δεόν νὰ ὧσιν εὐκρινεῖς, ἀκριβεῖς, καλλιτεχνικαί, κατ'ἀλληλοι πρὸς αἰσθητοποίησην τῶν κυρίων σημείων τῶν ἱστορουμένων.

~~Ὁ μὲν ἀρχαῖος οἰκονομὸς τῆς ὕλης δεόν κρέσσον νὰ ὑπερβαίῃ τὸ πεντήκοντα εἰς πεντήκοντα πέντε μεθοδικῶς ἐναρτηθῶς.~~

Ἡ ἔκθεσις τῆς ὕλης δεόν νὰ ἐνδεχῆ πᾶσαν τὴν δυνατὴν σαφήνειαν, ἀκρίβειαν, ἐποπιεστικότητα ἢ δὲ γλῶσσα νὰ εἶναι ἀπλή καθαρεύουσα ἀνάλογος τὴν ἀντιληπτικὴν δύναμιν τῶν μαθητῶν δι' οὓς προορίζεται.

γ) Τὰ κεφάλαια περὶ λατρείας, τῆς τέχνης, τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἠθῶν τῶν Χριστιανῶν, ἀπὸ τῆς ἐμφανέσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ μέχρι σήμερον ^{ἀπὸ τῶν ἀρχαίων} ἐκτί-

θύνται μετ' ἀκριβείας εἰς ἰδιαίτερα κεφάλαια ἐν ἐκάστῃ περιόδῳ.

Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν, καὶ τὰς εἰκόνας διατίθενται 2 τυπογραφικὰ φύλλα διὰ δὲ τὴν ἱστορικὴν ὕλην 8-9 τυπογραφικὰ φύλλα.

Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τοῦ βιβλίου ἐρίζεται ἀπὸ τοῦ διευθυντοῦ ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν κρῖσεων τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς ἀπὸ τῶν μέλων αὐτοῦ ἀπὸ τῶν 15 ἡμερῶν πρὸ τῆς ἐπιτροπῆς

Σημειώσεις. Αἱ περικοπαὶ ἐκ τῶν πράξεων τῶν Ἀποστόλων αἱ ἀφορᾶσαι τὸ ἔργον καὶ τὴν δρᾶσιν αὐτῶν δεόν νὰ εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὴν ὅλην ὕλην τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας καὶ οὐχὲ εἰς βάρος αὐτῆς.

Τάξις Β' τῶν Γυμνασίων. Κατήχησις καὶ Λειτουργικὴ.

4. Πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας κατέπρωσιν τῆς θρησκευτικῆς τῶν μαθητῶν συνειδησεως ἀπαραίτητος εἶναι ἡ συστηματικὴ διδασκαλία τῶν Χριστιανικῶν ἀληθειῶν, ἃς οὗτοι ἐκτίθεισαν ἐκ τῆς Ἱερᾶς ἱστορίας τῆς Πλαιῆς καὶ Καινῆς Διαθήκης, τῆς Ἑρμηνείας τῆς Ἀγίας Γραφῆς, τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας καὶ τῆς διαφυλαττομένης ἐν τῇ Ὀρθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ Ἱερᾶς παραδόσεως. Ἡ συστηματικὴ μετάδοσις τῶν δογματικῶν ἀληθειῶν ἐπιβλέπεται ἐν τῇ τάξει ταύτῃ, διότι τὸ κτηθὲν ἐκ τῶν ὡς ἄνω μαθημάτων θρησκευτικῶν ὑλικῶν εὐλογον εἶναι νὰ παρουσιάσῃ ἀτελείας καὶ χάσματα, νὰ στερηθῆται συνοχῆς, νὰ μὴ εὐρίσκειται ἐν τῇ ψυχῇ τῶν μαθητῶν διατεταγμένον προσήκοντος καὶ νὰ μὴ εἶναι πρῶχειρον ἐν δεδομένη καὶ στιγμῇ πρὸς χρησιμοποίησιν.

Ὅθεν ἐν τῷ ~~αὐτῷ~~ ^{αὐτῷ} μέρει τοῦ βιβλίου δεόν νᾶ περιλαμβάνοντα τὰ δόγματα τῆς πίστεως διὰ τὴν κατανοήσιν τῶν ἰσχυρῶν ἐπιβάλλεται ἢ χρησιμοποθῆσιν στοιχείων ἐκ τῆς διδασκαλίας ὕλης καὶ δὴ χωρῶν τῆς Ἁγίας Γραφῆς μετὰ τῶν σχετικῶν ἰσοπασιμάτων ἐκ τῶν πατερικῶν συγγραμμάτων, τῶν ἐποφάσεων τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐν πρωτοτύπῳ ἢ ἐν μεταφράσει προσαρμοζομένων εἰς τὴν ἀντιληπτικὴν δύναμιν τῶν μαθητῶν.

Ὡς ἐκ τῆς ^{Οἰκουμένης} ~~ἐκ τῆς~~ ^{τῆς} ὕλης προτάσσεται εἰσαγωγή περιλαμβανούσα ἐν συντομίᾳ τὰ περὶ θρησκείας καὶ τῆς καθολικότητος αὐτῆς; περὶ διακρίσεως τῶν θρησκειῶν εἰς πολυθεϊστικὰ καὶ μονοθεϊστικὰ, ^{κατηχῆσεως} καθολοῦ κατηχουμένων, Κατηχητῶν, Κατηχητικῶν σχολῶν, Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ τῆς σημερινῆς αὐτῶν ἀναγκαιότητος, περὶ τῶν πηγῶν τῆς Κατηχῆσεως κ.τ.λ.

Ἐπακολουθεῖ ἡ ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν δογμάτων τῆς Ὁρθόδοξου Χριστιανικῆς Θρησκείας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως, μετὰ τῶν σχετικῶν δογματικῶν διαφορῶν πρὸς ἄλλας Ἐκκλησίας καὶ ἐν τέλει ἡ σύγκρισις αὐτῆς πρὸς τὰς λοιπὰς θρησκείας πρὸς κατέδειξιν τῆς ὑπεροχῆς τῆς.

*Γενεὶ τῶν βραχίων
λόγῳ σοφίας*

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐκθέσεως τῆς ὕλης τῆς Κατηχῆσεως δεόν νᾶ ληφθῆ ὑπ' ὄψει, ὅτι τὰ δόγματα δύνανται νᾶ ἐκτεθενταί, εἴτε δι' ἀναπτύξεως τῶν ἄρθρων τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως, εἴτε συστηματικώτερον ἐν ἰδίῳ κεφαλαίῳ διὰ τῆς καταλλήλου διακρίσεως τῆς ὕλης δογματικῆς ὕλης.

Ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Κατηχῆσεως δεόν δύνανται οἱ συγγραφεῖς νᾶ περιλαμβάνωσιν, ^{διαγράμμιον} ὡς εἴθισται διὰ τῆς ἀναπτύ-

ξεως τοῦ δεκαλόγου καὶ τὴν ἠθικὴν κατὰ Χριστὸν δι-
 δασκαλίαν, δεδομένου ὅτι αὕτη διδάσκεται ἐν τῇ ἐπομ-
 νῇ τάξει. Ὡσαύτως δεόν νά παραλείπεται καὶ τὸ τελε-
 τουργικὸν μέρος τῶν μυστηρίων τὸ ὁποῖον ἀναπτύσσεται
 ἐν τῇ λειτουργικῇ ἢ τελετουργικῇ, τῶν συγγραφεῶν πε-
 ριοριζομένων εἰς τὴν ἐν ταῖς ἱερῶν τελεταῖς ἐνέργειαν
 τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀποτελοῦσαν τὸν δογματικὸν χαρακτήρα
 αὐτῶν.

B. Μέρος Λειτουργικῆ

Ἐπειδὴ ἡ ἔνωσις τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ
 συναίσθησις τῆς ἐξαρτήσεως τούτου ἐκ τοῦ ὑπερτάτου ἔν-
 τος ἔτι δεῖ ἡ ἀνάψυξις αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἐπιγεῶν εἰς τὰ
 οὐράνια καὶ αἴδια, ὡς καὶ ἡ χριστιανικὴ γνῶσις ἢ τὸ
 δόγμα παρίσταται ἐν τῇ δημοσίᾳ λατρείᾳ ἢ λειτουργίᾳ
 τῆς ἐκκλησίας τὸ μὲν ἐν τοῖς μυστηρίοις διὰ τῶν ἀπαγ-
 γελλομένων εὐχῶν καὶ τῆς ἁματικῆς ἀκολουθίας, ἧς οἱ
 ὕμνοι ὑπόθεσιν ἔχουν τὰ ὄνγματα ἐν μορφῇ λειτουργικῇ,
 τὸ δὲ διὰ καλλιτεχνικῶν μορφῶν τῇ ὑπουργίᾳ τῆς Χρι-
 στιανικῆς τέχνης οὐδιῶδες καὶ ἀναγκαῖον στοιχεῖον εἶναι
 καὶ ἡ δημοσία λατρεία καὶ ἡ ἐν ἐπιγνώσει συμμετοχὴ εἰς
 ταύτην.

Ὅθεν ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τῆς λειτουργικῆς, ἀφ' οὗ ἐ-
 ξετασθεῖσιν συντόμως τὰ περὶ τῆς λατρείας γενικῶς, τὰ
 περὶ ναῶν, ῥυθμῶν, τέχνης ἀμφῶν, ἑορτῶν, λειτουργι-
 κῶν βιβλίων καὶ λειτουργιῶν ἰδιαιτέρα δεόν νά καταβλη-
 θῇ μέριμνα διὰ τὴν ἀναπαύστασιν τῆς θείας λειτουργίας
 τοῦ Χριστοσώμου ἀποβλέπουσα εἰς τὴν κατανοήσιν τοῦ εἰκο-
 νιζομένου δι' αὐτῆς Θεοῦ δράματος, δι' ἣν δεόν οἱ συγ-
 γραφεῖς νά παραθέτωσι τὰ κείμενα τῶν ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ

τοῦ διακόνου ἐκφωνουμένων εὐχῶν καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ χο-
ροῦ ψαλλομένων ὕμνων τῆς λειτουργίας.

Σκοπὸς τῆς παραθέσεως τῶν κειμένων καὶ ὕμνων μετὰ τῆς
ἐρμηνείας αὐτῶν εἶναι ἡ ὅσον ἔνεστι βαθύτερα κατανοή-
σεις τῆς θείας λειτουργίας καὶ ἡ ἐθουσιόγησι παρα-
κολούθησις ταύτης ὑπὸ τῶν μαθητῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.
Ἐν τέλει μετὰ συντομωτάτην ἐξέτασιν καὶ ἐρμηνείαν
τῶν κυρίων στοιχείων τῶν ἐν χρήσει θείων λειτουργιῶν
καὶ λοιπῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν, θὰ ἐρμηνεύεται τὸ τελε-
τουργικόν μέρος τῶν Μυστηρίων. ~~καὶ ἐπιτελεῖται τὰς
ἐκκλησιαστικὰς ἀκολουθίας μετὰ συντομωτάτων θεολογικῶν
ὑποδείξεων.~~

Ἡ ἐκθεσις τῆς ὕλης τῆς Κατηχήσεως καὶ λειτουργικῆς
δεῖν νὰ ἐνέχει πᾶσαν δυνατὴν σαφήνειαν, ἀκρίβειαν καὶ ἐ-
ποπτικότητα. Ἡ γλώσσα τοῦ βιβλίου δεῖν νὰ εἶναι ἑλληνί-
καθαρεύουσα, ἀνέλογος πρὸς τὴν ἀντιληπτικὴν δύναμιν
τῶν μαθητῶν δι' οὓς προορίζεται.

Διὰ τὴν ὕλην τοῦ βιβλίου θὰ διατεθῶσι ¹⁴ ~~ἀδελφα~~ τυπο-
γραφικὰ φύλλα, ἐξ ὧν μέχρι 7 διὰ τὴν Κατήχησιν καὶ
μέχρι 6 διὰ τὴν λειτουργικὴν καὶ Ἑμνολογίαν.

Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τοῦ βιβλίου τοῦτου πρὸς
κρίσιν ἐρίζεται ~~πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Παιδείας καὶ τῆς
Θρησκείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς
Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας~~
πρὸς συγγραφὴν Χριστιανικῆς ἠθικῆς πρὸς κρήσιν
τῶν μαθητῶν τῆς ΣΤ. Γυμνασίου.

Ἐπειδὴ ἡ πλῆσις ἔνθου ἔργων νεκρὰ ἐστί, ἀπαραίτητος
εἶναι ἡ συστηματικὴ γνῶσις τῆς Χριστιανικῆς ἠθικῆς, ἥτις

ἡν ὑποβλήσιν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν

πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Παιδείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκκλησίας

περιλαμβάνει τούς νόμους καὶ τούς κανόνες τῆς κατὰ Χριστοῦ ζωῆς καὶ συντελεῖ εἰς τὴν μύησιν τῶν μαθητῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας.

Διὰ τῶν ἠθικῶν τούτων κανόνων ἡ χριστιανικὴ ἠθικὴ ὡς κανονικὴ ἐπιστήμη ἐξετάζει τὸν ἀνθρώπινον βίον οὐχὶ ὡς ἐξελεσεται, ἀλλ' ὡς ὀφείλει νὰ ἔχη, ἵνα συνᾶδῃ πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτοῦ.

Ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ὕλης οἱ συγγραφεῖς ὅσον πρωτίτως νὰ στηρίζονται ἐπὶ τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ Ἱερῶς Παράδοσεως.

Δυνατὰ προσέτι νὰ χρησιμοποιοῦσι καὶ γνώσεις ἐκ προτέρου τῶν μαθητῶν διδασκαλίας ~~ἡθικῆς καὶ ἠθικῆς~~

~~ἠθικῆς καὶ ἠθικῆς~~ ὄντως πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Χριστιανικῆς ἠθικῆς καὶ συντελοῦσας εἰς τὴν διασάφησιν καὶ στήριξιν τῶν ἀληθειῶν αὐτῆς. Σκόπιμον εἶναι προσέτι νὰ χρησιμοποιοῦσι διὰ τῶν αὐτῶν σκοπῶν καὶ σχετικὰ διδάγματα ἐκ τῆς ὑγιεῖς φιλοσοφικῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ψυχολογίας.

Ἀπαρτίτητον τέλος εἶναι, ὅπως ἐν τῇ ὑποτυπώσει τῶν ζητημάτων τῆς Χριστιανικῆς ἠθικῆς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἰδιαζόντως ὁ σημερινὸς βίος καὶ ἰδέα ὁ κοινωνικὸς καὶ ἀτομικὸς καὶ τὰ ἀπασχολοῦντα αὐτὸν ἠθικὰ προβλήματα.

Οἰκονομία τῆς ὕλης.

μετὰ ὀνόματι εἰσαγωγῆν, ἐν ἣ ἡ θὰ ἐκτίθεται ἡ ἐννοία τῆς Χριστιανικῆς ἠθικῆς, αἱ πηγαὶ καὶ τὰ βοηθήματα, ἡ διαίρεσις καὶ ἡ ἀξία καὶ ἡ ὠφέλεια αὐτῆς, ἐν μὲν τῷ πρώτῳ μέρει ἐν εὐλόγητῳ συντομίᾳ θὰ ἐκτίθεται ἡ ἐν διαφόροις ἠθικοῖς συστήμασι θεωρία περὶ ἐκδοχῆς τοῦ ἀγαθοῦ, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ κύρος τοῦ ἀγαθοῦ, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἀγα-

θου , ἐν δὲ τῷ β' μέρει ἡ ἀτομικὴ ἠθικὴ, ἡ πρὸς τὸν ^{ἐαυτὸν} πλησυν καὶ τῶν θεῶν σχέσεις καὶ ἡ κοινωνικὴ ἠθικὴ (οἰκογενεῖα πολιτεία ἐκκλησία)

Ζητήματα τινὰ ἰδιαζούσης σπουδαιότητος , οἷα περὶ ἐργασίας , Ἐπαγγελματος , φιλαλληλίας , εὐεργεσίας , αὐτοθυσίας , κολακείας ψεύδους , πολέμου , πολιτείας , ὡς κοινωνίας δικαίου , πολιτισμοῦ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν κομμουνισμὸν κ.τ.λ. πρέπει νὰ ἐκτίθενται ἐκτενεστερον .

Πρὸς πληρωσιν τοῦ σκοποῦ ὃν ἐπιδιώκει τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος βιβλίον , ἀπαραίτητον εἶναι , ὅπως ἡ μὲν ἑκθεσις τῆς ὕλης ἐνέχει πᾶσαν δυνατὴν ἐνθρογίαν ἀκρίβειαν ἐποπτικότητά καὶ πλαστικότητα , ἡ δὲ γλῶσσα νὰ εἶναι καθαρεύουσα ἀνάλογος πρὸς τὴν ἀντιληπτικὴν δύναμιν τῶν μαθητῶν δι' ἧς προορίζεται .

Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν θεῖ διατίθενται 1 τυπογραφικὸν φύλλον διὰ δὲ τὴν λοιπὴν ὕλην 10 τυπογραφικὰ φύλλα

Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τῶν βιβλίων πρὸς κρίσιν ὁρίζεται μέχρι τῆς 15ης μηνὸς αὐτοῦ ἡ Δημοκρατίας καὶ ὁρομηνήσῃ ἡ δὲ διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς μέχρι 15 αὐτοῦ μηνὸς αὐτοῦ ἡ 15ης μηνὸς αὐτοῦ ἡ ἀπὸ ὁροδομίας .

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
[Signature]
Ε. ΣΕΒΚΚΕΡΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

- Ι. Σκουτερόπουλος
- Λ. Σουχλέης
- Θ. Μαρασκεύδουλος
- Η. Λάγιος
- Ν. Μιχαλοπούλος
- Χ. Γαϊτσῆς
- Λ. Μισουρλής
- Κ. Βαμπούλης
- Γ. Ζομπανδῆς
- Α. Παπαγεωργανδπούλος

[Signatures of members]

Αρ. 1141. 4369

Π Ρ Α Ξ Ι Σ 36η

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῆ 19-Μαΐου 1949 συνελθόν τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον ἐν ὁλομελείᾳ εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Βύαγγ. Σέκκερη, παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ, παρισταμένου καὶ τοῦ Δ/ντοῦ τῶν Γραφείων, εἰργάσθη ὡς ἑξῆς:

Λαβὸν ὑπ' ὄψει: α) τὸ διαβιβασθέν εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον Παιδείας ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητοῦ Ἐξωτερικῶν ἔγγραφον τοῦ Φαρουκείου Πανεπιστημίου χρονολογούμενον ἀπὸ 27-11-48 καὶ διὰ τοῦ ὁποῦ τὸ ἐν λόγῳ Πανεπιστήμιον θέτει ὡς ὕρον διὰ ἐγγραφῆν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλλήνων σπουδαστῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὴν ἐνιαίαν ἀπολυτήριον ἐξέτασιν τῶν τελειοφοίτων ὄλων τῶν γυμνασίων τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων Αἰγύπτου β) προφορικὴν ἐντολὴν τοῦ κ. Ἐπιμελητοῦ ἀναφερομένην εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Κ. Δ. Γ. Σ. Ε. ὑποβολὴν σχεδίου ἀποφάσεως ρυθμιζούσης τὰ τῆς ἐνιαίας ἀπολυτηρίου ἐξέτασεως

Ἀποφασίζει:

Νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Ἐπιμελητήριον τὸ συνημμένον σχέδιον Ἐπιμελητικῆς ἀποφάσεως ἔχον οὕτω:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΠΡΩΤΟΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΒΟΗΘ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Δ/νοισι Μέσης Ἐκπ/σεως

Ἀριθ.

Ἐν Ἀθήναις τῆ

Μαΐου 1949

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 6 τοῦ 670/48 Μ.Δ. καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 36/19-5-49 πράξιν τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ καὶ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐκπαιδεύσεως

Ἀποφασίζομεν:

Ὅριζομεν τὰ περὶ ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ γυμνασίων ὡς κατωθι:

Μαθηταί καί μαθήτριάι ἀνεγνωρισμένων ὑπό τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως γυμνασίων ἐν Αὐγύπτῳ, ὑφίστανται τὴν ἐπὶ ἀπολύσεως ἐξέτασιν ἐνώπιον ἐξεταστικῶν Ἐπιτροπῶν, ἃν ἡ σύνθεσις καθορίζεται ὑπὸ τῶν ἐδαφίων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ παρόντος.

2. - Ἡ ἀπολυτήριος ἐξέτασις εἰς πάντα τὰ μαθήματα, τὰ διδασκόμενα ἐν τῇ Ανωτάτῃ τάξει εἶναι μόνον γραπτῆ.

3. - Ἡ ἐξέτασις αὕτη διεξάγεται ἐντός τοῦ Ἰουνίου ἐκάστου ἔτους.-

" Άρθρον 2ον

Τὴν ἐξέτασιν ταύτην ἐνεργῶν τέσσαρες ἐπιτροπαί. Τῆς πρώτης ἐπιτροπῆς Πρόεδρος ὀρίζεται ὁ Πρόεδρος ἢ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἢ Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος. Τῆς δευτέρας ἐπιτροπῆς Πρόεδρος ὀρίζεται ὡσαύτως Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος. Τῆς μίαν ἐκ τῶν δύο τούτων ἐπιτροπῶν Πρόεδρος εἶναι ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος τοῦ κλάδου τῶν Μαθηματικῶν ἢ Φυσικῶν ἐπιστημῶν. Τῆς τρίτης ἐπιτροπῆς Πρόεδρος ὀρίζεται ὁ Διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ ὁ Ὑποδιευθυντῆς τοῦ Διδασκαλείου τούτου. Τῆς τετάρτης Ἐπιτροπῆς Πρόεδρος ὀρίζεται ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητῆς τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων Ἀλλοδαπῆς καὶ ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ εἰς τῶν ὀρεθίων, Ἐπιθεωρητῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐκ τῶν ἐδρευόντων ἐν Ἀθήναις.

Ὁ Πρόεδρος ἢ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ τούτων ἄλλειπόντων ὁ ἀρχαιότερος ἐν τῇ τελευταίῳ βαθμῷ Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος ὀρίζεται Γενικὸς Πρόεδρος τῶν ἐξεταστικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ ἀσκεῖ τὴν ἐποπτείαν τῆς διὰξαγωγῆς τῶν ἐξετάσεων.

Εἰς περιπτώσιν οἰουδήποτε κωλύματος αἱ ἐξετάσεις διενεργοῦνται καὶ ὑπὸ τριῶν ἢ καὶ δύο ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν. Μέλη αὐτῆς Γυμνασιάρχαι καὶ καθηγηταί τῶν ἐν τῇ ἔφρᾳ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς λευτορῶντων ἀνεγνωρισμένων γυμνασίων.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐκλογή τῶν μελῶν καθηγητῶν ὡς μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς γίνεται μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου γυμνασιάρχου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξεταζομένων μαθητῶν.

Ἐδραὶ ἐκάστης τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν ὀρίζονται 1ης) Ἡ Ἀλεξανδρεία. Ἐνώπιον τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς θὰ προσέλθωσιν πρὸς ἐξέτασιν οἱ μαθηταί τῶν ἀνεγνωρισμένων γυμνασίων Ἀλεξανδρείας. 2ας) Τὸ Κάϊρον. Ἐνώπιον τῆς ἐν Κ. αἰτῶν ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ προσέλθωσιν πρὸς ἐξέτασιν οἱ μαθηταί τῶν ἀνεγνωρισμένων γυμνασίων Καΐρου καὶ Τάντας. Αἱ ἔδραὶ τῶν ἄλλων ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Προέδρου μετὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς Κάϊρον διὰ πράξεώς του κοινοποιουμένης εἰς τοὺς Διευθυντάς τῶν ὑπολοίπων ἀνεγνωρισμένων γυμνασίων Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων.

Ἐν τῇ αὐτῇ πράξει ὀρίζεται καὶ ποῦ θὰ μεταβῶσι πρὸς ἐξέτασιν οἱ μαθηταί τῶν ἐν λόγῳ γυμνασίων. Ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ Προέδρου τῶν ἐξεταστικῶν Ἐπιτροπῶν ὀρίζεται καὶ ἡ ἔδρα ἐκάστης ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς.-

ὡς ἀντιπρόεδροι τῶν Ἐπιτροπῶν ὀρίζονται οἱ ἀρχαῖοτε-
ροι τῶν γυμνασιαρχῶν Ἀλεξανδρεῖας, Καΐρου, Μανουσῆρας καὶ
Βουδζ.-

Ἄρθρον 3ον

Τὰ πρὸς ἐξέτασιν θέματα τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν περιλαμ-
βάνουν:

α) ἀδίδακτον κείμενον ἀρχαίου Ἑλλήνος συγγραφῆς 12-15
στίχων καὶ μετὰ φρασιν αὐτοῦ.

β) Ἀποσπάσματα, εἰλημμένα ἐκ τῶν ἐν τῇ τελευταίᾳ τάξει
τῶν γυμνασίων διδασκομένων ἀρχαίων κειμένων, περὶ τῶν ἢ ποιη-
τικῶν, ἐφ' ὧν διατυποῦνται καὶ ἐρωτήσεις, δι' ὧν ἐρμυνῶνται ἢ
κατανόησις τῆς γενικῆς ἰδέας καὶ τῶν ἐπὶ μέρους νοημάτων
τῶν διδασθέντων κειμένων. Ὅπου διδάσκονται διάφορα κεί-
μενα τοῦ αὐτοῦ συγγραφῆς ὡς λ.χ. Πλάτωνος: Φαῖδων,
Γοργίας, Πρωταγόρας ἢ Σοφοκλέους: Ἀντιγόνη, Οἰδίππου,
Ἡλέκτρα κ.λ.π. καταρτίζονται θέματα δεδιδαγμένου χωρι-
στα δι' ἑκάστον κείμενον. Οἱ μαθηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ γρά-
ψωσι μόνον τὸ κείμενον, ὅπερ ἐδιδάχθησαν καὶ τὰς σχετι-
κὰς μὲ τούτο παρατηρήσεις.

2.- Ἡ ἐξέτασις εἰς τὸ μάθημα τῶν Νέων Ἑλληνικῶν συν-
σταται εἰς ἑκαθεσὶν ἰδεῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος.

3.- Ἐκ τῆς ὕλης ἑκάστου τῶν λοιπῶν μαθημάτων πλὴν τῶν
ξένων γλωσσῶν τῆς ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ προγράμματος ἐν τῇ
τελευταίᾳ τάξει τῶν γυμνασίων ὀρίζονται δύο ζητήματα ἐκ
τῶν ὀποίων οἱ μαθηταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ γράψωσι τὸ ἓν.
Τὰ ζητήματα ταῦτα ἀναφέρονται εἰς κύρια σημεῖα τοῦ συνδ-
λου τῆς διδασχθείσης ὕλης καὶ δεῖον νὰ ᾖσι τοιαῦτα ὥστε
νὰ ἐλέγχεται ἢ περὶ τὸ ἀντενεργεῖν ἰκανότης τῶν μαθη-
τῶν.-

4.- Είς τὰ μαθήματα τῶν ξένων γλωσσῶν ὡς θέματα πρὸς γραφὴν ἐν τῷ σχολεῖῳ δίδονται α) ἀδίδακτον ἐκ 15-20 στίχων πρὸς μετάφρασιν ἐκ τῆς ξένης γλώσσης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ β) ἀδίδακτον πρὸς μεταφορὰν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν Παλλικὴν, Ἀγγλικὴν καὶ Ἀραβικὴν ἐκ 15 στίχων.

5.- Εἰς τὴν νυμναστικὴν, ὀδικὴν καὶ Τεχνικὰ οὐδεμίαν ἐξέτασιν γίνεται. *ἁπλῶς διὰ γινῆσαι καὶ ἐπιπέσει καὶ γινῆσαι διὰ γινῆσαι ἢ διὰ γινῆσαι προαιρετικῶν.*

6.- Εἰς τὰ φυσιογνωστικὰ καὶ μαθηματικὰ ὅπου οἱ διδασκόμενοι κλάδοι εἶναι περισσότεροι τοῦ ἑνὸς δίδονται χωριστὰ θέματα.

"Ἀρθρον 4ον

Τὰ θέματα δι' ἕκαστον μάθημα, πλὴν τῶν ξένων γλωσσῶν καταρτίζονται ἐν συνεδρίῳ, ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Λιοικητικοῦ καὶ Ἑκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου Μέσης Ἑκπαιδεύσεως. Ποῖα ἀντίγραφα τούτων, κλειδόμενα ἐντὸς εἰδικῶν φακέλων, καὶ χωρισμένως δι' ἕκαστον μάθημα, σφραγίζονται καὶ παραδίδονται εἰς τὸν γενικὸν Πρόεδρον τῶν Ἐπιτροπῶν. Οὗτος παραδίδει εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν ἄλλων ἢ δὴ προέδρων ἀνά ἕνα ἀντίγραφον τῶν θεμάτων τούτων ἐν Αἰγύπτῳ, μετὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἐπιτροπῶν καὶ τὸν καθορισμὸν τοῦ προγράμματος τῶν ἐξετάσεων. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὥρολογίου τοῦ προγράμματος θὰ ληφθῆ μερίμνα ὥστε κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν θὰ ἀρχίζουσι καὶ θὰ λήγουσι αἱ ἐξετάσεις καὶ τῶν τοιῶν ἐπιτροπῶν, τηρουμένης ἀσφαιρότητας τῆς ἀπαιτήσεως ταύτης. Οἱ φακέλλοι οἱ περιέχοντες τὰ θέματα ἀποσφραγίζονται κατὰ τὴν ὠρισμένην ὥραν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀμέσως ὑπαγορεύονται εἰς τοὺς μαθητὰς τὰ θέματα, συντασσόμενου καὶ πρακτικοῦ.-

"Ἀρθρον 5ον

Τὰ κατὰ τὰς ἐξετάσεις διδόμενα εἰς τοὺς μαθητὰς φύλλα γάρτου μετὰ προηγουμένον ἔλεγχον τῆς παύτότητος των δέον

νά ὡσι καλῆς ποιότητος καί νά φέρουν τήν σφραγίδα τῆς ἐπιτροπῆς καί τήν μονογραφήν τοῦ προέδρου αὐτῆς. [¶]Τά πύλλα θαῦτα μετά τήν ἀναγραφήν τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐξεταζομένου τοῦ γυμνασίου, ἐξ οὗ προέρχεται, τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐξετάσεως καλύπτονται διὰ κυανῆς ταινίας εἰς τήν δεξιάν ἄνω γωνίαν ἵνα καταστή ἀδιόρατον τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ μαθητοῦ καί τὸ σχολεῖον ἐξ οὗ προέρχεται. [¶]Μετά τήν ὑπό τῶν μαθητῶν παράδοσιν τῶν γραπτῶν μονογραφοῦνται ταῦτα ὑπό τῶν ἐποπτευόντων καθηγητῶν καί παραδίδονται εἰς τόν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς ὅστις μετά τήν παραλαβήν πάντων τῶν γραπτῶν προβαίνει εἰς τήν ἀρίθμωσιν καί ἀναγραφήν τοῦ σχετικοῦ ἀριθμοῦ ἐπ' αὐτῶν. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωμένος νά φυλάξῃ τὰ παραδιδόμενα αὐτῷ γραπτὰ τῶν μαθητῶν μέχρι τῆς προαδόσεως των εἰς τήν ἐπιτροπήν διορθώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 6ον

Ἐπιτιοῦται ἐν ταῖς αἰθούσαις κατά τήν ἐνέργειαν τῶν ἐξετάσεων εἶναι μόνον καθηγητάς, μέλη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς καί οὐκ οἱ μέλλοντες νά διορθώσουν καί βαθμολογήσουν τὰ γραπτὰ τῶν ἐξεταζομένων. Ἀπαγορεύεται κατά τήν διάδικειαν τῶν ἐξετάσεων νά παρακολουθοῦν οἱ ἐπιτηρηταί τὰ γραπτὰ τῶν μαθητῶν ἢ νά ~~ῥηθῆναι~~ δεικνύσῃν οἷονδῆποτε ἐνδιαφέρον πρὸς ἕνα ἢ τινάς ἐξ αὐτῶν. Ἀπαγορεύονται ῥπίσης καί αἱ συνομιλίαι μεταξύ μαθητῶν ἢ μεταξύ μαθητῶν καί καθηγητῶν.

Ἄρθρον 7ον

Προσπάθειαν ἀντιγραφῆς ἢ οἰασδῆποτε δολιεύσεως τῶν ἐξετάσεων παρὰ μαθητοῦ συνεπάγεται τόν ἀποκλεισμόν αὐτοῦ πᾶ-

σης περαιτέρω εξέτασης, υποχρεωμένου μὰ προσέλθῃ, εἰάν
θέλει, εἰς τὴν ἐπομένην ἐξεταστικὴν περίοδον, πρὸς ἐξε-
τασιν ἐκ νέου εἰς πάντα τὰ μαθήματα.

Ἄρθρον Βον

F

Μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἐξετάσεων συνέρχονται ἐν τῇ αὐτῇ ~~ἡδὴ~~
~~ἡδὴ~~ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς διορθώσεως τῶν γραπτῶν. ~~ἡδὴ~~
μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης προτείνονται ὑπὸ τῶν Διευθυν-
τῶν τῶν γυμνασίων καὶ ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Προέδ-
ρου τῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ διορθώσις τῶν γραπτῶν γίνεται
ἐν τῷ αὐτῷ σχολεῖῳ ἐνώπιον πάντων τῶν μελῶν τῆς Ἐπι-
τροπῆς. Ἐκαστὸν γραπτὸν βαθμολογεῖται ὑπὸ δύο μελῶν
τῆς Ἐπιτροπῆς, εἰδικῶν εἰς τὸ μάθημα καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν
προέδρων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μαθήματος τῆς εἰδικότη-
τος των ἢ ἑνὸς τῶν γυμνασιαρχῶν ἢ καθηγητῶν, ὀριζομένων
ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Προέδρου διὰ τὰ λοιπὰ μαθήματα. Ὁ
βαθμὸς τῶν βαθμολογούντων ἀναγράφεται οὐχὶ ἐν τῷ
γραπτῷ ἀλλὰ ἐν ἰδίᾳ καταστάσει ὀλογράφως καὶ ἀριθμη-
τικῶς.-

Μετὰ τὴν διορθώσιν τῶν γραπτῶν καὶ ἐν συνεδίᾳ τῆς ἐπι-
τροπῆς διορθώσεως αὐτῶν κατατίθενται οἱ βαθμοί, ὧν ὁ
μέσος ὅρος ἀποτελεῖ τὸν βαθμὸν ἐκάστου τῶν μαθημάτων.
Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε παρατηρηθῆ διαφορά κατὰ
τὴν βαθμολόγησιν γραπτῷ τινος, ὑπερβαίνουσα τὰς δύο
μονάδας, ἀποφαίνεται τελεσιδίκως περὶ τοῦ πραγματικοῦ
βαθμοῦ ἐπιτροπῆ ἐκ πάντων τῶν εἰδικῶν εἰς τὸ μάθημα με-
λῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Μετὰ τὴν ἀποφάγισιν τῶν γραπτῶν
οὐδεμίᾳ διορθώσις τῆς βαθμολογίας ἐπιτοῦεται.

Κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν διμελῶν Ἐπιτροπῶν διορθώσεως
λαμβάνεται πρόνοια κατὰ τὸ ἑνωτὸν ὥστε νὰ μὴ συμμετέ-
χωσι καθηγηταὶ εἰς τὰς ἐπιτροπὰς, αἵτινες θὰ διορθώσωσι

F *ἡδὴ ὁρισμένην ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Προέδρου*

γραφικά μαθητῶν τῶν γυμνασίων, εἰς ἃ ἀνήκουσι.-

Ἄρθρον 9ον

Βαθμοὶ διδόμενοι εἰς ἕκαστον τῶν μαθημάτων κατὰ τὰς ἐξετάσεις ὀρίζονται ἀπὸ 1-20. Τὰ κλάσματα βαθμοῦ γράφονται παρὰ τοὺς ἀκεραίους καὶ λαμβάνονται ὑπ' ὄφει διὰ τὴν ἐξαγωγήν τοῦ τελικοῦ ἀποτελέσματος.-

Ἄρθρον 10ον

Τὰ μαθήματα διαιροῦνται εἰς τρεῖς κατηγορίας:

Α/ Τὰ ἔχοντα συντελεστὴν, ἐφ' ᾧ πολλαπλασιάζεται ἡ βαθμολογία τῶν τῶν ἀριθμῶν. 3. Τοιαῦτα μαθήματα εἶναι τὰ Ἄρχατα Ἑλληνικά, τὰ Νέα Ἑλληνικά, τὰ Μαθηματικά καὶ τὰ Ἀραβικά *καὶ μαθητῶν ἀρκετῶν.*

Β/ Τὰ ἔχοντα συντελεστὴν 2. Τοιαῦτα εἶναι ἡ φυσικὴ, ἡ Χημεία καὶ αἱ εἶναι γλωσσικὰ *καὶ μαθητῶν ἀρκετῶν.*

Γ/ Εἰς τὰ ἔχοντα συντελεστὴν 1. Τοιαῦτα εἶναι πάντα τὰ λοιπὰ μαθήματα *καὶ μαθητῶν ἀρκετῶν.*

Γενικὸς βαθμὸς ἐξετάσεων ἐκάστου μαθητοῦ εἶναι τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ ἀθροίσματος τῶν γινομένων, τὰ ὁποῖα προκύπτουν ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ βαθμοῦ ἐκάστου μαθήματος ἐπὶ τῶν συντελεστῶν αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀθροίσματος τῶν συντελεστῶν.

Ἄρθρον 11ον

Βαθμὸς τῶν μαθημάτων, εἰς τὰ ὁποῖα δέν γίνεται ἔγγραφος δοκιμασία (γυμναστικὴ, ᾠδική) εἶναι ὁ μέσος ὄρος τῆς βαθμολογίας τῶν δύο ἑξαμήνων, ὅπως καταχωρίζονται ἐν τῷ εἰδικῷ Ἐλέγχῳ. Οἱ γυμναστικοὶ ὀφείλουσι νὰ ἀποστελῶσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀντίγραψαν τοῦ εἰδικοῦ ἐλέγχου, περιέχον μόνον τὴν βαθμολογίαν τῶν μαθημάτων τούτων.

Ἄρθρον 12ον

"Άρθρον 12ον

Α / Μαθητής ἀπολύεται :

α) Ἐάν λάβῃ βαθμόν 10 εἰς ἕκαστον τῶν μαθημάτων.

β) Ἐάν λαβῶν τόν βαθμόν 10 εἰς ἕκαστον τῶν πρωτευόντων μαθημάτων δέν λάβῃ τήν βᾶσιν 10 εἰς ἕν οἰονδήποτε μαθημα, ὑπό τόν ὄρον ὁ μέσος βαθμός/τῶν μαθημάτων νά μή εἶναι κατώτερος τοῦ 10.

γ) Ἐάν λαβῶν τόν βαθμόν 10 εἰς ἕκαστον τῶν πρωτευόντων μαθημάτων δέν λάβῃ τόν βαθμόν 10 εἰς δύο ἄλλα μαθήματα, δευτερεύοντα ἢ ~~πρωτεύοντα~~, ὑπό τοῦ ὄρον ὁ μέν μέσος βαθμός τῶν δύο τούτων μαθημάτων νά μή εἶναι κατώτερος τοῦ 8, ὁ δέ μέσος ὄρος πάντων τῶν μαθημάτων νά μή εἶναι κατώτερος τοῦ 10.

Β / Μαθητής παραπέμπεται εἰς ἀνεξέτασιν κατὰ Δ/βριον.

α) Ἐάν λάβῃ βαθμόν κατώτερον τοῦ 10 εἰς ἕν τῶν πρωτευόντων μαθημάτων.

β) Ἐάν λάβῃ βαθμόν κατώτερον τοῦ 10 εἰς ἕν τῶν πρωτευόντων καί ἕν ἢ δύο δευτερεύοντα ἢ τριτεύοντα μαθήματα.

γ) Ἐάν λάβῃ βαθμόν κατώτερον τοῦ 10 εἰς τρία δευτερεύοντα ἢ τριτεύοντα μαθήματα.

Καί εἰς τὰς τρεῖς περιπτώσεις θά κρέπη ὁ μέσος βαθμός πάντων τῶν μαθημάτων νά εἶναι τοῦλάχιστον 10.

Γ / Μαθητής ἀπορρίπτεται :

α) Ἐάν δέν λάβῃ τήν βᾶσιν 10 εἰς δύο πρωτεύοντα μαθήματα.

β) Ἐάν δέν λάβῃ τήν βᾶσιν 10 εἰς τέσσαρα οἰαδήποτε μαθήματα.

γ) Ἐάν ὁ μέσος βαθμός πάντων τῶν μαθημάτων εἶναι κατώτερος τοῦ 10.

"Άρθρον 13ον

Κατὰ τήν ἀνεξέτασιν ἔάν τὸ μάθημα εἰς ὃ παραπέμπεται ὁ

μαθητής είναι ἕν τῶν πρωτευόντων, ἵνα θεωρηθῆ ἐπιτυχῶν
δόν νά λάβῃ εἰς αὐτό τοῦλάχιστον βαθμόν 10. Ἐάν τά
μαθήματα, εἰς ἃ παραπέμπεται εἶναι δύο ἢ τρεῖς δευτερευόν-
τα ὁ μαθητής θεωρεῖται ἐπιτυχῶν.

α) Ἐάν λάβῃ εἰς ἕναστον τήν βᾶσιν 10.

β) Ἐάν ὁ μέσος βαθμός τῶν μαθημάτων, εἰς ἃ ἀνεξετάσθη
εἶναι 10.-

Ἄρθρον 14ον

Κατ' Σεπτέμβριον καταρτίζεται μία μόνον Ἐπιτροπή Ἀπο-
λυτηρίων ἐξετάσεων, τῆς ὁποίας προεδρεύει εἰς ἕκ τῶν
Ἐκπαιδευτικῶν, τῶν προβλεπομένων ὑπό τοῦ ἄρθρου 2.

Ἡ ἐπιτροπή αὕτη καθορίζει τήν ἔδραν τῆς εἰς μίαν τῶν
τοιῶν πόλεων, τῶν προβλεπομένων ὑπό τῆς παραγράφου 3
τοῦ ἄρθρου 2.

Ὁ τρόπος τῶν ἐξετάσεων τῶν ἀνεξετάστων ὡς καί τῶν διὰ
πρώτην φοράν προσερχομένων πρὸς ἀπολυτήριον ἐξέτασιν
εἶναι ὁ αὐτός ὅπως καθορίζεται ὑπό τοῦ ἄρθρου 3

Ἄρθρον 15ον

Οἱ μὴ βουλόμενοι ἐκ τῶν μαθητῶν νά προσέλθωσιν εἰς ἀπο-
λυτήριον ἐξέτασιν κατ' Ἰούνιον ^{δύναται} νά ἐξετασθῶσι κατὰ Σεπ-
τέμβριον ὑπό τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 16ον

Οἱ ἀπορριπτόμενοι κατ' Ἰούνιον δύνανται νά ἀνεξετασθῶ-
σιν εἰς πάντα τὰ μαθήματα κατὰ Σεπτέμβριον ἢ τὸν Ἰούνιον
τοῦ ἐπομένου ἔτους, χωρὶς νά εἶναι ὑποχρεωμένοι νά παρα-
κολουθήσωσι τὰ μαθήματα τῆς τελευταίας γυμνασιακῆς τά-
ξεως.

"Αρθρον 17ον

Ἡ Ἐπιτροπὴ διορθώσεως μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποτελεσμάτων συντάσσει πρακτικόν, οὗτινος ἀντίγραφον ὁ Γενικὸς Πρόεδρος ἀποστέλλει εἰς τὰ γυμνάσια ἐξ ἧν προέρχονται οἱ προσελθόντες πρὸς ἐξέτασιν μαθηταί, ἅτινα βάσει τούτων ἐκδίδουσι τοὺς σχετικούς τίτλους σπουδῶν.-

"Αρθρον 18ον

Μόνον ἀπολυτήριον, ἀπονεμόμενον ὑπὸ τῶν γυμνασίων τῆς Αἰγύπτου, κατόπιν τοιαύτων ἐξετάσεων, παρέχει δικαίωμα ἐγγραφῆς ἄνευ ἐξετάσεων εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Πανεπιστήμια καὶ τὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς.-

"Αρθρον 19ον

Ὅπου δὲν γίνεται μετὰ εἰδικῶς περιπτώσεώς τινος ἐν τῇ παρουσίᾳ ἱσχύουν αἱ διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 38102/16-5-49 ἀποφάσεως ἡμῶν, δι' ἧς ρυθμίζονται τὰ τῶν ἐξετάσεων ἐν τοῖς γυμνασίοις.-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Ι. ΣΦΟΨΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Δ. Σουχλέρης

Θ. Παρασκευόπουλος

Η. Λάγιος

Ν. Μεταλόπουλος

Κ. Γκιτάκος

Δ. Μισυρλής

Α. Βαμπούλης

Γ. Ζομπανάκης

Α. Παπαγεωργακόπουλος

[Handwritten signatures and stamps of the members]

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ 19ῃ Μαΐου 1949 συνελθόν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐν ἐδολομελείᾳ εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Εὐαγγ. Σέκκερη παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ, παρισταμένου καὶ τοῦ Δ/ντοῦ τῶν Γραφείων αὐτοῦ, εἰργάσθη ὡς ἑξῆς:

1. - Λαβόν ὑπὲρ ὄφει: τὸ ὑπ' ἀριθ. 38950/19-5-49 (ἀρ. πρωτ. Συμβ. 4371/19-5-49) ἔγγραφον τοῦ Σοῦ Ἐπιχειρηματικοῦ δι' οὗ διαβιβάζεται σχέδιον νόμου περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ὄργανισμοῦ τοῦ Διδασκαλείου Μ.Ε. μετὰ τῶν σχετικῶν παρατηρήσεων τῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς.

Γ ν ω μ α τ ε ῦ ε ι :

"Ὅτι σιδηπιμον εἶναι νὰ γίνωσι αἱ προτεινόμεναι συμπληρώσεις τὰς ὁποίας καὶ ἐπιφέρει τὸ Κ.Δ.Γ.Σ.Ε. εἰς τὸ συνημμένον σχέδιον τὸ ὁποῖον καὶ ἀποφασίζει νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Σὸν Ἐπιχειρηματικόν.-

2. - Ἐγον παρ' ὀφθαλμῶν τὸ ὑπ' ἀριθ. 20306/407/1949 ἐξαιρετικῶς ἐπεῖγον ἔγγραφον τοῦ Σοῦ Ἐπιχειρηματικοῦ παιδείας, δι' οὗ τοῦτο διαβιβάζον παρὸς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τὸ ὑπ' ἀριθ. 21258/Α/13/1949 ἔγγραφον τοῦ Ἐπιχειρηματικοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν μετὰ τῶν προσηρητημέσων εἰς αὐτὸ ἔγγράφων τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ περὶ προσκλήσεως συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν συνερχομένην τὸν προσεχῆ Ἰούλιον ἐν Λανίξ διὰσκεψιν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἐνηλίκων καλεῖ τοῦτο ὅπως γνωρίσῃ παρὸς τὸ Σὸν Ἐπιχειρηματικόν τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὡς καὶ τὸ ποδωπιον τὸ ὁποῖον θά ἦτο κατάλληλον νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ἐν λόγω διὰσκεψιν. 2) Τὸ ὑπ'

ἀριθ. 21253/Α/13/1949 ἔγγραφο τοῦ Ἑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς τὸ Ἑπουργεῖον Παιδείας, δι' οὗ τοῦτο διαβιβάζον σκετικὸν ἔγγραφο τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ περὶ διεθνούς διασκέψεως διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἐνηλίκων συνεργομένης τὸν προσεχῆ Ἰουνίον ἐν Λανία καλεῖ τὸ Ἑπουργεῖον Παιδείας ὅπως τὸ ταχύτερον γνωρίσῃ αὐτῷ πῶς ἔστιν δοτέαν ἀπάντησιν δεδομένου ὅτι τάσσεται προθεσμία μέχρι τῆς 15ης Μαρτίου ἐ.ε., ἵνα δοθῇ ἀπάντησις ἐπὶ τῆς ἀποδοχῆς ἢ μὴ τῆς προσκλήσεως, 3) τὰ συναπτόμενα ὡς ἄνω μνημονευόμενα ἔγγραφα τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ ἀποφάινεται:

1) λυπεῖται διότι ἀσχολεῖται ἐπὶ ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὰς πνευματικὰς σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύο περίπου μῆνας μετὰ τὴν ἐν τῷ συναπτομένῳ ἔγγραφῳ τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ καθοριζομένην καὶ ἐν τῇ ὡσαύτως συναπτομένην ὑπ' ἀριθ. 21258/Α/13 τῆς 28-2-49 ἔγγραφῳ τοῦ Ἑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπαναλαμβανομένην ἡμερομηνίαν 15 Μαρτίου 1949" ὡς τελευταίαν τασσομένην προθεσμίαν μέχρι τῆς ὁποίας θὰ ἔδει νὰ λάβῃ γνώσιν ἡ ΟΥΝΕΣΚΟ τῆς ἀπάντησεως τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς ἐμφαίνεται ὅμως ἐκ τῶν ἡμερομηνιῶν τῶν ὡς ἄνω ἐγγράφων, ταῦτα ἔγνουσι περιέλθει εἰς μὲν τὸ Ἑπουργεῖον Παιδείας μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, εἰς δὲ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον λόγῳ τῆς μεσολαβήσεως ἀπερτίας τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ τῆς διακοπῆς λόγῳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα, κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ τρένοντος μηνὸς Μαρτίου.

2) δεδομένου ὅτι τὸ ἐν Κοπεγχάγη τῆς Λανίας συγκαλούμενον συνέδριον τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ συνέρχεται μετὴν 16 τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἰουνίου φρονεῖ ὅτι τὸ Σὸν Ἑπουργεῖον τῆς Παιδείας δύναται καὶ νῦν νὰ γνωρίσῃ διὰ τοῦ Ἑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸ ἐν Παρισίοις Γραφεῖον τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ τὴν ἀπόφασίν της περὶ ἀποδοχῆς τῆς ἀπευθυνόμενης πρὸς αὐτὴν προσκλήσεως περὶ συμμετοχῆς της εἰς τὸ

ως άνω συνέδριον καί τό όνομα τοῦ όρισθησομένου άντι-
προσώπου.

3) Φορμει ότι ή συμμετοχή τής 'Ελλάδος εις τό ως άνω
Συνέδοιον τής ΟΥΝΕΣΚΟ εις ό θά μετασχωσιν πάντα τά Ε
Κράτη-Μέλη τής ΟΥΝΕΣΚΟ καί έτερα Κράτη μή Μέλη τής ως
άνω όργανώσεως επιβάλλεται διά λόγους έπιστημονικούς
καί πολιτικούς.

4) Προτείνει όπως όρισθι άντιπρόσωπος τής 'Ελλάδος εις
τό ως άνω Συνέδριον ό έν Παρισίοις διαμένων νυν δι'
εύρυτέρας σπουδάς καθηγητής τοῦ Πειραματικοῦ σχολείου
τοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνών κ. Βασιλάκης, όστις καί
άριστα έπιστημονικώς συγκεκριοτημένος είναι καί λίαν
χρηστός τό ήθος καί έγνωσμένων πατριωτικῶν φρονημάτων
καί επί πλέον ως μετασχών εις προηγούμενα συνέδρια
τής ΟΥΝΕΣΚΟ κέντηται τήν σχετικήν πείραν.

5) Γνωρίζει πρός τό Σόν 'Υπουργεῖον (Λ/ναιν Φραυμάτων) δύν
τῆ άποδόσει τῶν συναπτομένων έγγραφων ότι ως προκύπτει
έν τούτων τά έξοδα τής διατροφῆς καί ύπνου τῶν αντιπρο-
σώπων τῶν Κρατῶν-Μελῶν έν Κοπεγχάγη αναλαμβάνει ή ΟΥ-
ΝΕΣΚΟ, έπομένως τά έξοδα τοῦ όριζομένου ως άνω αντιπρο-
σώπου δέον νά υπολογισθῶσι μόνον διά τό ταξείδιον με-
ταβάσεως καί επιστροφῆς, έν Παρισίων εις Κοπεγχάγην
καί τάνάπαλιν καί τά έξοδα τῶν πραγματοποιηθησομένων
τυχόν εκδρομῶν εις Σουηδίαν-Νορβηγίαν.

6) ά π ο φ α σ ί ζ ε ι εις τήν περίπτωσιν τής άποδοχῆς
καί έγκρίσεως τῶν ως άνω προτάσεων τοῦ 'Εγκαιρευτικοῦ
Συμβουλίου παρά τοῦ Σοῦ 'Υπουργεῖου νά άποστελή εις
τόν καθηγητήν κ. Βασιλάκην εις Παρισίους πάσας τάς
νοσηλίμους επί τοῦ προκειμένου ποδς συζήτησιν έν τῷ
Συνεδρίῳ τούτω θέματος περὶ τής άγωγῆς τῶν ένηλικῶν
πληροφορίας.-

3.- Έχον πρό ὄφθαλμῶν 1) τὸ ὑπ' ἀριθ. 22879/1949 ἔγγραφο
 τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου (Δ/νοιο Γραμμάτων) πρὸς τὸ Ἐκπαιδευ-
 τικὸν Συμβούλιον δι' οὗ τοῦτο διαβιβάζον πρὸς αὐτὸ τὸ
 ὑπ' ἀριθ. 4429/1949 ἔγγραφο τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γαλλικοῦ
 Ἰνστιτούτου κ. Ὀκτάβ Μερλιέ, ~~ὡς ἐπισημαστικαί~~ τὸ Ἐκπαιδ.
 Συμβούλιον ὅπως ἐκφέρῃ τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ
 ὡς ἄνω ἐγγράφῳ διαλαμβανομένων.

2) τὸ ὑπ' ἀριθ. 4429/1949 ὡς ἄνω μνημονευόμενον ἔγγραφο
 τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου.

3) τὰς κειμένας διατάξεις, ἀ π ο φ α ῖ ν ε τ α ι :

Α/ Γνωματεῦει ὅπως δι' ἐγκυκλίου τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου Παι-
 δείας (Δ/νοιο Γραμμάτων) γίνῃ ἡ προ~~σπουδ~~^{σπουδ}α συστάσις πρὸς ἀ-
 πάσας τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀρχὰς ἵνα ἐκδῶσθι σχολικὴ βιβλιο-
 θῆκη προμηθευθῇ ~~ἀν~~^{ἐν} τούλάχιστον ἀντίτυπον τῶν κάτωθι ἐκ-
 δόσεων τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν :

1) Βυζαντινὴ Ἱστορία Ἀμάντου Τομ. 2.

2) Βυζαντινὸς βίος καὶ πολιτισμὸς τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανε-
 πιστημίου ~~Σ.~~ Κουκουλέ. Τομ. 4.

3) Τὸ ἀρχεῖον τῆς Μικρασιατικῆς Λαογραφίας, Μέλπω Μερλιέ
 Τομ. 1.

4) *Bulletin ~~de~~ ^{Synalytique} de Bibliographie Hellénique*

ἐκδιδόμενον ἐπιμελεῖα τ οῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν
 ἀπὸ τοῦ 1945.

Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐκδοδομένα
 βιβλία ὡς μερικοῦ διαφέροντος τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον δὲν
 εὕρσκει λόγους νὰ γνωματεύσῃ ὑπὲρ τῆς συστάσεως τῆς προ-
 μηθείας καὶ τούτων παρὰ τῶν Σχολικῶν βιβλιοθηκῶν.

Β/ Γνωματεῦθει πρὸς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον Παιδείας (Δ/νοιο Γραμ-
 μάτων) ὅπως δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τὰ Ἰδιεῖα τῆς Ἑλλάδος
 συστήσῃ τὴν προμήθειαν παρὰ τούτου τῶν κάτωθι μουσικῶν
 ἐκδόσεων :

1) *Le motif de la vaillance* (Ὁ θάνατος τῆς Ἀν-

τρεωμένης)

2) Μαρίο Βαϊνουβίς, Αγα Βατισταία.

3) Ν. Σκαλκώττα, Ρουατζε ελαμς ογρεσμεζ

Γ/ Έπὶ τοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 3 σημείῳ τοῦ πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐγγράφου τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν μνημονευομένου ἀντιτύπου κειμένου ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς Ἑλληνας συγγραφεῖς τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον δὲν δύναται νὰ ἐκφέρῃ γνώμην διότι τοῦτο δὲν ἔχει τεθῆ ὑπ' ὄψει αὐτοῦ.

Δ/ Τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον ἐπαφίεται εἰς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον ν' ἐνεργήσῃ ὅ, τι νομίσῃ σκόπιμον ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦ ὡς ἄνω ἐγγράφου τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου τῶν Ἀθηνῶν τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὴν παράκλησιν αὐτοῦ περὶ συστάσεως τῶν ἐκδόσεων τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου διὰ τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς τὰς ἐν ταῖς ξέναις χώραις πρεσβεῖας τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἀποδίδον πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας τὰ ~~σημειώματα~~ διὰ τῆς Διευθύνσεως Γραμμάτων διαβιβασθέντα αὐτῷ βιβλίῳ τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου Ἀθηνῶν ὡς ταῦτα σημειοῦνται ἐν τῷ ἐπισυναπτομένῳ καταλόγῳ εφ' ὅσον ταῦτα ἔχουσι σταλῆ νόμαστικῶς πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως γίνῃ ἡ προσήκουσα οὐστάσις πρὸς τὸν Γαλλικὸν Ἰνστιτούτον ἵνα ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ συστάσεως βιβλίων διὰ τὴν προμήθειαν τούτων παρὰ τῶν σχολικῶν βιβλιοθηκῶν ἀποστελεθῇ ἀνάλογον ἀριθμὸν ἀντιτύπων ἐξ ἐκείνου τούτων διὰ τὴν παρὰ τῆ Δ/νοσει τῶν διδακτικῶν βιβλίων τοῦ Σοῦ Ὑπουργεῖου βιβλιοθήκην καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ὑπεύθυνα διὰ πᾶσαν γνωμάτευσιν ὑπὲρ ἢ μὴ συστάσεως εἰς τὰς σχολ. βιβλιοθήκας αἰουδήποτε βιβλίου ὡς ἄλλως τε καὶ ὁ σχετικὸς περὶ σχολικῶν βιβλίων νόμος ὀρίζει. —

4.- Έχον πρό οφθαλμῶν 1) τὸ ὑπ' ἀρ. θ. 13611/1949 ἔγγραφον τοῦ σοῦ Ἐπιχειρηματικοῦ Παιδείας δι' οὗ τοῦτο διαβιβάζεται αἴτησιν τοῦ Γ. Βάρσου ἀντιστρατήγου καὶ 12 ἀντίτυπα τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον " Ἡ Περσικοὶ πόλεμοι, ἔθνικὴ παρακαταθήκη καὶ ἔθνικὴ κληρονομία" βιβλίου, καλεῖ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ὅπως γνωματεύσῃ σχετικῶς.

2) τὰς κειμένας περὶ διόρατικῶν κ.λ.π. βιβλίων διατάξεις

3) τῆν ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω βιβλίου εἰσήγησιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου κ. Α. Μισυρλῆ ἔχουσαν οὕτως:

" Τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον " Οἱ Περσικοὶ Πόλεμοι, Ἐθνικὴ Παρακαταθήκη καὶ ἔθνικὴ κληρονομία" βιβλίου τοῦ Γ. Βάρσου, στρατηγοῦ, ἀποτελεῖται ἐξ 100 σελίδων σχήματος ὄγδου. Τὸ βιβλίον εἶναι ἀφιερωμένον εἰς μῆμιν τοῦ ἀνεφιῶ τοῦ συγγραφέως Γεωργ. Βάρσου ἐφέδρου ἀνθυπολοχαγοῦ καὶ δημο/λου ἡρωϊκῶς πεσόντος τὴν 24ην Σεπτεμβρίου. 1948 ἐν Φυντέρινα (Παπάδων) Θράκης εἰς ἀγῶνα κατὰ Ἐαμοσλαῶν, ὁλοσέλιδος εἰκῶν τοῦ ὁποῦ παρατίθεται ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τοῦ βιβλίου. Ἐν τῇ προτασομένῃ προλόγῳ του ὁ συγγραφεὺς ἀναγράφει τοὺς λόγους οἱ ὅποιοι παρεκίνησαν τοῦτον εἰς τὴν συγγραφὴν τοῦ παρόντος βιβλίου "Οἱ Περσικοὶ Πόλεμοι", ἀναφέρει ὁ συγγραφεὺς δὲν ἀποτελοῦσι ἀπλῶς βωμὸν δόξης καὶ ἀφετηρίαν μεγάλων καὶ ὑψηλῶν διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐξορμήσεων, ἀλλὰ ἀποβαίνουσι χωρὶς ὑπερβολῆς καὶ τὸ διδακτικώτερον γεγονός τῆς παγκοσμίου ἱστορίας ἀπὸ στρατιωτικῆς, πολιτικῆς, ἠθικῆς καὶ ἔθνικῆς ἀποφύσεως.

Ἀκολουθεῖ ἡ εἰσαγωγὴ ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ συγγραφεὺς διαγράφει τὴν πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν ἑκατέρου τῶν δύο κόσμων οἱ ὅποιοι ἤλθον εἰς σύγκρουσιν κατὰ τὸν 5ον π.Χ. αἰῶνα τῶν Περσῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων.

Τὸ κῆριον περιεχόμενον τοῦ βιβλίου διαιρεῖται εἰς δύο κεφάλαια. Ἐν τῷ Α' κεφαλαιῷ ἐξετάζονται ὁ σκοπὸς καὶ

τά αίτια τῶν Ἑλληνοπερσικῶν πολέμων ἐκτίθενται ἐκτενέ-
στερον τὰ κατὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχῃ τὴν ἐν Θερμοπύλαις
μάχην τὰς παρὰ τὸ Ἄρτεμησιον ναυτικὰς συγκρούσεις τὴν
ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν καὶ τὴν Πλαταιαῖς μάχην ὅσον ἀπὸ
πολιτικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ στρατιωτικῆς πλευρᾶς. Διὰ τὴν ἐπο-
πτικωτέραν τοῦ ἱστορικοῦ τοῦ θέματος κατανοήσιν παρὰ
τῶν ἀναγνωστῶν του ὁ συγγραφεὺς παρεμβάλλει ἱκανὸν ἀ-
ριθμὸν τοπογραφικῶν χαρτῶν τῶν πεδίων τῶν μαχῶν. ^{ἸΙΙ}
Ἐν τῷ Β' κεφαλαίῳ ἀναπτύσσεται ἡ σημασία τῶν Περσικῶν
πολέμων καὶ ὁ συμβολικὸς αὐτῶν χαρακτήρ διὰ τὸ Ἑλληνι-
κὸν ἔθνος. Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ λεπτομερέστερον ἐξετά-
ζονται τῆ ἀποτελέσματα τῶν Περσικῶν πολέμων καὶ τὰ ἐξ
αὐτῶν διδάγματα καὶ ἐρευνῶνται οἱ ἠθικοὶ παράγοντες οἱ
ὅποιοι ἔστεφαν μέ δάφνας τὰ Ἑλληνικὰ ὄπλα ἀπὸ τῶν χρῆ-
των τῶν Περσικῶν πολέμων μέχρι σήμερον. Ὡς τοιοῦτους
δὲ ὁ συγγραφεὺς μνημονεύει 1) τὴν πρὸς τὸν θεὸν πίστιν
τοῦ Ἑλλήνος, 2) τὸν ἀτομικὸν καὶ ἐθνικὸν ἐγῴσμον τοῦ
Ἑλλήνος 3) τὴν εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἐθνικὴν τιμὴν
προσῆλυσιν τοῦ Ἑλλήνος 4) τὴν ἐθνικὴν ἐνδοτικότητα καὶ πει-
θαρχίαν καὶ 5) τὴν φιλοπατρίαν τοῦ Ἑλλήνος.
Γλῶσσα τοῦ βιβλίου εἶναι ἡ ^{ἸΙΙ} ἁπλῆ καθαρεύουσα, μικροπερλο-
δος καὶ εὐληπτος. Ὁ συγγραφεὺς ἔχει συντάξῃ τὸ περιεχό-
μενον τοῦ βιβλίου του μετ' ἐπιμελείας καὶ πολλοῦ πατριω-
τικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, καὶ καταβάλλει πᾶσαν δυνατὴν προσπά-
θειαν ἐφ' ἑνὸς μὲν νὰ παράσῃ πολυτίμους συνοπτικὰς πλη-
ροφορίας ἰδίᾳ ἀπὸ ^{ἸΙΙ} ἁπλῆς πλευρᾶς ἐπὶ τῶν μεγάλων
ἱστορικῶν γεγονότων τῶν Ἑλληνοπερσικῶν πολέμων τῶν
ἀρχῶν τῆς 5ης ἑκατονταετηρίδος π.Χ., ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ
προσφέρῃ διὰ τῶν ἀβιάστων ὁρῶν κρίσεων καὶ συμπερασμά-
των αὐτοῦ εἰς τὴν νεολαίαν τῆς πατρίδος μας ὄρατα μορφο-
τικὰ διδάγματα ὑψηλοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος. Καὶ εἰς τὴν

προσπάθειά του ταύτην ὁ συγγραφεὺς σημειοῦ ἱκανῆν ἐπι-
τυχάν.

Τὸ βιβλίον εἶναι ὠφέλιμον ἀνάγνωσμα διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν
σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τοὺς Ἐκπαιδευτικούς
λειτουργοὺς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Εἰς τὸ βιβλίον σημειοῦνται ἱκανὰ τυπογραφικὰ παροράματα
(ἐν οἷς σ. 79 γράφεται Διοκλητιανὸς ἀντὶ Μαξιμιανοῦ (Γαλερί-
ου) διορθούμενα ἐν μέρει μόνον εἰς τὸν ἐν τῷ τέλει τοῦ
βιβλίου παρατιθέμενον πίνακα παροραμάτων.

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἔχον ὑπ' ὄψει τ' ἀνωτέρω καὶ
τὴν ἰδέαν αὐτοῦ ἐκί τοῦ προκειμένου ἀντίληψιν ἀ π ο φ α ῖ-
ν ε τ α ῖ :

Γνωματεύει πρὸς τὸ Σὸν Ἰπουργεῖον (Δ/νοισιν Διδακτικῶν Βι-
βλίων) ὅτι δύναται νὰ συστήσῃ τὴν παρά τῶν σχολικῶν βιβλιο-
θηκῶν Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως προμήθειαν τοῦ
βιβλίου " Οἱ Περσικοὶ Πόλεμοι, Ἐθνικὴ παρακαταθήκη καὶ
ἐθνικὴ κληρονομία " τοῦ Γ. Βάρου Στρατηγοῦ καὶ τὴν ἀνά-
γνωσιν τοῦτου παρὰ τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν Μέσης
καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, διὰ τὰς περιεχομένας ἐν αὐτῷ
χρησίμους πληροφορίας ἐπὶ τῶν μεγάλων ἱστορικῶν γεγονό-
των τῶν Περσικῶν πολέμων καὶ τὰ ἐν τούτων συναγόμενα ὠφέ-
λιμα, μορφωτικὰ διδάγματα, ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς συμμορφώσεως
τοῦ συγγραφέως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῶν ὡς ἄνω εἰσηγήσεων. -

5.- Ἐχον πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. Ἐκπαιδ. Συμβουλ.
4187/1949 (ἀριθ. πρωτ. Γραφείου Ἰπουργοῦ 1907/1949) ἔγγρα-
φον τῆς Ἐπιτροπῆς Διεθνούς φιλίας μεταξὺ τῶν παίδων πρὸς
τὸν κ. Ἰπουργόν Ἐθν. Παιδείας τῆς Ἑλλάδος, δι' οὗ γνωρί-
ζεται αὐτῷ ὅτι ἡ 18ῃ Μαΐου 1949 ἔχει ὀρισθῆ ὡς ἡμέρα ἐ-
ορτασμοῦ τῆς 4ης ἐπετελοῦ ἀπὸ τῆς καθιερώσεως τῆς Διεθνούς
Φιλίας καὶ καλεῖ τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Παιδείας τῆς Ἑλλάδος

ὅπως καθορίσει καὶ τοῦτο ἡμέραν ἑορτασμοῦ τῆς διεθνoῦς Φι-
 λίας ἀ π ο φ α ῖ ν ε τ α ι:
 Εὐρίσκει ὁρᾶν τὴν ^{ἡ-ἔργω}πρόσκλησιν τῆς Ἐπιτροπῆς διεθνoῦς Φι-
 λίας καὶ γνωματεύει ὅπως τὸ Σὺν Ἰπουργεῖον Παιδείας (Δ/νοιο
 Γραμμὴν ἁλῶν) ~~κατὰ τὴν ἐπιτροπὴν ἡμετέραν~~ δι' ἐγκυκλίου αὐτοῦ πρὸς
 ἀπᾶσας τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀρχὰς Μέσης καὶ Στοιχειώδους
 ὁρίσῃ ὡς ἡμέρα ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετελοῦ τῆς Διεθνoῦς Φιλίας
 παρὰ τῶν σχολείων Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως τὴν
 18ην Μαΐου ἐκαστοῦ ἔτους καθ' ἣν οἱ Διευθύνται τῶν σχολείων
 πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων διὰ συντόμου ὁμιλίας πρὸς
 τοὺς μαθητὰς θὰ ἐξαίρωσιν τὴν σημασίαν τοῦ ἑορτάσμου
 τῆς ἡμέρας ταύτης διὰ τὴν ἀμοιβαίαν κατανόησιν τῶν λαῶν
 τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου.-

ἢ ἡ ἀποδῆσι.
 τῶν ἀνηχημάτων
 Φι

6.- Ἐχον πρὸ ὄφθαλμῶν 1) τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 926/1949
 ἑγγράφου τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Ε'
 περιφερείας, ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν τῆς Πούλας Κἀη-Παραρᾶ
 καθηγητρίας τοῦ Β' γυμνασίου θηλέων Θεσσαλονίκης περὶ χορη-
 γήσεως ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας δι' ἓν ἔτος πρὸς μετεκπαίδευσιν
 εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς. 2) τὴν ἐπὶ τῆς
 ὡς ἄνω αἰτήσεως τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ γνωμάτευ-
 σιν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ὅπως ἡ αἴτησις τῆς ὡς ἄνω
 καθηγητρίας ἐξετασθῇ μετὰ πάσης εὐμενείας, οἷοτι πρόκει-
 ται περὶ ἀρίστης κατὰ τὸ ἦθος, τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν
 καὶ τὴν ὑπηρεσιακὴν εὐδοκίμησιν καθηγητρίας.

3) τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3190/1924ῆ" περὶ χορη-
 γήσεως ἐκπαιδευτικῶν ἀδειῶν" ἀ π ο φ α ῖ ν ε τ α ι:
 Γνωματεύει ὅπως χορηγηθῇ εἰς τὴν Πούλαν-Κἀη-Παραρᾶ καθη-

γήτριαν τῶν Μαθηματικῶν τοῦ Β' γυμνασίου θηλ. Θεσσαλονίκης
ἐκπαιδευτικὴ ἄδεια ἄνευ ἀποδοχῶν δι' ἓν σχολικόν ἔτος (1949-
1950) πρὸς εὐρυτέρας σπουδὰς εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς
Ἀμερικῆς ὑπὸ τὸν ὄρον ὅπως ἡ ἄνω καθηγήτρια συμμορφωθῆ
πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἔδαφ. Β τοῦ ἀρ. 1 τοῦ Νόμου 3190/
1924 " περὶ ἐκπαιδευτικῶν ἀδειῶν κ.λ.π. " .-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ

Τ Α Μ Ε Δ Η

- [Signature]* Γ. Σκουτερδούκος
- [Signature]* Δ. Σουχλέρης
- [Signature]* Θ. Παρασκευόπουλος
- [Signature]* Η. Λάγιος
- [Signature]* Π. Μιχαλόπουλος
- [Signature]* Χ. Γκιτάκος
- [Signature]* Δ. Μισυρλής
- [Signature]* Α. Βαμπούλης
- [Signature]* Γ. Σομπανάνης
- [Signature]* Α. Παπαγεωργανόπουλος

Π Ρ Α Ξ Ε Ι Σ 38η

Ἐν Ἀθήναις σήμερον, τῇ 28ῃ Μαΐου 1949 συνελθόν τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον ἐν ὀλομελείᾳ εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Εὐαγγ. Σέκιερη ἀπόντων τῶν Συμβούλων κ. κ. Η. Λαγίου καὶ Α. Παπαγεωργακοπούλου διὰ λόγους ὑπηρεσίας παοισταμμένου καὶ τοῦ Δ/ντοῦ τῶν Ἐρασιῶν αὐτοῦ, εἰρονόσθη ὡς ἑξῆς:

1. - Ἐλαβεν γνῶσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 38868/19-5-48 (ἀρ. πρωτ. Συμ. 4643/26-5-49) ἐγγράφου τοῦ Σοῦ Ἐκπαιδ. Ἐπιτελείου δι' οὗ διαβιβάζεται ἀναφορὰ τοῦ Δ/τοῦ τῆς Ε. Α. Σ. Α. περὶ τοῦ σπουδαστοῦ Πητρογιάννη Γεωργίου τῆς Β' τάξεως. Ἐπειδὴ ὁ ἐν λόγω σπουδαστής κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἀπόφασιν ἐφοίτησεν κατὰ τὸ 1947-48 μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1948 καὶ παρηκολούθησε τὰ μαθήματα κατὰ τὸ 1948-49 ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1949 κανονικῶς ἐπειδὴ ἀφ' ἑτέρου οὗτος καλεῖται εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἐθν. Στρατοῦ, διὰ ταῦτα τὸ Κ. Α. Γ. Σ. Ε.

Γ ν ω μ α τ ε ὕ ε ι :

Ἔτι δύναται τὸ Σὸν Ἐκπαιδ. Ἐπιτελεῖον νὰ ἐπιτροπέη εἰς τὸν σπουδαστὴν τῆς Β' τάξεως Πητρογιάννη Γεωργίου νὰ ὑποστῇ κατὰ τὸν Ἰούνιον τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις διὰ τὴν Γ' τάξιν. -

2. - Ἐχον πρό ὄφθαλμῶν 1) τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 30849 ἐ. ἔ. (ἀρ. Π. Ε. Σ. 3347) ἐγγράφου τοῦ Σοῦ Ἐκπαιδ. Ἐπιτελείου ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν τοῦ Σεραφεῖμ Κ. Τσίτσα, δασκάρχου, περὶ συστάσεως τοῦ ὑποβαλλομένου πρὸς κρίσιν βιβλίου του ὑπὸ τὸν τίτλον " Στὰ ἄγρια ὄρη..." ἔκδ. Β. ὡς ἐλευθέρου ἀναγνώσμα-

τος εἰς τὰ σχολεῖα Μέσης καὶ Δημοτικῆς ἐκπαίδευσεως.

2) τὴν σχετικὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἰσήγησιν τοῦ ἐν τῶν μελῶν του κ. Δημ. Σουχλέρη ἔχουσαν οὕτω:

Τὸ ὑπὸ κρίσιν βιβλίον Σεραφεῖμ Κ. Φαιτσᾶ εἶναι σχημ. 8 καὶ ἔχει 144 ἐν ὄλῳ σελ. ἔκδο. Β ἐκφυρωθὲν εἰς τὰ ἐν Λαμῖα τυπογραφεῖα "Ἐθνικοῦ Ἀγῶνος"-Πιεστήρια"-Ἐπαρχίας". Εἶναι δευτέρα ἔκδοσις τῆς παλαιότερας, ἣν εἶχεν ὑποβάλει πρὸς κρίσιν διὰ τῆς ὑπ' ἄρ. θ. Π.Ε.Σ. 716 τῆς 7-3-47 αἰ-τῆσεώς του, δι' ἧς ἐννῶριζεν ὅτι θὰ διέντραφεν ὠριαμέναις φράσεις καὶ κεφάλαια καὶ θὰ ἔφερον ὠριαμένας τροποποιή-σεις ἢ προσθήκας, ὥστε νὰ εἶναι τὸ περιεχόμενον προσηρμο-σμένον εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ σχολεῖου.

"Καταγόμενος, -γράφει ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ πρὸς τὸ τὸ Σὸν Ἰπουργεῖον ὑποβληθείσῃ τὸ πρῶτον αἰτήσῃ του-, ἐκ τῆς ὀ-ρεινῆς περιοχῆς τῶν Θεσσαλικῶν Ἀγρῶν ἐζῆσα τὴν πρῶτην νεότητά μου εἰς τὸ γοητευτικὸν περιβάλλον τῶν βουνῶν τῆς Πίνδου, τὸ δὲ δασικὸν ἐπάγγελμα μὲ ἔφερον ἐπὶ ἄλλην μίαν εἰκοσαετίαν εἰς στενὴν γνωριμίαν μὲ τὰ περισσώτερα βουνὰ καὶ δάση τῆς χώρας μας καὶ πρὸς τὸν διαβιούντα εἰς αὐτὰ θαλερώτατον ὀρεινὸν πληθυσμὸν. Τοιούτοτρόπως μοὶ ἐγεννήθη ἡ διακαὴς ἐπιθυμία νὰ ἐξωπεικεύσω τὰς παρθένους ἐπιτο-πίλους ἐντυπώσεις μου ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ τὴν φύσιν τῶν βουνῶν μας καὶ ἰδιαιτέρως νὰ ἀποκαλύψω τὰ μυστικὰ τῆς ζω-ῆς τῶν δασικῶν μας δένδρων. Καρπὸς τῶν πόθων μου αὐτῶν ὑπῆρξεν ἡ ἄρτι ἐκδοθεῖσα μὲ τὰ πενήντ' ἐπαρχιακὰ μέσα ἔκδοσις μου αὕτη" .

Καὶ πράγματι ὁ συγγραφεὺς μὲ πολὺν ἐνθουσιασμὸν καὶ βα-θεῖσαν στοργὴν πρὸς τὰ βουνὰ καὶ τὰ δάση ἐνσταλαχθεῖσαν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν παιδικῶν του χρόνων καὶ ἐπαυ-ξηθεῖσαν διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς μελέτης τῶν δασικῶν προῦδ-των τῆς πατρίδος μας ἐρευνᾷ τὸ θέμα του καὶ περιγράφει μὲ ἐπιμέλειαν καὶ παραστατικότητα τὰ ἀπὸ πολλοὺς ἴσως

περιφρονημένα ἀλλὰ τόσον πολύτιμα διὰ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς χώρας μας ἄκαρπα δένδρα τῶν δασῶν. Εἰς τὴν περιγραφὴν ἐκαστοῦ δένδρου ὁ συγγραφεὺς εὕρισκει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀνανεώσῃ μὲ μοναδικὴν πνευματικὴν ὁροσερότητα ἀλλὰ καὶ ἀκρίβειαν ὅ,τι ἡ μυθολογία καὶ ἡ λαογραφία ἔχουσι κληροδοτήσει περὶ αὐτοῦ, συνάμα δὲ νὰ παρουσιάσῃ τοῦτο ὡς ζωντανόν στοιχεῖον μετέχον τῆς ζωῆς καὶ τῶν περπετειῶν τοῦ ἔθνους μας νὰ διαγράψῃ τὰς ὠφελείας ἐξ ἐκαστοῦ εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐν τέλει νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὸν ἀναγνώστην κατὰ τρόπον ἀβίαστον τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὸ δάσος.

Ὁ συγγραφεὺς εἰς τὸ πρὸς κρῖσιν ὑποβληθέν βιβλίον τῆς δευτέρας ἐκδόσεως δὲν ἔχει περιλάβει ὅσα κεφάλαια τῆς ἀ' ἐκδόσεως δὲν ἔκρινε κατάλληλα διὰ τοὺς μαθητάς, ὡς ἐπίσης καὶ πολλὰς φράσεις καὶ μέρη ἐτροποποίησε καταλλήλως.

Ὡσαύτως κατὰ τὴν ἀνατύπωσιν διωρθώθησαν καὶ τὰ τυπογραφικὰ πολλὰ ἀβλεπτήματα τῆς πρώτης ἐκδόσεως.

Ὁ συγγραφεὺς διεκδόσθησε τὸ βιβλίον μὲ ἀρκετάς καταλλήλους εἰκόνας πολὺ συντελούσας εἰς τὴν ἐπιτυχήν περιγραφὴν τῶν εἴκοσι περίπου δένδρων μὲ τὰ ὅποια ἀπασχολεῖται ὁ συγγραφεὺς.

Ἐν ἐπιλόγῃ 135-140 μὲ ἐκδήλον τὸν πολὺν του πόνον διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν δασῶν μας καὶ τὸν θερμὸν του πόνον νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀναγκαίαν προσπάθειαν καὶ εἰς τὸν σκληρότατον, ὡς γράφει, ἀγῶνα διὰ τὴν ἀναδάσωσιν τῶν καταστραφειῶν ἰδίᾳ ἐπὶ κατοχῆς δασικῶν μας περιοχῶν καὶ τὴν διάσωσιν τοῦ ἐναπομεθναντος πρασίνου καλεῖ εἰς συναγεμὸν πρὸς τοῦτο πάντας ἐξηγῶν τὰς θλιβεράς συνεπειὰς τῆς καταστροφῆς τούτου ὅχι μόνον εἰς τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν καὶ ἐθνικὴν οἰκονομίαν ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ κλῆμα τῆς χώρας καὶ τὴν ὑγείαν μας αὐτήν.

Με φραστικὴν δύναμιν καὶ πειστικὴν ἐξαιρετικὴν παρέ-

χει χρoσίμους εἰς πάντα συμβουλάς διανθίζων τά ἐπιτιμί-
μενα καί μέ εὐχάριστα περιστατικά τῆς γεωργικῆς ζωῆς καί
λαϊκῆς σχετικῆς διηγήσεις.

Παραθέτων δ' ἐν τέλει τό κείμενον μᾶς ἐπισήμου κατοικῆς
ἀποφάσεως, τήν ὅποιαν ἔλαβον τῆ 23-8-1836 οἱ κάτοικοι
τοῦ ὄρεινοῦ χωρίου τῆς Φθιώτιδος, Γαρδικίου Ὀμιλεῶν
πρός παῦσιν τῶν καταστρεπτικῶν ἐκχερώσεων καί ἐπανίδρυ-
σιν τοῦ δάσους ἐκ τῆς καταστροφῆς τοῦ ὁποῦλου ἐστήθρυσαν
τά ποτιστικά νερά του κ.λ.π., ἀπευθύνει ἔκκλησιν τῶν
ὅτι "τό φωτεινὸ παράδειγμα τῶν παλαιῶν γερόντων τοῦ Γαρ-
δικίου πρόπει πάντοτε νά διδάσκη ὅλους τοὺς ὄρεινοὺς
κατοίκους τῆς πατρίδος μας καί νά ἐμπνέη τήν ἀγάπη τους
πρός τόν ἐνεκτίμητο πλοῦτο καί θησαυρὸ τῆς φτωγῆς μας
γῶνας, τό δασικὸ μας κτήσινο, ποὺ ἀποτελεῖ σύμβολο τῆς
ἀλπίδας νιά μῖα καλύτερη αὔριο"

Ἡ γλῶσσα τοῦ βιβλίου εἶναι ἡ δημοτικὴ ἀππλανυμένη τῶν
πολλῶν ιδιωματικῶν καί ἀνομοιομορφιῶν, ἃς εἶχεν ἡ πρώτη
ἐκδοσις τοῦ βιβλίου.

~~καὶ πρὸς τὸν κ.λ.π.~~

Διὰ πάντα ταῦτα τό βιβλίον " Στά ἄγρια ὄρη....." Σ.Τσιτσι-
β' ἐκδοσις-εἶναι χρῆσιμον ἀνάγνωσμα διὰ τοὺς μαθητάς τῶν
ἀνωτέων τάξεων τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, τοὺς μαθητάς τῶν
σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καί σπουδαστάς τῶν Ἑλιδαγ.
Ἀκαδημιῶν, ἔξιλον δέ δ' αὐτὸ συστάσεως καί διὰ τήν ὑπό τῶν
σχολικῶν ἐν γένει βιβλιοθηκῶν προμήθειαν τοῦτου ὡς κατ'
ἐξοχήν χρoσίμου βιβλίου.-

3.- Έχον πρό οφθαλμῶν τὸ ὑπ'ἀριθ.103886/1948 ἔγγραφο
τοῦ Σοῦ Ἰπουργείου Παιδείας(Λ/νσις Διδακτικῶν βιβλίων)
δι'οὗ τοῦτο διαβιβάζον ἀντίτυπα τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον
"P. Vergil Maronis Aeneidos" ἄλωση τῆς
Ποοίας, Μετάφραση Γεώργη Κόλλια, καθηγητοῦ, Ἀθήνα 1948
καλεῖ τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον ὅπως ἀποφανθῆ συμφώνως τῷ
Νόμῳ 5911/1933" περί διδακτικῶν βιβλίων" 2) τὰς κειμέ-
νας διατῆξεις 3) τὴν ἐπὶ τοῦ ἄς ἄνω βιβλίου εἰσήγησιν τοῦ
Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου κ. Δ. Μισυρλή ἔχουσαν οὕτως:
τὸ ὑπὸ κρίσιν βιβλίον εἶναι ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τοῦ
τίτλου αὐτοῦ μετάφρασις εἰς στίχους τοῦ Β' βιβλίου τῆς
Αἰνειάδος τοῦ Βιργιλίου καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ 23 σελίδας
σχήματος 8ου. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ βιβλίου ἀφίνει τὴν ἐντύ-
πωσιν ὅτι ὁ συγγραφεὺς καταβάλλει ἐπιμεμελημένην προσπά-
θειαν νὰ μεταφράσῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ποιητικὸν λόγον
τὸ περιεχόμενον τοῦ Β' βιβλίου τῆς Αἰνειάδος ἀφορῶν εἰς
τὴν ἄλωσιν τῆς Ποοίας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τοῦ περιεχομέ-
νου τοῦ βιβλίου οὐδεὶς εἰσαγωγικὸς ~~λόγος~~ πρόλογος, ἀφο-
ρῶν εἰς τὴν βιογραφίαν τοῦ συγγραφέως καὶ τὸ περιεχό-
μενον τοῦ Α' ~~βιβλίου~~ βιβλίου προηγείται, οὐδ' ἐπιτελεῖται περι-
ληψὶς τοῦ περιεχομένου τοῦ ἀνάγνωστον τῶν τεσσάρων ^εεπιμέ-
νων βιβλίων.

Ἐπειδὴ τὸ ὑπὸ κρίσιν βιβλίον ἀποτελεῖ τὸ 1/12 τῆς Αἰ-
νειάδος τοῦ Βιργιλίου ἐλλείπουσι δὲ ἐκ τούτου τὰ στοι-
χεῖα ἐκεῖνα τὰ ἀπαραίτητα ἵνα παρουσιάσωσι τοῦτο αὐτο-
τελὲς ἀνάγνωσμα διὰ τὰ ἀνωτέρω βασικὰ μειονεκτήματα
δὲν δυνάμεθα νὰ εἰσηγηθῶμεν τὴν οὐστάσιν τοῦ ἄς ἄνω βι-
βλίου.

τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνωτέρω
εἰσήγησιν καὶ τὴν ἄμεσον τοῦ ὑπὸ κρίσιν βιβλίου ἀντίλη-
ψιν αὐτοῦ ἀ π ο φ α ῖ ν ε τ α ι :

Γνωματεύει προς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον(Δ/νσιν Διδακτικῶν βιβλίων) ὅτι δὲν δύναται μὲ εἰσηγηθῆ ὡς ἀνω βιβλίου πρὸς τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους διὰ τοὺς ἐν τῇ ὡς ἀνω εἰσηγήσει ἀναγραφομένους λόγους.-

4.- Ἔχον πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ὑπ'ἀριθ. 20116/364/28-2-49 1866/14-3-49 ἔγγραφον τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου δι' οὗ διαβιβάζεται ἐπιστολὴ τῆς *International Students Society* δι' ἧς ἡ Ἑταιρεία αὕτη ζητεῖ νὰ τεθῆ εἰς ἐπαφὴν μετὰ σπουδαστῶν ἐπιθυμούντων νὰ συνδεθῶσιν δι' ἄλληλογραφίας ἀποσκωπούσης εἰς τὴν ἀνάπτυξιν πνευματικῶν σχέσεων ὡς μέσων διὰ τὴν διεθνή φιλίαν κ.λ.π.

ἀ π ο φ α σ ῖ ζ ε ι :

νὰ γνωρίσῃ εἰς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον ὅτι εὕρισκε τὴν προσάθειαν ταύτην ἀξιόλογον καὶ ὅτι ἡ ὑπηρεσία δέον νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὴν ἔνωσιν πίνακα τῶν σχολείων Μ.Ε. ἰδίᾳ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὡς καὶ εἰκόνας ἔξιολόγων τοπίων, μνημείων κ.λ.π. πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸ διεθνὲς ἡμεροδελτίον τῆς Ἑταιρείας.-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
[Signature]
Ε. ΣΕΒΚΕΡΗΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

[Signature]
Ι. Σκουτερόπουλος

[Signature]
Α. Σουγλέσης

[Signature]
Θ. Παρασκειούπουλος

[Signature]
Ν. Μεγαλόπουλος

[Signature]
Χ. Γκιτάνος

[Signature]
Α. Μισιολής

[Signature]
Α. Βαμπούλης

[Signature]
Γ. Ζομπανιάκης

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν 30ὴν Μαΐου 1949 συνῆλθεν τὸ Κ. Δ. Γ. Σ. Ε. ἐν ὁλομελείᾳ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ κ. Σέμηκερ Εὐαγγ. παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ πλην τοῦ κ. Ἡλ. Δαγλίου κωλυομένου, παρισταμένου καὶ τοῦ Δ/ν^τ τοῦ τῶν Γραφείων αὐτοῦ κ. Μπάρκα Ἀθ. εἰς συνεδρίαν ἵνα ἀποφασίσῃ περὶ τῆς βραβεύσεως τῶν ὑποβληθέντων βιβλίων "Ἀλγέβρας" διὰ τοὺς βέλτερας τῶν ἀνωτέρων τάξεων τῶν ἑλασικῆς κατευθύνσεως τμημάτων τῶν γυμνασίων.

Εἰς τὴν συνεδρίαν παρίσταντο 1) ὁ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ 18234/2-3-49 διαταγῆς τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου ὁμοιοθετῆς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ο. Ε. Σ. Β. κ. Μούστοης καρ. Ἀ/ντῆς τῆς Δ/νεως Διδακτικῶν βιβλίων καὶ 2) ὁ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9/18-2-49 πράξεως τοῦ Κ. Δ. Γ. Σ. Ε. προταθεὶς ὡς συνεισηγητῆς διὰ τὴν κρίσιν τῶν βιβλίων τῆς "Ἀλγέβρας" κ. Μαζαροῦνης Γεώργιος Δ/ντῆς τοῦ Προτύπου Σχολῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως (Ἀ' Προτύπου γυμνασίου) Πειραιῶς.

Λαβὼν ὑπ' ὄψει: α) τὸ ὑπ' ἀριθ. 13771/18-2-49 (ἀρ. πρωτ. Συμβ.) ἔγγραφον τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου δι' οὗ διεβιβράσθησαν πρὸς κρίσιν τὰ ὑποβληθέντα εἰς τὴν Δ/σιν Διδακτικῶν βιβλίων δακτυλογραφημένα βιβλία "Ἀλγέβρας" β) τὴν ὑπ' ἀριθ. 65130/1-8-48 (Ο. Ε. Κ. "Παράρτημα" 68/10-9-48) προκλήρουειν πρὸς συγγραφὴν βιβλίου "Ἀλγέβρας", ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 38843/18-5-49 (ἀρ. πρωτ. Συμβ. 4642/26-5-49) Ὑπουργικὴν ἀπόφασιν "περὶ παρατάξεως τῶν προθεσμιῶν διὰ τὴν κρίσιν" γ) τὴν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 9/18-2-49 πράξει διαλαμβανομένην ἀπόφασίν του, τὴν κυρωθεῖσαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 16556/24-2-49 διαταγῆς τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου, δι' ἧς ἀνετίθετο ἡ εἰσήγησις ἐπὶ τῆς κρίσεως εἰς τὸν ἕκ τῶν μελῶν του κ. Ν. Μιχαλόπουλον καὶ τὸν Δ/ντὴν τῆς Προτύπου

Σχολής Μ. Ἐκπαιδεύσεως Πειραιῶς κ. Μαζαράκη Γ. ὅτ' αὐτὴς κα-
τατεθείσας εἰσηγήσεις τῶν κ.κ. Μιχαλοπούλου Ν. καὶ Μαζα-
ράκη Γεωγ. ἔχουσας οὕτω:

Α/ Εἰσηγήσεις κ. Νικ. Μιχαλοπούλου

" Ὑπὸ τῆς Δ/σεως Διδακτικῶν βιβλίων τοῦ Ὑπουργείου διε-
βιβάσθησαν εἰς τὸ Κ.Δ.Γ.Σ.Ε. δέκα ἐν συνόλῳ βιβλία

" "Ἀλγέβρας" διὰ ταῦτα ἡ ἀμοδία ὑπηρεσία τῆς Δ/σεως δι-
δακτικῶν βιβλίων ὑπελόγισεν, ὅτι ἐκτυπούμενα θὰ καταλάβωσι
τὸν ἔναντι τοῦ ὄνους ἐκάστου συγγραφέως σημειούμενον
ἀριθμὸν τυπογραφικῶν φύλλων.

1) Παπανικολάου Γεωργίου καθηγ. γυμν. ἀρρ. Καβάλας 23⁴/5 τ.φ.

2) Σακελλαρίου Νεῖλου καθηγ. Πανεπ. Ἀθηνῶν 22⁴/5 τ.φ.

3) Νικολάου Νικολ. τέως καθηγ. Βαρβ. Πρωτ. Σχολῆς 22¹/2 τ.φ.

4) Τόγνα Π. - Πασσαῖ Ο. καθηγ. Βαρβ. Πρωτ. Σχολῆς 24 τ.φ.

5) Θεοδοσία Κων. καθηγητοῦ Ἀ' γυμν. θηλ. Πειραιῶς 23 τ.φ.

6) Ἀδαμοπούλου Λεων. καθηγ. Βαρβ. Πρωτ. Σχολῆς 22 τ.φ.

7) Φακιάλου Λεων. Γυμν/ρχου γυμν. ἀρρ. Κομοτινῆς 22¹/4 τ.φ.

8) Κατζῆ Γεωργίου καθηγητοῦ Λεοντείου Λυκείου 23³/4 τ.φ.

9) Πούντζα Παναγιώτου συνταξ. καθηγ. Μαθηματικῶν 17 τ.φ.

10) Ταξιάρχη Ἀναστασίου καθηγ. Δ' γυμν. θηλ. Θεσσ/νίκης 19
2/5
τ.φ.

Ὑπὸ τῆς συνθήκας ταύτης τὰ ὑποβληθέντα πρὸς κρίσιν βιβλία

" "Ἀλγέβρας" πλὴν τῶν βιβλίων τῶν κ.κ. Πούντζα Π. καὶ

Ταξιάρχη Ἀναστ. πληροῦσι το ὅς ὄρους τοῦ ἔδαφ. 4 τῆς ὑπ'

ἀριθ. 65130/9-3-48 προκηρῦξεως διὰ τὴν " Ἀλγεβραν" καὶ

δικαιοῦνται ἐπομένως νὰ ~~ὑποβληθῶσιν~~ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ

Συμβουλίου. ὅς πρὸς τὰ βιβλία τῶν κ.κ. Πούντζα καὶ Τα-

ξιάρχη Ἀναστ. φηνοῦμεν, ὅτι δὲν εἶναι ἄσκοπον νὰ τεθῶσι

καὶ ταῦτα ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου καὶ διὰ τοῦτο

θα εκθέσωμεν τήν γνώμην ἡμῶν καί περὶ τῶν βιβλίων τούτων:
-Προκειμένου νά κοιθῆ ἄν βιβλίον πραγματευόμενον περὶ τῆς
" Κατωτέρας Ἀλγέβρας " εἶναι κατάλληλον ὡς διδακτικόν,θα
πρόπη κατὰ τήν γνώμην ἡμῶν νά ληφθῶσι ὑπ' ὄψει τὰ κάτωθι:

α) Ἡ κατωτέρα "Αλγεβρα τιῆμα τοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα " "Αλγεβρα"
κλάδου τῆς Μαθηματικῆς Ἐπιστήμης ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον ἐπὶ
τοῦ ὁποίου σπυρίζεται ὁλοκληρὸς ἡ Μαθηματικὴ καλαυμένη
Ἀνάλυσις. Ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεγονότος καί μόνον πηγάζει ἡ
ἀνάγκη τῆς ἐπιστημονικῆς θεμελιώσεως τῆς κατωτέρας "Αλγέ-
βοας.

β) Ἡ κατωτέρα "Αλγεβρα θεωρουμένη ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν
πρακτικῶν αὐτῆς ἐφαρμογῶν ἀναγνωρίζεται ὡς συνέχεια (ἐπέ-
κτασις) τῆς Ἀριθμητικῆς, καί ἐπομένως εἶναι ἀνάγκη νά δια-
τηρῆ ἔν τινι μέτρῳ τὸν χαρακτήρα καί τήν διέπουσαν τήν
Ἀριθμητικὴν μορφήν.

γ) Πὸς ἐπιτυχή σπουδὴν τῶν ἀριθμητικῶν σχέσεων ἡ κατωτέρα
"Αλγεβρα εἶναι ὑποχρεωμένη νά εὐρύνη τὸ πεδίον τῆς ἐρεῦνης
τῆς καί ἐπὶ ἀριθμῶν-τούς ὁποίους διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτο εἰ-
σάγει-οἴτινες ἢ δέν εὐλόγονται εἰς τὸν κύκλον τῆς ἐμπει-
ρίας τῶν μαθητῶν, οἱ ὅποιοι τὸ πρῶτον διδάσκονται "Αλγεβραν
ἢ δέν ἀνταποκρίνονται μὲν εἰς τήν πραγματικότητα συμβάλλου-
σι ὅμως εἰς τήν βαθυτέραν ἐπισκόπησιν τῆς πραγματικότητος.

Ἐπὶ τὰς προϋποθέσεις ταύτας εἶναι αὐτονόητον, ὅτι ἡ
συγγραφή σχολικοῦ(διδακτικοῦ)βιβλίου Ἀλγέβρας παρουσιάζει
ὡρισμένας δυσκολίας, τὰς ὁποίας μόνον ὁ ἐπιστημονικῶς
ἐννοατῆς καί κάτοχος διδακτικῆς πείρας συγγραφεὺς κατορθώ-
νει νά ὑπερνικήσῃ. Διὰ τοὺς κοιτὰς τοῦ βιβλίου εἶναι προ-
φανές, ὅτι ἡ ἐπιστημονικὴ θεμελίωσις τοῦ βιβλίου δεόν νά
ἀποτελέσῃ τὸ πρωταρχικόν στοιχεῖον διὰ τήν κρίσιν, ἔν συν-
δυσασμῷ πρὸς τήν ἀπὸ διδακτικῆς ἀπόψεως ὀρθὴν προσφορὰν

της ύλης. Ἐπιστημονικὰ ἀτέλειαι παρατηρούμεναι τυχόν κατὰ τὴν διαπογαμάτευσιν τοῦ ἀλγεβρικοῦ λογιμοῦ, δέν θά πρέπει νά ληφθῶσι σοβαρῶς ὑπ' ὄψει ἔάν ἡ ἐπιστημονική θεμελίωσις εἶναι ὀρθή, ἐκτός ἂν αἱ ἀτέλειαι αὗται συνιστῶσι βαρέα ἐπιστημονικά σφάλματα.

Ἐχοντες τὰ ἀνωτέρω ὑπ' ὄψει ἡμῶν θά χωρήσωμεν εἰς τὴν λεπτομεροῦ ἀνάλυσιν τῶν ὑπὸ κρίσιν βιβλίων, ἐνδιατρίβοντες περισσότερο εἰς τὴν ἐξονυχιστικὴν ἐξέτασιν τῶν πρώτων κεφαλαίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων θεμελιούται ὀλοκληρον τὸ βιβλίον. Εἰς περίπτωσιν ὅμως καθ' ἣν ἐκ τῆς ἐν γένει εἰκόδος τὴν ὁποίαν θά παρουσιάσῃ τὸ βιβλίον εἰς τὰ πρώτα ταῦτα κεφάλαια σχηματίσωμεν τὴν γνώμην, ὅτι τοῦτο δέν εἶναι ἄξιον νά τύχῃ βραβεῖου τινος θά θεωρήσωμεν περιττὴν τὴν πλήρη ἀνάλυσιν τῶν ἐπιόμενων κεφαλαίων, διότι ταῦτα ἐκτός τῶν τελευταίων, δέν παρουσιάζουσι οὐδεμίαν δυσχέρειαν οὔτε ἐπιστημονικὴν οὔτε μεθοδικὴν διὰ τὴν ἐκθεσιν τῆς ύλης.

α) Ἄλγεβρα κ. Πούντζα Ἐαναγιώτου

—Εἰς τὰς (§§ 1-4-) τοῦ ὑπὸ κρίσιν βιβλίου ὁ συγγραφεὺς κατορθώνει νά καταστήσῃ ἀντιληπτὸν τὸν ὄρισμόν τῆς Ἄλγεβρας. Ὁ τρόπος τῆς ἐκθέσεως τῆς ύλης δέν παρουσιάζει ἐπιστημονικὰ ἢ διδακτικὰ μειονεκτήματα. Ἡ χρησιμοποιουμένη γλῶσσα εἶναι ἀπλή, εὐληπτος καὶ μικροπερίοδος.

Ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰς (§§ 5-11) εἰσάγονται οἱ ἀρνητικοὶ ἀριθμοί. Ἡ εἰσαγωγή των γίνεται λίαν ἐπιτυχῶς καὶ ἄνευ ἐπιστημονικῶν ἀτελειῶν. Ἐπιτυχῆς ἐπίσης εἶναι ὁ ὄρισμός "σχετικὸς ἀριθμὸς", διότι ὁ ὅρος "ἀλγεβρικοὶ ἀριθμοί" εἶναι ἔννοια ἐπάλληλος τῆς ἐννοίας τοῦ συνόλου τῶν θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἀριθμῶν. Τὸ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τιθεμένον θεώρημα, τοῦ σχηματισμοῦ ~~ἀρνητικῶν ἀριθμῶν~~ τῶν ἀρνητικῶν ἀριθμῶν ἐκ τῆς θετικῆς μονάδος ἢ τῶν μερῶν αὐτῆς διευκολύνει τὴν θεμελίωσιν τῶν πράξεων, τὴν διευκόλυνσιν ὅμως ταύτην δέν

προτιμᾷ ὁ συγγραφεὺς (Ποβ. περὶ πολ./σμοῦ).

Εἰς τὰ ἀκολουθοῦντα Β' καὶ Γ' κεφάλαιον (§§ 12-41) ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μὲ τὴν θεμελίωσιν τῶν πράξεων. Ἡ διαπραγμάτευσις τῆς ὕλης γίνεται μετ' ἐπιστημονικῆς ἀκριβολογίας μὴ παρουσιάζουσα αἰχμὴν τινα ἀπὸ διδακτικῆς πλευρᾶς. Διαφεύγουσιν ὅμως τῆς προσοχῆς τοῦ συγγραφέως ὡς σιμῆναι ἐπιστημονικὰ λεπτομέρειαι π.χ. Οἱ ὀρισμοὶ τῆς διαιρέσεως καὶ τῆς ἀφαιρέσεως προϋποθέτουν τὸ δυνατόν τῆς ὑπόθεσεως τοῦ τρίτου ζητουμένου ἀριθμοῦ. Ταῦτα ὅμως θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποδειχθῆ.

Κατὰ τὰῦτα εἰς τὰ τοιαῦτα πρῶτα κεφάλαια (§§ 1-41) ἡ ἔκθεσις τῆς ὕλης γίνεται μετ' ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας καὶ ὀρθῆς διδακτικῆς πορείας. Αἱ παρατηρούμεναι ἐλαφρὰ ἐπιστημονικὰ καὶ ἀτέλειαι εἶναι ἐλάχισται. Ἡ γλῶσσα ἢ χρησιμοποιοῦμένη εἰς τὰ κεφάλαια ταῦτα, εἶναι ἀπλή, εὐληπτος καὶ μικροπερίοδος. Αἱ ἀσκήσεις αὐτίνες ἀκολουθοῦσι τῆς διαφόρους παραγράφους εἶναι κατάλληλοι.

Εἰς τῆς ἐπομένους (§§ 42-82) ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μὲ τὸν κυρίως ἀλεγεβριῶν λογιισμόν καὶ τὴν διαπραγμάτευσιν τοῦ ὁποίου δέν παρατηροῦνται οὐσιώδη ἐπιστημονικὰ σφάλματα ἐκτός ὠριωμένων ἐπιστημονικῶν ἀτελειῶν περὶ τῶν ὁποίων θὰ ὁμιλήσωμεν κατωτέρω. Εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς ὕλης ὁ συγγραφεὺς κατορθώνει νὰ μὴ ἀπομακρῖνηται ἐκ τῆς διδακτικῆς ὀρθῆς προσφορᾶς.

Διδακτικόν μειονέκτημα εἰς τὸ τμήμα τοῦτο τοῦ βιβλίου εἶναι ὁ μικρὸς ἀριθμὸς τῶν ἀσκήσεων. Παρατηρητέα τᾶ ἑξῆς:

- 1) Αἱ §§ 42, 43 θὰ εἶχον τὴν θέσιν των μᾶλλον εἰς τὴν εἰσαγωγὴν.
- 2) Δέν εἶναι ἀκριβῆς ἡ διατύπωσις τοῦ ὀρισμοῦ τῆς ἀλεγεβρικῆς παραστάσεως.
- 3) Ἡ διατύπωσις τοῦ ὀρισμοῦ τῆς § 47 ἔχει ἀνάγκην τροποποιήσεως
- 4) τὸ εἰς τὴν σελ. 65 § 45 γοαφόμενον παραστάσεις " ἴσαι " δέν εἶναι ὀρθόν, ὡς

ὁ ἴδιος ὁ συγγραφεὺς παραδέχεται ἀποκαλῶν εἰς τὴν σελ. 59 τὰς παραστάσεις ταύτας " ἰσοδυνάμους" 5) Ἡ ἀφαίρεσις (§ 54) δὲν δικαιολογεῖται. 6) Λέν ἀναφέρεται τί εἶναι Ε.Κ.Π. (§ 73, 74). 7) Οὐδεὶς λόγος γίνεται περὶ ταύτοτήτων καὶ περὶ τῆς μορφῆς $\frac{a}{b}$ καὶ $\frac{0}{b}$.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνεται προφανές, ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἐπέωχε νὰ παρουσιάσῃ τὸ πρῶτον τοῦτο μέρος τῆς Ἀλγέβρας μὲ στερεὰ ἐπιστημονικὰ θέματα καὶ μεθοδικῶς ἱκανοποιητικόν. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει, ὅτι καὶ τὰ θέματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα τὸ πρῶτον παρεμβάλλονται εἰς τὴν σχολικὴν Ἀλγεβραν (ἰδιότητες ἀπολύτων τιμῶν, ἐκτενεστέρα σπουδῆ τῶν ὀρίων, παράγωγοι κ.λ.π) ἐκτίθενται ἄνευ σοβαρῶν ἐπιστημονικῶν ἢ μεθοδικῶν ἀτελειῶν θὰ εἰσπούμεθα εἰς τὸ συμβούλιον τὴν βράβεισιν τοῦ βιβλίου ἂν τὸ κοσὸν τῆς ὕλης τοῦ ἥτο σύμφωνον πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς προκηρῦξεως. —

β) Ἀλγεβρα Ταξιθεοῦ Ἀναστασίου.

Ὁ συγγραφεὺς εἰς τὰς (§§ 1-9) ἀσχολεῖται μὲ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀρνητικῶν ἀριθμῶν, ἧτις γίνεται κατ' εὐθαίρετον καὶ δογματικὸν σχεδὸν τρόπον, μὲ βάσιν τὴν συμφωνίαν τῆς ἀναγραφῆς τοῦ κέρδους διὰ θετικῶν ἀριθμῶν κ.λ.π. Μετὰ τὴν τοιαύτην εἰσαγωγὴν ὁ συγγραφεὺς προφητεύει σχεδὸν τὰ μελλοντικὰ θαύματα τῶν ἀρνητικῶν ἀριθμῶν!!

Ἐν συνεχείᾳ ἐκ τῆς παραστάσεως τῶν ἀριθμῶν ἐπ' εὐθείας γραμμῆς ἀξάγονται ὀροματικῶς αἱ μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν (θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν) σχέσεως συγκρίσεως ὅδεν διασαφηνίζεται ὅμως, ἂν πρόκειται περὶ παραδόχων (ἀξιωματικῶν) ἢ ἰδιοτήτων. Ὀλίγον κατωτέρω (§ 8) ἐκτίθεται εἰς πέντε γραμμάς ὁ σκοπὸς τῆς Ἀλγέβρας. Δέν δύναται τις νὰ ἰσχυρισθῆ, ὅτι ὁ

τρόπος οὗτος τῆς διαπραγματεύσεως τῶν θεμάτων εἶναι ἀνεκτός ἀπὸ πάσης πλευρᾶς.

Ἡ θεμελίωσις τῶν πράξεων ἐπὶ τῶν θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἀριθμῶν μετὴν ὅποσον ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται εἰς τὰς (§§10-31) γίνεται ἄνευ καὶ τῆς παραμικροτέρας ἐπιστημονικῆς βλάβης. Ὁ συγγραφεὺς παρασυρόμενος φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιθυμίας νὰ καταστήσῃ τὸ βιβλίον του πλεόν μεθοδικόν περιορίζεται εἰς πρακτικὴν ὕλως διαπραγματέυσιν τῆς ὕλης ἐξάγων ἐκ ταύτης συμπεράσματα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον αὐθαίρετα. Ὁ τρόπος ὅμως ἀκριβῶς οὗτος ζημιῶν καὶ τὴν δι-

δακτικὴν μορφήν τοῦ βιβλίου, διότι δέν εἶναι ἀρκετόν νὰ ἀναφέρωμεν τοὺς ὀρθοὺς ἐπιστημονικοὺς νόμους!!μόνον.

Ἐάν εὖς τὰς ἀτελείας ταύτας συμπεριλάβῃ τις καὶ τὰς ἀπὸ συντακτικῆς πλευρᾶς παρατηρουμένας ἀνωμαλίας, ἔχει ἀνάγλυφον τὴν εἰκόνα τῆς εἰς τὰς παραγράφους ταύτας διαπραγματεύσεως τῆς ὕλης. Ἰδὸν μερικὰ ἐκ τῶν παρατηρουμένων. 1) § 10 δέν δίδεται ὀρισμὸς τῆς προσθέσεως καὶ ἐξάγονται αὐθαίρετως οἱ κανόνες. 2) § 11 τὸ αὐτὸ διὰ τὸ ἄθροισμα πολλῶν προσθετέων 3) § 15 ὁ διδόμενος ὀρισμὸς τοῦ ποσοῦ δέν ἰσχύει διὰ τοὺς κλασματικοὺς ἀριθμοὺς $\frac{4}{5}$ εἰς τὴν αὐτὴν § 15 γίνεται χρῆσις τῆς ἐπιμεριστικῆς ἰδιότητος, διὰ τὴν ὅποσον δέν ἔχει ^{λεχθῆ} ~~καὶ~~ ἄν ἰσχύη. 5) §§17, 18 ἐκφραστικαὶ ἀνωμαλῖαι. 6) § 19 ἀνακρίβειαι, ἐπιστημονικαί 7) § 21 ἐπιστημονικὸν σφάλμα 8) § 28 ^{ὁμοί} ~~αὐτός~~. 9) § 29 αὐθαίρετος διαπίστωσις.

Εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας (§§31-69) ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μετὸν κυρίως ἀλγεβρικὸν λογισμὸν, τὸν ὅποσον διαπραγματεύεται κατὰ τρόπον χειρότερον ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, τοῦ τρόπου διὰ τοῦ ὅπου ἐξετέθησαν αἱ προηγουμένοι κατὰ γραφοί. Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἐλλεῖπει καὶ τὸ παραμικρὸν ἔχνος λογικῆς τινος ἀλληλουχίας, ἢ δὲ ἀτέλεια εἰς τὴν διατύπωσιν ὁδηγεῖ καὶ εἰς χαρακτηριστικὰ ἐπιστημονικὰ σφάλματα, παρὰ δὲ τὸ

πλήθος τῶν ἀσκήσεων, αἵτινες παρεμβάλλονται, ἡ προσφορά τῆς ὕλης οὔτε ὡς ἀνεκτὴ διδασκτικῶς δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ π.χ. 1) Ὁ εἰς τὴν § 31 τῆς σελίδος 26 διδόμενος ὄρισμός τῆς ἀλγεβρικῆς παραστάσεως εἶναι ἀντίθετος τῶν ὀρισμῶν τῶν διδομένων εἰς τὴν σελ. 27. 2) Ἡ διατύπωσις τῶν ὀρισμῶν τῆς § 32 δὲν εἶναι οὔτε ἐπιστημονικῶς ἀκριβῆς, οὔτε ἑλληνικῆ!! 3) Ὁ ὄρισμός τοῦ μονωνύμου § 33 ἀποκλείει ὠρισμένην μορφήν μονωνύμου. 4) Δίδεται ὄρισμός "πολυωνύμου διατεταγμένου κατὰ τὰς δυνάμεις!!" διὰ νὰ μὴ ληφθῆ ἀργότερον εἰς τὴν ἰδίαν παράγραφον § 37 ὑπ' ὄφιν. 5) Εἰς τὴν σελίδα 45 γίνεται λόγος περὶ πολ/μοῦ σημείων. 6) Αἱ ἀτέλειαι κατὰ τὴν ἔκφρασιν εἰς τὴν § 54 εἶναι πολυάριθμοι. 7) Ὡς διατυπῶνται ἡ § 65 δημιουργεῖ τὴν ἐκτύπωσιν ἐπιστημονικοῦ σφάλματος κ.λ.π.

Ἡ παρακολούθησις τοῦ βιβλίου εἰς καθὲ ἐπίθετον κεφάλαιον καθίσταται δυσχερεστέρα. Ὁ παρακολουθῶν ἔχει τὴν ἐκτύπωσιν, ὅτι ἐπιδίδεται εἰς τὴν μελέτην ξενολῶσσου μὴ μαθηματικοῦ βιβλίου, διότι αἱ συντακτικαὶ ἀνωμαλίαι, αἱ κακὰ διατυπώσεις, ἡ ἔκφρασις καὶ αἱ ἀντιφάσεις εἶναι σὺνηθες φαινόμενον. Κλασσικὸν τοιοῦτον παράδειγμα παρέχουσι αἱ §§ 82, 83.

Ἄν τοιαῦτα φαινόμενα παρατηροῦνται εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν θεμελιωδῶν ἀλλ' ἀπλῶν ὅπωςδῆποτε θεμάτων, φαντάζεται τις τί θὰ πρέπη νὰ ἀναμείνη κατὰ τὴν διατύπωσιν τῶν ἐννοιῶν ἐκείνων, διὰ τὰς ὁποίας ἡ ἀκρίβεια τῆς ἐκφράσεως εἶναι ἀρήκτως συνδεδεμένη μετ' αὐτὴν ταύτην τὴν ἔννοιαν. Ἡ διαπίστωσις τῶν ἀνωτέρω γίνεται δι' ἀπλῆς μόνον ἀναγνώσεως τυχούσης σελίδος ἐκ τῶν τελευταίων.

Λυπούμεθα διότι ἀναγκάσθημεν νὰ μεταχειρισθῶμεν αὐστηρὰς κρίσεις διὰ βιβλίου συγγραφέως, ὅστις κατὰ τὰ ὑ-

πάρχοντα υπηρεσιακὰ στοιχεῖα δέν εἶναι ὡς ἐμφανίζεται, διὰ τοῦ βιβλίου του. Ἀσφαλῶς ἡ σπουδὴ τῆς συγγραφῆς καὶ ἡ εὐγενὴς φιλοδοξία διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς μαθητευομένης νεολαίας εἶναι τὰ αἷτια τῆς ἀποτυχίας.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω καὶ ἂν ἀκομη τὸ ὑπὸ κρίσιν βιβλίον ἦτο σύμφωνον πρὸς τοὺς ὅρους τῆς προκηρύξεως ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ὕλης, δέν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ εἰσηγηθῶμεν εἰς τὸ Συμβούλιον τὴν βράβεισίν του.

¶¶

Γ/ "Ἀλγεβρα Κατὰ τὴν Γεωμετρίαν"

Εἰς τὰς δύο πρώτας συντόμους παραγράφους ὁ συγγραφεὺς δίδει ἀπλῶς τὸν ὀρισμὸν τῆς Ἀλγέβρας καὶ περιγράφει τὰ ὑπ' αὐτῆς χρησιμοποιούμενα σύμβολα. Ἡ ἔκθεσις τῆς ὕλης εἶναι λίαν σύντομος καὶ κατ' ἀνάγκην τὰ διατυπούμενα ἀσαφῆ.

Ἐν ἀνεχεῖα εἰς τὰς (§§ 347) γίνεται ἡ εἰσαγωγή τῶν ἀρνητικῶν ἀριθμῶν. Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος τούτου ἐκτὸς τῶν παρατηρουμένων ἀνωμαλιῶν ἐκφράσεως (§ 3 σελ. 2) καὶ τῆς κακῆς ἐν γένει διατυπώσεως, οὔτε ἡ ἐπιστημονικὴ ἀκρίβεια οὔτε ὁ ὀρθὸς διδακτικὸς τρόπος προσφορᾶς τῆς ὕλης τηρῆται.

Εἰς τὰς κατόπιν παραγράφους (§§ 8-58) ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μὲ τὰς πράξεις ἐπὶ τῶν θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἀριθμῶν. Ἡ παρατηρουμένη ἔλλειψις ἐπιστημονικῆς θεμελιώσεως τῶν παραγράφων τούτων εἶναι καταφανὴς, παρακωλοῦσθουμένη ὑπὸ τῆς γενικῆς ἀτελείας ἐκφράσεως καὶ κακῆς συντακτικῆς πλοικῆς ὡς καὶ τῆς ἑλλείψεως πύσης λογικῆς ἀλληλουχίας. Εἰς τὰς οἰκείας θέσεις τοῦ βιβλίου σημειοῦμεν τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ἐνταῦθα θὰ σημειώσωμεν ἀπλῶς τὰς σελίδας. (βλ. σελ. 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 14, 15, 16, 17).

Εἰς τὰς ἐν συνεχείᾳ παραγράφους (§§ 58-120) ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται κατὰ μὲ τὸν κύριως ἀλγεβρικὸν λογισμόν. Εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος τούτου ὁ συγγραφεὺς κατέβαλεν περισσότερὰν προσπάθειαν προσοχὴν, κατορθώσας νὰ προσδώσῃ εἰς τὸ κεφάλαιον μορφήν καλυτέραν τῆς τῶν προηγουμένων. Παρὰ ταῦτα ὅμως, δὲν ἐσημείωσε τὴν δέουσαν ἐπιτυχίαν οὔτε ἀπὸ ἐπιστημονικῆς οὔτε ἀπὸ διδακτικῆς πλευρᾶς καίτοι ἐφρόντισεν νὰ παραθέσῃ εἰς τὰς διαφόρους παραγράφους πολλὰς καὶ καταλλήλους ἀσκήσεις. Μερικαὶ ἐκ τῶν παρατηρήσεων μας εἶναι αἱ ἑξῆς:

- 1) Ὁ ὅρισμός τῆς ἀλγεβρικῆς παραβάσεως (§ 58) δὲν διατυπύεται ὀρθῶς.
- 2) Ἡ διατύπωσις τοῦ ὁρισμοῦ εἰς τὴν (61) δὲν εἶναι σαφής.
- 3) Ἡ διατύπωσις τῆς σημειώσεως εἰς τὴν (§ 61 σελ. 19) εἶναι ἀσαφής.
- 4) Εἰς τὴν § 69 ἀναφέρεται ὁ ὅρος "κυκλικὴ μετᾶθεσις" ἀνευ τινος ἐξηγήσεως 5) ἡ § 70 δὲν εἶναι ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ.
- 6) Ὁ ὅρισμός τῶν ἰσοδυναμῶν παραστάσεων ἀναφέρεται εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἰσοδυναμίας, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς στοιχεῖον διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἐννοίας πρὸ τῆς ἀξακριβώσεως του. 7) Εἰς τὴν (§ 74) γράφεται: "Ἡ ἀντικατάστασις..." ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ "ἡ ἐξήγησις διὰ τὴν ἀντικατάστασιν..." 8) Κατὰ τὴν διαπραγματεύσειν τῆς διαιρέσεως εἰς τὴν § 78 δὲν εἶναι μαθηματικὴ 10) Εἰς τὴν (§ 96) ὁ ὅρισμός ὀλοῦει τὴν ἐντύπωσιν ταυτολογίας 11) Τὰ περὶ διαιρέσεως πολυωνύμου διὰ πολυωνύμου δημιουργοῦσι, καθ' ὅσον ἐκτιθέενται τρόπον, ἐπιστημονικὰ χῆματα καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ληφθῇ ὑπ' ὄψει ἡ ἀπὸ διδακτικῆς πλευρᾶς ἀτέλειά των.

Εἰς τὰς ἐν συνεχείᾳ (§§ 121-148) καὶ (§§ 160-169) ἐξετάζονται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τὰ περὶ ἐξισώσεων πρώτου βαθμοῦ μεθ' ἑνὸς ἀγνώστου, συναρτήσεων, προβλημάτων καὶ ἀνισοτήτων.

Ἡ ἐν γένει διαπραγματεύσις τῶν θεμάτων τούτων καὶ πρὸς τοὺς διδακτικούς κανόνας δὲν εἶναι σύμφωνα καὶ ἐπιστημονικὰ σφάλματα περιέχει. Π.χ. 1) Εἰς τὰς ἰδιότητες τῶν ἐξισώσεων δὲν γίνεται μνεῖα τοῦ τί συμβαίνει ἂν προσθέσωμεν ἢ πολλαπλασιάσωμεν ἐπὶ παύσασιν περιέχουσας τὸν ἄγνωστον. 2) Τὸ πρόβλημα II τῆς (§ 126) ὡς διατυπῶνται, δύνανται νὰ δημιουργήσῃ παρανοήσεις. 3) Τὸ παράδειγμα τῆς "σπουδαίας παρατηρήσεως" τῆς αὐτῆς παραγράφου δὲν εἶναι τὸ εἰς τὸ νόημα τῆς παρατηρήσεως ἀνταποκρινόμενον. 4) Αἱ ἐγγράματοι ἐξισώσεις δὲν ἐξετάζονται μετὰ τῆς ἀκαιτωμένης λεπτομερείας. 5) Εἰς τὴν (§ 133) γράφεται " $\frac{a}{0} = \infty$ ", ἐκ τῆς ὁποίας λαμβάνομεν $\frac{a}{0} = 0$!!! 6) Ἐν συνεχείᾳ δίδεται κανὼν εἰς τὸν ὁποῖον δὲν λαμβάνεται καθ' ὅλοκληρον ὑπ' ὄψιν ὁ ἀριθμητικὸς τοῦ κλάσματος. 7) Ἀμέσως κατόπιν δίδεται ἕν παράδειγμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφονται διάφορα ἀνεπιστημονικὰ καὶ δυσνόητα. 8) Ἡ διατύπωσις τοῦ προβλήματος τῆς (§ 140) δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ὁρθὴν λύσιν του. 9) Οἱ περιορισμοὶ τοῦ προβλήματος ἀναφέρονται σχεδὸν πάντοτε εἰς τὰ δεδομένα καὶ ὄχι εἰς τὰ ζητούμενα (§ 141, γενικὸν πρόβλημα) 10) Τὰ περὶ συναρτήσεων (γραμμικῶν) ἐκτίθενται συντόμως, ἀσαφῶς καὶ ἄνευ ἀποδείξεώς τινος. 11) Ἡ διερεύνησις τῆς (§ 166) ἀποδεικνύει, ὅτι ὁ συγγραφεὺς δὲν κατέβαλε τὴν δέουσαν ^{προσοχὴν} εἰς τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφόμενα!! κ.λ.π.

Ἡ ἀνωτέρω λεπτομερὴς ἀνάλυσις ἀναφέρεται εἰς τὸ πρῶτον ἡμῶν σκεδὸν τοῦ βιβλίου συμφώνως ἄρα πρὸς ὅσα ἐν αὐτῇ τῆς εἰσηγήσεώς μας ἐξεθέσαμεν, δὲν θὰ πρέπη νὰ προχωρήσωμεν περαιτέρω. Ὁ συγγραφεὺς ὅμως εἰς τὸ πρὸς τὴν κριτικὴν Ἐπιτροπὴν ὑπόμνημά του ὑπενθυμίζει τὸ συσταθὲν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου βιβλίων του "Ἀλγεβρα Τόμος Β'" χωρὶς νὰ κἀμῃ μνεῖαν τῶν ὀρων τῆς συστάσεως. Εἶναι ἀνάγκη ἐπομένως νὰ

συμπληρώσωμεν κάπως τήν ἀνάλυσιν.

Τά περί ριζῶν καί περί δυνάμεων μέ κλασματικόν ἐκθέτην δέν εἶναι σύμφωνα πρός τὰς ὁδηγίας τῆς προκηρύξεως οὔτε καί ἐπιστημονικῶς τελείως ἀκριβῆ, διότι δέν ἐξετάζονται αἱ διαφοροί ἀνωμαλίαι αἱ ποερχόμεναι ἐκ τῆς χρήσεως τῆς ριζῶν. Τά περί ἀσυμμέτρων ἐκτίθενται ἀτελῶς. Ὁ δορισμός τῶν ἀντιστροφῶν ἐξισώσεων παρουσιάζει τοιαύτην φραστικὴν ἀνωμαλίαν, ὥστε γίνεται ἀνακριβής. Εἰς τὰ περί προσδῶν ὅσα εἶναι ὁρθά δίδονται δογματικῶς. Τά περί ἀπολύτων τιμῶν εἶναι εἰς περιωρισμένην ἔκτασιν καί ὡς ἐκ τούτου τὰ ὀλίγα αὐτὰ δίδονται μᾶλλον δογματικῶς. Ὁλοκληρον τό περί ὀριων κεφάλαιον ἔχει ἀνάγκην ριζικῆς διασκευῆς διὰ νά γίνωσιν αἱ διορθώσεις τῶν ἐπιστημονικῶς ἢ ^{ἐλλείπον} ~~ἄλλων~~ σφαλμάτων (Πορ. § 278, κακή χρῆσις ὄρων κ.λ.π.).

Τά περί παραγῶγων ὡς ἐκτίθενται δίδουν δικαίωμα εἰς τὸν ἀναγνώστην νά συναγάγῃ τό συμπέρασμα, ὅτι ὁ συγγραφεύς ἢ δέν κατέβαλε τήν δέουσαν προσοχήν ἢ ὅτι ἔκαμε χρῆσιν ἀκαταλλήλων ξένων βιβλίων.

Ἰπὸ τὰς συνθήκας ταύτας εὐλοιοῦμεθα εἰς τήν ἀνάγκην νά εἰσηγηθῶμεν εἰς τό Συμβούλιον, ὅπως τό ὑπὸ κρίσιν βιβλίον " Ἀλγέβρας" τοῦ κ. Χατζῆ Γεωργ. μῆ κριθῆ ἄξιον βραβεῖου τινός. -

δ) "Ἀλγέβρας: Θεοδόση Κωνστ.

Εἰς τήν εἰσαγωγήν ὁ συγγραφεύς ἐπιθυμῶν νά καταστήσῃ σαφῆ τὸν σκοπὸν τῆς Ἀλγέβρας λύει ἕν ἀριθμητικὸν πρόβλημα κατὰ δύο τρόπους. Ἐνῶ ὅμως θά ἠδύνατο ἐκ μόνης διττῆς ταύτης λύσεως νά συναγάγῃ τὸν σκοπὸν τῆς Ἀλγέβρας, ἀποτόμως (σελ. 2) ἀλλάζει θέμα διὰ νά ἀνακαλύψῃ καί ἄλλον σκοπὸν τῆς Ἀλγέβρας!!, ὅποτε παρασύρε-

ται εἰς θέματα ἀκατάληπτα καὶ περιττὰ διὰ διδακτικὸν βιβλίον. Ἐν συνεχείᾳ δίδει τὸ λεξικόν!!! τῆς ἀλγεβρικῆς γλῶσσης. Ἀσφαλῶς ἡ τοιαύτη διαπραγματεύσις τοῦ θέματος εἶναι μόλις ἀνεκτὴ διδακτικῶς.

Ἐν συνεχείᾳ εἰσάγονται αἱ ἀρνητικοὶ ἀριθμοὶ μέ βραβύ τὰς δύο διευθύνσεις τῆς εὐθείας, χωρὶς νὰ γίνεταί σαφῆς ἡ παραδοχὴ ἀξιωματὸς τινος. Ἐν τῇ ἀναπτύξει τοῦ θέματος ὁ συγγραφεὺς περιπίπτει εἰς ἀνεπισημονικὴν διαπραγματεύσιν ἰδιοτήτων τινῶν ἐπὶ πράξεωσ, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουσι ἀκὸμη ὀρισθῆ!!! (Σελ. 5).

Εἰς τὰς (§§3-24) ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μέ τὰς ἐπὶ τῶν νέων ἀριθμῶν πράξεις. Ἡ ἔκθεσις τῆς ὕλης εἰς τὸ τμήμα τοῦτο τοῦ βιβλίου δὲν δύναται νὰ χαρακτηριθῆ ὡς ἀνεκτὴ ἀπὸ διδακτικῆς ἀπόψεως, παρὰ τὰς καταλλήλους ἀσκήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔπονται τῶν διαφόρων παραγράφων. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει τὰς παραγράφους ταύτας εἶναι ἡ ἔλλειψις πάσης ὀρθῆς ἐπιστημονικῆς θεμελιώσεώς των. Θὰ ἀναφέρω μερικὰ παραδείγματα: 1) Εἰς τὰς (§, §3-6-) δίδεται ἀτελής ὀρισμὸς τῆς προσθέσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ αὐθαίρετως ἔξάγονται πανδόνες τινες ἐπὶ τῆς προσθέσεως, ὡς εἶναι πρὸκειται περὶ πρακτικῶς διαπραγματευομένης Ἀλγέβρας. 2) Εἰς τὴν (§12) δίδεται τοιοῦτος ὀρισμὸς τοῦ πολ/σμοῦ, ὅστις ὄχι μόνον μέ τοὺς νέους ἀριθμοὺς συμβιβάζεται ἀλλ' οὔτε καὶ τοὺς κλασματικούς ἀριθμοὺς καλύπτει. 3) Εἰς τὴν (§ 13) δίδεται ἡ ἀπέδειξις θεωρήματός τινος στηριζομένη ἐπὶ ἰδιότητος διὰ τὴν ὁποῖαν εἶναι ἀμφιβολον ἂν ἰσχύη (δὲν τὴν ἀπέδειξε προηγουμένως ὁ συγγραφεὺς) 4) Εἰς (§ 14) ἀναγράφονται διὰ τύπων αἱ ἰδιότητες τοῦ γινομένου πολλῶν παραγόντων, τὸ ὁποῖον ὅμως εἰς τὴν (§ 15) ὀρίζεται καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ὁ συγγραφεὺς νομίζει (§16), ὅτι ἀπο-

δεικνύει κάποιαν ιδιότητα!! 5) Είς τήν (§ 17) δίδεται ὁ ὄρισμός τῆς διαιρέσεως χωρὶς νὰ προηγηθῇ ἡ οἰαπίστωσις τῆς ὑπάρξεως τοῦ ὀριστεύου. 6) Διὰ τὰ σύμβολα a^{α} , a° , a^{λ} , δέν διακρίνεται ἂν ταῦτα προέρχοντα ἐξ ὀρισμοῦ ἢ ἐξ ἀποδείξεως. Μετὰ ταῦτα εἰς τὰς (§§ 25-26) ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μὲ τὸν κυρίως ἀλγεβρικὸν λογισμόν. Τὸ γενικὸν χαρακτηριστικὸν εἰς τὰς παραγράφους ταύτας εἶναι ἡ ἀπελῆς ἐπιστημονικῶς διαφθέρωσις τῆς ὕλης, ἣτις ἐπαυξάνεται διὰ τῆς ἀτελοῦς οἰα- τυπώσεως οὐσιωδῶν ὄρων ἢ νόμων. Ὁ συγγραφεὺς δέν κατέβαλε τὴν δέουσαν προσοχὴν ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο ὑποθέσας φαίνεται, ὅτι αἱ ἀκολουθοῦσαι τὰς παραγράφους ἀρκεταὶ κατάλ- ληλοι ἀσκήσεις εἶναι ἱκανοποιητικὸν μέτρον διὰ τὴν ὀρθὴν προσφορὰν τῆς ὕλης, ἣτις καταστρέφεται ἐντελῶς εἰς τὰ περὶ διαιρέσεως πολυωνύμου διὰ πολυωνύμου (§ 43). Ἐτερον κῶλυμα διὰ τὴν ὀρθὴν προσφορὰν τῆς ὕλης δημιουργεῖ ἡ ἔνταξις του "περὶ ἀριθμητικῆς τιμῆς θέματος" εἰς τὸ τέλος τοῦ κεφαλαί- ου. Πρὸς διαπίστωσιν τῶν ἀνωτέρω λεχθέντων ἀναφέρομεν με- ρικὰ παραδείγματα: 1) Ὅτι εἰς τὴν § 25 ὀρισμὸς τῆς ἀλγεβρι- κῆς παρασπάσεως, τῆς ἀκεραίας καὶ τῆς κλασματικῆς δέν εἶ- ναι ἐπιστημονικῶς ὀρθοί. 2) Εἰς τὰς (§§ 31, 32) δέν ὀρίζον- ται αἱ πράξεις τῆς προσθέσεως καὶ ἀφαιρέσεως. 3) Ἐκφράσεις ὡς αἱ " N ἀναπτυχθοῦν οἱ ταυτότητες $(x+1)^2, \dots$ " δέν εἶναι ἐπιστημονικῶς ὀρθαί. 4) Διὰ τὴν διαίρεσιν (§§ 40) δέν δίδε- ται ὄρισμός τις. 5) Ἡ διατύπωσις τοῦ β' συμπεράσματος τῆς § 40 δέν εἶναι ὀρθή. 6) Ἡ πρότασις τῆς § 44 εἶναι ἑλληνική. 7) Τὸ εἰς τὴν σελ. 44 γραφόμενον " τὸ ὑπόλοιπον ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ σημείου τοῦ διαιρετέου " εἶναι τελείως ἀσάφες. 8) Ἀνα- φέρεται εἰς τὰς §§ 49, 50 περὶ μ.κ.δ. καὶ ε.κ.π. χωρὶς προηγουμένως νὰ ἐγένετο λόγος τις περὶ αὐτῶν. Πῶς τὰς ἐν συνεχείᾳ (§§ 57-98) ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μὲ

τὴν σπουδὴν τῶν πρωτοβαθμίων μεθ' ἑνὸς ἀγνώστου ἐξισώσεων, προβλημάτων κ.λ.π. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ βιβλίου γίνεται φανερά ἡ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως καταβληθεῖσα προσπάθεια διὰ τὴν ἀπὸ διδακτικῆς πλευρᾶς ὁρθὴν προσφορὰν τῆς ὕλης καὶ τὴν ἀποφυγὴν ἐπιστημονικῶν ἀβλεπτημάτων.

Παρὰ τὴν ὅλν μέρους ὅμως ἐπιτυχίαν τῆς προσπάθειας του ταύτης δέν δύναται νὰ ὑποστηριχθῆ, ὅτι ἡ ὅλη διαπραγματεύσις τῆς ὕλης εἶναι ἀξία ἰδιαιτέρας προτιμήσεως, διότι τὰ κατωτέρα σημειούμενα εἶναι τοιαύτης φύσεως, ὥστε ἀκοῦν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς εὐμενοῦς κρίσεως τοῦ βιβλίου π.χ.

- 1) Ὁ ὅρισμός τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐξισώσεως (σελ. 59) εἶναι ἀσαφής καὶ διὰ τοῦτο ὁ συγγραφεὺς συμπληροῦ τὸ τοῦτο εἰς τὴν (σελ. 63).
 - 2) Εἰς τὴν § 58 ὁ ὅρισμός τῶν ἰσοδυνάμων ἐξισώσεων ἀποδεικνύονται ὁρθῶς μὲν ἀλλὰ οὐχὶ ἀβιάστως.
 - 4) Εἰς τὴν (§ 69) δέν εἶναι σαφές τὸ γραφόμενον, ὅτι " $\alpha\alpha = 3\beta$ καὶ $5\beta = 3\alpha$ δηλαδή ἂν $\alpha = 0, \beta = 0$ "
 - 5) Ἡ (§ 70) χρειάζεται μεγαλυτέραν ἀνάπτυξιν.
 - 6) Ἡ σημείωσις II τῆς σελίδος 75 δέν ἔχει σχέσιν μὲ τὴν διερεῦνησιν τοῦ προβλήματος καὶ ἐπομένως δέν θά ἔπρεπε νὰ ἀναγραφῆ. Αὕτη εἶναι συνέπεια τῆς ὑφισταμένης μεταξὺ τῶν ποσῶν χρόνου καὶ πλήθους ἐργασιῶν σχέσεως.
 - 7) Τὸ περὶ συναρτήσεων κεφάλαιον ἔχει ἀνάγκην τροποποιήσεως, ὥστε νὰ ἀνταποκριθῆ εἰς τὰ ὑπὸ τῆς προκηρύξεως καθοριζόμενα καὶ νὰ γίνῃ καταφανῆς ἡ εὐκολία τῆς λύσεως τῆς ἐξισώσεως διὰ τῆς γραφικῆς μεθόδου.
 - 8) Τὰ περὶ ἀνισοτήτων ἐξεταζόμενα μὲ τὴν σπουδὴν τῶν πρωτοβαθμίων συστημάτων ἐμφανίζουσι ἔτελετας. Ἰδιαιτέρως σημειοῦμεν, ὅτι ἡ § 123 δέν δίδει ἀσφαλῆ συμπεράσματα χρησιμοποιούμενα εἰς τὰς δεσμευμένας ἀνισότητας.
- Αἱ ἀσκήσεις καὶ τὰ προβλήματα, τὰ ὅποια ἀκολουθοῦσι τὰς διαφόρους παραγράφους εἶναι ἀρκετὰ καὶ κατ' ἄλληλα.
- Εἰς τὰς (§§ 99/120) ἐξετάζονται τὰ περὶ συστημάτων. Ἡ ἔκ-

θεσις τῆς ὕλης ἐνταῦθα δὲν παρουσιάζει ἀτελείας ἀπὸ ἐπι-
στημονικῆς ἢ ἄλλης πλευρᾶς. ἢ ἡδύνατο νὰ παρατηρηθῶσιν τὰ
ἑξῆς: 1) Ὁ ὀρισμὸς τῆς § 99 δὲν εἶναι σαφής. 2) Εἰς τὴν γρα-
μικὴν λύσιν τοῦ συστήματος ἐξάγονται συμπεράσματα ἀναφερό-
μενα εἰς τὴν γραμμικὴν κατασκευὴν καὶ πηγάζοντα ἐκ τῆς
διερευνησῆως ἐνῶ τὸ πνεῦμα τῆς προκηρύξεως ἀπαιτεῖ τὴν
ἀντίστροφον πορείαν.

Ἐἰς τὰ περὶ ριζῶν (§§ 147-159) δὲν δίδεται ἡ δέουσα προσο-
χὴ εἰς τὴν λεπτότητα τῶν ἐννοιῶν, οὔτε ἐπιστᾶται ἡ προσο-
χὴ ἐπὶ ὀρισμένων βασικῶν μικρολεπτομερειῶν (Πρβ. §§ 150,
151, 153, 155) ἀπαραιτήτων διὰ τοὺς μαθητάς.

Αἱ αὐτῆς φύσεως ἀτέλειαι παρατηροῦνται καὶ εἰς τὰς ἐπομέ-
νας (§§ 180-177) κατὰ τὴν διαπραγματεύσειν τῶν ὁποίων ὑπει-
σέρχονται καὶ ἐπιστημονικὰ ἀβλεπτήματα (Πρβ §§ 160, 162, 163,
168, 170, 172, 176).

Εἰς τὰ ἐπόμενα μέχρι τῆς § 305 παρατηροῦνται αἱ αὐταὶ ὡς
ἄνω ἀτέλειαι εἰς τὰς ὁποίας ἐνίοτε συμπεριλαμβάνονται καὶ
σοβαρώτερα ἐπιστημονικὰ ἀβλεπτήματα. Σημειοῦμεν τὰς δια-
φόρους παραγράφους εἰς τὰ ὁποῖα ταῦτα παρατηροῦνται.

1) § 178, 2) § 182, 3) § 185, 4) § 186, 5) § 193 III, 6) §§ 196, 197,
7) § 204, 8) § 206, 9) § 217, 10) § 220, 11) § 224, 12) § 226,
13) § 229, 14) Σελ. 277.

Ἀκολουθοῦσι τὰ περὶ ἀπολύτων τιμῶν καὶ περὶ ὀρίων διὰ τὴν
ἔκθεσιν διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰς ἐπαναλήψεις καὶ διὰ νὰ δια-
πραγματευθῇ μὲ σαφήνειαν ὅ,τι εἶναι ἀπαραίτητον χωρὶς νὰ
παραλείψῃ τὰ οὐσιώδη. Τὸ μέρος τοῦτο ἔχει ἀνάγκην ριζικῆς
διασκευῆς.

Ἀνεξαρτήτως τῶν παρατηρουμένων μικροατελειῶν εἰς τὰ περὶ
παραγῶγων, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο
ὁ συγγραφεὺς ἐσημείωσεν ἐπιτυχίαν τινα.

Κατὰ ταῦτα τὸ εἰς τὸ ὑπὸ κρλοιν βιβλίον τοῦ κ. Θεοδόση

δέν παρατηροῦνται αἱ ἀρεταὶ ἐκεῖναι, αἱ ὅποσαι καθοστοῦν τὸ βιβλίον κατ'ἀλλήλον διὰ διδακτικῶν.

Παρά ταῦτα ἡ προσπάθεια τοῦ συγγραφέως εἶναι ἐπαινετὴ ἀνεφαρτῆως τῆς ἐπιτυχίας ἢ μὴ. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἔπειδὴ πρὸκειται περὶ νέου ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ ἀποδείξαντος, ὅτι ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐπιστήμην σου εἰσηγούμεθα εἰς τὸ Συμβούλιον τὴν διὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν ἐργασίαν τῶν ἀπονομῆν μέρους τινός τοῦ τούτου βραβεῖου. —

Β/ Ἀλγεβρα: Φακάλου Δεωνίδα

Ὁ συγγραφεὺς εἰς τὴν (§ 1) ἐπιχειρεῖ νὰ καθορίσῃ τὸν σκοπὸν τῆς Ἀλγέβρας κατ'ἀντιδιαστολήν πρὸς τὸν ἔργον τῆς Ἀριθμητικῆς. Ἡ προσπάθεια αὕτη τοῦ συγγραφέως δέν ἐπιτυγχάνει τοῦλάχιστον διδακτικῶς, διότι παρεμβάλλονται ζητήματα, τὰ ὅποια μᾶλλον συσκοτίζουν τὸ κύριον θέμα. Ἡ ἱστορικὴ ὑποσημείωσις δέν εἶναι πλήρης.

Ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰς (§§ 2-8) εἰσάγονται οἱ ἀρνητικοὶ ἀριθμοί. Ἡ εἰσαγωγή των βασίζεται ἐπὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς ὑπόθεως ἀντιθέτου, περὶ τοῦ ὁποίου ὅμως δέν γίνεται μνεῖα τὴν προσπάθειαν ἐπιστημονικῆς θεμελιώσεως ζημιῶν ἢ μὴ τελειότης τῆς ἐκφράσεως, ἥτις παρατηρεῖται εἰς τὰς παραγράφους ταύτας. Ἡ ἔκθεσις τῆς ὕλης εἶναι μόνις ἀνεκτὴ διδακτικῶς.

Ἐἰς τὰς (§§ 9-33) ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μὲ τὰς ἐπὶ τῶν θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἀριθμῶν πράξεις. Ἡ θεμελίωσις τῶν πράξεων εἰς τὰς παραγράφους ταύτας δέν στερεῖται μὲν ἐπιστημονικῶν βάσεων, ὑπάρχουσι ὅμως καὶ σημεῖα τινὰ ἀνευ τῶν ἀπαραιτήτων ἐπιστημονικῶν θεμελιῶν. Ἡ ἔκθεσις τῆς ὕλης γίνεται σχεδὸν κατὰ τὸν διδακτικῶς ὀρθὸν τρόπον, ὅστις θὰ ἀπέδιδε καλότερα ἀποτελέσματα, ἂν ἦτο ἀπηλλαγμένος φραστικῶν τινῶν ἀτελειῶν ἢ ἀνωμαλιῶν κατὰ τὴν δια-

τύπωσιν (Ποβ. §§ 9, 11, 13, σελ. 13, προβ. 14, § 22). Έρικιαλ έπιστημονικαλ άτέλειαι εΐναι αι έξής:

1) § 9 άτελής όρισμός τής προσθέσεως. 2) Σελ. 9 δέν δικαιο λογεΐται ό τρόπος τής προσθέσεως πολλών έτεροσήμων. 3) Δέν διαπιστοϋται ή ύπαρξις τοϋ όριστέου πρό τοϋ όρισμοϋ τής αφαιρέσεως § 12) Δέν άποδεικνϋσθαι αι ιδιοτήτες τοϋ πολ/σμοϋ § 22 5) § 24 δέν εξακριβοϋται ή ύπαρξις τοϋ πηλίκου. 6) § 27 Δέν εξαγεται τό άναζητούμενον συμπέρασμα 'Ο συγγραφεύς μετά τόν λογιισμόν των πράξεων επί των θε- τικών καλ άρνητικών αριθμών εισέρχεται εις τόν κυρίως άλγεβρικών λογιισμόν (§§ 34-68). 'Η έκθεσις τής ύλης εις τό τμήμα τοϋτο τοϋ βιβλίου δέν παρουσιάζει οϋτε έπιστημο- νικά άβλεπτήματα οϋτε έλλειψιν λογικής άλληλουχίας, προ- σφέρεται δέ συμφώνως προς τούς διδακτικούς κανόνας. 'Α- εξίζει νά παρατηρηθῆ ιδιαιτέρως ό μεθοδικώς έπιτυχής τρό- πος μέ τόν όποιον ό συγγραφεύς διαπραγματεύεται τήν δι- αίρεσιν πολυωνύμου διά πολυωνύμου. 'Η παράγραφος αύτη ως καλ ή άναφερομένη εις τό υπόλοιπον πολυωνύμου διά τοϋ διωνύμου ($\chi^2 a$) θά ήσαν τέλειαι άν συνεπληροϋντο καλ διά τής άύστηρως θεωρητικής άποδείξεως των περί άν πρόκειται προτάσεων. 'Επιφυλάξεις τινάς έχομεν ως προς τά έξής:

1) Δέν εΐναι τόσον έπιτυχής ό όρισμός τής άλγεβρικής πα- ραστάσεως (§ 34) . 2) 'Ο όρος " ίσαι" άλγεβρικαλ παραστά- σεις εΐναι άνεπιτυχής προτιμώτερος καλ πλέον έπιστημονι- κός εΐναι ό όρος " ισοδύναμοι" (§ 36) 3) 'Ο περιορισμός τοϋ όρισμοϋ τής (§ 38) διά μόνην τήν ρητήν παράστασιν δέν εΐναι μέν έπιστημονικώς άνακριβής αλλά δέν εΐναι σκόπιμος.

Εις τās έν συνεχεία (§§ 69-83) καλ (§§ 100-103) ό συγγρα- φεύς διαπραγματεύεται τά περί εξισώσεων πρώτου βαθμοϋ προβλημάτων, γραμμικής συναρτήσεως καλ άνισοτήτων πρώτου βαθμοϋ. Κατά τήν διαπραγματεύσιν τής ύλης ταύτης, δέν πα-

ρουσιάζονται σοβαρά επιστημονικά σφάλματα, ή δέ προσφο-
ρά γίνεται κατά τόν μᾶλλον ή ἥττον ὀρθόν διδακτικῶς τρό-
πον. Σημειοῦνται μόνον ἀνωμαλῆαι τινες εἰς τήν ἔκφρασιν.
Τᾶς διαφόρους παραγράφους ἀκολουθοῦσι ἀσκήσεις καί προ-
βλήματα κατάλληλα καί εἰς ἀρκετόν ἀριθμόν. Παρατηρητέα:
1) Εἰς τᾶς §§ 70 καί 71 οὔτε μνῆαι κἄν γίνεται περὶ προ-
σθέσεως παραστάσεώς τινος περιεχοῦσης τόν ἄγνωστον ή
πολ/σμοῦ ἐπὶ τοιαύτην παράστασιν. 2) Αἱ ἐξισοφίσεις δέν δια-
κρίνονται εἰς ἀριθμητικᾶς ή ἐγγραμμάτους ἀλλά ~~ἐπιμελῶς~~
λύεται ἀπλῶς μίαι μόνον ἐγγράμματος. 3) Εἰς τᾶ περὶ συναρ-
τήσεων γίνεται λόγος περὶ ἀύεουσας ή φθινούσας συναοτή-
σεως, τᾶ ὅποια θά ἔπρεπε νά λεχθῶσι ἀργότερον. 4) Θά πρέ-
πη νά συμπληρωθῇ δι' ἀποδείξεως ή πῶτασις, ὅτι ή $\varphi = ax + b$
παριστᾶ εὐθεῖαν. 5) Τό γραφόμενον εἰς τήν § 100 περὶ τῆς
 $a^2 + b^2 \rangle 2 ab$ δέν εἶναι ὀρθόν. 6) "Ἡ διατύπωσις " ή ἀνισό-
της ἔχει μίαν λύσιν τήν $x \rangle \frac{b}{a}$ (102) δέν εἶναι ἀκριβής.
7) Χρειάζεται λεπτομερεστέρα ἐξέτασις τῶν συναληθευουσῶν
ἀνισοτήτων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω γίνεται προφανές, ὅτι τό τμήμα τοῦτο τοῦ
βιβλίου δέν εἶναι κατάλληλον διὰ νά συμπεριληφθῇ ὡς ἔχει
εἰς διδακτικόν βιβλίον, χωρὶς προηγουμένως νά διασκευασθῇ
ριζικῶς.

Εἰς τελευταίας ἑκατόν σχεδόν σελίδας τοῦ βιβλίου, ὁ συγγρα-
φεύς ἀσχολεῖται μέ τᾶ ἔρια, ἀπολύτους τιμᾶς, παράγωγος κ. λ.
κ. Τό τμήμα τοῦτο μή λαμβανομένων ὑπ' ὄψει 1) ἀτελειῶν τι-
νων εἰς τήν ἔκφρασιν 2) ἐπαναλήψεῶν τινων μή ἔχουσῶν θέ-
σιν, εἶναι ἀπό ἐπιστημονικῆς πλευρᾶς λίαν ἱκανοποιητικόν.
Ἐὸ συγγραφεύς ὅμως δέν ἔλαβε φαίνεται ὑπ' ὄψει του τήν
προκλήρουξιν καί διὰ τοῦτο ἐπεξετάθη εἰς θέματα μή προβλε-
πόμενα ὑπό τῆς προκηρύξεως καί μή δυνάμενα ὡς διατυποῦν-

ται ν=α διδαχῶσι εἰς μαθητὰς τῶν τμημάτων κλασσικῆς κα-
τευθύνσεως. Ἐπομένως οὔτε τὸ τμήμα τοῦτο δύναται νά
ἀποτελέσῃ μέρος διδακτικοῦ βιβλίου.

Αἱ εἰς τὰς διαφόρους σελίδας τοῦ ὑπολοίπου τμήματος τοῦ
βιβλίου σημειούμεναι παρατηρήσεις δέν εἶναι ἐξαιρετικῆς
σπουδαιότητος καὶ ἐπομένως, δυνάμεθα τὸ τμήμα τοῦτο νά
χαρακτηρίσωμεν ὡς ἱκανοποιητικόν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς.

Κατὰ ταῦτα δύναται νά λεχθῆ γενικῶς, ὅτι ὁ κ. Φάκλαλος
ἐπέτυχε ἐν μέρει εἰς τὴν προσπάθειάν του.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἰσπογγόμεθα εἰς τὸ Συμβούλιον τὴν
βράβεισιν τοῦ ὑπὸ κρίσιν βιβλίου τοῦ κ. Φακλόλου .-

ΣΤ/Ἄλγεβρα: κ. Νεῖλου Σακελλαρίου.

Εἰς τὰς (§§ 1-2) τοῦ πρώτου κεφαλαίου ὁ συγγραφεὺς
δίδει τὸν ὄρισμόν τῆς Ἄλγεβρας ἀναπτύσσων συγχρόνως τὴν
σημασίαν τῶν συμβόλων, τὰ ὅποια χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν
ἀλγεβρικὴν γλῶσσαν. Ἡ ἔκθεσις τῆς ὕλης γίνεται μετ' ἀπο-
λύτου ἐπιστημονικῆς πληρότητος, θὰ ἠδύνατο ὅμως νά προ-
σαρμοσθῆ καλύτερον ἀπὸ διδακτικῆς πλευρᾶς. Τὴν ἐλαφρὰν
ταύτην ἀπὸ διδακτικῆς πλευρᾶς ἔλλειψιν ἀναπληροῦ ἢ ὑπὸ
τοῦ συγγραφέως παρατιθεμένη ὑποσημείωσις ἀναφερομένη εἰς
τὴν ἱστορικὴν ἐπισκόπησιν τῆς Ἄλγεβρας. Αἱ ἀκολουθοῦσαι
ἀσκήσεις εἶναι σύμφωνα πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς προκηρύ-
ξεως. Γλῶσσα τῶν παραγράφων τούτων εἶναι ἡ καθαρῶς
τὴν ὅποιαν ὁ συγγραφεὺς φροντίζει νά καθιστᾷ τελείως
κατανοητὴν ὑπὸ τῶν μαθητῶν.

Ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰς (§§ 3-8) εἰσάγονται οἱ ἀρνητικοὶ
ἀριθμοί. Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ταύτην ὁ συγγραφεὺς σποικίζο-
μενος εἰς τὴν ὑπαρῆν δύο διευθύνσεων ἐπὶ τινος εὐθείας
δέχεται, ὅτι εἰς ἕναστον ἀριθμόν τῆς Ἀριθμητικῆς ἀντι-

στοιχεῖ εἰς καὶ μόνος νέος ἀριθμὸς, ὁ ἀντίθετος τοῦ πρώτου. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀξιώματος τούτου δημιουργεῖ τὸ οἰκοδόμημα τῶν ἀρνητικῶν ἀριθμῶν. Τοιοῦτοτρόπως ἡ εἰσαγωγή τῶν ἀρνητικῶν ἀριθμῶν παρουσιάζει πλήρη ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν. Θὰ ἦδύνατό τις νὰ παρατηρήσῃ τὰ ἑξῆς: 1) Ὁ ὑπὸ τοῦ συγγραφέως εἰσαγόμενος ὄρος " σῆμα " γίνεται, ἰδίως ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, ἀφορμὴ παρεξηγήσεων. Κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν ὁ ὄρος " πρόσημον " εἶναι πλέον ἐπιτυχής. 2) Ἡ συνθήκη ὀνομασία τῶν θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἀριθμῶν διὰ τοῦ ὄρου " ἀλγεβοϊκοὶ ἀριθμοὶ " δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀκριβής ἐπιστημονικῶς, ἀνεξαρτήτως τοῦ γεγονότος, ὅτι ἔχει ἤδη πολιτογραφηθῆ εἰς τὴν ἑλληνικὴν βιβλιογραφίαν. Ἡ ὀνομασία αὕτη παρασύρει τὸν συγγραφέα εἰς ἐλαφρὸν ἐπιστημονικὸν ἀβλέπημα. (Ποβ. τέλος τῆς § 4 εἰς σελ. 5). ἔχομεν τὴν γνώμην, ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ μεθοδικοῦ *Litzkay* εἰσαγόμενος ὄρος " σχετικοὶ ἀριθμοὶ " εἶναι ἐπιτυχής ἐνῶ συγχρόνως δὲν δημιουργεῖ παρεξηγήσεις. 3) Δίδεται εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀρνητικῶν ἀριθμῶν ἔντασις μεγαλυτέρα τοῦ δέοντος, ἥτις δὲν συμβάλλει εἰς τὴν ἀπὸ διδακτικῆς πλευρᾶς ὀρθὴν προσφορὰν τῆς ὕλης. Εἰς τὰς ἐν συνεχείᾳ (§§ 9-48) ὁ συγγραφεὺς εἰσέρχεται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν καθεῶν τοῦ νέου συνόλου τῶν ἀριθμῶν. Ἡ διαποκαμίτευσις αὕτη γίνεται κατὰ τρόπον ἐπιστημονικῶς ἄρτιον, τῶν σημειουμένων εἰς τὰς οἰκείας θέσεις ἐλαφρῶν παρατηρήσεων μὴ δυναμένων νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν ἐπιστημονικὴν θεμελίωσιν τῆς σπουδῆς. Τὸ ἐπιστημονικῶς ἄφογον τῆς ἐκθέσεως τῆς ὕλης, συμβαδίζει μετὰ τῆς διδακτικῆς ὀρθῆς προσφορᾶς. Αἱ ἀσκήσεις αἱ ὁποῖαι ἀκολουθοῦσι τῶν διαφόρων παραγόντων εἶναι λίαν κατάλληλοι καὶ ἔχουσι μεθοδικῶς καταρτισθῆ εἰς ομάδας. Ὅφειλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ ἀρτιότης τοῦ κεφαλαίου τούτου σπανίως παρατηρεῖται εἰς ξένα βιβλία τοῦ εἴδους του. Τὴν

τελειότητα τοῦ κεφαλαίου ἀπὸ διδακτικῆς πλευρᾶς συμπλη-
ροῦ ἢ εἰς τὸ τέλος ὑπάρχουσα περίληψις, ἥτις συμβάλλει
εἰς τὴν ἐμπέδωσιν τῆς ἀναπτυχθείσης ὕλης.

Ἄποῦ ὁ συγγραφεὺς ἐπεράτωσε κατ' ἄφογον, ὡς ἴσως ἔλεχθαι
τοῦτον τὸν ἐπὶ τῶν θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἀριθμῶν λογισμὸν
ἀσχολεῖται εἰς τὰς (§§ 49-53 Κεφάλαιον II) μὲ τὸν κυρίως
ἀλγεβρικὸν λογισμὸν. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ὁ συγγρα-
φεὺς διαπραγματεύεται τὰς διαφόρους παραγράφους τοῦ κε-
φαλαίου τούτου εἶναι εἰς τὰς γενικὰς του γραμμὰς τοιοῦ-
τος ὥστε ἡ ἐπιστημονικὴ πληρότης, ἡ αὐστηρὰ λογικὴ ὀλ-
ηλουχία καὶ ἡ διδακτικῶς ὀρθὴ προσφορὰ νὰ εἶναι τὰ χα-
ρακτηριστικὰ τοῦ κεφαλαίου τούτου. Δεῖγμα τῆς λεπτῆς ἐπι-
στημονικῆς ἀκριβείας, ἥτις κυριαρχεῖ εἰς τὸ κεφάλαιον
τούτο, εἶναι αἱ περὶ τῶν ἀλγεβρικῶν κλασμάτων παραγράφοι
εἰς τὰς ὁποίας ὁ συγγραφεὺς ἐπιθυμῶν νὰ ἀποφύγη πᾶσαν
παρεξήγησιν, ὀμιλεῖ μόνον περὶ "ρητῶν ἀλγεβρικῶν κλασμάτων".
Αἱ ἀσκήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔκονται τῶν διαφόρων παραγράφων
εἶναι κατάλληλοι, μερικὰ ἐκ τούτων ἐξαιρετικὰ, καὶ ἔχου-
σι μεθοδικῶς κατανεμηθῆ εἰς ἐνότητες. Εἰς τὸ τέλος τοῦ
κεφαλαίου ἀκολουθεῖ ἡ περίληψις τῶν περιεχομένων, συντε-
λοῦσα εἰς τὴν ἐμπέδωσιν τῶν δεδιδασγμένων. Ἐπὶ τοῦ κε-
φαλαίου τούτου θὰ ἠδύνατο τις νὰ παρατηρήσῃ τὰ ἑξῆς:

- 1) Ἡ διαίρεσις πολυωνύμου διὰ πολυωνύμου θὰ ἠδύνατο νὰ
ἐκτεθῆ μεθοδικώτερον.
- 2) Ἡ ὑποσημείωσις τῆς σελ. 55 δὲν
εἶναι ἀπαναίτητος.
- 3) Ἡ παρατήρησις I τῆς § 76 δὲν εἶναι
ἀπὸ διδακτικῆς πλευρᾶς σκόπιμος ὡς ἐκτίθεται.
- 4) Ἡ εἰς
τὴν § 89 ἔκφρασις "ἀποβάλλω τὴν ἀοριστίαν" δὲν εἶναι
καθ' ἡμᾶς ὀδύμιος.

Εἰς τὰς ἐν συνεχείᾳ (§§ 94-126) ὁ συγγραφεὺς ἐξετάσει ἐξ
τὰς εἰς τὰς ἐξιῶσεις πρώτου βαθμοῦ μεθ' ἑνὸς ἀγνώστου πε-
ριλαμβανόμενα θέματα. Θὰ ἦτο προφανῶς μεθοδικώτερον

άν ή είσαγωγή είς τό θέμα τοῦτο ἐγένετο διά προβλήματος.

Ἡ μεθοδική αὕτη παράλειψις συμπληροῦται ὅμως διά τῆς είς τά ἐπόμενα ἐξονυχιστικῆς καί λεπτομεροῦς ἐξετάσεως τοῦ προβλήματος ἐν γένει καί εἰδικώτερον τῶν προβλημάτων τῶν ὀποίων ἡ λύσις ἀνάγεται είς τήν λύσιν πρωτοβαθμίων ἐξιώσεων. Κατά ταῦτα ἡ ἔκθεσις τῆς ὕλης ἀπό διδακτικῆς πλευρᾶς δέν παρουσιάζει μειονέκτηματα. Ἡ ὅλη σπονδή διατηρεῖ τήν ἐπιστημονικήν πληρότητα καί τήν ἀπαιτουμένην αὐστηροῦν λογικήν ἀλληλουχίαν. Παρατηρητέα τά ἐξῆς ἀβλεπτήματα:

- 1) Εἰς τήν § 105 είς τό τέλος ὀρθῶς παρατηρεῖται, ὅτι ὁ πολ/σμός τῶν μελῶν ἐξιώσεως ἐπὶ παύσασιν ~~παύσασιν~~ περιέχουσιν τόν ἄγνωστον δέν συνεπάγεται τήν ἰσοδυναμίαν τῶν δύο ἐξιώσεων παραδόξως ὅμως τοῦτο ἀναιρεῖται είς τό παράδειγμα(2) τῆς σελίδος 91 (§106) . 2) Εἰς τόν ὀρισμόν τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐξιώσεως χρειάζεται ἡ προσθήκη " ἀνηγμένου" . 3) Τό πρόβλημα 192 ἀνήκει είς τήν § 117. 4) Τά προβλήματα 200, 201 ἀνήκουσι είς τή § 118. 5) Ἡ φράσις " ἦτοι ἡ τιμή τοῦ x τείνει είς τό ἄπειρον" τῆς σελίδος 102 δέν νομίζομεν ὅτι εἶναι ὀρθῶς διατυπωμένη, ἐφ' ὅσον ἔχομεν σταθερῶς, ὅτι $t^2 = 0$. Χρειάζεται νά διατυπωθῇ κατ' ἄλλον τρόπον. 6) Τό περὶ τῆς γραφικῆς παραστάσεως τῆς $\phi = ax + b$ θέλει τροποποιήσιν διότι: α) Τά περὶ ὀμοιότητος δέν εἶναι γνωστά είς τοὺς μαθητάς. β) Ἡ κατασκευή τῆς $\phi = ax + b$ δέν πρέπει νά προϋποθέτῃ τήν λύσιν τῆς $ax + b = 0$, ἐφ' ὅσον ὁ σκοπός εἶναι νά δώσωμεν διά τῆς γραφικῆς κατασκευῆς ἄλλον τρόπον λύσεως τῆς πρωτοβαθμίου ἐξιώσεως. Ἐπὶ τούτοις φρονοῦμεν, ὅτι τά περὶ ἀνισοτήτων πρώτου βαθμοῦ τά ὀποῖα είς τό ὑπό κρίσιν βιβλίον ἐξετάζονται μετά τά συστήματα, θά ἔπρεπε νά ἀκολουθοῦσι τὰς ἐξιώσεις. Παρατηρητέον, ὅτι ἡ σπονδή τῶν ἀνισοτήτων δέν ἔχει τήν δέουσαν ἔκτασιν.

Εἰς τὰς (§§ 157/172) γίνεται ἡ διαπραγματεύσις τῶν περι-
συστημάτων πρώτου βαθμοῦ θεμάτων. Ἡ διαπραγματεύσις αὕτη
εἶναι ἄλλαν ἱκανοποιητικὴ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς. Παρατηρητέα
τὰ ἑξῆς:

1) Εἰς τὴν σελ. 117 δὲν γίνεται σαφές, ὅτι πρόκειται μὲν-
νον περὶ τῆς μεθόδου τῶν ἀντιθέτων συντελεστῶν. 2) Σελίς
121 εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ μηδενισμοῦ τοῦ παρανομαστοῦ,
ὃ μὴ μηδενισμὸς τοῦ ἑνὸς τῶν ἀριθμητῶν συνεπάγεται τὸν
μὴ μηδενισμὸν τοῦ ἄλλου; διὰ τοῦτο ἡ διατύπωσις πρέπει
νὰ διορθωθῆ. Τὰ ἀκολουθοῦντα προβλήματα καὶ αἱ ἀσκήσεις
εἶναι πολὺ καλὰ.

Τὰ περὶ ριζῶν (§§ 172-184) ἐκτίθενται ἱκανοποιητικῶς. Ὁ
συγγραφεὺς πρὸς ἀποφυγὴν τῆς διαφορᾶν ὑπαισερχομένων πα-
ρεξηγήσεων εἰσάγει νέον συμβολισμὸν διὰ τοῦ ὁποῦ προγ-
ματι ἀποφεύγονται αἱ συγχύσεις. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο θὰ
ἠδύνατο μὰ παρατηρηθῆ 1) ὅτι εἰ τὸ εἰς τὴν § 181 λεγόμε-
νον διὰ τὸν ὀρισμὸν τοῦ συμβόλου $\sqrt{\quad}$ δὲν ἀνταποκρίνεται
εἰς τὴν ὑπὸ τῆς προκηρύξεως ὁδηγίαν τὴν ἀναφερομένην
εἰς τὴν "ἀρχὴν τῆς διατηρήσεως" 2) Ἡ ἰσοότης τῆς § 182
ἀπαιτεῖ ἑλαφρὰν τινα ἀπόδειξιν. Αἱ ἀκολουθοῦσαι ἀσκήσεις
εἶναι κατάλληλοι.

Τὸ περὶ ὀρίων κεφάλαιον (§§ 184-185) καὶ (§§ 267-270) γε-
νικῶς ἐκτίθενται κατὰ τρῶπον ἄλλαν ἱκανοποιητικόν, διότι
ὁ συγγραφεὺς ἐφρόντισε νὰ προτάξῃ τὰ "περὶ ἀκολουθειῶν",
καταστήσας οὕτω ὀλοκληρον τὴν σπουδὴν ἀρίτως ἐπιστημονι-
κὴν καὶ σύμφωνον πρὸς τὰς συγχρόνους ἀπαιτήσεις τῆς Ἐπι-
στήμης. Αἱ ἀκολουθεῖαι ὡς καὶ αἱ ἰδιότητες τῆς ἀπολύτου
τιμῆς ἐκτίθενται ἀρίτως ἀπὸ πάσης πλευρᾶς. Παρὰ ταῦτα τὴν
προσοχὴν τοῦ συγγραφέως διέφυγον τὰ ἑξῆς: 1) Τὸ θεώρημα τοῦ
ὀρίων τοῦ κηλίκου μεταβλητῶν ποσοτήτων ἀποδεικνύεται ἑσφαλμένως
2) Τὸ θεώρημα περὶ ὑπάρξεως ὀρίου ὡς ἐκτίθεται ἡ ἀπόδειξις

είναι πιθανόν ὁ μαθητὴς νὰ σχηματίσῃ τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ μεταβλητὴ λαμβάνει μόνον θετικὰς τιμὰς. Κατὰ συνέπειαν ἡ ἀπόδειξις τοῦ ἀκολουθοῦντος θεωρήματος θὰ ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ ἄλλην πορείαν (παρακολούθησις τῶν τιμῶν τῆς $1/x$). Τὰ περὶ ἀσομμέτων (§§ 186-187) καὶ φανταστικῶν (§§ 188/197) ἐκτίθενται ἀορίτως.

Αἱ (§§ 198-238) ἀναφερόμεναι εἰς τὰ περὶ τῶν δευτεροβαθμίων ἐξισώσεων κ.λ.π. ἐκτίθενται ἐν γένει ἱκανοποιητικῶς.

Παρατηρητέα: 1) Ἡ § 207 εἶναι ἑλλιπὴς ἐν μέρει, ἀπαιτοῦσα συμπλήρωσιν τινα. 2) Ἡ § 214 πρόπει νὰ τροποποιηθῇ κατὰ τὴν ἐκφώνησιν καὶ ἀποδείξιν διὰ νὰ εὐσταθήσῃ.

Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ θέματα τοῦ βιβλίου θὰ ἠδύνατο νὰ παρατηρηθῶσι τὰ ἑξῆς: 1) Δέν ὀρίζεται ^α περὶ ἐκθετικῶν ἐξισώσεων. 2) Τὰ ἐν σελ. 251 ὡς καὶ τὰ ἐν σελίδι 260 λεγόμενα, ἐπειδὴ δέν ἀναφέρονται εἰς τὸ θεωρητικὸν μέρος ἢ ἀνάγονται εἰς ἰδιαιτέρον πρόβλημα (ἰσοδύναμα ἐπιτόκια) θὰ πρόπη νὰ γραφῶσι ἐν ὑποσημειώσει. 3) Τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ βιβλίου ἀπὸ τῆς § 270 καὶ ἑφεξῆς παρὰ τὴν ἐπισημονικὴν αὐτοῦ ἀριστεία δέν εἶναι κατὰλληλον διὰ μαθητὰς κλασσικοῦ τμήματος καὶ ἐπομένως δέν δύναται νὰ ἀποτελέσῃ τμήμα τοῦ ὑπὸ ἐκτύπωσιν διδασκτικοῦ βιβλίου τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ ἔκτασις ἣτις δίδεται δέν προβλέπεται ὑπὸ τῆς προκηυῆσεως.

Γενικῶς ἐπειδὴ τὸ ὑπὸ κρίσιν βιβλίον συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν καλυτέρων ἐκ τῶν ὑποβληθέντων διὰ ταῦτα εἰσηγούμεθα εἰς τὸ Συμβούλιον τὴν βράβευσίν του.

Ἄλεγεβρα: Ἀδαμοπούλου Ἀεωνίδα

Ὡς εἰσαγωγὴν ὁ συγγραφεὺς ἐπροτίμησε νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τοὺς μαθητὰς ννωστὰς ἐννοίας καὶ ἰδιότητας τῶν ἀκραιῶν ^α κλασματικῶν ἀριθμῶν. Ὅτι τοῦτο θὰ πρόπη ἀπαραί-

τήτως νά προηγήται πάσης άλλης είσανωγής κατά τήν διδασκαλίαν τῆς Ἀλγέβρας εἶναι αὐτονόητον* κατά πόσον ὅμως εἶναι ἀπαραίτητον νά ἀναγράφηται εἰς διδακτικόν βιβλίον Ἀλγέβρας ἔχομεν ἐπιφυλάξεις. Ἀσφαλῶς ἂν ὁ συγγραφεύς εἶχεν ὑπ' ὄψει του τό νέον διδακτικόν βιβλίον τῆς Ἀριθμητικῆς (τήν προκήρυξιν του) θά συνεφώνη πρός τήν γνώμην μας. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τοῦ γεγονότος τούτου, δεόν νά σημειωθῇ ὅτι ἡ διαπραγμάτευσις τοῦ θέματος γίνεται μετ' ἀπολύτου ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας. Ἀξίζει νά μνημονευθῇ ἰδιαιτέρως ἡ ἐπιστημονική διαπραγμάτευσις τοῦ θέματος " τὸ μηδέν ὡς ἀριθμός" ἥτις ἀποδεικνύει τὸν συγγραφεῖα ἐπιστημονικῶς ἐγκρατῆ.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ συγγραφεύς διατηρῶν τήν ἐπιστημονικὴν ἀληλουσίαν εἰσάγει τοὺς ἀρνητικούς ἀριθμούς δεχόμενος τὸ αξίωμα τῆς ὑπάρξεως ἀντιθέτου. Πρέπει νά τονισθῇ ἰδιαιτέρως, ὅτι ὁ συγγραφεύς καθιστᾷ σαφῆ τήν ἀνάγκην τῆς παραδοχῆ τοῦ αξιώματος τούτου. Ἐάν εἰς τὸν τρόπον τοῦτον τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἀρνητικῶν ἀριθμῶν, ὁ συγγραφεύς παρέθετε παραδείγματά τινα, ἢ ἔκθεσις τῆς ὕλης θά ἦτο καί διδακτικῶς ἄφογος.

Εἰς κατόπιν παραγράφους (§§ 55-78) ὁ συγγραφεύς διαπραγματεύεται τὰς πράξεις ἐπὶ τῶν θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἀριθμῶν. Ἡ διαπραγμάτευσις αὕτη γίνεται μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας, ἥτις χαρακτηρίζει καὶ τὰς προηγηθεῖσας παραγράφους. Ὁ συγγραφεύς καταβάλλει ἀξιόλογον προσπάθειαν ἐπιτυχάνουσαν πάντοτε, ὥστε νά μὴ μείνη τίποτε κενόν εἰς τήν θεμελίωσιν τοῦ οἰκοδομήματός του.

Αἱ μικραὶ ἐπουσιώσεις παραλείψεις, αἵτινες παρατηροῦνται δέν συνεπάγονται τὸν κλονισμὸν τῆς θεμελιώσεως. Ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς (§70) συμπληροῦται τὸ παρατηρηθὲν εἰς τὰς πρόξ

της (§ 55) κενόν, διότι δίδονται τὰ παραδείγματα, τὰ ὅποια δέν ἀναφέρονται. Αἱ παραλήψεις περὶ τῶν ὀποίων ἀνωτέρω ὠμιλήσαμεν εἶναι αἱ ἑξῆς:

1) Ἡ πρόθεσις καὶ ἡ ἀφαίρεσις δέν εἶναι πλήρεις, διότι δέν γίνεται λόγος περὶ ἀλγεβρικῶν ἀθροισμάτων. 2) Ἡ ἐν γενεῖ διατύπωσις τῆς (§ 62) ἔχει ἀνάγκην διορθώσεως, ἵνα μὴ δοῖται ἡ ἐντύπωσις τῆς ἀσυνεπειᾶς, ἣτις δέν ὑφίσταται καθὼς ἐξηγεῖται εἰς τὴν (§ 66) 3) Δίδεται ὁ ὅρισμός τῆς διαίρεσεως χωρὶς νὰ ἐξακριβωθῇ ἡ ὕπαρξις τοῦ ὀριστέου. Κατὰ ταῦτα καὶ αἱ παράγραφοι αὗται ἐκτίθενται μετ' ἐπιστημονικῆς πῶς πληρότητος, αὐστηρᾶς λογικῆς ἀλληλουχίας καὶ κατὰ τὸν ὀρθόν διδασκτικῶς τρόπον.

Ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰς (§§ 78-123) ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μὲ τὸν ἀλγεβρικόν λογιισμόν. Ἡ διαπραγμάτευσις τῆς ὕλης εἰς τὰς παραγράφους ταύτας δέν παρουσιάζει τὴν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς τελειότητα μὲ τὴν ὅποیان ὁ συγγραφεὺς μᾶς ἐσυνέθησε εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους. Εἰς τὸ τμήμα τοῦτο καὶ ἐπιστημονικὰ τινες παραλείψεις καὶ ἀσάφειαί τινες κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ὕλης ὡς καὶ τινες ἀτέλειαί εἰς τὴν διατύπωσιν παρατηροῦνται. Π.χ. 1) Αἱ παράγραφοι §§ 78, 79 θὰ εἶχον θέσιν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν. 2) Λέν δοῖται ὀρισμός τῆς ποσοθέσεως εἰς τὴν § 93. 3) Τὸ αὐτὸ εἰς τὴν § 96 διὰ τὴν ἀφαίρεσιν. 4) Ὁ ὀρισμός τοῦ πολ/σμοῦ, ὡς ὁ συγγραφεὺς τὸν ἐκθέτει, ἀνάγεται εἰς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολ/σμοῦ καὶ οὐχὶ εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν πολ/σμόν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅμως δέν δύναται νὰ χρησιμοποιοθῇ ἂν προηγουμένως δέν ἀποδειχθῇ. 6) Ὁ ὀρισμός τῆς ταυτότητος ἔχει ἀνάγκην ἐλαφροῦς τροποποιήσεως. 7) Εἰς τὴν § 103 αἱ διατυπώσεις τῶν κανόνων παρουσιάζουσι ἀτελείας τινάς. 8) Εἰς τὴν § 110 ὁ διδόμενος ὀρισμός τῆς διαίρεσεως δίδει τὴν ἐντύπωσιν ταυτολογίας. 9) Τὰ περὶ διαιοετότητος τῶν ἀκεραίων πολυωνύμων δέν ἐκτί-

θεσται μετά τῆς δεούσης ἐπιστημονικῆς ἀκριβολογίας.

Ὁ συγγραφεὺς εἰς τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου τούτου ἐπιθέτει τὰς διαφόρους μεθόδους, αἵτινες χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ἐπαληθεύσιν ταύτης τινος· αἱ ἀσκήσεις ὅμως, αἱ ὁποῖαι ἔπονται τῆς παραγράφου ταύτης δὲν παρέχουσι τὴν δυνατότητα ἐφαρμογῆς ὅλων τῶν μεθόδων τούτων.

Εἰς τὰς διαφόρους παραγράφους τοῦ κεφαλαίου τούτου ὑπάρχουσι κατὰλληλοι ἀσκήσεις, ὡς καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου γενικαί πρὸς ἐπανάληψιν.

Εἰς παραγράφους (§§ 124-169) καὶ τὰς (§§ 190-199) ἐπιτίθενται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τὰ περὶ πρωτοβαθμίων μεθ' ἐνὸς ἀγνώστου ἐξιωάσεων προβλημάτων, ἀνισοτήτων κ.λ.π. Ἡ ἐν γένει διαπραγματεύσεις τῶν θεμάτων τούτων γίνεται μὲν ἄνευ ἐπιστημονικῶν σφαλμάτων, δὲν διακρίνεται ὅμως διὰ τὴν λεπτομερειακὴν σπουδὴν οὔτε διὰ τὸν ἀπὸ διδακτικῆς πλευρᾶς καταλληλότερον τρόπον προσφορᾶς. Αἱ ἀσκήσεις καὶ τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἔπονται τῶν διαφορῶν παραγράφων εἶναι ἄρκετά· μερικὰ ἐκ τούτων ὅμως ἀναφέρονται εἰς προπολεμικὰς τιμὰς. Εἰδικώτερον παρατηρητέα τὰ ἑξῆς: 1) Ὁ ὀρισμὸς τῆς ἐξιωάσεως, ὡς διατυπώνεται, ὑπάρχει πιθανότης νὰ δημιουργήσῃ παραξηγήσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐγγραμμάτους ἐξιώσεις. 2) Ὁ ὀρισμὸς τῶν ἰσοδυναμῶν ἐξιωάσεων ἔχει ἀνάγκην ἐπεξηγήσεως. 3) Ἄν καθορίζεται σαφῶς τί συμβαίνει, ὅταν τὰ μέλη μιᾶς ἐξιωάσεως πολ/σθῶσι διὰ παραστάσεως περιεχοῦσης τὸν ἄγνωστον. 4) Τὰ προβλήματα δὲν ἔχουσι κατανεμηθῆ κατ' ὁμάδας οὔτε κατὰ εἶδη. 5) Τὰ περὶ συναρτήσεων ἐκτείνονται περισσότερο τοῦ δέοντος (αἱ §§ 154-160 θὰ ἤδυναντο νὰ λείπωσι). 6) Ἡ σπουδὴ τῆς $\psi = \alpha x + \beta$ ἔχει ἀνάγκην τροποποιήσεως, διότι ὡς γίνεται προϋποθέτει γνωστὴν τὴν ὁμοιότητα. 7) Τὰ περὶ ἀνισοτήτων εἶναι περισσότερο τοῦ δέοντος σύντομα.

Τὰ περὶ συστημάτων πρώτου βαθμοῦ, γραφικῆς λύσεως τούτων καὶ

τοῦ εἰς τὴν λύσιν τούτων ἀναγομένων προβλημάτων (§§ 170-189) δὲν παρουσιάζουσι ἀίχμην τινα πλὴν τοῦ γενικωτέρου μειονεκτήματος τοῦ βιβλίου περὶ τοῦ ὁποῦ θὰ ὁμιλήσωμεν κατωτέρω.

Εἰς τὸ τρίτον βιβλίον (§§ 200-309) τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὰς ἐξισώσεις τοῦ δευτέρου βαθμοῦ ἐν γένει ὁὲν παρατηροῦνται μειονεκτήματα, πλὴν ἐλαφρῶν τινῶν τὰ ὅποια δὲν ὄντανται νὰ δοκῆσωσι ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς κρίσεως τοῦ βιβλίου.

Τὰ περὶ ἀπολύτων τιμῶν καὶ αἱ ἀκολουθοῦσαι ἐφαρμογαὶ αὐτῶν ἐξισώσεις καὶ συστήματα μὲ ἀγνώστους τὰς ἀπολύτους τιμὰς τῶν ἀγνώστων (§§ 310-317) ἐκτίθενται λίαν ἱκανοποιητικῶς.

Εἰς τὰ περὶ ὀρίων (§§ 318-341), ἡ διαπραγματεύσεις τῶν ὀρίων γίνεται κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικόν παρατηρητέα εἶναι τὰ ἑξῆς: 1) Σελὶς 287 τὸ γραφόμενον " μὲν σταθερὰ ποσότης ἔχει ὄριον..." εἶναι ἄνευ ἐννοίας. 2) Ὡς τὴν ἀπόδειξιν τοῦ θεωρήματος τῆς ὑπάρξεως ὑπάρχει ἐλαφρὰ ἀτέλεια. 3) Σελὶς 292 τὸ γραφόμενον ἄρ. $(\alpha_1 \alpha_2) = \alpha_1 \alpha_2$ εἶναι ἄνευ ἐννοίας. 4) Ἡ σπουδὴ τῆς α^x εἶναι ἐλλιπὴς πως (σελ. 295) 5) Σελὶς 297 τὸ γραφόμενον " ὅρ $\alpha \varepsilon = 1$ ὅριον $\theta \rho \varepsilon = 0$ " μένει ἄνευ ἐξηγήσεως. —

Τὰ περὶ συνεχῶν συναρτήσεων (§§ 342-354) ἐκτίθενται μετ' ἐπισημονικῆς πληρότητος.

Ὁλοκλήροον τὸ πέμπτον βιβλίον (§§ 355-393) δὲν παρουσιάζει ἀίχμην.

Τὰ περὶ παρανώγων κ.λ.π. (§§ 394-418) ἐκτίθενται κατὰ τρόπον κατὰλληλον διὰ μαθητὰς κλασσικοῦ τοῦμήματος, χωρὶς νὰ παρουσιάζωσι ἐπιστημονικὴν τινα ἀτέλειαν. Μερικὰ ἐκ τούτων θὰ ἠδύναντο νὰ παραληφθῶσι.

Γενικῶς εἰς τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ἀδαμοπούλου Α. παρατηρεῖται

ἐπιστημονική πληρότης ~~επισημειωμένων~~ και αὐστηρά
λογική ἀλληλουχία. Μειονεκτήματα τοῦ βιβλίου εἶναι ἡ
ἐλλειψις ἀρχιτεκτονικῆς καὶ ἡ ἐνίοτε παρατηρούμενη χρή-
σις πολὺ μακρῶν περιόδων.

Διὰ ταῦτα εἰσηγοῦμεθα εἰς τὸ Συμβούλιον τὴν βράβεισιν
τοῦ ὑπὸ κρίσιν βιβλίου.—

Η/ "Αλγεβρα κ. Παπανικολάου Γεωργ.

Τὸ ὑπὸ κρίσιν βιβλίον τοῦ κ. Παπανικολάου Γ. εἶναι
ἔντυπον, τοῦτο ἀποτελούμενον κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ σελίδων
τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον "Μαθήματα Ἀλγέβρας" βιβλίου τοῦ Ι-
δίου συγγραφέως συμπληροῦται καὶ διὰ δακτυλογραφημένων
σελίδων.

Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν (§ 1-2) ὁ συγγραφεὺς περιορίζεται εἰς
τὸν ὀρισμὸν τῆς Ἀλγέβρας καὶ τὴν ὀνομασίαν τῶν διαφορῶν
συμβόλων. Κατὰ ταῦτα δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι γί-
νεται ἐπιτυχῶς ἡ διαπογαμᾶτευσις τῆς θέματος τούτου, οὔτε
ὅτι ὁ τρόπος τῆς ἐκθέσεως τῆς ὕλης εἶναι ἀπὸ διδακτικῆς
πλευρᾶς κατάλληλος. Εἰς τὰς ἐν συνεχείᾳ (§§ 4-7) γίνεται
ἡ εἰσαγωγή τῶν ἀρνητικῶν ἀριθμῶν, διὰ τὴν ὁποῖαν καταβάλ-
λεται προσπάθεια ἐπιστημονικῆς θεμελιώσεως, χωρὶς ὅμως νὰ
γίνωνται σαφεῖς τὰ θεμέλια. Ἡ ἐν συνεχείᾳ θεμελιώσις τῶν
πράξεων εἰς τοὺς νέους ἀριθμοὺς δὲν εἶναι ἐπιστημονικῶς
ὀρθή. Οὕτω π.χ. 1) αἱ ιδιότητες β' γ' δ' ε' τῆς § 10 εἶναι
κατὰ τὴν γνώσιν μας ἄνευ περιεχομένου ὡς ἀναφερόμεναι
εἰς πράξεις, διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐδόθη ὀρισμός. 2) Ὁ ὀρισμὸς
τῆς προσθέσεως εἶναι ἐλλιπής (§ 14). 3) Λέγεται ὁ ὀρισμὸς
τῆς ἀφαιρέσεως (§ 19) χωρὶς προηγουμένως νὰ ἐξακριβωθῇ
τὸ δυνατόν τῆς ὑπάρξεως τοῦ ὀριστέου. 4) Τὸ αὐτὸ παρατη-
ρεῖται καὶ διὰ τὸν ὀρισμὸν τῆς διαιρέσεως. 5) Ὁ πολ/σμός
ἐπὶ ἀρνητικῶν ἀριθμῶν (§ 24) δὲν θεμελιούται ἐπιστημονικῶς

καὶ δὲν καθορίζεται τί σημεῖνει πολ/σμός ἐπὶ ἀρνητικόν.
 β) Ἀτέλειαι παρατηροῦνται εἰς τοὺς ὀλισμούς τῶν συμβό-
 λων α^1, α^0 . (§ 32) ὡς καὶ τοῦ α^{-1} (§ 33). Κατὰ ταῦτα αἱ παρά-
 γραφοί (§§ 1-33) δὲν παρουσιάζουσι ἐπιστημονικὴν ἀκρίβειαν
 ἐκτίθενται δὲ κατὰ τρόπον μὴ ἀνταποκρινόμενον πλήρως εἰς
 τὰς διδασκτικὰς ἀρχάς. Αἱ κατὰ παραγράφους ἀσκήσεις τῶν
 κεφαλαίων τούτων (Α', Β', Γ') εἶναι ἀρκετὰ καὶ κατὰλληλοι.
 Δὲν δύναται νὰ ὑποστηριχθῆ, ὅτι εἰς τὰ κεφάλαια ταῦτα παρα-
 τηρεῖται ὑμαλότης εἰς τὴν ἔκφρασιν καὶ τὴν ἐν γένει συν-
 τακτικὴν πλοικὴν.

Εἰς τὰς ἐν συνεχείᾳ (§§ 34-72) ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μέ-
 τὸν κυρίως ἀλγεβρικὸν λογισμόν. Κατὰ τὴν διαπραγμάτευσιν
 τῆς ὕλης διαπιστοῦται ἐλίσθητή βελτίωσις τόσον ὡς πρὸς τὸν
 ἀπὸ διδασκτικῆς πλευρᾶς ὀρθὸν τρόπον προσφορᾶς τῆς ὕλης
 ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀπαιτουμένην λογικὴν ἀλληλουχίαν.
 Παρατηροῦνται ἐπιστημονικὰ τινα ἀβλεπτήματα ἐλαφρᾶς μᾶλλον
 μορφῆς ὀφειλόμενα κυρίως εἰς κακὴν διατύπωσιν ἢ εἰς ἐλα-
 φρᾶς συντακτικὰς ἀνωμαλίας. Αἱ ἀσκήσεις αἵτινες ἀκολουθοῦσι
 τὰς παραγράφους ταύτας ὡς καὶ αἱ εἰς τὸ τέλος γενικαὶ εἶ-
 ναι κατὰλληλοι καὶ εἰς ἀριθμὸν μεγαλύτερον ἴσως τοῦ ἀπαι-
 τουμένου. Τὰ ὡς ἄνω μειονεκτήματα τοῦ τμήματος τούτου μὴ
 δύναμενα νὰ βαρύνωσι ἐπὶ τῆς κρίσεως σημειοῦμεν εἰς τὰς
 οἰκείας θέσεις τοῦ βιβλίου.

Εἰς τὰς ἐπομένας §§ 72-122 ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει τὰς πρω-
 τοβαθμίους μεθ' ἑνὸς ἀγνώστου ἀξιοώσεις, τὰ προβλήματα, τὰς
 ἀνισότητας πούτου βαθμοῦ ὡς καὶ τὰ περὶ γραφικῆς λύσεως
 τῆς ἐξισώσεως. Ἡ ἐν γένει διαπραγμάτευσις τῆς ὕλης εἰς
 τὰς παραγράφους ταύτας σχεδὸν δὲν παρουσιάζει μειονεκτή-
 ματα ἀπὸ διδασκτικῆς πλευρᾶς πλην ὀλισμένων ἀτελειῶν εἰς
 τὴν διατύπωσιν καὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι ὅσα προβλήματα ἀνα-
 φέρονται εἰς ζητήματα ἀγοροπωλησίας δὲν ἀνταποκρίνονται

εἰς τὴν σημερινὴν πραγματικότητα. Ἐπὶ ἐπιστημονικῶν ἀνακοινειῶν δὲν δύναται νὰ γίνῃ σοβαρὸς λόγος διὰ τὸ τμήμα τοῦτο τοῦ βιβλίου. Εἰδικώτερον παρατηρητέα τὰ ἑξ ἧς:

- 1) Ὁ ὁρισμὸς τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐξισώσεως ἔχει ἀνάγκην βελτιώσεως ὡς πρὸς τὴν διατύπωσιν.
 - 2) Εἰς τὴν § 74 ἐνῶ γίνεται λόγος περὶ προσθέσεως ἁριθμοῦ, τὸ συμπέρασμα ὁμιλεῖ περὶ προσθέσεως παραστάσεως.
 - 3) Εἰς τὴν § 76 δὲν γίνεται λόγος περὶ πολ/σμοῦ ἐπὶ παραστάσιν περιέχουσιν τὸν ἄγνωστον.
 - 4) Τὸ συμπέρασμα τῆς § 77 ἔχει ἀνάγκην βελτιώσεως ὡς πρὸς τὴν διατύπωσιν.
 - 5) Ἡ σπουδὴ τῶν ἐν γραμμῶν ἐξισώσεων (§ 81) εἶναι συντομωτάτη.
 - 6) Εἰς τὰς §§ 84, 85 γίνεται σύγχυσις τῶν ὄρων " δεδομένα " καὶ " ἐπιτάγματα ".
 - 7) Ἡ § 98 δὲν εἶναι ἀπαραίτητος, διότι ἀναφέρεται εἰς γνωστὰ θέματα ἐκ τῆς Μηχανικῆς.
 - 8) Ἐκ παρεξηγήσεως ὁ συγγραφεὺς εἰς ὅσα προβλήματα λύει ἀναφέρει περιορισμοὺς ἐπὶ τῶν δεδομένων. Ὁ περιορισμὸς κυρίως ἀφορᾷ εἰς τοὺς ἀγνώστους τὰ δεδομένα ὀφείλουσι εἰς τὰ γενικὰ προβλήματα νὰ ἐκπληρῶσι προϋποθέσεις τινὰς διὰ νὰ ἔχῃ ἔννοιαν τὸ πρόβλημα ἐνῶ οἱ περιορισμοὶ κανονίζουν τὸ δυνατόν ἢ μὴ πρόβλημα τινος ἔχοντος ἔννοιαν.
 - 9) Ἡ σπουδὴ τῶν ἀνισοτήτων δὲν εἶναι ὀλοκληρωμένη.
 - 10) Ἡ σπουδὴ τῶν γραμμικῶν συναρτήσεων γίνεται βάσει τῆς ὁμοιότητος καὶ ἑπομένως θὰ πρέπει νὰ διορθωθῇ διὰ νὰ γίνῃ προσιτὴ εἰς τοὺς μαθητὰς.
 - 11) Εἰς τὴν § 122 ὁ συγγραφεὺς δίδει ἓνα τρόπον διὰ τὴν γραφικὴν λύσιν, ὃ ὅποτος οὔτε εἰς τὴν ὑπὸ τῆς προκηρύξεως προβλεπομένην διευκολύνσιν διὰ τὴν λύσιν τῆς ἐξισώσεως συμβάλλει, οὔτε εἰς ἐπιστημονικὴν κριτικὴν ἀντέχει, δύναται δὲ νὰ γίνῃ ἀφορμὴ παρεξηγήσεων εἰς τὰ περὶ τῆς γραφικῆς λύσεως τῶν συστημάτων, τὴν γραφικὴν παράστασιν τοῦ τιανύμου κ.λ.π.
- Εἰς τὰ περὶ ἀπολύτων τιμῶν (§§ 299-308) καὶ ὀρίων (§§ 309-322) ὑπάρχουσι ἐπιστημονικὰ τινὰ ἀβλεπτήματα σοβαρᾶς μορφῆς.

Π.χ.: 1) Είς § 312 ή απόδειξεις είναι άτελής 2) Είς τήν § 315 χωρίς νά γίνεται λόγος περί τοῦ λ γράφεται " κατά μείζονα λόγον θά είναι ὅρ $\frac{\delta}{\lambda} = 0$ " καί κατωτέρω " ἀποδεικνύεται ὁμ^{ως} ὅταν ὅρ $\chi=0$ ἢ ὅρ $\chi=$ " 3) Είς τήν § 314 τό γραφόμενον ὅο $\epsilon\eta=$ ἠγ ὅρε δέν δικαιολογεῖ τό ὅτι ὅρ $\eta\epsilon=0$ 4) Είς τήν § 320 αἱ αναγραφόμενα ἰσότητες $0 \cdot \infty = 0 \cdot \frac{1}{\epsilon}$ $\frac{0}{\epsilon} = \frac{0}{0}$ καί $\frac{1}{\epsilon} = \frac{1}{\epsilon} \cdot \frac{1}{\epsilon}$ δέν εἶναι μαθηματικά!!!

Είς τά περί συναρτήσεων καί παραγῶγων ή ὅλη ἀνάπτυξις στηρίζεται ἐπὶ ἀτελῶν ὀρισμῶν ἢ ἀτελεῶν ὑποθέσεων τῶν διαφθωρων θεωρημάτων καί ὡς ἐκ τούτου ἔχει ἀνάγκην ριζικῆς δια-

σκευῆς. Π.χ.: 1) § 326 ὁ ὀρισμὸς τῆς συνεχεῆς συναρτήσεως εἶναι ἀτελής. 2) § 328 ὁ ὀρισμὸς τῆς παραγῶγου εἶναι ἀτελής. 3) Εἰς τὰς §§ 331, 332, αἱ ὑποθέσεις τῶν προτάσεων δέν εἶναι πλήρεις. 4) Εἰς τήν § 336 ή απόδειξις προϋποθέτει τήν γνώσιν τῆς προτάσεως: " ἂν $\psi = \varphi(\tau)$ ἔνθα $Z = f(x)$ τότε $\psi = \varphi_z \cdot \frac{1}{x}$ " 5) Εἰς τήν § 346 γράφεται " ἂν ληφθῆ ὡς συνδρτησις ή ψ " !! Δέν εἶναι συνάρτησις; 6) Εἰς τήν § 347 γράφεται " οἱ σταθεροὶ ὅροι δέν ἔχουν παράγωγον"!!!.

Ἐπειδὴ εἰς τήν διαπρόμάρτυσιν τῶν ὑπολοίπων ἐνδιαμέσων κεφαλαίων δέν παρατηροῦνται σοβαρὰ μειονεκτήματα δυνάμενα νά ἀσκήσωσι ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς κρίσεως τοῦ βιβλίου, εἰσηγούμεθα εἰς τό Συμβούλιον, ὅπως τό βιβλίον τοῦ κ. Παπανικολάου Γ'τύχη βραβεῖου τινός.

Τό Σόν Ἰγπουογεῖτον ὅμως δέον νά ἐξετάσῃ τό ζήτημα ἂν κατόπιν τῆς βραβεύσεως θά δικαιούται νά κυκλοφορήσῃ ἐλευθέρως τό ἐξ οὗ προήλθεν βιβλίον τοῦ ἰδίου συγγραφέως ὑπὸ τόν τίτλον " Μαθήματα Ἀλγέβρας" .-

Ι/ "Αλγεβρα: Νικολάου Νικ.

Εἰς τὴν εἰσαγωγήν (§§ 1-6) ὁ συγγραφεὺς διὰ τῆς διαφόρου λύσεως προβλήματος τινος ἀπλοῦν καὶ ἄλλου πλέον συνθέτου καθορθώνει νὰ καταστήσῃ σαφῆ τὸν σκοπὸν καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς Ἀλγέβρας. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὁ συγγραφεὺς ὑποδεικνύει καὶ εἰς τὸν διδάσκοντα τὸν ὀρθὸν τρόπον προσφορᾶς τῆς ὕλης. Ἐν συνεχείᾳ ὁ συγγραφεὺς δικαιολογεῖ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς Ἀλγέβρας ὡς γενικῆς Ἀριθμητικῆς καὶ ἀναφέρει ὀλίγα περὶ τῶν συμβόλων τῆς Ἀλγέβρας. Ἡ προσφορὰ αὕτη τῆς ὕλης διδακτικῶς ὀρθῆ θὰ ἠδύνατο νὰ εἶναι ἴσως τελειότερα, ἂν εἰς τὰ περὶ τῶν ὁ συγγραφεὺς ἀνεφέρετο εἰς τὸν τόνον.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ συγγραφεὺς εἰς τὰς (§§ 7-10) εἰσάγει τοὺς ἀρνητικούς ἀριθμούς. Διὰ τὴν εἰσαγωγήν ταύτην στηριζόμενος εἰς τὴν ὑπαρξίαν ὀυο διευθύνσεων ἐπὶ διδομένης εὐθείας, χαρακτηρίζει τὴν μίαν διεύθυνσιν ὡς καριστηνομένην ὑπὸ θετικῶν ἀριθμῶν καὶ τὴν ἄλλην ὑπὸ ἀρνητικῶν Ὅ δὲ τοιοῦτος χαρακτηρισμὸς ἐνέχει φυσικὰ τὴν παραδοχὴν (ἀξίωμα) τῆς ὑπάρξεως ἀριθμοῦ ἀντιθέτου θεθέντος ἀριθμοῦ τῆς Ἀριθμητικῆς. Τοῦτο δὲν μνημονεύεται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως καὶ πιθανόν νὰ δημιουργήσῃ χάσμα εἰς τὴν συνελόησιν τοῦ μαθητοῦ. Περὶ τῆς ὀνομασίας τῶν θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἀριθμῶν ἐλέχθη, ὅτι δὲν συμφωνοῦμεν μὲ τὸν ὄρον "ἀλγεβρικοὶ ἀριθμοί". Αἱ ἀπολουθοῦσαι ἀαήσεις πολὺ καλᾶι.

Εἰς τὰς παραγράφους (§§ 11-33) ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μὲ τὰς ἐπὶ τῶν ἀρνητικῶν καὶ θετικῶν ἀριθμῶν πράξεις. Εἰς τὸ τμήμα τοῦτο τοῦ βιβλίου ὁ συγγραφεὺς ἐθύσασε φαίνεται τὴν επιστημονικὴν πληρότητα διὰ νὰ ἐμφανίσῃ τὴν διαπορογάτευσιν τῆς ὕλης διδακτικῶς μεθοδικώτερον, ὅπως ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐξῆς: 1) Λέν ὀρίζεται τῆ

σημαίνει πρόσθεσις δύο αριθμῶν (§ 11), οὔτε τὸ εἶναι ἄρθροι-
 σι πολλῶν προσθετέων (§ 15); ἐκ τῆς ἑλλείψεως δὲ ταύτης
 δημιουργεῖται κατὰ τὴν σπουδὴν τῆς προσθέσεως ἐπιστημο-
 νικὸν χᾶσμα. 2) Ἡ (§ 17) δὲν διατυπῶται κατὰ τρόπον
 ἐπιστημονικόν, 3) εἰς τὴν (§ 18) δίδεται ὁ ὄρισμός τῆς ἀφαι-
 ρέσεως, δὲν διαπιστοῦται ὅμως προηγουμένως ἡ ὑπαρξίς τοῦ
 ὀριστέου (ὑπολοίπου). Τὸ αὐτὸ παρατηρεῖται καὶ εἰς τὴν
 (§ 28) περὶ διαιρέσεως. 3) εἰς τὴν (§ 24) ὁ πολ/σμός θε-
 μελιοῦται κατὰ τρόπον μὴ δημιουργοῦντα μὲν λογικὴν ἀντι-
 φασιν, ἀλλὰ ἀκατάλληλον. Αἱ ἀκολουθοῦσαι τὰς διαφόρους
 παραγράφους ἀσκήσεις εἶναι κατάλληλοι καὶ ἄφθοροι.

Ὁ συγγραφεὺς κερατώσας τὴν διαπραγματεύσιν τοῦ λογισμοῦ
 ἐπὶ τῶν θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἀριθμῶν ἀσχολεῖται εἰς τὰς
 (§§ 34-71) εἰς τὸν κυρίως ἀλεγβρικὸν λογισμόν. εἰς τὸ
 κεφάλαιον τοῦτο ὁ συγγραφεὺς κατωρθώνει ἄνευ τῆς παρα-
 μικρᾶς ζημίας τῆς ἐπιστημονικῆς πληρότητος νὰ προσφέρῃ
 τὴν ὕλην κατὰ τρόπον διδακτικῶς ἄφθογον, παραθέτων εἰς
 τὰς διαφόρους παραγράφους καταλλήλους καὶ ὠραίας ἀσκή-
 σεις. Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ἰδιαιτέρως ἡ μεθοδικὴ διαπραγμα-
 τεύσις τῆς διαιρέσεως διὰ πολωνύμων, καὶ ἡ διὰ τῆς διδο-
 μένης ἐξηγήσεως τοῦ τρόπου τῆς εὑρέσεως τοῦ πηλίκου τῆς
 διαιρέσεως. Π.χ. $\frac{1}{2} (x \pm a)$, ἢ ὅποια θὰ ἠδύνατο ἴσως εὐκο-
 λώτερον νὰ δικαιολογηθῇ διευκλυνοῖς εἰς τὴν εὑρεσιν
 τῶν λεγομένων ἀξιοσημειώτων πηλίκων. Ὡς μόνον παρατήρη-
 σιν σημειοῦμεν, τὸ ὅτι δὲν ὑπάρχωσι ἀριεταὶ ἀσκήσεις ἐπὶ
 τῶν τάυτοτήτων καὶ ὅτι ἡ § 65 ἠδύνατο νὰ συμληρωθῇ καὶ
 δι' ἄλλων περιπτώσεων. Τὸ κεφάλαιον κλείεται διὰ πλήθους
 γενικῶν ἀσκήσεων ἀναφερομένων εἰς τὸν ἀλεγβρικὸν λο-
 γισμόν.

εἰς τὰς ἐν συνεχείᾳ (§§ 72-95) καὶ (§§ 116-122) ὁ συγγρα-
 φεὺς ἀσχολεῖται μὲ τὴν σπουδὴν τῶν πρωτοβαθμίων μεθ' ἐ-

νός άγνώστου έξισώσεων, προβλημάτων, άνισοτήτων, γραμμικών συναρτήσεων κ.λ.π. Είς τήν διαπραγματεύσειν τής ύλης τών παραγράφων τούτων δέν έσημείωσεν τήν αναμενομένην απιτυχίαν, ίσως διότι υπελόγισεν μόνον τήν διδασκικήν πλευράν περιδών τό γεγονός, ότι ή υπερβολική χρησιμοποίησις τοϋ προβλήματος δι' έξαγωγήν τών κανόνων κινδυνεύει νά δημιουργήση άνακριβεΐς έπιστημονικάς παραστάσεις είς τήν συνελόσειν τών μαθητών. 'Αφ' έτέρου ή σκόπιμος (ας ό συγγραφεύς γράφει είς τό υπόμνημά του) μή λεπτομερές άνάλυσις άρισμένων θεμάτων (πρός άνάπτυξιν ^{τάς} αϋτενεργείας τών μαθητών) δέν πρέπει νά γίνεται επί ζημιά τής έπιστημονικής πληρότητος. Τόν παράγοντα τούτον μή λαβών σοβαρώς υπ' όψει του ό συγγραφεύς παρουσίασε τήν διαπραγματεύσειν τής ύλης πολύ έλλιπή. Παρατηρητέα: 1) Τό είς τήν (§ 72) λεγόμενον περί τής έξισώσεως $(x-2)(4-1)$ " ότι άληθεύει μόνον διά $x=2$ καί $\psi=1$ " δέν είναι όρθόν. 2) 'Ο όρισμός τών ίσοδυνάμων έξισώσεων έχει άνάγκην συμπληρώσεως 3) Δέν γίνεται μνεία περί προσθέσεως είς άμφοτέρα τά μέλη ή πο/σμοϋ άμφοτέρων τών μελών επί παράστασιν περιέχουσα τόν άγνωστον, οϋτε σχετική έρευνα επί τοϋ τελευταίου. 4) 'Η σπουδή τών ιδιοτήτων διά προβλήματος είναι άδικαιολόγητος. 5) Δέν διακρίνεται ή άρισμητική από τήν έγγράμματον άξίωσιν. 6) Δέν λϋονται μερικά γενικά προβλήματα ως πρότυπα. 7) 'Η σπουδή τής γραμμικής συναρτήσεως προϋποθέτει τήν γνώσιν τής όμοιότητος.

Είς τάς (§§ 96-112) γίνεται ή σπουδή τών συστημάτων, ήτις άν δέγληθη υπ' όψει ή παρατηρουμένη υπερβολική χρήσις τοϋ προβλήματος, αι μικράς φραστικάς άτέλειαι καί ή άναγραφή περιττών τινων (υπάρχουσι είς τάς οικείας σελίδας αι σχετικαί παρατηρήσεις, δέν παρουσιάζει άλλα μειονεκτήματα. Τό μέρος τούτο συμπληροϋται υπό άσκήσεων καί προ-

βλημάτων καταλλήλων καὶ εἰς ἀρκετὸν ἀριθμὸν.

Εἰς τὰς (§§ 123-153) μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἑνὸς ἑκάστου εἴδους ἀριθμῶν (ἀσυμμέτρων, μιγάδων) καὶ τῶν ριζῶν γίνεται ἡ σπουδὴ τῶν διαφορῶν πράξεων τῶν ἀριθμῶν τούτων. Ὀλόκληρος ἡ σπουδὴ αὕτη ἐκτίθεται μετ' ἀπολύτου σχεδὸν ἐπιστημονικῆς ἀκριβεῖας καὶ ὀρθῆς διδακτικῆς πορείας.

Ἐλαφρά παρατηρήσεις σημειούμεναι εἰς τὰς οἰκείας σελίδας τοῦ βιβλίου δὲν εἶναι ἄξια ἰδιαίτερας μνείας.

Ἐπισημαστέον μόνον, ὅτι α) Δὲν εἶναι ἐπιτυχῆς ἡ διατύπωσις τῆς δικαιολογίας τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ συμβόλου "διὰ νὰ εἶναι ὁμοιόμορφον τὸ σύστημα" καὶ δι' ἄλλους λόγους ἀλλὰ καὶ διότι δὲν γίνεται σαφῆς ἡ ἀνάγκη τοῦ ὁρισμοῦ του ὡς νουστῆς ρίζης τοῦ α. 2) Ἐν (§ 148) γραφόμενα περὶ διατηρήσεως τῶν ἰδιοτήτων τῶν δυνάμεων εἶναι μᾶλλον περιττά (Πρβ. ὁρισμὸν $a^{1/n}$) ἢ εἰς ἔπρεπε νὰ γραφῶσι ἀμέσως μετὰ τὸν ὁρισμὸν τοῦ $a^{1/n}$.

Ὀλόκληρον τὸ περὶ δευτεροβαθμίων ἐξισώσεων κεφάλαιον (§§ 153-168) ἐκτίθεται μετὰ σαφηνείας καὶ ἄνευ ἐπιστημονικῶν ἀτελειῶν. Μόνον τὸ πρῶτον ἐκ τῶν κατωτέρω ἀναφερομένων εἶναι παράλειψις οὐσιώδης: α) Ἐν τῆς ἐξισώσεως $(2ax + \beta)^2 = \beta^2 - 4a\gamma$ δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ γράφεται, ὅτι προκύπτει ἢ $(2ax + \beta) = \pm \sqrt{\beta^2 - 4a\gamma}$ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει γίνεαι μνεία τοῦ "περὶ ὑψώσεως εἰς τὸ τετράγωνον ἀμφοτέρων τῶν μελῶν ἐξισώσεως" θεωρήματος. (Πρβ. § 156). β) Ἡ εἰς τὴν (§ 160) διερεῦνησις εἴς τὸ προτιμώτερον νὰ ἀνεφέρετο εἰς τοὺς συντελεστάς καὶ οὐχὲν εἰς τὰ πηλίκια αὐτῶν.

Εἰς τὰς (§§ 169-192) δὲ συγγραφεὺς μετὰ τὰς διπαραγώνους, ἀντιστρόφους ἐξισώσεις, τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν λύσιν γνωστοῦ εἴδους ἐξισώσεως διωνύμου ἢ τριωνύμου ἐξισώσεις ὡς καὶ εἰς τὴν σπουδὴν τῶν δευτέρου ἢ ἀνωτέρου βαθμοῦ συστημάτων. Τὸ μέρος τοῦτο ἐκτίθεται μετ' ἐπιστημονικῆς

πληρότητας καὶ διδακτικῶς ὀρθῆς προσφορᾶς. "Ἄξια παρα-
τηρήσεως εἶναι μόνον τὰ ἀκόλουθα: 1) Τὸ εἰς τὴν (§ 172)
γραφόμενον " μόνον" δὲν ἀποδεικνύεται, ὡς ὁ συγγραφεὺς
νομίζει 2) Τὰ εἰς τὴν (§ 173) γραφόμενα περὶ ἀντιστροφῶν
ἐξιιώσεων εἶναι ἐπιστημονικῶς ἀκριβέστατα ἀλλὰ
δὲν εἶναι ὀρθόν ἢ ἀπόδειξις των νὰ στηρίζεται ἐπὶ ἀγνώ-
στων διὰ τοὺς μαθητὰς προτάσεων. 3) Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ
διὰ τὴν (§ 177) ὡς πρὸς τὰς τρεῖς ρίζας τῆς τριταβάθμιο-
ου.

Τὰ περὶ τοῦ ἡμεῖου τοῦ τριωνύμου τοῦ β' βαθμοῦ
καὶ τῶν ἀνισοτήτων τοῦ ἰσίου βαθμοῦ ἐπιλέγονται ἀρτίως
(§§ 193-199).

Εἰς τὰ περὶ ὀρίων (§§ 200-210) δὲν παρατηρεῖται ἡ ἀπαι-
τούμενη ἐπιστημονικὴ ἀκρίβεια εἰς τοὺς βασικοὺς ὀρι-
σμοὺς καὶ ἐπομένως ἡ ὅλη θεωρία δὲν θεμελιούται κατ'
ἀπόλυτον ἐπιστημονικῶς ἀκριβῆ τρόπον.

Ἐν συνεχείᾳ τὰ περὶ σπουδῆς τῆς συναρτήσεως (§§ 216-
231) ἐπιλέγονται ἱκανοποιητικῶς. Ὡς ἀτέλειαι θὰ ἠδύναντο
νὰ χαρακτηρισθῶσι τὰ: 1) § 216. Ὁ ὀρισμὸς τῆς συνεχοῦς
συναρτήσεως. 2) § 225. Ἡ διατύπωσις τῆς πρώτης περιό-
δου τῆς παραγράφου ἔχει ἀνάγκη τροποποιήσεως. 3) Γίνε-
ται μεγαλύτερα τοῦ δέοντος προωρασκουή (§§ 229-230)
πρὸς ἐτοιμασίαν διὰ τὴν σπουδὴν τῆς $\psi = \frac{cx+b}{Ax+B}$.

Διὰ τὰ εἰς τὰς (§§ 232-238) περὶ προσδων, λογαριθμῶν, ἀνα-
τικισμοῦ κ.λ.π. ἐπιλέγονται ἠδύναντο νὰ παρατηρηθῶσιν
τὰ ἑξῆς: 1) Εἰς τὴν (§ 278) ἡ εἰσαγωγή εἶναι πολὺ ἐκτενε-
στέρα τοῦ δέοντος. 2) Τὸ πρόβλημα τῆς (§ 283) ὡς διατυ-
ποῦται ὁμιουργεῖ παρεξηγήσεις. 3) Δὲν δικαιολογεῖται
εἰς τὴν (§ 285) διατὶ τὸ $\log(1 + \frac{\tau}{\delta\theta})$ εἶναι τὸ ὑπόλοιπον
τῆς διαιρέσεως. 4) Τὰ προβλήματα τῆς § 286 καὶ § 287

δέν είναι κατάλληλα διὰ μαθητὰς τῆς τελευταίας γυμνασια-
κῆς τάξεως 5) Ἡ σημείωσις τῆς § (296) εἶναι περιττή. 6)
τὸ πρόβλημα τοῦ πληθυσμοῦ § (297) θὰ πρέπη νὰ συνδέεται
μέ τὸ πρόβλημα τοῦ ἀνατολισμοῦ.

Τὰ περὶ παραγῶγων (§§ 299-321) καλ.π. ἐκτίθενται ἱκανοποιη-
τικῶς καὶ κατὰ τρόπον κατάλληλον διὰ μαθητὰς κλασικῶν
γυμνασίων. Ὀρισμένα μόνον μέρη θὰ ἤδύνατο νὰ μὴ ἀναγρα-
φῶσι.

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω λεπτομεροῦς ἀναλύσεως, γίνεται φανερόν
ὅτι τὸ βιβλίον τοῦ κ. Νικολάου Ν. ἔχει τὰς ἀρετὰς τοῦ
διδασκτικοῦ βιβλίου καὶ τὴν ἀπαιτουμένην ἐπιστημονικὴν
πληρότητα, εἰσηγοῦμεθα διὰ ταῦτα εἰς τὸ Συμβούλιον τὴν
βραβεύσιν τοῦ βιβλίου. —

Β/ Ἀλγεβρα. Τόμος Π. — Παισῶ θ.

Εἰς τὰς (§§ 1-8) οἱ συγγραφεῖς ἐπιθυμοῦντες νὰ δάσωσι
τόν ὄρισμόν τῆς Ἀλγέβρας καὶ νὰ ἐπεξηγήσωσιν τοῦτον ἀ-
σχολοῦνται πολὺ μέ τὴν ἀποφραγὴν τῶν διαφόρων συμβόλων τὰ
ὅποια χρησιμοποιεῖ ἡ Ἀλγεβρα, διὰ νὰ εἰσέλθωσι μόλις εἰς
τὴν § 8 ἀφ' ἧς θὰ ἔπρεπε νὰ ἀρχίσωσι εἰς τὴν εἰσαγωγὴν.
Εἶναι ἀληθές, ὅτι δέν παρουσιάζονται ἐπιστημονικὰ ἀβλεπτή-
ματα, δέν δύναται ὅμως νὰ ὑποστηρικθῆ, ὅτι ἡ προσφορὰ τῆς
ὑλῆς εἶναι διδασκτικῶς ἄφογος. θὰ σημειώσωμεν ἰφιατέρως
ὅτι εἶναι τολμηρόν πολὺ νὰ ἀποκαλεῖται ἡ Ἀλγεβρα "ἐπι-
στήμη τῶν τύπων", διότι τότε τί εἶναι ἡ Ἀριθμημετρικὴ;
Εἰς τὰς ἐν συνεχείᾳ (§§ 9-16) εἰσάγονται οἱ ἀρνητικοὶ
ἀριθμοί, Ἡ εἰσαγωγὴ στηρίζεται εἰς τὴν ὑπαρξιν δύο διευ-
θύνσεων (φορῶν κατὰ τοὺς συγγραφεῖς) χωρὶς νὰ γίνεταί σα-
φῆς ἡ παραδοχὴ ὡς ἀντιθέτου παντός ἀριθμοῦ τῆς Ἀριθμητι-
κῆς. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο (§9) μερὶ καὶ διατυπώσεις ἢ τρόποι

ἐκφράσεις δὲν εἶναι δοκιμοί. Ἡ ὑποσημείωσις διὰ τὴν ὀνομασίαν τῶν ἀνεραίων καὶ κλασματικῶν ἀριθμῶν δὲν εἶναι ἐπιστημονικῶς ἀκριβής.

Εἰς τὰς παραγράφους (§§ 18-72) οἱ συγγραφεῖς ἀσχολοῦνται μὲ τὰς ἐπὶ τῶν νέων ἀριθμῶν πράξεις, εἰς τὰς ὁποίας συμπεριλαμβάνωσι καὶ στοιχεῖα τινὰ τῶν ριζῶν (§§ 62-66) κλπ. προῶτως καθ' ἡμᾶς. Ἡ ἔκθεσις τῆς ὕλης ἀπὸ διδακτικῆς πλευρᾶς δὲν παρουσιάζει οὔτε τὸ ἐλάχιστον μειονέκτημα, αἱ ἀκολουθοῦσαι δὲ τὰς διαφόρους παραγράφους ἀσκήσεις εἶναι κατάλληλοι καὶ ἀφθονοί. Σημειοῦνται παρὰ ταῦτα ἑλαφρά ἐπιστημονικὰ ἢ μεθοδολογικὰ ἀβλεπτήματα. Π.χ. 1) Εἰς τὴν (§ 17) δὲν ὀρίζεται τί εἶναι ἄθροισμα δύο ἀριθμῶν, ἐνῶ εἰς τὴν (§21) ἐξάγεται λανθάνον ἐπιτυχῶς ὁ ὅρισμός τοῦ ἄθροισματος πολλῶν προσθετέων. 2) Εἰς τὴν (§ 25) ὀρίζεται ὁ ὅρισμός τῆς ἀφαιρέσεως χωρὶς νὰ ἀποδεικνύεται ἡ ὕπαρξις τοῦ ὀριστέου. Μόλις εἰς τὴν (§ 26) διαφαίνεται τοιαύτη προσπάθεια χωρὶς νὰ μνημονεύεται. 3) Εἰς τὴν (§38) ὁ δεῦτερος διδόμενος ὅρισμός εἶναι συνέπεια τοῦ ὀρθῶς διδομένου πρώτου ὀρισμοῦ. 4) Εἰς (§ 39) ἡ παρατήρησις II δὲν δικαιολογεῖται 5) Εἰς τὴν (§46) παρατηρεῖται ὅ,τι καὶ εἰς τὴν ἀφαίρεσιν 6) Εἰς τὴν (§67) θὰ ἦτο μεθοδολογικῶς προτιμώτερον ὁ ὅρισμός νὰ ἐξαχθῆ ἐκ τῶν τριῶν διδομένων συμπερασμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα εἴμεθα ἡναγκασμένοι νὰ καταλήξωμεν χάριν τῆς " ἀρχῆς τῆς διατηρήσεως" .

Εἰς τὰς ἐπομένας (§§ 73-147) οἱ συγγραφεῖς διαπραγματεύονται τὸν κυρίως ἀλγεβρικὸν λογισμόν. Ἀπὸ διδακτικῆς πλευρᾶς ἡ ἔκθεσις τῆς ὕλης δὲν παρουσιάζει σοβαρὰ μειονεκτήματα πλὴν τῆς δυσνοήτου πως ἀναπτύξεως τοῦ θέματος τῆς διαιρέσεως δι' ἑνὸς πολυωνύμου καὶ τῆς μεγαλυτέρας τοῦ δέοντος ἐκτέσεως, ἥτις οἰδεταί εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἀλγεβρικῶν

κλασμάτων, διὰ τῆς παραθέσεως κανόνων μὴ ἀπαραιτήτων. Ἡ δὲ ἡδύνατο ἐπίσης νὰ παρατηρηθῆ, ὅτι μερικά θέματα ἢ ἐξετάζονται ἑλλιπῶς π.χ. τὸ περὶ ταύτοτήτων ἢ δὲν ἐξετάζονται καθ' ὅλοκληραν π.χ. τὸ περὶ ἀξιοσημειώτων πηλίκων τῆς μορφῆς $(x^{\pm} \pm a^{\pm})$: $(x^{\pm} a)$. Ὡς πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἀκριβειαν ἢ τὸ μεθοδολογικῶς ὄρθρον τοῦ κεφαλαίου θὰ ἡδύνατο νὰ παρατηρηθῶσιν τὰ ἑξῆς: 1) Ὁ ὄρισμός τῆς § 81 ἔχει ἀνάγκη διορθώσεως. 2) Ὁ ὅρος ὁμογενῆς ὡς πρὸς ἕν γράμμα (§ 82) χωρὶς νὰ εἶναι ἐπιστημονικῶς ἀνακριβής, δὲν ἔχει ἐνδιαφέρον. 3) Ὁ ὄρισμός τῆς (§ 86) θέλει συμπληρῶσιν 4) Ὁ γενικὸς ὄρισμός τῆς (§ 89) δὲν εἶναι λογικῶς δεκτός 5) Ὁ ὄρισμός τῆς (§ 112) θὰ ἦτο πληρέστερος ἂν ἀνεφέρετο εἰς τὴν τελευτάν διαίρεσιν. Συνέπεια τῆς ἀτελείας ταύτης εἶναι, ὅτι περαιτέρω γίνεται οὐχὶ ὀρθῶς λόγος περὶ δυνάτου διαίρεσεως. Αἱ ἀσκήσεις τῶν διαφορῶν παραγράφων τοῦ κεφαλαίου εἶναι κατάλληλοι νὰ ἀφθονοί.

Ἐν συνεχείᾳ οἱ συγγραφεῖς εἰς τὰς (§§ 148-228) διαπραγματεύονται τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰς ἐξισώσεις πρώτου βαθμοῦ, γραμμικὰ συναρτήσεις, προβλήματα καὶ ἀνισότηας πρώτου βαθμοῦ θέματα.

Ἡ ἐπιστημονικὴ πληρότης καὶ ἡ λεπτομερὴς ἐξέτασις τῶν θεμάτων τούτων εἶναι τόσον ἐξῶφθαλμος, ὥστε περιττεύει κἀκε ἐξήγησις. Ἡ δὲ ἦτο ἴσως πλέον μεθοδικὴ ἢ εἰς τὰς ἐξισώσεις εἰσαγωγῆ ἂν ἐγένετο διὰ προβλήματος, ἐξετάζεται ὅμως εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας παραγράφους τόσον ἐξοχῶς χριστιανικῶς τὸ πρόβλημα ὥστε ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς ἐκπληροῦται. Ἐπειδὴ τὰ κατωτέρω ἀναφερόμενα δὲν εἶναι τοιαύτης φύσεως ὥστε νὰ ἀσκοῦν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς κρισεως τοῦ βιβλίου, διὰ ταῦτα δυνάμεθα ἀνεπιφυλάκτως νὰ ἐκ-

φρασθῶμεν περὶ τῆς ἀπὸ πᾶσης πλευρᾶς ἀρτίως διαπραγμα-
τεύσεως τῶν θεμάτων τοῦ κεφαλαίου τούτου. Παρατηρητέα:

1) Ἡ χρησιμοποίησις τῆς λέξεως "δυνάμεθα" κατὰ τὴν διατύ-
πωσιν νόμου τινός ἢ ιδιότητος νομιζομεν, ὅτι θὰ πρέπει
νὰ ἀντικατασταθῇ δι' ὑποθετικῆς προτάσεως, τῆς ὁποίας ἀπό-
δοσις θὰ εἶναι τὸ θέμα τῆς ιδιότητος. 2) Εἰς τὸν ὄρισμόν
τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐξιούσεως χρειάζεται ἡ προσθήκη "ἀνηγμέ-
νον". 3) Αἱ §§ 182-187 ὡς ἐκτίθενται προὑποθέτουν τὴν
γνώσιν τῆς περὶ ὁμοιότητος, τὰ ὅποια εἶναι ἄγνωστα διὰ
τοὺς μαθητάς, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ τροποποιηθοῦν.

4) Τὸ περὶ ἀνισοτήτων κεφάλαιον θὰ πρέπει νὰ τεθῇ μετὰ τὸ
περὶ προβλημάτων, εἰδικώτερον δὲ ἢ παράγραφος § 202 μετὰ
τὰ πρωτοβάθμια συστήματα. 5) Ἐχομεν ἐπιφυλάξεις ὡς πρὸς
τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ὄρων "ἀνισοταυτότης" καὶ "ἀνισοεξέ-
σσις" προτιμοῦμεν τὴν ὑπὸ τῶν συγγραφεῶν δεδομένην δι'
ἐπιθετικοῦ προσδιορισμοῦ ὀνομασίαν "μόνιμοι ἀνισότητες"
καὶ "δεσμευμένοι ἀνισότητες". 6) Ὅσα προβλήματα ἀπαι-
τοῦσι γεωμετρικὰς γνώσεις μὴ δεδιδασγμένας εἰς τοὺς μα-
θητάς ἢ θὰ διαγραφῶσι ἢ θὰ τεθῶσι ἀργότερον **εἰς** γενικὰ
προβλήματα. Π.γ. § 215 προβλ. 7ον, ἀσκήσεις 293, 294, § 228
παρὰδ. 3ον, ἀσκήσεις 312, 313, 314, 315, 316. Καλὸν ἐπίσης θὰ
εἶναι νὰ διαγραφῇ τὸ ὑπ' ἀριθ. 285 πρόβλημα.

Τὰ περὶ πρωτοβαθμίων συστημάτων καὶ προβλημάτων ἀναγο-
μένων εἰς τὴν λύσιν συστημάτων ἐκτίθενται ἱκανοποιητικῶς
καὶ εἰς ἕκτασιν ἴσως μεγαλειτέραν τοῦ δέοντος. Παρὰ τὴν
ἕκτασιν ταύτην ὅμως ἡ ἐξήγησις τῆς γραφικῆς λύσεως τῶν
συστημάτων θέλει συμπληρωσθῆναι τινα.

Ἐἰς τὰς (§§ 266-299) ἐξετάζονται τὰ περὶ ριζῶν, ἀουμέτρων
φανταστικῶν κ.λ.π. Καὶ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ βιβλίου δὲν
ὕστεροεὶ ἀπὸ μεθοδικῆς πλευρᾶς οὔτε καὶ παρουσιάζει σοβα-
ρὰ ἐπιστημονικὰ ὀφλεπτήματα. Ἐἰς τὰ περὶ ριζῶν θὰ ἔπρεπε

νά δοθῆ μεγαλυτέρα προσοχή εἰς τὰς λεπτομερείας, ὅποτε καὶ ἡ παρατήρησις τῆς § 280 θά ἦτο πληρεστέρα. Ἡ εἰσαγωγή τοῦ συμβόλου α ^{1/2} θά ἦτο σκοπιμώτερον νά ἐγένετο μέ τὸν σκοπὸν τῆς διατηρήσεως τῶν νόμων τῶν διαφόρων ποδῶων. Τοῦτο θά διευκόλυνε τοὺς συγγραφεῖς εἰς τὴν μὴ λεπτομεροῦ ἀνάπτυξιν τῶν διαφόρων ἰδιοτήτων.

Τὰ περὶ δευτεροβαθμίων ἐξιλοώσεων, τριωνύμου β' βαθμοῦ καὶ ἀνισοτήτων β' βαθμοῦ ἢ ἀνωτέρου (§§ 300-320) παρουσιάζουσι ἀτελείας τινάς: 1) Τὸ εἰς τὴν (§ 301) γραφομένον ἐξέγομεν ὄρθρον ἐπιστημονικῶς 2) εἰς τὸ ποδῶλημα τῆς (§ 313) χροιάζεται νά δειχθῆ, ὅτι ἡ διδομένη λύσις εἶναι ἡ μόνη 3) θά ἦτο προτιμώτερον ἢ διερευνῆσαι διὰ τὸ σημεῖον τῶν ριζῶν νά ἀνεφέρετο εἰς τοὺς συντελεστές καὶ οὐχὶ εἰς τὰ πηλίκα των.

Τὸ περὶ ἀπολύτων τιμῶν καὶ ὀρίων (§§ 321-340) κεφάλιον περιέχει βασικῶς ἀτελείας, αἵτινες σημειοῦνται εἰς τὰς οἰκείας σελίδας καὶ ἔχει ἀνάγκην ριζικῆς διασκευῆς. Τὰ περὶ σπουδῆς τῶν συναρτήσεων καὶ γραφικῆς παραστάσεως δὲν παρουσιάζουσι σοβαρὰ μειονεκτήματα ἐκτὸς ἐλαφρῶν τινῶν ἀτελειῶν σημειουμένων εἰς τὰς οἰκείας σελίδας τοῦ βιβλίου.

Τὰ περὶ ἀνωτέρου βαθμοῦ ἐξιλοώσεων (§§ 365-401) ἐκτίθενται ἱκανοποιητικῶς. Παρατηρητέον, ὅτι ὁ ὀρισμὸς τῶν ἀντιστρόφων ἐξιλοώσεων δὲν εἶναι κατάλληλος διὰ μαθητὰς. Ἐπίσης διδεται μεγάλη ἔκτασις εἰς τὴν σπουδῇ τῶν ἑρρήτων ἐξιλοώσεων. Σκοπιμώτερον θά ἦτο εἶναι τὰ οὐστήματα δευτέρου βαθμοῦ ἐξητάζοντο ἐνωρίτερον.

Τὰ περὶ προόδων ἐν γένει λογαριθμῶν, λογαριθμικῶν καὶ ἐκθετικῶν ἐξιλοώσεων, ἀνατοκισμοῦ κ.λ.π. (§§ 401-469) ἐκτίθεται λίαν ἱκανοποιητικῶς. Παρατηροῦνται μόνον ἐλαφρόταται παραλείψεις σημειούμεναι εἰς τὰς οἰκείας σελίδας.

ἡ παρατήρησις τῆς ρίζης, ἡ μὴ τῶν μὲν τῶν δὲν ἀποδύνας

Τὸ τελευταῖον τμήμα τοῦ βιβλίου παράγωγοι κ.λ.π. ἐκτι-
θεται μὲν κατὰ τρόπον προσιτὸν εἰς τοὺς μαθητὰς παρουσιάζει
ὅμως μικροατελείας εἰς τὴν διατύπωσιν καὶ παραλεί-
ψεις. Δὲν δύναται ἐπομένως ὡς ἔχει νὰ συμπεριληφθῆ εἰς
οἰδακτικὸν βιβλίον.

Ἐκ πάντων τῶν ἀνωτέρω προκύπτει, ὅτι τὸ βιβλίον τῶν κ.κ.
Τόγκα Π. - Πασσᾶ θ. ἔχει πολλὰς ἀρετὰς διὰ τὰς ὁποίας εἰ-
σηγούμεθα εἰς τὸ συμβούλιον τὴν βράβεισόν του.

Εἰσηγήσεις κ. Μαζαράκη Γ.

"Ἀλγεβρα Α. Ταξιάρχῃ

Εἶναι νομίζομεν περιττὴ ἡ ἀνάλυσις τῶν κεφαλαίων τοῦ
βιβλίου τούτου διότι εἰς πάσας τὰς σελίδας αὐτοῦ τὰ ἐπι-
στημονικὰ σφάλματα, αἱ συντακτικαὶ ἀνωμαλῖαι, ἡ κακὴ δια-
τύποις, αἱ ἀντιφάσεις κ.λ.π. ἀποτελοῦν σύνθετες φαινόμε-
νον καὶ διότι τὸ ποσοῦν τῆς ὕλης δὲν εἶναι σύμφωνον πρὸς
τὰς ἀπαιτήσεις τῆς προκηρύξεως.

"Ἀλγεβρα Β. Πούντζα

Εἰς τὰ πρῶτα κεφάλαια ἡ ἐκθεσις τῆς ὕλης γίνεται ἀνευ
σχεδὸν οὐσιωδῶν ἐπιστημονικῶν ἢ οἰδακτικῶν σφαλμάτων. Ἐ-
λάχιστα εἶναι τὰ παρατηρούμενα ἐλαφρά ἐπιστημονικὰ ἀβλε-
πητήματα. Αἱ παρατιθέμεναι ἀσκήσεις εἶναι κατάλληλοι καὶ
σχεδὸν ἀρκεταί.

Διὰ τὸν κυρίως ἀλγεβρικὸν λογισμὸν δὲν ἔχω νὰ παρατηρήσω
οὐδὲν πλὴν ἐκεῖνων τὰ ὅποια εἰς τὰ πρῶτα κεφάλαια παρετή-
ρησα, εἰμὶ μόνον ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀσκήσεων δὲν εἶναι ἐ-
παρκής. Μερικαὶ ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις μας. Ὁ ὄρισμός τῆς
Ἀλγεβρικῆς παραστάσεως, ὁ ὄρισμός τοῦ βαθμοῦ ἀμεταβίου πο-

λυωνύμου πρὸς τι γράμμα. Τὸ ἀναγραφόμενον εἰς τὴν § 45 παραστάσεις ἴσαι νομίζομεν ὄχι ὀρθῶς. Δὲν δικαιολογεῖται ἡ ἀφαίρεσις (§ 54). Δὲν ὀρίζεται τὸ ε.κ.π. (§ 73 καὶ 74) Δὲν γίνεται λόγος περὶ ταυτότητων. Οὐδὲν ἀναφέρεται περὶ τῶν μορφῶν $\frac{a}{0}$ & $\frac{0}{0}$.

Θεωροῦμεν κριτικὴν τὴν πλήρη ἀνάλυσιν τῶν ἐπομένων κεφαλαίων, διότι ταῦτα, ἐκτὸς τῶν νέων (ιδιότητες τῶν ἀπολύτων τιμῶν, ἐπιτενεστέρα σπουδὴ τῶν ὀρίων, παράγωγοι) τὰ ὅποια ἐκτίθενται ὑπὸ τοῦ συγγραφῆς ἄνευ σοβαρῶν ἐπιστημονικῶν ἢ διδακτικῶν σφαλμάτων καὶ εἰς γλῶσσα ἀπλήν καὶ μικροπερίοδον, δὲν παρουσιάζουσι οὐδεμίαν ἐπιστημονικὴν ἢ μεθοδικὴν δυσκολίαν καὶ θὰ εἰσηγούμεθα τὴν βράβειον τοῦ βιβλίου, ἂν τὸ ποσοῦν τῆς ὕλης ἦτο σύμφωνον πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς προκηρῦξεως. —

Ἄλγεβρα Κεφαλαίου Κατ'εἶ

Αἱ παράγραφοι εἰς ἃς ἐκτίθενται ὁ ὀρισμὸς τῆς ἀλγέβρας σύμβολα καὶ λοιπὰ εἶναι ἀσάφεις.

Εἰς τὰ περὶ ἀνητικῶν ἀριθμῶν δὲν παρατηρεῖται ἐπιστημονικὴ ἀκρίβεια καὶ διδακτικὴ ὀρθότης. Παρατηροῦνται δὲ ἐμφραστικά ἀνωμαλίας καὶ κακὴ διατύπωσις τῶν πραγμάτων. Τὰς πράξεις τῶν θετικῶν καὶ ἀνητικῶν ἀριθμῶν ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται μὲ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον.

Εἰς τὸν ἠωρὶως ἀλγεβρικὸν λογιισμόν ἐπέτυχεν πολὺ πεσσοτέρου ἢ προηγουμένου καὶ εἰς τοῦτο βεβαίως τὸ κεφάλαιον παρατηροῦνται πῶσις φύσεως σφάλματα πλὴν ὅμως ὀλιγώτερα. Ἐὰν δὲ ληθῆ ὑπ' ὄψιν ἡ προσθήκη καλῶν & καταλλήλων ἀσκήσεων τὸ κεφάλαιον τοῦτο παρουσιάζεται ἀνεκτόν. Μερικαὶ παρατηρήσεις μας:

Δὲν εἶναι ὀρθὸς ὁ ὀρισμὸς τῆς ἀλγεβοικῆς παραστάσεως.

'Ανεξήγητος εἰς τὴν παράγραφον 69 ἀναφερομένη." Κυκλικὴ μετὰθεσις" δὲν εἶναι καλὸς ὁ ὀρισμὸς τῶν ἰσοδυναμῶν παραστάσεων. Πραγματεῦται τὴν διαίρεσιν χρησιμοποιῶν τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀλγεβρικοῦ κλάσματος τὴν ὁποῖαν ἀργότερον ὀρίζει. Ἡ διατύπωσις τοῦ ὀρισμοῦ τῆς διαιρέσεως δὲν εἶναι ὀρθή. Εἰς τὰ περὶ διαιρέσεως πολυωνύμων διὰ πολυωνύμου παρουσιάζονται ἐπιστημονικὰ ἀνακρίβειαι καὶ διδακτικὰ ἀτέλειαι. Εἰς τὰ περὶ ἐξισώσεων πρώτου βαθμοῦ μεθ' ἑνὸς ἀγνώστου, συναρτήσεων, προβλημάτων καὶ ἀνισοτήτων παρατηροῦνται πλὴν ἐπιστημονικῶν καὶ διδακτικῶν καὶ φραστικὰ σφάλματα. Ὅλίγα ἐκ τῶν παρατηρήσεών μου:

Οὐδὲν ἀναφέρει τί εἶναι δυνατόν νὰ συμβῇ εἰάν πολλαπλασιάσωμεν τὰ μέλη ἐξισώσεως ἐπὶ παράστασιν περιέχουσαν τὸν ἄγνωστον. Τὸ παράδειγμα τῆς § 126 εἶναι ἀτυχές. Αἱ ἐγγράματοι ἐξισώσεις δὲν ἐξετάζονται λεπτομερῶς. Τὸ γραφόμενον " $\frac{\alpha}{0} = \infty$ " ἐκ τῆς ὁποίας λαμβάνομεν " $\alpha = 0$ ". ~~Τὸ γὰρ ὅτι~~ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ χαρακτηρίσωμεν. Εἰς τὰ προβλήματα τῆς § 140 παρατηροῦνται ἀπροσεξίαι σοβαρὰ μὴ δυνάμεναι νὰ δικαιολογηθῶσι εὐκόλως. Ἡ διερεύνησις τῆς § 166 παρουσιάζει τὸν συγγραφέα ὡς μὴ ἐνδιαφερόμενον οὐδόλως διὰ τὸ βιβλίον του.

Εἰς ταῦτα προσθέτω μεν ὅτι:

Τὰ περὶ ριζῶν, δυνάμεων μέ κλασματικούς ἐκθέτας καὶ τὰ περὶ ἀσυμμέτρων δὲν παρουσιάζουν τὴν δέουσαν ἐπιστημονικὴν ἀκρίβειαν οὔτε ἄλλην τινα πληρότητα.

Τὰ περὶ προδῶν καὶ ἀπολύτων τιμῶν πραγματεῦται διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω τρόπου καὶ πολλὰ τούτων ἐκθέτει κατὰ τρόπον σχεδὸν δογματικόν.

Εἰς τὰ περὶ ἀντιστρόφων ἐξισώσεων παρουσιάζει τοιαύτην φραστικὴν ἀταξίαν καὶ ἀνακρίβειαν ὥστε νὰ καθίσταται τὸ μέρος τοῦτο ἀκατανόητον.

Τὰ περὶ ὀρίων καὶ περὶ παραγῶγων κεφάλαια παρουσιάζου-
ν τόσα πολλά καὶ παντός εἴδους σφάλματα ὥστε πρέπει νὰ
διαγραφῶσι.

Εἰσηγοῦμεθα τὴν μὴ βράβευσιν τοῦ ὑπὸ κρίσιν βιβλίου
τοῦ κ. Γεωργίου Χατζῆ.-

"Ἀλγεβρα Κωνσταντίνου Θεοδόση

Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ὁ συγγραφεὺς δὲν καθιστᾷ σαφῆ
τὸν σκοπὸν τῆς Ἀλγέβρας, διότι εἰσήγαγε ἄλλα θέματα περὶ
τὰ διὰ διδακτικῶν βιβλίων. Τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀρνητικῶν
ἀριθμῶν πραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς κατὰ τὸν μὴ ἐπι-
στημονικόν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τὸν τρόπον πραγματεύεται καὶ τὰς
ποδῆξεις ἐπὶ τῶν θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἀριθμῶν. Ἐκδοτὴ
παράγραφος ὅμως παρακολουθεῖται ἀπὸ καταλλήλους ἀσκή-
σεις. Μερικὰ ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις μας. Εἰς τὰς παραγράφους
3-8 δίδεται ὁ ὅρισμός τῆς ποσοθέσεως ἀτελῶς καὶ ἐ-
ξάγονται ἀσφαλῆτοι τινὲς κανόνες. Ὁ ὅρισμός τοῦ πολ-
λαπλασιασμοῦ δὲν καλύπτει τοὺς νέους ἀριθμούς. Θεωρημά
τι τῆς παραγράφου 13 ἀποδεικνύεται ἀτελῶς. Αἱ παράγραφοι

14, 15, 16, 17 εἶναι οὐδὲν δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ.
Τὸν κυρίως ἀλγεβρικόν λογισμόν ὁ συγγραφεὺς πραγματεύ-
εται κατὰ τὸν ἐπιστημονικῶς ὄχι τέλειον κατὰ τὴν
διάθεσιν τῆς ὕλης, μὴ καταβαλὼν τὴν δέουσαν προσοχὴν
κατὰ τὴν διατύπωσιν τῶν ὄρων καὶ τῶν νόμων. Αἱ ἀκολου-
θοῦσαι τὰς διαφόρους παραγράφους ἀσκήσεις εἶναι ἀνε-
τά καὶ κατὰλληλοι. Μερικὰ παρατηρήσεις. Τὸ περὶ διαιρέ-
σεως πολυωνύμου δὲν εἶναι ἀνεκτόν. Ὁ ὅρισμός τῆς ἀλγε-
βρικῆς παραστάσεως δὲν εἶναι ὀρθός. Δὲν ὀρίζονται αἱ
πράξεις τῆς ποσοθέσεως τῆς ἀφαιρέσεως καὶ τῆς διαιρέ-
σεως. Εἰς τὰς παραγράφους 49 καὶ 50 ἀναφέρει περὶ μ.
κ.δ. καὶ ε.κ.π. χωρὶς προηγουμένως νὰ κίνη λόγον περὶ
αὐτῶν.-

ἐπισημασμένα ἐν τῇ 14, 15, 16, 17
ἐπισημασμένα ἐν τῇ 14, 15, 16, 17
ἐπισημασμένα ἐν τῇ 14, 15, 16, 17

Εἰς τὰς παραγράφους 57-58 ὁ συγγραφεὺς ἀσχολεῖται μὲ τὴν σπουδὴν τῶν πρωτοβαθμίων ἐξιωάσεων μεθ' ἑνὸς ἀγνώστου προβλημάτων κ.λ.π. Εἰς τὸ μέρος αὐτὸ ἐπέτυχεν πολὺ περισσότερο ἢ προηγουμένως, χωρὶς νὰ δυνάμεθα ὕμῳ νὰ εἴπωμεν ὅτι εἶναι ἱκανοποιητικόν. Μερικὰ ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις μας, ὁ ὁρισμὸς τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐξιωάσεως εἶναι ἀσαφὴς ὡς ἐπίσης καὶ ὁ ὁρισμὸς τῶν ἰσοδυνάμων ἐξιωάσεων. Αἱ ἰδιότητες τῶν ἰσοδυνάμων ἐξιωάσεων δὲν ἀποδεικνύονται καλῶς. Ἡ παράγραφος 70 δεῖν ν' ἀναπτυχθῇ.

Τὸ περὶ συναρτήσεων κεφάλαιον πρέπει νὰ τροποποιηθῇ.

Ἡ διὰ τῆς γραφικῆς μεθόδου λύσις τῆς ἐξιωάσεως εἶναι ἀσαφής. Ἡ παράγραφος 123 εἶναι ἀσαφής. Αἱ ἀσκήσεις καὶ τὰ προβλήματα εἶναι ἐπιμέτρητα καὶ κατὰλληλα.

Εἰς τὰς § 99-120 ἐξετάζονται καλῶς τὰ περὶ συστημάτων. Τὸ περὶ γραφικῆς λύσεως τοῦ συστήματος ἐξετάζεται κατὰ τρόπον μὴ ὀρθόν.

Τὰ περὶ ριζῶν δὲν ἐξετάζονται μετὰ τῆς προσοχῆς καὶ λεπτότητος ἧς ἔχει ἀνάγκη τὸ κεφάλαιον τοῦτο καὶ ὡς ἐκ τούτου παρατηροῦνται πολλαὶ ἐπιστημονικαὶ ἀβλεψαὶ καὶ ἄλλαι ἀτέλειαι.

Τὰς αὐτὰς παρατηρήσεις ἔχομεν νὰ κάμωμεν καὶ εἰς τὰς παραγράφους 160-177 ὡς καὶ εἰς ἐκείνας μέχρι τῆς 205. Αἱ παράγραφοι εἰς ἃς παρατηροῦνται σοβαρώτερα σφάλματα εἶναι αἱ ἐξῆς: 178, 182, 185, 186, 193, 196, 197, 204, 206, 217, 220, 224, 226, 229 καὶ ἄλλαι.

Τὰ περὶ ὀρίων πρέπει νὰ διαγραφῶσι. Εἰς τὰ περὶ ἀπολύτων τιμῶν ὁ συγγραφεὺς δὲν ἐσημείωσεν ἐπιτυχίαν. Ἀντιθέτως ὁ συγγραφεὺς ἐσημείωσεν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ κεφάλαιον περὶ παραγῶγων εἰς ὁποῖον δὲν δύναται τις νὰ παρατηρήσῃ οὐσιώδη σφάλματα.

Κατά ταῦτα τὸ ὑπὸ κρίσιν βιβλίον τοῦ κ. Θεοδοσηδῶδεν δύναται βεβαίως νὰ ἐκδοθῆ δύναται ὅμως νὰ βραβευθῆ καὶ διότι ὁ συγγραφεὺς εἶναι νέος καθηγητῆς ἀπαι κατέβαλεν φιλοτιμους προσπαθείας.-

"Ἀλγεβρα Γεωργ. Παπανικολάου"

Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ὁ συγγραφεὺς νομίζομεν ὅτι ἀπέτυ-
χεν. Ἐπίσης ἀποτυγχάνει εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀρνητι-
κῶν ἀριθμῶν ὡς καὶ εἰς τὴν θεμελιώσιν τῶν πράξεων ἢ ὁ-
ποῖα δέν γίνεται κατὰ τρόπον ἐπιστημονικόν. Μερικαὶ ἀπὸ
τὰς παρατηρήσεις μας. Εἰς τὴν § 10 ἀναφέρονται ἰδιότητες
τῶν πράξεων πρὸ τοῦ ὀρισμοῦ αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ ὀρισμοῦ ἐν
γένει τῶν πράξεων ὁ συγγραφεὺς ἀπέτυχεν. Δέν ὀρίζονται
καλῶς τὰ σύμβολα $a', a'' \text{ καὶ } a'''$. Ἐν γένει αἱ παραγραφοὶ
1433 διὰ παρουσιάζουν ἐπιστημονικὴν ἀκρίβειαν, οὔτε δι-
δακτικὴν ἀριότητα, οὔτε καὶ ἐκφραστικὴν ὁμαλότητα. Εἰς
τὰς διαφόρους παραγράφους τῶν κεφαλαίων ἀσκήσεις εἶναι
ἀριεταὶ καὶ κατάλληλοι.

Εἰς τὸν κυρίως ἀλγεβρικόν λογισμὸν § 34-72 ὁ συγγραφεὺς
πραγματεῦσται τὰ θέματα μετὰ ἀπὸ κἀσης πλευρᾶς ἐπιτυ-
χίας. Τὰ παρατηρούμενα ἄνευ μεγάλης σημασίας σφάλματα,
κυρίως ἐκφραστικὰ, ὀφειλόμενα εἰς ἀδυναμίαν τοῦ συγ-
γραφέως ἢ εἰς παραδρομὰς νομίζομεν ὅτι εἶναι ἀσκοπὸν
ν' ἀναφέρωμεν. Αἱ ἀσκήσεις αἱ περιλαμβανόμεναι εἰς τὸ
τμήμα αὐτὸ εἶναι καλαὶ, κατάλληλοι καὶ πλεον ἢ ἀριεταὶ.

Εἰς τὰς §§ 72-122 ὁ συγγραφεὺς σχεδὸν ἀπέτυχεν. Μερικαὶ
ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις μας. Ὅσα προβλήματα ἀναφέρονται
εἰς συστήματα ἀγοραπωλησίας δέν εἶναι συγχρονισμένα ἀπὸ
ἀπόψεως τιμῶν. Εἰς τὴν § 74 ἐνῶ γίνεται λόγος περὶ
προσθέσεως ἀριθμῶν τὸ συμπέρασμα ἀναφέρεται ἐπὶ προσθέ-

σεως παραστάσεων. Ουδόπως γίνεται λόγος περί πολλαπλασιασμοῦ τῶν μελῶν τῆς ἐξιώσεως ἐπὶ παρόστασιν περιέχουσαν τὸν ἄγνωστον. Συντόμως πραγματεύεται τὰς ἐγγραμμάτους ἐξιώσεις. Ὁ συγγραφεὺς κάνει σχεδὸν σύγχυσιν μεταξύ δεδομένων καὶ ἐπιταγμάτων καὶ παραδόξως θέτει περιορισμούς εἰς τὰ δεδομένα προβλημάτων τινῶν κἀμνων σύγχυσιν πρὸς τὰς προϋποθέσεις τὰς τεθειμένας, εἰς τὰ γενικά προβλήματα, ἐπὶ τῶν δεδομένων. Ἡ σπουδὴ τῶν ἀνισοτήτων εἶναι ἀτελής. Ἡ σπουδὴ τῶν γραμμικῶν συναρτήσεων γίνεται βάσει τῆς ὁμοιότητος τῶν τριγώνων ἢ ὅποια εἶναι ἄγνωστος εἰς τοὺς μικροὺς μαθητὰς. Ἡ § 122 εἶναι ἀσφαλμένη.

Εἰς τὰς παραγρ. 299-322 ὑπάρχουν πολλὰ καὶ σοβαρὰ σφάλματα μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰς τὴν § 310 κἀμνει σύγχυσιν μετὰ τῆς διαφορᾶς μεγεθῶν καὶ τῆς διαφορᾶς ἀριθμῶν. Εἰς τὴν § 313 γράφει " κατὰ μείζονα λόγον!! θὰ εἶναι ὅρ $\frac{r}{x} = 0$ χωρὶς ἐννοεῖται νὰ ἔχη ἀποδειξῆ ὅτι ἐάν ὅρ $x=0$ τότε καὶ ὅρ $(KX) = 0$. Ἡ § 313 εἶναι ἀτελής ἂν μὴ τί ἄλλο. Δὲ §§ 318 καὶ 319 εἶναι ἐσφαλμένοι.

Εἰς τὴν § 320 γράφει " $\frac{0}{0} = 0 \cdot \frac{1}{\frac{0}{\frac{0}{0}}} = \frac{0}{0} = \frac{0}{0}$ καὶ $\frac{0}{0} = \frac{1}{\frac{1}{0}} = \frac{0}{0}$ " !!! Τὰ περὶ συναρτήσεων καὶ παραγῶγων κ.λ.π. ἔχουν ἀνάγκην διορθώσεως ἐκ τῶν πολλῶν παντὸς εἴδους σφαλμάτων ἀτελειῶν καὶ παραλείψεων καὶ ὡς ἐκ τούτου ριζικῆς διασκευῆς.

Εἰσηγοῦμεθα ὅπως ^ἔτύχει βραβεύσεως τινὸς τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Παπανικολάου δεδομένου ὅτι εἰς τὰ κεφάλαια τὰ μὴ ἀναφερόμενα εἰς τὴν παροῦσαν ἔκθεσιν δὲν παρουσιάζονται σοβαρὰ σφάλματα ἢ ἀτέλειαι σημασίας.

"Άλγεβρα Α. Θανάου.

Εἰς τὴν § 1 ὁ συγγραφεὺς δὲν καθορίζει τὸ ὑλάχιστον ἀπὸ διδακτικῆς ἀπόψεως καλῶς τὸν σκοπὸν τῆς ἀλγέβρας· ἡ δὲ ὑποσημείωσις τραυματίζει τὴν ἑλληνικὴν ὑπερφημίαν.

Ἡ εἰσαγωγή τῶν ἀνηθικῶν ἀριθμῶν δὲν γίνεται διὰ τοῦτον ἱκανοποιητικῶν ἢ δὲ ἔκφρασις δὲν εἶναι καλῆ.

Εἰς τὰς παραγράφους 9-33 ὁ συγγραφεὺς ἐπιτυγχάνει πολὺ περισσότερα ἢ προηγουμένως δὲν δύναται ὅμως ν' ἀπαλλαγῆ τῶν φαστικῶν ἀτελειῶν. Μερικαὶ παρατηρήσεις μας. Ὁ ὁρισμὸς τῆς προσθέσεως δὲν εἶναι καλός. Δὲν διαπιστοῦνται ἡ ὑπαρξίς διαφορᾶς. Δὲν ἀποδεικνύονται αἱ ἰδιότητες τοῦ πολλαπλασιασμοῦ. Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦ κυρίως ἀλγεβρικοῦ λογιμοῦ ὁ συγγραφεὺς ἐπιτυγχάνει ἀπὸ πάσης πλευρᾶς. Μερικαὶ ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις μας. Τὰς ἰσοδυνάμους παραστάσεις ἀποκαλεῖ ἴσας. Ἡ ἔκτασις τῆς § 38 εἶναι περιορισμένη κ.λ.π..

Εἰς τὰ περὶ ἐξισώσεων τοῦ πρῶτου βαθμοῦ, γραμμικῆς συναρτήσεως καὶ ἀνυσότητων πρῶτου βαθμοῦ δὲν παρουσιάζονται σοβαρὰ ἐπιστημονικὰ ἢ διδακτικὰ σφάλματα, ἀλλὰ μόνον φαστικὰ. Τὰς διαφόρους παραγράφους ἀκολουθοῦσι πολλαὶ καὶ καλὰ ἀσκήσεις. Μερικαὶ ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις μας. Εἰς τὴν § 71 δὲν ἀναφέρεται περὶ πολλαπλασιασμοῦ ἐπὶ παράστασιν περιέχουσαν τὸν ἄγνωστον. Ἦρῃκει νὰ συμπληρωθῆ δι' ἀποδείξεως ἡ πρότασις ὅτι ἡ $\varphi = ax + b$ παριστᾷ εὐθελίαν. Δὲν ἐννοεῖται καλῶς τὸ ἀναγραφόμενον εἰς τὴν § 100. Τὸ ἀναγραφόμενον εἰς τὴν § 102 ὅτι ἡ ανισότης ἔχει μίαν λύσιν εἶναι ἐσφαλμένον. Εἰς τὰ κεφάλαια περὶ ἀπολύτων τιμῶν καὶ περὶ ὀρίων ὁ συγγραφεὺς παρουσιάζει ἐογκαστὴν καλῆν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς πλην ὅμως ἔχουσαν σοβαρὰς παραλείψεις. Ἐπίσης εἰς τὸ τελευταῖον κεφά-

λαιον περί παραγών παρουσιάζει έργασιν πολύ καλήν
της οποίας όμως ή έκτασις είναι τόσο μεγάλη ώστε να
υπερβαίνει τον σκοπον του βιβλιου προοριζομένου δια μα-
θητάς του κλασικου γυμνασιου και πομένως μή δυναμένον
να αποτελέση τμήμα διδαικτικου βιβλιου. Κατά ταυτα δυ-
νάμεθα να ειπωμεν ότι ο κ. Φθαλος επέτυχε αποσοδήποτε
εις την προσπάθειάν του και ως έκ τουτου εισηγούμεθα
τήν βράβευσιν του υπό ~~καθηγόν~~ βιβλιου.-

"Άλγεβοα: Π. Τόγια και Θ. Πασσά.

Είς τό πρώτον μέρος §§ 1-8 ένώ δέν παρουσιάζονται
επιτήμονικαί έβλεφελαί παρατηρείται όμως πολυλογία ά-
σκοπος σχεδόν παραβλάπτουσα την καλήν διδαικτικώς προσ-
φοράν της ύλης. Τό γραφομενον υπό των συγγραφέων ότι ή
άλγεβοα είναι ρπιστήμη των τύπων δέν έχει την θέσιν
του.

Η εισαγωγή των άρνητικων αριθμων γίνεται κατά τρόπον
μή παρέχοντα σαφή την παραδοχήν του αξιωματου της ύ-
παρξεως αντιθέτων αριθμων εις πάντα τοιουτιον της ά-
ριθμητικης. Μερικαί από τας παρατηρήσεις μας:

Είς την § 9 παρατηρούνται έκφραστικά σφάλματα.

Η ονομασία των άκεραλων και κλασματικων της αριθμητι-
κης ή αναφερομένη έν τη υποσημειώσει δέν είναι επιστη-
μονικώς έκριβής.

Η έκτασις της ύλης εις τας §§ 18-72 γίνεται κατά τρόπον
διδαικτικώς άφογον αι δε άπολουθοσαι τας παραγο-
δείσεις είναι κατάλληλοι και άφθονοι. Μερικαί από τας
παρατηρήσεις μου: Είς την § 17 ^{δύ} όρίζεται τό άθροισμα
δύο αριθμων. Είς την § 25 δίδεται ο όρισμός της δια-
φορας χωρίς να αποδεικνύεται ή ύπαρξις της. Είς την

§ 38 ὁ δεύτερος ὄρισμός εἶναι συνέπεια τοῦ πρώτου. Εἰς
 εἰς τὴν § 43 παρατηροῦνται σχεδὸν τὰ αὐτὰ μὲ ἐκείνα τὰ
 ὅποια παρατηρήθησαν εἰς τὴν ἀφαίρεσιν. Τὰ εἰς τὰς §§
 62-66 δύνανται νὰ θεωρηθῶσι ὡς πρόωρα. Τὰ εἰς τὴν § 67
 ἦτο δυνατόν νὰ προσφερθῶσιν μεθοδολογικῶς καλύτερον.
 Τὸν κυρίως ἀλγεβρικῶς λογισμὸν πραγματεύονται οἱ συγγρα-
 φεῖς κατὰ τρόπον μὴ παρουσιάζοντα σχεδὸν σοβαρὰ μειονε-
 κτήματα. Αἱ εἰς τὰς διαφόρους δὲ παραγράφους ἀσκήσεις
 εἶναι κατάλληλοι καὶ ἄφθονοι. Μερικαὶ παρατηρήσεις:
 εἶναι ἀτελής ἡ ἐξέτασις τῶν περὶ ταῦτοίητων καὶ ἴσων ἑλ-
 λιπῆς ἢ ἐξέτασις τῶν πηλίκων τῆς διαιρέσεως ($\chi^m \pm a^m$) :
 ($\chi \pm a$) . Τὰ περὶ διαιρέσεως δύο πολυωνύμων εἶναι ὀλί-
 γον δυσνόητα. Εἰς τὰ περὶ ἀλγεβρικῶν κλασμάτων ἀναφέρον-
 ται τόσα πολλά ὥστε φθάσωμεν εἰς τὴν ἀσκήσεως πο-
 λυλογίας. Οἱ ὄρισμοί τῶν §§ 81 καὶ 86 δὲν εἶναι ἀκρι-
 βεῖς. Ὁ ὄρισμός τῆς § 89 δὲν εἶναι ἐπιτυχής. Τὰ περὶ
 ἀδυνάτου διαιρέσεως, οὐχὶ ὀρθῶς ἀναφερόμενα, εἶναι συνέ-
 πεια τοῦ ἑλλιποῦς ὀρισμοῦ τῆς § 112.
 Τὰ εἰς τὰς §§ 148-228 πραγματεύονται οἱ συγγραφεῖς κατὰ
 τρόπον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἄρτιον. Μερικαὶ παρατηρήσεις:
 Ὁ ὄρισμός τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐξιώσεως εἶναι ἑλλιπής. Αἱ
 εἰς τὰς §§ 182-187 γίνεται χρῆσις τῆς ὁμοιότητος τῶν
 τριγώνων ἢ ὅποια εἶναι ἄγνωστος εἰς τοὺς μαθητάς.
 Ἡ λέξις καμπύλη πρέπει ν' ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τῆς λέξε-
 ως γραμμῆ. Τὰ γραφόμενα εἰς τὴν § 187 ἀσφαλῶς θὰ παρε-
 ξηγηθῶσιν ὑπὸ τῶν μαθητῶν. Τὰ περὶ ἀνισοτήτων ἀναφερό-
 μενα καλὸν θὰ ἦτο νὰ εὗρισκοντο εἰς ἄλλαξέν τῷ βιβλίῳ,
 καταλληλοτέρας θέσεις, οἱ δὲ ὅροι ἀνισότητες καὶ ἀνισο-
 ἐξιώσεις δέον νὰ διαγραφῶσι εἴη ἀντικατασταθῶσι οἱ
 ἄλλων καταλλήλων. Τὰ προβλήματα ἅτινα δὲν εἶναι δυνατόν
 νὰ ἐννοήσῃσι οἱ μαθηταὶ λόγῳ ἐλλείψεως γεωμετρικῶν γνώ-

σεων ποέπει νά διαγραφῶσι ἢ νά τεθῶσιν εἰς ἄλλην θέσιν. Τά περὶ πρωτοβαθμίων συστημάτων κ.λ.π. πλὴν τῶν γραφομένων εἰς τὴν § 250 ἐκτίθενται ἱκανοποιητικῶς.

Τά εἰς τὰς §§ 266-299 ἐκτίθενται κατὰ τρόπον μὴ παρουσιάζοντα σοβαρᾶς ἐπιστημονικᾶς ἀκριβείας ἢ διδακτικᾶς ἀτελειᾶς.

Μεγαλυτέρα προσοχὴ ἔπρεπε νά δοθῆ εἰς τὰς λεπτομερείας τοῦ περὶ ριζῶν μέρους διὰ νά ἀποφευχθῶσι, πλὴν τῶν ἄλλων, καὶ αἱ δυσκολαὶ αἵτινες προκύπτουν εἰς τὴν § 280. Δέν φαίνεται ἡ ἀνάγκη τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ συμβόλου $a^{\frac{1}{2}}$ καὶ παταδαχῆς αὐτοῦ ὡς δυνάμεως.

Ὡλόγαι παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν εἰς τὰς §§ 300-320 γραφομένων εἶναι αἱ ἐξῆς. Εἰς τὴν § 301 αναφέρονται ἀνακριβεῖται ἐπιστημονικᾶ. Ἡ λύσις τοῦ προβλήματος τῆς § 313 εἶναι ἀτελής.

Τά περὶ ἀπολύτων τιμῶν ἔχουν ἀνάγκη διορθώσεως τινὸς ὡς καὶ συμπληρώσεως. Τὸ περὶ ὀρίων ὅμως περιέχει πολλὰ καὶ σοβαρὰ σφάλματα καὶ ὡς ἐκ τούτου δεῖν νά διακοσμηθῆ ριζικῶς.

Τά περὶ σπουδῆς τῶν συναρτήσεων κ.λ.π. ἐκτίθενται ἱκανοποιητικῶς. Ὁμοίως ἐκτίθενται καὶ τὰ εἰς τὰς §§ 365-401 ἀναφερόμενα πλὴν τοῦ ὀρισμοῦ τῶν ἀντιστροφῶν ἐξισώσεων ὅστις πρέπει νά διορθωθῆ.

Τά εἰς τὰς §§ 401-469 ἐκτίθενται κατὰ τρόπον ἀπὸ πύσης πλευρᾶς ἱκανοποιητικόν. Ἡερικᾶ ἀπὸ τᾶς παρατηρήσεις μας: Ὑπάρχουν φραστικὰ σφάλματα, δέν γίνεται ἡ ἀπόδειξις τοῦ εἰς τὴν § 455 γραφομένου ὅτι τὸ ὑπόλοιπον ἰσοῦται μὲ τὸν λογαριθμ. τοῦ $(1 + \frac{r}{100})$.

Τὸ περὶ παραγῶγων κ.λ.π. κεφάλαιον νομίζομεν ὅτι δέν καλύπτει τὸν σκοπὸ τοῦ βιβλίου καὶ ἂν παρῶμεν ἀκό-

μη τὰς ἀτελείας εἰς τὴν διατύπωσιν καὶ τὰς ἐλαφρὰς ἐπισημονικὰς ἀνακριβείας λόγῳ τῶν παραλείψεων δὲν δύναται τὸ κεφάλαιον τοῦτο νὰ συμπεριληφθῆ εἰς διδακτικὸν βιβλίον.—

Ἐπειδὴ ἐν τῶν ἀνωτέρω γίνεται φανερόν ὅτι τὸ βιβλίον ἔχει πολλὰς ἀρετὰς εἰσηγοῦμεθα τὴν βράβευσίν του.—

"Ἀλγεβρα Ν. Σακελλαροῦ

Εἰς τὰς §§ 1 καὶ 2 δίδει ὁ συγγραφεὺς τὸν ὀρισμὸν τῆς Ἀλγέβρας καὶ ἀναπτύσσει τὴν σημασίαν τῶν συμβόλων κατὰ τὸν τρόπον καλὸν καὶ ἐπιστημονικόν καὶ σχεδὸν ἄρτιον ἀπὸ διδακτικῆς πλευρᾶς.

Ἐπίσης τὰ αὐτὰ ἔχρινά παρατηρήσῃ τις διὰ τὰς §§ 3-8 εἰς τὰς ὁποίας ἐκτίθεται ἡ εἰσαγωγή τῶν ἀρνητικῶν ἀριθμῶν. Δὲν εὐρίσκομεν ἀναγκαῖον τὴν σημασίαν τοῦ ὄρου (2ῆμα). Τὸ ἀναφερόμενον ὅτι οἱ ἀλγεβρικοὶ ἀριθμοὶ εἶναι οἱ ἀρνητικοὶ καὶ οἱ θετικοὶ δὲν εἶναι ἀκριβὲς ἀπιστημονικῶς. Ἡ ἕκτασις εἶναι μεγαλυτέρα τοῦ δέοντος.

Εἰς τὰς §§ 9-23 ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει τὰς πράξεις ἐπὶ τῶν θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἀριθμῶν καὶ εἶτα εἰσέρχεται εἰς τὸν κυρίως ἀλγεβρικόν λογιζμὸν, ἐκθέτων τὴν σχετικὴν ὕλην κατὰ τρόπον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐξαιρετόν.

Ἡ πλέον σοβαρὰ παρατήρησις εἶναι ὅτι διαίρεσις τοῦ πολυωνύμου διὰ πολυωνύμου ἦτο δυνατόν, εἰς αὐτόν, νὰ ἐκτεθῆ μεθοδικώτερον.

Μετά τῆς αὐτῆς σχεδόν ὡς ἄνω ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἀρτιότητος ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει τὴν ὕλην τῶν θεμάτων τῶν §§ 94-123. Μερικὰ ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις μας. Δὲν κατεβλήθη ἡ δέουσα προσοχή εἰς τὸ 2ον παράδειγμα τῆς §106. Ἡ φράσις " ἦτοι ἡ τιμὴ τοῦ X τείνει εἰς τὸ ἄπειρον" δὲν εἶναι ὀρθῶς διατυπωμένη. Τὸ περὶ γραφικῆς παραστά-

σεως τῆς $\psi = \alpha\chi + \beta$ δέν ἐκτίθεται καλῶς, διότι ὁ συγγραφεύς κάνει χρῆσιν τῆς ὁμοιότητος τῶν τριγώνων πράγμα τό ὁποῖον δέν εἶναι γνωστόν εἰς μικροῦς μαθητάς, ἀκόμη καί διότι κατὰ τήν κατασκευήν τῆς $\psi = \alpha\chi + \beta$ ἀφίσταται τοῦ πνεύματος τῆς προκηρύξεως. Τά περὶ ἀνισοτήτων ἔπρεπε νά ἐκτεθῶσιν ἀμέσως μετὰ τὰ περὶ τῶν ἐξισώσεων.

Καί εἰς τὰς §§ 157-172 ὁ συγγραφεύς ἐκθέτει κατὰ τρόπον ἀπό πάσης πλευρᾶς ἐκανοποιητικόν τήν σχετικὴν ὕλην. Μερικαί ἀπό τὰς παρατηρήσεις μας, δέν εἶναι σαφῆς ἡ μέθοδος διὰ τῆς ὁποίας λύονται μερικὰ ἀπό τὰ παραδείγματα. Ἀνάγκη νά διορθωθῇ ἡ ἔκφρασις εἰς τήν διερεύνησιν ὅταν $\alpha\beta\gamma - \alpha\beta = 0$ διότι τότε εἰάν $\gamma\beta\gamma - \gamma\beta \neq 0$ θά ἔχωμεν ὡς συνέπειαν ὅτι $\alpha\gamma\beta - \alpha\gamma\beta \neq 0$. Ἐπίσης τὰ περὶ ριζῶν κ.λ.π. πραγματεύεται ἀπό πάσης ἀόψεως καλῶς, ἄν καί θά ἠδυνάμεθα νά παρατηρήσωμεν ὅτι ἀντὶ τοῦ νέου συμβολισμοῦ τῶν ὁποῖον εἰσάγει ὁ συγγραφεύς θά ἦτο δυνατόν νά ὀριοθῶσι ἀλλῶς τὰ πράγματα ὥστε ν' ἀποφευγῶσιν αἱ συγχήσεις. Ὁρισμὸς τοῦ συμβόλου a^b δέν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς προκηρύξεως. Ἡ ἰσοτης τῆς § 182 ἀπαιτεῖ ἀπόδειξιν.

Τὰ περὶ ὁρίων πραγματεύεται ὁ συγγραφεύς κατὰ τρόπον ἄριστον, προτάσων τὰ περὶ ἀκολουθειῶν τὰς ἰδιότητας τῶν ὁρίων ὡς καί τὰς τοιαύτας τῶν ἀπολύτων τιμῶν πραγματεύεται κατὰ τρόπον ἀπό πάσης ἀόψεως ἄριστον. Μερικαί ἀπό τὰς παρατηρήσεις μας. Τό θεώρημα τοῦ πηλίκου μεταβλητῶν ποσοτήτων δέν ἐκτίθεται κατὰ τρόπον πλήρως ὀρθόν. Ἐπειδὴ ὁ μαθητής θά σχηματίσῃ τήν γνώμην, ὡς ἐκτίθεται ἡ ἀπόδειξις εἰς τό θεώρημα τῆς § 269, ὅτι μεταβλητῆ λαμβάνει μόνον θετικὰς τιμὰς, διὰ τοῦτο πρέπει ἡ ἀπόδειξις τοῦ ἀκολουθοῦντος θεωρήματος (σελίς 274) γὰ ἐκτεθῆ κατ' ἄλλον τρόπον.

Τά περί άσυμμέτρων καί φανταστικῶν ἐκτίθενται κατά τρόπον ἀπό πάσης ἀπόψεως καλόν, διατηροῦμεν βεβαίως καί ἐδῶ τήν γνώμην μας, ὡς πρὸς τόν τρόπον τοῦ ὀρισμοῦ τῶν ριζῶν, πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων ὡς καί ἀνωτέρω ἐλέγχῃ ὑφ' ἡμῶν.

Τά εἰς τὰς 198-238 ἀναφερόμενα ἐκτίθενται ἐν γένει κατά τρόπον ἀπό πάσης ἀπόψεως ἄρτιον. Μερικαί ἀπό τὰς παρατηρήσεις μας. Τό πρόβλημα τῆς § 207 ἔχει ἀνάγκην συμπληρώσεως. Τοῦ θεωρήματος τῆς § 214 πρέπει νά συμπληρωθῇ ἢ ἐκφώνησις ὡς καί ἡ ἀπόδειξις. Δέν ἀναφέρονται αἱ ἐκθετικά ἐξισώσεις. Τά ἐν τῇ σελίδι 251 δέν ἀναφέρονται εἰς τό θεωρητικόν μέρος τῆς ἀλγέβρας καί διὰ τοῦτο πρέπει νά γραφῶσι ἐν ὑποσημειώσει. Τά ἐν τῇ σελίδι 260 ἀναφερόμενα εἶναι εἰς τήν πραγματικότητα ἄλλο πρόβλημα (ἰσοδύναμα ὀπιτόνια) καί δέον κεχωρισμένως νά ἐκτεθῶσι. Τά ἀπό τῆς σελ. 275 καί ἐκεῖθεν ἐκτιθέμενα παρὰ τό ὅτι ἐκτίθενται κατά ἄρτιώτατον καί ἐπιστημονικόν τρόπον, μή σύμφωνον ὅμως μέ τό πνεῦμα τῆς προκηρύξεως, δέν δύναται νά περιληφθῶσιν εἰς τό διδακτικόν βιβλίον τό προωριζόμενον, ὡς γνωστόν, διὰ μαθητῆς τοῦ κλασσικοῦ γυμνασίου. Ἐάν λοιπόν ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τά ἐκτεθέντα καί τό ὅτι αἱ ἀσκήσεις αἱ ὀποῦαι ἔπονται εἰς τό τέλος τῶν παραγράφων τῶν διαφόρων κεφαλαίων αἴτινες εἶναι ἀρκεταί, λίαν κατάλληλοι καί μεθοδικῶς κατανεμημένοι ὡς καί τό ὅτι εἰς τό τέλος τῶν κεφαλαίων περιλήψεις τῶν περιεχομένων συντελοῦσι εἰς τήν ἐμπέδωσιν τῶν δεδιδασγμένων, τό ὑπό κρῖσιν βιβλίον κατατάσσεται μεταξύ τῶν καλυτέρων τοῦ εἴδους του κατὰ τῶν ὑποβληθέντων πρὸς κρῖσιν. **Ἐπισηγού-**μεθα τήν βράβευσίν του. —

Ἄλγεβρα Ν. Νικολάου

Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἐπιτυγχάνει, θεωρητικῶς μᾶλλον, νὰ καταστήσῃ σαφῆ τὸν σκοπὸν τῆς ἀλγέβρας καὶ ὑποδεικνύει εἰς τὸν διδάσκοντα ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι εἶναι πολὺ καλὸς καὶ ὅσοις ὀφειλόμενοι εἰς ἐξαιρέτους μαθητὰς, ὁρᾶν τρόπον προσφορᾶς τῆς ἕλης. Μερικαὶ ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις μας. Εἰς τὰ περὶ τύπων ἔπρεπε ὁ συγγραφεὺς ν' ἀναφέρεται εἰς τὸν τόκον.

Εἰς τὰς §§ 7-10 εἰσάγει τοὺς ἀρνητικούς ἀριθμούς ἐπιτυχῶς αἱ ~~δε~~ προτεινόμεναι ^ἀ ἀσκήσεις, εἰς τὰς διαφόρους παραγράφους, εἶναι πολὺ καλὰ καὶ ἀριετα. Μερικαὶ ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις μας. Δὲν μνημονεύεται σαφῶς ἡ παραδοχὴ (ἀξίωμα) τῆς ὑπάρξεως ἀριθμοῦ ἀντιθέτου. Ἀφίνει νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ἀλγεβρικοὶ ἀριθμοὶ εἶναι μόνον οἱ θετικοὶ καὶ οἱ ἀρνητικοί.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ συγγραφεὺς (§§ 11-33) ἀσχολεῖται μὲ τὰς πράξεις διὰ τρόπου διδασκτικῶς καλοῦ οὐχὶ ὅμως καὶ ἐπιστημονικῶς πλήρους, ὡς φαίνεται ἐκ τῶν §§ 11, 15, 17, 18, 24, 28. Αἱ ἀσκήσεις εἶναι πολὺ καλὰ καὶ ἀφθονοί. Εἰς τὰς §§ 34-71 ἀσχολεῖται μὲ τὸν κυρίως ἀλγεβρικῶς λογιισμόν μετὰ ~~αἱ~~ ὁράτας ἀπὸ πύσης ἀπόψεως ἐπιτυχίας. Εἰς τὰς διαφόρους παραγράφους ὡς καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου ὑπάρχουσι ἀριετα καὶ ὁράται ἀσκήσεις.

Εἰς τὴν σπουδὴν τῶν ἐξετάσεων μεθ' ἑνὸς ἀγνώστου κ.λ.π. ὁ συγγραφεὺς δὲν ἐπέτυχε ἐπιστημονικῶς οὔτε καὶ διδασκτικῶς πλήρως ἂν καὶ κατέβαλε πολλὰς προσπάθειαις, ἃ ἂν νὰ ἐπιτύχῃ διδασκτικῶς. Μερικαὶ ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις μας: Εἰς τὴν § 72 περιέχονται σφάλματα. Ὁ ὁρισμὸς τῶν ἰσοδυναμῶν ἐξισώσεων δὲν εἶναι πλήρης. Δὲν εἶναι πλήρες τὸ θεώρημα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν μελῶν τῆς ἐξισώσεως. Εἰς τὰς §§ 96-112 (αὐστήματα) ἡ ἐπιτυχία τοῦ συγγραφέως

συμπληροῦται διὰ πολλῶν καὶ καταλλήλων ἀσκήσεων.

Εἰς τὰς §§ 116-122 σοβαρὸν παρατηρητέον εἶναι, ὅτι, διὰ τὴν σπουδὴν τῶν γραμμικῶν συναρτήσεων μεταχειρίζεται τὴν ὁμοιότητα τῶν τριγώνων μὴ γνωστὴν εἰς τοὺς μαθητὰς.

Εἰς τὰς §§ 123-153 ἐκτίθενται τὰ περὶ ἀσυμμέτρων, ριζῶν ὡς καὶ τὰ περὶ φανταστικῶν καὶ μιγάδων. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ βιβλίου ὁ συγγραφεὺς δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐπέτυχεν ἀπὸ πᾶσης πλευρᾶς. Μερικαὶ παρατηρήσεις. Ἀτυχὴς εἶναι ἡ διατύπωσις τῆς ἰσότητος διὰ τὰς ρίζας ἀρτίας τᾶξεως (π.χ. $\sqrt{16} = \pm 4$) τοῦλάχιστον ἀπὸ διδακτικῆς πλευρᾶς. Ἐπίσης δὲν εἶναι ἀπιτυχὴς ἡ δικαιολογία τοῦ ὁρισμοῦ τοῦ συμβόλου $a^{\frac{1}{n}}$ " δυνά νὰ εἶναι ὁμοιόμορφον τὸ σύστημα". Ἡ § 148 σχεδὸν περιττή. Τὰ περὶ δευτεροβαθμίων ἐξιιώσεων καλῶς ἐκτίθενται. Μερικαὶ παρατηρήσεις: Δὲν εἶναι ὀρθὸν τὸ ἀναφερόμενον ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ὅτι ἀφοῦ $(2\alpha + \chi + \beta)^2 = \beta^2 - 4\alpha\gamma$ τότε $2\alpha\chi + \beta = \pm \sqrt{\beta^2 - 4\alpha\gamma}$, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι γνωστὸν ἀκόμη τὸ σχετικὸν θεώρημα. Εἰς τὴν § 162 ἡ λύσις δὲν εἶναι πλήρης. Τὰ εἰς τὰς §§ 169-192 ἐκτίθενται διδακτικῶς ὀρθῶς καὶ ἐπιστημονικῶς σχεδὸν ὁμοίως.

Εἰς τὰς §§ 172-173, 177 ἀναφέρονται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως πράγματα ὀρθὰ ἐπιστημονικῶς χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἀποδεικνύονται ὑπ' αὐτοῦ.

Τὰ εἰς τὰς §§ 193-199 ἐκτίθενται καλῶς. Εἰς τὰ περὶ ὀρίων ὁ συγγραφεὺς ἀπέτυχεν ἐπιστημονικῶς.

Εἰς τὰς §§ 216-231 (περὶ συναρτήσεων) ἐκτίθενται καλῶς. Ἀτέλειαι τινές ὡς π.χ. ἡ εἰς τὰς §§ 229, 230 ὅπου παρατηρεῖται πολυλογία καὶ μακρὰ παρασκευὴ διὰ τὴν σπουδὴν τῆς συναρτήσεως $\phi = \frac{\alpha X + \beta}{\lambda X + B}$, ὅσον μειοῦσιν οὐδὲν τὴν ἐπιτυχίαν.

Εἰς τὰ περὶ λογαριθμῶν ἀνατοκισμοῦ κ.λ.π. δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἀπέτυχεν. Μικροσφάλματα παρα-

τηρούμεν εἰς τὴν § 277 (παράδειγμα 4ον) Μέγα μέρος τῆς § 278 εἶναι περιττόν. Εἰς τὴν § 286 δὲν δικαιολογεῖται τὸ ὅτι $v = \log_2 \left(1 + \frac{v}{369}\right)$. Τὸ πρόβλημα τῆς § 286 (ἐκφώνησις) δὲν εἶναι κατάλληλον οἷα μεγάλους μαθητὰς. Ἐπισης εἰς τὰς §§ 286 καὶ 287 παρατηρεῖται ἄσκοπος ἔκτασις. Τὸ πρόβλημα τῆς § 289 λύεται κατὰ τρόπον μὴ ἀνταποκρινόμενον εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ μέρους αὐτοῦ τῆς Ἀλγεβρας. Ἡ σημείωσις τῆς § 296 εἶναι περιττὴ καὶ δύναται νὰ τεθῆ ὡς πρόβλημα εἰς τὰ προτεινόμενα πρὸς λύσιν. Τὴν § 297 δὲν συνδέει ὁ συγγραφεὺς μὲ τὸν ἀνατοκισμόν. Πά περὶ παραγῶγων κ.λ.π. πραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς ἱκανοποιητικῶς καὶ συμφώνως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ βιβλίου τὸ ὁποῖον ὡς γνωστὸν ἀπεσθύνεται πρὸς τοὺς μαθητὰς τοῦ κλασσικοῦ γυμνασίου. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω φαίνεται ὅτι τὸ βιβλίον τοῦ κ. Νικολάου ἱκανοποιεῖ ἀπὸ διδαντικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς πλευρᾶς καὶ εἰσηγούμεθα τὴν βράβευσίν του. —

Ἀλγεβρα Α. Ἀδαμοπούλου.

Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ βιβλίου ὁ συγγραφεὺς καθὼς καὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀρνητικῶν ὀριθμῶν παρουσιάζει τὰ πράγματα κατὰ τρόπον ἐπιστημονικῶν ἄρτιον. Ἀνάγκη νὰ ἀναφέρομεν ὅτι οὗτος πραγματεύεται τὸ θέμα. " Περὶ τοῦ μηδενὸς ὡς ὀριθμοῦ" κατὰ τρόπον ἀπὸ κῆσης ἀπόψεως ἄρτιον καὶ ὅτι καθιστᾷ σαφῆ τὴν ἀνάγκην τῆς παραδοχῆς τοῦ ἀξιώματος τῆς ὑπάρξεως ἀντιθέτου. Ἐάν εἰς ταύτην ὁ συγγραφεὺς παρέθεται παραδείγματα καὶ προσεῖχε εἰς τὴν ἐκφρασίαν (Δὲν προσέχει διόλου εἰς ὀλόκληρον τὸ βιβλίον) ἡ ἔκθεσις τῆς ὕλης θά ἦτο ἄφογος.

Ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐπιστημονικῆς ἀκρίβειας ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται τὰς πράξεις ἐπὶ τῶν θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν

ἀριθμῶν. Μερικὰ μόνον ἐπαουσιῶδεις παραλήψεις παρατηροῦνται τὰς ὁποίας θεωροῦμεν ἄσκοπον ν' ἀναφέρωμεν.

Εἰς τὰς §§ 78-123 ἐκτίθεται ὁ κυρίως ἀλγεβρικός λογισμὸς οὐχ ὅμως μετὰ τῆς πληρότητος ἐκείνης ἣτις παρετηρήθη μέχρι τοῦδε. Μερικὰ ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις μας. Δέν δίδεται ὁ ὀρισμὸς τῆς προσθέσεως, ἀφαιρέσεως καὶ πολλαπλασιασμοῦ καὶ δέν ἀποδεικνύεται ὁ τρόπος τῶν ὁποῖον γίνεται ὁ πολλαπλασιασμὸς. Ἀτέλειαι παρουσιάζονται εἰς τὰς §§ 103-καὶ 110. Τὰ περὶ διαιρετότητος δέν ἐκτίθενται καλῶς, αἱ ἀσκήσεις αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰς ταύτοτητας δέον νὰ συμπληρωθῶσι. Αἱ εἰς τὰς διαφόρους παραγράφους τοῦ κεφαλαίου τοῦτου ὑπάρχουσαι ἀσκήσεις ὡς καὶ αἱ γενικαὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου εἶναι κατάλληλοι.

Τὰ εἰς τὰς §§ 124-169 καὶ 190/199 ἐκτίθενται, ὑπὸ τοῦ συγγραφέως, ἄνευ σοβαρῶν ἐπιστημονικῶν σφαλμάτων πλὴν ὅμως ἄνευ λεπτομερειῶν, ἐλλειπῶς καὶ ἀπὸ διδακτικῆς πλευρᾶς ἀνεπιτυχῶς. Μερικὰ παρατηρήσεις μας. Ὁ ὀρισμὸς τῆς ἐξιώσεως ἀσφῆς ὡς ἐπίσης καὶ ὁ ὀρισμὸς τῶν ἰσοδυναμῶν ἐξιώσεων. Τὸ αὐτὸ ἔχομεν νὰ εἴπωμεν διὰ τὸ θεώρημα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν μελῶν τῆς ἐξιώσεως ἐπὶ παράστασιν περιέχουσαν τὸν ἄγνωστον.

Τὰ περὶ συναρτήσεων εἶναι πλέον τοῦ δέοντος πολλὰ. Διὰ τὴν σπουδὴν δέ τῆς $\psi = \alpha x + \beta$ κἀμει χρῆσιν τῆς ὁμοιότητος τῶν τριγῶνων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δέν εἶναι γνωστὸν εἰς τοὺς μικροὺς μαθητὰς πρῶτους ἀπευθύνεται. Τὰ περὶ ἀνισότητων ἐκτίθενται συντόμως. Διὰ τὰς εἰς τὰς §§ 170, 189 ἐκτιθέμενα ἔχω νὰ παρατηρήσω ὅτι γέμουν σοβαρῶν ἐκφραστικῶν σφαλμάτων.

Τὰ εἰς τὰς §§ 200-317 ἐκτίθενται κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικόν ἀλλ' μὴ δυναμένου τινός, πλὴν τῶν ἐκφραστικῶν σφαλμάτων γὰρ παρατηρήσῃ σοβαρὰς ἀτελείας ἢ παραλείψεις.

Μερικὰ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς §§ 318-341 "περὶ ὄριων". Εἰς τὴν σελ. 287 ἀναφέρεται "μία στεθερὰ ποσότης ἔχει ὄριον..." τὸ ὅποσον εἶναι σφάλμα ἐπιστημονικόν. Τὴν ἀποδείξιν τοῦ θεωρήματος τῆς ὑπάρξεως πραγματεύεται κατὰ ἀτυχῆ τρῶπον. Εἰς τὴν σελίδα 292 ἀναφέρεται $\delta\rho(\alpha\mu 2) = \alpha\gamma. \alpha\delta !!!$ εἶναι ἑλλειπής ἡ σπουδὴ τῆς α^x . Τὸ γραφόμενον ὅτι ὅρ $\alpha^e = 1$ ὅταν ὅρ $e=0$ ἔχει ἀνάγκην ἀποδείξεως.

Ἰκανοποιητικῶς δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι πραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς τὰ περιεχόμενα εἰς τὰς §§ 342-393.

Τὰ περὶ παραγῶγων κλπ. ἐκτίθενται κατὰ τρῶπον κατ'ἀλληλον διὰ βιβλίον ἀπευθυνόμενον πρὸς μαθητὰς τῆς Μέσης Παιδείας ἀφοῦ βεβαίως περικοπῶσι τινὰ τούτων καὶ διορθωθῶσιν ἀβλεψίαι τινες καὶ παραλήψεις.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω φαίνεται ὅτι τὸ βιβλίον τοῦ κ. Α. Ἀδαμοπούλου ἱκανοποιεῖ ἀπὸ ἐπιστημονικῆς καὶ διδακτικῆς πλευρᾶς καὶ εἰσηγοῦμεθα τὴν βράβευσίν του.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀνωτέρω λεκτομεροῦς ἀναλύσεως τῶν ὑπὸ κρίσιν βιβλίων ἔχομεν τὴν γνώμην, ὅτι τὸ βιβλίον τοῦ κ. Σακελλαρίου Ν. ὑπερέχον τῶν ἄλλων ὡς πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν πληρότητα καὶ τὴν αὐστηράν λογικὴν ἀλληλουχίαν ὑστερεῖ πῶς τῶν βιβλίων τῶν κ. κ. Νικολάου Ν. Τόγκα Π. καὶ Ἀδαμοπούλου Α. ὡς πρὸς τὸν τρῶπον τῆς μεθοδικῆς προσφορᾶς τῆς ὕλης. Κατὰ ταῦτα ἡ βιβλιοδότησις τῶν βιβλίων θὰ δώσῃ τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα:

1) Εἰς τὴν πρώτην ὁμάδα κατατάσσονται τὰ βιβλία τῶν κ. κ. Σακελλαρίου Ν., Νικολάου Ν., Τόγκα Π., Πασσᾶ Θ. καὶ Ἀδαμοπούλου Α.

2) Εἰς τὴν δευτέραν ὁμάδα κατατάσσονται τὰ βιβλία τῶν

κ.κ. Φακάλου Α. Παπανικολάου Γ. καὶ Θεοδόση Κ. Ἡ διαφορά μεταξύ τῶν βιβλίων τῆς αὐτῆς ὁμάδος δὲν εἶναι σχεδὸν αἰσθητὴ ἐκτός 1) τῆς ἐλαφροῦς ὑπεροχῆς τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Σακελλαρίου Ν. μεταξύ τῶν βιβλίων τῆς πρώτης ὁμάδος καὶ 2) τῆς ὑπεροχῆς τῶν βιβλίων τῶν κ.κ. Φακάλου Α. καὶ Παπανικολάου Γ. ἔναντι τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Θεοδόση Κ.

Ἡ διαφορά τῆς ἀξίας τῶν βιβλίων τῆς πρώτης ὁμάδος καὶ τῶν βιβλίων τῆς δευτέρας ὁμάδος εἶναι μεγάλη. Συμφάνως πρὸς τὰ ἄνωτέρω ἔχομεν τὴν γνώμην, ὅτι διὰ νὰ εἶναι τὸ ἐκτυπωθεῖσθαι βιβλίον κατὰ τὸ δυνατόν τέλειον θὰ πρέπη νὰ ἐκτυπωθῇ τὸ βιβλίον τοῦ κ. Σακελλαρίου Ν. διασκευαζομένου ριζικῶς τοῦ τελευταίου τμήματος. Ἐν ὅμως ἡ τοιαύτη ριζικὴ διασκευή δὲν ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου τότε τὸ τμήμα τοῦτο θὰ πρέπη νὰ ληφθῇ ἐξ ἑνὸς τῶν ἄλλων βιβλίων κατὰ προτίμησιν ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Ἀδαμοπούλου Α. "

ε) τὴν περὶ τῶν ὑπὸ κρίσιν βιβλίων γνώμην, ἣν ἐμόρφωσαν τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ ἐπειδὴ τὰ βιβλία τῆς πρώτης ὁμάδος εἶναι τῆς αὐτῆς σχεδὸν ἀξίας,

Γ ν ω μ α τ ε ὄ ε ι :

Α/ Ὅπως τύχῃσι τοῦ πρώτου βραβεῖα τὰ βιβλία τῶν κ.κ. Σακελλαρίου Ν. καὶ Ἀδαμοπούλου Α. τοῦ μὲν πρώτου λαμβάνοντος τὰ $19/26$ τοῦ α' βραβεῖου τοῦ δὲ δευτέρου λαμβάνοντος τὰ $7/26$ τοῦ α' βραβεῖου.

Β/ Ὅπως τύχῃσι τοῦ δευτέρου βραβεῖου κατ' ἰσομοίρην τὰ βιβλία τῶν κ.κ. Νικολάου Ν. καὶ Τόγκα Η. - Πασσά θ.

Γ/ Ὅπως τύχῃσι τοῦ τρίτου βραβεῖου τὰ βιβλία τῶν κ.κ. Φακάλου Α., Παπανικολάου Γ. καὶ Θεοδόση Κ. τοῦ ποσοῦ τοῦ βραβεῖου διανεμομένου ὡς ἑξῆς:

Ὁ κ. Φακάλος Α. νὰ λάβῃ τὰ $8/20$ τοῦ β' βραβεῖου.

Ὁ κ. Παπανικολάου Γ. νὰ λάβῃ τὰ $7/20$ τοῦ γ' βραβεῖου.

Ο κ. Θεοδόσης Κ. να λάβη τὰ 5/20 τοῦ γ' βραβείου.

Δ/ Όπως ἐκτυπηθῆ τὸ βιβλίον τοῦ κ. Σακελλαρίου Ν. συμπληρωμένον διὰ τοῦ τμήματος τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὰς συναρτήσεις, παραγώγους κ.λ.π ἐκ τοῦ ἀντιστοίχου τμήματος τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Ἀδαμοπούλου Α., τῶν συγγραφῶν ὑποχρεωμένων νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς ὑποδείξεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὰς σχετικὰς εἰσηγήσεις.

Ε/ Νὰ ἀνατεθῆ ἢ μετὰ τῶν συγγραφῶν συνεννόησις εἰς τὸν ἐκ τῶν εἰσηγητῶν κ. Μ. Μιχαλόπουλου, ὅστις νὰ εἶναι καὶ ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἄρτιαν ἐμφάνισιν τοῦ βιβλίου.-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ε. Ζεκερής
Ε. ΖΕΚΚΕΡΗΣ

Τ Α Μ Β Λ Η

Σκουρής

Γ. Σκουρτόπουλος

Σουχλέρης

Δ. Σουχλέρης

Παρασκευάδης

Θ. Παρασκευάδης

Μιχαλόπουλος

Α. Μιχαλόπουλος

Γιλιτάνος

Χ. Γιλιτάνος

Μισουρλής

Δ. Μισουρλής

Βαμπούλης

Α. Βαμπούλης

Ζορπανάνης

Γ. Ζορπανάνης

Παπαγεωργακόπουλος

Α. Παπαγεωργακόπουλος

Ο Ἀντιπρόσωπος τοῦ Ο.Ε.Σ.Β.

Κ. Κούστρης

Κ. Κούστρης

Π Ρ Α Ξ Ε Ι Σ 40η

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῆ 31η Μαΐου 1949 συνελεύθη τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐν ὀλομελείᾳ εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Ξυγγ. Σέκιερη ἀπόντων τῶν Συμβούλων κ.κ. Ἡλ. Λαγίου καὶ Α. Παπαγεωργακοπούλου διὰ λόγους ὑπηρεσίας, παρισταμένου καὶ τοῦ Δ/νοῦ τῶν Γραφείων αὐτοῦ, εἰρονόσθη ὡς ἑξῆς:

1/ Ἐχόν ὑπ' ὄψει 1) τὴν ὑπ' ἀριθ. 100577/12-1-49 Ὑπουργικὴν ἀπόφασιν δι' ἧς προκηρύσσεται διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἡχορήγησιν διητοῦς ἐκπ/κῆς ἀδείας μετ' ἀποδοχῶν εἰς 50 λειψωγούς τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως ἵνα παρακολουθήσῃ ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1949-50 διητηρὸν κύκλον παιδαγωγικῶν καὶ ἄλλων μαθημάτων. 2) τὰ ὑπ' ἀριθ. 37462/13-5-49, 39918/23-5-49

καὶ 41664/31/5/49

ἔγγραφα διὰ τῶν ὁποίων διαβιβάζονται εἰς τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον α) πιστοποιητικὰ κοινωνικῶν φρονημάτων β) ἀντίγραφα ἐκθέσεων γ) ὑπευθύνους δηλώσεις δ/λων καὶ δ/σῶν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὸν διὰ τὴν 1ην Ἰουλίου ἐ.ἔ. διαγωνισμὸν πρὸς μετεκπαίδευσιν. 3) τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ Νόμου 6379 ἰδὸν τὰ ἐν ἐκείστῃ αἰτήσῃ συνημμένα στοιχεῖα,

ἀ πο φ α ἴ ν ε τ α ι

Α/Κρίνει εὐδόκιμον τὴν ὑπηρεσίαν τῶν κἀτωθι δημ/λων:

- 1) Ἀλυσσανδράκη Ἐμμαν. -Α' Ἀθηναῶν
- 2) Ἀνυσανδράκη Νικηστράτου -Α' Ρεθύμνης.
- 3) Ἀναγνωστοπούλου Παναγ. -Λακεδαίμονος
- 4) Ἀλεξίου Ἰωάννου -Αγαθαδῶν
- 5) Βερέλλη Κων/νου -Καοδίτσας
- 6) Βραχνοῦ Παναγ. -Γερτυνίας -Μεγαλοπόλεως
- 7) Βουγιούκα Κων/νου -Κομοτινῆς
- 8) Βασιλειάδου Κυριακῆς -Β' Ἀράμας

- 9) Γόκη Μιχαήλ-Γιαννιτσών
- 10) Λόρα Γεωργίου-Γορτυνίας-Μεγαλοπόλεως
- 11) Αεληγεωργίδου Νικολ.-'Βουράλιας
- 12) Δρέτσα Χρήστου- Ακωνικής
- 13) Ζουριδάκη 'Ιωάννου-Β'Χανών
- 14) Ζαχαριάδου 'Αλεξάνδρου-Β'Καβάλλας
- 15) Ζαχαρέα Δημητρ.-Καλαμῶν
- 16) Ζαπάντη Γερασίου-Κεφαλληνίας
- 17) Ζυγομαλά Γεωργίου-'Ηλείας
- 18) Θεοδοσίου 'Ελισάβετ-Φλωρίνης
- 19) Καρναβέζου 'Αντων.-Α'Πειραιῶς
- 20) Κρητσωτάκη 'Εμμαν.-Α'Ρεθύμνης
- 21) Καντιδάκη 'Ηρακλ.-Γόρτυνος
- 22) Καρούπαλη Δημητρ.-Φωκίδος
- 23) Κορακωνσταντή Μαριέλ.-Χίου
- 24) Κωστοπούλου Εύθαλ.-Βοΐου
- 25) Καρούμπα Βασιλ.-Καλαμῶν
- 26) Κορακίκη 'Ιωάνν.-Β'Χανών
- 27) Λάμπρου Χαράλ.-Κακιδος
- 28) Μπέθα Λιον.-'Ολυμπίας
- 29) Μόδονα 'Ηλέκτρα-Νεστορίου
- 30) Μάμαλα 'Αποστ. Μεσολογγίου
- 31) Μπαοέα Εύαγγ.-Καλαμῶν
- 32) Μπράμου Μαρτίνου-~~Μεγαλοπόλεως~~ Γορτυνίας-Μεγαλοπόλεως
- 33) Μαθιουδάκη Κων/ντίας-Σητείας
- 34) Μακράκη 'Ελευθερίας-Μεραμβέλλου
- 35) Μαλεφάκη 'Αντιγόνης -Β'Χανών
- 36) Μαρκίκη 'Αντων.-Γόρτυνος
- 37) Μπιτζή Δημ/τρίου -'Αργολίδος
- 38) Μπάρμπα Βασιλ.-'Ιωαννίνων

- 39) Μάνου Γεωργ. - Χαλκίδος
- 40) Νικολοπούλου Σωτηρ. - Πυλίας
- 41) Ξεκούλου 'Ιωάνν. - Β' Ρεθύμνης
- 42) Ευθείη Χρήστου - 'Αγρινίου
- 43) Ολιβονόμου Χρήστου - Καρδίτσας
- 44) 'Αναστασιάδου Πολυκαρπ. - Β' Θεσσαλονίκης
- 45) Παπαυγέρη Χρήστ. - Α' Θεσσ/νίκης
- 46) Παπαδοπούλου Λαύρας - Β' Θεσσ/νίκης
- 47) Παπαδογιάννη 'Αγησ. - Β' Ρεθύμνης
- 48) Πράντζου Σωτηρ. - Καρδίτσας
- 49) Πουλη 'Ιωάννου - Χίου
- 50) Παπα'Ιωάννου 'Ιωάν. - Παιονίας
- 51) Ραζή Θεοδοσίας - Κορινθίας
- 52) Ριτσατάκη 'Ηλ. - Γόρτυνος
- 53) Σωτηρίου Σοφίας - Γ' 'Αθηνών
- 54) Τσιμιγιάκη Μαρίας - Σητείας
- 55) Τζόβα Κων/νου - Γ' 'Αθηνών
- 56) Τζαβάρα Πέτρου - Γορτυνίας Μεγαλοπόλεως
- 57) Τζαμπή Γεωργ. - Β' Δράμας
- 58) Τλαΐ Θεοδώρου - Εδέσσης
- 59) Τζέρμπου Γεωργ. - Ζαγορίου - Μετσόβου.
- 60) Φραντζέζου 'Ελένης - Κοζάνης
- 61) Φυντανίδη Κοσμάς - Σύρου
- 62) Χατζηαντωνίου 'Ιωάννου - Νάξου
- 63) Χατζημιχαήλ 'Αστέμιδος - Ξυλλίδος
- 64) Ψαρουδάκη Νικολ. - Ρεθύμνης
- 65) 'Αντύπα Κασσιανή - Κεφαλληνίας.
- 66) 'Αμπατζίδου 'Ελένης - Τριφυλλίας
- 67) Γρηγόρη Γεωργίου - Αμειδαίμονος
- 68) Ζουβαράκη Μιχαήλ - Β' Καβάλλας
- 69) Κωνσταντινοπούλου Μαίρης - Β' 'Αθηνών

- 70) Κωσταρέλλος Στυλ. - Δομοκοῦ
71) Δουλούσης Παναγ. - Αργολίδος
72) Λούπας Σταύρος - Πυλίας
73) Μάρας 'Ιωάννης - Αργολίδος
74) Μίχος 'Ιωάννης - Χαλκιδικῆς
75) Μπράμος Βασιλ. - Χορτυλίας
76) Παπακωνσταντῖνος Κων/νος - Γ. 'Αθηνῶν
77) Πλατανίτης Θωμάς - Λαγκαδά.
78) Πολυχρονοπούλου - ~~Βαρύτης~~ Βεργίας
79) Στάκος Δημήτριος - Κοζάνης
80) Σπυρίδης Σπυρίδης - Ρόδου
81) Στασινόπουλος Θεόδωρος - Κιλκίς
82) Τέμος 'Αθανάσιος - Φλωρίνης
83) Τσάδαρης 'Ανδρέας - Β. Δράμας
84) Τσίμπρος Δημήτρ. - Φωκίδος
85) Φίλιππα 'Αποστόλου - Λευκάδος
86) Φώτου Χρήστου - Λευκάδος
87) Χουρδάκης 'Εμμανουήλ - ~~Βαρύτης~~ Βεραμβέλλου - Κοήτης
88) 'Αράνη Μαρίας - Α. Πειραιῶς
89) Γεωργίου Νίκας - Λακεδαίμονος
90) Γεναδίου Θεοσβούλου - Β. 'Αθηνῶν
91) Δασκαλοπούλου Μαρίας Γιαννιτσῶν.
92) Καλαντζοπούλου Σωτηρίου - Τριφυλίας
93) 'Ιεράνη Δημητρίου - 'Ορεστιάδος
94) Ρώμηση Αἰκατερίνης - Κορινθίας
95) Φούρα Κων/νου - ~~Β~~ Β. Θηωτίδος
96) Τσαγανίδου Κρυσάνθη - Φλωρίνης
97) Κέλλαρη 'Εμμανουήλ - Μαντινείας
98) Χριστοφιλάκη Χρήστου - Κορινθίας
99) Παπασημακοπούλου Περικλέους - Αίγιαιας

100) Ζωή τη 'Αριστείδου- Γορτυνίας-Μεγαλοπόλεως

101) Θιορέτου 'Ιωάνν. - 'Ολυμπίας

102) Πισσιμύσης 'Ιωάννης Μεγαλοπόλεως

103) Γιάλιος Νικ. -Καρδίτσας

104) Αβραάμ τον Γιαν. Σαγγακί

Β/ Δέν κρίνει ευδοκίμον τήν υπηρεσίαν τών κάτωθι δημ/

λων:

1) Καραγιάννη Παν.-Καρδίτσας

2) Κουτουτζή "Ελλης-Κομοτινής

3) Μαργαρίτη Βηθεέμ -Α' 'Αθηνών

4) Πέτσινα Γεωργίου- Καλαμών

5) Παπαγεωργίου Ξενοφώντος- 'Αρτης

6) Φράγκου 'Εμμ. -Σερρών

7) Γούργουρα 'Αναστασίας- 'Αμαλιάδος

8) Κουρβελου Κων/νου-Κιλίκης

9) Οίκονομοπούλου 'Ιφιγενείας-Δ' 'Αθηνών

10) Πούρονου Δημ.- Τριφυλλίας

11) Μαλλήρη Δήμητρας-Λακεδαίμονος.

12) Παχληθανίδου Ούρανίας-Γιαννιτσών.

2.- "Εχον υπ'όφιν τό υπ'άριθ. 32265/19-5-49 Έγγραφον τουσ Σοϋ 'Υπουργείου, δι'οϋ πέμπεται αϊτησις τουσ δημ/λου Βασίλης-Μαντινείας Κυνουρίας Περιιλέους Κουτσομύτη καί παρακαλοϋντος ὅπως δεχθῆ ταύτην ^εἐμπροθέσωμς υποβληθεϊσαν δεδομένου ὅτι ὁ αϊτῶν μόλις ἐσχάτως ἀπελύθη τῶν τάξεων τουσ Στρατοϋ ὑπηρετῶν ὡς ἔφεδρος ὑπολοχαγός καί ἐκ τουσ λόγου τουτου δέν ἤδυνῆθη νά ὑποβάλλῃ ταύτην ἐντός τῆς ταχθελεσης προθεσμίας,

τάς κειμένας διατάξεις, ἀ π ο φ α σ ῖ ς ε ι :

Κρίνει ευδοκίμον τήν υπηρεσίαν τουσ διδ/λου Βασίλης-Μαντινείας-Κυνουρίας Περ.Κουτσομύτη περὶ συμμετοχῆς του

εις τόν διαγωνισμόν πρός μετεκπαίδευσιν έν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν.

3.- Ἐχόν ὑπ' ὄψει 1) τήν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. Ε.Σ. 4703/30-5-49 αἵτησιν τοῦ Χριστοφύρου Χ. Κουλουλίᾳ Δ/λου Ἀγίου Κηρύκου-Σάμου περί συμμετοχῆς του εἰς τόν διαγωνισμόν πρός μετεκπαίδευσιν έν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. 2) τάς κειμένας διατάξεις ἀ π ο φ α σ ῖ τ α ἰ: ὅτι δέν δύναται νά συμμετάσχη εἰς τόν διενεργηθησόμενον διαγωνισμόν ὡς ὑπερβάς τό 35ον ἔτος τῆς ἡλικίας του ὡς ἐμφανίζεται ἐκ τοῦ συνημμένου πιστοποιητικοῦ Προέδρου Κοινότητος Φραντᾶτου - Ἰκαρίας.-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ

Ι. Κουτερόπουλος

Δ. Σουχλέρης

Π. Παρασκευόπουλος

Ν. Μιχαλόπουλος

Χ. Γιαννάκος

Δ. Μιτσουρλής

Π. Βαμπούλης

Τ. Ζομπανιάκης

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ 1ῃ Ἰουνίου 1949 συνελθόν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐν Ὑλομελεῖα εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ἐν ταῖς γραφεύσις αὐτοῦ ὑπὲρ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Εὐαγ. Σέκκερη ἀπόντων τῶν Συμβούλων Η. Λαγίου καὶ Α. Παπαγεωργακοπούλου διὰ λόγους ὑπηρεσίας, παρισταμένου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Γραφείων αὐτοῦ, εἰργάσθη ὡς ἑξῆς:

1ον) Λαβόν ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθμ. 36523/13-5-49 (Ἄρ. Πρωτ. Συμ. 4299/17-5-49) ἔγγραφον τοῦ Σου Ἵκκουργεῖου διαβιβάζοντος τὴν ὑπ' ἀριθμ. 210/11-5-49 ἀναφορὰν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Β. Α. Σ. Α. αἰτουμένου τὴν παράτασιν τῶν μαθημάτων τῆς χειμερινῆς περιόδου μέχρι τῆς 31/5/49 καὶ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐξετάσεων ἐπὶ τῶν μαθημάτων τῆς θερινῆς περιόδου κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἰουλίου, εὗρισκον τὴν πρότασιν τοῦ Διευθυντοῦ συμβάλλουσαν εἰς τὴν καλύτεραν προπαρασκευὴν τῶν σπουδαστῶν τῆς Β. Α. Σ. Α.

Γ ν ὠ μ α τ ε ὕ ε ι :

Α) Δύναται τὸ Σον Ἵκκουργεῖον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν παράτασιν τῶν μαθημάτων τῆς χειμερινῆς περιόδου τῆς Β. Α. Σ. Α. μέχρι τῆς 31/5/49.

Β) Δύναται τὸ Σον Ἵκκουργεῖον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐξετάσεων ἐπὶ τῶν μαθημάτων τῆς θερινῆς περιόδου κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἰουλίου 1949 ὑπὲρ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῶν κατασκευαστικῶν τῶν σπουδαστῶν τῆς Β. Α. Σ. Α. θὰ διδασθῇ καὶ τὸ μάθημα τῆς Κολυμβητικῆς.

2ον) Λαβόν υπ'όψει α) τῶν υπ'ἀριθμ. 40417/27-5-49 (ἀρ. Πρωτ. Συμ. 4809/31-5-49) ἔγγραφον τοῦ Σου Ὑπουργείου διαβιβάζοντος τὴν υπ'ἀριθμ. 244/25-5-49 ἀναφορὰν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ε. Α. Σ. Α. αἰτουμένου πληροφορίας διὰ τὴν συμμετοχὴν ἢ μὴ εἰς τὰς ἐξετάσεις σπουδαστῶν στρατευθέντων κ.τ.λ. β) τῶν υπ'ἀριθμ. 38869/19-5-49 (ἀριθμ. πρωτ. Συμ. 46/26-5-49) ἔγγραφον τοῦ Σου Ὑπουργείου διαβιβάζοντος τὴν υπ'ἀριθμ. 220/17-5-49 ἀναφορὰν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ε. Α. Σ. Α. αἰτουμένου πληροφορίας διὰ τὴν συμμετοχὴν ἢ μὴ εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς σπουδαστρίας Λαγυροδίακη Π. γ) τῶν υπ'ἀριθμ. 35830/14-5-49 (ἀριθμ. Πρωτ. Συμ. 4393/20-5-49) ἔγγραφον τοῦ Σου Ὑπουργείου διαβιβάζοντος τὴν υπ'ἀριθμ. 190/6-5-49 ἀναφορὰν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ε. Α. Σ. Α. μετὰ συνημμένης αἰτήσεως τοῦ σπουδαστοῦ Καραγιάννη Παναγ. δ) τῶν υπ'ἀριθμ. 35826/14-5-49 (ἀρ. πρωτ. Συμ. 4394/20-5-49) καὶ 40818/27-5-49 (ἀρ. Πρωτ. Συμ. 4811/31-5-49) ἔγγραφα τοῦ Σου Ὑπουργείου δι'ὧν διαβιβάζονται ἀναφορὰν (195/6-5-49 καὶ 227/25-5-49) τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ε. Α. Σ. Α. μετὰ συνημμένων αἰτήσεων τῶν σπουδαστῶν Ρουμανῶ Δ. καὶ Κίτσειου Ἀλκμήνης περὶ συμμετοχῆς των εἰς τὰς ἐξετάσεις ε) τὰς περὶ ἑλληπιπύς ἢ μὴ φοιτήσεως τῶν σπουδαστῶν τῆς Ε. Α. Σ. Α. κειμένου διατάξεως στ) τὰς εἰδικὰς συνθήκας ὑφ' ἧς σήμερον διατελεῖ ἡ παρὶς ἡμῶν.

Γ ν ω μ α τ ε ὄ ε ι :

Εἰς τὸ Σον Ὑπουργεῖον
 Α) Διὰ σπουδαστὰς τῶν διαφόρων τάξεων τῆς Ε. Α. Σ. Α. καθυστερήσαντας τὴν ἔγγραφὴν των λόγῳ μὴ ἐγκαίρου ὑπο-

βολής επιστολογραφικών νομιμοφροσύνης, θά ληφθῆ ὑπ' ὄψει διὰ τὸν ὑπολογισμόν τῆς ἀνελλιπούς ἢ μὴ φοιτήσεως των ὡς ἡμερομηνία ἐγγραφῆς ἢ χρονολογία καθ' ἣν οὗτοι ἤρξαντο παρακολουθοῦντες τὰ μαθήματα τῆς Ε.Α.Σ.Α.

Αἰ καθ' ἕκαστον μάθημα ἀπουσία ὑπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων τῆς Ε. Α. Σ. Α. μέχρι τῆς χρονολογίας καθ' ἣν οὗτοι ἤρχισαν παρακολουθοῦντες τὰ μαθήματα δὲν θά ληφθῶσι ὑπ' ὄψει εἰς τὸν ὑπολογισμόν τῶν ἀπουσιῶν, Ἐφ' ὅσον ἐφοβήθησαν ἀνελλιπῶς τοὺς ἀδελφιστὸν ἐπὶ ἕν τριμήνον.

Β) Διὰ τὴν σπουδαστρίαν Λαγυροδίκη Πην. τῆς Γ' τάξεως νά ἰσχυρῆτο ἀνωτέρω μέτρον.

Γ') Διὰ τοὺς σπουδαστὰς, οἵτινες ἰσχυρῶς τῆς στρατευσεως των ἐφοβήθησαν, ἀνεξαρτήτως χρόνου ἐγγραφῆς των τοὺς ἀδελφιστὸν ἐπὶ ἕν τριμήνον, νά ἐπιτραπῆ νά ὑποστῶσι τὰς προαγωγικὰς ἢ πτυχιακὰς ἐξετάσεις των κατὰ τὸ ἀπὸ 1-10 Ἰουνίου χρονικὸν διάστημα.

Δ) Διὰ τοὺς σπουδαστὰς τῆς τελευταίας τάξεως, οἵτινες οὐδὲως ἐφοβήθησαν ἰσχυρῶς τῆς στρατευσεως των, νά ἐπιτραπῆ νά ὑποστῶσι τὰς πτυχιακὰς αὐτῶν ἐξετάσεις κατὰ Ὀκτώβριον 1949.

Ε) Διὰ τοὺς σπουδαστὰς τῆς Α' καὶ Β' τάξεως, οἵτινες οὐδὲως ἐφοβήθησαν ἰσχυρῶς τῆς στρατευσεως των, νά ἰσχυρῶσι αἰ κείμεναι περὶ ἐλλιπούς ἢ μὴ φοιτήσεως διατάξεις.

3ον) Ἐλαβε γινῶσιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 3526 τῆς 4ης Μαΐου ἐγγράφου τοῦ Παιδαγωγικοῦ Συμβουλίου τῆς προεχλικῆς Ἀγωγῆς » πρὸς τὸν κ. Ὑπουργόν τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας διὰ τοῦ ὁποῦ ἀνακοινεῖται, ὅτι ἀ-

πεφασθέντη ἡ σύγκλησις μιᾶς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἑθνικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ καλοῦνται παρατηρηταί εἰς Περσιόους διὰ τὸ τριήμερον 24, 25, καὶ 26 Αὐγούστου 1949. Ἐν τῇ Γενικῇ ταύτῃ Συνελεύσει θὰ συζητηθῶσιν καὶ θὰ ἐγκριθῶσιν οἱ κανονισμοὶ τῆς ὀργανώσεως, θὰ καθορισθῇ τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ προσεχοῦς ἔτους καὶ θὰ ἐξετασθῇ ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς προσχολικῆς Ἀγωγῆς, Ἐν σχέσει πρὸς τὴν Γενικὴν ἐξελίξιν τῆς Ἀγωγῆς καὶ τὰς θεμελιώδεις ἀνάγκας τῶν παιδιῶν ὅλων τῶν Ἑθνῶν.

Τέλος τὸ ἔγγραφον ἐκφράζει τὴν εὐχὴν, ὅπως ἀπὸ τοῦδε σχηματισθῇ μιᾶ ἐθνικὴ Ἐπιτροπὴ ἐν ἐκείστῃ Χώρα ἐκ προσώπων ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν προσχολικὴν ἡλικίαν καὶ δεχομένων νὰ συμμετέσχουν εἰς τὴν διεθνή ὁρᾶσιν τῆς ὀργανώσεως. Ἡ οὕτω σχηματιζομένη Ἐπιτροπὴ καλεῖται νὰ συμμετάσχη διὰ τὸ ποῦσ ἀντιπροσώπων εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν εἶναι δύσκολος ὁ σχηματισμὸς Ἐπιτροπῆς θὰ ἦσαν εὐκρῶςδεκτοὶ καὶ ἄλλοι παρατηρηταί ἐξ ἐκείστης Χώρας.

Τὸ Κ. Γ. Δ. Σ. Ε. ἔχον ὑπ' ὄψει α) τὸ ὡς ἄνω ἔγγραφον καὶ β) εἰσήγησιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου Γεωρ. Ζομπανιάκη, καθ' ἣν λόγῳ τῆς σπουδαιότητος τοῦ ζητήματος, ἐπιβάλλεται ὅπως καὶ ἐν τῇ Χώρα ἡμῶν, ὅπου ἡ περὶ τὸ νήπιον κίνησις καὶ φροντίς εὐρίσκειται ἀκόμη εἰς τὰ πρότα της ἡμετέρας, σχηματισθῇ εἰδικὴ ἐθνικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐκ ὄσων Ἐκπαιδευτικῶν Συμβούλων, τοῦ καθηγητοῦ τῆς Παιδιατρικῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου, τῆς Διευθυντρίας τοῦ Διδασκαλείου

Νηπιαγωγῶν Καλλιθέας, ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Πα-
τριωτικοῦ Ἰδρυμάτος καὶ ἐξ ἑνὸς ἐτέρου τοῦ Συμβουλ-
οῦ τῶν Ἑλληνίδων,

Ἀποφασίζεται :

Ἀναγνωρίζεται τὴν μεγάλην σημεῖαν τῆς Ἀγωγῆς τῆς
προσχολικῆς ἡλικίας καὶ παρακαλεῖ τὸ Σὺν Ὑπουργεῖον,
ὅπως προβῇ εἰς τὴν σύστασιν τῆς Ἐθνικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς
Ἑλλάδος διὰ τὴν ἀγωγήν τῆς προσχολικῆς ἡλικίας ἐκ
τῶν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ὑποδεικνυομένων προσώπων, καὶ
εἰς τὴν ἀποστολὴν τῶν ζητουμένων καταλλήλων παρατηρη-
τῶν εἰς τὸ ἐν Παρίσι εὐνέδριον τοῦ προσεχοῦς Ἀθ-
υβόστου.

4ον) Ἐχόν ὑπ' ὄψιν 1) τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 4112/13 Μαΐ-
ου 1949 αἴτησιν τοῦ Ἐπιφανίου Ῥαφτάκη δημ/λου 4ου
δημ. σχολείου Γ' περιφέρειας Ἀθηνῶν διατελοῦντος ἐν
ἐκπαιδευτικῇ ἀδείᾳ, ὅστις ὑποβάλλων ἔκθεσιν περὶ τῶν
μέχρι σήμερον σπουδῶν του ὡς καὶ πέντε ἐπίσημα ἀντι-
γράφα πιστοποιητικῶν καθηγητῶν του αἰτεῖται παράτασιν
ἀδείας του ἐπὶ ἑν εἰσέτι ἔτος διὰ τὸ σχολικόν ἔτος
1949-1950.

2) Συνημμένην αἴτησιν τῆς Δημητρίας Τσάλα- Ῥαφτάκη δι-
δασκαλίσσης τοῦ 6ου δημ. σχολείου Β' περιφέρειας Ἀ-
θηνῶν ἣτις ὑποβάλλουσα ἔκθεσιν, περὶ τῶν σπουδῶν της
καὶ ἀντίγραφα πιστοποιητικῶν διὰ τὰς μέχρι σήμερον
σπουδὰς της αἰτεῖται παράτασιν δι' ἑν εἰσέτι ἔτος τῆς
ἐκπαιδευτικῆς της ἀδείας.

3) Ἐπέσημον πρόσκλησιν τοῦ *Centre international d'e-
tudes Pédagogiques* — τῶν Σεβρῶν πρὸς τοὺς ἀνωτέρω
δημ/λους διὰ σπουδῶν τῆς διδασκαλίας τῆς Γαλλικῆς κατὰ
τὸ ἐπόμενον σχολικόν ἔτος.

4ον) Συνημμένον υπ' αριθμ. 776/11- Μαρτίου 1949 έγγραφον του Γενικού Προξένου της Ελλάδος εν Παρισίοις, όστις διαβιβάζων τάς αίτησεις των μνημονευθέντων δημ/ων βεβαιού, ότι ως προκύπτει εκ των βεβαιώσεων των οίκελων καθηγητών ουτοι μετ' επιμελείας κατ' εργατικότητος ακολουθοῦσι τάς σπουδάς των.

5) τῆ ἔρθρον 14 παρ. 2 τοῦ υπ' αριθμ. 1109/1946 Α.Ν. περί εκπαιδευτικῶν ἀδειῶν.

Ἄποφασίζει νά προτείνη εἰς τῆ Συν Ἵπουργεῖον, ὅπως χορηγήσῃ εἰς τὸν Ἐπιφάνειον Ῥαφτάκη δημ/ον τοῦ 9ου δημ. σχολείου Γ' περιφερείας Αθηνῶν καί εἰς τὴν Δήμητραν Τζάφα δημ/οσιν τοῦ 6ου δημοτικοῦ σχολείου Β' περιφερείας Ἀθηνῶν πρῶτασιν εκπαιδευτικῆς ἀδείας μετ' ἀποδοχῶν διὰ τῶ σχολικόν ἔτος 1949-1950 ὑποχρεομένους μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀδείας των ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς θέσεις των κατ' ὑποβίβωσι συγχρόνως καί ἔκθεσιν περί τῶν σπουδῶν των διὰ τῆ ἔτος τοῦτο.

5ον) Ἐχον υπ' ὄψει 1) τῆ υπ' αριθμ. 112 τῆς 14-5-49 (Ἄρ. Π. Ε. Σ. 4433) ἔγγραφον τοῦ Ὀρθοδόξου Χριστιανικοῦ Συλλόγου δ » Ἀπόστολος Πάυλος » Κορινθίου καί 2) τῆ υπ' αριθμ. Δ. Υ. (Ἄρ. Π. Ε. Σ. 4430) ἔγγραφον τῆς 14/5/49 τοῦ Κεντρικοῦ Συλλόγου γονέων Κορινθίας, δι' ὧν διαβιβάζονται ἀποκόμματα ἑφημερίδος « Νεοσύλλακτος » τῆς ἐν Κορινθῶ στρατιωτικῆς μονάδος παρακαλοῦσιν ὅπως ληφθῶσιν τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν ἀπυθέρουσιν τῆς κυκλοφορίας μεταξὺ τῶν μαθητριῶν καί μαθητῶν φύλων μὲ δημοσευομένην ὕλην προσβέλλουσιν τὴν δημοσίαν αἰδῶ κατ' ὑπόθεσιν τὰ ἦθη τῶν παιδῶν, κ. λ. κ.

Αποφασίζε: να διαβιβασθ ταυτα εις τιν αρμοδιον Γενικον Επιθεωρητην να λαβη τα ενδεδειγμενα μετρα, αναφορη δε εν καιρω σχετικως.

- δον) Έχον προ υποθαλων 1) τσ υπ' αριθμ. 40540/738/81-5-49 εξαιρετικως ελεγγον εγγραφον του Σου Υπουργεου Παιδεις (Διεθουνσις Γραμματων) προς τσ Εκπαιδευτικον Συμβουλιον , οπως τουτο γνωματευθη επι της ανελκης της αντιπροσωπευσεως της Ελλάδου, οσον καθ περι των προσωπων ενδς η περισσοτερων, ητινα οσον να αντιπροσωπευσει ταυτην εις την Διεθνη Δισκεψιν Δημοσις Εκπαιδευσεως την οργανουμενην υπο της Ουνεσκο καθ του Διεθνοϋ Γραφειου Εκπαιδευσεως απο 4-12 Ιουλιου εν Γενευη 2) τσ υπ' αριθμ. 28341/111/Α/194 /1949 εγγραφον του Υπουργεου των Εξωτερικων προς τσ Υπουργειον Εθνικης Παιδεις « καθ διεθνοϋ διασκεψεως Δημοσις Εκπαιδευσεως εν Γενευη » 3) τσ συναπτμενον τουτω εγγραφον της Ουνεσκο καθ του Διεθνοϋ Γραφειου Εκπαιδευσεως προς τσ Υπουργειον των Εξωτερικων της Ελλάδου , δι' οδ γνωριζεται αυτη η οργανωσις του Συνεδριου εν Γενευη καθ τα θεματα της ημερησιας διαταξεως τουτου, ως καθ τον συναπτμενον τουτω κινημα των προσκαλουμενων, οπως μεταδωσει τσ συνεδριου τουτου Κρατων 4) τσ υπ' αριθμ. 31748 /111/Α/19/1949 εν συνεχεια εγγραφον του Υπουργεου των Εξωτερικων προς τσ Υπουργειον της Παιδεις « Περι διεθνοϋ διασκεψεως Δημοσις Εκπαιδευσεως εν Γενευη » δι' οδ διαβιβασονται αυτη συνημενωσ 5 εγγραφα περιεχοντα πληρη την ημερησιαν διαταξιν της εν Γενευη συγκαλουμε-

4) 'Αποδίδει πάντα τὰ συνακτούμενα ἔγγραφα πρὸς τὸ
Συν Ὑπουργεῖον Παιδείας (Διεθθυσιν Γραμμῶν), ἵνα
θέσῃ ταῦτα ὑπ' ὄψει τῆς θρισθείσης ὡς ἕνω ἀντικρσω-
πέας καὶ μεριμνήσῃ διὰ τὰ περαιτέρω.

7ον) Ἐχον πρὸ ὀφθαλμῶν 1) τὸ ὑπ' ἀριθμ. 26901/1949 ἔγ-
γραφον τοῦ Συν Ὑπουργεῖου Διεθθυσιν Διδακτικῶν βι-
βλίων) δι' οὗ τοῦτο διαβιβάζον πρὸς τὸ Ἐκπαιδευτι-
κὸν Συμβούλιον αἴτησιν τοῦ Χ. Πέτσκου μετὰ τῶν
συνακτομένων ταύτη 12 ἀντιτύπων τοῦ ὑπὸ τὴν τίτλον
» Καλλικί- Καλαμῆς » βιβλίου του καλεῖ αὐτὸ, ὅπως
ἀποφανθῆ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 5911/
1933 » περὶ διδακτικῶν βιβλίων κ.τ.λ. 2) τὰς κει-
μέναις διατάξεις 3) τὴν ἐπὶ τοῦ ὡς ἕνω βιβλίου εἰ-
σήγησιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου κ. Δ. Μισορλῆ
ἔχουσαν οὕτω:

Τὸ ὑπὸ τὴν τίτλον » Καλλικί- Καλαμῆς , βιβλίον
τοῦ Χ. Πέτσκου εἶναι ἱστορικὸν πολεμικὸν ἔργον εἰς
τρεις πράξεις , ἡ δὲ ἀκρίβεις αὐτοῦ εἶναι εἰλημμέ-
νη ἐπὶ τὰ γεγονότα τοῦ τελευταίου ἑλληνοϊταλικοῦ
πολέμου 1940-1941. Τὸ βιβλίον περιέχει 67 σελίδας σχή-
ματος ὑγῆου. Τὸ ἐξώφυλλον αὐτοῦ κοσμεῖται δι' εἰκόνας,
ἧτις εἶναι σχέδιον Ἠπειρώτου ζωγράφου.

Τὸ ἔργον τοῦτο ἔχει παιχθῆ τὸ πρῶτον ἐν Ἀθήναις
κατὰ Μάϊον τοῦ 1947 εἰς πανηγυρικὴν κερύσειν ὄρ-
γανωθεῖσαν ὑπὸ Ἠπειρωτικῶν ἀδελφοτήτων μὲ ἀντικειμε-
νικὸν σκοπὸν τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀγροτικῆς οἰκοκυρικῆς
Σχολῆς Λαοδῶνης Παγωνίου καὶ πρὸς τιμὴν τῶν μαχητῶν
τοῦ Καλλικίου. Τὸ βιβλίον εἶναι συντεταγμένον μὲ θερημνά

πατριωτικὴν εἰς γλώσσαν εὐληπτον καὶ ζωντανὴν , ὃ δὲ
διήλογος αὐτοῦ ῥέει ἀβίαστος συγκρατῶν ἀδιέπτωτον τὸ
τὸ ἐνδιηκρόνον τοῦ ἀναγνώστου ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους .

Τὰ πρόσωπα τοῦ ἔργου εἶναι ἄνθρωποι τῶν λαϊκῶν τάξε-
ων τοῦ χωριοῦ ἄξιωματικοί καὶ στρατιῶται, ἄνδρες
καὶ γυναῖκες . Ἡ σκηνὴ ἐκτυλίσσεται εἰς τὴν ἠπειρωτι-
κὴν μεθόριον παρὰ τὸν Καλαμῶν. ^{καὶ τὸ Κασσάνι} εἶναι αἱ πρώται ἡμέ-
ραι τῆς κηρύξεως τοῦ Ἑλληνοἰταλικοῦ πολέμου . Ἡ ἀγ-
νεία συνεχεῖ τοὺς πάντας, ἀλλὰ καὶ ἡ βαθεῖα συναί-
σθησις τῆς σημασίας τοῦ πολέμου, ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν
ἐλευθερίαν καὶ ἡ αὐτοθυσία τοῦ στρατοῦ , ὡς οὗτος
ἀντιπροσωπεύεται εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἔργου, σφῆζον
τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος . Τὸ ἔργον
εἶναι λίαν μορφωτικόν καὶ διὰ τοῦτο ἀξιανῶνιστον
παρὰ τῶν ἐκπαιδευτικῶν , διὸ καὶ εἰσηγούμεθα τὴν προ-
μηθειαν τοῦτου παρὰ τῶν σχολικῶν βιβλιοθηκῶν Μέσης
καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀ-
καδημιῶν τοῦ Κράτους .

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἔχον ὑπ' ὄψει τ' ἀνωτέ-
ρω καὶ τὴν ἡμερῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὑπὸ κρῖσιν βιβλίου
ἀντιλήψιν γνωματεύει πρὸς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον (Δι-
εθθουνεὶν Μέσης), ὅτι δύναται τοῦτο νὰ συστήσῃ τὴν
προμηθειαν τοῦ ὑπὸ τῶν τίτλων « Καλλιὰ- Καλαμῶς »,
ἱστορικοῦ πολεμικοῦ ἔργου » τοῦ Χ. Πέτεκου παρὰ τῶν
σχολικῶν βιβλιοθηκῶν Μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως
καὶ τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν τοῦ Κράτους , διότι
τοῦτο περιέχον ὑπόθεσιν εἰλημμένην ἐκ τῆς Ἀλβανι-
κῆς ἐποποιΐας τοῦ ἔθνους ἡμῶν εἶναι ἄξιον ἀναγνώσε-
ως , ὡς προῶγον τὴν καλλιέργειαν τοῦ πατριωτικοῦ συναι-
σθήματος .

8ον) Έχον πρόσφορα 1) τὸ ὑπ' ἀριθμ. 31107/1949 ἔγγρα-
φον τοῦ Ἀ. Σου Ἰπουργείου Παιδείας (Διεθθουσιν Διδα-
κτικῶν Βιβλίων) δι' οὗ τοῦτο διαβιβάζον συνημμένως
αἴτησιν τοῦ Ἐυαγγέλου Βαζάκα μετὰ τῶν συναπτομένων
παύτη 12 ἀντιτύπων τοῦ ὑπὸ τῶν τίτλων « Ὁ Σλαβισμὸς
καὶ ἡ Μάχη διὰ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν Μακεδονίαν » κα-
λεῖ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, ὅπως συμφώνως τῷ νό-
μῳ 5911/1933 « περὶ διδακτικῶν κ.τ.λ. βιβλίων » ἀ-
ποφανθῆ περὶ αὐτοῦ 2) τὰς κειμένως διατάξεις 3) τὴν
ἐπί τοῦ ὡς ἄνω βιβλίου εἰσήγησιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ
Συμβουλίου κ. Δ. Μισουρῆ ἔχουσιν οὕτω:

Τὸ ὑπὸ κρίσειν βιβλίον « Ὁ Σλαβισμὸς καὶ ἡ Μάχη διὰ
τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν Μακεδονίαν » τοῦ Ἐυαγγ. Βαζάκα δημο-
διδακτέου ἐν Θεσσαλονίκῃ περιέχει 64 σελίδας σχήμα-
τος 8ου. Ὁ συγγραφεὺς ἐν τῷ ἔργῳ του ἀναπτύσσει τὰ
τῆς ἐμφανίσεως τῶν Σλάβων καὶ εἶτα τῶν Βουλγάρων ἐν
τῇ Βαλκανικῇ, διαγράφει τὰς ἐπανελημμένως ἐπιδρομὰς
τούτων κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐξηγεῖ τὰς προθέσεις
καὶ τοὺς ἀπωτέρους σκοποὺς τοῦ Σλαβισμοῦ, ὃ ἵκοιτο
ἐν καὶ μόνον πρόγραμμα εἶχε πάντοτε, τὴν ἐξαφάνισιν
τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τὴν καθόδον εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ τὴν
Μεσόγειον θάλασσαν.

Καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦτο, τὸ αὐτὸ πάντοτε, προσελά-
θει ὁ Σλαβισμὸς νὰ περιβέλλῃ ἐκείνους μετὰ κοικίλια προ-
σχήματα καὶ νὰ ἐμφανίσῃ ὑπὸ διαφόρους μορφάς. Καὶ
σήμερον ἡ ἐπιθεσις τῶν Κομμουνιστῶν κατὰ τοῦ Ἑθνι-
κοῦ Κράτους τῆς Ἑλλάδος εἶναι μία φάσις τοῦ μακροῦ
ἐγώνος, τὸν σκοπὸν ὃ Σλαβισμὸς ἀπὸ αἰῶνων ἄλλοτε κα-
τέ τρέπον ἐκδήλον καὶ ἄλλοτε κατὰ τρέπον ὑπουλον ἔχει

ἐξακολουθεῖ κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Καί τὸ Κ. Κ. Ε. σήμερον ὄν εἶναι ἄλλο τι ἢ τὸ
πρόθυμον ὄργανον καί τὸ ἐπίσημον προκτορεῖον τοῦ Σλα-
βισμοῦ καί τῆς Μόσχας πρὸς πραγματοποίησιν τῶν παν-
σλαβιστικῶν πλάνων τῆς καθέσου εἰς τὴν Μεσόγειον. Τὸ
φάντασμα τοῦ Σλαβοκομμουνισμοῦ ἀπειλεῖ τώρα τὴν Ἑλ-
λάδα καί τὴν Εὐρώπην. Ἡ μικρὴ Πατρίδα μας γίνε-
ται ἀκόμη μίαν φοράν τὸ πρόθυγον τῶν εὐγενεστέρων
ἀνθρωπίνων ἀξιών. Διὰ μίαν ἀκόμη φοράν ἡ Ἱστορία
ἀντιγράφεται. Καί ἡ Ἑλλάδα μας, ὅπως εἰς τὸ παρελ-
θόν, θί νικήσῃ καί τώρα. Ὑπάρχουν καταλήγει ὁ συγ-
γραφεὺς, ὡραῖα ξημερώματα ποῦ ὄν ἔλαμπαν ἀκόμη »

Ὁ συγγραφεὺς εἰς τὴν σύντομον ταύτην πραγματείαν
του κατορθώνει νὰ πραγματοποιῆ τὸ ἱστορικῶς τόσον ἀξιό-
λογον θέμα του μετὰ πολλήν σαφήνειαν καί πατριωτικὴν
θερμὴν. Ἡ γλώσσα τοῦ βιβλίου εἶναι μεικτὴ, ζωντανή
ὅμως καί ῥέουσα καθιστῶσα τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου
ἐνδιαφέρουσαν καί ἐπωφελετή. Ἡ ἐκτύπωσις τοῦ βιβλίου
ὄν ἐγένετο ὅμως μετὰ τῆς προσοχούσης ἐπιμελείας. Πα-
ρέρσεται ἀνάγκη τῆς διορθώσεως τῶν πολλῶν τυπογραφικῶν
καρραμάτων ἐν ἰδίῳ κίνακι προστεθησομένῳ ἐν τῷ τέ-
λει τοῦ βιβλίου.

Εἰσηγηθεὶς τὴν προμήθειαν τοῦ βιβλίου παρὰ τῶν
σχολικῶν βιβλιοθηκῶν καί τὴν ἀνάγνωσιν τούτου παρὰ
τῶν Ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν Μόσχας καί Δημοτικῆς
Ἐκπαιδεύσεως καί τῶν σπουδαστῶν τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀ-
καδημιῶν »

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἔχον ὑπ ὄψει τὸ ἀνωτέ-
ρω καί τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κρίσιν βιβλίου

ἀντίληψιν γνωματεύει: πρὸς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον (Διευθύν-
σιν Διδακτικῶν βιβλίων), ὅτι δύναται τοῦτο νὰ συστήσῃ
τὴν προμήθειαν τοῦ ὡς ἔνω βιβλίου παρὰ τῶν σχολικῶν
βιβλιοθηκῶν Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν
ἀνάγνωσιν τοῦτου παρὰ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν
καὶ τῶν σπουδαστῶν τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν διότι
ἐν αὐτῷ συντόμως ἀλλὰ σαφῶς διαγράφονται οἱ σκοποὶ τοῦ
Σλαβισμού, ἀφ' ἧς οὗτος ἐνεφανέσθη εἰς τὴν Βαλκανι-
κὴν μέχρι σήμερον, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι προηγου-
μένως ὁ συγγραφεὺς θὰ μεριμνήσῃ νὰ προσέσῃ ἐν τέλει
τοῦ βιβλίου ἴδιον πλῆγμα διορθώσεως τυπογραφικῶν παρα-
ραμῶν.

- 9ον) Ἐχον πρὸ ὑφ' ἡμῶν 1) τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 28306/49
ἔγγραφου τοῦ Σοῦ Ὑπουργεῖου Παιδείας διαβιβασθεῖ-
σαν αἴτησιν τοῦ Κ. Βασιλέκι καθηγητοῦ τοῦ Πειραμα-
τικοῦ Σχολείου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν περὶ χορηγή-
σεως αὐτῷ κατὰ παράτασιν ἑκπαιδευτικῆς ἀδείας πρὸς
εὐρύτερας σπουδὰς ἐν Παρισίοις - μετὰ πλήρων ἐποδῶν
διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1949 μέχρι 31 Ἰουλίου 1949
χρονικῶν διάστημα 2) τὸ συνακτῆμενον ἔγγραφον τῆς Γε-
νικῆς Διευθύνσεως Μορφωτικῶν ἁφῶσεων, δι' οὗ πιστοποι-
εῖται ἡ ἀνπνώσις τῆς ὑποτροφίης τοῦ Κ. Βασιλέκι διὰ τὴν
ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1948 μέχρι 31 Ἰουλίου 1949 χρονικῶν
διάστημα, 3) τὰς διατάξεις τῶν Νόμων 1109/1946 καὶ
3190/1934 » περὶ ἑκπαιδευτικῶν ἀδειῶν κ.τ.λ. »
4) τὴν ὑπ' ἀριθμ. 102/23-9-48, προγενεστέραν αὐτοῦ πρῶτον,
ἐν ᾗ γνωματεύει, ὅπως χορηγηθῇ εἰς τὸν καθηγητὴν Κ. Βα-

ειληκην εκπαιδευτική ἔδεια μετ' ἀποδοχῶν διὰ τὸ ἀπὸ 1-10-48 μέχρι τῆς 31-3-1949 χρονικὸν διάστημα, ἔνευ δὲ ἀποδοχῶν διὰ τὸ ὑπερλοιπὸν τῆς ἐτηθείας εκπαιδευτικῆς ἔδειας,

τὸ Εκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζονται:

Ἐπειδὴ διὰ τοῦ ἐπισυναντηθέντος ἐγκύριου πιστοποιητικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Γαλλίας πιστοποιεῖται ὅτι ὁ καθηγητὴς Κ. Βασιλάκης εἶχε παρατάσασθαι τῆς ὑποτροφίας αὐτοῦ μέχρι 31 Ἰουλίου 1949

Τροποποιεῖν τὴν ὑπ' ἀριθμ. 102/23-9-48 προγενεστέραν αὐτοῦ πρᾶξιν γνωματεύει, ὅπως χορηγηθῆ εἰς τὸν Κ. Βασιλάκην, καθηγητὴν τοῦ Πειραματικῆς σχολείου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἐκπαιδευτικὴ ἔδεια μετ' ἀποδοχῶν διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1949 μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου 1949.

100ν) Ἐχόν ὑπ' ὄψιν 1) τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1627/27-4-49 καὶ 3595/4-5-49 ἔγγραφον τῆς Διεύθυνσης ~~Παιδείας~~ ^{Ενώσεως Δημοσίου} ἐδρουσθεὶς ἐν Ἐκτροπῇ πρὸς τὸ Σὺν Ὑπουργεῖον, δι' οὗ ἀναικτονεῖται, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὄν Στοιχέστη ἀπὸ 22-27 Ἀπριλίου π. ἔτ. διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν εἰρημῶν μαθημάτων καὶ ζητεῖται νὰ ~~ἐπιταχθῆ~~ ἐπισταλῆ ἀντικρῖθωκεν τῆς Χάρης μου, ἵνα μετέσχη εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ συνεδρίου.

2) τὰς κειρένας διατάξεις

Γνωματεύει, ὅτι τὸ Σὺν Ὑπουργεῖον δύναται νὰ ἰδίῃ τὴν ὀλορηθῆν Κοκκῆβη καθηγητρίαν τῶν οἰκοοικονομικῶν μαθημάτων τῆς φιλοεκπαιδευτικῆς Ἐταιρείας νὰ μετέσχη

εἰς τὸ ἐν Στοκχόλμη συνέδριον διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν εἰκοκορικῶν μαθημάτων. Ἡ ἐν λόγῳ καθηγήτρια εἶναι γνωστὴ καὶ εἰς τὴν εἰρημένην "Ἐνωσιν ὡς προκύπτει ἐν τῷ ἐγγράφῳ τῆς.

11ον) Ἔλαβε γινῶσιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5718/1949 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Τύπου καὶ Πληροφοριῶν, δι' οὗ διαβιβάζονται αὐτῷ συνημμένως ἀποκόμματα τῶν ἐφημερίδων « Βῆμα, Ἀκρόπολις, Καθημερινὴ » ἀφορῶντα εἰς τὸ λεκτικὸν τῶν ἀναγνωστικῶν βιβλίων τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσης.

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἀποφαινεται ὅτι περαιτέρω ἀνέργεια ἐπὶ τοῦ ὡς ἔνω ζητήματος εἶναι περιττή.

12ον) Ἔλαβε γινῶσιν τοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 39068/599/49 ἐγγράφου τοῦ Σου Ὑπουργοῦ Παιδείας διαβιβασθέντος αὐτῷ ὑπ' ἀριθμ. 617/1949 ἐγγράφου τοῦ Γραφεῖου Τύπου τῆς ἐν Κ. Ἄρῳ Β. Πρεσβείας μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ δημοδιστάματος τῆς Ἐφημερίδος « Ταχυδρόμος » κατὰ τοῦ καθηγητοῦ Κ. Σιμότα, ἀποπερσμένου εἰς τὴν αἰσθητικὴν ἀγωγὴν τῶν νέων εἰς τὰ σχολεῖα.

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον οὐδὲν τὸ ἕξιον ἰδιαιτέρως προσοχῆς ἔχει νὰ παρατηρήσῃ ἐν τῷ δημοσιεύματι τούτῳ.

13ον) Ἐχον κρ' ὀφθαλμῶν τρεῖς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 33315 / 582 / 20-5-1949 ἐγγράφου τοῦ Σου ~~Σου~~ Ὑπουργοῦ (Διδασκονταὶς Γραμμάτων) διαβιβασθείσης οὗτο αὐτῷ ἐπι-

στολές του Διεθνούς Γραφείου 'Αγωγής &&&& εν Γενούη
της 'Ελβετίας, ως καὶ τὰ συνημμένα ταύταις δύο δη-
μοσιεύματα ὑπὸ τοὺς τίτλους: 1) *Familles d'informa-
tion, Liste d'ouvrages pédagogiques recents*
1946-1948

και

2) *Enseignement secondaire, Horaires et Pro-
grammes 1948-1949*

'Α π ο ρ α σ ε λ ζ ε ι : α) νά ἐπιστρέψῃ ἀμφότερα τὰ
ὡς ἔνω βιβλία εἰς τὴν παρὰ τῷ Σπ. Ὑπουργεῖῳ Παιδεί-
ας ~~καὶ~~ Διεθνῶν Γραμμάτων (να κατατεθῶσι ταῦτα
εἰς τὴν παρ' αὐτῇ βιβλιοθήκῃ Πνευματικῶν σχέσεων
'Ελλάδος μετὰ τοῦ Ἐξωτερικοῦ καὶ β) νά παρακαλέσῃ
ταύτην, ὥπως γνωρῶσθ^ῃ εἰς τὴν ὡς ἔνω γραφεῖον λήψιν
των.

14ον) Ἐλάβε γνῶσιν τοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 29280/1949
ἐγγράφου τοῦ Σπυ. Ὑπουργεῖου Παιδείας (Διεθνῶν Ἄ-
νωτάτης Ἐκπαιδεύσεως) διαβιβασθέντος πρὸς τὸ Ὑ-
πουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος ἐγγράφου τῆς
ἐν Ἀθήναις Πρεσβείας τῆς Ἀργεντινῆς Δημοκρατίας, δι-
οὗ αὐτὴ παρακαλεῖ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς
'Ελλάδος, ὥπως ἀποστείλῃ εἰς τὴν ὡς ἔνω Πρεσβεῖαν πλη-
ροφῶσαν ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῶν σχολῶν καὶ τῶν ἐ-
δρυμάτων ἐν Ἑλλάδι τῶν ἀνιερωμένων ἀποκλειστικῶς
εἰς τὴν μὲρῳσιν Διοικητικοῦ προσωπικοῦ τῶν Κρατικῶν
ὑπηρεσιῶν.

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἀποφάνεται, ὅτι τὰ σχο-
λεῖα Μέσης καὶ δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως οὐκ παρέχουσι

τοιούτην μέρφωσιν. Ἐκ δὲ τῶν ἰδρυμάτων τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκαιδεύσεως δι' ἃ ἄρμοστα εἶναι ν' ἀποφανθῇ μὲλλον ἢ Διδύκον τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκαιδεύσεως, ἢ Πάντειος Σχολῆς Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι ἢ μόνη ἄνωτάτη Σχολὴ ἢ παρασκευάζουσα τοιοῦτον κροδωπικόν.

Ὁ Πρῶτος
Προβλεπόμενος
Ε. Σέκκερης

Τὰ Μέλη

Ι. Σκουτερόπουλος

Δ. Σουχλέρης

Παρασκευάπουλος

Η. Μιχαήλπουλος

Χ. Γκιτάκος

Δ. Μισορλής

Δ. Βαμπούλης

Ζαμπανέκης

Π Ρ Α Ξ Η Σ 42α

Εν Αθήναις σήμερον τῇ 1ῃ Ἰουνίου ¹⁹⁴⁹ συνελθόν τό Ἐκπ. Συμβούλιον ἐν ὀλομελείᾳ εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Εὐάγγ. Σέκκερη ἀπόντων τῶν Συμβούλων κ.κ. Η. Λαγίου καὶ Α. Παπαγεωργιοπούλου διὰ λόγους ὑπηρεσίας, παρισταμένου καὶ τοῦ Δ/ντοῦ τῶν Γραφείων αὐτοῦ, εἰργάσθη ὡς ἑξῆς:

Λαβὼν ὑπ' ὄψει: 1) τὰ ὑπ' ἀριθ. 37438/13-5-49, 39017/18-5-49 38832/18-5-49 ἔγγραφα τοῦ Σοῦ Ἰπουργείου δι' οὗ διαβιβάζονται δηλώσεις ἀδιοριστων ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἀποδεχομένων διορισμὸν εἰς Βορ. Ἑλλάδα ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν Α.Ν. 670/1948 ὡς οὗτος, ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Α.Ν. 2) τὴν ὑπὸ τῆς Δ/νεως Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ὑποβληθεῖσαν εἰς τὸ Συμβούλιον κατὰστασιν ἐμφαίνουσαν τοὺς νεοδιορισθέντας καὶ μὴ ἀναλαβόντας μέχρι σήμερον ὑπηρεσίαν ἐκπαιδευτικούς λειτουργούς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως,

Ἀ π ο φ α σ ῖ ς ε ι :

α) Νά προτείνῃ εἰς τὸ Σὸν Ἰπουργεῖον τὴν ἀνάκλησιν τῶν Ἰπουργικῶν Ποσέων δι' ὧν διωρίσθησαν οἱ κάτωθι ὡς μὴ ἀναλαβόντες ἐμπροθέσμως ὑπηρεσίαν εἰς τὰ εἰς ἃ διωρίσθησαν σολεῖα Μέσης Ἐκπαιδεύσεως:

Ι. Φιλόλογοι

- 1) Ἀγγελόπουλος Κων/νος
- 2) Βογιάντζη Αἰκατερίνη
- 3) Δημητρακοπούλου Ζαφειροῦ
- 4) Ζαρκώστα Μαρία
- 5) Κολλάρος Ἰωάννης
- 6) Μπαρμπαρούση Εὐτυχία
- 7) Μπαταράσης Ἀντώνιος
- 8) Παπαδοπούλου Βενετία
- 9) Συριόπουλος Κων/νος
- 10) Τσιχρίτζης Βασίλ.
- 11) Γκαβέρας Κων/νος.

ἸΙ Μαθηματικοί

1) Βίγγος Μιλτιάδης 2) Σχίζα 'Αγγελική ~~Πηγαίου~~

III Θεολόγοι

1) Μπουγάτσος Νικόλαος 2) Μακρυγιάννης Νικόλαος 3) Τσατσάνης Γεώργιος.

IIII 'Οδικοίς

1) Ζυγούρης 'Απόστολος.

Β/ Νά προτείνη εις τό Σδν 'Υπουργεῖον ὅπως διορισθῶσι ἀντί τῶν ἀνωτέρω οἱ κάτωθι:

1) Τσατρίδης 'Απόστολος τοῦ 'Ηλία πτυχιούχος φιλολογίας σειρᾶς 1942, ἐμπέπτων εἰς τᾶς διατάξεις τοῦ Νόμου 751/κριθεῖς ὡς νομιμόφρων διά τῆς ὑπ'ἀριθ. 77/19-5-49 πράξεως τοῦ Α' Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης εἰς τό γυμνάσιον θηλέων Κομοτινῆς.

2) Γεωργιάδης Φώτιος τοῦ 'Ηλία σειρᾶς 1943 ἐμπέπτων εἰς τᾶς διατάξεις τοῦ Νόμου 751 κριθεῖς ὡς νομιμόφρων διά τῆς ὑπ'ἀριθ. 77/49-5-49 πράξεως τοῦ Α' Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης εἰς τό γυμνάσιον Καστορίας.

3) Τζίβας Βασίλειος τοῦ 'Εμμανουῆλ πτυχιούχος φιλολογίας σειρᾶς 1944 ἐμπέπτων εἰς τᾶς διατάξεις τοῦ Νόμου 751 κριθεῖς νομιμόφρων διά τῆς ὑπ'ἀριθ. 77/19-5-49 πράξεως τοῦ Α' Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης, εἰς τό γυμνάσιον Ερσουλίου.

4) Κατωπόδης Παναγιώτης τοῦ Κων/νου πτυχιούχος φιλολογίας σειρᾶς 1945 ἐμπέπτων εἰς τᾶς διατάξεις τοῦ Νόμου 751 (ὑπεύθυνος δήλωσις) κριθεῖς ὡς νομιμόφρων διά τῆς ὑπ'ἀριθ. 77/19-5-49 πράξεως τοῦ Α' Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης, εἰς τό γυμνάσιον Σιδηροκάστρου.

5) Γρηγορόπουλος Κων/νος τοῦ Γρηγορ. πτυχιούχος Θεολογίας σειρᾶς 1948 ἐμπέπτων εἰς τᾶς διατάξεις τοῦ Νόμου 751 κριθεῖς ὡς νομιμόφρων διά τῆς ὑπ'ἀριθ. 77/19-5-49 πράξεως τοῦ

Α' Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης εις τὸ Ἀστικὸν σχολεῖον Ἐπανωμῆς.

6) Χατζηγηρηγορίου Σωτήριος τοῦ Κων/νου πτυχιούχος φιλο-
λογίας σειρᾶς 1948 ἐμπέπων εις τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου
751 κριθεὶς ὡς νομιμόφρων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 47/19-1-49
πράξεως τοῦ Α' Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης *ἐπὶ τῆς*
(ὡς ἐπὶ τῆς) Σελήνης

7) Πάβασαθς Θεμιστοκλῆς τοῦ Ἰακώβου πτυχιούχος φιλολογίας,
σειρᾶς 1949 ἐμπέπων εις τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 751
κριθεὶς ὡς νομιμόφρων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 78/19-5-49 πρά-
ξεως τοῦ Α' Συμβουλίου Νομ/λνῆς εις τὸ γυμνάσιον Ἡτολε-
μαΐδος.

8) Αλαλένης Χαρόλαυπος τοῦ Κων/νου πτυχιούχος φιλολογίας
σειρᾶς 1935 κριθεὶς ὡς νομιμόφρων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 77/
19-5-49 πράξεως τοῦ Α' Συμβουλ. Νομ/λνῆς εις τὸ γυμνά-
σιον Ἀρρένων Καβάλλας.

9) Παπαδημητρίου Σοφία τοῦ Γ. πτυχιούχος Φυσικῶν σειρᾶς
1935 κριθεῖσα ὡς νομιμόφρων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 77/19-5-
49 πράξεως τοῦ Α' Συμβουλίου Νομ/λνῆς εις τὸ Ἀστικὸν
σολεῖον Γουμενίτσας.

10) Ντοξῆς Θεοφάνης τοῦ Δημ. πτυχιούχος φιλολογίας σειρᾶς
1936 κριθεὶς νομιμόφρων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 77/19-5-49
πράξεως τοῦ Α' Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης εις τὸ γυμνάσι-
ον Ἀρρένων Σερῶν.

11) Σικαβίτσας Συμεών τοῦ Κων/νου πτυχιούχος φιλολογίας
σειρᾶς 1937 κριθεὶς νομιμόφρων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 58/3-3-
49 πράξεως τοῦ Α' Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης εις τὸ γυμνά-
σιον Ἄργους Ὀρεστιμοῦ.

12) Δημητροπούλου Ἰουλία τοῦ Θεοδ. πτυχιούχος φιλολογίας
σειρᾶς 1937 κριθεῖσα ὡς νομιμόφρων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ.
58/3-3-49 πράξεως τοῦ Α' Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης εις
τὸ γυμνάσιον θηλ. Δράμας.-

13) Παναγιώτης Κων/νος του Γεωργίου πτυχιούχος Μαθηματικών
σειράς 1939 κριθείς ως νομιμόφρων διά τῆς ὑπ'ἀριθ. 77/
19-5-49 πράξεως τοῦ 1ου Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης εἰς τὸ
τὸ γυμνάσιον θηλέων Φλωρίνης.

14) Μπόδκας Ἀθανάσιος του Ἀνασ. πτυχιούχος Μαθηματικῶν
σειράς 1939 κριθείς ως νομιμόφρων διά τῆς ὑπ'ἀριθ. 77/
19-5-49 πράξεως τοῦ Α' Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης εἰς τὸ
γυμνάσιον Πιερίας.

15) Κοντοεὶς Εὐάγγελος του Παν. πτυχιούχος Μαθηματικῶν
σειράς 1940 κριθείς ως νομιμόφρων διά τῆς ὑπ'ἀριθ. 77/
19-5-49 πράξεως τοῦ Α' Συμβουλίου Νομ/σύνης εἰς τὸ γυμνά-
σιον Διατίστης.

16) Τροθλληνοῦ Μαρία του Ἡσακίου πτυχιούχος Φιλολογίας
σειράς 1943 κριθεῖσα ως νομιμόφρων διά τῆς ὑπ'ἀριθ. 77/
19-5-49 πράξεως τοῦ Α' Συμβουλίου Νομ/σύνης εἰς τὸ γυμνά-
σιον Γιαννιτοῦν.

17) Κοκκορόκης Χαρίλαος του Ἐμμαν. πτυχιούχος μαθηματικῶν
σειράς 1940 κριθείς ως νομιμόφρων διά τῆς ὑπ'ἀριθ. 79/
20-5-49 πράξεως τοῦ Α' Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης εἰς τὸ
γυμνάσιον Γρεβενῶν.

γ) Ἡδ' προτείνῃ εἰς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον τὴν ἀνσκήσειν τῆς
Ὑπουργικῆς πράξεως δι' ἧς διωρεσθῇ ἡ πτυχιούχος τῆς Γυμνα-
στικῆς (Ε.Α.Σ.Α.) Πελεκάνου Κλεοπάτρας ὡς μὴ ἀναλαβοῦσα
ἐμπροθέσμως ὑπηρεσίαν.

δ) Ἡδ' προτείνῃ εἰς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον τὸν διορισμὸν τοῦ
Πέλλη ~~Νικόλαου~~ Εὐσταθίου του Νικολάου πτυχιούχου
τῆς Ε.Α.Σ.Α. ἔχοντος σειράν διορισμοῦ κριθείς ὡς νο-

μιθωρων δια της υπ' αριθ. 72/27-4-49 πράξεως του 1ου Συμβουλίου Νομιμοφροσύνης εις τό γυμνάσιον Τροτυλίου.

Β/Είτα τό 'Εκπαιδευτικόν Συμβούλιον προτείνει:

1) ὅπως ἀνακληθῆ ὁ διορισμός τῶν κατωθι 43 διδ/λων ὡς μή προσελθόντων πρὸς ἀνάληψιν ὑπηρεσίας

'Ανακαλούμενοι δημ/λοι καὶ δημ/σσαι μή προσελθόντες πρὸς ἀνάληψιν ὑπηρεσίας.-

- 1) 'Ανθοπούλου "Αννα τοῦ Κων/νου ἤτυχιουχος Π.Α. 'Αλεξανδρου πόλεως (1948) τεθεῖσα εἰς τὴν διδ/θασιν τοῦ 'Επιθεωρητοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἐκπ/κῆς περιφ. Παιονίας (Φ.Ε.Κ. 13) 49.
- 2) 'Αντωνίου 'Ασημίνα τοῦ 'Αργυρίου πτυχ. Π.Α. Θεσσ/νίκης (1948) τεθεῖσα εἰς τὴν διδ/θασιν τοῦ 'Επιθεωρητοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας 'Εδέσσης (Φ.Ε.Κ. 282/48).
- 3) 'Αντωνίου Καλλιρρόδη τοῦ 'Αργυρίου πτυχ. Π.Α. Θεσσ/κῆς (1946) τεθεῖσα εἰς τὴν διδ/θασιν τοῦ 'Επιθεωρητοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἐκπ/κῆς περιφερείας 'Εδέσσης (Φ.Ε.Κ. 282/48).
- 4) 'Αντωνοπούλου Σπυριδοῦλα τοῦ 'Ανδρέα πτυχ. Π.Α. Πατρῶν (1946) τεθεῖσα εἰς τὴν διδ/θασιν τοῦ 'Επιθεωρητοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Ἐάνθης (Φ.Ε.Κ. 263/48).
- 5) Βασιλεῖου Πολυτίμη τοῦ Εὐαγγέλου πτυχ. Π.Α. Πειραιῶς (1947) τεθεῖσα εἰς τὴν διδ/θασιν τοῦ 'Επιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἐκπ/κῆς περιφερείας Βοιωτίας (Φ.Ε.Κ. 258/48).
- 6) Γεωργοπούλου Περυστέρα τοῦ Ζαχαρία πτυχ. Π.Α. 'Αθηνῶν (1948) τεθεῖσα εἰς τὴν διδ/θασιν τοῦ 'Επιθεωρητοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Πυλίας (Φ.Ε.Κ. 258/48).
- 7) Γουλάνη 'Ελένη τοῦ Νικολάου πτυχ. Π.Α. Θεσσ/νίκης (1948) τεθεῖσα εἰς τὴν διδ/θασιν τοῦ 'Επιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἐκπ. περιφερείας 'Εδέσσης (Φ.Ε.Κ. 262/48).
- 8) Διαμαντῆ "Ὀλγα τοῦ Χαραλάμπους πτυχ. Π.Α. Θεσσ/νίκης

- Φ1948) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημ. σχολείων ἔκπ. περιφέρειας Σιντικῆς (Φ.Ε.Κ. 13/1949).
- 9) Ζώτου Ἑλένη τοῦ Ἰωάννου πτυχ. Π.Α. Ἀλεξανδρουπόλεως (1947) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἔκπ/κῆς περιφ. Διδυμοτελείου (Φ.Ε.Κ. 258/48).
- 10) Θράκη Ἐρατώ τοῦ Νικολάου πτυχ. Π.Α. Πειραιῶς (1948) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἔκπ/κῆς περιφέρειας Β' Καβάλλας (Φ.Ε.Κ. 263/48).
- 11) Καλέτσαρη Σουλτάνα τοῦ Κων/νου πτυχ. Π.Α. Θεσσ/νίκης (1948) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἐπιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἔκπ/κῆς περιφ. Κιλκίς (Φ.Ε.Κ. 258).
- 12) Κάνιστρα Ἑλένη τοῦ Κων/νου πτυχ. Π.Α. Πατρῶν (1947) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἔκπ/κῆς περιφέρειας Κεφαλληνίας (Φ.Ε.Κ. 258/48).
- 13) Καραλή Ἀνδρομάχη τοῦ Δημοσθένους πτυχ. Π.Α. Πατρῶν (1944) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἐπιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἔκπ/κῆς περιφέρειας Ζακύνθου (Φ.Ε.Κ. 307/48).
- 14) Κατσιμάρη Σοφία τοῦ Παύλου πτυχ. Π.Α. Ἀθηνῶν (1947) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἐπιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἔκπαιδ. περιφέρειας Τριφυλίας (Φ.Ε.Κ. 274/48).
- 15) Κεφαλαῖ Δέσποινα τοῦ Γεωργίου πτυχ. Π.Α. Πατρῶν (1947) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἐπιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἔκπ. περιφέρειας Βισαλτίας (Φ.Ε.Κ. 282/48).
- 16) Κουρκουτᾶ Πηνελόπη τοῦ Πέτρου πτυχ. Π.Α. Τριπόλεως (1948) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἔκπ/κῆς περιφέρειας Βισαλτίας (Φ.Ε.Κ. 282).
- 17) Κουτσουνάκη Ἀρτεμισία τοῦ Κων/νου πτυχ. Π.Α. Ἀθηνῶν (1947) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἐπιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολ. τῆς ἔκπ/κῆς περιφ. Σιντικῆς (Φ.Ε.Κ. 263).
- 18) Κρυστάλλη Μάρια τοῦ Θεοφάνους πτυχ. Π.Α. Θεσσ/νίκης 1948 τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἐπιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἔκπ/κῆς περιφέρειας Ἐδέσσης (Φ.Ε.Κ. 258).

- 19) Κυριακοπούλου 'Ελένη τοῦ Χρήστου. Πτυχ. Π. Α. 'Ιωαννίνων (1948) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκίαν τοῦ 'Επιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολ. τῆς ἐκπαιδ. περιφέρειας Παραμυθίας (Φ. Ε. Κ. 13/49).
- 20) Κωτσάκη 'Αλεξάνδρα τοῦ Παναγιώτου πτυχ. Π. Α. 'Ηπειρωτικῶς 1947 τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκίαν τοῦ 'Επιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολ. τῆς ἐκπ. περιφ. Φιλιππῶν (Φ. Ε. Κ. 258).
- 21) Μαρκοπούλου Δέσποινα τοῦ 'Ιωάννου Πτυχ. Π. Α. 'Ηρακλείου (1948) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκίαν τοῦ 'Επιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολ. τῆς ἐκπ. περιφέρειας Γιαννιτσῶν (Φ. Ε. Κ. 13/49).
- 22) Μουζάκη Μελοπομένη τοῦ Νικολάου πτυχ. Π. Α. 'Αθηνῶν (1947) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκίαν τοῦ 'Επιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολειῶν Α' Καβάλλας (Φ. Ε. Κ. 263).
- 23) Μουμτζίδου Μαρία τοῦ Δημητρίου. Πτυχ. Π. Α. 'Αλεξανδρουπόλεως (1944) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκίαν τοῦ 'Επιθεωρητοῦ τῶν δημ. σχολειῶν τῆς ἐκπ. περιφέρειας Κομοτινῆς (Φ. Ε. Κ. 266/48).
- 24) Μουστάκη 'Αγγελικὴ τοῦ Γεωργίου πτυχ. Π. Α. 'Ιωαννίνων (1943) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκίαν τοῦ 'Επιθεωρητοῦ τῶν δημ. σχολειῶν τῆς ἐκπαιδ. περιφέρειας Ἡρεβέζης (Φ. Ε. Κ. 258/48).
- 25) Μπουζούκου Οὐρανία τοῦ Παναγιώτου πτυχ. Π. Α. 'Ηπειρωτικῶς (1947) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκίαν τοῦ 'Επιθεωρητοῦ τῶν δημ. σχολειῶν τῆς ἐκπ/κῆς περιφέρειας Βισαλτίας (Φ. Ε. Κ. 282/48).
- 26) Οἰκονομίδου (Μάγνη) 'Αγγελικὴ τοῦ Σωκράτους πτυχ. Παρθενωγωγείου Σμύρνης (1914) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκίαν τοῦ 'Επιθεωρητοῦ τῶν δημ. σχολειῶν τῆς ἐκπαιδ. περιφέρειας Ἐδνήης (Φ. Ε. Κ. 274/48).
- 27) Πλατάκη 'Ισμήνη τοῦ 'Αντωνίου πτυχ. Π. Α. 'Ηρακλείου 1946 τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκίαν τοῦ 'Επιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολειῶν τῆς ἐκπαιδ. περιφέρειας Ἐδνήης (Φ. Ε. Κ. 13/49).
- 28) Παναγιωτοπούλου Εὐαγγελία τοῦ Γεωργίου. Πτυχ. Π. Α. 'Ηπειρωτικῶς (1944) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκίαν τοῦ 'Επιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολειῶν τῆς ἐκπαιδ. περιφέρειας Β' Καβάλλας (Φ. Ε. Κ. 86/48).

- 29) Παπαδημητρίου 'Αρετή τοῦ 'Αθανασίου πτυχ. Π. Α. 'Αθηνῶν (1947) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκείαν τοῦ 'Επιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολείων ἐκπ. περιφερ. Βοιωτίας (Φ. Ε. Κ. 269/48).
- 30) Παπαχατζή 'Μάρια τοῦ Δημητρίου. Πτυχ. Π. Α. Λαρίσης (1946) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκείαν τοῦ 'Επιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἐκπ. κῆς περιφ. Σερρῶν (Φ. Ε. Κ. 13/49).
- 31) Σαπαρδίκη Τασούλα τοῦ Κων/νου. πτυχ. Π. Α. Θεσσ/νίκης (1948) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκείαν τοῦ 'Επιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἐκπαιδ. περιφερείας 'Αμυνταίου (Φ. Ε. Κ. 266/48).
- 32) Σαραντέα 'Ελένη τοῦ Θεοδώρου. Πτυχ. Μαρ. Π. Α. 'Αθηνῶν (1947) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκείαν τοῦ 'Επιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἐκπαιδ. περιφερείας Φυλλίδος (Φ. Ε. Κ. 282/48).
- 33) Σαρέλλα Εὐτυχία τοῦ Σπυρίδωνος. Πτυχ. διδ/λείου Τριπόλεως (1924) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκείαν τοῦ 'Επιθ/τοῦ δημ. σχολείων τῆς ἐκπαιδ. περιφερείας Τριφυλλίας (Φ. Ε. Κ. 274/45)
- 34) Σαρματζή Θεοδώρα τοῦ Παναγιώτου. Πτυχ. Π. Α. Τριπόλεως (1948) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκείαν τοῦ 'Επιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἐκπαιδ. περιφερείας Β. Καβάλλας (Φ. Ε. Κ. 274/48).
- 35) Σταθουλοπούλου 'Ελένη τοῦ 'Ιωάννου. Πτυχ. Π. Α. Πειραιῶς (1948) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκείαν τοῦ 'Επιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἐκπαιδ. περιφερείας Καλαμῶν (Φ. Ε. Κ. 282/48)
- 36) Σωτηροπούλου Βασιλική τοῦ Χρήστου. Πτυχ. Π. Α. Μαιτρῶν (1944) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκείαν τοῦ 'Επιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἐκπαιδ. περιφ. Κεφαλληνίας (Φ. Ε. Κ. 269/48).
- 37) Τζιόρτζη Σταυρούλα τοῦ 'Αθανασίου. Πτυχ. Π. Α. Πειραιῶς (1948) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκείαν τοῦ 'Επιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἐκπαιδ. περιφερείας Ἀ' Δράμας (Φ. Ε. Κ. 266/48).
- 38) Τσιλμπα Φωτεινή τοῦ Προκοπίου πτυχ. Π. Α. Λαρίσης (1948) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκείαν τοῦ 'Επιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολείων τῆς ἐκπαιδ. περιφερείας Βιοαλτίας.
- 39) Τσιρακίδη Γαλάτεια τοῦ Εὐστρατίου πτυχ. Π. Α. 'Ηρακλείου (1948) τεθεῖσα εἰς τὴν διδασκείαν τοῦ 'Επιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολείων

- λείων τῆς ἐκπαίδ. περιφερείας Φυλλίδος (Φ.Ε.Κ. 307/48).
40) Τυροποιοῦ Χουσή τοῦ Νικολάου πτυχ. Π. Α. Θεσο/νίκης (1948)
τεθεῖσα εἰς τὴν διδασίαν τοῦ Ἐπιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολείων
τῆς ἐκπαίδ. περιφερείας Σερρών (Φ.Ε.Κ. 269/48).
41) Παπακωνσταντίνου Γεώργιος τοῦ Ἰωάννου πτυχ. Π. Α. Ἀθη-
νῶν 1948 τεθεῖς εἰς τὴν διδασίαν τοῦ Ἐπιθ/τοῦ τῶν δημ.
σχολείων τῆς ἐκπαίδ. περιφερείας Παιονίας (Φ.Ε.Κ. 269/48).
42) Ἡλιάδης Νικόλαος τοῦ Σπυρίδωνος πτυχ. Π. Α. Φλωρίνης
(1948) τεθεῖς εἰς τὴν διδασίαν τοῦ Ἐπιθ/τοῦ τῶν δημ. σχολεί-
ων τῆς ἐκπαίδ. περιφερείας Ἀμυνταίου (Φ.Ε.Κ. 266/48).
43) Κατσίνης Παναγιώτης τοῦ Ἰωάννου πτυχ. Μαρ. Π. Α. Ἀθηνῶν
(1948) τεθεῖς εἰς τὴν διδασίαν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημ. σχο-
λείων τῆς ἐκπαίδ. περιφερείας Ἀκαβάλλας (Φ.Ε.Κ. 266/48).

Β/ Ὅπως διορισθῶσιν οἱ κάτωθι 43 διδασκαλοὶ κριθέντες
ὡς νομιμόφρονες διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 26, 38, 53, 54, 56, 58, πρά-
ξεων τοῦ Β' Συμβουλίου Νομιμοφοροσύνης τῆς Στοιχ. Ἐκπαιδευ-
σεως ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα:

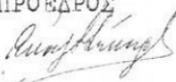
- 1) Ἀρβανίτης Γεώργιος τοῦ Βασιλείου, πτυχ. Π. Α. Φλωρίνης
(1943) εἰς τὴν ἐκπ. περιφέρειαν Φλωρίνης.
- 2) Ἀξούργος Γεώργιος τοῦ Σωτηρίου, πτυχ. Π. Α. Ἰωαννίνων
(1945) εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν Ἰωαννίνων.
- 3) Βούδας Θεόδωρος τοῦ Παύλου, πτυχ. Π. Α. Ἰωαννίνων (1945)
εἰς τὴν ἐκπ. περιφ. Κιλκίς.
- 4) Βολάνιος Θεοδόσης, τοῦ Ἰωάννου, πτυχ. Π. Α. Ἡρακλείου
(1944) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Κιλκίς.
- 5) Γεωργαντζῆς Εὐστάθιος τοῦ Γεωργίου, πτυχ. Π. Α. Λαρίσης
(1946) εἰς τὴν ἐκπ. περιφέρειαν Κιλκίς.
- 6) Γκαλανδῆς Ἐμμανουήλ τοῦ Γεωργίου, πτυχ. Π. Α. Ἡρακλείου
(1945) εἰς τὴν ἐκπ. περιφέρειαν Κιλκίς.
- 7) Γκάτσος Γεώργιος τοῦ Δημητρίου πτυχ. Π. Α. Τριπόλεως (1945)
εἰς τὴν ἐκπ. περιφέρειαν Λιδομυστείου.

- 8) Γεωργιάδης Θωμάς τοῦ Γεωργίου, πτυχ. Π. Α. Θεσσαλονίκης (1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Κιλίκης.
- 9) Ἐκουντάκης Παναγιώτης τοῦ Ἀνδρέα, πτυχ. Π. Α. Τριπόλεως (1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Κιλίκης
- 10) Ἐμμανουηλίδης Χρῆστος τοῦ Παπαχριστοδούλου, πτυχ. Π. Α. Θεσσ/νίκης (1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Γιαννιτοῶν.
- 11) Ἐλευθερόπουλος Λῆμος τοῦ Ἰωάννου πτυχ. Ἱεροδιδασκαλείου Λαμίας (1944) εἰς τὴν ἐκπ. περιφέρειαν Γιαννιτοῶν.
- 12) Ζουριδάκης Ἰωάννης τοῦ Γεωργίου, πτυχ. Π. Α. Ἡρακλείου (1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφ. Φυλλίδος
- 13) Ζούλας Ἀπόστολος τοῦ Δημητρίου, πτυχ. Π. Α. Ἰωαννίνων (1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Κονίτισης.
- 14) Ζώνιος Στέφανος τοῦ Ἐκωνσταντίνου, πτυχ. Π. Α. Ἰωαννίνων (1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Πιργωνίου.
- 15) Ζήσης Βασίλειος τοῦ Ἀθανασίου, πτυχ. Π. Α. Ααρτίσης (1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Κιλίκης.
- 16) Κούσουλας Ἐμμανουήλ τοῦ Λοθκῆ, πτυχ. Π. Α. Θεσσ/νίκης (1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Γιαννιτοῶν.
- 17) Καράλης Γεώργιος τοῦ Μιχαήλ, πτυχ. Π. Α. Ἰωαννίνων (1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφ. Φιλιατῶν.
- 18) Κουγιούφας Γεώργιος τοῦ Ἀθανασίου, πτυχ. Π. Α. Τριπόλεως (1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Κιλίκης.
- 19) Κιουπάκης Ἰωάννης τοῦ Ἀλεξάνδρου πτυχ. Π. Α. Ἡρακλείου (1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφ. Β' Δράμας.
- 20) Κυπριώτης Ἰωάννης τοῦ Ἐμμανουήλ, πτυχιούχος Π. Α. Ἡρακλείου (1944) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφ. Β' Δράμας.
- 21) Μανδαλάκης Ἰωάννης τοῦ Ἐμμανουήλ πτυχ. Π. Α. Ἡρακλείου (1944) εἰς τὴν ἐκπ. περιφέρειαν Β' Δράμας.
- 22) Μπεονιδάκης Στυλιανός τοῦ Γεωργίου, Π. Α. Ἡρακλείου (1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφ. Παιονίας.
- 23) Μπουντάς Κων/νος τοῦ Γεωργίου, πτυχ. Π. Α. Μαρ. Ἀθηνῶν (1946) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Παιονίας.

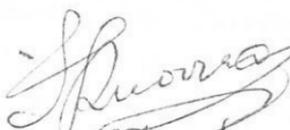
- 24) Μουχτάρης Κων/νος τοῦ Ἐμμανουήλ πτυχ. Π.Α. Θεσσ/νίκης (1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Γιαννιτσῶν.
- 25) Μπανασάκης Γεώργιος τοῦ Ἐμμανουήλ πτυχ. Π.Α. Ἡρακλεῶν (1944) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφ. Γιαννιτσῶν.
- 26) Μακκίδης Ἀργύριος τοῦ Δημητρίου, πτυχ. Π.Α. Θεσσ/νίκης (1944) εἰς τὴν ἐκπ. περιφ. Ἀλωπίας
- 27) Παπαστάθης Δημήτριος τοῦ Ἀλεξάνδρου πτυχ. Π.Α. Μαρ. Ἀθηνῶν (1944) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Β' Καβάλλας.
- 28) Πεδιαδέκης Ἐμμανουήλ τοῦ Παναγιώτου, πτυχ. Π.Α. Ἡρακλεῶν (1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Β' Καβάλλας.
- 29) Παπαναστασίου Σπυρίδωνά τοῦ Ἰωάννου, πτυχ. Π.Α. Ἰωαννίνων (1946) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Παγωνίου.
- 30) Παύλος Κων/νος τοῦ Ἀθανασίου πτυχ. Π.Α. Μαρ. Ἀθηνῶν (1946) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Β' Καβάλλας
- 31) Παπαμαθαῖνης Δημήτριος τοῦ Μιχαήλ, πτυχ. Π.Α. Ἡρακλεῶν (1944) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Ὁρεστιάδος.
- 32) Παχυγιαννῆκης Γεώργιος τοῦ Ἰωάννου πτυχ. Π.Α. Ἡρακλεῶν (1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Ὁρεστιάδος.
- 33) Ρούσιος Γεώργιος τοῦ Ἀναστασίου, πτυχ. Ἱεροδιδασκαλεῶν Ἀμαλίας (1944) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Βισαλτίας.
- 34) Ροβίθης Ἐμμανουήλ τοῦ Κων/νου πτυχ. Π.Α. Ἡρακλεῶν (1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Ἐάνθης.
- 35) Σταυρόπουλος Φιλάνοτος τοῦ Σταύρου, πτυχ. Π.Α. Ἰωαννίνων (1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Προβέζης.
- 36) Σβολόπουλος Χοῆστος τοῦ Ἰωάννου, πτυχ. Π.Α. Τριπόλεως (1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Φυλλίδος.
- 37) Σπυρίδουλος Σέργιος τοῦ Δημητρίου, πτυχ. Π.Α. Θεσσ/νίκης (1943) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Τριβενῶν.
- 38) Συγκελῆκης Νικηφόρος τοῦ Περιάνδρου, πτυχ. Π.Α. Ἡρακλεῶν (1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Ἐάνθης.

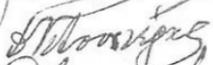
- 39) Τσουκαλάς Κων/νος τοῦ Ἰωάννου, πτυχ. Π. Α. Τριπόλεως
(1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Γιαννιτσῶν.
- 40) Τῦμπας Ἑλίας τοῦ Γρηγορίου πτυχ. Π. Α. Δαρσῆς (1945)
εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Κιλκίς.
- 41) Φριαντᾶφυλλος Κων/νος τοῦ Χοχῆστου, πτυχ. Π. Α. Δαρσῆς
(1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Κάτω Νευροκοπίου.
- 42) Χατζηδάκης Ἰωάννης τοῦ Ἀλεξάνδρου πτυχ. Π. Α. Ἡρακλεί-
ου (1944) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Α΄ Καβάλλας.
- 43) Χαραλάμπους Παναγιώτης τοῦ Γεωργίου, πτυχ. Π. Α. Τριπόλεως
(1945) εἰς τὴν ἐκπαίδ. περιφέρειαν Α΄ Δράμας.-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

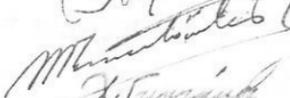

Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

 Ι. Σκουτερόπουλος

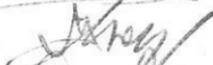
 Δ. Σουχλέης

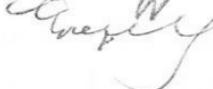
 Θ. Παναγιωτόπουλος

 Ν. Μιχαλόπουλος

 Χ. Γιαννάκος

 Δ. Μισυρλής

 Α. Βαμπούλης

 Γ. Ζομπανάκης

Εν Αθήναις σήμερον τῇ 6ῃ Ἰουνίου 1949 συνελθόν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐν Ὑλομελείᾳ εἰς τακτικὴν συνεσχίαν ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ ὑπὸ τῆν προεδρείαν τοῦ κ. Εὐαγ. Σέκκερη ἀπόντος τοῦ Συμβούλου κ. Α. Παπαγεωργακοπούλου διὰ λόγους ὑπηρεσίας περισταμένου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Γραφείων αὐτοῦ, ἀπὸ εἰργάσθη ὡς ἑξῆς:

- 1ον) Λαβὼν ὑπ ὄψει: α) αἴτησιν ἀπὸ 1-6-49 ἔνδεκα σπουδαστῶν τῆς Ἑθνικῆς Ἀκαδημίας Σωματικῆς Ἀγωγῆς τῶν
- 1) Ἀλαμπάνου Ἀθηναγόρα, 2) Ἀγγελοπούλου Ἀνδρέου,
 - 3) Ποροβολοῦ Παναγιώτη, 4) Τροχαλιῆ Ἀδαμ., 5) Καστῆ τῆ Ἡλίας 6) Ἀγγέλου Ἡλίας 7) Ρολογιῆ Ἀντων. 8) Σεμερτζάκη Ἰωάννου 9) Ἀλεξοπούλου Βασίλ. 10) Βουρνῆ Νικολ. καὶ 11) Σταθοπούλου Νικ. οἵτινες ἀπεκλείσθησαν τῶν ἐξετάσεων τοῦ παρεχόμενου σχολικοῦ ἔτους λόγῳ ἑλλειποῦς φοιτήσεως εἰς τινὰ μαθήματα καὶ αἰτούνται ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς αὐτοὺς νὰ ὑποστοῦν ἐξετάσεις ὡς τυγχάνοντες Ἀστυνομικοὶ καὶ Χωροφύλακες καὶ λόγῳ τῶν ἐκτάκτων συνθηκῶν, ὑφ' ἧς διατελεῖ ἡ χώρα καὶ λόγῳ τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν τῆς Δημοσίας ἀσφαλείας δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα τακτικῶς.
- β) τῆν ὑπ ἀριθμ. 269 ἐν. ἔτ. ἀναφορῶν πρὸς τὸ Σὺν Ὑπουργεῖον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ε. Α. Σ. Α., ὅστις ὑποβάλλων τῆν ἄνω αἴτησιν καὶ ἀναφέρον τὰ μαθήματα, εἰς ἧ ἀφορτήσθη ἑλλειπῶς εἰ ἄνω σπουδασταὶ ὑποβάλλει τῆν εὐχὴν ὅπως κατ' ἐπιείκειαν μὴ ὑποχρεωθεῖν νὰ ἐπαναλάβουν

τῶ μαθήματα τῆς αὐτῆς τάξεως ἀλλὰ παραπεμφθεὺν εἰς ἐξέτασιν τὸν προσαχθῆ Ὀκτώβριον καὶ

γ) τὸ ὑπ' ἀριθμ. 42919 ἐν. ἔτ. ἔγγραφον τοῦ Σου Ὑπουργείου, ὅπερ διαβιβάζον τὴν ἀναφορὰν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ε. Α. Σ. Α. καλεῖ τὸ Συμβούλιον ὅπως σὺν τῇ ἐπιστροφῇ αἰῶν τῶν συνημμένων ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του.

Ἐπειδὴ πρόκειται περὶ σπουδαστῶν ὀργάνων τῆς Δημοσίας τάξεως ἐπιφορτισμένων μὲ πολλὰ πλῆθῃς ὑπηρεσιακῆς ἀσχολίας ἰδίως τῶν συνθηκῶν, ἃς διέρχεται τὸ ἔθνος,

Ἐπειδὴ καὶ διὰ τοὺς στρατευθέντας παρεσχέθησαν εὐεργετήματα καὶ ἐπειδὴ ἔν παραπεμφθεὺν εἰς ἐξέτασιν τὸν προσαχθῆ Ὀκτώβριον θὰ ἔχουν τὸν χρόνον νὰ παρασκευασθῶν κατὰ τὸ διάστημα τῶν θερινῶν διακοπῶν των νὰ συμπληρώσουν τὰς ἐλλείψεις των

Διὰ ταῦτα

Γνωματεύει εἰς τὸ Σου Ὑπουργεῖον ὅπως οὐ ὡς ἕνω σπουδασταὶ τῆς Ε. Α. Σ. Α. παραπεμφθεὺν εἰς ἐξέτασιν διὰ τὸν προσαχθῆ Ὀκτώβριον καὶ ἀναλόγως τῆς ἱκανότητος αὐτῶν κριθῶσιν ἕνεῖναι ἕξιοι προαγωγῆς ἢ οὐ.

δ-ν) Ἐχόν ὑπ' ὄψει

1) τὸ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 4944/3-6-49 ἔγγραφον τοῦ Σου Ὑπουργείου διαβιβάζον αἰτήσεις σπουδαστῶν Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημιῶν Μουρλῆ Χριστ. τῆς Π. Α. Τριπλάρας καὶ Παλαιοκαστρέτου Κ. τῆς Παιδ. Ἀκαδημίας Ἀρβόρας ἐν αἷς ἀναφέρουσιν ὅτι ἀποκλείονται ἰδίως ἕνεκα ἐλλειποῦς φοιτήσεως αἰτουμένων ὅπως ἐπιτραπῆ αὐτοῖς νὰ υποστῶσι πτυχικῆς καὶ προαγωγικῆς ἐξετάσεις ὑποστάντων ὡς ἀναφέρουσι τὰς ἐξετάσεις των τοῦ Α' ἑξαμήνου καὶ οἰστί ηῖ μὴ κανονικῆ φοιτήσεως των ὀφείλεται εἰς τὴν ἰδίωσθητά των

ως στρατιωτών ή χωροφυλάκων ζητεί να αποφανθή τὸ ἐκ-
παιδευτικὸν συμβούλιον ἔν προκειταί σκέψασθαι νὰ ἐπι-
τραπῇ ἢ προσδρασίαι τούτων εἰς τὰς ἐπι πτυχίῳ ἐξετά-
σεις ἐνδεχομένως δὲ καὶ προαγωγικὰς.

2) Συνημμένον ὑπόμνημα σπουδαστῶν στρατιωτικῶν χωρο-
φυλάκῃς ὑποβάλλομενον ὑπὸ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας
Τριπλάεως ἀναφερούσης ὅτι οἱ ὑποβάλλοντες τὸ ὑπόμνημα
σπουδασταὶ ἐφοίτησαν ἀνελλιπῶς μέχρι τῆς 3ης Ἰανουα-
ρίου ἄλλ' ὅτι ἔκτοτε λόγω τῶν ἐπιχειρήσεων αἵτινες
ἔλαβον χώραν πρὸς ἐκκαθάρισιν τοῦ συμμοριτισμοῦ Πελο-
πονήσου δὲν ~~ἐφοίτησαν~~ ἐφοίτησαν τακτικῶς ἰδίᾳ μετὰ τὴν
διεξαγωγὴν των.

Ἀποφαίνεται ὅτι δύναται τὸ Συν Ὑπουργεῖον νὰ ἐπι-
τρέψῃ εἰς σπουδαστὰς τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν νὰ
ὑποστῶσι τὴν νόμιμον κατὰ Ἰουλίον ἐξέτασιν διὰ προ-
αγωγὴν ἢ ἀπόκτησιν πτυχίου, ἔν ὑπέστησαν ἐπιτυχῶς τὰς
ἐξετάσεις τοῦ Α' ἐξαμήνου ἢ δὲ φοιτήσῃ των εἰς αὐτὰς
κατὰ τὸ Β' ἐξαμήνον δὲν ὑπῆρξε τακτικὴ οὐχὲ ἐξ ὑπαι-
τιότητος των ἀλλὰ λόγω στρατιωτικῶν των.

3ον) Ἐχον ὑπ' ὄψιν αἰτήσιν τοῦ σπουδαστοῦ τῆς Παιδ. Ἀ-
καδημίας Ἰωαννίνων Εὐαγ. Γιαβρῆ ὑποβληθεῖσαν διὰ τοῦ
Διευθυντοῦ τῆς Παιδ. Ἀκαδημίας ὅστις ἐν τῇ συνοδευτι-
κῇ ἀναφορᾷ του ἀναφέρει ὅτι ὁ σπουδαστὴς τῆς Ἀκαδη-
μίας Εὐάγ. Γιαβρῆς ἐνεγράφη κατὰ τὸ ἔτος 1947-48
εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῆς Ἀκαδημίας καὶ ὅτι ὑπεχρεώθη
νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ μαθήματα τῆς αὐτῆς τάξεως ὡς οὐδόθως
φοιτήσας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 34/19-7-48 πράξεως τοῦ
συλλόγου τῶν διδασκόντων, ὅτι ὁ ἀνωτέρω ἐνεγράφη διὰ

δευτέραν φοράν εἰς τὴν Α' τάξιν καὶ κατὰ τὴν τρέχον
'Ακαδημαϊκὸν ἔτος 1948-49 χωρὶς καὶ πάλιν νὰ δυνηθῇ
νὰ φοιτήσῃ λόγῳ στρατεύσεως τῆς ὡς προκύπτει ἐκ συν-
ημένων τῆς αἰτήσεως πιστοποιητικῶν καὶ ὅτι θὰ κριθῇ
καὶ πῶθις στάσιμος καὶ κινδυνεύει νὰ ἀποκλεισθῇ τῆς
περαιτέρω φοιτήσεως εἰς οἰανδήποτε Παιδ. Ἀκαδημίαν
συμφωνῶς πρὸς τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1. τοῦ Ν.Δ.
τῆς 5/22 Μαρτίου 1935.

Ὅτι εὐρίσκει ἄδικον νὰ στερηθῇ τοῦ δικαιώματος
τῆς φοιτήσεως εἰς τὰς Ἀκαδημίας ἡ σπουδαστὴς οὗτος
διὰ τὴν λόγον ὅτι ὑπηρετῶν ὡς στρατιώτης τὴν Πατρίδα
δὲν ἠδυνήθη νὰ φοιτήσῃ καὶ παρακαλεῖ νὰ ληφθῇ νομο-
θετικὴ μέριμνα.

Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον 5 ὁρίζει ὅστε ἡ φοιτήσις εἶναι
τακτικὴ καὶ ὁρίζει ἀριθμὸν ἐπιτρεπομένων ἡπουσιῶν
ἔχει ὑπ' ὄψει τοῦ σπουδαστῆ καὶ ἐγγραφέντας καὶ φοι-
τήσαντας κατὰ τινα χρόνον οὐχὶ δὲ καὶ σπουδαστῆς
ἐγγραφέντας καὶ εὐδελως φοιτήσαντας ἢ μὴ δυνηθέντας
νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν διὰ νὰ ἀρχίσουν
τὴν φοίτησίν των διότι ὑπηρετοῦν εἰς τὴν στρατὸν καὶ
μύχονται ὑπὲρ τῆς Πατρίδος εἰς τὰς κρίσεις ταύτας
περιστάσεις ὡς ὅτι περὶ οὗ πρόκειται.

Ἐπειδὴ ἐπίσης καὶ ἡ ἐπέκτασις τῆς διατάξεως τοῦ
ἄρθρου 1 καθ' ἣν « Μασητῆς τῆς Ἀκαδημίας μὴ προα-
χθεὶς οἷς ἐκ τῆς Α' τάξεως ἀποκλείεται τῆς περαιτέρω
φοιτήσεως εἰς οἰανδήποτε Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν
δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν,
ὡς συνάγεται ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς διατάξεως ταύτης
πρὸς τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς

5/22/1935, διότι εις τήν προκειμένην περίπτωση όθεν πρόκειται περί άπορρίψως λόγω μη εύδοκιμήσεως εις τά μαθήματα, ούτε περί μη τακτικής φοιτήσεως έπαρκώς δικαιολογημένης έκ της υποχρεώσεως του σπουδαστού νά ύπηρετήσῃ τήν Πατρίδα ως στρατιώτης.

Έπειδή τέλος είναι άδικον και άπαράδεκτον νά στερηθῇ τοῦ δικαιώματος τῆς φοιτήσεως εις τās 'Ακαδημίας ό έν λόγω σπουδαστής διά μόνον τών λόγων ότι έγγραφείς εις τούς μαθητάς τῆς Α' τάξεως κατά τήν 'Αρχήν του 'Ακαδημαϊκού έτους με τήν έλλείδα βελτιώσεως τῆς 'ασφαλείας τῆς χώρας, και τῆς ἀπολύσεως του έκ του στρατού ώστε νά συνεχίσῃ τās σπουδάς νά κινδυνεύσῃ νά στερηθῇ τοῦ δικαιώματος τῆς φοιτήσεως εις τās 'Ακαδημίας.

Αποφείνεται ότι δύναται τό Σον 'Υπουργείον νά διευκολύσῃ τήν κατά τῆ προσεχέως 'Ακαδημαϊκόν έτος έγγραφήν του σπουδαστού Γλαβρῆ ^{Εύαγ.} εις τήν 'Ακαδημίαν διά νά συνεχίσῃ τās σπουδάς του εὔθετος ως ἀπολυθῇ τῶν τῶξεων του στρατού.

4.- Έλαβε γνώσιν α) τῆς ἀπό 7-3-49 αίτήσεως τῆς έν καλέπα Χανίων Γαλλικῆς Σχολῆς θηλέων « Ἅγιος 'Ιωσήφ » εκπροσωπούμενης νομίμως, δι' ἧς ἀναφέρουσα ότι διά τῆς υπ' ἀριθ. 51699/48 'Υπουργικῆς ἀποφάσεως ἐχορηγήθη εις αὐτήν ἡ προσθήκη τῆς 6ης τάξεως του λειτουργούντος Βασιλίου γυμνασίου ἀπό του σχολ. έτους 1946-1949 παρακαλεῖ ὅπως τό Συμβούλιον λαμβάνον υπ' ὄψει τήν λείαν εύδοκιμον λειτουργίαν τῶν ὑφισταμένων τάξεων χορηγήσῃ τήν ἄδειαν προσθήκης καί τῆς

έβδομης τάξεως τοῦ γυμνασίου ἀπὸ τοῦ σχολ. ἔτους 1949-1950, ἐπισυνάπτει δὲ καὶ γραμμάτιον ὑπὲρ ἰδιωτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ὡς καὶ τὰ νόμιμα τέλη διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἀδειας ταύτης.

β) τὴν ὑπ' ἀριθ. 532 τῆς 5-5-49 ἀναφορὰν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἐξέτων καὶ Μειονοτικῶν σχολείων ὅστις ὑποβάλλων τὴν ἄνω αἴτησιν ἀναφέρει ὅτι ἐπεθεώρησε τὴν σχολὴν κατὰ τὴν 29-31 παρελθ. Μαρτίου ἐ.ξ., ἔμεινε ἱκανοποιημένος ἐκ τῆς ὅλης λειτουργίας τῶν κατωτέρων τάξεων Γ' Δ' Β' καὶ ΣΤ' τάξεων, ὅτι τὸ διδασκτικὸν προσωπικὸν κεικτημένον τὰ νόμιμα προσόντα εἶναι πληρῆς καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων ἐφαρμόζεται καλῶς καὶ ὅτι Διευθυντῆς τῆς Σχολῆς ταύτης εἶναι ὁ δεδοκιμασμένος ἱκανότητος συνταξιούχος Γυμνασιάρχης Μυλωνάκης Στέφανος καὶ διὰ ταῦτα γνωματεύει ὅπως χορηγηθῆ ἡ αἰτουμένη ἄδεια. καὶ

γ) τὸ ὑπ' ἀριθ. 35390/13-5-49 (πρωτ. Συμβ. 4301 ἐ.ξ.) ἔγγραφον τοῦ Σοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ὅπερ διαβιβάζον τὸν ἄνω φάκελον καλεῖ τὸ Συμβούλιον νὰ γνωματεύσῃ σχετικῶς ἀ π ο φ α σ ῖ ζ ε ι :

Γνωματεύει εἰς τὸ Σὸν Ἐπιθεωρητοῦ ὅπως χορηγηθῆ εἰς τὴν ἐν Χαλῆπα Χανίων Γαλλικὴν Σχολὴν θηλέων " Ἁγιος Ἰωσήφ " ἐμπροσσωπομένην νομίμως ἡ ἄδεια προσθήκης καὶ ἑβδομης τάξεως τοῦ γυμνασίου ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1949-1950. -

δ. - Ἐχον πρό ὀφθαλμῶν τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 20608/1949 ἔγγραφον τοῦ Σοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Παιδείας (Δ/νοῖς Μέσης) διαβιβασθεῖσαν πρὸς τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον αἴτησιν τοῦ Ἰωάννου Γιδόπου καθηγητοῦ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Β' γυμνασίου ἀρρένων περὶ ἰδρύσεως Νυκτερινοῦ γυμνασίου ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐν ᾧ οὗτος ἀναφέρει μὲν ὅτι, ὑπέβαλε τὴν ἐκ τῆς Δημοσίας, θέσεως, παραίτησιν αὐτοῦ δὲν ἐπισυνάπτει ὅμως καὶ ἀντίγραφον

τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως αὐτοῦ ἐν τῆς
ὕπηρεσας, ἀ π ο φ α σ ῖ ζ ε ι ν ἄ ἀπορρίψῃ ταύτην, διότι
ὁ αἰτούμενος εἶναι δημοσίος λειτουργός ἐφ' ὅσον δέν ἔ-
χει συνυποβάλλει αὐτοῖς ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τῆς ἀπο-
δοχῆς τῆς παραιτήσεως του καί ὡς τοιοῦτος δέν δικαιοῦ-
ται νά ἰδρύσῃ νυκτερινόν ἰδιωτικόν γυμνάσιον. -

δ.- "Ἐλαβεν γνῶσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 60/8-4-49 (Ἄρ. πρ. Συμβ.
3528/4-5-49) ἀναφορᾶς τοῦ Κολλεγίου θηλέων (Ἑλληνικοῦ)
διὰ τῆς ὁποίας τοῦτο ὑποβάλλει ὠρολόγιον καί ἀναλυτικόν
πρόγραμμα τοῦ ἑπταετοῦς κύκλου σπουδῶν.

Τό Κ. Α. Γ. Σ. Ε. δεχθέν κατ' ἀρχήν διὰ τῆς ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ.
92/22-7-48 πράξει διαλαμβανομένης γνωματεύσεως του τήν
ἐφαρμογήν τοῦ ἑπταετοῦς κύκλου σπουδῶν, μελετήσαν τό
ὑποβληθέν ὠρολόγιον καί ἀναλυτικόν πρόγραμμα, λαβόν ὑπ'
ὄψει καί τᾶς εἰδικᾶς συνθήκας λειτουργίας τοῦ Κολλεγίου

Γ ν ω μ α τ ε ὕ ε ι :

α) Αἱ συνολικαί ὥραι διδασκαλίας τῶν Ἀρχαίων Ἑλληνικῶν
δέον νά γίνωσι τοῦλάχιστον 44 προστιθεμένης μιᾶς ὥρας
εἰς τήν πρώτην (τρίτην γυμνασιακῆν) τάξιν.

β) Αἱ συνολικαί ὥραι διδασκαλίας τῶν Νέων Ἑλληνικῶν δέον
νά γίνωσι 18, ἀφαιρουμένης μιᾶς ὥρας ἐν τῆς τελευταίας
(ἐννάτης γυμνασιακῆς) τάξεως.

γ) Αἱ συνολικαί ὥραι διδασκαλίας τῶν Γαλλικῶν ἀρχομένης
ἀπό τῆς τρίτης (πέμπτης γυμνασιακῆς) τάξεως.

δ) Αἱ συνολικαί ὥραι διδασκαλίας τῶν Μαθηματικῶν δέον νά
γίνωσι 18, ἀφαιρουμένης μιᾶς ὥρας ἐν τῆς δευτέρας (τε-
τάρτης γυμνασιακῆς) τάξεως.

ε) Ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῆς Ἑλληνικῆς νά ἐνταχθῇ

Ἐπίθιον νά γίνωσι δέμα καὶ διδασκαλία καὶ
ταλαινῶν

είς τήν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῶν Οἰκοκυριῶν διὰ τὸ ὅποσον εἶα πρέπει νὰ διαθεθῶσιν ἐν ὄλῳ 10 ὥραι κατανεμόμεναι ὡς ἑξῆς:

Δ'τάξεις 2 ὥραι, Ε'τάξεις 2 ὥραι, Στ'τάξεις 2 ὥραι Ζ'τάξεις 1 ὥρα, Η'τάξεις 2 ὥραι Θ'τάξεις 1 ὥρα.

στ) Κατὰ τὰ λοιπὰ τὸ ὑποβληθὲν ἡρολόγιον καὶ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα ἔχει ἡαλῶς.-

7.-"Ἐχον πρό ὀφθαλμῶν 1)τὸ ὑπ'ἀριθ. 17772/1949 ἔγγραφον τοῦ Σοῦ Ἰπουργείου Παιδείας (Ἄνωσις διδακτικῶν βιβλίων) δι'οὗ τοῦτο διαβιβράζον πρὸς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τήν ὑπ'ἀριθ. 104/1949 ἀναφορὰν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γαλλικοῦ Λυκείου "Mission Laigue Française" ἐν Θεσσ/νίκη μετὰ δύο ἀντιγράφων: Τόμου I καὶ Τόμου II (καὶ οὐχὶ δύο ἀντιτύπων ἐξ ἑκάστου τόμου, ὡς ἀναγράφεται ἐν τῇ ἐγγράφῳ) Ψυχολογία-Φιλοσοφία τοῦ *Cuvillier* καλεῖ τοῦτο ὅπως οὖν τῇ ἀποδόσει ἀποφανθῇ περὶ τῆς καταλληλότητος τῶν συμφώνως ταῖς κειμέναις διατάξεις περὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι λειτουργούντων ξένων σχολείων χρησιμοποιουμένων κατὰ τήν διδασκαλίαν τοῦ εἰς ξένας γλώσσας διδασκομένου μαθημάτων διδακτικῶν καὶ βοηθητικῶν βιβλίων

2)τὴν ὑπ'ἀριθ. 104/1949 ἀναφορὰν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γαλλικοῦ Λυκείου Θεσσ/νίκης περὶ ἐγκρίσεως τῶν χρησιμοποιουμένων διδακτικῶν βιβλίων " Ἐγχειρίδιον τῆς Φιλοσοφίας τοῦ Α. Κουβιλιέ, τόμοι I καὶ II . 3)τὸ ὑπ'ἀριθ. 384/1949 ἔγγραφον τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ξένων καὶ Μειονοτικῶν σχολείων ἐν ᾧ οὗτος ἀναφέρει ὅτι τὸ ὡς ἄνω Λύκειον Γαλλικῆς λατικῆς ἀποστολῆς ἐν Θεσσ/νίκη ἀπὸ τοῦ παρόντος σχολικοῦ ἔτους λειτουργεῖ ὡς ἀπλοῦν φροντιστήριον καὶ οὐχὶ ὡς ξένη σχολή, ἰσοτιμος ἢ μὴ τοιοῦτη, καὶ ὅτι ἐπομένως καλῶς διδάσκεται ἐν αὐτῇ τὸ μῆθημα τῆς Φιλοσοφίας

(Ν.2545/1940, άρθρ. 65 έδ.2) καί ότι παρά τας ασφαείς περί
Φροντιστηρίου διατάξεις ή σχολή αύτη δέν περιορίζεται
εις άπλήν διδασκαλίαν τής γλώσσης, ~~ή αλλή~~ όρίζουσιν αύται,
άλλά διδάσκει καί άλλα μαθήματα.

Τό Έκπαιδευτικόν Συμβούλιον άποφαίνεται ούν
τή άποδόσει τών διαβιρασθέντων αύτῷ δύο βιβλίων (ψυχολο-
γία-φιλοσοφία του *Cuvillier*).

'Επειδή τό Έκπαιδ. Συμβούλιον συμφώνως τας κειμέναις
διατάξεσι γνωματεύει μόνον περί βιβλίων κυκλοφορούντων
ώς διδακτικῶν ή βοηθητικῶν εις ξένην γλώσσαν τών μαθη-
τῶν τών ξένων σχολείων ούχι δέ καί τών φροντιστηρίων
τῶν ξένων γλωσσῶν, έν οἷς διδάσκονται μόνον " άκραιφνῶς
γλωσσικά μαθήματα μίαις ή περισσότεραις ~~ή~~ ξένων γλωσ-
σῶν δε'ών σκοπεύται ή χρῆσις γλώσσης ως όργάνου έκφρά-
σεως, άπαγορευομένης τής έκπέκτασεως τούτων εις συστημα-
τικήν διδασκαλίαν ειδικῶν μαθημάτων ως τά θρησκευτικά
ή ιστορία ή γεωγραφία τά μαθηματικά κ.δ.κ. έν τῇ γλώσσῃ
ταύτῃ. "

'Επειδή τό Γαλλικόν Δύκειον Λαϊκῆς άποστολῆς Θεσσ/νίκης
είναι, ως ρητῆς μνημονεύει, ό Γεν. Έπιθεωρητής Ξένων καί
Μειονοτικῶν σχολείων έν τῇ συναπτομένη ύπ' άριθ. 384/26-
2-49 άναφορῇ αὐτοῦ πρὸς τό Σδν Έκπαιδευτικῶν λειτουργεῖ
ως Φροντιστήριον καί ούχι ως Ξένη άσχολή Ισότημος ή μή
τοιαύτη.

Γνωματεύει πρὸς τό Σδν Έκπαιδευτικῶν (Δ/σιν Διδακτικῶν
βιβλίων) ούν τῇ άποδόσει τών δύο διαβιρασθέντων αύτῷ
βιβλίων (I καί II τόμοι τής φιλοσοφίας του *Cuvillier*)
τό περιεχόμενον τοῦ προκειμένου βιβλίου κατατάσσει τούτ
εις τά βιβλία δι'ών διδάσκονται συστηματικά μαθήματα,
τοιαύτα δέ δέν έχει τό δικαίωμα νά διδάσκη τό έν Θεσσ/κη
Γαλλικόν Φροντιστήριον τής λαϊκῆς άποστολῆς κατά τας
κειμέναις διατάξεις.

8.- "Ελαβε γνώσιν καὶ εἰς αὐτὸ κοινοποιηθείσης ὑπ' ἀριθ. Β.Π. 45 ἐ.ἐ. (πρωτ. Συμβουλ. 4544 ἐ.ἐ.) ἀναφορᾶς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τῆς ΙΑ περιφερείας πρὸς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον, ἐν ᾗ ἀναφέρει ὅτι σημειοῦνται ἀνωμαλῆαι περὶ τὴν ἔκδοσιν πλαστῶν τίτλων τοῦ Β' γυμνασίου Ἀρρένων Πατρῶν καὶ, ἐπειδὴ διὰ ταύτας εὐθύνεται ὁ κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν τίτλων γυμνασιάρχης τοῦ Β' γυμνασίου Ἀρρένων Πατρῶν καὶ ἤδη Γενικοῦ Ἐπιθεωρητῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Τοιᾶρας Δημ. παρακαλεῖ ὅπως διαταχθῆ καὶ ἀναλάβῃ τὴν ἐνέργειαν ἀνακρίσεων Ἀνώτατος λειτουργὸς τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου.

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς Δ/σεως Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον ἀνέθεσεν τὴν ἐνέργειαν ἀνακρίσεων εἰς Ἐκπαιδευτικὸν Σύμβουλον.-

9.- "Ελαβε γνώσιν καὶ εἰς αὐτὸ κοινοποιηθείσης ὑπ' ἀριθ. Β.Π. 41 (Β.Π. Συμβουλ. 169 ἐ.ἐ.) ἀναφορᾶς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τῆς ΙΑ περιφερείας πρὸς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον, ἐν ᾗ οὗτος ἀναφέρει ὅτι ἀποδεικτικὸν ἐκ' ὄνοματι τοῦ Μπούσιου Κωνσ. ἐν Βασιλικῷ Πατρῶν, ἀποσταλέν αὐτῷ πρὸς Ἐπαλήθευσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσῶν ἔργων εἶναι πλαστὸν, φέρεται δὲ ὡς ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ τότε Γυμνασιάρχου τοῦ γυμνασίου Ἀρρένων Πατρῶν καὶ ἤδη Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Δ. Τοιᾶρα.-

10.- "Ελαβε γνώσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. Β.Π. 79/23-3-49 ἐγγράφου τοῦ Γεν. Ἐπιθ/τοῦ βένων καὶ Μειονοτικῶν σχολείων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον θρησκευμάτων καὶ Ἐθν. Παιδείας (Δ/νοσι Ἰδιωτικῶν σχολείων) ἐν ἀντιγράφῳ κοινοποιηθέντος καὶ πρὸς τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον, δι' οὗ παρέχονται" νεώτεραι

πληροφορίες περί των εν Καβάλα ξένων φροντιστηρίων".

11.- "Ελαβε γνώσιν τοῦ ὑπ'ἀριθ. 404/25-2-49 ἐγγράφου τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Ἑένων καὶ Μειονοτικῶν σχολείων πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Γαλλικῆς Λαϊκῆς ἀποστολῆς ^{ἐν} Θεσσαλονίκη, ἐν ἀντιγράφῳ κοινοποιηθέντος καὶ πρὸς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, δι'οὗ οὗτος παραγγέλλει αὐτῷ ὅπως διακοπῇ ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων Ἱστορίας, Γεωγραφίας καὶ Φιλοσοφικῶν καὶ περιορισθῇ ἐξτὸς τῶν αὐστηρῶν πλαισίων τῆς φροντιστηριακῆς διδασκαλίας τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.-

12.- "Ελαβε γνώσιν τοῦ ὑπ'ἀριθ. Ε.Π. 75/10-3-49 ἐγγράφου τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Ἑένων καὶ Μειονοτικῶν σχολείων πρὸς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον καὶ Ἐθν. Παιδείας (Διευθύνειν Ἰδιωτικῆς Ἐκπαίδευσης) ἐν ἀντιγράφῳ κοινοποιηθέντος καὶ πρὸς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον περί τοῦ Διευθυντοῦ τῶν ἐν Θεσσαλονίκη Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Γαλλικῆς Λαϊκῆς ἀποστολῆς Γουλιέλμου Πικῶφ.-

13.- "Ελαβε γνώσιν τοῦ διὰ τοῦ ὑπ'ἀριθ. 60/4-4-49 ἐγγράφου τῆς ἐν Καῦρω (Αἰγύπτου) Β. Πρεσβείας τῆς Ἑλλάδος διαβιβασθέντος συνημμένως ἀποκόμματος τῆς Ἐφημερίδος "Le Phare Egyptien" ἐν ᾗ δημοσιεύονται ἐντυπώσεις Ἑλληνος δημοσιογράφου ἐκ τῆς Παιδοπόλεως μεταλαδῶται ἐν Τροζεν πόλει τῆς ~~Μικρασιατικῆς~~ Ἑλβετίας. Ἐν ταύτῃ διατιθῶνται καὶ μορφώνονται καὶ 23 Ἑλληνοπαῖδες κάτω τῶν 14 ἐτῶν ὀρφανά

πατρὸς καὶ μητρὸς.

14ον) Ἐλαβε γινῶσιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 4659 ἐν. ἔν. ἀναφορᾶς τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πειραματικοῦ Σχολείου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Βασιλάκη Κωνστ. ἀναφέροντος ὅτι ἐπανελθὼν ἐκ Παρισίων, ὅπου μετεξεκαιδεύετο, ἐνεφανέσθη εἰς τὴν θέσιν του καὶ ὅτι τὸ πιστοποιητικὸν τῶν σπουδῶν του θὰ ὑποβῆται προσεχῶς.

15ον) Τὸ Κ. Γ. Δ. ^Σ Ε. ἔχον ὑπ' ὄψιν 1) τὸ ὑπ' ἀριθμ. ἔγγραφον τοῦ Σου Ὑπουργοῦ τοῦ Ἑθνικῆς Παιδείας περὶ τῆς κρίσεως τοῦ βιβλίου « Τὸ τραγοῦδι τοῦ παιδιοῦ » ἀνθολογία τῆς « Δαμασκοῦ »

2) τὴν σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ εἰσηγητοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου κ. Ζομπανέκη, ἔχουσαν οὕτω:

« Τὸ ὑπὸ κρίσιν βιβλίον » τὸ τραγοῦδι τοῦ παιδιοῦ » ἀνθολογία τῆς « Δαμασκοῦ », ἀποτελεῖται ἐκ 205 σελ. καὶ περιλαμβάνει 261 παιδικὰ ποιήματα διὰ τὴν ~~προσε~~ ^{ποροσε} αἰτιατὴν ἐπιλογὴν τῶν ὑπολὼν συνειργήσθησαν 18 ποιηταὶ καὶ 7 ζωγράφοι καλλιτέχναι. Ἡ ἀνθολογία τῆς « Δαμασκοῦ » ἐκδίδεται εἰς μίαν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἰατρικὴς ἢ ἀνθρωπιστικῆς, κατὰ τὸν τοῦ τελευταίου ἔξοντωτικοῦ πο^σέμου, πο^σ ἐπεσώρευσεν ἀνοπολογίστους ὑλικὰς καὶ ἠθικὰς συμφορὰς εἰς τὸν κόσμον, ἀναζητεῖ τὰ μέσα νὰ ἐκνεύρῃ τὸν εσωτὴν της, καὶ ἐξίλωθῃ διὰ τὰ παραπτώματα τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ δημιουργήσῃ μίαν καλυτέραν αὔριον διὰ τὴς ἐπέρχουσας γενεάς.

Ἐν ἐκ τῶν μέσων αὐτῶν, τὸ ἀσφαλέςτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον, εἶναι ἡ στρεφὴ πρὸς τὸ παιδί πρὸς τὴν

σωματικήν , ψυχικήν καὶ ἠθικήν διάπλασιν τοῦ μεταπο-
λεμικοῦ παιδιοῦ, τοῦ ἄθροιστου θύματος τῆς κατα-
στροφικῆς μανίας τῶν μεγαλυτέρων γενεῶν.

Καὶ τὰ ἔργα τοῦδε ἀποτελέσματα τῆς κινήσεως αὐτῆς
εἶναι ἅπαν ἐνθαρρυντικά.

Τὸ προκείμενον βιβλίον ἔρχεται νῦν προσφέρει μὲ τὸν
ἰδικόν του τρόπον , μίαν πολυτιμον συμβολήν εἰς τὸν
εἰδικόν τομέα τῆς δημιουργίας ἐνὸς ~~ἀνεπίγνωτο~~ ἀνωτέ-
ρου καὶ παλαιότερου ψυχικοῦ κόσμου τῶν παιδιῶν μας.

Τὰ ποιήματά του ἀπευθύνονται πρὸς πᾶσαν ἡλικίαν
ἀπὸ τοῦ νηπιου μέχρι τοῦ ἐφήβου καὶ πρὸς πᾶσαν κατά-
στασιν ἢ ἀσχολίαν τοῦ παιδιοῦ· πρὸς τὸ παιδί τοῦ
σχολείου καὶ τοῦ ἐργοστασίου , τὸ πτωχόν καὶ τὸ πλου-
σιον , τῆς πόλεως καὶ τοῦ χωριοῦ, τοῦ ἡμερησίου καὶ
τοῦ νυκτερινοῦ σχολείου κ.τ.λ. διαπνέονται ὑπὸ τῶν
μεγάλων ἰδεῶν αἰώνιων ἀξιῶν τῆς πίστεως, τῆς ἀγάπης,
τῆς αἰσιοδοξίας , τῆς χαρᾶς , τῆς ἀλληλεγγύης τῆς ἀ-
ληθείας κ.τ.λ. καὶ αποτελοῦν τὸ βαθύτερον νόημα ἢ προσδί-
δου ἀληθινόν περιεχόμενον εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου

Εἰς τὸ βιβλίον , ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τέλους , εἰς ὅλα
τὰ κεφάλαια ^{ὅσων} καὶ ἂν ἐπιγράφονται , (ὁ θεὸς κυβερνᾷ ,
στοῦ Χριστοῦ τὸ ὄραμα, μὲ τὸ τραγοῦδι καὶ γέλιο, μιᾶ
φορὰ κι' ἕναν καιρὸ, τὸν πύργο χτίζουμε, ἀπὸ τὴν
πηγὴ τῆς ἀληθείας , μαρτύρων καὶ ἡρώων αἷμα) καὶ
ὅπως καὶ ἂν καταπέσσονται , διαβλέπομεν ἰθύνουσαν, φω-
τίζουσαν καὶ ἐνισχύουσαν τὴν ^{το} υπερτάτην θεϊκὴν δύνα-
μιν , εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσιν τῆς παιδικῆς ζωῆς, εἰς πᾶ-
σαν ὥραν καὶ εἰς πᾶσαν ἐποχὴν καὶ εἰς τὴν χαρὴν
καὶ τὴν λύπην καὶ εἰς τὸ χαροῦμενον παιγνίδι , καὶ εἰς

τὴν σοβαρὰν ἐργασίαν καὶ εἰς τὸ σπῆτι καὶ εἰς τὸν ὄρμιον καὶ εἰς τὴν πῆλιν καὶ εἰς τὴν ἐξοχὴν καὶ κατὰ μῦνας καὶ καθ' ὄμαδας.

Ἡ παιδαγωγικὴ ἀξία ἐπομένως τῶν ποιημάτων τούτων εἶναι προφανής. Μὲ τὴν ποικιλίαν τοῦ περιεχομένου των, τὴν ἀπλὴν τεχνικὴν τῆς πλοκῆς καὶ τὴν ἔξογον καλλιτεχνικὴν διακρίσειν δύνανται νὰ διεγείρουν καὶ διατηρήσουν ἀδιάρκτως τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν μικρῶν ἀναγνώστων καὶ νὰ συντελέσουν κατὰ τὸ ἴσον θαυμασῶς ἀποτελεσματικὸν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς ἀγωγῆς καὶ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς καλοτέρου κόσμου.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω εἰσηγούμεθα, ὅπως τὸ βιβλίον « Τὸ τραγοῦδι τοῦ παιδιοῦ τῆς Δαμασκοῦ » συστήθῃ πρὸς ἀγορὰν πρὸς τῶν σχολικῶν Ἐφορειῶν Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσως » καὶ

3) τὰς σχετικὰς περὶ διδακτικῶν βιβλίων διατάξεις

Ἀποφαίνεται

ὅτι τὸ Σὺν Ἰκουργεῖον δύναται νὰ συστήσῃ τὸ βιβλίον « Τὸ τραγοῦδι τοῦ παιδιοῦ » τῶν ἐκδόσεων « Δαμασκοῦ » πρὸς τῶν σχολικῶν Ἐφορειῶν Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσως. -

τὴν ἀγορὰν

Ὁ Πρόεδρος
Ε. Σέλιερης

Σκουρτζής
Παπαδόπουλος
Μακρής
Μακρής

- Τὰ Μέλη
- Ι. Σκουρτζής
- Δ. Σουχλέρης
- Θ. Παπαδοπούλου
- Η. Λάγιος
- Ν. Μιχαλοπούλου
- Χ. Γκιτάκος
- Δ. Μισορλής
- Α. Βασικούλης
- Ρ. Ζομπανίτης.

Αρ. πρωτ. 5070
Α.Σ.

Εν Αθήναις σήμερον τῇ 7ῃ Ἰουνίου 1949 συνεβάν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐν Ὑλομελεσίᾳ εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ἐν ταῖς γραφεῖσις αὐτοῦ, ὑπὸ τῆν προεδρίαν τοῦ κ. Εὐαγ. Σέκκερη ἀπόντος τοῦ συμβούλου κ. Α. Παπαγεωργακοπούλου διὰ λόγους ὑπηρεσίας περισταμένου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Γραφείων αὐτοῦ, εἰργάσθη ὡς ἑξῆς:

Ἐχον πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ὑπ' ἀριθμ. 38112/1939 ἔγγραφον τοῦ Ἐπιφυλακτοῦ Παιδείας δι' οὗ τοῦτο ἀποστέλλον πρὸς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον σχέδια 5 νόμων καλεῖ τοῦτο ὅπως εὖν τῇ ταχέει ἀποδῶσι ἐκφέρρη τὴν ἐπι τούτων γνώμην αὐτοῦ, τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον

Ἀποφάσινεται:

Α. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1 σχέδιον νόμου περὶ ἰδρυσῶς Ταμείου Ὑγείας προσωπικοῦ τῆς Ἐκπαιδευσεως γενικῶς ἐξεταζόμενον πληροῦ οὐσιώδη ἀνάγκη τῶν ἐκπαιδευτικῶν. Εἰς τὰ ἐπι μέρους τοῦ Σχεδίου Νόμου τούτου τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον παρατηρεῖ τὰ κάτωθι.

- 1) Ἡ περίπτωσις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 ~~ἔξου~~ ~~ἔξου~~ νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἑξῆς: « Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν Ἰδιωτικῶν Σχολείων Στοιχειώδους καὶ Μέσης Ἐκπαιδευσεως, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν τυγχάνει ἠσφαλισμένον εἰς ἄλλο ἠσφαλιστικὸν ταμεῖον » Τοῦτο δὲ διότι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων εἰσφέρουσιν ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ Ι. Κ. Α. ὡς ἐργαζόμενοι.
- 2) Ἐκ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 δεῖν νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ φράσις: « Τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη διὰ τὰ τακτικὰ ὑπὸ

στοιχ. γ τοιαῦτα λαμβάνονται ἐκ τῶν διευθυντῶν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ». Οὕτω καὶ τὸ ἀναπληρωματικὸν μέλος τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου θὰ ὀρίζεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἀναγραφομένη διάκρισις δὲν εἶναι νοσητή.

3) Ἡ παράγραφος 4 τοῦ αὐτοῦ ἔθρου 4 δὲν νὰ ἀπαλειφθῆ. Ὁ ὁδὸς ἐντεταλμένος σύμβουλος δὲν εἶναι νοητός.

4) Ἐκ τῆς παραγράφου 7 τοῦ αὐτοῦ ἔθρου 4 δὲν νὰ ἀπαλειφθῆ ἡ φράσις: « Εἰς τὸν πρόεδρον καὶ καὶ τὸν ἐντεταλμένον σύμβουλον τοῦ Δ. Σ. παρέχεται καὶ πρόσθετος πάλιν μηνιαία ἀποζημιώσεις ὀριζομένη διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἔθρου 7 προβλεπομένου κανονισμοῦ διοικητικῆς ὀργάνσεως τοῦ Ταμεῖου », διότι δὲν ὀφθαίεται νὰ νοηθῆ πρὸς τῆ κατὰ συνεδρίαν ἀποζημιώσει ἢ χορήγησις καὶ προσθέτου πάλιν μηνιαίας ἀποζημιώσεως εἰς τὸν πρόεδρον καὶ τὸν ἐντεταλμένον σύμβουλον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμεῖου τούτου, ἀφ' οὗ μάλιστα πρόκειται περὶ ὀργανισμοῦ καθαρῶς ἀνθρωπιστικοῦ περιεχομένου.

5) Τὸ ἔθρον 7 δὲν νὰ συμπληρωθῆ καθοριζομένων ἐπακριβῶς τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμεῖου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ Νόμου. Ἡ ἀριστία καὶ νοσητὴ ὀφθαίεται καὶ ἐπικίνδυνος εἶναι.

6) Ἐπὶ τοῦ ἔθρου 8 τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἔχει τὴν γνώμην ὅτι αἱ ἐξ ἐπιπέδου αἱ ὀρίζουσαι τοὺς κῆρους τοῦ Ταμεῖου τούτου δὲν νὰ ἐξετασθῶσι παρὰ τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου μετὰ προσοχῆς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐγκύρων στατιστικῶν στοιχείων, λαμβανομένων κατὰ τῶν ἀρμοσίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, τοῦ Ὑ-

πουργείου τῶν Οικονομικῶν καὶ τῶν σχετικῶν ὀργανισμῶν
 καὶ τὰ ὅποια ἐν τῇ εἰσηγητικῇ ἐκθέσει ὄθεν καταχωρί-
 ζονται. Εἰδικότερον τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον παρα-
 τηρεῖ α) ὅτι ἡ εἰσφορὰ τῆς περιπτώσεως α εἰς 1.1/2
 ἐπὶ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τῶν ἀσφαλιζομένων φαίνεται
 μεγάλη β) ὅτι ἡ περίπτωση, ὃ τοῦ αὐτοῦ ἔρθρου ὄθεν
 νὰ ἀπαλειφῆ ὡς ἀντικειμένη εἰς τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ
 ὀργανισμοῦ διδασκτικῶν βιβλίων, ἤτοι εἰς τὴν ἔκδοσιν κε-
 λοῦ καὶ εὐθηνοῦ βιβλίου διὰ τοὺς μαθητὰς. Οὐδὲν ποτε
 ἐπιβάρυνσις τοῦ βιβλίου τούτου θὰ ἔχη ἀντικτυπὸν ἐπι-
 ζήμιον. γ) Ἡ περίπτωση ἐτ' οὗδὲν τὸ σημαντικὸν πᾶσιν
 ἔχει νὰ προσφέρῃ, ὡς ἐκ τῶν στατιστικῶν στοιχείων δυ-
 ναταὶ νὰ βεβαιωθῇ: Ἡ παράθεσις ἐν τῷ ἔρθρῳ τούτῳ καὶ
 πᾶρων ἀσημάντων ζημίαν μᾶλλον δύναται νὰ προκαλέσῃ
~~.....~~.

Ἡ φράσις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἔρθρου θ « διὰ τὴν ἐ-
 πιβάρυνσιν τῆς εἰσπράξεως ταύτης οὗτοι δικαιούνται ἰ-
 ποζημιώσεως ὀρισθησομένης διὰ τοῦ ὄπλ τοῦ ἔρθρου 10
 Κανονισμοῦ. » Ἡ ἀποζημιώσις, ὄθεν νὰ καθορίζεται ὡς
 καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἀσφαλιστικοῖς ταμείοις κατὰ τὸν
 περί Δημοσίου Λογιστικοῦ Νόμον. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ
 αὐτοῦ ἔρθρου ὄθεν νὰ καθορίζηται τὰ τῆς εἰσφορᾶς τοῦ
 Κράτους.

~~.....~~
~~.....~~
~~.....~~
~~.....~~

δ) Πρὸς ἐπιφυγὴν παρανοήσεως εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ
 ἔρθρου 16, ἡ φράσις «ὡς καταχωριζομένη» ὃ ἄλλοτε καὶ

ἀνάπυρος δέον νά τροποποιηθῆ « δ ἄπυρος ἢ ἀνάπυρος »

α) Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 16 δέον νά προστεθῆ ἡ φράσις: τυγχάνουσι δὲ τῶν προστατευτικῶν μέτρων τοῦ παρόντος Νόμου μόνον, ἐφ' ὅσον δὲν δικαιοῦνται νά ἀσφαλισθῶσι εἰς ἕτερον ἀσφαλιστικὸν ταμεῖον δι' ἀσθένειαν ἢ ἀτύχημα.

β. Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2 σχεδίου Νόμου « περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν κ.τ.λ. Α. Νόμου 1959/39, ὡς οὗτος ἐκωδικοποιήθη » τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον παρατηρεῖ τὰ κάτωθι:

1) Τὸ ἄρθρον 1 εἶς ἔδει νά διατυπωθῆ σαφέστερον ὡς ἐξῆς: Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α. Ν. 1959/1939 « περὶ ἀδειῶν κ.τ.λ. » ὡς ~~ἔσται~~ οὗτος ἐκωδικοποιήθη προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

« Αἱ κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον χορηγουμέναι μέχρι ἕξ μηνῶν ἀναρρωτικαὶ μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν ἀδειαι εἰς περιπτώσεις νόσων καθ' ἃς ἀπαιτεῖται μακροχρονιωτέραθεραπευτικὰ καὶ ἀνάλογος ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποχὴ τοῦ ἀσθενούντος, δύνανται νά παρατείνωνται καὶ ἐπὶ ἕντος ^{κώλυ} ~~ἔσται~~ ~~ἔσται~~ κατόπιν ἡτιεολογημένης γνωματεύσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 συγκροτουμένου δευτεροβαθμίου ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν. Διὰ Β. Δ. προτίθει τοῦ Συμβουλίου σχολικῆς Ὑγιεινῆς ὀρισθῆσονται αἱ νόσοι δι' ἃς ὑποβάλλεται ἡ παράτασις αὕτη μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν. Αἱ ἐνστάσεις τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν χορηγουσῶν τὰς ἀδείας ταύτας ἀρχῶν κατὰ τῶν σχετικῶν γνωματεύσεων τῶν δευτεροβαθμίων ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν κρίνονται παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 15 τῆς ἰσχύος αἱ γνωματεύσεις εἶναι ἀποχρεωτικαί.

2) Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 21 δέον νά διατυπωθῆ

ως εξής: " Εντός τοῦ τελευταίου μηνός τῆς κορη-
γηθείσης ἐν συνάλῳ τριετοῦς ἀναρρωτικῆς ἀδείας
κ.τ.λ. " καί ὄχι " Μετά τὴν λήξιν τῶν ἀναρ-
ρωτικῶν ἀδειῶν κ.τ.λ. διότι τοῦτο εἶναι ἀσαφές
καί ἀκαθόριστον.

Ἡ τελευταία περίοδος τῆς αὐτῆς παραγράφου
" Εἰς τῶν αὐτῶν ὑπάλληλων δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμο-
θεῶν.....κ.τ.λ. " δὲν ἔχει πλεον θέσιν.

Γ.᾽ Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 3 σχεδίου Νόμου " περὶ συμπλη-
ρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς Νομοθεσίας τῆς Σχολια-
τρικῆς ὑπηρεσίας " τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον παρα-
τηρεῖ τὰ κάτωθι:

1) τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1 ἔρθρον δὲν νὰ διαγραφῆ ὑλοκλη-
ρον. Διορισμὸς σχολιατρῶν εἰς τὰς 60 κενὰς θέσεις ἕ-
νευ διαγωνισμοῦ διὰ μόνης ἀποφάσεως τοῦ Ἐκπαιδευτοῦ
ἔστω καί μετὰ συμφωνοῦν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς
Σχολικῆς Ἑπιτροπῆς εἰς κρίσεις διὰ τὸ ἔθνος μας
στεγνὰς, καθ' ἃς οἱ νέοι τῆς Πατρίδος μας, ἐν οἷς
καί πλεῖστοι ἰατροί, μέχονται τὸν ὑπὲρ τῆς διασώσε-
ως τῆς ἐλευθερίας μας σκληρῶν ἀγῶνα κατὰ τοῦ Σλα-
βοκραμμουνισμοῦ, δὲν εἶναι νοητός.

Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ σήμερον
νέοι ἰατροί δὲν δύνανται νὰ ἀγνοηθῶσιν. Εὐλόγως δὲ
οἱ ἀρροῦσι διορισμοὶ 60 σχολιατρῶν ἕνευ διαγωνι-
σμοῦ, ὡς καὶ κείμενοι ἔχρι τοῦδε διατάξεις, ἀπαιτοῦ-
σι, καί μάλιστα ἀπέριον τὴν ὑγιεινὴν καί
μεγαλυτέραν ἢ ἔχρι τοῦδε τὴν ἡ -

λικίαν θά δάση άφορμήν εις δεδικαιολογημένα παράπονα
άλλή και όριμείας, έπικρίσεις. Σκόπιμον είναι παρά
την άγνωστομένην ανάγκην της λειτουργίας σχολιαστρι-
κής ύπηρεσίας, ή πλήρωσις των κενών θέσεων των σχολια-
τρων να άναβληθῆ δι ευθετώτερον χρόνον και να έναρ-
γηθῆ αύτη κατά τας κειμένας διατάξεις.

2) Το άρθρον 5 του ώς ένω σχεδίου Νόμου δέον να
τροποποιηθῆ ούτως ώστε ή υπό τούτου προβλεπομένη Ή-
γειονομική Έπιτροπή προς εξέτασιν των υποψηφίων σπου-
δαστών να είναι ή δευτεροβάθμια Έπιτροπή. Ούτω ή έ-
πιτροπή εξέτασις των υποψηφίων σπουδαστών θά γίνεται
και έφεξής ώς έγένετο και άχρι τουδε, (οι υποψήφιοι
σπουδασταί των Παιδαγωγικών Ακαδημιών άποροι κατά γε-
νικόν κανόνα ούδέν τμήμα καταβάλλουσιν, οι δε της Α-
καδημίας Σωματικής Αγωγής καταβάλλουσι γενικώς εξέτα-
στρα)

Οί δε τυχόν παραπονύμενοι εκ των υποψηφίων θά δικαι-
οϋνται να προσφεύγωσιν εις την δευτεροβάθμιον Έπιτρο-
πήν. Τοϋτο είναι σύμφωνον και προς το κνεσμα της ει-
σηγητικής έκθέσεως και προς την πραγματικότητα.

Δ. Έπί του υπ' αριθμ. 4 σχεδίου Νόμου " περί τροποποι-
ήσεως και συμπληρώσεως του Α. Ν. 1787/39 " περί όργα-
νώσεως των μαθητικών συσπειρών και έξοχών." το Έκ-
παιδευτικόν Συμβούλιον έχει ήδη άποφανθῆ.

Ε. Έπί του υπ' αριθμ. 5 Σχεδίου Νόμου " περί τρο-
που διορισμού προσωρινών εκπαιδευτικών λειτουργών " το
Έκπαιδευτικόν Συμβούλιον παρατηρεῖ τά κάτωθι.

1) Μετά την λέξιν "Μέσης" εις την παράγραφον 1 του
άρθρου 1, δέον να προστεθῆ ή λέξις και Στοιχειώδους.
(δέξ).

ή ήν παράγραφον 2 τών ενίων άρθρων

- 2) Μετά τήν λέξιν ~~ή Κοινότητες~~ ~~ή~~ ~~οδόν~~ να προστεθή ή φράσις ~~ή αι Σχολικαί Εφορίαι~~
- 3) Είς τό τέλος τής παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται /εδ. 2: 'Η στέγασις τῶν λειτουργῶν τούτων γίνεται μερίμνη τῶν Δήμων, Κοινοτήτων καὶ Σχολικῶν Ἐφοριῶν. Οἱ τοιοῦτοι προσωρινοί εκπαιδευτικοί λειτουργοί δέν μετατίθενται.
- 4) Είς τήν παράγραφον 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου μετά τήν λέξιν ~~ή Κοινότης~~ ~~ή~~ ~~οδόν~~ να προστεθή ή φράσις: ~~ή ή Σχολική Ἐφορία~~
- 5) Είς τό τέλος τοῦ ἄρθρου 1 προστίθεται 5η παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

Ἡ ὑπηρεσία τῶν ὡς ἄνω προσωρινῶν εκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ἅμα τῇ μονιμοποιήσει αὐτῶν συνοπλογοῦνται διὰ τήν προαγωγήν αὐτῶν εἰς τόν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμόν.-

Ἄ Προεδρός

Τῆ Μέλη

Ε. Σέκκερης

Σκουτέρδπουλος

[Signature]

[Signature]

Δ. Σουχλέρης

[Signature]

Θ. Παρσεκσεύπουλος

[Signature]

Η. Λέγιος

[Signature]

Ν. Μιχαλόπουλος

[Signature]

Χ. Γκιτάνος

[Signature]

Δ. Μιουργής

[Signature]

Α. Βομπούλης

[Signature]

Γ. Ζορπανιάκης.

Αρ. πρωτ. 5079

Π Ρ Α Ξ Ι Σ 45η

Ἐχον ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 42289/28-5-49 ἀπόφασιν τοῦ Σοῦ Ἐπιτελείου περὶ διενεργείας ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων τῶν γυμνασίων Αἰγύπτου συνήλθεν εἰς τακτικὴν συνεδρίαν σήμερον τὴν 7ην Ἰουνίου 1949 ἐν ὄλοεμελείᾳ τῶ Κ.Δ. καὶ Γ.Σ.Ε. ἀπόντων τῶν κ.κ. Παρασκευοπούλου ~~καὶ~~ Θ. καὶ Μιχαλοπούλου Ν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ . . . τῆς ἀποφάσεως καὶ προέβη εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν πρὸς ἐξετάσιν ζητημάτων ὡς ἑξῆς:

Μετὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ζητημάτων ἐπέκλεισεν ἀντιγράφα τούτων εἰς εἰδικούς φακέλους κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τῆς ἀποφάσεως καὶ παρέδωκεν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Θ. Παρασκευοπούλου ἐσφραγισμένους κατὰ τὴν ἀπόφασιν.

Τὸ Συμβούλιον γ ν ω μ α τ ε ὕ ε ι , ὅπως εἰς ἦν περιέπτωσιν παρουσιασθῆ ζητήματι κατὰ τὴν διενέργειαν τῶν ἐξετάσεων μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Σοῦ Ἐπιτελείου, ὁ κ. Ἐπιτελεὺς τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας ἐξουσιοδοτήσῃ δι' ἀποφάσεώς του τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐξετάσεων, ἵνα λύσῃ τοῦτο κατὰ τὴν κρίσιν του. -

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ
Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

- Γ. Σκουτερόπουλος* Γ. Σκουτερόπουλος
- Δ. Σουχλέρης* Δ. Σουχλέρης
- Η. Λάγιος* Η. Λάγιος
- Χ. Γκιτάνος* Χ. Γκιτάνος
- Δ. Μισυρλής* Δ. Μισυρλής
- Δ. Βαμπούλης* Δ. Βαμπούλης
- Γ. Ζομπανάκης* Γ. Ζομπανάκης

Π Ρ Α Ξ Ε Ι Σ 46η

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ 8ῃ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου 1949 συνελθόν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐν ὀλομελείᾳ εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ ὑπὸ τῆν προεδρείαν τοῦ κ. Εὐάγγ. Σέκκερη παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ, παρισταμένου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Γραφείων αὐτοῦ, εἰργάσθη ὡς ἑξῆς:

Ἐχόν ὑπ' ὄψει 1) τὴν ὑπ' ἀριθ. 107/24-9-47 πρᾶξιν τῆς ὀλομελείας ~~σοῦτον~~ ὡς καὶ τὰς μεταγενεστοτέρας σχετικὰς πράξεις ἀφορῶσας εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν νυκτερινῶν ἰδιωτικῶν γυμνασίων καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς νυκτερινῆς ἐν γένει ἐκπαίδευσως τῶν ἐργαζομένων, νέων διὰ τῆς ἰδρύσεως νυκτερινῶν δημοσίων σχολείων, ^{2) καὶ} ἀνάγκας τῆς ἐκπαίδευσως, ὡς αὗται ἔχουν μεταπολεμικῶς δημιουργηθῆ,

ἀ π ο φ α σ ῖ ζ ε ι :

Νά ὑποβάλλῃ εἰς τὸ Σὸν Ἰπουργεῖον τὸ συνταχθέν ὡς κατωτέρω σχέδιον Νόμου " περὶ ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας νυκτερινῶν δημοσίων γυμνασίων " μετὰ τῆς σχετικῆς εἰσηγητικῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως καὶ παρακαλεῖ, ὅπως τοῦτο ἐκτιμῶν τὰς ἐκτιθεμένας ἀπόψεις μεριμνήσῃ διὰ τὴν ὅσον τὸ ταχύτερον φήσισιν τοῦ νόμου, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὁποίου θέλει ἐξυπηρετηθῆ τὰ μέγιστα τὸ συμφέρον τῆς Ἑθνικῆς Παιδείας.

Εἰσηγητικὴ ἔκθεσις

ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου "Περὶ ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας Δημοσίων Νυκτερινῶν Γυμνασίων".-

Διὰ τοῦ Νόμου 2545/40 προεβλέπετο ἡ ἵδρυσις νυκτερινῶν γυμνασίων παρεχομένης ἀδείας μόνον εἰς πρόσωπα Νομικῆς Δημοσίου Δικαίου, τῶν ὁποίων ἡ ἐν γένει κοινωνικῆς δρασις θά ἐξησφάλιζε καὶ τὴν εὐρυθμον καὶ ἀγαθοποιὸν διὰ

τήν έργαζομένην νεότητα λειτουργείαν τών ως άνω σχολείων.

* Βραδύτερον διά τοῦ νόμου 205/1947 ~~καὶ ἐπιπλέον~~
~~καὶ ἐπιπλέον~~ ἡ άδεια καὶ ἰδρύσεως
καὶ λειτουργίας Νυκτερινῶν γυμνασίων ἠδύνατο νά παρέχη-
ται καὶ εἰς ἰδιώτας ὑπό τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐργασίων καὶ
καὶ Ἐθν. Παιδείας ἄνευ προηγουμένης προτάσεως ἢ γνωματεύ-
σεως τοῦ Α. Ε. Σ. καὶ τοῦτο ἔξαιρετικῶς διά τὰ Νυκτερινά
γυμνάσια, διότι δι' ἄλλα τ' ἄλλα σχολεῖα, οἰουδήποτε βαθμοῦ,
ἰδιωτικῆς ἐκπαίδευσσεως οἱ σχετικοὶ νόμοι προβλέπουσι προη-
γουμένην ἔγκρισιν τῆς άδειας ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας
ὑπό τῶν οἰκείων Συμβουλίων, μετὰ προηγουμένην γνωμάτευσιν
τῶν Ἐπιθεωρητῶν, εἰς τὰς περιουρείας τῶν ὁποίων ζητεῖται
ἡ ἰδρύσις καὶ λειτουργία.

Τό Α. Ε. Σ. δι' ἔπανελημμένων πράξεών του εἶχεν ὑποδείξει
οὐ μόνον τήν ἀνάγκην τῆς ἰδρύσεως σχολείων νυκτερινῶν
διά τήν μόρφωσιν τῶν ἐργαζομένων νέων, ἀλλ' εἶχε τονίσει
καὶ τήν ὑποχρέωσιν τοῦ Κράτους νά ἀναλάβῃ αὐτό τήν λει-
τουργίαν αὐτῶν. Εἰς τήν γνώμην του αὐτῆν ^{ἰδ} Α. Ε. Σ. εἶχε κι-
νηθῆ ἐκ τῆς σκέψεως, ὅτι, ἐφ' ὅσον τό Κράτος παρέσχε τὰ
μέσα τῆς μορφώσεως εἰς τήν Ἑλληνικήν νεότητα διά τῶν
ἡμερησίων γυμνασίων τήν δυναμένην νά διαθέτῃ, τόν ἀναγκαῖ-
ον χρόνον καὶ τὰ λοιπὰ ὑλικά μέσα, δέν θά ἔπρεπε νά ἀγνοή-
σῃ καὶ τοῦς νέους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι λόγῳ ἀνεπαρκείας
τῶν ^{ἐν γυμν} ~~ἀφαισθ~~ μέσων εἶναι ὑποχρεωμένοι νά διαθέτουν τὰς
ῥάσ τῆς ἡμέρας διά νά πορίζωνται τὰ μέσα τῆς ζωῆς, ἐν' ᾧ
ἐξ ἄλλου αἱ ἱκανότητές των θά ἐπέτρεπον νά προᾶχθῶσιν
οὔτοι ἀπό μορφωτικῆς ἀπόψεως ἐφ' ὅσον θά ἠδύνατο νά
χρησιμοποιοῦσι τὰς ῥάσ τῆς ἑσπέρας, καθ' ἃς δέν ἐργάζονται
πρός τόν σκοπόν αὐτόν. Τό Α. Ε. Σ. ἐπέστρεψε καὶ πιστεύει
ὅτι τό ἐνδιαφέρον τοῦ Κράτους διά τήν μόρφωσιν τοῦ ἐρ-
γαζομένου νέου, δέν πρέπει ἐπ' οὐδενί λόγῳ νά εἶναι μι-

κοότερον τοῦ ἐνδιαφέροντος του διὰ τὴν μὴ ὑπόχρεων νὰ ἐργάζηται νεότητα, τοσούτω μάλλον καθ' ὅσον τὸ ἐνδιαφέρον αὐτοῦ εἶναι ἐκ τῶν κυρίων χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων τῆς ἀληθοῦς δημοκρατίας, Πολιτεύματος ὑφ' ἧς ἡ Ἑλλάς βιοῦ. Περισσότερον ἠελίνομεν νὰ κἀμωμεν λόγον περὶ τῶν πολλῶν ἄλλων χρησιμοθηρικῶν λόγων, τῶν ὑπαγορευόντων τὴν θεομήν τοῦ Κράτους προστασίαν τῶν δι' ὕλικούς λόγους ἀδυνατούντων νὰ τύχωσιν ἀνωτέρας τινὸς μορφώσεως.

Οὕτω διὰ τοῦ συνημμένου σχεδίου τοῦ νόμου τὸ Κράτος πλέον ἀναλαμβάνει τὴν νυκτερινὴν ἐκπαίδευσιν ἣν θὰ παρέχη εἰς τοὺς ἐργαζομένους νέους πλήρη καὶ ἀντὶ δαπάνης ἀναλόγου πρὸς τὴν ὕλικὴν αὐτῶν κατάστασιν ἀφοῦ δὲν θὰ ἔχη θῆσιν εἰς τὸ δημοσίον νυκτερινὸν σχολεῖον τὸ πνεῦμα τῆς ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως ὡς κατ' ἀνάγκην συμβαίνει προκειμένου περὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐν γένει σχολείων.

Ἐγκρινόμενου τοῦ ὡς ἄνω σχεδίου θὰ ἐπανορθωθῆ καὶ τὸ ἄτοπον τῆς λειτουργίας ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως, αἱ ὁποῖαι εἶναι πρωτίστως κατὰ φυσικὸν λόγον κερδοσκοπικαί, ἐν κτηρίοις δημοσίοις ἢ ὑπὸ τοῦ δημοσίου μεμισωμένοις καὶ τῆς χρησιμοποίησεως ἐπίπλων καὶ διφαντικῶν μέσων δημοσίων σχολείων ὑπὸ τῶν ἰδιωτικῶν αὐτῶν ἐπιχειρήσεων αἱ ὁποῖαι δίκαιον εἶναι ἐφ' ὅσον μάλιστα ἀνήκουν εἰς ἰδιώτας νὰ στηρίζουν τὴν πρόοδον καὶ ἐπιτυχίαν ἐπὶ τῶν ἰδιῶν αὐτῶν μέσων καὶ ἱκανότητων.

Σχέδιον Νόμου

" Περὶ ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας νυκτερινῶν γυμνασίων "

" Ἄρθρον 1ον "

1.- Διὰ Β. Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ἑπουργοῦ Ἐρησιασμάτων καὶ Ἐθν. Παιδείας, ἰδρύονται προτάσει τοῦ Κ. Δ. καὶ Γ. Σ. Β. δημόσια νυκτερινὰ γυμνάσια ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ

ἢ ἐν αἷς ἄλλαις πόλεσι κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ καὶ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου αἱ ἐκπαιδευτικαὶ ἀνάγκαι ἐπιβάλλουσι τοῦτο.

2.- Ἡ στέγασις καὶ λειτουργία τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἰδρυθησομένων νυκτερινῶν γυμνασίων θὰ ἐξασφαλισθῇ εἰς τὰ αὐτὰ οἰκήματα, ἐν οἷς στεγάζονται καὶ λειτουργοῦσιν ἡμερήσια δημόσια σχολεῖα Μέσης ἢ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθν. Παιδείας καὶ προτάσει τοῦ Κ. Δ. καὶ Γ. Σ. Ε. ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 20ν

1.- Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν νυκτερινῶν τούτων γυμνασίων ἀποτελεῖται ἐξ ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν λαμβανομένων τῇ αἰτήσει των ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς σχολεῖα Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τῆς αὐτῆς πόλεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας στηριζομένης εἰς πρότασιν τοῦ Κ. Δ. καὶ Γ. Σ. Ε. καὶ καθοριζούσης καὶ τὰ μαθήματα καὶ τὸ ποσοῦν τῶν ὥρῶν διδασκαλίας δι' ἕναστον τῶν προσλαμβανομένων λειτουργῶν.

2.- Προτάσει τοῦ Κ. Δ. καὶ Γ. Σ. Ε. καθορίζεται δι' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐρησκευμάτων καὶ Ἐθν. Παιδείας τὸ ποσοῦν τῆς ἀποζημιώσεως, ἣτις θάσῃ τῶν ὥρῶν διδασκαλίας καὶ λοιπῆς ἐργασίας καταβάλλεται εἰς τοὺς προσλαμβανομένους εἰς τὰ νυκτερινὰ γυμνάσια ἐκπαιδευτικούς λειτουργούς καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικόν, ὅπερ δύναται νὰ λαμβάνηται καὶ ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα τῆς αὐτῆς πόλεως.

πῶν δὲ μετ' ἑκείνων τῶν ἡμετέρων τὸν ἄρθρον 5.

Ἄρθρον 30ν

(Διευθύνσις, διαχειρήσις).

1.- Διὰ Β. Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐρησκευμάτων καὶ Ἐθν. Παιδείας μετὰ πρότασιν τοῦ Κ. Δ. καὶ Γ. Σ. Ε. ἀνα-

ή στέγασις τῶν δυνάμει τοῦ Ν. 205/1947 ἰδρυθέντων ἰδιωτικῶν νυκτερινῶν γυμνασίων εἰς οἰκήματα δημοσίου ἢ μεμισθωμένα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς ἃ στεγάζονται ἤδη δημοσίου σχολεῖα Μέσης ἢ Στοιχειώδους Ἐκπαίδευσως ἢ παραρτήματα τούτων, ὡς ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ χρῆσις ὑπὸ τῶν νυκτερινῶν τούτων ἰδιωτικῶν γυμνασίων τῶν διδακτικῶν ὀργάνων, ἐπίπλων, σκευῶν κ.λ.π. ἀνηκόντων εἰς δημοσίου σχολεῖα Μέσης ἢ Στοιχειώδους Ἐκπαίδευσως.

2.- Τὰ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, ἰδιωτικὰ νυκτερινὰ ταῦτα γυμνάσια δύνανται νὰ λειτουργήσουν ἐφεξῆς εἰς ἴδια οἰκήματα ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐξευρισκόμενα κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας διατάξεις τοῦ Ν. 2545/1940 κ.λ.π.

3.- Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως εἶναι ἄκυρος καὶ παύσει ἰσχύουσα πᾶσα διαταγή ἢ πράξις ἢ ἀπόφασις Ἐπιτροπῆς, δι' ἧς ἐπετρέπη ἡ στέγασις τῶν κατὰ τὸν Ν. 205/1947 ἰδρυθέντων ἰδιωτικῶν γυμνασίων εἰς οἰκήματα δημοσίου ἢ μεμισθωμένα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν λειτουργίαν σχολείων ὡς καὶ ἡ χρῆσις ὑπὸ τῶν αὐτῶν νυκτερινῶν ἰδιωτικῶν γυμνασίων τῶν ἐπίπλων, σκευῶν, ὀργάνων κ.λ.π. δημοσίων ἐν γένει σχολείων. Ἡ παρούσα διάταξις ἀφορᾷ καὶ εἰς πᾶν ἰδιωτικὸν νυκτερινὸν γυμνάσιον ὁποσοῦν ἴδρυσέν καὶ συντηροῦμενον ὑπὸ φυσικοῦ καὶ οὐχί, ὡς ὁ νόμος 2545/47 ὀρίζει, νομικοῦ προσώπου.

4.- Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ νυκτερινῶν σχολείων ἰδρυθέντων ἐπ' ὄνοματι κοινοφελῶν ἰδρυμάτων καὶ συλλόγων ἅτινα ἐξακολουθοῦν νὰ στεγάζονται καὶ εἰς οἰκήματα δημοσίων σχολείων μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἐπιτροπῆς Ὁρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς

δημοσιεύσεως του εις την 'Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ

Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Ι. Δκουτερόπουλος

Ι. Δκουτερόπουλος

Δ. Σουχλέρης

Δ. Σουχλέρης

Θ. Παρασκευόπουλος

Θ. Παρασκευόπουλος

Η. Αάγιος

Η. Αάγιος

Η. Χαλαδρόπουλος

Η. Χαλαδρόπουλος

Χ. Γκιτάκος

Χ. Γκιτάκος

Α. Μιουρλής

Α. Μιουρλής

Βαμπούλης

Βαμπούλης

Γ. Ζομπανίδης

Γ. Ζομπανίδης

Α. Παπαγεωργανδρόπουλος

Α. Παπαγεωργανδρόπουλος

Π Ρ Α Ε Ι Σ 47η

Ἐν Ἀθῆναις σήμερον τῆ 9-6-1949 συνελθόν τό Ἐκπαιδευτικόν Συμβούλιον ἐν ὀλομελείᾳ εἰς τακτικὴν συνεδοίαν ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Εὐάγγ. Σέκκερη παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτοῦ παρισταμένου καὶ τοῦ Δ/ντοῦ τῶν Γραφείων αὐτοῦ, εἰργάσθη ὡς ἑξῆς:

1.- Προκειμένου τό Κ.Δ.Γ.Σ.Ε. νά ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ γυμναστοῦ τοῦ Β' γυμνασίου ἀρρένων Ἀθηνῶν Μπερκέτη Δημ. καὶ νά κρίνῃ περί τῆς ἐπαρκείας ἢ μὴ τῆς ἀπολογίας του, λαβόν δέ γνώσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. Φ.4103/16-5-48 (ἀρ. Ἐμπ. Πρ. Ὑπουργ. 3301/4-6-49) ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Πάξεως ἐκ τοῦ ὁποίου προκύπτει "κακοῆθης ἐνέργεια" τοῦ γυμναστοῦ Μπερκέτη Δ.

Ἀποφασίζεῖ, πρὸ πάσης λήψεως ἀποφάσεως νά καλέσῃ τὸν γυμναστήν Μπερκέτην Δημ. τοῦ Β' γυμνασίου ἀρρένων Ἀθηνῶν εἰς συμπληρωματικὴν ἀπολογία:

α) Διότι κατ' Αὐγούστον 1948 κατήγγειλε ψευδῶς εἰς τὴν Ἀσφάλειαν Ἀθηνῶν, ὅτι ἡ δημοδιδασκάλισσα Κυριακοπούλου Παναγ. ἐμφορεῖται ὑπὸ κομμουνιστικῶν φρονημάτων.

β) Διότι δύο ἡμέρας μετὰ τὴν πρώτην καταγγελίαν μετέβη ἐκ νέου εἰς τὴν Ἀσφάλειαν Ἀθηνῶν καὶ παρέδωσε δύο κομμουνιστικὰ βιβλία διὰ τὰ ὅποια ἐβεβαίωσε, ὅτι ἀνευρέθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Κυριακοπούλου Παναγ.

γ) Διότι οὗτος μὴ ἐπιτυχάν τοῦ σκοποῦ του διὰ τῆς καταγγελίας εἰς τὴν Ἀσφάλειαν Ἀθηνῶν μετέβη εἰς τὴν Ἀσφάλειαν Πειραιῶς καὶ διὰ τοῦ γνωστοῦ του Ἀστυφύλακος Κάρτη Δημ. κατήγγειλεν, ὅτι ἡ Κυριακοπούλου Παν. εἶναι κομμουνιστικῶν φρονημάτων.

δ) Διότι διὰ τῆς καταγγελίας του ταύτης ἐγένετο αἰτία νά

ταλειπωρηθη ⁶/₁₁ ως νομιμόφων δημοδιδασκαλίσα Κυριακοπούλου Παναγ. συλληφθεῖσα καὶ μεταταχθεῖσα εἰς τὴν Ἀσφάλειαν Πειραιῶς.

2.- "Ἐχον ὑπ' ὄψει του 1) τὸ ὑπ' ἀριθ. 86493/5-11-48 (Π.Ε.Σ. 8204/9-11-48) ἔγγραφον τοῦ Σοῦ ~~Παι~~ Υπουργείου (Δ/νοιοι Διδαικτικῶν βιβλίων) δι' οὗ διαβιβάζει πρὸς τὸ Συμβούλιόν μας αἴτησιν τοῦ θεολ. καθηγητοῦ Γυμνασίου Νικαίας Σ. Κουντουριώτου περὶ ἐγκρίσεως τοῦ βιβλίου του "Ἱερά Γεωγραφία" ἢ Γεωγραφία τῆς Παλαιστίνης ἔκδοσις Τρίτη" ὡς βοηθητικὸν τῶν μαθητῶν εἰς τὴν πληροστέραν κατανοῆσιν τοῦ θερησκευτικοῦ των μαθήματος" .2) τὴν σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ ἐκ τῶν μελῶν του Α.Κ. Παπαγεωργακοπούλου ἔχουσαν οὕτω:

" τὸ ὑπὸ κρίσιν βιβλίον τοῦ καθηγητοῦ Σ. Κουντουριώτου "Ἱερά Γεωγραφία ἢ Γεωγραφία τῆς Παλαιστίνης ἔκδοσις Τρίτη" σχήματος θου ἀποτελεῖται ἐκ σελ. 96 μετὰ πλινκας περιεχομένων. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὡς ἄνω βιβλίου εἶναι προσημοσμένα καὶ 9 φύλλα χάρτου με εἰκόνας πόλεων καὶ χωρῶν τῆς Παλαιστίνης. Προηγουῖνται τῆς ὅλης ἐκθέσεως τοῦ βιβλίου Γ' πρόλογος ἀντιστοιχοῦντες εἰς τὰς τρεῖς μέχρι σήμερον ἐκδόσεις τοῦ ὑπὸ κρίσιν βιβλίου. Εἰς τὸν α' καὶ β' πρόλογον χρησιμοποιοῦνται φράσεις καὶ λέξεις περὶ τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου αἴτινες θά ἔπρεπε νά λείπουν διότι ἐν ᾧ προφανῶς ὁ συγγραφεὺς ἄλλο θέλει δι' αὐτῶν νά ἐκφράσῃ ἐν τούτοις δύνανται νά παρεξηγηθῶσι καὶ νά γίνωσι ἀκόμη ἀφορμὴ παρερμηνείας τῶν περὶ τὴν ψυχὴν τοῦ Κυρίου. Ἐν τούτοις τὸ ὑπὸ κρίσιν βιβλίον ἔχει καὶ πολλὰ προτερήματα. Λύονται ν' ἀποβῇ καλὸν βοήθημα εἰς τε τὸν διδάσκοντα τὸ μάθημα τῶν θερησκευτικῶν καὶ τοὺς μαθητὰς".

Ἄποφασις εἰ: νὰ προτείνη εἰς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖ-
ον τὴν σύστασιν τοῦ ἄνω βιβλίου διὰ τε τοὺς μαθητὰς
τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὰς σχολ. Βιβλιοθήκας.-

3.- ἔλαβε γνῶσιν 1) τοῦ ὑπ' ἀριθ. 93343/48/25-1-49 (Π.Ε.Σ.
550/28-1-49) ἐγγράφου τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου Παιδείας (Δ/
νσις Διδ. Βιβλίων) δι' οὗ διαβιβάζει πρὸς τὸ Συμβούλιον
μας τὸ βιβλίον τοῦ κ. Γ. Παπαγεωργίου (Ἐραλδου) " Ἡ ἐπέ-
τοῦ ὄρους ὀμιλία τοῦ Κυρίου", σχήματος 16ου πρὸς ἔγκρισιν
2) τῆς εἰσηγήσεως τοῦ ἐκ τῶν μελῶν του κ. Ἀνδρ. Κ. Παπα-
γεωρονακοπούλου ἔχουσιν οὕτω:

Ἡ τὸ ὑπὸ κείσιν βιβλίον τοῦ κ. Γ. Παπαγεωργίου (Ἐραλδου)
" Ἡ ἐπέ τοῦ ὄρους ὀμιλία τοῦ Κυρίου" σχημ. 16ου ἀποτε-
λεῖται ἐκ σελ. 83 καὶ περιλαμβάνει τὸ κείμενον τῆς ἐπέ
τοῦ ὄρους ὀμιλίας τοῦ Κυρίου ἐκ τῶν κεφαλαίων 5ον 6ον καὶ
7ον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου. Ταύτην ἔχει ταξινομήσει
κατὰ περικοπὰς καὶ κάτωθεν τοῦ κειμένου ἐκάστης περικο-
πῆς παραθέτει ἐρμηνείαν, τὴν ὅποیان ἀμέσως ἀκολουθεῖ εὐ-
ρυτέρα ἀνάπτυξις. Εἰς τὴν εὐρυτέραν ταύτην ἀνάπτυξιν, ὁ
εἰρημένος συγγραφεὺς ἐπεκτείνεται ὑπὲρ τὸ δέον εἰς λε-
πτομερεῖς ἐρμηνείας ὀρισμένων λέξεων ἐπέ βλαβητοῦ ἠθι-
κοῦ περιεχομένου διὰ τοῦ Μακαρισμοῦ (δηλ. καὶ εἰς τὸν
ἐκάστης περικοπῆς) τὸ ὅποσον ἔδει νὰ προσφέρηται εἰς
τοὺς μαθητὰς συμπεπικνωμένον, θετικόν, ἀπηλλαγμένον παρερη-
νειῶν ἢ καὶ διαφορουμένων ἐρμηνειῶν, διὰ νὰ δύναται νὰ εἶ-
ναι τοῦτο ποδοσφορον εἰς ἀφομοίωσιν ἐκ μέρους τῶν μαθη-
τῶν πρὸς ἀτομικὸν των βίωμα εἰς τὸν καθόλου ἠθικὸν φρο-
νηματισμὸν αὐτῶν καὶ τὴν ἐν γένει διδασίαν τοῦ ἀτομικοῦ
των ἠθικοῦ χαρακτήρος. Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου, τὸ ὑπὸ κείσιν
βιβλίον ἐμφανίζει καὶ βασικὰς παρορμητικὰς ὀρισμένων ἐν-
νοιῶν, ἐγκλειομένων εἰς ὀρισμένας λέξεις τοῦ ἱεροῦ κειμέ-

νου, αἵτινες ἂν δέν διαστρέφουσι τὸ πλήρες ἠθικὸν νόημα ἐξ ὀλοκλήρου, δέν δίδουσι τὴν ὀρθὴν ἑρμηνείαν εἰς τὸ νόημα αὐτῶν, ὥστε ὁ μαθητὴς θετικῶς καὶ ἀπροσκόπτως νὰ χωρήσῃ εἰς τὴν κατανόησιν τῶν ὑψίστων ἀληθειῶν τῶν ὑπαρχουσῶν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ "Ορους ὀμιλίαν τοῦ ~~πρωτο~~ Χριστοῦ, ἣτις ἀποτελεῖ τὸ κορυφωμα τῆς ὅλης ἐπὶ τῆς γῆς Διδασκαλίας Τουπ.χ. εἰς τὴν σελ. 11 ποροσπαθῶν ὁ συγγραφεὺς νὰ ἐορμηνεύσῃ τὰς λέξεις " τῷ πτωχῷ τῷ πνεύματι " ἀποτυγχάνει βασικῶς εἰς τοῦτο καὶ ὀμιλεῖ περὶ ἄλλων πραγμάτων ἀσγέτων εἰς τὸ ἀληθές νόημα τοῦ α' Μακαρισμοῦ " Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι κ.λ.π " . Ἐπίσης εἰς τὴν αὐτὴν σελίδα ἰσχυρίζεται, ὅτι ἡ ὀμιλία αὐτὴ ἐξεφωνήθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου μόνον εἰς τοὺς μαθητὰς πω(καὶ ὡς τοιοῦτους βεβαίως ἐννοεῖ τοὺς 12 ἐφ' ὅσον δέν δίδει ἀξηγήσεις περισσοτέρας διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν προτασομένην ὑπὸ τῶν Ἐυαγγελιστῶν φράσιν " Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος " (Ματθ. ε' στ 1) Ἐνῶ τοῦτο ὡς τὸ γράφει εἰς τὴν ὡς ἄνω σελίδα τοῦ βιβλίου του δέν εἶναι ὀρθόν. Εἰς τὴν σελ. 12 ἀναγράφεται " τοὺς 8 μακαρισμοὺς λέγει ὁ Χριστὸς ἀπὸ συμφώνου μὲ τὸ " Ἅγιον Πνεῦμα κ.λ.π. " χωρὶς τὰ ἀναγραφόμενα νὰ γίνωνται νοητὰ ὑπὸ τῶν μαθητῶν. Καὶ τοῦτο διότι δέν ἐδόθη ἀπ' ἀρχῆς ἡ ὀρθὴ ἐρμηνεία εἰς τὰς λέξεις " Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι ". Πλήρης δὲ παρερμηνεία ἐπικρατεῖ εἰς τὴν ὅλην διατύπωσιν τῆς ἐρμηνείας τοῦ α' Μακαρισμοῦ. Ἀστήρικτος φαίνεται καὶ ἡ ~~ἐρμηνεία~~ ὑπ' αὐτοῦ διδόμενη ἐρμηνεία τῆς λέξεως πτωχοὶ εἰς τὴν σελ. 13. Ἐπίσης ἐρμηνείαν εἰς τὴν αὐτὴν σελίδα τὸ " ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν " γράφει " ξεμπέρδεμα, ξεμπέρδεμα, σταύρωσέ τον " ἐρμηνείαν ἐντελῶς ἀστήρικτος καὶ παράτολμος. Εἰς τὴν σελ. 14 ἀναγράφεται ὡς ἐρμηνείαν τοῦ 2ου Μακαρισμοῦ, ὅτι δι' αὐτοῦ " ὑποδηλοῦνται οἱ πολυἀριθμοὶ βλαιοὶ θάνατοι, οἱ

ὅποιοι ἀναμένουν τοὺς μαθητάς" . Ἡ ἔρμηνεα αὕτη δὲν εἶναι ὀρθή καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν παρερμηνείαν τοῦ α' Μακαρισμοῦ τοῦ ὁποίου ὁ 2ος εἶναι συνέχεια τοῦ 1ου. Εἰς τὸν 3ον Μακαρισμὸν δὲν διαστέλλει τὴν δικαίαν ὀργὴν τῆς ἀδίκου, καὶ δὲν δίδει τὴν ὀρθὴν περὶ ὀργῆς τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίαν, ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ σχετικοῦ γωρλοῦ τῆς Γραφῆς " ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε" (Ἐφεσ. δ' 26). Εἰς τὴν σελ. 16 ἀναγράφεται ὡς ἔρμηνεα τοῦ 8ου Μακαρισμοῦ " δεδιωγμένοι ἕνεκον δικαιοσύνης" ὅτι τοιοῦτοι εἶναι οἱ Χριστιανοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἀναγκάζονται νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ ἀγαθὰ των καὶ τὴν πατρίδα των καὶ νὰ ζητήσουν τὴν σωτηρίαν των εἰς τὴν φυγὴν κ.λ.π. ἐνῶ ἡ ὀρθὴ ἔρμηνεα τοῦ ὡς ἄνω Μακαρισμοῦ εἶναι ἄλλη καὶ ἀφορᾷ πάντας τοὺς μέλλοντας νὰ διωχθῶσι καὶ πολυτρόπως νὰ πάθωσι χάριν τῆς πίστεώς των εἰς τὸν Χριστόν. Εἰς τὰς σελ. 17 καὶ 18 ἐρμηνεύων τὴν λέξιν τοῦ Χριστοῦ " ἄλας" ἀναγράφει τὰ ἑξῆς: " Οἱ Χριστιανοὶ παρομοιάζονται ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ μετὰ τὸ ἄλας, διότι ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ μεταδίδουν τὸν Χριστιανισμὸν" " Ἡ ἔρμηνεα αὕτη δὲν εἶναι ὀρθή. Ἐπίσης δὲν εἶναι ὀρθὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀναγραφόμενα εἰς τὴν σελ. 19 τὰ περὶ " πολιτικῆς" τοῦ Χριστοῦ. Λιότι τοιαῦται ὁρθεῖς ἀναγραφόμεναι εἰς ἐρμηνευτικὰ βιβλία τῆς Ἁγ. Γραφῆς καὶ δὴ εἰς βοηθήματα μαθητικὰ καταστρέφουσι τὸ αὐστηρῶς πνευματικὸν νόημα τῆς διδασκαλίας, τοῦ Χριστοῦ καὶ τοιοῦτοτρόπως δὲν δύναται νὰ ἀνταποκρίνωνται εἰς τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐγράφησαν. =Ἐκτός τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεω τὸ ὑπὸ κρίσιν βιβλίον μαρτυρεῖ τὴν βρογατικὴν καὶ φιλοπονήαν τοῦ συγγραφέως ἐπιθυμοῦντος νὰ μεταδώσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας πληροφορίας ἐπὶ τῶν νοημάτων τῆς " ἐπὶ τοῦ Ὄρους ὀμίλλας" τοῦ Κυρίου εἰς τοὺς ἀναγνώστας του .

Συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω δὲν δυνάμεθα νὰ προτείνωμεν τὸ ὑπὸ καλοῖσιν βιβλίον τοῦ Γ. Παπαγεωργίου (Ἑράλδου) " Ἐπὶ τοῦ "Ὁρους ὀμιλία τοῦ Κυρίου" πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως διότι ὡς ὁ ἴδιος ἀναγράφει εἰς τὴν ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν του τὸ ὡς ἄνω βιβλίον του ἐγράφη χάριν τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας καὶ διότι ὡς τοιοῦτον δὲν δύναται ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ἐν τῷ ἐπισήμῳ ὠρολογίῳ προγράμματι ἀναγραφομένας ἀξιώσεις τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἐρησκειτικοῦ μαθήματος εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν σχολείων τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως.

Τὸ Κ. Δ. Γ. Σ. Ε. ἔχον ὑπ' ὄφει του τὰ ἀνωτέρω ἀ π ο φ α σ ῖ ζ ε ι νὰ ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν τοῦ Γεωργ. Παπαγεωργίου (Ἑράλδου) περὶ συστάσεως τοῦ βιβλίου του " Ἡ ἐπὶ τοῦ ὄρους ὀμιλία τοῦ Κυρίου " βεβια τοῦ ὡς ἄνω ἀναγραφομένου λόγους. -

4.- "Ἐλαβε γινῶσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 82668/1948 ἐγγράφου τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου Παιδείας (Δ/σεις Γραμμάτων) πρὸς τὸ Ἐκκαεδ. Συμβούλιον μετὰ τοῦ συννημένου τούτῳ ἐνὸς ἀντιτύπου ὑπ' ἀριθ. 4/1948 τοῦ *Bollettino di Legis latione scolastica comparata* τοῦ Ὑποθηρείου τῆς Παιδείας τῆς Ἰταλίας καὶ ἀ π ο φ α σ ῖ ζ ε ι νὰ ἐπιστρέψῃ τοῦτο πρὸς τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω λιευθουνιν μετὰ τὴν παρακλήσιν ὅπως ἀποθέσῃ καὶ τοῦτο εἰς τὴν εἰσικήν βιβλιοθήκην Πνευματικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Ἐξωτερι-
κοῦ. -

5.- "Ελαβε γνώσιν τῶν διὰ τοῦ ὑπ'ἀριθ. 93289/1948 ἐγγρά-
φου τοῦ Σοῦ Ἐπιχειρηματικῶν Συμβουλίου (Λ/νσις Γραμμάτων) πρὸς τὸ Ἐκ-
παιδευτικὸν Συμβούλιον διαβιβασθέντων αὐτῶν δελτίων τῆς
Οὐνέσκο ἀφορῶντων εἰς τὸ Διεθνὲς προσωρινὸν συμβούλιον
ἀνασυγκροτήσεως τῆς Ἐκπαιδεύσεως (T.I.C.E.R.) καὶ ἀπο-
φασίζεῖν ἐπιστρέψῃ ταῦτα πρὸς τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω
Διεύθυνσιν μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως ἀποθέσῃ καὶ ταῦτα εἰς
τὴν εἰδικὴν βιβλιοθήκην Πνευματικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλά-
δος μετὰ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.-

6.- "Ελαβε γνώσιν τοῦ ὑπ'ἀριθ. 13678/268/1949 ἐγγράφου
τοῦ Σοῦ Ἐπιχειρηματικῶν Συμβουλίου (Λ/νσις Γραμμάτων) πρὸς τὸ
Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, δι' οὗ ἀποστέλλονται αὐτῶν κατῶ-
πιν τῆς ὑπ'ἀριθ. 2/10-1-49 πράξεως αὐτοῦ τὰ εἰς τὰς ἀπὸ
23-12-48 ἐπιστολὰς τοῦ ἐν Γενεύῃ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐκπαι-
δεύσεως σημειούμενα βιβλία καὶ ἀποφασίζεῖν ἀπο-
δώσῃ ταῦτα πρὸς τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω Διεύθυνσιν μὲ τὴν παρά-
κλησιν ὅπως ἀποθέσῃ καὶ ταῦτα εἰς τὴν παρ'αὐτῇ εἰδικὴν
βιβλιοθήκην πνευματικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ
Ἐξωτερικοῦ.-

7.- "Ελαβε γνώσιν τοῦ διὰ τοῦ ὑπ'ἀριθ. 19837/1948 ἐγ-
γράφου τοῦ Σοῦ Ἐπιχειρηματικῶν Συμβουλίου (Λ/νσις Γραμμάτων)
διαβιβασθέντος αὐτῶν ὑπ'ἀριθ. 3/1948 δελτίου τοῦ Ἰταλι-
κοῦ Ἐπιχειρηματικῶν Συμβουλίου τῆς Παιδείας "*Notiziario della scuola
et della Cultura*" καὶ ἀποφασίζεῖν ἐπι-
στρέψῃ τοῦτο πρὸς τὴν παρὰ τῷ Σφ. Ἐπιχειρηματικῶν Συμβουλίου
Γραμμάτων μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως ἀποθέσῃ καὶ τοῦτο εἰς
τὴν εἰδικὴν βιβλιοθήκην πνευματικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλά-
δος μετὰ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.-

8.- "Ελαβε γνώσιν τοῦ ὑπ'ἀριθ. 19380)338/1949 ἐγγράφου τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου Παιδείας(Δ/νοισ Γραμμάτων) πρὸς τὸ Ἐκπαιδευτικόν Συμβούλιον, δι' οὗ διαβιβάζονται αὐτῷ συνημμένως τὸ ὑπ'ἀριθ. 89/1948 δελτίον τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐκπαιδεύσεως μετὰ τοῦ βιβλιογραφικοῦ παραρτήματος αὐτοῦ καὶ ἀποφασίζεῖν ἀποδῶση ταῦτα πρὸς τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω Διεύθυνσιν μετὰ τὴν παράκλησιν ὅπως ἀποθέσῃ καὶ ταῦτα εἰς τὴν παρ'αὐτῇ εἰδικὴν βιβλιοθήκην πνευματικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

9.- "Ελαβε γνώσιν τοῦ ὑπ'ἀριθ. 1179/28/19/1949 ἐγγράφου τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου Παιδείας (Δ/νοισ Γραμμάτων) πρὸς τὸ Ἐκπαιδευτικόν Συμβούλιον, δι' οὗ διαβιβάζεται συνημμένως τὸ ὑπ'ἀριθ. 88/1948 τεῦχος *Bulletin des Bureau international d'Education* ὡς καὶ τὸ συμπληρωματικόν τεῦχος αὐτοῦ καὶ ἀποφασίζεῖν ἀποδῶση ταῦτα πρὸς τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω Διεύθυνσιν Γραμμάτων τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου Παιδείας μετὰ τὴν παράκλησιν ὅπως ἀποθέσῃ καὶ ταῦτα εἰς τὴν παρ'αὐτῇ εἰδικὴν βιβλιοθήκην πνευματικῶν σχέσεων Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.-

10.- "Ελαβε γνώσιν τοῦ διὰ τοῦ ὑπ'ἀριθ. 76199/1948 ἐγγράφου τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας(Δ/νοισ Γραμμάτων) διαβιβασθέντος πρὸς τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον ἀντιτύπου τοῦ Δελτίου ὑπ'ἀριθ. 1/1948 τῆς "*Federal security Agency U.S. of Education in Haiti*" καὶ ἀποφασίζεῖν ἀποδῶση τοῦτο πρὸς τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω Διεύθυνσιν μετὰ τὴν παράκλησιν ὅπως ἀποθέσῃ καὶ τοῦτο εἰς τὴν εἰδικὴν βιβλιοθήκην πνευματικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.-

11.- Έλαβε γνώσιν τοῦ διὰ τοῦ ὑπ'ἀριθ. 72889/1948 ἐγγράφου τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου Παιδείας(Δ/νσιν Ἰδιωτικῆς Ἐκπαιδεύσεως) διαβιβασθέντος πρὸς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τοῦ ὑπ'ἀριθ. 50445/1948 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας μετὰ τῶν συνημμένων τοῦτω ἐντύπων τοῦ Συνεδρίου τῆς Πράγας περὶ τῆς προσχολικῆς ἀγωγῆς ὡς καὶ τοῦ ὑπ'ἀριθ. 1385,Θ/1/1948 ἐγγράφου τῆς ἐν Πράγα Β.Προεσβείας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀποφασίζεῖν ἀ διαπέμψῃ ταῦτα πρὸς τὴν παρὰ τῷ Σφ Ὑπουργεῖῳ Διεύθυνσιν Γραμμάτων, ἵνα ἀποθέσῃ καὶ ταῦτα εἰς τὴν εἰδικὴν βιβλιοθήκην πνευματικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

12.- Έλαβε γνώσιν τοῦ διὰ τοῦ ὑπ'ἀριθ. 90287/1948 ἐγγράφου τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου(Δ/νσις Μέσης) διαβιβασθέντος αὐτῷ ὑπ'ἀριθ. 56419/1948 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ συνημμένου τοῦτω ὑπ'ἀριθ. 22-23/1948 δελτίου τοῦ Ἰταλικοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας "*Notiziario della scuola et della Cultura*" καὶ ἀποφασίζεῖν ἀ διαπέμψῃ καὶ τοῦτο πρὸς τὴν παρὰ τῷ Σφ Ὑπουργεῖῳ Παιδείας Διεύθυνσιν Γραμμάτων μετὰ τὴν παράκλησιν ὅπως ἀποθέσῃ καὶ τοῦτο εἰς τὴν εἰδικὴν βιβλιοθήκην πνευματικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.-

13.- Έλαβε γνώσιν τοῦ ὑπ'ἀριθ. 13664/1949 ἐγγράφου τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου Παιδείας(Δ/νσις Μέσης Ἐκπ/σεως) πρὸς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον δι'οὗ διαβιβάζονται αὐτῷ τὸ ὑπ'ἀριθ. 7737/Ζ/8/1949 ἐγγράφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας μετὰ τοῦ προσηρτημένου αὐτῷ δελτίου τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ἐν

Βελγίω τόμος 3ος έτος 1947 καὶ ἀποφασίζεῖν ἀ
διαπέμψη τοῦτο πρὸς τὴν παρὰ τῷ Σῶ Ὑπουργείῳ Παιδείας
Διευθύνειν Γραμμάτων μὲ τὴν παρακλήσειν ὅπως ἀποθέσῃ
καὶ τοῦτο εἰς τὴν παρ' αὐτῇ εἰδικῇ Βιβλιοθήκῃ Πνευματι-
κῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.-

14.- "Ἐλαβε γνῶσιν τοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 36592/1949 ἐγ-
γράφου τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου Παιδείας(Δ/νοῖς Μέσης Ἐκπαι-
δεύσεως) διαβιβασθέντος αὐτῷ συνημμένως ὑπ' ἀριθ. 30411/
Α.Π./2/1949 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν
πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας μετὰ τῶν συνημμένων τούτω
τριῶν ἀντιτύπων τοῦ τεύχους ἀριθ. II καὶ τριῶν ἑτέρων
ἀντιτύπων τοῦ τεύχους 12 Ἀπριλλοῦ 1949 τοῦ Ἰταλικοῦ
περιοδικοῦ *Notiziario della scuola e della cultura*

καὶ ἀποφασίζεῖν ἀδιαπέμψη ταῦτα πρὸς τὴν
παρὰ τῷ Σῶ Ὑπουργείῳ Παιδείας(Δ/νοῖν Γραμμάτων) μὲ τὴν
παρακλήσειν ὅπως ἀποθέσῃ ταῦτα ἐν τῇ εἰδικῇ βιβλιοθήκῃ
πνευματικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.-

15.- "Ἐλαβε γνῶσιν τοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 23325/452/1949
ἐγγράφου τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου Παιδείας(Δ/νοῖς Γραμμάτων)
διαβιβασθέντος πρὸς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον συνημ-
μένως ὑπ' ἀριθ. II τεύχους τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1949 τοῦ
περιοδικοῦ *La riforma della Scuola* καὶ ἀπο-
φασίζεῖν ἀποδώσῃ τοῦτο πρὸς τὴν αὐτὴν ὡς ἂν
διευθύνειν μὲ τὴν παρακλήσειν ὅπως ἀποθέσῃ καὶ τοῦτο εἰς
τὴν παρὰ παρ' αὐτῇ εἰδικῇ Βιβλιοθήκῃ Πνευματικῶν σχέ-
σεων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.-

16.- "Ελαβε γνώσιν τοῦ ὑπ'ἀριθ. 30218/1949 ἐγγράφου τοῦ
Σοῦ Ὑπουργείου Παιδείας (Λ/νοὶς Μέσης) δι'οὗ διαβιβάζεται
πρὸς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον τὸ ὑπ'ἀριθ. 27579) Α Π/
2/1949 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς
τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας μετὰ τῶν συνημμένων τοῦτῳ ὑπ'
ἀριθ. 13 τεύχους τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ Ἰταλικοῦ περιοδι-
κοῦ *Riforma della Scuola* ὡς καὶ ἀντιτύπων
τοῦ πληροφοριακοῦ δελτίου τοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ καὶ ἀπο-
φασίζει νὰ διαπέμψῃ ταῦτα πρὸς τὴν παρὰ τῷ Σῶ Ὑ-
πουργείῳ τῆς Παιδείας (Λ/νοὶς Γραμμάτων) μετὰ τὴν παρὰ κλησι-
δπως ἀποθέσῃ καὶ ταῦτα εἰς τὴν παρ'αὐτῇ εἰδικὴν βιβλιο-
θήκην Πνευματικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ Ἐξωτερι-
κοῦ.-

17.- "Ελαβε γνώσιν τοῦ ὑπ'ἀριθ. 28216/1949 ἐγγράφου τοῦ
Σοῦ Ὑπουργείου Παιδείας (Λ/νοὶς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως) πρὸς
τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον, δι'οὗ διαβιβάζεται αὐτῷ συνημμέ-
νωσ τὸ ὑπ'ἀριθ. 26001/Α.Π./2/1949 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουρ-
γεῖου τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας μετὰ
τῶν συνημμένων τοῦτῳ: ὑπ'ἀριθ. 12 τεύχους τοῦ Ἰταλικοῦ
περιοδικοῦ *Riforma della Scuola* ὡς καὶ τριῶν ἀντι-
τύπων τοῦ πληροφοριακοῦ δελτίου τοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ καὶ
ἀποφασίζει νὰ διαβιβάσῃ ταῦτα πρὸς τὴν παρὰ τῷ
Σῶ Ὑπουργείῳ Παιδείας Διεύθυνσιν Γραμμάτων μετὰ τὴν παρὰ-
κλησιν ὅπως ἀποθέσῃ καὶ ταῦτα εἰς τὴν παρ'αὐτῇ εἰδικὴν
βιβλιοθήκην Πνευματικῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ
Ἐξωτερικοῦ.-

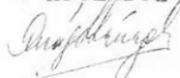
18.- "Ελαβε γνώσιν τῆς ὑπ'ἀριθ. 277 ἀναφορῆς τοῦ Γεν.
Διευθυντοῦ τῆς Μ.Π. Ἀκαδημίας, ὅστις ἀπαντῶν εἰς ἔγγραφον

του Συμβουλίου ανετικόν μέ τήν άπόσπασιν του διδ/λου Σπ. Παπαδοπούλου μέχοι λήξεως του σχολ.έτους γνωρίζει ότι παρετάθη ή άπόσπασις του διδ/λου τούτου μένρι λήξεως του σχ.έτους καί έπομένως δέν παρίσταται άνάγκη προτάσεως τινός έκ μέρους του Συμβουλίου.-

19.- "Ελαβε γνώσιν 1) αίτήσεως του δημ/λου του Στ'δημ. σχολείου Φλωρίνης Χαράλαμπος Ι. Στυλιάδου δι'ής αίτεται τήν άναστολήν άνάρξεως τής χορηγηθείσης είς αυτόν έκπαιδευτικής άδειας πρός μετεκπαίδευσιν έν τω Πανεπιστημίω Αθηνών λόγω στρατεύσεώς του, καί τήν έναρξιν ταύτης υπό του προσεχούς σχολ.έτους 1949-50 .2) σχετικής βεβαιώσεως του Διοικητού του Τ.Ε.Α. ταγματάρχου πέζικου Δημητριάδου Κων/νου δι'ής πιστοῦται ὅτι ὁ εἰρημένος δημ/λος Στυλιάδης Χαράλαμπος του Ιωάννου κλάσ. 1934, κατετάγη είς τόν στάρτον τήν 1-9-48 καί άπελύθη τήν 18-4-49 έπιδειξας κατά τῶ διδάστημα τής ^{βραβευμένης} στρατεύσεως του ύπηρεσίας άριστήν διαγωγήν.

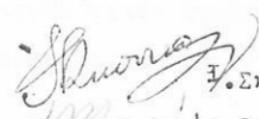
Αποφάσινεται: Ὁ δημ/λος Στυλιάδης Χαρ. ὀδύναται νά προσέλθῃ πρός μετεκπαίδευσιν μετά τήν άποστράτευσιν του προσερνόμενος πρός έγγραφήν έντός τής νομίμου προθεσμίας διότι οὐχί έξ ύπαιτιότητος αὐτοῦ αλλά λόγω τής στρατεύσεώς του δέν προσήλθε κατά τῶ Πανεπιστημιακόν έτος 1948-49 είς μετεκπαίδευσιν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

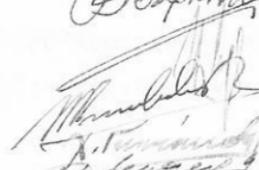
Ι. Σκουτερόπουλος

Δ. Σουχλέρης

Θ. Παασκευόπουλος

Η. Λάγιος

Μ. Μιχαλόπουλος

Χ. Γκιτάκος

Δ. Μισυρλής

Αρ. πρωτ. 5263

Π Ρ Α Ξ Ι Σ 48η

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ 9-6-49 συνελθόν τὸ Ἐκπαιδευτικόν Συμβούλιον ἐν ὀλομελείᾳ εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ἐν τοῖς Γραφεῖοις αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Εὐαγγ. Σέκκερη ἐπισημάτων ~~καὶ ἐπισημάτων~~ μελῶν αὐτοῦ, παρισταμένου καὶ τοῦ Δ/νοῦ τῶν Γραφείων αὐτοῦ, εἰργάσθη ὡς ἑξῆς:

κλάσιν καὶ
μηχανοκίνητου
αὐτοκινήτου
αὐτοκινήτου

Ἐχόν ὑπ' ὄψιν:

1) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 24/19-4-49 πράξιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἐν ἣ περιέχεται πρότασις αὐτοῦ περὶ μεταθέσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως Γ. Μανιάτη ἐκ τῆς Β' ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειας (Κομοτινῆς) εἰς τὴν Δ' ἐκπαιδευτικὴν περιφέρειαν (Θεσσαλονίκης).

2) τὴν ἀνάγκην τῆς πληρώσεως τῆς οὕτω κενουμένης θέσεως τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως τῆς Β' ἐκπ. περιφέρειας.-

3) τὸν Νόμον 2180 ἄρθρ. περὶ τοῦ τρόπου διορισμοῦ Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐπειδὴ οὐδεμία αὐτησιζ τῶν κατὰ νόμον δικαιουμένων νὰ καταλάβωσι θέσιν Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως ὑπεβλήθη εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἢ πληρώσις ~~δύο~~ κενῶν θέσεων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως ἐγένετο μέχρι σήμερον δι' ἐπιλογῆς ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐπιθεωρητῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, τὸ Ἐκπαιδευτικόν Συμβούλιον κατόπιν ἐρεύνης τῶν τυπικῶν καὶ οὐσιαστικῶν προσόντων τῶν ~~αὐτῶν~~ ἐν λόγῳ Ἐπιθεωρητῶν,

Ἀποφασίζεῖ νὰ προτείνῃ κατὰ πλειοψηφίαν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν Συμβούλων Θ. Παρασκευοπούλου, Η. Λαγίου, Δ. Βαμπούλη, Δ. Μισρλή καὶ Γ. Ζορπανδίκη τὸν διορισμὸν αὐτῶν

ὡς Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως τῆς Ε. ἔκπαιδευτικῆς περιφερείας (Κομοτινῆς) τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων Μαγνησίας Εὐαγγέλου Παράσχη, ὅστις κατὰ γένεσιν ἐκ Βορείου Ἑλλάδος καὶ εἶναι ἀρχαιότερος τῶν ἐκ Βορείου Ἑλλάδος καταγομένων Ἐπιθεωρητῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, ἔχει μετεκπαιδευθῆναι εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ἔχει ὡσαύτως μετεκπαιδευσιν ὡς Ἐπιθεωρητῆς εἰς Εὐρώπην, διοικητικὴν πεῖραν καὶ ἀξιοπρέπειαν διὰ τὴν θέσιν, καὶ συγγραφικὴν δρᾶσιν. Ἐπὶ πλέον ἔχει ἀρίστην ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν καὶ εὐκολίαν λόγου.

Ἡ πλειοψηφία τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἀναγνωρίζει καὶ εἰς τὸν ὑπὸ τῆς μειοψηφίας προταθέντα διὰ τὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως Ἐπιθεωρητὴν Φωτεινόπουλον Θεοδ. ἱκανότατον βὰ καταλάβῃ ἀνωτέραν θέσιν οὐχ' ἦττον ἐπροτίμησε διὰ τὴν κενὴν θέσιν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως Ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας τὸν κ. Παράσχη Εὐάγγ., διότι εἶναι ἀρχαιότερος τοῦ κ. Φωτεινοπούλου, ἔχει μετεκπαιδευθῆναι εἰς Εὐρώπην καὶ ἔχει καὶ συγγραφικὴν ἐργασίαν.

Ἡ μειοψηφία τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Προέδρου Εὐάγγ. Σέικερη, τοῦ Ἀντιπροέδρου Ἰω. Σκουτεροπούλου καὶ τῶν Συμβούλων Δ. Σουχλέρη καὶ Ἀν. Παπαγεωργακοπούλου προτείνει τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Φωτεινοπούλου Θεοδ. ὡς Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως, διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:·

1) Αἱ περὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Εὐάγγ. Παράσχη ὡς Ἐπιθεωρητοῦ δημ. σχολείων ἐκθέσεις τῶν προϊσταμένων του Γεν. Ἐπιθεωρητῶν Γ' καὶ Δ' περιφερείας καὶ ἄλλα σχετικὰ στοιχεῖα οὐδαμῶς εἶναι ἱκανοποιητικὰ, ἐν πολλοῖς δὲ εἶναι καὶ οὐχί τιμητικὰ διὰ τὸν Ἐπιθεωρητὴν τούτον. Ἐπὶ τῇ βάσει τούτων οὐδαμῶς δύναται νὰ στηριχθῆ ἀξίωσις διορισμοῦ τοῦ Εὐάγγ.

Παράσχη ως Γεν. 'Επιθεωρητοῦ. "Άλλως πλεῖστοι ὅσοι εἶναι οἱ 'Επιθεωρηταί, οἵτινες ἔχουσι πολὺ καλλιτέρας ἐκθέσεις περὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

2.- Αἱ περὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Θεοδ. Φωτεινοπούλου ως 'Επιθεωρητοῦ τριῶν Γεν. 'Επιθεωρητῶν τέσσαρες ἐκθέσεις εἶναι ὕμνοι ἀληθινοὶ πρὸς τιμὴν αὐτοῦ. Κατὰ τὴν πρώτην ἐξ αὐτῶν (τοῦ 1938) ἔ'Ο 'Επιθεωρητῆς θ. Φωτεινόπουλος κατέχει ἀρίστην ἐπιστημονικὴν καὶ παιδαγωγικὴν μόρφωσιν εἶναι φιλοπονώτατος καὶ ἐπιμελέστατος καὶ εὐσυνείδητος περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ, λίαν δεξιὸς ἐν τῇ διοικήσει τῆς περιφέρειας καὶ μὲ ἀξιοπρεπῆ ἐμφάνισιν καὶ ἐθνικὴν δόξαν. Κρίνομεν λοιπὸν πρέπον, ὅπως βελτιωθῇ ἡ θέσις του, γενικώτερον δὲ προορίζομεν αὐτὸν εἰς ὑψηλότεραν θέσιν κ.λ.π"

'Ομοίᾳ εἶναι καὶ ἡ δευτέρα ἐκθεσις τοῦ αὐτοῦ Γενικοῦ 'Επιθεωρητοῦ (τοῦ 1940).

Κατὰ τὴν ἐκθεσιν ἄλλου Γεν. 'Επιθεωρητοῦ (τοῦ 1941) " Ὁ 'Επιθεωρητῆς Θεοδ. Φωτεινόπουλος, ἔχει ἀρίστην ἐγκυκλοπαιδικὴν καὶ παιδαγωγικὴν κατάρτισιν. Ἐχει διοικητικὸν ἄριστον. Εἶναι φιλοπονώτατος δραστηριώτατος καὶ ἱκανώτατος εἰς τὰ ὀργανῶναι. Ἐχει ἀρίστην κοινωνικὴν ἐμφάνισιν καὶ κοινωνικὴν δόξαν. Προβλεπεται περὶ ἐξαιρέτου ἐκπαιδευτικοῦ μέλλοντος νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὰ ἀνώτερα ἀξιῶματα.

Τρίτος Γεν. 'Επιθεωρητῆς γράφει ἐν τῇ περὶ τοῦ 'Επιθεωρητοῦ Θεοδ. Φωτεινοπούλου ἐκθέσει αὐτοῦ (τοῦ 1947) " Ἐν κεφαλᾷ πιστεύομεν, ὅτι ὁ 'Επιθεωρητῆς κ. Φωτεινόπουλος ἔχει ἀρίστην ἐπιστημονικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν εἶναι φιλοπονώτατος καὶ ἐπιμελέστατος καὶ ἐκτελεῖ μὲ εὐσυνείδησιν τὰ καθήκοντα αὐτοῦ. Ἀντιλαμβάνεται ὀρθῶς

τήν αποστολήν του σήμερον καί προσφέρει υπηρεσίας μετά προθυμίας εἰς πᾶσαν λειτουργίαν, ἣτις ἐξυπηρετεῖ τὸ σχολεῖον καί τοὺς μαθητάς. Μελετᾷ συνεχῶς καί πλουτίζει τὰς γνώσεις του. Ἔχει δευτάτην ἀντίληψιν καί ἀντιλαμβάνεται ἐκάστοτε τὸ οὐσιώδες ἐν παντὶ ζητήματι, εἶναι καλὸς συζητητής, μολονδὶ κάποτε δεῦς καί δηκιτικός. Δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς εἷς τῶν ~~καρτερικῶν~~ ἰκανωτέρων Ἐπιθεωρητῶν τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως. " Ἀξίζει νὰ ἀντιπαραβληθῆ πρὸς ταῦτα τὸ γράφει ὁ αὐτὸς Γεν. Ἐπιθεωρητής κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος περὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Εὐάγγ. Παράσχη ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ. Ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ φαίνεται καί τὸ ἄλλος Γεν. Ἐπιθεωρητής, μὴ ζῶν πλέον, ἔχει προηγουμένως γράφει περὶ τοῦ Εὐάγγ. Παράσχη. Εἶναι καὶ μεταῦτα διδασκικώτατα.

3) Ὁ Ἐπιθεωρητής Θεοδ. Φωτεινόπουλος, ἔχει τὺχει τῶν ἐξῆς ἀμοιβῶν α) Εὐαρεσκείας τῆς Γεν. Διοικήσεως Ἡπείρου (8496/1940) β) ἄκρας εὐαρεσκείας τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Ἡ' περιφέρειας (514/1940) γ) ἐπαίνου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Παιδείας 404/1942), ἄκρας εὐαρεσκείας τῆς Γεν. Διοικήσεως Ἡπείρου (11938/1945).

4) Δέν εἶναι μικρὰ ἡ τιμὴ διὰ τὸν Ἐπιθεωρητὴν Θεοδ. Φωτεινόπουλον ὅτι τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον Ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 133/1939 πράξει αὐτοῦ " ἔχον ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 28-3-39 γενικὴν ἐκθεσιν τοῦ Θεοδ. Φωτεινοπούλου ὡς Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοτικῶν σχολείων Ἰωαννίνων καί εὐρίσκον ὅτι ἐν τῷ Β' τμήματι αὐτῆς " Μέτρα ληφθέντα διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως" περιλαμβάνονται καί ἰκανὰ σημεῖα ἀξία πολλῆς προσοχῆς, τῶν ὁποίων καλὸν θὰ ἦτο νὰ λάβωσι γνῶσιν καί οἱ ἄλλοι Ἐπιθεωρηταὶ δημοτικῶν σχολείων πρὸς κρίσιν αὐτῶν καί ἐνδεχομένην χρησιμοποίησιν τινῶν

ἐξ αὐτῶν ἀποφασίζει νὰ ἀποστείλῃ ἀντίγραφον τοῦ τμήματος τούτου τῆς ἐν λόγῳ ἐκθέσεως εἰς πάντας τοὺς κ. Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως πρὸς κοινοποίησιν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ κ. Ἐπιθεωρητὰς τῶν δημοτικῶν σχολείων" .

β) Τοιοῦτων τιμῶν δὲν ἔτυχεν ὁ Ἐπιθεωρητὴς Εὐαγγ. Παράσχης. Τοῦναντίον δὲν δύνανται νὰ μὴ ληφθῶσι περὶ αὐτοῦ καὶ εἰδικώτερον τὰ ἑξῆς:

α) Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 60 τοῦ 1943 πράξεως αὐτοῦ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἔκρινε τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τούτου (τοῦ Εὐαγγ. Παράσχη) " οὐχ εὐδοκίμων" διὰ τοῦτο δέ καὶ " ἀρέβαλε νὰ ἀποφασίσῃ περὶ χορηγήσεως ἀξίως αὐτὸν ἐπιδοματος εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἐκκρεμοῦς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας καὶ τῆς προσκομίσεως στοιχείων εὐμενεστέρων περὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ".

β) Καὶ διὰ μόνον τὰ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 30 τοῦ 1945 πράξει τοῦ Κεντρικοῦ Διοικητικοῦ καὶ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου ὑποστηρικθέντα ὑπὸ τε τῆς πλειοψηφίας καὶ τῆς μειοψηφίας καὶ ἀποφασισθέντα καὶ τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν ὁ Ἐπιθεωρητὴς Εὐαγγ. Παράσχης δὲν δύνανται νὰ κριθῆ ἄξιός νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἔργον τοῦ ἀνωτέρου ἐφαρμοστοῦ τῶν νόμων ἐν τῇ Στοιχ. Ἐκπαιδεύσει.

γ) Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 61777 τοῦ 1945 ἀποφάσεως αὐτοῦ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Παιδείας (ὁ κ. Ἰω. Θεοδωρακόπουλος) στηρικθὲς εἰς τὴν ἀνωτέρω πράξιν τοῦ Κ. Δ. Γ. Σ. Ε. περετήρησε τὸν Ἐπιθεωρητὴν Εὐαγγ. Παράσχη " ἵνα ἐπιεικῶς, διότι καθ' ὑπέρβασιν τῆς δικαιοδοσίας του ἐπέτρεψε κατὰ τὸ ἔτος 1941 εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον Σαμαρᾶν νὰ ἐργασθῆ εἰς τὴν περιφέρειαν Βεροίας, εἰς ἣν δὲν ἦτο ὀργανικῶς ποθητετῆτος οὔτε ἀπεσπασμέντος" . Ὅμοιος ἦτο ὁ Σαμαρᾶς οὗτος, εἶναι ἔ-

τερον ζήτημα.

6) 'Ο 'Επιθεωρητής Θεοδ. Φωτεινόπουλος κατά τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα φέρεται γνώστης τῆς Γαλλικῆς, Γερμανικῆς καὶ Ἀγγλικῆς. 'Εν ταῖς δημοσιευθεῖσαις ἐργασίας του φαίνεται ~~ὡς~~ ἰκανὴ πρωτοτυπία ἀκριβολογία δέ καὶ εὐστηρότης σκέψεως οἷαν δέν δύναται μὲ ἐπικαλεσεθῆ οἱ ἑαυτὸν οἶος δῆποτε ἀντίπαλος αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ δέν πρόκειται σήμερον νὰ κριθῶσιν ἐπισημονικαὶ ἐργασίαι οὔτε αὐτοῦ οὔτε τοῦ 'Επιθεωρητοῦ Εὐαγγ. Παράσχη ὁ ὁποῖος ἄλλως οὔτε ἔχει ἰδικὰς του ἐπισημονικὰς ἐργασίας οὔτε ὑπέβαλε πρὸς κρισιν εἰς τὸ 'Εκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

7) Τὸ προσὸν τῆς καταγωγῆς ἐξ τῆς Βορείου Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον ἰδιαιτέρως ἔλαβεν ὑπ' ὄψει τὸ 'Εκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐν τῇ ἐκλογῇ ταύτῃ, ἔχει ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἐπιθεωρητὴν ὁ Θεοδ. Φωτεινόπουλος.

8) 'Επὶ πᾶσιν ~~ἐπιφέρει~~ εἰς νὰ μνημονευθῆ ὅτι ὁ 'Επιθεωρητής Θεοδ. Φωτεινόπουλος ὡς ἀναπληρωτῆς τοῦ Γεν. 'Επιθεωρητοῦ Ἡ' περιφέρειας Στοιχειώδους 'Εκπαιδεύσεως (Ἰωαννίνων) εἶχε τὸ πατριωτικὸν θάρρος καὶ τὴν δύναμιν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 605 τῆς 10 Δεκεμβρίου 1944 ἐγκυκλίου αὐτοῦ νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ χρησιμοποίησιν τοῦ βιβλίου τῶν ἀναρχοκομμουνιστῶν " Τὰ ἑτερόπουλα " ὡς καὶ παντὸς ἄλλου βιβλίου μὴ ἐγκεκριμένου ἢ μὴ ἔχοντος τὴν νόμιμον σύστασιν οἷα πολλὰ τότε ἐνεφανίζοντο ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς.

2.-'Εχον ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 38102/16-5-49 ἀπόφασιν τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐθν. Παιδείας περὶ ἐξετάσεων κ.λ.π. ὡς καὶ τὰς ἐν γένει συνθήκας, ὑφ' ἃς ἐλειτούργησαν κατά τὸ λήγον ἰδίᾳ ἔτος τὰ σχολεῖα

'Α π ο φ α σ ἱ ζ ε ι :

τερον ζήτημα.

6) 'Ο 'Επιθεωρητής Θεοδ. Φωτεινόπουλος κατά τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα φέρεται γνώστης τῆς Γαλλικῆς, Γερμανικῆς καὶ Ἀγγλικῆς. Ἐν ταῖς δημοσιευθεῖσαις ἐργασίας του φαίνεται ~~ἐπιθεωρητής~~ ἰκανὴ πρωτοτυπία ἀκριβολογία δέ καὶ εὐστηρότης σκέψεως οἷαν δέν δύναται μὰ ἐπικαλεσθῆ δι' ἑαυτὸν οἷος δῆποτε ἀντίπαλος αὐτοῦ. Ἀλλὰ καὶ δέν πρόκειται σήμερον νὰ κριθῶσιν ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι οὔτε αὐτοῦ οὔτε τοῦ 'Επιθεωρητοῦ Εὐάγγ. Παράσχη ὁ ὁποῖος ἄλλως οὔτε ἔχει ἰδικῶς του ἐπιστημονικῶς ἐργασίας οὔτε ὑπέβαλε πρὸς κρῖσιν εἰς τὸ 'Εκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

7) Τὸ πρὸς τῆς καταγωγῆς ἐκ τῆς Βορείου Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον ἰδιαίτερος ἔλαβεν ὑπ' ὄψει τὸ 'Εκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐν τῇ ἐκλογῇ ταύτῃ, ἔχει ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἐπιθεωρητὴν ὁ Θεοδ. Φωτεινόπουλος.

8) Ἐπὶ πᾶσιν ~~ἐπιθεωρεῖ~~ νὰ μνημονευσθῆ ὅτι ὁ 'Επιθεωρητής Θεοδ. Φωτεινόπουλος ὡς ἀναπληρωτῆς τοῦ Γεν. 'Επιθεωρητοῦ Ἡ' περιφέρειας Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως (Ἰωαννίνων) εἶχε τὸ πατριωτικὸν θάρρος καὶ τὴν δύναμιν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 605 τῆς 10 Δεκεμβρίου 1944 ἐγκυκλίου αὐτοῦ νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ χρησιμοποίησιν τοῦ βιβλίου τῶν ἀναρχοκομμουνιστῶν " Τὰ ἑετόπουλα " ὡς καὶ παντὸς ἄλλου βιβλίου μὴ ἐγκεκριμένου ἢ μὴ ἔχοντος τὴν νόμιμον σύστασιν οἷα πολλὰ τότε ἐνεφανίζοντο ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς.

2.- Ἐχον ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 38102/16-5-49 ἀπόφασιν τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθν. Παιδείας περὶ ἐξετάσεων κ.λ.π. ὡς καὶ τὰς ἐν γένει συνθήκας, ὑφ' ἃς ἐλειτούργησαν κατὰ τὸ λῆγον ἰδίᾳ ἔτος τὰ σχολεῖα

Ἀ π ο φ α σ ῖ ζ ε ι :

Α/ Ός πρὸς τὸ μάθημα τῆς Γυμναστικῆς

Ἐπειδὴ ἐγεννήθησαν ἀμφιβολίαι περὶ τὴν ὀρθὴν ἐρμηνεῖαν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 26 τῆς ὑπ' ἀριθ. 38102/16-5-49 ἀποφάσεως ὡς πρὸς τὸ μάθημα τῆς Γυμναστικῆς

Τὸ Συμβούλιον μετὰ σχετικὴν συζήτησιν ἀποφασίσαντα ἵνα καταπλειοψηφίαν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν Συμβούλων κ.κ. Σέκκερη, Δαγλίου, Ζομπανάκη, Μιχαλοπούλου, Παπαγεωργακοπούλου καὶ Σκουτεροπούλου ὅτι τὸ μάθημα τῆς Γυμναστικῆς κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἀποτελεσμάτων δεῖον νὰ ὑπολογίζεται ὡς δευτερεύον μάθημα, ὅταν δὲ λόγῳ ὑστερήσεως εἰς ταῦτα προκύπτῃ περιπτώσις κατὰ τὴν ἰσχύουσαν Ἐπιτροπικὴν ἀπόφασιν παραπομπῆς εἰς ἀνεξέτασιν κατὰ Σ/βριον, δεῖον νὰ παραπέμπηται ὁ ὑστερῶν εἰς ταύτην, ὡς παραπέμπονται κατὰ τὴν ἀπόφασιν οἱ ὑστεροῦντες εἰς ἄλλα δευτερεύοντα μαθήματα. Ἡ ἀνεξέτασις αὕτη συνίσταται εἰς ἐκτέλεσιν ἀσκήσεων κατὰ τὸ πρόγραμμα διεξάγεται δὲ ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Δ/ντοῦ τοῦ σχολείου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ἐκ τοῦ οἴκελου γυμναστοῦ τῆς τάξεως καὶ ἑνὸς ἑτέρου γυμναστοῦ ἢ ἐν ἑλλείψει τοιοῦτου ἑνὸς τῶν διδασκόντων κύρια μαθήματα ἐν τῷ σχολείῳ. Βαθμὸς τοῦ μαθήματος εἶναι ὁ μέσος ὅρος τῶν τριῶν βαθμῶν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀνεξέτασεως ἀπάντων συμβαθμολογούντων ἀνεξαρτήτως τῆς εἰδικότητός των.

Κατὰ τὴν γνώμην τῶν μειοψηφούντων Συμβούλων κ.κ. Σουχλέρη, Γκιτάκου, Μιουργλῆ καὶ Βαμπούλη παραπομπὴ εἰς ἀνεξέτασιν κατὰ Σ/βριον εἰς τὸ μάθημα τῆς Γυμναστικῆς δέν δύναται νὰ νοηθῇ, δεδομένου ὅτι κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις οὔτε ἐξέτασις προβλέπεται εἰς τὸ μάθημα τοῦτο, δι' ὃν λόγον καὶ οὐδέποτε μέχρι τοῦδε παρεπέμφθη μαθητῆς εἰς ἀνεξέτασιν εἰς τὴν γυμναστικὴν.

Διὰ τοῦτο, ἐφ' ὅσον μὲν προκύπτῃ κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατά-

ΞΕΙΣ ~~ΣΕΙΣ~~ περιπτώσεις παραπομπής μαθητοῦ εἰς ἀνεξέτασιν εἰς δύο μαθήματα, ὧν τὸ ἕτερον εἶναι γυμναστική, δεόν νά παραπέμπηται ὁ μαθητῆς εἰς ἀνεξέτασιν ὄχι εἰς τὴν γυμναστικήν, ἀλλὰ μόνον εἰς τὸ εἰς ὃ ὕστερετ' ἕτερον μάθημα, ἂν δέ προκύπη κατὰ τὰς ἰσχυροῦσας διατάξεις περιπτώσεις παραπομπῆς εἰς ἀνεξέτασιν εἰς μόνον τὸ μάθημα τῆς γυμναστικῆς, τότε ὁ μαθητῆς νά προάγῃται, ἐφ' ὅσον ὁ γενικὸς του βαθμὸς εἶναι προβιβαστικὸς.

Ἐν ἡ περιπτώσει τοῦτο δὲν ἤθελε κριθῆ σκληροί, ὁ μὲν κ. Γκιτᾶκος ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ὀρθόν εἶναι νά ἀποφασίζηται ἡ προαγωγή τοῦ μαθητοῦ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περιπτώσειν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ συλλόγου τῶν διδασκόντων δυναμένου νά ἐκτιμήσῃ ἂν ἔχη τὴν ἱκανότητα ὁ μαθητῆς νά παρακολουθήσῃ τὰ μαθήματα τῆς ἀνωτέρας τάξεως, ὁ δὲ κ. Βαμπούλης ἀποκλειῶν πάντοτε τὴν περιπτώσειν παραπομπῆς εἰς ἀνεξέτασιν κατὰ Σεπτέμβριον εἰς τὴν γυμναστικήν, προσέτει ὅτι θά ἠδύνατο νά ὑποχρεοῦται ὁ ὕστερων εἰς τὴν γυμναστικήν μαθητῆς νά ἀνεξετασθῆ ~~ἀλλὰ~~ εἰς ἔν ἡ καὶ ὅσα θέλει τῶν κυρίων μαθημάτων, ἵνα οὕτω ἐξασφαλίσῃ ἂν ἔχη τὴν ἱκανότητα βαθμῶν ἀνώτερον εἰς τὰ κύρια, ὥστε νά καλύπτηται διὰ τοῦ μέσου ὄρου τῶν βαθμῶν τῶν κυρίων μαθημάτων, ἡ ὑστέρησις του εἰς τὴν γυμναστικήν, ἀφοῦ καὶ ἡ ἀπόφασις περὶ ἐξετάσεων τοῦτο ἀπαιτεῖ διὰ τὴν προαγωγήν. Τοιοῦτοτρόπως καὶ αἱ διατάξεις τῆς ἰσχυροῦσας διατάξεως τηροῦνται καὶ ἡ ἀξία τῆς γυμναστικῆς δὲν παραγινώσκειται καὶ ἡ ἀνεξέτασις ἔχει οὐσιαστικὸν περιεχόμενον καὶ χρησιμότητα διὰ τὸν μαθητήν.

Β/ Ἐπειδὴ ἐτέθη ὑπ' ὄψει τοῦ Συμβουλίου ὅτι μαθητὰς λόγῳ τῆς καταστάσεως μετεγγραφέντες εἰς ἄλλα σχολεῖα δὲν ἐδιδάχθησαν κανονικῶς τὸ μάθημα τῆς Γαλλικῆς ἐλλείψει καθηγητῶν εἰδικῶν. Τὸ Συμβούλιον ἀποφάσινεταί:

Μαθητὰ μὴ διδαχθέντες Γαλλικὰ κατὰ τὰ δύο τελευταῖα
σχολικὰ ἔτη 1946-47 καὶ 1947-48 ἢ εἰς τὸ ἕτερον τούτων,
δέον νὰ μὴ βαθμολογηθοῦν εἰς τὸ μᾶθημα τοῦτο κατὰ τὸ
τρέχουσ. ἔτος, πλὴν ἂν οἱ ἴδιοι ἐπιθυμοῦν νὰ βαθμολογη-
θοῦν.

Γ/ Ἐπειδὴ ἐσφαλμένως ἔχει διατυπωθῆ τὸ ἄρθρ. 38 τῆς ὑπ'
ἀριθ. 38102/16-5-49 Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως τὸ Συμβούλιον
παρακαλεῖ νὰ γίνῃ ἡ διόρθωσις ὡς ἀκολουθῶς:

" εἰς τὴν ~~φρᾶσιν~~ 1 παράγραφον τοῦ ἄρθρ. 38 τῆς ὑπ' ἀριθ.
38102/16-5-49 ἀποφάσεως ἡ εἰς τὴν τετάρτην καὶ πέμπτην
σειρᾶν ἐσφαλμένως διαλαμβανομένη φρᾶσις " καὶ ἐνδὲς πρω-
τοβαθμίου καθηγητοῦ φιλολόγου" ἀντικαθίσταται διὰ τῆς
ὀρθῆς" καὶ δύο πρωτοβαθμίων καθηγητῶν φιλολόγων"

εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς αὐτῆς παραγράφου δέον νὰ προστε-
θῇ ἡ ἐξῆς φρᾶσις " Ἀντὶ τῶν Α/θμίων καθηγητῶν δύναται
νὰ μετέχουν Γυμνασιάρχαι τῆς ἀντιστοιχοῦ εἰδικότητος".

Ὡσαύτως εἰς τὸ τέλος τῆς 5 παραγράφου τοῦ αὐτοῦ προστί-
θεται ἡ φρᾶσις " Ὡσαύτως μετέχει τῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἡ
Διευθυντὴς τοῦ Πειραματικοῦ τοῦ Παν/μίου Θεοσ/νίκης
ὡς πρὸς τὰ μαθήματα τῆς εἰδικότητός του, εἰς ἃ καὶ συμ-
βαθμολογεῖ.-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
[Signature]
Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

- [Signature]* 1. Σκουτερόπουλος
- [Signature]* Δ. Σουχλέρης
- [Signature]* Θ. Παρασκευόπουλος
- [Signature]* Η. Λάγιος
- [Signature]* Δ. Μιουρλής
- [Signature]* Βαμπούλης
- [Signature]* Γ. Ζομπανιάκης

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῆ 17-6-49 συνελθόν τὸ Ἐκπαιδευτικόν Συμβούλιον ἐν ὀλομελεῖα εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ προέδρου αὐτοῦ κ. Εὐάγγ. Σέκιερη ἀπόντων τῶν Συμβούλων θ. Παρασκευοπούλου καὶ Ν. Μιχαλοπούλου διὰ λόγους ὑπηρεσίας παρισταμένου καὶ τοῦ Δ/νοῦ τῶν Γραφείων αὐτοῦ, εἰργάσθη ὡς ἑξῆς:

1.- ἔχον ὑπ' ὄψει 1) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 55 τῆς ὑπ' ἀριθ. 38102/16-5-49 ἡμετέρας ἀποφάσεως περὶ προαγωγικῶν, ἀπολυτηρίων κλπ. ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν κλπ 2) τὰς ὑποβληθείσας ὑπὸ τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Α' Β' καὶ Γ' περιφερειῶν ὀνομαστικὰς καταστάσεις τῶν κρινομένων καταλλήλων λειτουργῶν διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐξεταστικὰς ἐπιτροπὰς τῶν κατὰ τὸ μνημονευθέν ἄρθρον ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων μαθητῶν ἰδιωτικῶν σχολείων καὶ 3) τὸν ἀριθμὸν τῶν λειτουργούντων ἰδιωτικῶν σχολείων ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν τῆς τελευταίας τάξεως ἑκάστου τούτου,

ἀ π ο φ α ῖ ν ε τ α ι :

Προτείνει τοὺς κατωτέρω ἐκπαιδευτικούς λειτουργοὺς ληφθέντας ἐκ τῶν μὴ διδασκόντων εἰς ἰδιωτικὰ σχολεῖα ὡς μέλη τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων μαθητῶν ἰδιωτικῶν σχολείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὡς ἑξῆς:

ΔΙΑ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Α' Ἐπιτροπὴ

Διὰ τὰ Ἰδιωτικὰ Σχολεῖα α) ΣΤ' Ἰδιωτικὸν Νυκτερινὸν γυμνάσιον Ἐλ. Φιλιππίδου β) Ἑλληνικοῦ Ἐκπ/κοῦ Συνδέσμου καὶ Νικολοπούλου:

Βασίλειος Γρίβας Ρυθμιστικῆς ὡς Πρόεδρος

Φιλολογοί: 1) Κων. Βασιλόπουλος καὶ 2) Εὐστάθιος Κυριαζῆς

Μαθηματικοί: Παναγιώτης Στέλιος

Φυσικός: Βασίλειος Στέρης

Θεολόγοι: Νικόλαος Λινάρδος

Γαλλικῶν: Ψαλτώφ Χριστόφορος.

Β. Ἐπιτροπή

Διὰ τὰ ἰδιωτικὰ σχολεῖα α) Α' Νυκτερινὸν γυμνάσιον β) Ἄθρο-
νοπούλου καὶ γ) Ἰδνιον Σχολὴν θηλέων.

Πρόεδρος Ἀποστ. Παπαθανασόπουλος Γυμν/ρχης.

Φιλολογοί: 1) Εὐρ. Σῆρας καὶ 2) Τηλεμ. Ἀργυρίου

Μαθηματικοί: Βασιλ. Μακρῆς

Φυσικός: Βλάσιος Μυλωνᾶς

Θεολόγοι: Χρήστος Σπυρίδωνος

Γαλλικῶν: Ὅμηρος Μπεκεῖς.

Γ. Ἐπιτροπή

Διὰ τὰ ἰδιωτικὰ Σχολεῖα α) Β' Νυκτερινὸν γυμνάσιον β) Ἰδ-
νιον σχολὴν ἀρρένων καὶ γ) Ἰσμήνης Μεταεῖ,

Πρόεδρος Μιχαὴλ Σκαρδάσης Γυμν/ρχης

Φιλολογοί: 1) Βικ. Κρητικὸς καὶ 2) Ἰωάννης Καμπούρης

Μαθηματικοί: Ἄλεξ. Δάλλας

Φυσικός: Νικολ. Ρασσογιάννης

Θεολόγοι: Ταχιάρχης Γκότσης

Γαλλικῶν: Γεωργία Ψυχοπαλῶ.

Δ. Ἐπιτροπή

Διὰ τὰ ἰδιωτικὰ γυμνάσια 1) Γ' Νυκτερινὸν 2) Φωτοπούλου καὶ
3) Νούσια

Πρόεδρος: Γεωργ. Στεφάνουλος Γυμν/ρχης

Φιλολογοί: 1) Παντελῆς Καμπούριος καὶ 2) Ἀξενίδης Θεόδωρος

Μαθηματικοί: Π. Κυλλῆς

Φυσικός: Γαλανοῦ-Εἰφάρῃ Φρ.

Θεολόγοι: Ἄνδρ. Λεβαντής

Γαλλικῶν: Παράσχος Σταυρίδης.

Ε' Επιτροπή

Διά τὰ ἰδιωτικὰ γυμνάσια 1) Ἑλληνογαλλικὴ Σχολὴ Ἅγιος Ἰωσήφ 2) Ἡετρογιαννοπούλου καὶ 3) Χαλκιάδαικη

Πρόεδρος Παναγ. Πάτρας Γυμνασιάρχης

Φιλολογοὶ: 1) Ἐμμ. Ζαΐρης καὶ 2) Κατρίνα Ζωΐου

Μαθηματικοί: Ζαχαρίας Μπεκιάρης

Φυσικοί: Βασίλειος Ρούτσης

Θεολόγοι: Σ. Παπαθανασίου

Γαλλικῶν: Δελαπόρτα Ἄννα.

ΣΤ' Επιτροπή

Διά τὰ ἰδιωτικὰ γυμνάσια 1) Δεδντεῖον Ἀδελφῶν (Σίνα-Πατησίων 2) Δραγούτσειον καὶ 3) Ε' Νυκτερινὸν γυμνάσιον.

Πρόεδρος: Εὐστ. Μπουρατίνος Γυμνασιάρχης

Φιλολογοὶ: 1) Πούλος Ἰω. καὶ 2) Ἀμ. Καραναστάσης

Μαθηματικοί: Σοφία Στυλιανίδου

Φυσικοί: Στρογγύλης Ἄριστ.

Θεολόγοι: Μίχας

Γαλλικῶν Σταράκη Δέσποινα.

Ζ' Επιτροπή

Διά τὰ ἰδιωτικὰ γυμνάσια 1) Κολλέγιον θηλέων Ἑλληνικὸν 2) Εὐαγγελινίδου-Σοῦλεμέζη καὶ 3) Ζερβοῦ-Λαζαροπούλου

Πρόεδρος: Περικλῆς Ξανδαλατος Γυμν/ρχης

Φιλολογοὶ: 1) Λουκᾶς Γιαννοπούτος καὶ 2) Νικδλαος Καραβουρνιδ-
της

Μαθηματικοί: Κων. Μπαρμπαρούσης

Φυσικοί: Φώτιος Σταματέλλος

Θεολόγοι: Ἄνδρ. Κεραμίδας

Γαλλικῶν: Κορίνα Φακίδου

Η' Επιτροπή

Διά τὰ ἰδιωτικὰ γυμνάσια 1) Δ' Νυκτερινὸν γυμνάσιον 2) Ἀθ.

Καλπάρια κα(μ3) Σταυροπούλδου.

Πρόεδρος: 'Αποσκίτης Γυμν/ρχης.

Φιλολογοι: 1)Χρήστος Κατσόχτης καί 2)Χρηστ.Κολιδός.

Μαθηματικοί: Χαράλ. Μουρτζίνης

Φυσικοί: Στυλιανός Κατάκης

Θεολόγοι: Στέφανος Παπαθανασίου

Γαλλικῶν: Μαρία Κοντογέωργα.-

Θ. 'Επιτροπή-----

Διά τῶ 'Ιδιωτικά Γυμνάσια 1)Νυκτερινόν γυμνάσιον Παναγιωτάκου 2) Νεστορίδου καί 3)'Ελευθεριάδου-Παναγιωτοπούλου

Πρόεδρος: 'Ιωάνν.Καραγιαννόπουλος

Φιλολογοι: ~~Παναγ.Βιργ.Ρουσσόδημου~~ καί 2) Περικλ. Φαλιέρης

Μαθηματικοί: Παναγ.Παυλόπουλος

Φυσικοί: Γεωργ. Κοκκινόβραχος

Θεολόγοι: Παν. Μποχλόγυρος

Γαλλικῶν: Γ.Δημόπουλος

Ι' 'Επιτροπή-----

Διά τῶ 'Ιδιωτικά γυμνάσια 1)2'Νυκτ.γυμνάσιον 2) Νυκτ.γυμνάσιον Γαλιατσάκου 3)'Ιδιωτ.γυμν.Μπερζάν.

Πρόεδρος Χαρίλ. 'Ιωαννίδης Γυμνασιάρχης

Φιλολογοι: 1) Μπελτάος Ι. 2)Σύμος Μελλισάρης

Μαθηματ.: Μαρσ. Κορώνης

Φυσικοί: 'Ιωάνν.Κοντώσης

Θεολόγοι Κλέντος 'Ιωάννης

Γαλλικῶν : Κουμανταρέα Ηιπένα.

ΙΑ' 'Επιτροπή-----

Δι' αὐτό 'Ιδιωτ.γυμνάσιον Ι.Παπαδημητρίου ἐν Μαρκοπούλῳ 'Αττικῆς.

Πρόεδρος Καραγιαννόπουλος Γυμν/ρχης

Φιλολογοί: Κ.Καρατζής 2) Άννα Τζαννίδου

Μαθηματικά: Ν.Σιγάλας

Φυσικοί: Β.Παραρής

Θεολόγοι: Χ.Λέγκουρας

Γαλλικής Άγγελική Γκινα

ΙΒ΄Επιτροπή

Διά τὸ Ἴδιωτ.γυμνάσιον Πετρομαγούλας

Πρόεδρος Κυριακής Κων/νος Τμήμ. Α΄Θεολόγος

Φιλολογοί: Κωνσταντίνου Μαρία - Δούκας Δουκιάς

Μαθηματ.: Άθανασιάδης Δημητρ.

Φυσικοί: Άναστασίου Νικολ.

Γαλλικών:

Οἱ Μαθηταί τῆς Ἴδιωτ. Ἐμπ.Σχολῆς Κ.Σεικλειζιώτη ὑφίστανται τήν ἀπολυτήριον ἐξέτασιν ἐνώπιον τοῦ Συλλόγου τῶν διδασκόντων εἰς τήν Δημ.Ἐμπ.Σχολήν Ἀθηνῶν.

Διά τὰ σχολεῖα Πειραιῶς

Α΄Επιτροπή

Διά τὰ Ἴδιωτικά Ἐνπαιδευτήρια: 1) Α΄Ἴδιωτ.Νυκτερινόν Γυμνάσιον τοῦ Πειραιῶκοῦ Συνδέσμου 2) Ἴδιωτικόν Σταυριανοῦ 3) Ἑλληνογαλλική Ἅγιος Παῦλος 4) Ἰωάννας Ντ΄ Ἄρκι καί 5) Μπάρδη.

Πρόεδρος Πέτριτς Ἄλοῦς Γυμ/ρχης Β΄γυμν.θελ.Πειρ.

Φιλολογοί: 1) Παύλου Ἀνδρέας τοῦ Β΄γυμν.θελ.Πειραιῶς καί
Θωμάς Παντελής

Φυσικοί: Σοφικίτης Κων. τοῦ Ε΄γυμν.ἀρρ.Πειραιῶς

Θεολόγοι: Παπαβασιλείου Νικ. Β΄γυμν.θελ. Πειραιῶς

Μαθηματ.: Γεωργίου Γεώργιος τοῦ γυμν.ἀρρ.Πειραιῶς

Γαλλικής: Τσαμπελάκη Ἀναστ. Παλλεῖου γυμν. θηλέων

Β' Επιτροπή

Διά τὰ ἰδιωτικὰ γυμνάσια. 1) Β' Νυκτερινὸν Εἰρήνης Δαυράδου
2) Γ' Νυκτερινὸν Γ. Πασχάλη 3) Ἴδιωτ. γυμν. Αὐγέρη καὶ 4) Ἴδιω-
τικὸν γυμνάσιον Μπουροῦνη.

Πρόεδρος Καραλέκας Ἰωάνν. Γυμν/ρχης Γ' ἄρρ. Πειραιῶς
Φιλολογοί: 1) Μαρκέτης Εὐάγγ. τοῦ Γ' γυμν. ἄρρ. Πειραιῶς

2) Τρίκκας Ἰωάνν. τοῦ Α' Προτύπου Πειραιῶς

Θεολόγοι: Κουρμπάνης Ἀναστ. γυμν. Ἐλευσίνος

Μαθηματ.: Κοτυλέας Ἰωάννης τοῦ Α' ἄρρ. Πειραιῶς

Φυσικοί: Βάσος Ἰωάννης τοῦ Ε' ἄρρ. Πειραιῶς

Γαλλικῆς: Βλάχου Εἰρήνη τοῦ Α' ἄρρ. Πειραιῶς

2.- Ἐχόν ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 38102/49 ἀπόφασιν περὶ ἐξε-
τάσεων κ.λ.π. ὡς καὶ σχετικὰς ἀναφορὰς περὶ τῆς ὀρθῆς ἔρμη-
νεύσεως καὶ σκοπιμότητος διατάξεων τινων

ἀποφάσιν εταί :

ἡ β' περιπτώσις τῆς 2 παραγράφου τοῦ ἄρθρ. 54 τῆς ὑπ' ἀριθ.
38102/16-5-49 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπιμετρήτου καὶ
Ἐθν. Παιδείας "περὶ προαγωγικῶν ἀπολυτηρίων κλπ. ἐξετάσε-
ων..." δεόν νὰ ἀντανασταθῇ ὡς ἑξῆς:

1.- " β) Ὑστερήσας εἰς ἓν δευτερεῦον μάθημα δεόν νὰ ἔχη
γενικὸν βαθμὸν ἀπάντων τῶν μαθημάτων τοῦλάχιστον " σχεδόν
καλῶς δέκα", ὕστερήσας δὲ εἰς δύο δευτερεῦοντα μαθήματα δεόν
νὰ ἔχη μέσον ὅρον Ἑλληνικῶν καὶ Μαθηματικῶν τοιοῦτον, ὥστε
οὗτος καὶ ὁ μέσος ὅρος τῶν βαθμῶν τῶν δύο δευτερεῦοντων
μαθημάτων, εἰς ᾧ ὕστερήσει νὰ δίδουν μέσον ὅρον τοῦλάχιστον
" σχεδόν καλῶς δέκα" .

2.- Ἴνα μὴ κατὰ τὴν ἐξαγωγήν τῶν βαθμῶν τῶν ἀπολυτηρίων
ἐξετάσεων μαθητῶν ἰδιωτικῶν σχολείων γεννηθοῦν ἀμφιβολίαι
καὶ διαφοραὶ περὶ τὴν ὀρθὴν ἔρμηνευσιν τῶν σχετικῶν διατά-

ξεων .Τὸ Συμβούλιον κρίνει ὀρθὸν νὰ διασαφισθῇ ὅτι: " ὁ μέσος ὅρος τῶν τριῶν βαθμῶν τῶν τριῶν ἐξεταστῶν κατὰ τὰς γραπτὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις μαθητῶν ἰδιωτικῶν σχολείων, ὁ ἐξαγόμενος συμφῶνως τῇ παραγράφῳ 7 τοῦ ἄρθρ. 55 τῆς ὑπ' ἀριθ. 38102 τῆς 16-5-49 ἀποφάσεως θὰ τριπλασιασθῆται ὡς ἔχει, ἥτοι χωρὶς νὰ ἀπαλειφῆται προηγουμένως τὸ τυχόν προκύπτον κλάσμα· π.χ. "Αν οἱ βαθμοὶ τῶν τριῶν ἐξεταστῶν εἴς τι μάθημα εἶναι 10,9 καὶ 10,9 θὰ τριπλασιασθῆ ὁ μέσος ὅρος τούτων $9\frac{2}{3}$ καὶ ὅχι ὁ 9 . ἥτοι $9\frac{2}{3} \times 3 = 27\frac{6}{3} = 29$ καὶ ὅχι $9 \times 3 = 27$ ":-

3.- Ἐχον ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1452 (ἀρ. Π.Ε.Σ. 3393 ἐ.ε.) ἀναφορὰν τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Μ.Ε. τῆς Β' ἐκπ. περιφέρειας, δι' ἧς οὗτος ὑποβάλλει ἀντίτυπα τριῶν ποιητικῶν συλλογῶν τῆς φιλολόγου καθηγήτριας "Αννης Ἀντωνιάδου τοῦ Γ' γυμνασίου θηλέων Πειραιῶς μετὰ σχετικῆς τῆς αἰτήσεως ἀναφέρει ὅτι αὕτη εἶναι ἀξία πάσης ἐνισχύσεως, καθόσον ἔχει τὴν δυναμικότητα νὰ ἀποδώσῃ λογοτεχνικὰ δημιουργήματα σπουδαϊστάτα.

ἀ π ο φ α ἴ ν ε τ α ι :

Αἱ ὑποβληθεῖσαι ποιητικαὶ συλλογαὶ τῆς φιλολόγου καθηγήτριας "Αννης Ἀντωνιάδου εἶναι τρεῖς, ἐξ ὧν ἡ πρώτη 80ὶ ρυθμοὶ τῶν παλμῶν μου" ἐκδ. Μ.Βασιλείου-Σταδίου 44-1938 ἔχει σελίδας 56 σχήματος 8ου. Καὶ μέχρι μὲν σελίδος 42, περιέχονται 23 μικρὰ ποιήματα, μετὰ ταῦτα δὲ 11 σονέττα. Καὶ μέ τὰ μὲν καὶ μέ τὰ δὲ ἐξαίρονται τὰ φυσικὰ τοῦ περιβάλλοντος κάλλη, ἐξωτερικεύεται δὲ ὁ ἐσωτερικὸς κόσμος τῆς ποιητρίας, τὸν ὅποιον χαρακτηρίζει εὐγένεια αἰσθημάτων, ἀγνότης ψυχικῆ καὶ πόθοι ἀνάλογοι. Εἴτε ὕμνευ τῆς ἐξοχῆς τὴν χάριν καὶ τῆς φυσικῆς ζωῆς τὴν ἄραιότητα, ἢ τῆς παλαιᾶς γειτονίας τὴν ποθητὴν ἀπλότητα, ἢ τοῦ Ἀπριλίου τὴν

πολυανθή φυσικήν ὄφιν, εἴτε ἐκφράζει ἄλλους ψυχικοὺς κόσμους, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ψυχικοῦ πάντοτε κίμητρον ὠθεῖται καὶ μετὰ τὸ αὐτὸ χρῶμα καὶ πάθος ἐξωτερικεῖται μίαν ἀγνήν σκέφιν καὶ πόθον νὰ λυτρωθῇ ἀπὸ τὴν ὑλικὴν πρῶσιν καὶ τὸν θόρυβον τῆς ζωῆς καὶ νὰ ἀνεῦρη εἰς ἀλήθειαν ἔκστασιν τὴν θεῖαν ἀνωτερότητα μιᾶς ἐξειδανικευμένης ζωῆς ἰδεῶν καὶ ὄνειρων.

Ἡ δευτέρα συλλογὴ " Σπουδὴ " ἐκδ. 1940 **Δαμῖα** ἔχει σελ. 94 σχημ. σου εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὸν τάφον τοῦ πατρὸς της. Ἐκφράζεται ὁ βαθὺς καὶ ἀπέραντος πόθος τῆς ἐμφανισθείσης νέας, ἀναζητοῦσης εὐγνωμότως εἰς τὴν ἀναπόλησιν τοῦ παρελθόντος καὶ τὴν ἀνάμνησιν τῆς πατρικῆς στοργῆς τὴν ἀπολεσθεῖσαν εὐτυχίαν καὶ ψυχικὴν ἀνακούφισιν καὶ παραμυθίαν. Ὀρισμένοι στίχοι ἔχουν ἐξαιρετικὴν δύναμιν (λοχ. σελ. 17 κλπ), δεικνύεται δὲ δι' αὐτῶν ἡ ψυχικὴ εὐγένεια καὶ ἡ ἀγνή σκέψις τῆς σεμνῆς Ἑλληνίδος ἀφωσιωμένης εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἀρχὰς καὶ οἰκογενειακὰς παραδόσεις.

Ἀπὸ τῆς σελ. 22 καὶ ἐφεξῆς τὰ μικρὰ τῆς συλλογῆς ποιήματα-μαρμαριγές ἐπιγραφόμενα- εἶναι κυρίως ὕμνοι εἰς τὰ ὑπέροχα φυσικὰ κἄλλη τῆς θεῖας δημιουργίας, πάντα δὲ κίμητρον ἔχουν τὴν ἰδέαν θλιβεράν σκέφιν τοῦ ἀπορφανισμοῦ καὶ τονίζουσι ὅλην τὴν ψυχικὴν ὀδύνην μεταπίπτουσαν ἀπὸ καταστάσεως εἰς κατάστασιν ἐν τῇ προσπάθειᾳ τῆς συγγραφῆς νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν θλιβεράν ἀνάμνησιν καὶ ἐντύπωσιν τῆς πραγματικότητος καὶ εὖρη τὴν λύτρωσιν εἰς τὴν ἐξόμνησιν καὶ ἀπόλαυσιν τῆς ἰδεώδους τελειότητος τῆς θεῖας δημιουργίας.

Ἡ τρίτη συλλογὴ " Ἐνδόμυχα " ἐκδ. 1948 Ἀθήνα ἔχει σελ. 48 σχημ. σου. Μετὰ ταύτην συμπληρῶναι ἡ συγγραφεὺς τὴν μέχρι σήμερον ἐκδοθεῖσαν ποιητικὴν της δημιουργίαν. Ἡ ἐκδοσις εἶναι πολὺ ἐπιμελημένη ὡς πρὸς τε τὴν ἐκτύπωσιν

καὶ τὴν καθόλου καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισιν. Τὰ ποιήματα τῆς συλλογῆς εἶναι χωρὶς τίτλους πλὴν τοῦ ἐν σελ. 18 " Στὸ παιδί τῆς προσφυγιάς" καὶ τοῦ ἐν σελ. 28 " Συνάντησις" καὶ τοῦ τελευταίου τῆς συλλογῆς ἀναφερόμενον ~~ὡς~~ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν τῆς πατρίδα τὴν Σφύρον. Εἶναι διηρημένα εἰς 7 τέσσαρας ὁμάδας.

Εἰς τὰ ποιήματα τῆς πρώτης ὁμάδος ἀναζητεῖ μὲ τὴν παρουσίαν τοῦ ὠραίου νὰ διασκευασῇ τὴν πικρὰν τῆς ὀδυνῆρας ζωῆς, θρηνεῖ τὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν, καθ' ἣν τὰ πάντα λυγρίζουν ὑπὸ τὸ βάρος τῆς φθορᾶς, θαυμάζει τὴν γενεάν τῆς δόξης τῆς Πένδου, ποιεῖ διότι ἐφυγαδεύθη ἡ ἀγάπη ἀπὸ τὸν κόσμον διὰ τὴν φθῶσιν εἰς τὸ τελευταῖον τῆς πρώτης ὁμάδος ὑπέροχον ποίημα τῆς " Στὸ παιδί τῆς προσφυγιάς" .

Εἰς τὴν δευτέραν ὁμάδα μὲ ἀπαισιοδοξίαν τινὰ ζητεῖ νὰ ἀγκαλιάσῃ "ἀντὶ τῆς χαρᾶς τοῦ ἀσημάντου τὴν κραυγὴν τοῦ πόνου" καὶ τονίζει ὅτι οὐδὲν τραγουδεῖ διὰ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀκούσῃ τὸν ἴδιον παλμὸν τῆς.

Εἰς τὸ τρίτον μέρος ἐκφράζει ἐντονώτερον τὰ θλιβερά τῆς ματαιοδοξίας συναισθημάτων τῆς, διὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν τελευταίαν ὁμάδα τῶν ποιημάτων τῆς, ὅπου παραδίδεται εἰς τὴν πλῆσιν καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἀπὸ τὸ ἔρεβος τῆς μυκτῶς, ποῦ σκεπάζει τὴν ζωὴν θὰ ἔλθῃ ὄχι ὁ θάνατος, ἀλλὰ μιὰ αὐγὴ νέας ζωῆς.

Αἱ ποιητικαὶ τῆς Ἄν. Ἀντωνιάδου τρεῖς συλλογαὶ εἶναι ἄξιαι προσοχῆς λογοτεχνικὰ δημιουργήματα. Ἡ προσπάθεια τῆς ποιητρίας κρίνεται ἀξιόλογος καὶ πεῖθει ὅτι ἡ φιλοτιμος νῆα θὰ ἐμφανίσῃ ταχέως ἀρτιώτερα λογοτεχνικὰ ἐπιτεύγματα ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὴν αἰσιοδοξίαν καὶ βαθεῖαν ἐσωτερικὴν πλῆσιν εἰς τὴν ὠραιότητα τῆς ζωῆς.

Ἡ ἀγνόησις τῶν αἰσθημάτων τῆς ἢ βαθεῖα σκέψις καὶ φιλοσοφικὸς στοχασμὸς τῆς, μὲ τὸν ὁποῖον ζητεῖ νὰ δώσῃ νόημα

άνώτερον εἰς τὴν ζῆν, ὁ πένος διὰ τὴν φυγάδουσιν ἐξ αὐτῆς τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἀγάπης, ἡ ἐν γένει εὐαισθησία της καὶ ὁ ὑπέροχος τῆς πονούσης ψυχῆς ἐσωτερικὸς κόσμος δέδει μέν τὴν ἐντύπωσιν τῆς ἀπαισιοδόξου καὶ οὐτοπικῆς σκέψεως, ἀλλὰ ταύτην διαλύει ἡ πᾶσις καὶ ἡ ἐλπίς εἰς τὴν τελείωσιν καὶ ἀνατολὴν ὥρατας αὔριον.

Διὰ ταῦτα τὸ Συμβούλιον ἐκτιμῶν τὴν ~~ἐπιθεωρητικὴν~~ εὐσυνείδητον προσπάθειαν τῆς καθηγητρίας "Αννης Ἀντωνιάδου καὶ πιστεῖον ὅτι αὕτη θὰ πραγματοποιήσῃ ἀξιοδύλογον δημιουργεῖσαν λογοτεχνικὴν, ἀ π ο φ α λ ν ε τ α ι: ὅτι αὕτη ἐμπέπει εἰς τὰς εὐεργετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου

4.- Ἐχον ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 8339 (ἀρ. Π. Ε. Σ. 939) ἔγγραφον τοῦ Σοῦ Ἰπουργεῖου Παιδείας, δι' ἧς διαβιβάζεται αἴτησις Βασ. Οἰκονομίδου μετ' ἀντιτύπων τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον " Ὀκτώ διηγήματα" βιβλίου του, ἵνα τὸ Συμβούλιον γνωματεύσῃ κατὰ τὸν ν. 5911/33 "περὶ διδακτικῶν βιβλίων κ. λ. π."

ἀ π ο φ α λ ν ε τ α ι:

Τὸ ὑπὸ κρῖσιν βιβλίον Βασ. Οἰκονομίδου Ἐπιθεωρητοῦ δημ. σχολείων " Ὀκτώ διηγήματα " ἔκδ. Διον. καὶ Βασ. Λουκοπούλου-Δραγατσάνου 6-Ἀθῆναι 1949, ἀποτελεῖται ἐξ 56 σελίδων σχημ. θου καὶ περιέχει 8 μικρὰ διηγήματα.

Τὸ ἐξώφυλλον τοῦ εἶναι εἰκονογραφημένον με ὥραταν πολυχρωμον παραστάσιν σχετικὴν με τὸ περιλαμβανόμενον διήγημα. " Ἀπὸ τὰ ~~ἑξ~~ εἰς τὰς τῶν φιλελλήνων στήν Ἑλλάδα μας" καὶ ἡ ὅλη ἐμφάνις τοῦ βιβλίου εἶναι καλλιτεχνικῆ. Ἐπίσης τὰ διέφορα διηγήματα κοσμοῦνται καὶ με καταλλήλους εἰκόννας.

Τὸ περιεχόμενον τῶν μικρῶν διηγημάτων τοῦ βιβλίου ἀναφέρεται εἰς τὴν οἰκογενειακὴν καὶ κοινωνικὴν ἑλληνικὴν ζῆν

ὡς καὶ τὴν ἔθνικὴν ἱστορίαν.

Εἰς τὸ πρῶτον ἀνάγνωσμα " Σελίδες ἀπὸ τῆ δοξασμένη ἱστορία μας". Εἰς γλῶσσαν ὥρασαν δημοτικὴν διηγεῖται ὁ συγγραφεὺς μὲ παραστατικότητα τὰ τοῦ Συμβουλίου τῶν τριῶν ὀπλαρχηγῶν εἰς τὰς Πλατάνους τῶν Κομποτάδων Φθιώτιδος καὶ τὸ περιστατικὸν ἑνὸς γενναιοφίχου χωρικοῦ, ὅστις μεταμφιεσθεὺς εἰς ἐπαύτην ἀδμματον κατάρθωσε νὰ συλλέξῃ χρησίμους πληροφορίας ἀπὸ τὸ στρατόπεδον τῶν ἀντιπλάων.

Εἰς τὸ β' διήγημα-ὁ Καφάλης- διηγεῖται ἐπίσης μὲ ὥρασαν δημοτικὴν πῶς οἱ χωρικοὶ σώζουσι ἕναν Ἄγγλον ἀλεξιπτωτιστὴν ἀπὸ τοῦς ἐπιδρομεῖς Ἰταλοῦς Καραμπινιέρους παρὰ τὰ πολλὰ βασανιστήριά τους καὶ πῶς ὁ Γέρο-Σέφερης μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του φυγαδεύει τοῦτον εἰς Κάρρον.

Εἰς τὸ γ'-ἀπὸ τὰ ταξελόγια τῶν φιλελλήνων στὴν Ἑλλάδα- διηγεῖται πῶς Ἄγγλος καθηγητῆς μένει κατὰπληκτος ἀπὸ τὴν πρόθυμον φιλοξενίαν καὶ τὴν ψυχικὴν εὐγένειαν τῶν χωρικῶν τῆς Ραφάνης.

Εἰς τὸ δ'-Τὸ βραβεῖο τοῦ νικητῆ-πῶς ὁ υἱὸς τοῦ Μπέη Τοῦρκου ἀναγκάζεται νὰ ἀναγνωρῶσιν τὴν ἡττάν του καὶ πῶς ὁ νικητῆς Ζήσης ὡς βραβεῖον ζητεῖ τὴν ἄδειαν νὰ κτίσουν οἱ χωρικοὶ σχολεῖον.

Εἰς τὸ ε' διήγημα " Τὸ πέσιμο τῆς Κλεισοῦρας" Πῶς πανηγυρῶσθη ἀπὸ τοῦς Χωρικοῦς τῆς Πίνδου ἡ νίκη τῆς Κλεισοῦρας.

Εἰς τὸ στ' " Τὸν πατερούλη μας τὸν ἔστειλε μητέρα, ὁ θεὸς". Διηγεῖται πῶς οἱ Γερμανοὶ συλλαμβάνουν καὶ φυλακίζουν ἕνα πατέρα καὶ πῶς μὲ τὴν βοήθεια τοῦ θεοῦ ἐπιστρέφει αὐτὸς εἰς τὰ τέκνα του τὴν Πρωτοχρονιάν.

Εἰς τὸ ζ' διήγημα " ὁ ἔρανος τῆς Σταμάτας" διηγεῖται πῶς ἡ Κανδηλανάφτρα μαζὶ μὲ τῆς ἐκκλησίας τὸς κοβέρτες ὀδεῖ διὰ τὸν στρατὸν μας καὶ τὸς μοναδικές, ποῦ εἶχε διὰ τὸν ἑαυτὸν

της.

Καί εἰς τὸ τελευταῖον διήγημα " Μία παραμονή Πρωτοχρονιάς " διηγείται ὁ Γερδ-Στρατής στὰ ἐγγονάκια του τὴν ἱστορίαν του ὡς παραμῦθι· πῶς εἰσάσθη διὰ τοὺς γονεῖς του ἀπὸ μικρὴν ἡλικίαν καὶ πῶς εὐηργετήθη ἀπὸ ἓνα καλὸν πατέρα λ.π.

Εἰς ὅλα τὰ διηγήματα ὁ συγγραφεὺς μὲ γλῶσσαν γλαφυρὰν καὶ ἀπηλλαγμένην ἀκροτήτων ἀφηγέται τὰ καθέκαστα μὲ φυσικότητα καὶ μὲ δύναμιν περιγραφῆς καὶ κατορθοῦ νὰ κινήσῃ καὶ συγκρατῆ ἑπηρόν καὶ ἀδιάπτωτον τὸ διαφέρον τοῦ ἀναγνώστου. Ἐλάχιστα ~~Μαθητὰ~~ γλωσσικὰ ἰδιωματικὰ θὰ ἔδει νὰ ἀντικαθίσταντο λ.χ. σελ. 11 καμτσικιά, ἄχνα, 19 ὑποψιάρικο 35 θυμητάρια. Εἰς τὰ διηγήματα περιγράφονται περιστατικὰ τῆς ἀγροτικῆς ἑλληνικῆς ζωῆς, ἐξαίρονται δὲ δόντως ἐξαίρετοι πράξεις ἔθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ περιεχομένου.

Οὕτω τὰ διηγήματα καὶ εἰς μορφήν καὶ εἰς περιεχόμενον εἶναι χρήσιμα καὶ πολὺ κατὰλληλα διὰ τὴν ὑγιᾶ διαπαιδαγώγησιν τῶν νέων μας.

Διὰ ταῦτα τὸ Συμβούλιον γνωματεύει ὅτι τὸ βιβλίον τοῦ Β. Οἰκονομίδη " Ὁκτώ διηγήματα " εἶναι ἄξιον συστάσεως ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα διὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου καὶ χρήσιμον βιβλίον διὰ τὰς σχολικὰς βιβλιοθήκας.-

5.- Ἐλαβε γνώσιν τοῦ ὑπ' ἄριθ. 5119 ἔγγραφου τοῦ Σεβ. Ὑπουργείου διαβιβάζοντος τὸ ὑπ' ἄριθ. 48837 ἔγγραφον τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης. Διὰ τοῦ ἔγγραφου τούτου ὁ Γεν. Διοικητῆς καθιστᾷ γνωστὸν α) ὅτι ἡ λειτουργία τῶν σχολείων τοῦ Νομοῦ Χανίων χωλαίνει ἐλλείψει ἐντοπίων διδ/λων, ὅτι πολλὰ τούτων εἶναι τελεῶς κλειστὰ ἕνεκα στρατεύσεως τῶν

διδασκάλων κ.λ.π.

καί β) ὅτι πρὸς ἐπαναλειτουργίαν τῶν κλειστῶν σχολείων πρὸς βῆ εἰς τὸν διορισμὸν προσωρινῶν μὴ πτυχιούχων διδ/λων ἔλλειψει ἐντοπίων πτυχιούχων, ὧν βρῖθαι ὁ Νομὸς Ἑρακλείου λόγῳ τῆς ἐκεῖ λειτουργίας τῆς Παιδαγ. Ἀκαδημίας. Πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ τούτου προτείνει τὴν προσωρινὴν μεταφορὰν τῆς ἔδρας τῆς Π. Ἀκαδημίας Ἑρακλείου εἰς Χανιά ἢ τὸν καθορισμὸν ὠριμμένου ποσοστοῦ σπουδαστῶν πρὸς εἰσαγωγήν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἐκ τοῦ Νομοῦ Χανίων καὶ Ρεθύμνης κ.λ.π.

Τὸ Κ.Δ.Γ.Σ.Ε. ἀναγνωρίζει τὴν ὀρθότητα τῶν μέτρων τὰ ὅποια προτείνει ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς ἀλλ' ὡς ἔχουσι τὰ πράγματα σήμερον εἶναι ἀδύνατος ἡ πραγματοποίησίς των. Ἐπιφύλασσεται νὰ λάβῃ εἰδικὰ μέτρα πρὸς κατοχύρωσιν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἰσότητος μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων σπουδαστῶν κατὰ τὴν διενέργειαν τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων εἰς τὴν Παιδαγ. Ἀκαδημίαν Ἑρακλείου τοῦ προσεχοῦς σχολ. ἔτους.-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ

Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Ι. Ζκουτερδπουλος

Ι. Ζκουτερδπουλος

Δ. Σουχλέρης

Δ. Σουχλέρης

Η. Αγιος

Η. Αγιος

Χ. Γκιτάκος

Χ. Γκιτάκος

Α. Μισουρλής

Α. Μισουρλής

Α. Βαμπούλης

Α. Βαμπούλης

Γ. Ζομπανιάκης

Γ. Ζομπανιάκης

Α. Παπαγεωργακίδου

Α. Παπαγεωργακίδου

Εν Αθήναις σήμερον τῆ 18/6/49 συνελθόν τὸ Ἐκπαι-
δευτικὸν Συμβούλιον ἐν ὀλομελείᾳ εἰς τακτικὴν συνε-
δρίαν ἐν ταῖς γραφεῖσι αὐτοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν
τοῦ προέδρου αὐτοῦ κ. Εὐαγ. Σακκερη ἀπόντων τῶν
συμβούλων Θ. Παρασκευοπούλου καὶ Μ. Μιχαλοπούλου διέ-
λθους ὑπηρεσίας παρισταμένου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν
γραφῶν αὐτοῦ, εἰργάσθη ὡς ἑξῆς:

1ον) Ἐχόν ὑπ' ὄψει α) τὰς αἰτήσεις τῶν κάτωθι καθη-
γητῶν τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς μετὰ τῶν συνημένων ὑπη-
ρεσιακῶν μεταβολῶν αὐτῶν αἰτουμένων προαγωγῆν εἰς τὸν
βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως.

1) Καραθεώλη Τριανταφύλλου, καθηγητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀ-
καδημίας Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

Ὅπως προήχθη κανονικῶς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμημα-
τάρχου Β' τάξεως τὴν 18-6-41 τὴν 12-5-44 προωθήθη ἐκ
τοῦ βαθμοῦ τοῦ τμηματάρχου Α' τάξεως κατὰ τὸν ὑπ' ἀ-
ριθμ. 1287/44 Νῦμον.

Τὴν 22-5-44 μετετέθη εἰς τὴν θέσιν τοῦ Νομαρχικοῦ
Ἐπιθεωρητοῦ Σωματικῆς Ἀγωγῆς Ἀττικῆς, εἰς ἣν προβλή-
ται ὁ βαθμὸς τοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως τὴν 2-8-45, κατὰ
τὴν ὑπ' ἀριθμ. 59 Συντακτικὴν πράξιν, ἐπανήλθεν εἰς
τὸν βαθμὸν τοῦ εἰσηγητοῦ ὃν κατεῖχε τὴν 27-4-41. Τὴν
29-3-46 ἀνέκτησε τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου Β' τάξεως
ὃν κατεῖχε κανονικῶς. Τὴν 18-11-46 προήχθη κανονικῶς
εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Α' τάξεως καὶ τὴν 11-
3-49 μετετέθη ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Νομαρχικοῦ ἐπιθεωρη-
τοῦ Σωματικῆς Ἀγωγῆς εἰς τὴν θέσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς

τῆς Ε. Α. Σ. Α. εἰς ἣν προβλεπεται ὁ βαθμὸς τοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως μετὰ τριετῆ λείαν εὐδελκίμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Α' τάξεως.

2) Ρίξου Μάρκου Νομαρχιακοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Σωματικῆς Ἀγωγῆς Ἀττικῆς.

Ὁὗτος τὴν 29-9-42 μετετέθη εἰς τὴν Ε. Α. Σ. Α. ὡς καθηγητῆς τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου Β' τάξεως, ὃν κατεῖχε κανονικῶς.

Τὴν 5-4-44 προωθήθη, κατὰ τὸν Νόμον 1287/44, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Α' τάξεως τὴν 27-7-45, κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 59/1945 Συντακτικὴν Πρᾶξιν, ἐπανήλθεν εἰς τὸν βαθμὸν ὃν κατεῖχε τὴν 27 Ἀπριλίου 1941- ἤτοι τὸν βαθμὸν τοῦ εισηγητοῦ τὴν 30-3-46 ἀναπροήχθη κανονικῶς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου Β' τάξεως τὴν 14-5-46 προήχθη κανονικῶς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου Α' τάξεως καὶ τὴν 10-3-49 μετετέθη ἐκ τῆς Ε. Α. Σ. Α. εἰς τὴν θέσιν τοῦ Νομαρχιακοῦ ἐπιθεωρητοῦ Σωματικῆς Ἀγωγῆς Ἀττικῆς.

3. Σταμούλη Γρηγορίου, καθηγητοῦ τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς τῆς Βαρβακελοῦ Προτύπου Σχολῆς.

Ὁὗτος τὴν 31-1-44 προήχθη κανονικῶς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Α' τάξεως τὴν 12-5-44 προωθήθη, κατὰ τὸν νόμον 1287/44, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως τὴν 14-3-46 ἀναπροήχθη κανονικῶς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Α' τάξεως, εἰς ὃν εἶχεν ἐπανέλθει, κατὰ τὴν 59 Συντακτικὴν Πρᾶξιν, καὶ τὴν 10-3-49 μετετέθη ἐκ τῆς Ε. Α. Σ. Α. εἰς τὴν θέσιν τοῦ καθηγητοῦ Σωματικῆς Ἀγωγῆς τῆς Βαρβακελοῦ Προτύπου Σχολῆς.

4. Παπανικολάου Νικολάου, Νομαρχιακοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Σωματικῆς Ἀγωγῆς Ἡλείδας.

Οὗτος τὴν 2-3-44 ὡς καθηγητῆς τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας ἐπέβαθμῶ Τμηματάρχου Β' τάξεως κρουθίσθη, κατὰ τὸν Νόμον 1287/44, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Α' τάξεως τὴν 20-7-45, μετετέθη ὡς νομαρχιακὸς Ἐπιθεωρητῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς Ἡλείδας τὴν 5-6-46 προήχθη κανονικῶς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Α' τάξεως.

β) τὸν νόμον 214 /1943 (Φ. Ε. Κ. III. Α. 161)

γ) τὴν ὑπ' ἀριθμ. 355/15-7-45 πρῆξιν τοῦ Ἑλευσινικοῦ Συμβουλίου (Φ. Ε. Κ. Α. 187 καθ' ἣν οἱ καθηγηταὶ Σωματικῆς Ἀγωγῆς ὠρισμένων θέσεων, ὡς καὶ ἄνωτέρω, προέγονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως.

δ) τὸν Α. Ν. 936/49 ἔρθ. Γ' (Φ. Ε. Κ. Α. 94) καὶ

ε) ὅτι ἡ ὑπερθεσία τῶν ἀνωτέρω εἶναι ἄλλαν εὐδελκίμος.

Ἀποφασίζεῖ

Προτείνει τὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως προαγωγήν τῶν κλιθεῖ.

1. Καρατσάκη Τριανταφύλλου, καθηγητοῦ τῆς Ε. Α. Σ. Α.

2. Ρέζου Μάρκου Νομαρχιακοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Σωματικῆς Ἀγωγῆς - Ἀττικῆς.

3. Σταμούλη Γρηγορίου, καθηγητοῦ Σωματικῆς Ἀγωγῆς τῆς Βαρβακείου Πρωτοῦλου Σχολῆς καὶ

4) Παπανικολάου Νικολάου, Νομαρχιακοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Σωματικῆς Ἀγωγῆς Ἡλείδας.

2ον) ἔχον ὑπ' ὄψει :

α) τὴν ὑπ' ἀριθμ. 101 εν. ἔτ. αἴτησιν τοῦ Νομαρχιακοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Σωματικῆς Ἀγωγῆς Νομοῦ Ῥεθύμνης Πιστου-

Λέξη 'Εμμανουήλ δι' ἧς ἀναφέρει εἰς ἀπάντησιν τοῦ
 ὑπ' αριθμ. 17017 / 26-2-49 ἔγγραφου τοῦ Σου Ὑπουργεί-
 ου ὅτι ἐπιθυμοῦμεν μετέθεσιν εἰς μίαν τῶν κενῶν θέσεων
 τῶν περιφερειῶν Ἠλείου, Μακεδονίας, Θράκης, ἐφ' ὅσον
 ἐκπαιδευτικῆ ἀνάγκαι τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς ἐπιβέβ-
 λουσιν τοῦτο καὶ

β) τὸ ὑπ' αριθμ. 24483 ἐν. ἔτ. (Πρωτ. Συμβουλίου
 5044 ἐν. ἔτ.) ἔγγραφον τοῦ Σου Ὑπουργείου, ὅπερ
 διαβιβάσεν τὴν ἑνω εἴτησιν περιχλαεῖ ὅπως τὸ Συμβου-
 λιον προτείνῃ τὴν μετέθεσιν τοῦ ἐν λόγῳ ἐκθεωρητοῦ
 εἰς τὸν Νομὸν Ῥοδόκης καθ' ὅσον αἱ κολλακαεῖ ἀνάγκαι
 τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς εἰς τὸν Νομὸν τοῦτον ἐπιβέβλουν
 τὴν μετέθεσιν.

Ἀποφασίζει :

Προτείνει εἰς τὸ Σον Ὑπουργεῖον τὴν μετέθεσιν τοῦ Νο-
 μαρχιακοῦ ἐκθεωρητοῦ Σωματικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Νομοῦ
 Ῥεθύμνης Πιτσουλᾶκη Ἐμμανουήλ εἰς τὴν κενὴν θέσιν
 τοῦ Νομοῦ Ῥοδόκης κρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐκπαιδείας καὶ
 δαπάνῃ τοῦ Δημοσίου.

3ον) Ἐχόν ὑπ' ὄψιν ὑποβληθέντα ^{νῆα} ἔργα συγγραφοῦ κρὸς
 κρίσιν κατωτέρω σχετικῆς κρὸς τοῦτο προκηρυσσεως

Ἀποφασίζει :

- ὀρίζει ὡς εἰσηγητῆς τῶν ὑπὸ κρίσιν ἔργων τοῦς κα-
 τωθι ἐκ τῶν μελῶν τοῦ
- 1) Τῶν ἐκλογῶν ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου Ἀναρβῆσεως Ἀρριανοῦ
 τὸν κ. Ἠλ. Λόγιον.
 - 2) Τῶν Λόγων τοῦ Ἰσακράτους τοῦς κ. κ. Γ. Σκουτερόπου-

λον καὶ Δ. Μισορλίη.

3) Τῶν Ἀρχαίων Ἑλλη~~νων~~ Λυρικῶν τοὺς κ.κ. Η. Λάγιον καὶ Κ. Στεργιάκουλον Γυμνασιάρχην ΣΤ: ἄρρ. Ἀθηνῶν.

4) Τῶν Λυκούργου Λόγων κατὰ Λεωκράτους καὶ Α' καὶ Β' Ἐπιστολῶν Ἰσοκράτους πρὸς Φίλιππον. τὸν κ. Κ. Βαμψίλην.

5) Τῆς Φυτολογίας τοὺς κ.κ. Ε. Σέκκερην καὶ Δ. Σουχλέρην καὶ

6) Τῆς Ζωολογίας τοὺς κ.κ. Δ. Σουχλέρην καὶ Β. Σταθόπουλον Γ. Ἐπιθεωρητὴν τῶν Φυσικῶν.

4ον) Ἐλαβε γινῶσιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2113 ἀναφορῆς τοῦ ἀνακληρωτοῦ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Κοζίνης ὑποβάλλοντος αἴτησιν τοῦ Γεωργίου Λελέκη δημ/λου Κροκοῦ - Κοζίνης περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς προτέρας αὐτοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας (κατώτερα Γεωργικᾶ σχολεῖα) ὑπηρεσίας τῆς Κ. Δ. Γ. Σ. παραλέμπει τὴν αἴτησιν τοῦ ἐνδιαφερομένου πρὸς τὴν Διεσθουσιν Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως, ἵνα φροντισθῇ καὶ συνταχθῇ εἰδικὴ διάταξις Νόμου διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς Γεωργικὰ σχολεῖα.

5ον) Ἐχον ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθμ. 31464 (ἄρ. Π. Ε.Σ.5253) ἔγγραφο τοῦ Σου Ὑπουργεῖου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας πρέμποντος τὸ ὑπ' ἀριθμ. Ε. Π. 461 ἐν. ἔτ. ἔγγραφο τοῦ Βασιλικοῦ Γενικοῦ Προξενεῖου Κων/πλεως μετὰ πιστοποιητικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λυκείου ἁρρένων Φανερίου ἵνα τὸ Συμβούλιον γνωματεῖσθῃ περὶ τῆς ἀντιστοι-

χίας τῶν τάξεων τοῦ ὡς ἔνω Λυκείου πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν
λειτουργοῦντα γυμνάσια ἐν τῇ ἐπιστροφῇ τῶν πεμπομέ-
νων

Ἀποφασίζει

Νῦν γνωρῆσθαι εἰς τὸ ἔνδον Ἰκουργεῖον ἐν τῇ ἀποδόσει τῶν
ἀποσταλόντων ἐγγράφων ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Λυκεῖον ἀρρέ-
νων Φαναρίου, ὅπερ καὶ ἔχει ἐκδοῦσθαι τὸ συνημμένον
πιστοποιητικὸν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται μαθητοῦ Πιτῆκη
Δημητρίου τοῦ Ἀργυρίου, εἶναι, καθ' ἃ βεβαιοῦται ὑπὸ
τοῦ Γεν. Προξένου Κων/πολεως διὰ τοῦ συνημμένου ὑπ'
ἀριθμ. 31464 τῆς 2/4/49 ἐγγράφου του, αὐτῇ αὐτῇ ἢ
Μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολῆ, ἥτις, ὡς γνωστὸν τυγχάνει
πλήρες γυμνάσιον ἀνεγνωρισμένον ὡς ἰσχυρὸν πρὸς τὰ
ἐν Ἑλλάδι τοιαῦτα, ἐκείθι ὅμως ἐκ τοῦ ὡς ἔνω μνημο-
νευθέντος πιστοποιητικοῦ μεταγράφῃς τοῦ μαθητοῦ Πιτῆ-
κη Δημητρίου δὲν καθορίζεται σαφῶς πρὸς ποίαν γυμνασια-
κὴν τάξιν ἀντιστοιχεῖ ἢ πρώτη τάξις τοῦ Λυκείου εφ'
ὅσον ὅπως ἀσαφῶς ἀναγράφεται ἐν αὐτῷ ὅτι ἐνεγράφη
ἡ μαθητῆς ἐν ταύτῃ βίσει ἀπολυτηρίου Μέσης τοῦ Λυκεῖ-
ου ἀρρένων Φαναρίου.

Τῇ Συμβουλίῳ δὲν δύναται νῦν βεβαιώσθαι τὴν ἀντιστοι-
χίαν τῆς τάξεως τοῦ ἐν λόγῳ μαθητοῦ πρὸς γυμνασιακὴν
τάξιν ὅπερ μόνον ἢ ἰδίᾳ ἐκδοῦσα τὸ πιστοποιητικὸν
ἰσχυρὸς Σχολῆ δύναται καὶ σφέλλει νῦν βεβαιώσθαι σαφῶς.

6ον) Ἐχόν ὑπ' ὄψει α) τὸ ὑπ' ἀριθμ. 47151 ἐν. ἔτ. ἔγγραφον
τοῦ Ἐνδ. Ἰκουργεῖου δι' οὗ διαβιβάζεται πρὸς τὸ Ἐκπαιδευτι-
κὸν Συμβούλιον ἐν συνεχεῖς πιστοποιητικῆ κοινωνικῶν φρο-

νημάτων, αντίγραφα έκθεσεων και υπευθύνους δηλώσεις
δημ/λων επιθυμούντων να συμμετάσχουν τοῦ διαγωνισμοῦ
πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν.

β) τῆς διατάξεως τοῦ ἔργου 15 τοῦ Α. Ν. 6379 καὶ τῆς
συνηθέτου στοιχείου

Ἀποφάσεις

Κρίνει εὐδόκιμον τὴν ὑπηρεσίαν τῶν κάτωθι δημ/λων

- 1) Ἀνδρέου Φωτοπούλου - Ναυπακτίας
- 2) Δημ. Πακαδημητρίου ἢ Πακαδοπούλου - Β. Ἀθηνῶν
- 3) Ἰωάννου Σταθοπούλου Δ. Ἀθηνῶν
- 4) Χρ. Χριστοπούλου - Καλαβρύτων - Αἰγισλαίας
- 5) Χαρ. Λαβίδα - Νεστορίου
- 6) Φωτ. Σαμέλη - Πολίτας
- 7) Κωνστ. Σιμαρῆ - Κοζάνης.

Β') Δὲν κρίνει εὐδόκιμον τὴν ὑπηρεσίαν τῶν κάτωθι δημ/
λων

~~1) Ἀθην. Μητσιάδου Καρδίτσας~~

- 2) Σωκρ. Σταυροπούλου Γρεβενῶν

70v) Λαβὼν ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 6/6/49 (ἐριθμ. πρωτ. Ε. Σ. 5457 /18-6-49) αἴτησιν τοῦ δημ/λου τοῦ δημ. σχολ. Ἑλληνικοῦ Κιλκίς Κωνστ. Κουδρελίου περὶ ἀναρωρήσεως τῆς ἀποφάσεως περὶ μὴ συμμετοχῆς του εἰς τὸν διαγωνισμὸν, πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν Ἀποφάσεις: δὲν εὐρίσκει ὅτι πρέπει νὰ τροποποιήσῃ τὴν περὶ τοῦ δημ/λου τούτου ἀπόφασίν του.

Ὁ Πρόεδρος *[Signature]* Τῆς Μέλῃ
 Ε. Σέκκερης *[Signature]* Ι. Σκουτερόπουλος
[Signature] Δ. Σουχλέρης
[Signature] Η. Λάγιος
[Signature] Χ. Γκιτάκος
[Signature] Δ. Μισορλής
[Signature] Βαρσοβάνης
[Signature] Γ. Ζαμπανέλης
[Signature] Α. Παπαγεωργιάδης

Αρ. πρωτ. 6683 Α.Σ.

Εν Ἀθήναις σήμερον τῇ 21/6/49 συνελθόν τὸ Ἐκπαι-
δευτικὸν Συμβούλιον ἐν ὁλομελείᾳ εἰς τακτικὴν συνε-
δρίαν ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν
τοῦ προέδρου αὐτοῦ κ. Εὐαγ. Σέκκερη ἀπόντων τῶν Συμ-
βούλων Θ. Παρασκευασίου καὶ Ν. Μιχαλοπούλου διὰ λό-
γους ὑπηρεσίας παρισταμένου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν
Γραφείων αὐτοῦ, εἰργάσθη ὡς ἑξῆς:

1ον) Ἐχόν ὑπ' ὄψει τὸ κ' ἀριθμ. 48671 ἐγγράφου τοῦ
Σου Ὑπουργείου, δι' οὗ γνωρίζεται ὅτι εἰς τὰς Παιδα-
γωγικὰς Ἀκαδημίας συνέβη πολλά τῶν ἐπὶ ἐπιμισθί-
ω διδασκόμενων μαθημάτων ἤρξαντο διδασκόμενα ἀπὸ
τριμήνου ἢ διμήνου, ἐπομένως δὲν ὑπέρχει βαθμὶς α' ἐ-
ξαμήνου καὶ ὑπεβάλλεται τὸ ἐρώτημα ἂν θὰ γίνῃ ἐ-
ξέτασις ἢ ἂν θὰ βαθμολογηθῇ τὸ μάθημα τοῦτο κατὰ
τὰς ἐξετάσεις. * τοῦ Πιν 21/28 Ἰουλίου 1936, καθ' ὅ
δρίζονται τὰ μαθήματα τὰ ποῖα ἐξετάζονται καὶ βαθμο-
λογοῦνται.

διατάξιν

Ἀποφίνεται, ὅτι ἐφ' ὅσον καθορίζεται ἐν τῷ Πιν ὅτι
τὸ περὶ οὗ πρόκειται μάθημα εἶναι ἐκ τῶν ἐξεταζομένων
πρέπει νὰ γίνῃ ἐξέτασις καὶ εἰς τὸ μάθημα τοῦτο νὰ
βαθμολογηθῇ. Βαθμὸς τοῦ πρώτου εξαμήνου δὲν τίθεται
εἶναι ὅμως ὁ αὐτὸς μὲ τὸν τοῦ Β' εξαμήνου. Ὁ τοῦ Β'
εξαμήνου εἶναι ὁ μέσος ὅρος τῆς προφορικῆς ἐξετάσεως
καὶ τῆς γραπτῆς εἰς τὸ μάθημα τοῦτο. Ὑλη εἶναι ἡ δι-
αχθεῖται.

2ον) "Ελαβε γινῶσιν τοῦ κοινοποιηθέντος αὐτῷ ἀντιγράφου πρὸς τὸ Σιν Ὑπουργεῖον Ἐρησκευμάτων αἰτήσεως τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Α' περιφερείας Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως κ. Ἀναστασίου Χαραλαμποπούλου. Ἐν ταύτῃ δ' κ. Γεν. Ἐπιθεωρητικῆς παρακαλεῖ νὰ μὴ ἐφαρμοσθῇ ὁ Νόμος περὶ δρῆου ἡλικίας. Τὴν παράκλησίν του στηρίζει εἰς τὸ ὅτι ἀκόμη δὲν ἔχει συντελεσθῆ εἰρήνη διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸ ὅτι "Τὸ ταμεῖον Προνοίας δὲν ἔχει σταθεροποιηθῆ καὶ θὰ ζημιωθοῦν οἱ ἐξερχόμενοι "

Ὡς πρὸς ἐαυτὸν ἀναφέρει ὅτι δὲν ἔχει ἀκόμη συμπληρῶσει δεκαετίαν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ διευθυντοῦ α' τάξεως ταύτην συμπληρῶναι περὶ τὰ μέσα τοῦ προσεχοῦς Ἰανουαρίου - ὥστε θὰ ζημιωθῆ ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν ἐξερχόμενος τῆς ὑπηρεσίας πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης, ἔτι δὲ ὅτι εἶναι "πατὴρ μονίμου λοχαγοῦ τραυματισθέντος ἐσχάτως καὶ νοσηλευομένου εἰς τὸ Α' Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον μετ' ἄδελφον ἔκβασιν τῆς υγείας αὐτοῦ", πενθερὸς μονίμου ταγματάρχου, ὅστις ἐπέσης μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἔχει τύχει ἀριστεροῦ ἀνδρείας κ.τ.λ. καὶ πατὴρ δύο ἀγέμων θυγατέρων ". Τὸ Κ. Δ. Γ. Σ. Ε. λαμβάνον ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ὄλη ἐν τῇ Χώρα καταστάσις εἶναι ἱκανῶς ἀνώμαλος καὶ δυσκολώταται αὐτῶν συνθήκαι τοῦ βίου, ὑποβλάθει εἰς τὸ Σιν Ὑπουργεῖον τὴν αὐτῆς εὐχὴν, ὅπως εὐαρεστούμενον ἐνεργήσῃ ὅτι δυνατόν, ἵνα ἀναβληθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν περὶ δρῆου ἡλικίας διατάξεων τοῦ νόμου.

3ον) "Ἐχον ὑπ' ὄψει 1) τὸ ὑπ' ἀριθμ. 39648 (ἀριθμ. Π.Ε. Σ. Ε. 4791) ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργεῖου Ἐρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας δι' οὗ διαπέμπεται συνημμένως ὁ

φάκελος τῶν διενεργηθεισῶν ἀνακρίσεων κατὰ τοῦ Π. Παπαϊωάννου καθηγητοῦ γεωπόνου τῆς Ἀνωτέρας Οἰκοκυριακῆς Σχολῆς, ἵνα τεθῆ ὑπ' ὄψει τοῦ Συμβουλίου καὶ
 2) τὸ πῶρισμα τῆς ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως ὑπὲρ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου κ. Α. Παπαγεωργακοπούλου ὡς καὶ πάντα τὰ σχετικὰ ἔγγραφα

Ἀποφάσεται

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ πῶρισμα τῆς μέχρι τοῦδε ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως ὁ Π. Παπαϊωάννου, γεωπόνος τῆς Χαροκοπεύου Οἰκοκυριακῆς Σχολῆς, ἔμφανίζεται ὡς ἠθικὸς ἄνθρωπος χρηστὸς οἰκογενειάρχης καὶ καλὸς ἐκπαιδευτικὸς λειτουργός, μεταχειρίζεται ὅμως κατὰ τὴν διδασκαλίαν ἢ τὴν ἐν γένει μετὰ τῶν μαθητριῶν ἐπικοινωνίαν φράσεις ὑποκειμένους εἰς ὑποδικαιολογημένους παρεξηγήσεις εἰς βλάβος τῆς ἠθικῆς κ.τ.λ., ὥστε νὰ προκαλῶνται δυσμενῆ σχόλια μετεξῆς τῶν μαθητριῶν του, δεῖκα τῶν σχολίων καὶ ἐγγράφων διετύπωσαν κατ' αὐτοῦ ἑμαδικὴν σχετικὴν διαμαρτυρίαν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν αὐτὴν ἀνάλυσιν αἱ μαθήτριά αὐταὶ ἠχθήσαν εἰς τὴν ἑμαδικὴν των καταγγελίαν οὐχὶ ἐξ ἀνεπηρέεστου προθέσεως, ἀλλ' ἐκ προσωπικῶν ἐλατηρίων καὶ ἴσως καθ' ὑπόδειξιν τρίτων καὶ δι' τῆς δυσμενῆς πρὸς αὐτὴν (τὸν Παπαϊωάννου) διακειμένης διευθυντρίας τῆς Σχολῆς καὶ λοιπῶν μετ' αὐτῆς στενῶς συνεργαζομένων συναδελφῶν του.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ἀνακρίσεως προέκυψεν ὅτι ἀπὸ πολλοῦ ἔχει ἐκλείψει ἢ ἐπιβαλλομένη συνεργασία τῶν λειτουργῶν τῆς σχολῆς εἰς τὴν ἔλλειψιν δὲ ταύτης τῆς συνεργασίας συνετέλεσεν ἢ συμπεριεώρα καὶ ἀδεξία ε-

νέργεια ὀρισμένων ἐκ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, εἰς
δὲ τὰς σχετικὰς διενέξεις δὲν ἔμειναν κατὰ τὴν ἀνάκρι-
σιν ἀμέτοχοι αἰ μαθητρίαι κ.τ.λ. ἐπὶ ἡμέρᾳ τῆς Σχο-
λῆς,

Ἐπειδὴ / ἐξ ἄλλου κατὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν ἀνάκρισιν
ὀρισμένοι καθηγηταὶ ὑπέπεσαν εἰς παραπτώματα κολᾶσιμα
ἅτινα δὲν δύνανται νὰ μείνωσιν ἀνεξέλεγκτα καὶ ἀνε-
ξέλεγκτα, δεδομένου ὅτι καθάπτονται ταῦτα καὶ αὐτῆς
τῆς ἠθικῆς ὑπολήψεως μαθητριῶν καὶ καθηγητῶν.

Ἐπειδὴ δ', καθ' οὗ ἐνηργήθη ἡ ἀνάκρισις, Π. Παπαϊ-
ωάννου δι' ὑπομνήματις τοῦ καταγγέλλει συγκεκριμένως
ἐκτροπῆς, εἰς ὅς ὑπέπεσεν ἡ Δ/ρια τῆς Σχολῆς, ὡς
καὶ ἄλλοι ἐκ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, αἵτινες δὲν
νὰ μὴ μείνωσιν ἀνεξέλεγκτοι.

Ἐπειδὴ / ἐπὶ πλέον συγκεκριμέναι διαχειριστικαὶ ἀνω-
μαλῆαι καὶ καταχρήσεις καταγγέλλονται ὑπὸ τοῦ γεωπόνου
Π. Παπαϊωάννου, αἵτινες ἀναγόμεναι καὶ εἰς παρελθόντα
ἔτη σήμερον τὸ πρῶτον ἔρχονται εἰς φῶς

Διὰ ταῦτα τὸ Συμβούλιον ἰ πο σ φ ε ς ε ι :

Πρὸς πλήρη καὶ ἀντικειμενικὴν διακρίβωσιν καὶ ἐκτίμη-
σιν τῶν καταγγελλομένων κατὰ τοῦ γεωπόνου Πέτρου
Παπαϊωάννου, κατὰ τῆς Διευθυντήρας τῆς Σχολῆς Χαρ-
κολεῖου Δημητρίδου καὶ κατὰ τῶν λοιπῶν καθηγητῶν
καὶ καθηγητριῶν τῆς Σχολῆς ἀποβαίνει ἐπιβεβαημένον νὰ
συνεχισθῶσιν αἱ ἀνακρίσεις πρὸς πλήρη διαλευκάνωσιν τῶν
καταγγελλομένων περιπτώσεων, ὡς καὶ πᾶσης ἄλλης, ἥτις
ἠθελε προκύβηαι κατὰ τὴν ἀνάκρισιν, ἵνα οὕτω καταστῇ
ἔφικτὸ ὁ ὀρθὸς καταλογισμὸς τῶν εὐθυνῶν κατὰ τῶν
τυχῶν ἐκτραπέδων ἢ κατὰ τῶν γεωτῆ καὶ ἀνομιὰτα κα-
τατηνυθέντων καὶ συντολασθέντων διὰ τῶν ἐν γένει ἐνε-

γειών των εις δυσφήμησιν καὶ μίσωσιν τοῦ γοήτρου τῆς σχολῆς καὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ ζήμει τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας.

Τὸ Συμβούλιον παρακαλεῖ ὡς πρὸς τὰς καταγγελλομένας ὡς ἄνω διαχειριστικὰς ἀνωμαλίας νὰ ἀνατεθῇ ὁ ἔλεγχος εἰς εἰδικόν ὑπάλληλον ἵνα θέσει τοῦ πορίσματος τούτου ἐναργηθεῖσι τὰ περαιτέρω δεόντα.

4ον) Ἐλαβε γινῶσιν τῆς αἰτήσεως ὑπ' ἀριθμ. Π. Ε. Σ. 5196 τῆς 9/6/49 καθηγητῶν ἀναπήρων πολέμου Καρυσίμπα Εὐστρ. Φιλοσόφου Β. ~~γρηγορίου~~ θηλέων Ἀθηνῶν, Γρηγοροπούλου Χρ. Θ. Γυμνασίου / αρρ. Ἀθηνῶν κ.τ.λ. παρακαλούντων, ὅπως ληφθῇ νομοθετικὴ μέριμνα περὶ τοποθετήσεως εἰς σχολαίεϊα Πρωτευούσης τῶν προαγομένων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Β. τᾶξεως καθηγητῶν ἀναπήρων πολέμου τῶν δυνάμει τοῦ Α. Ν. 562/1945 ἕνεκα τῆς ἀναπηρίας καὶ τῶν ἐκ ταύτης ἀναγκῶν ὑπηρετούντων ἤδη ἐνταῦθα καὶ θέλει λάβει ταύτην ὑπ' ὄψει κατὰ τὰς σχετικὰς μεταβολάς.

5ον) Ἐχον πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 30327/49 ἐγγράφου τοῦ Σου Ὑπουργείου Παιδείας διαβιβασθεῖσαν ὑπ' ἀριθμ. 29/1949 ἀναφορὰν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Φλωρίνης μετὰ συνημμένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τούτου περὶ ἰδρύσεως ἐν Φλωρίνῃ Δημοσίας Μέσης Ἐμπορικῆς Σχολῆς, διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς ἐν γένει οικονομικῆς κινήσεως τῆς περιφέρειας καὶ ἰδιαιτέρως ἵνα ἡ ἀκριτικὴ περιοχὴ Φλωρίνης συγκροτηθῇ κατὰ τρόπον ἐμφανίζοντα τὴν Πατρίδα ἡμῶν ὡς μὴ ὑ-

στεροῦσαν εἰς τὴν Παιδείαν καὶ οἰκονομικοτεχνικὴν μέρ-
φωσιν.

Γ ν ω μ α τ ε ὄ σ ε ι , ἐκτιμῶν ταύς ἐν τῇ ὡς ἄνω
ἐποφάνει τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητη-
ρίου ἀναφερομένους λόγους ὅπως ἰδρυθῆ ἐν τῇ πάλαι
τῆς Φλωρίνης Δημοσίᾳ Μέσῃ Ἐμπορικῇ Σχολῇ.

6ον) Ἐχόν πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. Ἐκκαίδ.
Συμβουλίου 1464 ὑπόμνημα ~~III~~ καθηγητῶν τῶν Τεχνικῶν
περὶ τῆς ἐπιτ' δικαιότερον ρυθμίσεως τῆς βαθμολογι-
κῆς των κατατάξεως ἁ π ο φ α σ ὄ ζ ε ι νὰ διαβιβ-
σῇ τοῦτο πρὸς τὰν Γενικὴν Ἐπιθεωρητικὴν Μέσῃς Ἐκπαι-
δεύσεως Α' περιφέρειας Ἀθηνῶν μὲ τὴν παράκλησιν
ὅπως παραδῶσῃ τὸ συνημμένον ὑπόμνημα πρὸς τοὺς ὑπὸ
τῆν δικαιοδοσίαν του ὑπογραφομένου ἐν αὐτῷ ἐκκαίδευ-
τικούς λειτουργούς τῶν τεχνικῶν μαθημάτων, ἵνα, ἐφ'
οὗ συντάξωσι, τοῦτο ὑπὸ μᾶλλον συγκεκριμένην μορφήν
περιλαμβάνουσιν τὰς ἀπώγεις των, ὑποβῶσιν ἐκ νέου
διὰ τὰ περαιτέρω πρὸς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

7ον) Ἐλαβεν εὐχαρίστως γνῶσιν τοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ.
872/1949 ἐγγράφου τοῦ Γεν. Επιθεωρητοῦ Μέσῃς ΣΤ'
περιφέρειας (Κοζάνη) ὑποληθεισῶν πρὸς τὸ Ἐκπαι-
δευτικὸν Συμβούλιον ἀποσπασμάτων / εἰστολῶν καὶ ἐκθέσε-
ων μαθητῶν τῶν σχολείων Μέσῃς τῆς ~~VI~~ τῆν δικαιοδο-
σίαν του περιφέρειας, ἐξ ὧν προκύπτει ἡ συμβολὴ τῶν
σχολείων εἰς τὴν κατὰ τῶν συμμοριτῶν / αἰώνια καὶ ἁ π ο φ
α σ ὄ ζ ε ι νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐχὴν πρὸς τὸ Σὺν Ὑ-

πουργείον (Διευθύνειν Μέσης) ὅπως μεριμνήσῃ ἵνα αἱ σπουδαιότεραι ἐκ τῶν σημειουμένων δι' ἐρυθρᾶς μόλυβδος δημοσιευθῶσιν εἰς περιοδικὰ μαθητικὰ ἢ καὶ ἑλάλα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Σου Ὑπουργείου.

9ον) Ἔλαβε γνῶσιν τῆς δι' αὐτὸ τοῦ ὑπ' αριθμ. 41282/1949 ἐγγράφου τοῦ Σου Ὑπουργείου (Διευθύνειν Μέσης) διαβιβασθείσης πρὸς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἀναφορᾶς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Πειραματικοῦ Σχολείου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, δι' ἧς οὗτος ἀναφέρει ἐπάνοδον καὶ λήψιν καθηκόντων παρὰ τοῦ ἐν Παρίσι οἰσ μετεκπαιδευμένου καθηγητοῦ Κ. Βασιλάκη.

10ον) Ἔλαβε γνῶσιν τῆς δι' αὐτὸ τοῦ ὑπ' αριθμ. 41211/1949 ἐγγράφου τοῦ Σου Ὑπουργείου (Διευθύνειν Μέσης) διαβιβασθείσης πρὸς τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον ἀναφορᾶς τοῦ Κ. Βασιλάκη, καθηγητοῦ ἐν τῷ Πειραματικῷ Σχολείῳ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, περὶ ἐπάνοδου του ἐκ τῆς ἐν Γαλλίᾳ ἐκπαιδευτικῆς αὐτοῦ ἀδείας.

11ον) Ἔλαβε γνῶσιν τῶν αἰτήσεων τῶν διδασκάλων 1) Ἀγγελικῆς Παρῆς . (Θέσβης Βοιωτίας) 2) Σκαφαντόνη Ἰωάννας τοῦ δημ. σχολ. Ἀγάπης - Τήνου 3) τῆς Ἀθανασίας Χαραλαμπίδου - Παραλλίας Αὐλίδος 4) Ἰωάννου Γκιώνη περιφερείας Κερκύρας 5) Εἰρήνης Πιττιῶνη τοῦ Α. δημοτικοῦ σχολείου Καρδαμύλων 6) Εὐανθίας Ραπτόκη περιφερείας Χαλκίδος 7) Χαρικλείας Φλαμπούρη δημ/σης Μαζίου Βοιωτίας 8) Βαλεντίνης Παπακωνσταντινοπούλου

Ερετρεϊας Χαλιβδος. Αι δι/σαι ζητουσιν ανακλησειν των γε-
νομενων ανακλησεων των αποσπασων των.

Το Συμβουλιον δεν δεχεται να επανελεθ η εις συζητησειν
των εν λογω αιτησεων, εφ' οσον ευρισκομεθα εις το τελος
του σχολικου ετους κατ απορριπται ταυτης.

Ο Πρεδρος
Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ
Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

- Γ. Δικουτεροπουλος* Γ. Δικουτεροπουλος
- Δ. Σουχλερης* Δ. Σουχλερης
- Η. Αδριος* Η. Αδριος
- Χ. Γκιτσικος* Χ. Γκιτσικος
- Δ. Μισυρλης* Δ. Μισυρλης
- Α. Βαμπουλης* Α. Βαμπουλης
- Γ. Ζομπανδης* Γ. Ζομπανδης
- Π. Παπαγεωργαδουλος* Π. Παπαγεωργαδουλος

2.- Έχον υπ' όφει το υπ' άριθ. 49316 της 22-6-49 έγγρα-
φον τοσ κ. Υπουργού θρησκευμάτων κατ' Εθν. Παιδείας περι-
ρυθμίσεως τοσ ζητήματος όπερ άφορα είς τήν θέσιν τοσ
μαθήματος της Σωματικής Άγωγής μεταξύ τών λοιπών μαθημά-
των κ.λ.π.,

ά π ο φ α σ ί ζ ε ι :

Τό Συμβούλιον άναφερόμενον είς τήν υπ' άριθ. 48/49 πράξειν
του γνωματεύει ότι τό μάθημα της Σωματικής Άγωγής κατ'
ούδένα λόγον δύθεται νά θεωρηθή κατώτερον οίουδήποτε
άλλου τών ~~άποτελεσμάτων~~ ^{δευτερευόντων} μαθημάτων κατά δε τόν ύπολογισμόν
της βαθμολογίας δια τήν έξαγωγήν τών άποτελεσμάτων της
έτησιας προόδου δέν δύναται τό μάθημα τοστω νά μή ύπο-
λογιζήται ~~επίσει~~ ^{ως} καί πών άλλο δευτερεσόν μάθημα.

Έπειδή έν τούτοις έχει κοινοποιηθή ή υπ' άριθ. ~~441/1~~ ^{441/1} Ε.
Υπουργική άπόφασις, ης έκ τών ύστερών έλαβε γνώσιν τό
Συμβούλιον, έχουν δε ήδη έκδοθή τά άποτελέσματα πλειοτων
σχολείων συμφώνως ταύτη, όρθόν κρίνεται πός άποφυγήν
άνατροπής τών άποτελεσμάτων καί παρερμηνείαν νά μή άνα-
κοπή πός τό παρόν ή έφαρμογή της κοινοποιηθείσης ταύ-
της υπ' άριθ. ~~441/1~~ ^{441/1} Ε. άποφάσεως, διακανονισθή δε
όριστικώς δια Β. Δ. άπό της έπομένης έξεταστικής περιό-
δου τό ζήτημα κατά τήν άντίληψιν τοσ Συμβούλου.-

3.- Έχον υπ' όφει τό υπ' άριθ. έμπ. πρωτ. 3640/20-6-49
(άρ. πρωτ. Ε. Σ. 211/26-6-49) έγγραφον τοσ Σοσ Υπουργείου
ά π ο φ α σ ί ζ ε ι : ~~Αναβάλλει~~

Άναβάλλει τήν επί τούτου λήψιν άποφάσεως μέχρι επανόδου
τών είς Αίγυπτον εύρισκομένων εκπαιδευτικών Συμβούλων
κ.κ. Θ. Παρασκευοπούλου καί Ν. Μιχαλοπούλου.-

4.- Έλαβε γνώσιν:

α) τῆς ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 5358 ἑ.ἑ. αἰτήσεως τοῦ σπουδαστοῦ τῆς Ε.Α.Σ.Α. Ταβλ^α Ἰωάννου περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς ἀποφάσεως περὶ ἀποκλεισμοῦ του ἐκ τῶν προαγωγικῶν ἐξετάσεων τοῦ τρέχ. σχολ. ἔτους, λόγῳ ἀπουσιῶν διότι αὐταὶ προήλθον κατὰ τὴν κατάταξίν του εἰς τὸν Ἐθν. Στρατόν.

β) τῆς ὑπ' ἀριθ. 265 ἑ.ἑ. ἀναφορᾶς τοῦ Δ/νοῦ τῆς Ε.Α.Σ.Α. ὅστις ὑποβάλλει^ν τὴν ἄνω αἴτησιν ἀναφέρει ὅτι ὁ ἐν λόγῳ σπουδαστῆς ἀπέλειπθη τῶν ἐξετάσεων λόγῳ ἑλλειποῦς φοιτήσεως κατὰ τὸ σχετικὸν Δ/γμα ὡς συμπληρώσας τὸν ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπόμενον ἀριθμὸν ἀπουσιῶν εἰς πλεονα τῶν τριῶν μαθημάτων καὶ ἐπειδὴ τὸ πλεῖστον τῶν ἀπουσιῶν ἐγένετο κατὰ τοὺς μῆνας Ἐ/βριον καὶ Δ/βριον ἦτοι κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ οὗτος ὑπηρετεῖ εἰς τὸν Στρατόν, ὡς ἐμφάνεται ἐκ τοῦ προσκομισθέντος πιστοποιητικοῦ τοῦ Δ/τοῦ τοῦ 3ου Λόχου τοῦ Κ.Ε.Ν.Η. ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ἡ φοίτησις αὐτοῦ δεῖν νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς στρατευθέντας σπουδαστάς, καὶ

γ) τοῦ ὑπ' ἀριθ. 43014 ἑ.ἑ. ἐγγράφου τοῦ Σοῦ Ἰπουργείου ὅπερ διαβιβάζον τὴν ἄνω ἀλληλογραφίαν καλεῖ τὸ Συμβούλιον νὰ ἀναφέρῃ τὴν γνώμην καὶ ἀποφασίσει: Γνωματεύει πρὸς τὸ Σὸν Ἰπουργεῖον ὅπως ἡ φοίτησις τοῦ σπουδαστοῦ τῆς Ε.Α.Σ.Α. Ταβλ^α Ἰωάννου χαρακτηρισθῆ ὡς καὶ ἡ τῶν λοιπῶν στρατευθέντων σπουδαστῶν κατὰ τῆς προγενεστέρως πράξεις τοῦ Συμβουλίου.-

5.- Ἐχον ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 27423/6-5-49 ἔγγραφο τοῦ Σοῦ Ἰπουργείου Παιδείας δι' οὗ διαβιβάζει τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 φύλλον τοῦ πρώτου ἔτους Μαρτίου 1949 περιοδικοῦ γραμμάτων καὶ Τέχνης " ὁ Τυφλὸς καλλιτέχνης" ἵνα τὸ Συμβούλιον γνωματεύσῃ κατὰ τὸν νόμον, ἀποφασίσει:

Τὸ ὑποβληθὲν τεύχος τοῦ περιοδικοῦ Γραμμάτων καὶ Τέχνης "ὁ Τυφλὸς καλλιτέχνης" Μαρτίου 1949 (πρῶτον φύλλον) εἶναι σχῆμ. 4ου μὲ σελίδας 16 μὲ ἐκτύπωσιν καὶ ἐν γένει ἐμφάνισιν πολὺ καλῆν. Τὰ περιεχόμενα ἐν τῷ τεύχει ποιήματα ἢ περικολλητάματα εἶναι ἐθνικιστικὰ κατὰ τὸ πλεῖστον περιεχομένου ἔργασαι διαφόρων Ἑλλήνων λογοτεχνῶν. Τὸ Συμβούλιον δὲν δύναται ἐν τοῦτοις ἔξ ἑνὸς καὶ μόνον τεύχους νὰ κρίνη περὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ περιοδικοῦ καὶ παρακαλεῖ, ὅπως ὑποβληθῶσι καὶ τὰ ἐν συνεχεῖα ἐκτυπωθέντα καὶ κυκλοφορήσαντα τεύχη ἵνα καὶ ταῦτα ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει. —

6. — Ἐχον ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. 37992 (ἀρ. πρωτ. Ε.Σ. 4915) ἔγγραφο τοῦ Σοῦ Ἰπουργοῦ δι' οὗ τοῦτο προκειμένου νὰ γίνῃ ἀνατύπωσις ἀναγνωστικῶν διὰ τὴν ἐν Θράκῃ καὶ Ρόδῳ Μουσουλμανικὴν μειονότητα τῶν Α' Δ' Ε' καὶ Στ' τάξεων τῶν δημοσχολεῖων παρακαλεῖ νὰ δοθῶσιν ὁδηγαὶ εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐπιθεωρητὴν ὑπὸ τὴν ἐκίβλεψιν τοῦ ὀποῦο ἅθ γίνῃ ἡ ἀνατύπωσις περὶ τῶν ἐπενεκτέων διορθώσεων ἢ μεταρρυθμίσεων,

ἀ π ο φ α ἶ ν ε τ α ι :

Ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὸ παρελθόν ἡ ἐκτύπωσις τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἀναγνωστικῶν ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ εἰδικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κ. Μηναιῶδου τοῦ ὀποῦο καὶ ἡ συμβολὴ εἰς τοῦτο ὑπῆρξε κατὰ πάντα πολὺτιμος.

Τὸ Συμβούλιον φρονεῖ ὅτι δεόν νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν ἴδιον κ. Μηναιῶδην ἡ ἐποπτεῖα τῆς ἀνατυπώσεως τῶν ἀναγνωστικῶν διὰ τὴν Μουσουλμανικὴν μειονότητα νὰ δύναται δὲ οὗτος νὰ προσλαμβάνῃ βοηθοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς, ἔκ τῶν διδασκόντων εἰς σχολεῖα μουσουλμανικῆς μειονότητος. οἷτινες δύνανται κατὰ τὴν κρίσιν του νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τελειοτέρων ἀναγνωστικῶν καὶ εἰς περιεχόμενον καὶ εἰς ἐμφάνισιν. —

7.- "Ελαβε γνώσιν αναφοράς παραπόνων τῆς διδ/σης Πα-
λαιολέως Ἀμαλιάδος Ἀναστασίας Γεωργίου, παρακαλοῦσης
ὅπως ἀναθεωρηθῆ ἡ ἀπόφασις δι' ἧς ἀπεκλείσθη τῶν εἰσιτη-
ρίων ἐξετάσεων διὰ τὴν μετεγκαταίδευσιν.

Ἄ π ο φ α λ ν ε τ α ι : ὅτι δὲν εὐρίσκει λόγους ν=α
ἀναθεωρήσῃ τὴν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 40/49 πρακτικῇ ἀποφασίν
του διὰ τὸ τρέχον ἔτος.-

8.- "Ελαβε γνώσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 40233 ἔγγράφου τοῦ Σοῦ
Ἑπουργείου, δι' οὗ διαβιβάζεται ἀναφορά τοῦ Προέδρου
τῆς Κοινότητος Περάματος περὶ μὴ ἀναπλήρωσεως τῆς ἀπο-
σπάσεως τῆς δημ/σης Γεωργίας Παπαδοπούλου.

Τὸ Συμβούλιον ἄ π ο φ α λ ν ε τ α ι ὅτι λήγοντος τοῦ
σχολ. ἔτους δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ ἐκ νέου ζητήματα
ἀναπλήσεως εἰλημμένων ἀποφάσεών του περὶ ἀποσπάσεων.

Ὁ Ὁ ἐπιθεωρητὴς δύναται νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ ἀναπλή-
ρωσεως τῆς διδασκαλίας εἰς τὸ σχολεῖον ἐξ οὗ πρό-
κειται νὰ ἀπομακρυνθῆ.-

9.- "Ελαβε γνώσιν τοῦ ὑποβληθέντος ὑπ' ἀριθ. 708/7-4-49
ἔγγράφου τῆς ἐν Α' Ἰγύπτω Ν. Πρεσβείας τῆς Ἑλλάδος μετὰ
τοῦ συνημμένου ἀποκόμματος τῆς ἐφημερίδος " ἡμερήσια
Νέα" (5-4-49) ἐν ᾗ ἀναδημοσιεύεται ἐκ τῆς Ἐφημερίδος
" Ἐλευθερία" τῆς Κύπρου ^{ἀρ. 1009} σχετικῶν περὶ διδασκτικῶν καὶ
βοηθητικῶν βιβλίων" .-

10.- "Ἐχον πρὸ ὀφθαλμῶν 1) τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 101009/
1948 ἔγγράφου τοῦ Σοῦ, Ἑπουργείου Παιδείας (Δ/νσις Διδα-
κτικῶν βιβλίων) διαβιβάσθευσαν πρὸς τὸ Ἐπικαιδευτικῶν
Συμβούλιον αἴτησιν τοῦ Ἀριστ. Ἀρμένη, φιλολόγου καθηγη-
τοῦ ἐν τῇ Χαροκοπεύσῃ Σχολῇ περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ὑπὸ τὸν

τίτλον " Σοφοκλέους ἡ Ἡλέκτρα, δὲ δημοτικούς στίχους
μὲ πρόλογο καὶ ἐρμηνευτικά σημεῖωματα, ἔκδοσις Α' Ἀθήνα
1946" βιβλίου του ὡς ἐλευθεροῦ ἀναγνώσματος ἢ βοηθητικοῦ
βιβλίου τῶν μαθητῶν. 2) τὰς κειμένας διατάξεις 3) τὴν ἐπι-
τοὺ ὡς ἀνω ~~βιβλίου~~ εἰσήγησιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβού-
λου κ. Δ. Μισυρλῆ ἔχουσαν οὕτω:

Τὸ ὑπὸ κρῖσιν βιβλίον περιέχει 107 σελίδας καὶ διαιρεῖ-
ται εἰς τρεῖς μέρη. Τὸ πρῶτον μέρος (σ. 5-21) περιέχει " εἰ-
σαγωγὴν εἰς τὴν Ἡλέκτραν τοῦ Σοφοκλέους καὶ σύντομον ἀνα-
λυσιν τῆς Ἡλέκτρας", τὸ δεῦτερον μέρος (σελ. 23-80) περιέ-
χει τὴν " Ἡλέκτρα σὲ δημοτικούς στίχους", τὸ τρίτον μέ-
ρος (σελ. 81-107) περιέχει " ἐρμηνευτικά σημεῖωματα εἰς τὴν
Ἡλέκτραν". Ὁ συγγραφεὺς καταβάλλει πᾶσαν φιλοτιμίαν
προσπαθεῖν τόσον μὲ τὸν πρόλογόν του τὸν περιέχοντα
τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν ἀνάλυσιν τῆς ὑποθέσεως τῆς τραγω-
δίας ὥσον καὶ μὲ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἀρχαίου κειμένου εἰς
δημοτικούς στίχους, ~~καὶ~~ καὶ μὲ τὰ πραγματικά σημεῖωμάτα
του νὰ καταστήσῃ ~~το~~ προσιτὰ τὰ ὑψηλὰ νοήματα τῆς τρα-
γωδίας ταύτης τοῦ Σοφοκλέους εἰς ὅσον δυνατόν εὐρύτε-
ρον κύκλον ἀναγνωστῶν καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν μαθητικὸν κόσμον
τῶν ἀνωτέρων τάξεων τοῦ γυμνασίου. Εἰς τὴν σύντομον ἀνα-
λυσιν τοῦ περιεχομένου τῆς τραγωδίας ὁ συγγραφεὺς με-
ριμνᾷ μὲ παραστατικὴν νὰ δώσῃ σαφῆ εἰκόνα τῆς πλοκῆς
τοῦ ἔργου καὶ νὰ διεγείρῃ οὕτω τὸ διαφέρον τοῦ ἀναγνώ-
στου εἰς τὴν μετὰ προσοχῆς μελέτην τῆς ὅλης τραγωδίας
, τὴν κατανόησιν τῆς οἰκονομίας τοῦ ὅλου ἔργου καὶ τὴν
ἐμβάθυνσιν ~~εἰς~~ τὰ ὑψηλὰ τοῦτου διδάγματα. Εἰς τὴν ἀπόδοσιν
τοῦ ἀρχαίου κειμένου εἰς δημοτικούς στίχους ὁ συγγρα-
φεὺς φιλοτιμῶς προσπαθεῖ νὰ ἀποδώσῃ τοῦτο ὅσον τὸ δυνα-
τὸν πιστότερον ἄνευ ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου κει-
μένου εἰς τὰ νοήματα. Ὁ συγγραφεὺς μεριμνᾷ καθ' ὅλην
τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἀρχαίου κειμένου εἰς δημοτικούς στί-

χους νά τηρήση τό αὐτό ποσόν τῶν στίχων καί εἰς τὰ ἐπιμέρους τμήματα τοῦ ἔργου καί ἐν τῷ συνόλῳ.

Εἰς τὰ ἐρμηνευτικά του σημειώματα ὁ συγγραφεὺς ὡσαύτως μεριμνῶ φιλοτίμως νά δώσῃ πάσας τὰς ἀναγκαίαις διασαφήσεις εἰς πρόσωπα καί πράγματα διὰ τὴν κατανόησιν τοῦ κειμένου. Τό βιβλίον διακρίνει ἐν ταῖς γενικαῖς αὐτοῦ γραμματῆς *κατανύχ* *ἰθὺς* προσπαθεῖσθαι, εἶχεν ὅμως ἀνάγκην τοῦτο *ἰθὺς* μελεσετέρας ἐπεξεργασίας. Καί εἰς τὴν ἔλλειψιν ταύτην ἀποδοτέα τὰ μειονεκτήματα, τὰ ὁποῖα παρῶσιν αἰετῶν τοῦτο.

Οὕτω π.χ. ἐν τῷ προλόγῳ παρατηροῦνται μεμεταλησμένοι περιόδοι τῶν 9 μέχρι 16 στίχων, καθιστώσαι τό νόημα δύσκολον, ἀλλὰ καί τὴν γλωσσικὴν ἀπόδοσιν τοῦτου οὐχί τὴν προσήκουσαν. Ἐμφράσεις τινές ἐν τῷ προλόγῳ θὰ ἦτο δυνατόν, ἔφ' ὅσον πρόκειται περὶ πεζοῦ λόγου, νά ἀπεφεύγοντο π.χ. *ἐπιπλοῦν* *ἐπιπλοῦν*, κεληδῆματα, τῆς νύχτας τῆ σιγαλιᾶ, τὸν ἐφευγάπισε, νά ξεπληρωθῆ, νά πλερώσῃ, κι' ἀνακράχτηκε Ἀργίτης, ἐφορλοτήκε ἀπὸ τό σπῆτι του, ἐπιπλοῦν ὁλοτελα ἡ γενιά τῶν Ἀτρειδῶν, εἶδε ἀπιθωμένη ἐκεῖ μέ μεγάλη τῆς ἐκπληξῆς, γιά νά σκοτώσουν ἀσφάλτα κι' αὐτόν, τὴν ἀειδίδα τῆς ἀδελφῆς του κ.λ.π. Καί *ἰθὺς* γραφικά σφάλματα σημειοῦνται μὴ διορθώμενα ἐν τῷ πλάνῳ διορθώσεως παροραμάτων π.χ. σκνῆς, σκέομα κλπ. Συχνῶς ἡ ἐπανάληψις τοῦ ποῦ. τρίς σημειοῦται εἰς τὴν πρώτην περίοδον. Οἱ ἀπαντῶμενοι τύποι τοῦ γ' προσώπου τοῦ παθ. παρατατικοῦ ὠνομάζοταν, ἐνομιζοταν, ἐμακαρίζοταν, κρίζοταν, ὅθεν χρησιμοποιοῦνται.

Ἡ προσπάθεια τοῦ συγγραφεὺς νά ἀποδώσῃ τό νόημα δι' ἰσοπόσου πρὸς τό ἀρχαῖον κείμενον ἀριθμοῦ στίχων ὑποβάλλει τὸν συγγραφέα εἰς τὴν ὑποχρέωσιν νά ἐξεύρῃ τὰς καταλλήλους λέξεις καί εἰς ἔννοιαν καί εἰς συλλαβὰς, ὅπερ ἀπαιτεῖται μεγίστην ἐπιμέλειαν καί βῆρος μέγα. Ὁ συγγραφεὺς

ἀναγινώσκεται νὰ καταφεύγη εἰς λέξεις ἰδιωματικῆς ἢ πεπλασμένας παρὰ τοῦ λόγου ἢ καὶ νὰ ἀποδίδῃ τὸ νόημα χαλαρῶς πως. Καὶ τοιαῦτα παρατηροῦνται καὶ ἐν τῷ κειμένῳ τῆς μεταφράσεως. π.χ. στ. 25 σὺν ἅτι ἀπὸ γενιᾶ, αὐτιάζεται, ἀφοῦ τοὺς λόγους μου ἀφροκαστῆς. Στ. 30 ποῦ βόγγοντας τὸν "Ἰτυτόν ὄλοθρηνεῖ, σ. 31: ὁ γυῖος τοῦ Ἄγαμέμνονα δὲν εἶναι ἄγνοιαστος, δόλος ἦταν, ὁ φτιάχτης, σ. 34 καὶ παραστιᾶς σπονδῆς νὰ κῆνη, σ. 37: γοργότατα νὰ γύρη. σ. 40: ὡσὺν ὄχτρον ξεμῆσκιλισε, σ. 41: μὴν ἔντρα τρελλαμένη. σ. 50: ἔχθη ἔρπιζα. σ. 72: γὰρ τὸ εἶναι ἢ ἄργητα καὶ κ.λ.π. Ἄλλὰ καὶ ἡ ἀπόδοσις χωρίων τινῶν τοῦ ἀρχαίου κειμένου εἰς τὴν δημοτικὴν εἶναι οὐχὶ σαφῆς π.χ. στ. 19 κ' ἔχθη ἀπὸ τᾶστρα ἢ σκοτεινὴ χυχτιά. Στ. 95 ποῦ ὁ Ἄρης ὁ φονικὸς δὲν φίλεψε στήν βέρβαρη τῆ χώρα. Στ. 119 δὲν μπορῶ τῆς λυπῆς μου τὸ βᾶρος σὲ ἰσορροπία νὰ κρατῶ. κ.λ.π. Διὰ τὰ ἀνωτέρω μειονεκτήματα δὲν δύναμαι νὰ εἰσηγηθῶ τὴν αὐτῶν τοῦ βιβλίου τοῦτου ὡς βοηθητικοῦ ἢ ἐλευθέρου ἀναγνώσματος χρησιμοποιοησομένου παρὰ μαθητῶν τῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Κράτους, ὡς ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ πρὸς τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον αἰτήσει αὐτοῦ αἰτεῖται."

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἔχον ὑπ' ὄψει, τὴν ὡς ἄνω εἰσηγήσειν, τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀντίληψιν γινωμάτευει ὅτι, δὲν δύναται νὰ εἰσηγηθῆ εἰς τὸ Σδν Ἰπουργεῖον τὴν αὐτῶν τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀριστ. Ἀρμένη, φιλολόγου καθηγητοῦ " Σοφοκλῆς Ἡλέκτρα, σὲ δημοτικοὺς στίχους μὲ πρόλογο καὶ ἐρμηνευτικὰ σημειώματα, Ἀθήνα 1946 ἔκδοσις Α " ὡς βοηθητικὸν βιβλίον ἢ ἐλευθέρου ἀναγνώσματος τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων Μέσης διὰ τὰ ἐν τῇ εἰσηγήσει μνημονευόμενα μειονεκτήματα.

11.- Έχον πρό ὀφθαλμῶν 1) τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 31811/1949 ἔγγραφου τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου Παιδείας (Δ/νοὶς Διδακτικῶν βιβλίων) διαβιβασθεῖσαν αὐτησιν τοῦ Ἀρχαίου Ἐκδοτικοῦ Οἴκου Δ. Δημητράκου Α. Ε. " περὶ συστάσεως τοῦ βιβλίου " Ἱστορία τῆς Μακεδονίας" Κ. Λαγουμιτζάκη (τεῦχος Α' καὶ Β') ὡς καταλλήλου βοηθήματος τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων. 2) τὰς κειμένας διατάξεις 3) τὴν ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω βιβλίου εἰσήγησιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου κ. Δ. Μισυρλή ἔχουσαν οὕτω:

Τὸ βιβλίου " Ἡ Ἱστορία τῆς Μακεδονίας" Κ. Λαγουμιτζάκη Ἀθήναι 1935 ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο τεύχη. Τὸ πρῶτον τεῦχος προοριζόμενον διὰ τὴν Ε' τάξιν τοῦ δημ. σχολείου περιέχει 55 σελίδας καὶ περιλαμβάνει τὴν ἱστορίαν τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν ἐπιχρόνων. Τὸ δεύτερον τεῦχος προοριζόμενον διὰ τὴν Στ' τάξιν τῶν δημ. σχολείων περιέχει 62 σελίδας καὶ περιλαμβάνει τὴν ἱστορίαν τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων μέχρι τοῦ 1922. Ὁ ἀειμνηστος Κ. Λαγουμιτζάκης ὑπηρετήσας ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Μακεδονίᾳ ὡς Ἐπιθεωρητὴς τῶν δημ. σχολείων ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ παρόντος βιβλίου τοῦ ἀπευθυνομένου πρὸς τοὺς διδασκάλους τῆς Μακεδονίας ἀναγράφει ὅτι κατὰ τὸ ἐπίσημον ἀναλυτικὸν πρόγραμμα, εἰ παραλλήλου πρὸς τὴν γεν. Ἱστορίαν δεόν νά διδάσκεται καὶ ἡ Ἱστορία τοῦ τέ-που τοῦ μαθητοῦ. Ἐὰν δέ τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀναγκαῖον διὰ πᾶσαν Ἑλληνικὴν Ἐπαρχίαν διὰ τὴν Μακεδονίαν ἀποβαίνει ἐπιταγὴ ἐθνικὴ. Ἐὰν μέχρι σήμερον, γράφει, δέν ἐδιδάχθη εἰς τοὺς Μακεδονοπαιδας ἡ Ἱστορία τῆς Μακεδονίας, ἀφορμὴ εἶναι κυρίως ἡ ἔλλειψις εἰδικοῦ καὶ καταλλήλου βοηθήματος καὶ διὰ τοὺς διδάσκοντας καὶ διὰ τοὺς διδασκόμενους, καὶ τὴν ἔλλειψιν ταύτην ἔρχεται νά συμπληρώσῃ τὸ μικρὸν βιβλίον τοῦ ἡ Ἱστορία τῆς Μακεδονίας. Ὀντως ἡ συγγραφεὺς εἰς τὸ βιβλίον τοῦ ἡ Ἱστορία τῆς Μακεδονίας

Έχει καταβάλλει επαινετήν προσπάθειαν ὥστε εἰς τὰς 115 ἔν συνόλῳ ἑελίδας τοῦτου νὰ περιλάβῃ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα κατὰ τρόπον συνοπτικόν, σαφῆ καὶ νοητόν, καὶ τὰ ἱστορο-
μένα νὰ μὴ παρουσιάζῃ ὡς μεμονωμένα Μακεδονικὰ γεγονότα, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς ἄλλης Ἑλλάδος, ἄλλὰ ὡς τόπικὰ ἐπεισόδια τῆς ὅλης ἡμῶν ἐθνικῆς ἱστορίας. Καὶ ἡ Μακεδονία γράφει ὁ συγγραφεὺς ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ πολὺ ὀρθῶς ἐλέγετο Ἑλλάς καὶ οἱ Μακεδόνες Ἕλληνες, αὐτὸ τὸ λέγουν καὶ οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς. Τὸ ὅτι ἡ χώρα αὕτη διειτρήσε τὸ ἰδιαίτερον ὄνομα τῆς, δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ἦτο Ἑλλάς, ὅπως δὲν ἤμποροῦμεν νὰ εἰπῶμεν ὅτι ἡ Πελοπόν-
νησος, ἢ ἢ Κρήτη καὶ λοιπαὶ Ἑλληνικαὶ χῶραι δὲν εἶναι Ἑλλάς ἐπειδὴ ἔχουν καὶ τὰ ἰδιαίτερα ὀνόματά των. Ἄλλὰ τὸ βιβλίον ἔχει ἐκτυπωθῆ τὸ 1935, ὑποβαλλόμενον δὲ σήμερον πρὸς κρῖσιν ἦτοι 15 ἔτη μετὰ τὴν ἐκτύπωσίν του εἶναι πλέον ἀναχρονιστικόν. Συμπλῆτει δὲ κατὰ τὰ 15 ταῦ-
τα ἔτη νὰ ἔχουν συμβῆ ἐν Μακεδονίᾳ ἱστορικὰ γεγονότα ὧν δὲν δύναται νὰ μελῆ ἄμοιρος ὁ διδασκόμενος τὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου του μαθητῆς τῶν σχολείων τῆς Μακεδονίας. Διὰ ταῦτα τὸ βιβλίον δέον νὰ συμπληρωθῇ διὰ τῶν νεωτέ-
ρων τούτων σπουδαιωτάτων γεγονότων εἰς δευτέραν ἐκδόσιν του ὅποτε σκόπιμον θὰ εἶναι νὰ τύχῃ γενικωτέρας διασκευ-
ῆς καὶ τὸ ὅλον ἱστορικόν ὑλικόν ἰδεῖν τὸ ἀφορῶν τὰς σχέ-
σεις Ἑλλήνων καὶ Σλάβων κατὰ τὴν Βυζαντινὴν καὶ μετέπει-
τα ἐποχὴν ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν νεωτέρων ἱστορικῶν πηγῶν. Τὸ Ἐκπαιδευτικόν Συμβούλιον ἔχον ὑπ' ὄψει τὰ ἀνωτέρω καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κρῖσιν βιβλίου ἰδέαν αὐτοῦ ἀντιλήψιν γνω-
ματεῦει ὅτι δὲν δύναται νὰ εἰσηγηθῆ τὴν σύστασιν τοῦ βι-
βλίου "Ἱστορία τῆς Μακεδονίας" Κ. Λαγουμτζάκι τευχ. Α, Β, ὡς βοηθητικὸν τῶν μαθητῶν τῶν σχολ. τῆς Μακεδονίας, διότι τοῦτο ὑποβαλλόμενον πρὸς κρῖσιν μετὰ δεκαπενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του χρήζει συμπληρώσεως καὶ μεταρρυθμίσεως. -

12.- Έχον πρός ὀφθαλμῶν 1) τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9174/1949 ἐγγράφου τοῦ Σοῦ Ἰπουργείου (Δ/σεις Διδακτικῶν βιβλίων) διαβιβασθεῖσαν πρὸς τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον αἰτησὶν τοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου Π. Δημητριάκου δι' ἧς ὑποβάλλεται ἀνάλογος ἀριθμῶν ἀντιτύπων τοῦ βιβλίου " Ἰππόλυτος-Μῆδεια" τῶν Θ. Παπακωνσταντίνου καὶ Κ. Στεργιοπούλου πρὸς κρῖσιν ἵνα τοῦτο τύχη συστάσεως πρὸς κρῖσιν τῶν μαθητῶν τοῦ γυμνασίου. 2) τὰς κειμένας διατάξεις, 3) τὴν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κρῖσιν βιβλίου εἰσῆγησιν τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβούλου κ. Δ. Μίσουρλῆ ἔχουσαν οὕτω:

Τὸ βιβλίον " Εὐριπίδου τραγωδία, Ἰππόλυτος-Μῆδεια" τῶν Θ. Παπακωνσταντίνου καὶ Κ. Στεργιοπούλου καθηγητῶν τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς Ἰωαννίνων (νῦν ἀμφοτέρων Γυμνασιαρχῶν ἐν Ἀθήναις) περιέχει 143 σελίδας καὶ διαιρεῖται εἰς δύο μέρη: Τὸ πρῶτον περιέχει τὴν τραγωδίαν τοῦ Εὐριπίδου " Ἰππόλυτος" μὲ πλήρες τὸ ἀρχαῖον κείμενον καὶ γλωσσικὰς καὶ πραγματικὰς ἐπὶ τοῦτου σημειώσεις, τὸ δὲ δεῦτερον περιέχει τὴν τραγωδίαν τοῦ Εὐριπίδου " Μῆδεια" μὲ πλήρες ὡσαύτως τὸ ἀρχαῖον κείμενον καὶ γλωσσικὰς καὶ πραγματικὰς ἐπὶ τοῦτου σημειώσεις. Τῶν τραγωδιῶν προτάσσεται εἰσαγωγή σύντομος περὶ τῆς γενέσεως τῆς τραγωδίας, τοῦ ἀρχαίου θεάτρου καὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τοῦ Εὐριπίδου. Τὸ βιβλίον εἶναι συντεταγμένον μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας. Τὸ κείμενον ἐξετυπώθη μὲ βραδύτητα κείμενα τῶν ἐγκυροτέρων ἐκδόσεων, αἱ δὲ σημειώσεις ἀφορῶσαι εἰς τὴν γλωσσικὴν καὶ πραγματικὴν ἐριμνησίαν τοῦ κειμένου εἶναι ἴκαναί ὥστε νὰ ἄρῃσι πᾶσαν δυσκολίαν, ἣν ἤθελε τυχόν συναντήσῃ ὁ ἀναγνώστης πρὸς κατανόησιν τοῦ κειμένου θὰ ἠδύνατό τις μόνον νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ἡ εἰσαγωγή θὰ ἔδει νὰ ἦτο ἐκτενεστέρα πως, νὰ περιελάμβανε δὲ καὶ εἰκόνας τινὰς πρὸς αἰσθητοποίησιν σημείων τινῶν τοῦ περιεχομένου ταύτης, αἱ δὲ σημειώσεις θὰ ἔδει νὰ ἐπεκταθῶσιν καὶ εἰς

τῶν λογικῶν καὶ αἰσθητικῶν ἀνάγκων τοῦ κειμένου.

Ἐπειδὴ καὶ αἱ ὡς ἄνω μνημονευόμεναι τραγωδαὶ περιλαμβάνονται μεταξύ τῶν τραγωδιῶν τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος πρὸς διδασκαλίαν εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς Ε', δὲν ἔχουσι δὲ ἐκδοθῆ αὐταὶ μέχρι σήμερον παρὰ τοῦ Ο.Ε.Σ.Β., εἰσηγοῦμεθα ὅπως γίνῃ συστάσις διὰ τὴν προμήθειαν τοῦτου παρὰ τῶν Βιβλιοθηκῶν τῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν μελέτην τοῦτου παρὰ τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἔχον πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ἀνωτέρω καὶ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ προκειμένου βιβλίου ἀντίληψιν γνωματεύει ὅτι δύναται τὸ Σδν "Ἰκουργεῖον νᾶ συστήσῃ τὴν προμήθειαν τοῦ βιβλίου " Εὐριπίδου Τραγωδαί, Ἰκπόλυτος-Μῆδεια" τῶν Θ. Παπακωνσταντίνου καὶ Κ. Στεργιοπούλου καθηγητῶν τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς (νῦν ἀφορέτων Γυμνασιάρχων ἐν Ἀθήναις) παρὰ τῶν βιβλιοθηκῶν τῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν μελέτην τοῦτου παρὰ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, οἶδτι τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι συντεταγμένον μεθ' ἑκαστῆς ἐπιμελείας καὶ εἶναι χρησίμον βοήθημα εἰς τοὺς μελετῶντας τὰς τραγωδίας τοῦ Εὐριπίδου.

13.- "Ἐλαβε γνῶσιν τῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 311/28-5-49 ἀναφορᾶς τοῦ Γυμνασιάρχου τοῦ Ἀ' γυμν. ἀρρένων Χαλιίδος ὑποβληθειῶν αἰτήσεων τοῦ ὑπηρετοῦντος ἐν τῷ αὐτῷ γυμνασίῳ καθηγητοῦ Γυφτοδήμου Δήμου μετὰ τῶν συνημμένων εἰς αὐτὰς δύο διαλέξεις του ἀνειδότην ὑπὸ τῶν τίτλων " Ἄγλα γραφή καὶ ἄνθρωποι" καὶ " Ἡ αἰωνία Ἑλλάς" δι' ἃς αἰτεῖται τὴν ἔγκρισιν τῆς δημοσιεύσεώς των παρὰ τοῦ Ἐκπ. Συμβουλίου. Καὶ ἀποφασίζει νᾶ γνωρῆσθ εἰς τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος καθηγητὴν ὅτι τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον ἐπιλαμβάνεται κρῖσεων ἐκδομένων βιβλίων, πραγματειῶν, περιοδικῶν, ὑποβαλλομένων εἰς αὐτὸ μετὰ ἰσαριθμῶν πρὸς τὰ μέλη αὐτοῦ ἀντιτύπων συμφώνως ταῖς κειμέναις διατάξεσι.

14.- Έχον υπ' ἄφει τὰς διὰ τῶν υπ' ἀριθ. 23790 καὶ 18381, 29112, 21584, 27077, 29657, 38137, 39316, 40355, ἔ. ἔ. (πρωτ. Συμβουλ. 2474 καὶ 1653, 3273, 3707, 2789, 29657, 38137, 4800 καὶ 4950 ἔ. ἔ.) ἔγγράφων τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου διαβιβάσθεις αἰτήσεις περὶ ἰδρύσεως πλήρων γυμνασίων ἀντὶ τῶν λειτουργούντων ἤδη παραρτημάτων γυμνασίων εἰς τὰς κομμοπολεις Βραχατίου, Αἰγάλεω, Θεσπρωτικοῦ, Ξυρῶνου, Καρύστου, Αἰγίνης, Κοπαναῆλου καὶ Κάτω Ἀχαΐας.

Ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν νὰ μὴ προτείνη εἰς τὸ Σοῦ Ὑπουργεῖον ἰδρύσιν νέων γυμνασίων ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ τοῦς ἄνωθι λόγους:

Τῶν προπολεμικῶς ὑπάρχοντα πολλὰ γυμνάσια ἠϋξήθησαν διὰ τῆς προσθήκης καὶ νέων, μετὰ τὴν ἰδρύσιν δὲ καὶ λειτουργίαν καὶ τῶν πολλαπλασιασμῶν τῶν λεγομένων " παραρτημάτων " ἐγένευσεν ἡ Χώρα ἀπὸ γυμνάσια καὶ γυμνασιακὰ παραρτήματα. Ἡ λειτουργία τῶν παραρτημάτων τούτων ἐγένετο εἰς βάρος τῆς λειτουργίας τῶν γυμνασίων, ἐν τῶν ὁποίων ἀπεσπασθῆσαν, διότι τὸ ἄλλως εἶναι ἐπιβεβλημένον, ὡς γνωστόν, διδασκικὸν προσωπικὸν αὐτῶν κατενεμήθη καὶ εἰς αὐτὰ καὶ εἰς τὰ πολλὰ καὶ μέχρι πέντε παραρτήματα ἑνὸς ἐκαστοῦ ἐξ αὐτῶν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ μέση ἐκπαίδευσις χωλαίνει βαρῦτατα καὶ ἐν τοῦ λόγου τούτου. Ἐὰν ἤδη γίνῃ ^{μολιμο} _{μολιμο} ποίησις τῶν παραρτημάτων διὰ τῆς μετατροπῆς τινῶν εἰς πλήρη γυμνάσια, θὰ ἔχωμεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸν εἰς μέγιστον βαθμὸν πολλαπλασιασμὸν τῶν γυμνασίων ἀνά τὴν Χώραν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παρατηρεῖται ὅτι περιφερειῶν τινῶν ὄχι μόνον ὄλαι αἱ μικρὰ κομμοπολεις ἀριθμοσθησὶ περὶ τοὺς χιλίους κατοίκους, ἀλλὰ καὶ Κοινότητες μετ' ὀλιγωτέρους κατοίκους νὰ ἔχωσι πλήρη γυμνάσια. Μὲ μεγάλην λῆπην ἀναλογίζεται τις τὸ καιρὸν, ὅπερ προέρχεται ἐκ τῆς δημιουργηθείσης ὡς ἄνω λυπηρῆς καταστάσεως εἰς βάρος μὲ-

λιστα πάσης άλλης μορφώσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων καὶ πολὺς ἔθνικὸς ὄλεθρος δημιουργεῖται. Βεβαίως δὲν παραγνωρίζεται ὅτι ἡ ὑπαιθρος ἔχει ἀνάγκη ἐνὸς μέσου σχολείου, οἷοτι τὸ ἐξατάξιον δημ. σχολεῖον, λειτουργοῦν μάλιστα ὡς ἦδη λειτουργεῖ, δὲν ἀπερική διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων αὐτῆς καὶ διὰ τοῦτο παρίσταται ἀνάγκη ἰδρύσεως ἐνὸς τοιοῦτου σχολείου, ἀλλὰ τὸ ζήτημα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λυθῆ διὰ τῆς μετατροπῆς παραρτημάτων εἰς πλήρη γυμνάσια, ἀλλ' εἶναι καιρὸς νὰ ἐξετασθῆ εὐρύτερον ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν καθόλου ὀργάνωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ οὐχὲ νὰ ἐπιχρηρηθῆ λύσεις τοῦ διὰ τῆς ἰδρύσεως καὶ άλλων γυμνασίων, ὧν ὁ ἀριθμὸς εἶναι ἦδη δυσαναλόγως μέγας ἐπὶ μεγίστη ζημίᾳ τῆς προπύσεως μορφώσεων τῶν νέων μας.

Ὁ κ. Βαμπούλης προσθέτει τὰ κατωθί:

Ὁ κ. Βαμπούλης φρονεῖ ὅτι: δεδομένου ὅτι ἰσχυρῶς τῶν πολλῶν κενῶν τοῦ διδασκτικοῦ προσωπικοῦ δὲν ἐξασφαλίζεται ἡ κανονικὴ καὶ ἀποδοτικὴ λειτουργία αὐτῶν τῶν κεντρικῶν γυμνασίων μας, ἡ ἰδρυσις τῶν πολλῶν, παραρτημάτων καὶ ἡ κατ' ἀνάγκην διασπορά εἰς ταῦτα τοῦ ἀνεπαρκούς, ὡς ἐλέχθη διδασκτικοῦ προσωπικοῦ ἐζημῶσε πολὺ τὴν ἐθνικὴν Παιδείαν, οἷοτι, ἐν ᾧ οὐδαμῶς ἀφελήθησαν αὐτὰς αἱ περιοχαὶ τῶν παραρτημάτων, (ἀφοῦ ἡ λειτουργία αὐτῶν ἐλλεῖπει προσωπικῶν ἢ τοῦ ὑποτυπώδους), ἐπηξεῖθη ὀλεθρῶς ἀναμαλῶ καὶ ἀνατασάλα τῶν ὑπὸ τὸσούτῳ άλλας δυσμενεῖς συνθήκας λειτουργησάντων κεντρικῶν γυμνασίων.

Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ ἀναγκαιοτάτη πλήρωσις τῶν πολλῶν κενῶν τοῦ διδασκτικοῦ προσωπικοῦ ἀποβαίνει σήμερον δυστυχῶς ἀνεφικτός, δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ γίνηται λόγος περὶ ἰδρύσεως νέων γυμνασίων ἢ μετατροπῆς παραρτημάτων εἰς γυμνάσια, ἀλλ' ἐπιβάλλεται νὰ ἐξευρεθῆ τρόπος καταργήσεως τοῦτων ἢ τοῦλάχιστον περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τούτων.

Ἄλλ' ὅπως ὅποτε ἡ ἰδρυσις νέων γυμνασίων ἢ άλλου τύπου

σχολεῖων δὲν δύναται νὰ ἀπασχοληθῇ μεμονωμένως τὴν ὑπηρεσίαν δι' ὠρισμένας μόνον περιοχὰς τῆς Χώρας, χωρὶς νὰ συνδραζῆται αὕτη καὶ πρὸς τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας καὶ ἀπαιτήσεις καὶ τῶν λοιπῶν περιοχῶν ὅλης τῆς Χώρας. Οὕτως, ὥστε καὶ τὸ πραγματικὸν τοῦ τόπου γενικὸν συμφέρον νὰ ἐξυπηρετηθῇ ὀρθότερον καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ἐντύπωση περὶ προνομιακῆς μεταχειρίσεως ὠρισμένων περιοχῶν καὶ ἀδίκου ἐγκαταλείψεως τῶν ἄλλων ἀποκλεισθῆ.

Διὰ τοῦτο τάσσεται μὲ τὴν γνώμην, καθ' ἣν οὐδεμίαν πρότασιν ἰδρύσεως σχολείου δύναται σήμερον νὰ γίνῃ, ὅτε αἱ ἀνωμαλῆαι δὲν παρέχουσι τὴν εὐχέρειαν διὰ τὴν ἐπιβαλλομένην ἀντικειμενικὴν μελέτην καὶ ἐκτίμησιν τῶν ἐγγένει ἐκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν τῆς Χώρας κ.λ.π., ἄλλως τε δὲν δύναται νὰ ἀγνοηθῇ ὅτι πλεῖστοι ἄλλαι ἐπίσης περὶ ἰδρύσεως γυμνασίων εἰς περιοχὰς ἐνδιαφερομένων κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθόν δὲν ἐλλήφθησαν ὑπ' ὄψει λόγῳ τῶν κρατουσῶν ἀνωμαλῶν συνθηκῶν καὶ τῆς ἐν καιρῷ πραγματοποιηθεσομένης νέας ὀργανώσεως τῆς Παιδείας.

Ἄλλ' ἐὰν παρὰ ταῦτα ἤθελεν ἀπασχοληθῆ τὸ Συμβούλιον μὲ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὑπ' ὄψει του τιθεμένων σήμερον μεμονωμένων περιπτώσεων ἰδρύσεως γυμνασίων, κατ' οὐδένα τρόπον δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ὡς λόγος ἰδρύσεως μόνον ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτῶντων εἰς τὰ ὑπὸ συζήτησιν παραρτήματα μαθητῶν, ἀλλὰ πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει καὶ αἱ λοιπαὶ κατὰ τόπους πραγματικαὶ συνθήκαι καὶ ἀνάλογοι ἐκπαιδευτικαὶ ἀνάγκαι, τόσον γνωσταὶ εἰς τε τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ τὰς ἀρμοδίας, ὡς τὸ Συμβούλιον ὑπηρεσίας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτῶντων καὶ κατὰ τὸ λήγον σχολ. ἔτος καὶ κατὰ τὰ προσφάτως τελευτάτα εἶναι ἐντελῶς συμπτωματικὸς καὶ ὄχι ὀριστικὸς. Οὕτω εἰς τὸν Ἰδρυαβον, πῶλιν ἀριθμοῦσαν 8 χιλ. κατοίκους καὶ μὲ περιοχὴν μεγάλην, αἱ συνθήκαι ἀσφαλεῖας κ.λ.π. ἐπέφεραν, ὡς γνωστὸν, ἀναστάτῳσιν εἰς ὅλην τὴν ἐκεῖ περιφῆ-

ρειασθ, ὅχι σὲ ὀλίγοι κἀταίκοι ἠνάγκασθησαν λόγῳ τῶν κινδύνων νὰ προσφύγουν εἰς ἄλλα ἀσφαλέστερα μέρη. Ἐν τούτοις τὸ ἐκεῖ παραρτήμα λειτουργήσαν μόνον ἀπὸ τριετίας συνεκέντρωσε 240 μαθητὰς κατὰ τὸ λήξαν ἔτος εἰς τὰς 4 ἐν ὅλῳ τάξεις του.

Εἰς ἄλλα μέρη, εἰς τὰ ὅποια μελετᾶται, ἡ ἰδρυσις γυμνασίων αἱ κρατήσεις συνθήκαι ἦσαν εὐμενεῖς καὶ ὅχι μόνον δὲν ἠναγκάσθη ὁ πληθυσμὸς νὰ φύγη, ἀλλὰ καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς κατοίκων ὀρεινῶν ἰδίᾳ γειτονικῶν καὶ ἄλλων περιοχῶν περιοχῶν προσέφυγεν ἐκεῖ.

Δὲν εἶναι δι' αὐτὸ ὀρθὸν νὰ γίνηται λόγος περὶ ἰδρύσεως γυμνασίων εἰς μικρὰς κωμοπόλεις μὲ πληθυσμὸν 1000 ἢ 1500 κατοίκων, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτῶντων εἰς τὰ παραρτήματα μαθητῶν εἶναι μεγαλύτερος ἄλλω, νὰ ἀγνοῶνται δὲ ἄλλαι πόλεις μὲ μόνιμον πληθυσμὸν ἱκανὸν νὰ τροφοδοτήσῃ ὑπὸ ὀμαλᾶς συνθήκας ἴδιον γυμνάσιον εἰς ἑκάστην τούτων. Διὰ ταῦτα, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐξασφαλισθῆ ἡ σημαντικὴ ἐνδοχυσίς τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαίδευσίσεως καὶ ἐφ' ὅσον τὸ γυμνάσιον σήμερον εἶναι τὸ κῆριον σχολεῖον Μέσης γενικῆς μορφώσεως δι' ἅπαντα τοῦ λαοῦ μας τὰ τέκνα, θὰ ἠδύνατο χάριν τῆς ἀποσυμφορήσεως τῶν πολυπληθῶν σήμερον γυμνασίων καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν καλυτέραν τῶν μαθητῶν προερχομένων ἐκ τῶν μεμακρυσμένων περιοχῶν τῆς ὑπαίθρου ἢ ἄλλων κεντρικῶν μὲν ἀλλὰ ὑπὸ ἰδέας συνθήκας τελουσῶν νὰ διατηρηθῶσιν ὀρισμένα παραρτήματα ἢ καὶ νὰ μετατραπῶσι ἀκόμη εἰς γυμνάσια, ἂν αἱ τοπικαὶ συνθήκαι καὶ τὰ διαπιθέμενα μέσα ἐξασφαλίζον τὴν ἀποδοτικὴν τῶν λειτουργιῶν ὅχι εἰς βᾶρος τῶν κεντρικῶν γυμνασίων, ὡς γίνεταί σήμερον, ἀλλ' εἰς ὄφελος καὶ αὐτῶν.

Ἐπὶ τοιαύτας προϋποθέσεις ἀποβαίνει ἐπιτακτικῶς ἀναγκαῖον ὅχι μόνον ἐν Χαλανδρίῳ καὶ Αἰγάλεω νὰ ἰδρυθῆ ἴδιον γυμνάσιον, ἀλλὰ νὰ γίνῃ ἄνευ ἀναβολῆς ἡ διαίρεσις εἰς δύο αὐτοτελεῖ γυμνάσια παντὸς πολυπληθοῦς γυμνασίου τῆς τέως

Διοικήσεως Πρωτεύουσας καὶ ἄλλων τινῶν μεγαλοπόλεων καθέ-
σον δὲν εἶναι νοητὴ λειτουργία ἐνιαίου καὶ ὑπὸ μίαν
διευθύνειν ἑξαταξίου γυμνασίου μὲ ^{1.500.} ~~πεντακλιδικῶς~~ καὶ ὀδο
χιλιᾶδας μαθητῶν.

Ἐξ ὅλων δὲ τῶν λοιπῶν περιπτώσεων, αἵτινες ἐτέθησαν
σήμερον ὑπ' ὄψει τοῦ Συμβουλίου, εὗρεται ἄξιαν ἰδέας προ-
σοχῆς τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὴν ἴδρυσιν γυμνασίου ἐν Τυρνάβῳ
τὴν ὅποσαν ἴδρυσιν καὶ θεωρεῖ ἐπιβεβλημένην ὄχι μόνον
διότι ἔχει ἡ πόλις μόνιμον πληθυσμὸν 8.000 καὶ διότι
εἶναι πρωτεύουσα Ἐπαρχίας μὲ 30.000 κατοίκων καὶ μὲ
ἱστορίαν ἐκπαιδευτικὴν ἀξιόλογον ἀλλὰ καὶ διότι εἰς ὅλον
τόν νομόν Ἀρρλοῦ δὲν ἐξυπηρετοῦνται αἱ ἐκπαιδευτικαὶ
ἀνάγκαι εἰ μὴ μόνον μὲ τὰ γυμνάσια Ἀρρλοῦ, ἢ ὅποια ὡς
τονίζει καὶ ὁ συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως ἐν Τυρνάβῳ
γυμνασίου Γεν. Ἐπιθεωρητῆς μετὰ τὴν μεγάλην τῆς καταστρο-
φῆν δὲν παρέχει οὐκίματα διὰ τὴν στέγασιν τῶν ἐκ τῶν
πέριξ περιοχῶν προσερχομένων μαθητῶν, δι' ὃν λόγον καὶ
ἐπιβάλλεται ἡ ἄμεσος ἀποσυμφόρησις τῶν σχολείων τῆς.

Ὁ Πρόεδρος κ. Σέκιερης μειοψηφῶν ἔχει τὴν κάτωθι γνώμη
Ἐκ τῶν ἐγγράφων τὰ ὅποια ἐτέθησαν ὑπ' ὄψει τοῦ Συμβου-
λίου, προέκυψεν ὅτι τὰ παραρτήματα, Κοπανακίου, Βραχατίου,
Αἰγάλεω καὶ Χαλανδρίου ἐλειτούργησαν κατὰ τὸ λήξαν scho-
λικὸν ἔτος μὲ ἀριθμὸν μαθητῶν μείζονα τῶν τετρακισίων,
ἰδιαιτέρως δὲ τοῦ Χαλανδρίου μὲ 750, Βραχατίου μὲ 550,
καὶ τοῦ Κοπανακίου μὲ 500, ὅτι τ' αὐτῶν ἐλειτούργησαν
μὲ 5 τάξεις καὶ συνεπῶς θὰ ἦτο μεγαλύτερος ὁ ἀριθμὸς τῶν
μαθητῶν ἐὰν ἐλειτούργουν μὲ τὸ ὄλον τῶν τάξεων.

Ὡς ἐκ τούτου ὁ Πρόεδρος κ. Σέκιερης, ἂν καὶ συμμερίζεται
τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκην τῆς
καταργήσεως τῶν παραρτημάτων καὶ τῆς ἰδρύσεως τοῦ κατω-
τέρου μέσου κωδικοῦ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, οὐκ ἤττον εὐρισκό-
μενος πρὸ τοῦ ὡς ἄνω ἀριθμοῦ μαθητῶν δικαιολογοῦντι ὅς

4

κατά τήν γνώμην του τήν Ίδρυσιν γυμνασίων εἰς τὰς ἄνω
μνημονευθεῖσας κωμοπόλεις γνωμοδοτεῖ ὑπέρ τῆς ἰδρύσεως
γυμνασίου ~~πλήρους~~ εἰς Κοπανάκιον, Χαλδάνδιον, Βραχάτιον
καὶ Αἰγάλεω ὑπὸ τὸν ὄρον ὅτι αἱ οἰκεῖται Κοινότητες θὰ
ἀναλάβουν τὴν ἀρμοδύουσα εἰς τὰ σχολεῖα αὐτὰ στέγασιν
καὶ θὰ περιβέλλονται ^{ταῦτα} μετὰ τὴν προσήκουσαν μερίμναν ὥστε
νὰ διασφαλισθῇ ἡ καλὴ αὐτῶν λειτουργία ἀπὸ τῆς πλευρᾶς
αὐτῆς.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Σέικερης πιστεύει ὅτι δὲν πληροῦνται
διὰ τῆς ἰδρύσεως τῶν ἄνω γυμνασίων αἱ ἀνάγκαι τοῦ συνδ-
λου τοῦ Κράτους εἰς σχολεῖα τοῦ εἴδους αὐτοῦ, ἀλλ' ἀντιθέ-
τως ὅτι, διαδήποτε κί' ἂν εἶναι ἡ μελλοντικὴ ἐκπαιδευτικὴ
πολιτικὴ τοῦ ἑπισημοῦ Κράτους, θὰ παραστῇ ὄντως ἀνάγκη
ἰδρύσεως καὶ ἄλλων γυμνασίων εἰς τὸ ^{ποῦ} εἶναι ἡμέρον αἱ
συνθηκαὶ αἱ ἀνώμαλοι τῆς διαβιώσεως δὲν ἐπιτρέπουν νὰ
ἀχθῶμεν εἰς ἀκριβῆ ἐπὶ τῶν πραγματικῶν αὐτῶν ἐκπαιδευτι-
κῶν ἀναγκῶν ἐξαγόμενα, πλην ἐν τῷ προσεχῇ μέλλοῦσι ὁπότῃ,
ὡς εἶμαι βέβαιος, θέλουσιν ἐκλείπει αἱ ἀνωμαλῖαι αὗται
καὶ θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ διαπλοτῶσις καὶ ἐκτίμησις τῶν
εἰς σχολεῖα ἀναγκῶν τῶν θὰ παραστῇ ἀνάγκη ἰδρύσεως καὶ
ἄλλων γυμνασίων.

Πρέπει δὲ νομίζεσθαι νὰ κατανοηθῇ, ὡς ἔχει ἤδη συμβῆ εἰς ἄλ-
λας Δημοκρατικὰς Χώρας καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἐπὶ κεφαλῆς
Δημοκρατίαν τὴν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς,
ὅτι ἡ προσπάθεια πάντων πρέπει νὰ κατατείνῃ εἰς τὴν ὅσον
ἔνεστι μεγαλυτέραν αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πολιτῶν, ἃν
ἡ γενικὴ μόρφωσις θὰ ἀντιστοιχῇ πρὸς τὴν γυμνασιακὴν,
διότι μόνον μοιωνοῦναι ἐκ τῶν τοιούτων πολιτῶν κατὰ πλειο-
ψηφίαν συνιστάμεναι δύνανται νὰ συλλάβωσι τὴν πραγματι-

κήν τής Δημοκρατίας έννοιαν καί νά κυβερνηθώσι αυ νεπώς έν-
συνειδήτως μέ τό σύστημα τό άληθώς Δημοκρατικόν.

Μετά τήν γνώμην τοϋ κ. Σέκκερη συμφωνεί καί ό κ. Παπαγεωργα-
κόπουλος Άνδρέας.

15.- Έλαβε γνώσιν τοϋ ύπ' άριθ. πρωτ. Έκπλ. Συμβ. 5285/1949
έγγράφου τοϋ Γυμνασιάρχου τοϋ έν "Αργει 'Ορεστικῷ γυμνασίου,
ίνα μεταρρυθμισθῆ ή ύπ' άριθ. 78/15-6-48 πράξις τοϋ Έκπαιδ.
Συμβουλίου, δι' ἧς άπεφασίσθη ή μεταφορά τής έδρας τοϋ έν
Καστοριά γυμνασίου θηλέων εἰς "Αργος τό 'Ορεστικόν, τό ό-
ποῖον ἤδη λειτουργεῖ άπό τοϋ τρέχοντος άχολικοϋ έτους 1948-
1949 ώς μικτόν καί διατυπωθῆ καταλλήλως, άναλόγως όέ διορθω-
θῆ καί ή σχετική παράγραφος τοϋ έκδοθέντος Β.Δ. καί τοῦτο
πρός άποφυγήν τής παρουσιαζομένης άνωμαλίας μετά τήν διε-
ξαγωγήν τής ύπηρεσίας καί τής άλληλογραφίας μετά τοϋ 'Υ-
πουργείου Παιδείας.

Τό Έκπαιδευτικόν Συμβούλιον άποφασίζει:

Γνωματεύει όπως μεταρρυθμισθῆ ή ύπ' άριθ. 78/15-6-48 προγε-
νέστερα πράξις τοϋ Συμβουλίου διατυπωθῆ όέ άναλόγως καί
ή παράγραφος 2 τοϋ ύπό ήμερομηνίαν 3-8-48 Β.Δ. (ΦΕΚ 199 τεϋχ-
λον) ώς έξής:

Μεταφέρεται ή έδρα τοϋ έν Καστοριά γυμνασίου θηλέων εἰς
"Αργος τό 'Ορεστικόν, όπερ θά λειτουργήσῃ έν αύτῷ άπό τοϋ
σχολ. έτους 1948-1949 ύπό τόν τίτλον " γυμνάσιον έν "Αργει
'Ορεστικῷ ". Τό όέ έν Καστοριά γυμνάσιον άρρένων θά λειτουρ-
γήσῃ έν αύτῷ άπό τοϋ σχολ. έτους 1948-1949 ύπό τόν τίτλον
" Γυμνάσιον έν "Αργει 'Ορεστικῷ ". Τό όέ έν Καστοριά γυμνάσι-
ον άρρένων θά λειτουργήσῃ έφεξῆς εν Καστοριά ύπό τόν τίτ-
λον " Γυμνάσιον έν Καστοριά " .-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η
Γεωργαντάκης
Δ. Σουχλέρης
Η. Αβγιος
Χ. Γκιτάνος
Δ. Μισορλής
Μ. Βασιπούδης

Αγ. ηρωί. 5812

Π Ρ Α Ξ Ι Σ 58η

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ 30ῃ Ἰουνίου 1949 συνελθόν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐν ἐκιομελεῖα εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Προέδρου κ. Εὐάγγ. Σέκκερη, ἀπόντων τῶν Συμβούλων κ.κ. Θ. Παρασκευοπούλου κ. Ν. Μιχαλοπούλου διὰ λόγους ὑπηρεσίας, παρισταμένου καὶ τοῦ Δ/ντοῦ τῶν Γραφείων αὐτοῦ εἰργασθῆ ὡς ἑξῆς:

Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην συνεζήτησε ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων πρὸς κρίσιν βιβλίων Ἐκλογῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων Λυρικῶν πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Β' τάξεως τῶν γυμνασίων π.τ.-

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Εὐάγγελος Σέκκερης
Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Ι. Σκουτερόπουλος

Ι. Σκουτερόπουλος

Δ. Σουχλέρης

Δ. Σουχλέρης

Η. Λάγιος

Η. Λάγιος

Χ. Γκιτάκος

Χ. Γκιτάκος

Δ. Μισορλής

Δ. Μισορλής

Α. Βαμ. Κούλης

Α. Βαμ. Κούλης

Γ. Ζομπανδής

Γ. Ζομπανδής

Α. Παπαγεωργαδπούλου

Α. Παπαγεωργαδπούλου

Π Ρ Α Ξ Ι Σ 58η

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ 30ῇ Ἰουνίου 1949 συνελθόν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐν ὀλομελείᾳ εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Προέδρου κ. Ἐυάγγ. Σέκκερη, ἀπόντων τῶν Συμβούλων κ. κ. Θ. Παρασκευοπούλου καὶ Ν. Μιχαλοπούλου διὰ λόγους ὑπηρεσίας, παρισταμένου καὶ τοῦ Δ/ντοῦ τῶν Γραφείων αὐτοῦ, εἰργάσθη ὡς ἑξῆς:

Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ~~κατετάχθη~~ συνεζήτησε ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων πρὸς κρείων βιβλίων Λυκοῦργου λόγοι κατὰ Λεωκράτους κ. λ. κ. πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Δ' τάξεως τῶν γυμνασίων κ. τ. -

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ευάγγελος Σέκκερης
Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

- Γ. Σκουτερδπουλος* Γ. Σκουτερδπουλος
- Δ. Σουχλέρης* Δ. Σουχλέρης
- Η. Αδγιος* Η. Αδγιος
- Χ. Γκιτάνος* Χ. Γκιτάνος
- Δ. Μιουρλής* Δ. Μιουρλής
- Α. Βαμπούλης* Α. Βαμπούλης
- Γ. Ζομπανάνης* Γ. Ζομπανάνης
- Α. Παπαγεωργακόπουλος* Α. Παπαγεωργακόπουλος

Π Ρ Α Ξ Ι Σ 55η

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ 30ῃ Ἰουνίου 1949 συνελθόν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐν ὁλομελείᾳ εἰς τακτικὴν συνεδρίαν ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου κ. Εὐάγγ. Σέκκερη ἀπόντων τῶν Συμβούλων κ.κ. Θ. Παρασκευοπούλου καὶ Ν. Μιχαλοπούλου διὰ λόγους ὑπηρεσίας παρισταμένου καὶ τοῦ Δ/ντοῦ τῶν Γραφείων αὐτοῦ εἰργάσθη ὡς ἑξῆς:

Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην συνεζήτησε ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων πρὸς μέρειν βιβλίων θεωρητικῆς Γεωμετρίας πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων τῶν κλασσικῶν γυμνασίων. —

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Εὐάγγελος Σέκκερης
Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Γ. Σκουτερόπουλος
Γ. Σκουτερόπουλος*Δ. Σουχλέρης*
Δ. Σουχλέρης*Η. Λάγιος*
Η. Λάγιος*Χ. Γριτάκος*
Χ. Γριτάκος*Δ. Μισουρλής*
Δ. Μισουρλής*Α. Βαμπούλης*
Α. Βαμπούλης*Γ. Ζομπανάκης*
Γ. Ζομπανάκης*Α. Πακαγεωργακόπουλος*
Α. Πακαγεωργακόπουλος

Π Ρ Α Ξ Ε Ι Σ 58η

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τῇ 1-7-49 συνελθόν τὸ Ἐκπαι-
 δευτικὸν Συμβούλιον ἐν ὀλομελείᾳ εἰς τακτικὴν συνεδρίαν
 ἐν τοῖς Γραφείοις αὐτοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου
 αὐτοῦ κ. Εὐάγγ. Ζέκκερη ἀπόντων τῶν Συμβούλων Θ. Παρασκευο-
 πούλου καὶ Ν. Μιχαλοπούλου διὰ λόγους ὑπηρεσίας παριστα-
 μένου καὶ τοῦ Δ/νοῦ τῶν Γραφείων αὐτοῦ, εἰργάσθη ὡς
 ἑξῆς:

1.- Ἐχον πρό ὀφθαλμῶν τὸ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. Ἐκπαιδ. Συμβουλ.
 5844/1949 ὑπόμνημα τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀμερικανικοῦ Κολλε-
 γίου "Ἀνατόλια", δι' οὗ τοῦτο ὑπομιμνήσκον εἰς τὸ Σὸν
 Ἐκπαιδευτικὸν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ Κολλεγίου ἵνα κατὰ τὰς εἰ-
 σιτηρίους ἐξετάσεις τῶν εἰσακτέων εἰς τὸ Κολλεγίον μαθη-
 τῶν υποβάλλῃ τοὺς ὑποψηφίους πλὴν τῶν ἐπισήμων εἰσιτηρίων
 ἐξετάσεων καὶ εἰς μίαν ἰδιαιτέραν δοκιμασίαν, καθ' ἣν κρι-
 νεται ἰδίᾳ ἢ ἰκανότης αὐτῶν πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν,
 καὶ τοῦτο λόγῳ τῆς ἐκτάσεως, ἣν κατέχει ἐν τῷ Κολλεγίῳ ἡ
 διδασκαλία τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης ὡς καὶ τὴν βεβαίωσιν
 αὐτοῦ ὅτι ἡ διεξαγωγή ~~μὲν~~ τῆς δοκιμασίας πρὸς ἐξακριβω-
 σιν τῶν ἰκανοτήτων τούτων στήριζεται μὲν ἐπὶ ἐπιστημονι-
 κῆς βάσεως καὶ μεθοδου, δὲν ἀποτελεῖ ὅμως ἰδιαιτέρας εἰσι-
 τηρίους ἐξετάσεις, ἀλλὰ ἀπλὴν καὶ ἀνεπίσημον δοκιμασίαν,
 ἡ ἐπιτυχία δὲ τοῦ υποψηφίου εἰς αὐτὴν οὐδὲν παρέχει δικαίω-
 μα εἰς τὸν ἐπιτυχῆσαντα ὑποψήφιον, ἐφ' ὅσον οὗτος θὰ ἀπε-
 τύχαιεν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Πδμου προβλεπομένας ἐπισήμους
 εἰσγωγικὰς ἐξετάσεις, παρακαλεῖ ὅπως ἡ διὰ τῶν ~~test~~
 γινομένη αὕτη καὶ ἀνεπίσημος δοκιμασία τῶν ὑποψηφίων προ-
 τίσσεται τῶν ἐπισήμων εἰσιτηρίων ἐξετάσεων, ἅ ὅτι τὸ ἀντι-
 θετον δημιουργεῖ σοβαρὰς δυσχερείας εἰς τὴν ὁμαλὴν λει-
 τουργίαν τοῦ Κολλεγίου.

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἔχον ὑπ' ὄψει τὰ ἄνωτέρω καὶ ἐκτιμῶν τοὺς ἐν τῇ ὑπομνήματι ἀναφερομένους λόγους καὶ ἰδὼν τοὺς ἀφορῶντας εἰς τὴν δημιουργίαν δυσχερειῶν τόσον εἰς τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Κολλεγίου, ὅσον καὶ εἰς τὴν περαιτέρω φοίτησιν τῶν ὑποψηφίων πρὸς εἰσιτήριον ἐξετάσιν τῶν μαθητῶν:

Γ ν ω μ α τ ε ὕ ε ι :

Μεταρρυθμίσαν τὴν ὑπ' ἀριθ. 3/13/1/48 προγενεστέραν αὐτοῦ πράξιν, ὅπως χορηγηθῆ εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονικῇ Ἑλληνικὸν Κολλέγιον "Ἀνατόλια" ἡ ἄδεια νὰ προτάσῃ τὴν ἀνεπίσημον διὰ τῶν *test* δοκιμασίαν τῶν ὑποψηφίων διὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις μαθητῶν περὶ τὴν ἰκανότητα αὐτῶν ἰδίᾳ πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν, νὰ ἐνεργῆ δὲ μετὰ τοῦτο τὰς ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπομένας εἰσιτηρίους ἐξετάσεις διὰ τῶς μαθητὰς τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιτυχάνοντων εἰς τὰς συμφώνως ταῖς κειμέναις διατάξεις ἐνεργουμέναις εἰσιτηρίους ἐξετάσεις μαθητῶν, οὓς τὸ Κολλέγιον προτίθεται νὰ προσλάβῃ, τὸ Κολλέγιον καταρτίζει πλῆρα περιέχοντα κατὰ σειράν ἐπιτυχίας τὰ ὄνόματα τῶν ἐπιτυχόντων εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις καὶ ἐκ τούτων προσλαμβάνει κατὰ σειράν μέχρι συμπληρώσεως τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ καθοριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Κολλεγίου διὰ τὴν τάξιν τοῦ σχολείου τούτου δι' ἣν ἐνεργεῖται ἡ νόμιμος εἰσιτήριος δοκιμασία.

Ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας διατελεῖ καὶ τὸ ἐν Ἑλληνικῷ Φαλήρου Ἑλληνικὸν Κολλέγιον θηλέων τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον γνωματεύει ὅπως χορηγηθῆ τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω δικαίωμα καὶ εἰς τὸ Κολλέγιον θηλέων Ἑλληνικοῦ. —

2.- "Έχον υπ' όφει διαβιβάσθέν σχέδιον Νόμου " περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως προκηρύξεων καί αποφάσεων τής Στρατ. Διοικήσεως Δωδεκανήσου" ε ύ ρ ι σ ή ε ι, ότι τοϋτο έχει καλώς.-

3.- "Έχον υπ' όφει τό υπ' άριθ. έμπ. 3520 τής 17-6-49 (ΠΕΣ 2057) τής 20-6-49) έγγραφον τοϋ Υπουργείου Έθν. Παιδείας δι' οϋ τοϋτο έν συνεχεία τοϋ υπ' άριθ. 37992/28-5-49 έγγραφου του καλεϋ ~~Μηναΐδης~~ να έπισπευσθῃ ἡ σχετική άπάντησις περί τής άνάγκης ἢ μή άναθεωρήσεως τοϋ περιεχομένου τών υπό τοϋ ΟΕΣΒ έκδοθέντων καί έξαντληθέντων Τουρκικών άναγνωστικών Λατινικής γραφής διά λόγους καθαρως διπλωματικούς»,

ά π ο φ α σ ί ζ ε ι :

Νά γνωσθή εΐς τό Σόν Υπουργείον ότι διά τής υπ' άριθ. 52/49 πράξεως του διετύπωσε σχετικως τήν γνώμην του έπαναλαμβάνει δέ καί σήμερον ότι μόνος ό κ. Μηναΐδης κρίνεται κατάλληλος να άναθεωρήσῃ καί συμπληρώσῃ ἢ τροποποιήσῃ κατά τήν κρίσιν του τό περιεχόμενον τών περί ὧν πρόκειται άναγνωστικῶν, λαμβανομένου υπ' όφει ότι οϋτος όχι μόνον εΐναι κάτοχος τής Τουρκικής, αλλά καί τās έν γένει συνθήκας ἢ άνάγκας δύναται να έκτιμήσῃ καλύτερον παντός άλλου, ως δύναται τις να κρίνῃ άσφαλως έν τής μέχρι τοϋδε εϋδοκίμου ύπηρεσίας του.-

Τό Συμβούλιον επιφυλάσσει να παράσῃ πῶσαν άναγκαίαν πληροφορίαν ἢ οδηγίαν εΐς τόν κ. Μηναΐδην επί παντός σχετικῶς ζητήματος κατά τήν προσεχῆ διά τόν άνω σκοπόν έλευσίν του.-

4.-"Εχον πρό οφθαλμών τὸ ὑπ'ἀριθ.45235/842 Ἰουνίου 1949 ἔγγραφον τοῦ Σοῦ Ἐπιχειρηματικοῦ Παιδείας, δι' οὗ τοῦτο διαβιβάζον τὸ ὑπ'ἀριθ.33297/6-6-1949 ἔγγραφον τοῦ Ἐπιχειρηματικοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν(Δ/νσις Ἐγκλησιῶν καὶ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ) μετὰ συνημμένου ἔντυπου φυλλαδίου εἰς Ἰταλικὴν περὶ προσκλήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Διεθνὲς συνέδριον Μοντεσσόρι, καλεῖ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ὅπως γνωρῶσι πρὸς τὸ Σὸν Ἐπιχειρηματικὸν Παιδείας, ἂν κρίνει ἀπαραίτητον τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἐν λόγῳ συνέδριον, συνερχόμενον ἐν Σάν-Ρεμό μεταξὺ 22-29 Αὐγούστου ἐ.ἔ. καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει ὑποδείξει τὸ κατάλληλον πρόσωπον, τὸ ὁποῖον θὰ μετᾶσχη ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐπιχειρηματικοῦ τῆς Παιδείας εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου τούτου. Ἀ π ο φ α σ ῖ τ α ι :

Κρίνει κατ'ἀρχὴν σκόπιμον ὅπως καὶ τὸ Ἐπιχειρηματικὸν τῆς Παιδείας τῆς Ἑλλάδος ἀντιπροσωπευθῆ δι' ἀντιπροσώπου του εἰς τὸ ἐν Σάν Ρεμό τῆς Ἰταλίας συγκαλούμενον ἀπὸ 22-29 Αὐγούστου ἐ.ἔ. Διεθνὲς συνέδριον Μοντεσσόρι μὲ θέμα: " Ἡ διαμόρφωσις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν παγκόσμιον ἀνασυγκρότησιν" .

2) Ἐπειδὴ εἰς τὸ ὡς ἄνω συνέδριον θὰ παραστῶσι κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον ἔντυπον προσωπικότητες ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου παιδαγωγικῆς, φιλοσοφικῆς καὶ κοινωνικῆς μορφώσεως, τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ὑποδεικνύει, εἴ ὅσον τὸ Σὸν Ἐπιχειρηματικὸν κρίνει τοῦτο οἰκονομικῶς πραγματοποιησίμον, τὴν ἀποστολὴν ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐπιχειρηματικοῦ Παιδείας τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου κ. Γεωργ. Ζομπανδῆκη.-

5.-"Ελαβε γνώσιν:

α) τῆς ὑπ' ἀριθ. 280 ἐ.ἔ. ἀναφορᾶς τοῦ Δ/ντοῦ τῆς Ἑθνικῆς Ἀκαδημίας Σωματικῆς Ἀγωγῆς, ὅστις ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὸ τρέχον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἐνεγράφησαν εἰς τὴν Σχολὴν ἐν αὐνδῶ 453 σπουδασταὶ ἤτοι εἰς τὴν πρώτην τάξιν 119 ἄρρενες καὶ 120 θήλειαι, εἰς τὴν β' τάξιν 45 ἄρρενες καὶ 48 θήλειαι καὶ εἰς τὴν Γ' τάξιν 55 ἄρρενες καὶ 66 θήλειαι. Ἐπειδὴ δὲ τὰ διατιθέμενα ὑπὸ τῆς Σχολῆς μέσα εἰς αἰθοῦσας βιβλιοθηκᾶς, προσωπικὸν, ὄργανα κ.λ.π. δὲν ἐπαρκοῦν διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς ὡς καὶ διὰ τὴν ἀρτίαν μόρφωσιν, τὴν εἰδικὴν κατάρτισιν τοσοῦ ἀριθμοῦ σπουδαστῶν, ὑποβάλλει τὴν εὐχὴν πρὸς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον ὅπως πρὸς διασφάλισιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ κύρου τοῦ ἰδρυμάτος καὶ ἀποτροπῆν πληθωρισμοῦ πτυχιούχων γυμναστῶν μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν σπουδαστῶν τοῦλάχιστον μέχρι τῆς ἀποφοιτήσεως τῶν ἤδη φοιτῶντων καὶ β) τοῦ ὑπ' ἀριθ. 45023 ἐ.ἔ. (πρωτ. Συμβουλ. 5639 ἐ.ἔ.) Ἐγγράφου τοῦ Σοῦ Ὑπουργεῖου ὅπερ διαβιβάζον τὴν ἄνω ἀναφορὰν καλεῖ τὸ Συμβούλιον ὅπως ἐκφέρῃ τὴν ἐπὶ ταύτης γνώμην του γνωρίζον ἅμα ὅτι καὶ ὁ Δ/ντῆς τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς συμφωνεῖ μὲ τὴν γνώμην τοῦ Δ/ντοῦ τῆς Ε.Α.Σ.Α. Καὶ ἔχον ὑπ' ὄψει ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 1605/1942 (ΦΕΚ 203) ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων εἰς τὴν ΕΑΣΑ καθορίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἱεροσκευμάτων καὶ Ἑθν. Παιδείας, ἐπειδὴ τὸ Συμβούλιον φρονεῖ ὅτι δὲν εἶναι συμφέρον εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς Ἀκαδημίας νὰ παύσῃ λειτουργοῦσα ἡ πρώτη τάξις αὐτῆς κατὰ τὸ ἐλευσόμενον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος καὶ κατὰ ἐπόμενα ἔτη, γνωματεύει εἰς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον ὅπως λειτουργήσῃ κατὰ τὸ ἐλευσόμενον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἡ πρώτη τάξις τῆς ΕΑΣΑ, εἰσαχθῶσι δὲ εἰς ταύτην μόνον 25 σπουδασταὶ, ἐξ ὧν 15 ἄρρενες καὶ 10 θήλειαι οὔτινες μετὰ τῶν ὑποχρεωθησομένων νὰ ἀνα-

λάβουν τὰ μαθήματα τῆς πρώτης τάξεως θὰ ἀποτελέσουν τὴν πρώτην τάξιν τῆς ΕΑΣΑ καὶ ὑποβάλλει τὴν γνώμην ὅπως ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων σπουδαστῶν εἰς τὴν ΕΑΣΑ καθορίζεται ἐκαστοτε κατόπιν γνώμης τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.-

6.- Ἐλαβε γνώσιν τῆς ὑπ'ἀριθ. 74 ἐ.ἔ. (πρωτ. Συμβουλίου 5807 ἐ.ἔ.) ἀναφορᾶς τοῦ κ. Δ/ντοῦ τοῦ Διδασκαλείου ΜΕ-σης Ἐκπαιδεύσεως, δι' ἧς οὗτος προτείνει ὅπως ἐγκριθῆ νὰ λειτουργήσῃ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους ἡ δευτέρα τάξις τοῦ ἑξαταξίου γυμνασίου Βαρβακείου Σχολῆς διηρημένη εἰς τρεῖς τμήματα προκειμένου νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὸ τρίτον αὐτῆς τμήμα οἱ κατὰ παρὸν σχολ. ἔτος φοιτήσαντες εἰς τὸ νεοῦδρυθὲν τμήμα τῆς πρώτης τάξεως, καὶ ἀποφασίζεῖ νὰ προτείνῃ εἰς τὸ Σδν Ἰπουργεῖον ὅπως λειτουργήσῃ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους ἡ δευτέρα τάξις τοῦ ἑξαταξίου γυμνασίου τῆς Βαρβακείου Σχολῆς διηρημένης εἰς τρεῖς τμήματα προκειμένου νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὸ τρίτον αὐτῆς τμήμα οἱ κατὰ τὸ παρὸν σχολ. ἔτος φοιτήσαντες εἰς τὸ νεοῦδρυθὲν τμήμα τῆς πρώτης τάξεως.-

7.- Ἐχον ὑπ'ὄψει:

α) αἰτήσιν τῆς σπουδαστρίας τῆς Ε.Α.Σ.Α. Ἰωάννας Μιχαλολιάνου αἰτουσῆς νὰ ἐπιτραπῆ εἰς αὐτὴν νὰ προσέλθῃ εἰς τὰς ἐπιπτυχίῳ ἐξετάσεις, ἐξ ὧν ἀπεκλείσθη λόγῳ ἀπουσιῶν δεδικοιολογημένων, διότι ἦτο ἀσθενεῖς ὡς πάσχουσα ἐξ ὀζώδους ἐρυθήματος, ὅπερ διαπιστοῦται ἐκ συνημμένης ἀπλῆς βεβαιώσεως τοῦ Δ/ντοῦ τῆς Ἰγειονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Πανεπιστημιακῆς Δέσσης.

β) τήν υπ' αριθ. 300 έ.έ. αναφοράν του Δ/ντου της ΕΑΣΑ, όστις αναφέρει ότι ή εν λόγω σπουδάστρια απεικλείθη των εξετάσεων δι' άποφάσεως του Συλλόγου των καθηγητών λόγω έλλιπουσ φοιτήσεως ώς σημειώσασα τον υπό του Νόμου καθορισθέντα αριθμόν άπουσιών εις πλείονα των τριών μαθημάτων καί ότι ο Σύλλογος υπ' όψει του όποιου έτέθη κατά την συνεδρίαν της 16ης Ιουνίου έ.έ. ή ~~Ανω~~ άνω αίτησις μετά της βεβαίωσης απέσχε νά ουζητήση επί της ούσιας του θέματος δεσμευόμενος εκ των διατάξεων του άρθρ. 14 του Δ/τος " περί είσιτηρίων εξετάσεων, κ.λ.π. των σπουδαστών της ΕΑΣΑ" διότι ή εν λόγω ^{σπουδάστρια} έσημείωσεν αριθμόν άπουσιών υπερβαίνοντα ~~την~~ 25% των πραγματοποιηθεισών ώρων διδασκαλίας καθ' όλον τό 'Ακαδημαϊκόν έτος.

γ) Τό υπ' αριθ. 49426 έ.έ. (πρωτ. Συμβουλ. 569 έ.έ.) έγγραφον του Σοϋ 'Υπουργείου, όπερ διαβιβάζον την άνωτέρω αλληλογραφίαν καλεϊ τό Συμβούλιον όπως έκφέρη την γνώμην του. **Α π ο φ α σ ί ζ ε ι :**

Νά γνωρίση εις τό Σόν 'Υπουργείον ότι ή σπουδάστρια της ΕΑΣΑ 'Ιωάννα Μιχαλολιάνου νομίμως απεικλείθη των εξετάσεων καί δέον νά επαναλάβη τά μαθήματα της αυτης τάξεως.

8.- Έχον υπ' όψει

α) τήν υπ' αριθ. 45 έ.έ. αίτησιν της έν Χαλέπα Χανίων 'Ελληνογαλλικής Σχολής Καλογραϊών "Άγιος 'Ιωσήφ περί παρεκκλίσεως του γυμνασίου της από του έπιστήμου αναλυτικού καί ώρολογίου προγράμματος από του σχολ. έτους 1949-50 εις τά εξής μαθήματα:

- 1) Τό μάθημα των Λατινικών νά περιορισθί εις δύο ώρας καθ' έβδομάδα άντι τριών δι' όλας τάς τάξεις τού γυμνασίου.
- 2) 'Η γυμναστική νά ^{συν} διδασκεται δι' όλας τάς τάξεις επί

ἐπὶ τρεῖς ὥρας καθ' ἑβδομάδα, διότι περὶ τὰς 40 μαθητρίαι μόνον γυμνάζονται .

3) Νὰ μὴ διδάσκωνται Γαλλικὰ, γνωστοῦ ὄντως ὅτι ἅπασαι αἱ μαθητρίαι παρακολουθοῦν Γαλλικὰ ἐπὶ 10 ὥρας ἑβδομαδιαίως εἰς τὸ Γαλλικὸν οἰκοτροφεῖον τῆς Σχολῆς.

4. Τὸ μάθημα τῆς Ῥωδικῆς νὰ διδάσκεται εἰς ὅλας τὰς τάξεις διὰ τὸ ὀλιγαριθμὸν τῶν μαθητριῶν.

5. Τὰ ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ ὄλων τῶν τάξεων νὰ περιορισθοῦν κατὰ ~~μὴν~~ μίαν ὥραν, διότι λόγῳ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητριῶν, ἡ ὕλη θὰ διδάσκεται καὶ ὄντως καὶ κατὰ προσὸν καὶ κατὰ ποῖον καὶ

6. Νὰ διδάσκωνται τὰ τεχνικὰ ἀνὰ δύο ὥρας εἰς ὅλας τὰς τάξεις, ἵνα καλλιεργηθῇ ὅπως ἔτι μᾶλλον δεξιότητις τις εἰς τὰς μαθητρίαις.

Εἰς τὸ γυμνάσιον κατὰ τὸ λῆγον σχολ. ἔτος φοιτοῦν 47 μαθητρίαι, λειτουργοῦν δὲ αἱ Γ' Δ' Ε' καὶ Στ' τάξεις καὶ ἐζητήθη ἡ προσθήκη τῆς Ζ'.

β) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 659 ἐ. ἔ. ἀναφορὰν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν ξένων καὶ μειονοτικῶν σχολειῶν, ὅστις διαβιβάζων τὴν ἀνω αἴτησιν γνωματεῦει ἐπὶ τῶν αἰτουμένων παρεκκλίσεων ἀπὸ τοῦ προγράμματος, διὰ τὸ προσεχές σχολ. ἔτος 1949-50 ὡς ἑξῆς:

1) Ὡς πρὸς τὸ μάθημα τῶν Λατινικῶν νὰ δοθῇ ἡ αἰτουμένη παρέκκλισις.

2) Διὰ τὰ μαθήματα τῆς Γυμναστικῆς καὶ Ῥωδικῆς εἶχε ἐγκριθῆ διὰ τὸ νῦν σχολ. ἔτος ἡ αἰτουμένη παρέκκλισις διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 69331/27-9-48 ἐγγράφου τοῦ 2οῦ Ὑπουργείου. Προτείνει ὅπως ἐγκριθῇ καὶ διὰ τὸ προσεχές σχολ. ἔτος ἡ αἰτουμένη παρέκκλισις ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητριῶν τῆς Γ' τάξεως δέν θὰ ὑπερβῇ τὰς 20. Ἄν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγραφησομένων εἶναι μεγαλῦτερος, τότε ἡ μὲν Γ'

καὶ Δ' τάξεις νὰ ~~συντάξουν~~ ἔσονται ἐν τμήμα, αἱ δὲ λοιπαὶ Ε' Στ' Ζ' δεύτερον.

3. Διὰ τὰ Γαλλικὰ. Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ αἰτουμένη παρέγκλισις ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ εἰς τὸ Φροντιστήριον φοίτησις τῶν μαθητριῶν θὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ, τοῦτο δὲ διότι εἶναι γνωστὸς ἡ προαιρετικὸς χαρακτήρ τῆς φοιτήσεως εἰς τὰ Φροντιστήρια.

5) Διὰ τὰ Ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ οὐδεμίαν περικοπὴν νὰ γίνῃ τῶν ὥρων θῆται τῆς Στ' τάξεως, εἰς τὴν ὅποιν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ περικοπῆ μίαν ὥρα.

6) Διὰ τὰ Τεχνικὰ νὰ ἐγκριθῇ ἡ αἰτουμένη παρέγκλισις καὶ γ) τὸ ὑπ' ἀριθ. 43617 ἐ. ἔ. (πρωτ. Συμβουλ. 56000 ἐ. ἔ.) ἔγγραφον τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου, ὅπερ διαβιβάζον τὴν ἀνωτέρω ἀλληλογραφίαν καλεῖ ὅπως τὸ Συμβούλιον γνωματεύσῃ ἐπὶ τῶν αἰτουμένων παρεκκλίσεων,

Ἀποφασίζεῖ:

Γνωματεύει εἰς τὸ Σὸν Ὑπουργεῖον ὅπως ἐπιτραπῶσιν εἰς τὴν Ἑλληνογαλλικὴν Σχολὴν Καλογραγιῶν ἐν Χαλέπα Χανίων Ἅγιος Ἰωσήφ αἱ κατωθι παρεκκλίσεις ἀπὸ τοῦ ἐπισήμου ἀναλυτικοῦ καὶ ὠρολογίου προγράμματος τοῦ γυμνασίου διὰ τὸ σχολ. ἔτος 1949-50.

1) Τὰ Λατινικὰ νὰ διδάσκωνται ἀνά δύο ὥρας καθ' ἑβδομάδα ἀντὶ τῶν τριῶν εἰς ὅλας τὰς τάξεις.

2) Ἡ Γυμναστικὴ καὶ Ὡδικὴ νὰ ~~εἰσπράττονται~~ συνδιδάσκωνται εἰς ὅλας τὰς τάξεις ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητριῶν τῆς Γ' τάξεως δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰς 20.

Ἄν δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγραφησομένων εἶναι μεγαλύτερος τότε αἱ μὲν Γ' καὶ Δ' τάξεις νὰ ἀποτελεῶσιν ἐν τμήμα, αἱ δὲ λοιπαὶ Ε' ΣΤ' καὶ Ζ' δεύτερον.

3) Τὰ Γαλλικὰ νὰ μὴ διδάσκωνται ἐν τῷ γυμνασίῳ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ εἰς τὸ Φροντιστήριον ὅπου διδάσκονται 10

ώρας καθ' ἑβδομάδα, φοιτησις τῶν μαθητριῶν θὰ εἶναι ὑποχρεω-
τική.

4) Τὰ Τεχνικὰ νὰ διδάσκωνται ἀνά δύο ὥρας καθ' ἑβδομάδα
εἰς ὅλας τὰς τάξεις καὶ

5) Διὰ τὰ Ἀρχαῖα Ἑλληνικὰ οὐδεμίαν περικοπήν νὰ γίνῃ τῶν
ῥῶν διδασκαλίας, πλὴν τῆς Στ' τάξεως, εἰς τὴν δύνανται νὰ
περικοπῇ μὲν ὥρα καθ' ἑβδομάδα.-

9.- Ἐχον ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 461/5-5-49 ἀναφορὰν τοῦ
Γεν. Ἐπιθ/τοῦ Ἰδιωτικῶν Ἐκπαιδευτηρίων διαβιβάζοντος
αἴτησιν τοῦ Σταύρου Ἀποστολοπούλου, ἰδιοκτῆτου τοῦ Ἰ-
διωτικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου "θετικὴ Ἀγωγή" περὶ προσθή-
κης 8ης τάξεως γυμνασίου καὶ γνωμοδοτοῦντος ὑπὲρ τῆς
χορηγήσεως τῆς αἰτουμένης ἀδείας, διότι τὸ σχολεῖον τοῦ-
το ἐλειτούργησεν εὐδοκίμως ἐπὶ 2 σχολ. ἔτη, μὲ τὰς 5
κατωτέρας τάξεις.

Π ρ ο τ ε λ ν ε ι, ὅπως χορηγηθῇ ἄδεια προσθήκης 8ης
τάξεως εἰς τὸ ἰδιωτικὸν γυμνάσιον τοῦ Στ. Ἀποστολο-
πούλου.-

10.- Ἐχον ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 495/5-5-49 ἀναφορὰν
τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Ἰδιωτικῶν Ἐκπ/ρίων, διαβιβάζ-
οντος αἴτησιν τοῦ Χαρ. Ν. Μιχαήλ, ἰδιοκτῆτου Ἰδιωτικοῦ
Γυμνασίου ἐν Ἀθήναις, περὶ χορηγήσεως αὐτῷ ἀδείας προ-
σθήκης 2' τάξεως εἰς τὸ γυμνάσιον του καὶ γνωμοδοτοῦντος
ὑπὲρ τῆς χορηγήσεως τῆς αἰτουμένης ἀδείας, διότι τὸ scho-
λεῖον τοῦτο ἐλειτούργησεν εὐδοκίμως ἐπὶ ἑν̄ σχολικὸν ἔτος
μὲ τὰς 4 κατωτέρας τάξεις.

Π ρ ο τ ε λ θ ε ι ὅπως χορηγηθῇ ἄδεια προσθήκης 2' τά-
ξεως εἰς τὸ ἰδιωτικὸν ἐν Ἀθήναις γυμνάσιον τοῦ Χαρ.
Ν. Μιχαήλ

11.- Έχον υπ'όψει τήν υπ'ἀριθ. 460/5-5-49 ἀναφοράν τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Ἰδιωτικῆς Ἐκπ/ρίων ὑποβάλλοντος αἴτησιν τῆς Εἰρήνης Φιλτσου Ἰδιοκτητρίας Ἰδιωτικοῦ σχολείου ἐν Ἀθήναις περὶ χορηγήσεως εἰς αὐτὴν ἀδειας προσθήκης 6ης τάξεως εἰς τὸ γυμνάσιόν της καὶ γνωμοδοτοῦντος ὑπὲρ τῆς χορηγήσεως τῆς αἰτουμένης ἀδειας, διότι τὸ σχολεῖον τοῦτο ἐλειτούργησεν εὐδοκίμως ἐπὶ ἓν ἔτος μὲ τὰς τρεῖς κατωτέρας τάξεις.

Π ρ ο τ ε ἴ ν ε ἰ ὅπως χορηγηθῇ εἰς τὴν Εἰρήνην Φιλτσου ἀδεια προσθήκης 6ης τάξεως εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἰδιωτικὸν Ἐκπαιδευτήριόν της.-

12.- Έχον υπ'όψει τοῦ τήν υπ'ἀριθ. 503/5-5-49 ἀναφοράν τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Ἰδιωτικῶν Ἐκπαιδευτηρίων ὑποβάλλοντος αἴτησιν τοῦ Βασ. Παταριᾶ Ἰδιοκτήτου Ἰδιωτ. γυμνασίου ἐν Ἀθήναις περὶ χορηγήσεως εἰς αὐτὸν ἀδειας προσθήκης 6ης τάξεως εἰς τὸ γυμνάσιόν του καὶ γνωμοδοτοῦντος ὑπὲρ τῆς χορηγήσεως τῆς αἰτουμένης ἀδειας, διότι τὸ σχολεῖον τοῦτο ἐλειτούργησεν εὐδοκίμως ἐπὶ 1 σχολικὸν ἔτος.

Π ρ ο τ ε ἴ ν ε ἰ ὅπως χορηγηθῇ εἰς τὸν Βασ. Παταριᾶν ἀδεια προσθήκης 6ης τάξεως εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἰδιωτικὸν Ἐκπαιδευτήριόν του.-

13.- Έχον υπ'όψει τήν υπ'ἀριθ. 430/5-5-49 ἀναφοράν τοῦ Γεν. Ἐπιθ/τοῦ Ἰδιωτ. Ἐκπ/ρίων ὑποβάλλοντος αἴτησιν τῆς ~~Κ~~ Μαρσοῦλας Γουναρᾶκη περὶ χορηγήσεως εἰς αὐτὴν ἀδειας προσθήκης 2^τ τάξεως εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἰδιωτικὸν Ἐκπαιδευτήριόν της καὶ γνωμοδοτοῦντος ὑπὲρ τῆς χορηγήσεως τῆς

αίτουμένης αδελφας, διότι τὸ σχολεῖον τοῦτο ἐλειτούργησεν εὐδοκίμως ἐπὶ ἑν σχολ. ἔτος μὲ τὰς 4 κατωτέρας τάξεις, Π ρ ο τ ε λ ν ε ι ὅπως χορηγηθῆ εἰς τὴν Χρ. Γουναράκη ἄδεια προσθήκης Ζ' τάξεως εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἰδιωτικὸν Ἐκπαιδευτήριον τῆς.-

14.- Ἐχον ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 418/5-5-49 ἀναφορὰν τοῦ Γεν. Ἐπιθ/τοῦ Ἰδιωτικῶν Ἐκπαιδευτηρίων ὑποβάλλοντος αἴτησιν τοῦ Αὐξεντίου Τυχοπούλου ἰδιοκτῆτου Ἰδιωτικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου ἐν Ἀθήναις περὶ χορηγήσεως εἰς αὐτόν αδελφας προσθήκης Η' τάξεως εἰς τὸ γυμνάσιον του καὶ γνωμοδοτοῦντος ὑπὲρ τῆς χορηγήσεως τῆς αἰτουμένης αδελφας διότι τὸ σχολεῖον τοῦτο ἐλειτούργησεν εὐδοκίμως ἐπὶ 2 σχολικὰ ἔτη μὲ τὰς 5 κατωτέρας τάξεις .

Π ρ ο τ ε λ ν ε ι ὅπως χορηγηθῆ ἄδεια προσθήκης Η' τάξ. εἰς τὸ Ἰδιωτ. ἐν Ἀθήναις γυμνάσιον τοῦ Αὐξ. Τυχοπούλου.-

15.- Ἐχον ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 494/5-5-49 ἀναφορὰν τοῦ Γεν. Ἐπιθ/τοῦ Ἰδιωτικῶν Ἐκπαιδευτηρίων ὑποβάλλοντος αἴτησιν τῆς Ε. Βενιέρη ἰδιοκτητρίας Ἰδιωτικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου ἐν Πειραιεῖ περὶ χορηγήσεως εἰς αὐτὴν αδελφας προσθήκης Ζ' τάξεως εἰς τὸ γυμνάσιον τῆς καὶ γνωμοδοτοῦντος ὅτι δέν πρέπει νὰ χορηγηθῆ ἡ αἰτουμένη ἄδεια, διότι ἡ ἐν λόγῳ ἰδιοκτῆτρια δέν ἔχει λάβει εἰσέτι ἄδειαν προσθήκης Στ' τάξεως κ.λ.π.

Π ρ α τ ε λ ν ε ι ὅπως μὴ χορηγηθῆ εἰς τὴν Ε. Βενιέρη ἄδεια προσθήκης Ζ' τάξεως εἰς τὸ Ἐκπαιδευτήριον τῆς.-

16.- Έχον υπ' όφει τό υπ' άριθ. 23078(άρ.Π.Ε.Σ. 3611) Έγγραφον τοϋ Σοϋ Υπουργείου, δι' οϋ διαβιβάζει τήν υπ' άριθ. 645 άναφοράν τοϋ Γεν. Έπιθ/τοϋ Μέσης Έμπ. τής Γ' Έκπ. περιφερείας αλτουμένου άνάκλησιν τής υπ' άριθ. 85837/3-11-48 άποφάσεως περί άποσπάσεως ~~των~~ ^{των} ~~παιδιών~~ ^{των} εις Παιδαγωγικήν Έκπαίδευσιν, διότι ^{καμινί} ~~δύ~~ ^{δύ} ~~δ/ντου~~ ^{δ/ντου} τής Έμπορικης Σχολής, δέν δύναται νά άνταποκρίνεται εις τό Έργον του κ.λ.π. καί καλεϋ νά γνωματεύση τό Συμβούλιον διά τήν άντικατάστασιν τοϋτου κ.λ.π. Άποφασίζε ι :

Νά διαβιβάση τήν άλληλογραφίαν εις τόν κ. Γεν. Έπιθεωρητήν Μ.Ε. τής Γ' Έκπαιδευτικής περιφερείας, ίνα μετά συνεννόησιν μετά τοϋ Δ/ντοϋ τής Παιδ. Έκπαίδευσης Δαμίας προταθῆ παρ' άμφοτέρων ἡ έν προκειμένῳ ένδει κνυομένη λύσις.-

17.- Έχον υπ' όφει τό υπ' άριθ. 4987 έ.έ. (άρ.Π.Ε.Σ 5706) Έγγραφον τοϋ Υπουργείου Έθν. Παιδείας, δι' οϋ τοϋτο διαβιβάζει έπιστολήν τοϋ Στρ. Έεροκήρυκος Αρχ. Μελετιοϋ Τριποδάκη μετ' άντιτύπου τής έν Κορίνθῳ έκδοισμένης στρ.έφημερίδος "ό νεοσλλεικτος", ίνα τό Συμβούλιον έξετάση μετά τής δεούσης προσοχής τό θιγόμενον σοβαρόν ζήτημα καί εισηγηθῆ τά ληπτέα μέτρα πρός άποτελεσματικήν άντιμετώπισιν τοϋ σοβαρωτάτου ἡθικοϋ ζητήματος,

άποφασίζε ι :

Νά γνωρίση εις τό Σόν Υπουργεϊόν, ότι Έχει λάβει γνώσιν ἤδη τό Συμβούλιον περί τῶν καταγγελλομένων έν σχέσει μετ' ά δημοσιευόμενα εις τήν στρατιωτικήν έφημερίδα Κορίνθου " Νεοσλλεικτος " , διέταξε δέ τόν άρμόδιον Γενικόν Έπιθεωρητήν νά έξετάση καί ένεργήση τά δέοντα καί άναφέρη σχετικῶς.-

των κ.λ.π. των
 συντακτών
 συμβουλίου

Π Ι Π
 ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

18.- Το 'Εκπαιδευτικόν Συμβούλιον ἔχον πρὸ ὀφθαλμῶν:

1) τὴν ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν τοῦ κ. Τάκη 'Ακριτά περὶ προμηθείας καὶ μελέτης τοῦ βιβλίου του " Οἱ Γερμανοὶ στὴ Κρήτη" ὑπὸ τῶν μαθητῶν.

2) τὰς κειμένας διατάξεις περὶ βιβλίων.

3) τὴν εἰσήγησιν τοῦ κ. Χαρίλ. Γκιτάκου ἔχουσαν οὕτω:

Τὸ ὑποβληθέν πρὸς κρείσιν βιβλίον τοῦ κ. Τάκη 'Ακριτά ὑπὸ τὸν τίτλον " Οἱ Γερμανοὶ στὴ Κρήτη" ἐξ 60 σελίδων, περιγράφει μὲ ἱκανὴν ἀντικειμενικότητα τὴν μεγάλην ἐποποιΐαν, ἣτις ἐγράφη εἰς τὴν μεγαλόνησον Κρήτην, τὸ ὕστατον τοῦτο προϋργιον τῆς ἐλευθερίας μετὰ τὴν κατὰκτησιν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τῶν Γερμανῶν.

Ὁ συγγραφεὺς ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι πολλὰ ἐγράφησαν διὰ τὰς ἀφαντάστου ἡρωϊσμοῦ μάχας ἐν Κρήτῃ κατὰ τῶν Γερμανῶν καὶ ὅτι εἰς καθὲ περιγραφῆν δέν ἐτονόση τὸσον ἢ συμβολὴ τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων, ὅσον ἢ συμβολὴ τῶν συμμετασχόντων εἰς ταύτας Ἕεροζηλανδῶν, Αὐστραλῶν, Ἀγγλων, δηλοῦ ἐν τῷ προλόγῳ του, ὅτι θὰ παρουσιάσῃ σύντομον ἔκθεσιν τῶν ἐκτυλιχθεισῶν σκηνῶν τῆς μεγάλης ἐν Κρήτῃ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἐποποιΐας, ὁλοκληρῶνων τὸ θέμα του μὲ στοιχεῖα τὰ ὅποια δέν δύναται τις νὰ ἀνεύρῃ εἰς τὰ λακωνικὰ κείμενα τῶν στρατιωτικῶν ἀνακοινωθέντων καὶ ἐξετάζων αὐτὸ ἀπὸ τὰς τρεῖς ἐνδιαφερούσας ἀπόψεις του, τὴν Ἀγγλικήν-Γερμανικήν-Ἑλληνικήν.

Μετὰ σύντομον κατόπιν εἰσαγωγὴν ἐν ἣ ἰτονίζεται ἡ μεγάλη συμβολὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγῶνα τῶν συμμάχων ὡς καὶ ἡ μετὰ τὸν ἄνισον πρὸς δύο αὐτοκρατορίας ἀγῶνα διαρροή τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ἀγγλικῶν στρατευμάτων εἰς Κρήτην, τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐλευθέρων τμήμα τῆς κατακτηθείσης ὑπὸ τῶν βαρβάρων χώρας μας, ἃ' συγγραφεὺς εἰσέρχεται εἰς τὸ κύριον θέμα του. Ἐν αὐτῷ περιγράφει τὴν ἄνευ

ἐπαρκῶν πολεμικῶν μέσων συνέχισιν τῆς ἐποποιίας μας ἐν Κρήτῃ. Τὴν ὑπὸ τῶν ὀλιγαρχῶν ἐθνικῶν καὶ συμμαχικῶν δυνάμεων καὶ τοῦ γενναίου τῆς Κρήτης λαοῦ, ἀντιμετώπισιν τῶν Μιζμηθριμ ποῦ ὡς μαῦροι κόρακες κατέκλιζον τὸν οὐρανὸν τῆς νῆσου. Τὴν "κατάρριφιν πολλῶν ἐξ αὐτῶν διὰ τοῦ εὐστόχου ἀντιαεροπορικοῦ πυρός, τὴν ἐξολοθρευσιν πολυαρχῶν ἐπιλέκτων ἀλεξιπτωτιστῶν Γερμανῶν, τὸν ὑπὸ τοῦ στόλου μας καταποντισμὸν μεγάλης νηπομπῆς, φεροῦσης πρὸς ἀποβίβασιν ὀλοκλήρον μεραρχίαν καὶ ἐν τέλει τὴν ἄνισον καὶ ἐπὶ ἡμέρας ~~ἡμερῶν~~ ἀγρίαν πάλην πρὸς τοὺς Γερμανοὺς, τὸν ἐν Γαλατῶ ὀλιγαρχῶν ἐθνικῶν καὶ Νεοζηλανδικῶν δυνάμεων περὶ ἧς ἡ Τάϊμς τῆς Ἰαπωνίας ἔγραψαν τὰ ἑξῆς: "Οἱ Ἄγγλοι καὶ οἱ Ἕλληνες στρατιῶται, οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες τῆς Κρήτης πρέπει νὰ καταταχθοῦν ὀνομαστὶ εἰς ἓνα ἐθνικὸν τάγμα ὑπερανθρώπων, δεχόμενοι τὴν λατρεῖαν ὅλων ἡμῶν τῶν ἄλλων μικροτέρων ἀνθρώπων καὶ αὐτοῦ ἔτι τὸν εὐλαβῆ χαιρετισμὸν τῶν Γερμανῶν, ἐνώπιον τῶν ὀπείων αἱ δαφνοστεφανωμένα κεφαλα τῶν ἡρώων δὲν ἔκυψαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τοῦ δαιμονιάδους μαρτυροῦ τῆς ἀνέλου πάλης ἐκρατήθησαν ὑψηλὰ. Τὸ βιβλίον γεγραμμένον εἰς γλῶσσαν δημοτικὴν, ἀπηλλαγμένην ἀκροτήτων μὲ σαφήνειαν καὶ ἐποπτικότητα γεννᾷ τὸ διαφέρον τοῦ ἀναγνώστου παρακολουθῶντος τὴν σύγχρονον καὶ ἀνταξίαν πρὸς τὰς παραδόσεις τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς πάλην ἐναντίων τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας καὶ τῶν εὐγενῶν ἰδεωδῶν τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἔθεν εἰσηγοῦμεθα τὴν προμήθειαν ποῦ περὶ οὗ ὁ λόγος βιβλίου ὑπὸ τῶν σχολικῶν βιβλιοθηκῶν, ὡς κατέλληλον διὰ τὴν τόνωσιν τοῦ πατριωτικοῦ φρονήματος καὶ τὴν στερεῶσιν τῶν ὑπονομευομένων ἐκ τῶν ἠθοφθόρων διδαγμάτων τοῦ ὑλισμοῦ πνευματικῶν ἀξιῶν.

Τὸ Ἐκπαιδ. Συμβούλιον ἔχον πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ ὑποβληθὲν πρὸς

κρίσιν βιβλίων τοῦ κ. Τάκη 'Ακρίτα ὑπὸ τῶν τίτλων " Οἱ Γερμανοὶ στὴ Κρήτη" ἀποδέχεται τὴν εἰσηγήσιν τοῦ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ κ. Χαριλάου Γκιτάκου, περὶ προμηθείας τοῦτου ὑπὸ τῶν σχολικῶν βιβλιοθηκῶν τῶν ὄσο ἀνωτέρων τάξεων τῶν γυμνασίων, πρὸς τόνωσιν τοῦ πατριωτικοῦ φρονήματος τῶν μαθητῶν καὶ ἔξαρσιν εἰς τὰς ψυχὰς των τῶν ὑπονομευμένων ὑπὸ τῶν ὑλιστικῶν θεωριῶν πνευματικῶν ἀξιῶν.-

19.- Ἐχον ὑπ' ὄφιν αἴτησιν τοῦ σπουδαστοῦ τῆς ἡαιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Ἰωαννίνων Τσουμάνη Χρήστου ὑπηρετοῦντος ἤδη εἰς τὸ 508 Τάγμα Πεζικοῦ διὰ τῆς ὀποίας ζητεῖ ὅπως ἐπιτραπῆ εἰς αὐτόν νὰ ὑποστῇ τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε.Π. 6 τῆς 15-2-1949 ἀναφορὰν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ζωσιμαίας Ἀκαδημίας, ἐν ᾗ ἀναφέρει ὅτι ἡ μὲρρωσις τῶν σπουδαστῶν τῆς Παιδ. Ἀκαδημίας τοῦ ἔτους 1946-47 ἔνεκα τῶν λαβόντων χώραν γεγονότων τότε ὑπῆρξε ἑλλειπῆς καὶ πρὸς παρακολούθησιν τῶν σπουδαστῶν τῆς Β* τάξεως ἐλήφθη ἀπόφασις ὑπὸ τοῦ συλλόγου νὰ μὴ γίνωσιν δεκτοὶ εἰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις οἱ δευτεροετείς σπουδασταί, ἃν δὲν φοιτήσωσι κανονικῶς ἐπὶ ἑν ἔτος. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐνεκρίθη διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. Ε.Π. 710 τῆς 19-3-48, 1403 τῆς 26-4-48 καὶ 10-7-48, 83953/27-4-48 ἀποφάσεων τοῦ Ἰπουργεῖου καὶ ἀπερρίφθη αἴτησις σχετικῆ τοῦ σπουδαστοῦ Πάτση Ἡρακλέους 2) Ὅτι ἤδη σπουδαστῆς Χρ. Τσουμάνης προσάγει βεβαλῶσιν τῆς οἰκειας στρατ. μονάδος καὶ ἀπόσπασμα τῆς ἡμερησίας διαταγῆς τῆς Ταξιαρχίας περὶ τῆς διαγωγῆς του καὶ τῆς δρῶσεώς του ἐν τῷ στρατῷ, κατόπιν τοῦτου δὲν δύναται ἡ διεύθυνσις τῆς Ἀκαδημίας νὰ εἰσηγηθῇ τὴν ἐμμονὴν εἰς τὴν πρῶτην ἀπόφασιν καὶ νὰ ἀγνοήσῃ τὴν σημερινὴν πραγματικὴν ἀσυνισταμένην εἰς τὸ ὅτι αἱ σπουδασταί τῆς κατηγορίας αὐτῆς ὑπηρετοῦντες ὡς ἀληθεῖς Ἕλληνες ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν

καὶ ἀγωνιζόμενοι μὲ ζήλον καὶ αὐτοθυσίαν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος, κωλύονται νὰ φοιτήσουν ἔν ἔτος ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἐπομένως εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ φοιτήσουν μετὰ τὴν λήξιν τῆς θητείας των, ἐνῶ ἄλλοι, σπουδασταὶ μὴ κληθέντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ ^{βα}σρατοῦ ἔχουσι λάβῃ τὰ πτυχία των, ἴσως καὶ τὸν διορισμὸν των. 3) Ἐπὶ πλέον ὅτι ὁ ἀνωτέρω ἔχει φοιτήσει κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1946-47 κατὰ χρονικὸν διδαστήριον μετὰ τοῦ τριμήνου, ὅτι ὁ εἰρημένος ἀπὸ τὸν Ἰουλίον τοῦ 1947 ὑπηρετεῖ ὡς στρατιῶτης καὶ ἐπέδειξε, ἀρλόστην διαγωγὴν καὶ ἠρωτισμὸν προταθείς ἐπ' ἀνδραγαθεία καὶ ὅτι εἰς τοὺς νεωτέρους του ἑλληπῶς ἐπίσης φοιτήσαντας καὶ στρατευθέντας ἐπετράπη νὰ προσέλθουν εἰς πτυχιακὴν ἐξέτασιν,

Ἄ π ο φ α Ἴ ν ε τ α ι: ὅπως τὸ Σὸν Ἰπουργεῖον δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν εἰρημένον Χρ. Τσουμάνην νὰ προσέλθῃ εἰς ἐξέτασιν τοῦ χρόνου καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῆς Ἀκαδημίας, ἀναλόγως τῶν δυνατοτήτων τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὴν περίοδον τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων ἢ τῶν εἰσοιτηρίων ἐξετάσεων τῆς Ἀκαδημίας.-

Ἐ0.- Ἐχόν ὑπ' ὄψει τὴν διαβιβασθεῖσαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 34540 ἐγγράφου τοῦ Ἰπουργείου Παιδείας ἀναφορὰν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ρόδου ὡς Προέδρου τοῦ ΕΣΣΕ Δωδεκανήσου περὶ καταρτίσεως πινάκων μεταθετέων εἰς Ἀθήνας, ἄ π ο φ α Ἴ - μ ε τ α ι, ὅτι ἡ σύνταξις πινάκων μεταθετέων εἰς Ἀθήνας δημ/λων Δωδεκανήσου πρέπει νὰ ἀρχίσῃ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Δ/τος περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως προκηρῦξεων καὶ ἀποφάσεων τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης, ὅπερ ὅμως ἀκόμη δὲν ἐδημοσιεύθη.

Ἐπομένως δι' ἐφέτος δὲν καλσταται δυνατὴ ἡ πρότασις δημ/λων ἐκ Δωδεκανήσου εἰς Ἀθήνας.-

21.- Έχον υπ'όψει τήν διαβιβασθεΐσαν διά τοῦ υπ'ἀριθ. 34109 ἔγγραφου τοῦ Ὑπουργείου ἀναφοράν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Κω περὶ τρόπου προαγωγῆς εἰς τόν βαθμόν τοῦ Τμηματάρχου Α' τάξεως διά πινάκων κατόπιν τῆς υπ'ἀριθ. 1930/17-3-49 τηλ. διαταγῆς τοῦ Ἐκπ. Συμβουλίου. Ἀποφάσινεται ὅτι σκοπιμὸν νὰ ἀναβληθῆ ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 615 σὺνταξις πινάκων μέχρις οὔ δημοσιευθῆ τὸ Δ/γμα περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως προκηρῦξεων ἀποφάσεως τῆς Στρ. Διοικήσεως Δωδεκανήσου, δι' οὗ λαμβάνεται πρόνοια νὰ διατηρηθῆ καὶ διαβαθμισθῆ τὸ προσωπικὸν Δωδεκανήσου.

2) ὅτι διά τοῦ αὐτοῦ Δ/τος ρυθμίζεται καὶ τὸ ζήτημα τῆς διαβαθμίσεως τῶν ἐχόντων ὡς προσόν ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἐνδεικτικοῦ γυμνασιακῆς τάξεως κ.λ.π.-

22.- Τὸ Κ.Δ.Γ.Σ.Ε. ἔχον υπ'όψει α) τὸ υπ'ἀριθ. ἔγγραφον τοῦ Σοῦ Ὑπουργείου, β) τὸ υπ'ἀριθ. 91511 ἔγγραφον τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν ἀγωγὴν, ἐπίστημην καὶ πολιτισμὸν πρὸς τὸν Πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος ἐν Παρισίοις περὶ χορηγήσεως μιᾶς ὑποτροφίας τοῦ ΟΥΝΕΣΚΟ διὰ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ ἔτος 1949, γ) τὰς ὑποδείξεις τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως τῆς περιφέρειας Ἀθηνῶν-Πειραιῶς, πρὸς οὓς ἀποκλειστικῶς ἀπετάθη λόγῳ τοῦ κατεπελγόντος, περὶ τῶν καταλληλοτέρων ὑποψηφίων διὰ τὴν προτεινομένην ὑποτροφίαν, ἀποφασίζεται:

Προτείνει κατ'ἐπιλογὴν διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ὡς ἄνω ὑποτροφίας τῆς Οὐνέσκο, διάρκειας 6 μηνῶν τοὺς διδασκάλους τῆς Βασις περιφέρειας α) ~~Ἐλευθερίου Βενιζέλου 24~~ 1) Γεώρ. Σακκῶν 2) Ν. Δημητροκόλλην 3) Ἑλλην Μερτζιώτου καὶ 4) τὴν Ἑλένην Χρυσοῦ διδ/σαν τῆς Α' περιφέρειας Ἀθηνῶν. Ὡς μέτρον ἐπιλογῆς τῶν ὡς ἄνω διδ/λων ἐλήφθη ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ τελεία υπ'αὐτῶν γνώσις τῆς Γαλλι-

κῆς ἢ Ἀγγλικῆς, ἐφ' ἑτέρου δὲ τὸ πολυμερές αὐτῶν ἐνδιαφέ-
ρον διὰ τὰ ἐπέλγοντα καὶ ζωτικὰ προβλήματα τῆς Ἀγωγῆς.-

23.- Ἐχον ὑπ' ὄψει 1) τὸ ἄρθρ. 59 τῆς ὑπ' ἀριθ. 38102 ἐ.ἔ.
Ἵπουργικῆς ἀποφάσεως " περὶ προαγωγικῶν, ἀπολυτηρίων κ.λ.π.
ἐξετάσεων" καὶ 2) τοὺς ὑποβληθέντας ὑπὸ τῶν οἰκείων Γενι-
κῶν Ἐπιθεωρητῶν Μ.Ε. πλῆνακας τῶν ὑπ' αὐτῶν κρινομένων
καταλλήλων λειτουργῶν πρὸς συμμετοχὴν ὡς μελῶν εἰς ἐξε-
ταστικὰs ἐπιτροπὰς τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων τῶν ἰδιωτι-
κῶν σχολείων Α΄ Β΄ καὶ ΓΓ΄ ἐκπαιδευτικῶν περιφερειῶν/

ἀ π ο φ α σ ῖ ς ε ι :

Α/ Ἵνα μὴ ὑπάρξῃ καὶ ἡ ἐλάχιστη θικὰ δυσπιστίας ὡς πρὸς
τὴν ἄφογον διενέργειαν τῶν ἐξετάσεων τούτων, κρίνει ὀρθόν
νὰ ἀποκλεισθῶσιν ἐκ τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ὅσοι ἐρ-
γάζονται εἰς ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια, τὸ μὲν διότι οὗτοι
ἀμείβονται πως ὑλικῶς, τὸ δὲ διότι ἡ συμμετοχὴ των θὰ ἤδύ-
ματο νὰ δώσῃ τυχόν λαβὴν εἰς παρεξηγήσεις.

Ἵσαύτως κρίνει ὀρθόν νὰ μὴ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὰς περὶ
ῶν πρόκειται ἐξεταστικὰς ἐπιτροπὰς, ὅσοι ἔχουσιν ἤδη συμ-
περιληφθῆ εἰς ἐπιτροπὰς τῶν ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων τῶν ἐξ
ἰδιωτικῶν σχολείων προερχομένων κ.λ.π.

Β/ Κατὰ τὰ ἀνωτέρω προτείνει τοὺς κἀτωθι ἐκπαιδευτικοὺς
λειτουργοὺς μέλη τῶν ὡς κἀτωθι ὀριζομένων ἐξεταστικῶν ἐπι-
τροπῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων εἰς τὰ ἰδιωτικὰ σχολεῖα κατὰ
τὴν περίοδον τοῦ Ἰουλίου ἐ.ἔ.

ΔΙΑ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Α΄ Ἐπιτροπή

α) Φουνάρδκη Χυσ. β) Ἵωάνν. Ντουβλια

1) Φιλολ. : Μαλῆρη Σκουλουδίκη.

2) Μαθημ. Ἵνδρ. Μαγουλᾶς.

Β* Επιτροπή

α) Φλώραλ Μπερζάν καί β) 'Αλ. Νικολοπούλα

1) Φιλολ.: Κώνστας Παναγιώτης

2) Μαθημ.: 'Αναστάσιος Φωτόπουλος

Γ* Επιτροπή

α) Β* Νυκτερινόν Γυμν. καί β) 'Αδαμοπούλου

1) Φιλολ.: Βασ. Κοκκίνης

2) Μαθημ.: 'Αλίο. Μπουλιώτου.

Δ* Επιτροπή

α) 'Αλιβιζάτου-Δουβαλετέλλη " Χίλλ" β) 'Ιδνιος άρρένων καί

γ) 'Ιδνιος θηλέων.

Φιλολ.: 'Ηλίας Ρέντας

2) Φυσ. Σαρ. Τσίρος.

Ε* Επιτροπή

α) 'Ελλην. 'Εκπ/κός Σύνδεσμος β) 1ον Νυκτ. γυμνάσιον.

1) Θεολ.: Σωτηρ. Κοντομάρας

2) Φυσ.: Στυλ. Παπαδοδίας

ΣΤ* Επιτροπή

α) Μένας 'Αηδονοπούλου β) 'Αθ. Καλπάνα καί γ) Αίκ. Βερβή

1) Φιλολ.: Μαρία Κόκκαλη

2) Μαθημ.: Χαρ. Στρατάκος

Ζ* Επιτροπή

α) Γαλλ. Σχολ. θηλ. " 'Αγιος 'Ιωσήφ" β) Νυκτιγυμν. άδ/φών

Παπαευθυμίου γ) Λεων. Πετρογιαννοπούλου

1) Φιλολ.: Τηλ. Καινούργιος

2) Μαθημ.: Στεφ. Στεφανίδης

Η* Επιτροπή

α) Γερ. Σαλβάνου καί 'Αδαμ. Συρίγου

1) Φιλολ.: Α. Χαράρη

2) Μαθημ.: Νικολ. Βασιλόπουλος

β) Μαθημ. Εύαγγ. Γιλίνη

ΙΣΤ' Επιτροπή

α) Στ' Νυκτ. γυμνάσιον β) Σ. Περίδου καὶ γ) Κ. Σεκλειζιά-
τη.

1) Φιλολ: Εύαγγ. Ἀνδρέου

2) Φυσ: Γεώργ. Χόλης

ΙΖ' Επιτροπή

α) Ἀποστολοπούλου "θετική Ἀγωγή" β) Εὐαγγελινίδου-Σούλε-
μέζη.

1) Φιλολ: Μαρ. Παναγιωτοπούλου

2) Μαθημ: Γεωργ. Στεργιόπουλος

ΙΗ' Επιτροπή

α) Ζερβοῦ-Αλαζαροπούλου β) Θεοδωρίκου καὶ γ) Μάρη Στρατῆ

1) Φιλολ: Τσιριβάνου Παναγ.

2) Φυσ: Εὐαγγ. Προκοπίου

ΙΘ' Επιτροπή

α) Ε' Νυκτ. γυμνάσιον καὶ β) Γκιζελή-Πέτσου

1) Φιλολ: Γρηγ. Γουργουλίτσας

2) Μαθημ.: Εὐστ. Μαργαρίτης

Κ' Επιτροπή

α) Σταυροπούλιδου β) Φίλτσου καὶ γ) Δραγάτση

1) Φιλολ: Ζούνης Γαβριήλ

2) Φυσ: Φιλ. Καραγιάννης

ΚΑ' Επιτροπή

α) Χαρ. Μιχαήλ β) Εὐθ. Σιμοπούλου καὶ γ) Πολυξ. Μαρκουλάκη
καὶ Δ. Οἰκονομοπούλου

1) Φιλολ: Παναγ. Νικολόπουλος

2) Φυσ: Κων. Καραγιαννίτης

ΚΒ' Επιτροπή

α) Νεστορίδου β) Δούκα καὶ γ) Νυκτ. γυμν. Ἴνεκολιτών.

1) Φιλολ: Χρ. Γρηγορόπουλος

2) Φυσ: Σπύρος Δημόπουλος.

ΚΓ^ο Επιτροπή

α) Η=Νυκτ. γυμν. β) Τσάλη καί γ) Δυμπεροπούλου

1) Φιλολ: Παναγιώτα Παπαϊωάννου

2) Φυσ: Άνδρ. Δενιδζος.

ΚΕ^ο Επιτροπή

α) Νυκτ. γυμν. Γαλιτσάτου β) Νυκτ. γυμν. Άναστ. Λαζαροπούλου

1) Φυσ: Παπαδημητρίου Ιωάννην ~~Φεβρουάριου~~

2) Φυσικ.: Πέτρου Κων/τινος

ΔΙΑ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Α^ο Επιτροπή

α) Γαλλικῆς Σχολ. Ιωάννας Ντ^ο Άρκ καί β) Γαλλικῆς Σχολῆς ἀρρένων Άγιος Παύλος

1) Φιλολ: Άθαν. Πουλδπούλος

2) Μαθημ. Κων. Θεοδόσης.

Β^ο Επιτροπή

α) Νυκτ. Πειραιῶν Συνδέσμου β) Αὔγερης Μαρία καί γ) Μπουροῦνη:

1) Φιλολ: Τσότσου Αἰμιλία

2) Μαθημ.: Ρουμπῆνη Πλειαδάκη

Γ^ο Επιτροπή

α) Κ. Σταυρινῶν β) Στέγκας Δ-Ν. Γκῆνος καί γ) Νυκτ. γυμν. Γεωρ. Πασχάλη

1) Φιλολ: Άθαν. Ζῶης

2) Μαθημ.: Άλεξ. Πολίτης

Δ^ο Επιτροπή

α) Νυκτ. γυμν. Εἰρήνης Δαυράδου β) Παν. Παπαδογεωργῆ καί γ) Π. Παπαϊωάννου,

1) Φιλολ: Άννα Άντωνιάδου

2) Φυσ: Ν. Ζωγράφος

Ε' Επιτροπή

α) Ειρήνης Θειακάκη β) Δημ. Κυριαζοπούλου καὶ γ) Εὐαγγ. Μάρκου

1) Φιλολ.: Δημ. Βάλλας

2) Μαθημ. Γεωργ. Ξανοταντέλλος

ΣΤ' Επιτροπή

α) Εδγ. Μπαρόη καὶ β) Ν. Ρηνιωτάκη

1) Φιλολ.: Κων. Κωτσοβός

2) Μαθημ. Θεοδ. Κατρανίδης

Ζ' Επιτροπή

α) Νυκτερινὰ γυμνάσια Μορφωτικῆς 'Ενώσεως 'Ελλάδος " 'Ο Κοραΐς"

1) Φιλολ.: 'Ηλ. Μαυροειδής

2) Μαθημ.: Κ. Παπαζαφειρόπουλος

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ
Ε. ΣΕΚΚΕΡΗΣ

Τ Α Μ Ε Λ Η

Σκουτέρης

Δ. Σκουτερόπουλος

Σουχλέρης

Δ. Σουχλέρης

Αδγίος

Η. Αδγίος

Γκιτάκος

Χ. Γκιτάκος

Μισυρλής

Δ. Μισυρλής

Βαμπούλης

Δ. Βαμπούλης

Ζομπανδης

Γ. Ζομπανδης

Παπαγεωργανδης

Α. Παπαγεωργανδης

